

Přehled zpráv

MLEJNEK: Zeman, muž roku 2017. Nad osmičkou jeho vyzyvatelů se vznáší prezidentův stín	9
30.12.2017 lidovky.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Názory <i>Josef Mlejnek Jr.</i>	
V Katalánsku proběhly před Vánocemi	10
29.12.2017 ČRo Plus ~ str. 03 ~ 17:10 Den podle...	
Podepsání dohody mezi Tureckem a Ruskem	13
29.12.2017 ČRo Radiožurnál ~ str. 02 ~ 18:10 Ozvěny dne - publicistika	
Turecko a Rusko podepsaly dohodu	14
29.12.2017 ČRo Plus ~ str. 04 ~ 17:10 Den podle...	
Times Higher Education: Karlova univerzita jmenovala děkankou autorku, která publikovala v podvodných časopisech	16
29.12.2017 blisty.cz ~ str. 00 ~	
Pěst jako promyšlený vzkaz	17
28.12.2017 Lidové noviny ~ str. 03 ~ Domov <i>ROBERT SATTLER</i>	
Times Higher Education: Karlova univerzita jmenovala děkankou autorku, která publikovala v podvodných časopisech	18
28.12.2017 blisty.cz ~ str. 00 ~	
AUTOŘI	18
28.12.2017 Xantypa ~ str. 04 ~ Obsah	
Když něco přestane fungovat, objeví se lidé jako Beppe Grillo	19
28.12.2017 Hospodářské noviny ~ str. 05 ~ Speciál <i>Ondřej Houska</i>	
Když něco přestane fungovat, objeví se na politické scéně populisté jako Beppe Grillo, říká Martin Mejstřík	21
28.12.2017 iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Ondřej Houska</i>	
Zemanova zaťatá pěst? Promyšlený vzkaz voličům, shodují se odborníci	23
28.12.2017 lidovky.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domov <i>Lidovky.cz, Robert Sattler</i>	
Populisté letos chtěli ovládnout Evropu. Místo toho prohráli	24
28.12.2017 Hospodářské noviny ~ str. 03 ~ Speciál <i>Ondřej Houska</i>	

Populisté letos chtěli ovládnout Evropu, místo toho prohráli. A Češi? Bez zájmu	26
28.12.2017 iHNed.cz ~ str. 00 ~ Ondřej Houska	
Nejvíce baví výrobků mraků a vodní bar	28
28.12.2017 Mladá fronta DNES ~ str. 16 ~ Střední Čechy Markéta Zikmundová	
SVĚT PODLE KOVYHO	31
28.12.2017 Magazín Mladé fronty DNES ~ str. 06 ~ Rozhovor SCARLETT WILKOVÁ	
Obliba Merkelové se propadla	36
27.12.2017 ČRo Radiožurnál ~ str. 03 ~ 18:10 Ozvěny dne - publicistika	
Times Higher Education: Karlova univerzita jmenovala děkankou autorku, která publikovala v podvodných časopisech	37
27.12.2017 blisty.cz ~ str. 00 ~	
Ekonomická prognóza roku 2018	38
27.12.2017 Rádio BBC ~ str. 01 ~ 07:45 Alter Eko	
Ročenka 2017: KLDŘ se rozpadla raketa, Evropou projížděl konvoj NATO	40
26.12.2017 seznamzpravy.cz ~ str. 00 ~ Zahraniční Redakce Seznam	
Rozbor prezidentova vánočního projevu	40
26.12.2017 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 18:10 Názory a argumenty	
Nejdříve americké volby, pak reportérky ČT běhaly po Praze s obsahem spisů, které nikdo neviděl, a nakonec ta analýza...Politik, který byl 12 let ve v	51
25.12.2017 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ Jiří Hroník	
Všem liberálům bez dobré vůle	54
23.12.2017 Lidové noviny ~ str. 24 ~ Orientace polemika NIKOLA SCHMIDT	
My versus oni. Volební rok v Evropě ovládlo mládí, populismus a protest mnoha tváří	57
23.12.2017 ct24.cz ~ str. 00 ~ Svět kejlovat	
Times Higher Education: Karlova univerzita jmenovala děkankou autorku, která publikovala v podvodných časopisech	63
23.12.2017 blisty.cz ~ str. 00 ~ Jan Čulík	
Souboj mezi Barcelonou a Madridem má úplně novou příchut'	64
22.12.2017 ČRo Plus ~ str. 02 ~ 17:10 Den podle...	

Hledání Aktivisté, hlaste se do voleb.....	67
22.12.2017 Mladá fronta DNES ~ str. 14 ~ Praha <i>Benedíkt Lederer</i>	
Stanice zvýhodnily TOP 09	68
21.12.2017 Lidové noviny ~ str. 03 ~ Domov <i>ONDŘEJ KOUTNÍK</i>	
Stanice zvýhodnily TOP 09	69
21.12.2017 Lidové noviny ~ str. 03 ~ Domov <i>ONDŘEJ KOUTNÍK</i>	
Zeman těžko hledá konkurenta	70
21.12.2017 Ekonom ~ str. 14 ~ Česko <i>Petr Honzejk</i>	
Sílu populismu otestují italské volby.....	72
21.12.2017 Ekonom ~ str. 50 ~ Evropa <i>Ondřej Houska</i>	
Dobrá satira kritizuje nedotknutelné, ale to čeští politici nejsou, říká teoretik médií	75
21.12.2017 ct24.cz ~ str. 00 ~ Kultura <i>manakv</i>	
Babišova nejistá sezona	78
21.12.2017 Ekonom ~ str. 08 ~ Česko <i>Jan Štětka</i>	
Rozhovor s Milošem Zemanem, prezidentem České republiky	81
21.12.2017 TV Barrandov ~ str. 01 ~ 20:10 Týden s prezidentem	
Volba prezidenta 2018	92
20.12.2017 ČT 24 ~ str. 02 ~ 22:00 Události, komentáře	
Poslanec ANO je pro „přísné otázky“ ohledně ČT	97
20.12.2017 mediar.cz ~ str. 00 ~ Články <i>Ondřej Aust</i>	
Tímto způsobem Tomáš Halík získal protizákonně své tituly. Jde o čtyřnásobný podvod	97
20.12.2017 euportal.cz ~ str. 00 ~ Studie <i>Otakar Jelínek</i>	
BANKÉŘI POD TLAKEM.....	100
20.12.2017 Hospodářské noviny ~ str. 12 ~ Panorama <i>Martin Jašminský</i>	
České rodiny při zadlužování přeceňují své síly, říká Vladimír Tomšík. Na vlně optimistické ekonomiky se vezou i bankéři	104
20.12.2017 iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Martin Jašminský</i>	
Trumpova bezpečnostní strategie	108

19.12.2017 ČT 24 ~ str. 09 ~ 21:31 Horizont

Volba prezidenta 2018	109
18.12.2017 ČT 24 ~ str. 02 ~ 22:00 Události, komentáře	
Programové prohlášení vlády	113
18.12.2017 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 12:30 Radioforum	
Evropa čeká na Německo. Merkelová začne jednat o obnovení velké koalice	120
18.12.2017 Hospodářské noviny ~ str. 03 ~ Události <i>Ondřej Houska</i>	
Je to podvodník! Fantom Tomáše Halíka znovu udeřil	121
18.12.2017 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>vef</i>	
Merkelová začne jednat o obnovení velké koalice se sociálními demokraty. Ti požadují například daňové úlevy pro rodiny s dětmi	122
18.12.2017 iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Ondřej Houska</i>	
Hledání společného průsečíku pokračuje.....	123
18.12.2017 Komora.cz ~ str. 70 ~ 2018 penzijní systém <i>MARTIN POTUČEK</i>	
Otakar Jelínek: Tomáš Halík? Co do akademických podvodů, je to výkon jistě hodný obdivu	125
18.12.2017 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>PV</i>	
Homosexuála bych ústavním soudcem nejmenoval, pronesl Fischer. Za výrok se následně omluvil, je prý vytržen z kontextu	127
17.12.2017 iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>prp</i>	
Homosexuála bych ústavním soudcem nejmenoval, překvapil prezidentský kandidát Fischer.....	128
17.12.2017 novinky.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>bož</i>	
Novináři na zkoušku	129
16.12.2017 Příbramský deník ~ str. 02 ~ Příbramsko/Zpravodajství <i>(rac)</i>	
Podvodný student Halík: Čtyři (tituly) v jednom. Byl oceněn Ústavem pro ateismus!	129
16.12.2017 protiproud.cz ~ str. 00 ~	
Německo stále jedná o nové vládě	131
15.12.2017 ČRo Plus ~ str. 04 ~ 21:10 Den v 60 minutach	

Akademie Mladých občanů směřuje k veřejné správě	133
14.12.2017 Veřejná správa ~ str. 37 ~ Téma <i>Kateřina Benčatová</i>	
Autentická levice: Evropu měnit, ne rozbít!	134
14.12.2017 Haló noviny ~ str. 04 ~ Z domova <i>(mh)</i>	
Nebudu kádrovat, zaskočil připravený Horáček Soukupa na Barrandově. Jindy sází i na improvizaci ..	135
13.12.2017 aktualne.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>Jan Wirtizer</i>	
Pane Žantovský, prosím, vzpamatujte se.....	136
13.12.2017 echo24.cz ~ str. 00 ~ Blogy, Homepage, Seznam.cz <i>Bohumil Doležal</i>	
Pane Žantovský, prosím, vzpamatujte se.....	138
13.12.2017 echoprime.cz ~ str. 00 ~ Komentáře, Homepage <i>Bohumil Doležal</i>	
Češi rádi investují do cihel	140
13.12.2017 E15 ~ str. 10 ~ Rozhovor <i>Daniel Novák</i>	
Prasknutí realitní bubliny bude Čechy bolet, říká sociolog Martin Lux	143
13.12.2017 e15.cz ~ str. 00 ~ Ceny bytů	
Noví ministři přehledně: Kdo bude šéfovat Česku pod taktovkou Andreje Babiše?	147
13.12.2017 blesk.cz ~ str. 00 ~ Politika	
Čižinský chce dobýt Prahu	156
12.12.2017 Mladá fronta DNES ~ str. 15 ~ Praha <i>Benedikt Lederer</i>	
Starosta Prahy 7 chce být primátorem, půjde proti vlastní straně	158
12.12.2017 praha.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Praha / Praha - zprávy <i>MF DNES, Benedikt Lederer</i>	
Policie koupila zbraně za 50 milionů, snipeři mají být v akci častěji	159
12.12.2017 zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domáci <i>iDNES.cz, Martina Vyroubalová</i>	
Rada ERÚ: Kážeme-li efektivitu směrem k regulovaným subjektům, musíme se o to samé snažit u sebe	161
12.12.2017 Technický týdeník ~ str. 26 ~ Energetika a teplo <i>/ke/</i>	
Miloš Zeman se sešel s kandidáty na ministry	163
11.12.2017 ČRo Plus ~ str. 02 ~ 21:10 Den v 60 minutach	

Unikátní volební model Univerzity Karlovy: Prezidentskou volbu vyhraje na 90 procent Zeman, nebo Drahoš.....	166
11.12.2017	iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Jan Kubita</i>
Saakašvili umí velká gesta. Zatímco v Gruzii už mu nevěří, pro táborníky v Kyjevě je vzorem.....	167
11.12.2017	ct24.cz ~ str. 00 ~ Svět <i>hosenseidlovap</i>
Česky o vizuálním obratu	169
11.12.2017	Art + antiques ~ str. 88 ~ Knižní recenze <i>Milena Bartlová</i>
Asuánská přehrada v Egyptě má 115 let.....	170
10.12.2017	ČRo Plus ~ str. 08 ~ 17:10 Den podle...
Vladimir Putin poslechl hlas lidu a bude znovu kandidovat	172
9.12.2017	ČRo Plus ~ str. 02 ~ 18:10 Názory a argumenty
Michal Horáček jako kandidát na prezidenta ve volbách 2018. Co vše ukrývá jeho životopis?	175
8.12.2017	e15.cz ~ str. 00 ~ Prezidentské volby 2018
Horáček: Mým největším soupeřem v prezidentské volbě jsem já sám. Šmejdům bych amnestii nedal	176
8.12.2017	irozhlas.cz ~ str. 00 ~ <i>Petr Horník, Právo Zdroj, Fotobanka Profimedia</i>
CO JE TO URNALISTIKA?	178
7.12.2017	Reflex ~ str. 74 ~ <i>MILAN TESARĚ</i>
V Bruselu demonstrovali za podporu katalánské vlády	179
7.12.2017	ČRo Plus ~ str. 05 ~ 21:10 Den v 60 minutach
Jaké oborové knihy si přát pod stromeček?	179
7.12.2017	mediaguru.cz ~ str. 00 ~
Horáček: Prezident má být aktér, vládu opřenou o KSČM bych nejmenoval.....	180
7.12.2017	ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>manakv</i>
Spory o Jeruzalém	186
6.12.2017	ČT 24 ~ str. 02 ~ 21:31 Horizont
Vizitka Michala Horáčka	188
6.12.2017	ČT 1 ~ str. 08 ~ 19:00 Události

Rozhovor s hlavním ekonomem Patria Finance Janem Burešem	188
6.12.2017 Rádío BBC ~ str. 01 ~ 07:45 Alter Eko	
Kam směřuje Michail Saakašvili?	190
6.12.2017 ČT 24 ~ str. 07 ~ 21:31 Horizont	
Rozhovor s politologem z Fakulty sociálních věd UK Josefem Mlejnkem	191
5.12.2017 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 11:34 Interview Plus	
Spor kvůli uprchlickým kvótám.....	199
5.12.2017 ČRo Radiožurnál ~ str. 02 ~ 18:10 Ozvěny dne - publicistika	
Nepodváděla jsem, nevěděla jsem, že publikuji v predátorských časopisech, říká budoucí děkanka FSV	201
4.12.2017 aktualne.cz ~ str. 00 ~ DTVV <i>Emma Smetana</i>	
Jan Šmíd: Čisté radosti mého života	202
4.12.2017 ČRo - vltava.cz ~ str. 00 ~ Povídka	
Volby vyhraje Zeman, nebo Drahoš, ukázaly průzkumy.....	202
4.12.2017 denik.cz ~ str. 00 ~ Česko <i>ČTK</i>	
Favority prezidentský voleb jsou Zeman s Drahošem. Jejich šance jsou vyrovnané	203
4.12.2017 euro.cz ~ str. 00 ~	
Prezidentské volby na 90 procent vyhraje Zeman nebo Drahoš, tvrdí projekt založený na kombinaci průzkumů a sázek.....	204
4.12.2017 iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>ČTK, par</i>	
Kauza budoucí děkanky fakulty Sociálních věd Univerzity Karlovy pokračuje	206
3.12.2017 ČRo Plus ~ str. 03 ~ 17:10 Den podle...	
Adamova mise.....	209
3.12.2017 zdravotnickyydenik.cz ~ str. 00 ~ Politika a Ekonomika	
Členové Alternativy pro Německo volí nové vedení	212
2.12.2017 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 17:10 Den podle...	
Nová děkanka FSV čelí kritice, že publikovala v predátorských časopisech	214
1.12.2017 ustavmezinarodnichvztahu.cz ~ str. 00 ~ Publikace / Naši lidé v médiích <i>Petr Kratochvíl</i>	

Ekonomka ČNB Dominika Kolcunová získala prestižní Cenu Karla Engliše	215
1.12.2017 roklen24.cz ~ str. 00 ~ Zprávy Online <i>Roklen24</i>	
Americký soud řeší údajné vměšování Ruska do prezidentských voleb	216
1.12.2017 ČRo Plus ~ str. 02 ~ 21:10 Den v 60 minutach	
Ocenění pro ekonomku ČNB	217
1.12.2017 investujeme.cz ~ str. 00 ~ <i>Česká národní banka</i>	
Bříza: Kdyby Severní Korea zaútočila na USA, přestala by do 45 minut existovat	217
1.12.2017 ct24.cz ~ str. 00 ~ Názory <i>rklos</i>	
Otevřený dopis členům Senátu PČR	218
1.12.2017 nazory.aktualne.cz ~ str. 00 ~ 804 <i>Eva Králíková</i>	
Jak postavit jadernou elektrárnu?	220
1.12.2017 PRO-ENERGY ~ str. 74 ~ Konference - veletrhy <i>(ge)</i>	
PŘEHLEDNĚ: Účastník SuperStar i výrobce müsli. Kdo bude v nové vládě?	221
1.12.2017 zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domáci <i>iDNES.cz, Michaela Pavlišová</i>	
Babišova vláda odtajněna: Máme složky na ministry od Brabce po Ťoka	225
1.12.2017 blesk.cz ~ str. 00 ~ Politika	

Plné znění zpráv

MLEJNEK: Zeman, muž roku 2017. Nad osmičkou jeho vyzyvatelů se vznášejí prezidentův stín

30.12.2017 lidovky.cz str. 00 Zprávy / Názory

Josef Mlejnek Jr.

Prezidentská volba spěje do finišu, leč v jedné věci je už jasno. Za muže roku 2017 lze nesporně vyhlásit Miloše Zemana. Alespoň v politice se vše točilo kolem něj, přičemž on tomu točení často dovedl docela pomoci. Bez ohledu na špatný zdravotní stav, ostatně též jedno z hlavních témat české politiky končícího roku.

V době jarní vládní krize i podzimních a zimních povolebních vyjednávání hýřil různými nápady ve stylu „extenzivního výkladu ústavy“, nad nimiž sice nejen ústavním právníkům vstávaly hrůzou vlasy na hlavě, které mu však zejména v závěru roku dopomohly k dominantnímu postavení. I když šlo zároveň spíše jen o návrhy, avíza či hrozby, nikoliv (zatím) o dokonané akty.

Tak jako tak, i díky souhře okolností, kdy volební výsledek přinesl relativní dominanci hnutí ANO, ovšem (dosud) bez koaličních partnerů, Česko se nyní fakticky nachází v kategorii poloprezidentských režimů. Vláda Andreje Babiše je do velké míry i vládou Zemanovou. A jelikož se prezidentovi podařilo, aby ANO nenasadilo svého kandidáta a aby neměl žádného bezprostředního soupeře, jenž by ho obíral o hlasy přímo v jeho revíru, tedy pravicového populistu (Okamuru) nebo komunistu, může celkem poklidně vyhlížet druhé kolo prezidentských voleb a přímou kampaň v kole prvním vypustit. Hradní pán a jeho stín

Paralelně se Zemanovým kralováním probíhá souboj osmi prezidentských kandidátů o to, kdo stávajícího hradního pána vyzve ve finále prezidentského souboje. Alespoň tak situaci vykreslují všechny průzkumy veřejného mínění, přičemž jiná vodítka pro odhad situace vlastně nemáme. Avšak uvedená paralelnost je i jistou druhořadostí. Osm kandidátů se usilovně snaží, s menším či větším úspěchem, upoutat na sebe pozornost, debata střídá debatu, nicméně zároveň začínají převládat pocity přesycení, fádnosti či přímo apatie. Nad osmičkou vyzyvatelů se totiž vznášejí Zemanův stín, který jejich úsilí relativizuje, ba ironizuje, sráží ho na úroveň mocensky nezávazné televizní talentové soutěže, kde se však skoro nezpívá a také tam nejsou žádné holky.

I kdyby se tam vyskytovaly, těžko čekat živější zájem, pokud většina populace věří, že volby stejně vyhraje Miloš Zeman (dle šetření agentury STEM/MARK ze 4. až 10. prosince uvedlo Zemana jako předpokládaného vítěze 56 procent respondentů). A favorizují ho i sázkové kanceláře. V Sazce a v Tipsportu byl koncem prosince kurz na Zemanovo celkové vítězství 1.60, ve Fortuně 1.62, kurzy na Jiřího Drahoše se ve třech uvedených kancelářích pohybovaly v pásmu 3.40 až 3.52, na další kandidáty v pásmech mnohem vyšších.

Pro srovnání, u zápasu anglické Premier League Manchester United (v tabulce druhý, doma v aktuálním ročníku prohrál jen jednou) versus Southampton (čtrnáctý), jenž se odehraje 30. prosince, vypsala Sazka na vítězství Manchesteru kurz 1.40. Její bookmakeři zkrátka věří Zemanovi jen o trošku méně než „rudým ďáblům z Old Trafford“.

Přes výše uvedené skutečnosti není nikde psáno, že stávající prezident obhájí mandát. A například prudké zhoršení jeho obecně nedobrého zdravotního stavu může dosavadní předpoklady snadno obrátit v hromadu trosek. Také přesvědčení, že volba je jaksí předem rozhodnutá, může ovlivnit odhodlání voličů dostavit se k volbám. Rozhodne jeden týden?

Podle sociologických šetření měl dosud z osmičky vyzyvatelů největší šanci porazit Zemana ve druhém kole Jiří Drahoš. Ne jen svými protivníky vykreslovaný jako nemastný neslaný člověk bez názoru, což ale zároveň představuje jeho největší výhodu pro finále, neboť se na něm pak mohou nejsnáze shodnout všichni Zemanovi odpůrci. Nicméně Drahoše musí trápit noční můra jménem Jan Fischer. Nevyhraněnost, pro finálový souboj eso v rukávu, může být totiž v prvním kole černým Petrem.

Zvláště když se v něm vedle Drahoše o stejný segment voličů uchází několik kandidátů, kteří mohou voličské hlasy rozmělnit. Ve chvíli, kdy podle průzkumů někdejšího předsedu Akademie věd řada voličů zatím ani nezná. Do finále tedy může proklouznout někdo, kdo má proti dominantnímu Zemanovi slabší výchozí šance.

Rozhodne tudíž několik dní od 2. do 12. ledna, po nichž třeba vše zůstane v podstatě takové jako nyní, ale možná také ne. Ostatně u podzimních parlamentních voleb se preference ještě pořádně zavlnily v posledním týdnu před hlasováním. Bohužel načasování české prezidentské volby, kdy počínající horkou fází kampaně zchladí vánoční a novoroční svátky, po kterých už zbývá jen velmi málo času, přispívá k tomu, že o hlavě státu pak může rozhodnout až příliš mnoho hlav rozpálených jen momentální náladou, marketingovou kanonádou či aktuálními politickými okolnostmi jednoho týdne.

Autor je politolog působící na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy.

URL| https://www.lidovky.cz/mlejnek-zeman-je-jasnym-favoritem-prezidentskych-voleb-maji-ale-i-sve-cerne-kone-gd9-/nazory.aspx?c=A171229_145351_ln_nazory_ele

V Katalánsku proběhly před Vánocemi

29.12.2017 ČRo Plus str. 03 17:10 Den podle...

Radko KUBIČKO, moderátor

Vyhrál volby, měl se stát premiérem, cestu k moci mu ale komplikuje trestní stíhání. Teď už není řeč o České republice a Čapím hnízdu, tady je to trochu jinak. Ale přeneseme se do Katalánska, kde jsou problémy nikoliv podobné, ale určitého druhu to můžeme srovnat. Carles Puigdemont je faktickým vítězem předčasných voleb, které v Katalánsku proběhly před Vánocemi. Separatistické strany si po nich udržely těsnou většinu v regionálním parlamentu a rády by vrátily Puigdemonta do funkce předsedy vlády. Ten by se ale nejdříve musel vrátit z exilu v Belgii, kam se s dalšími 4 katalánskými politiky před 2 měsíci uchýlil. Pokud to udělá, hrozí mu ovšem okamžité zatčení, protože je trestně stíhán. Španělská justice ho viní z ničeho menšího než ze vzpoury. Španělský premiér Mariano Rajoy dnes určil termín ustavující schůze nového katalánského parlamentu na 17. ledna. Zároveň označil za absurdní, že by se Puigdemont mohl stát katalánským premiérem. Na telefonu je Martin Mejstřík z katedry evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Martin MEJSTRÍK, katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Radko KUBIČKO, moderátor

Takže ta hlavní kardinální zásadní otázka zní, je možné sestavit novou katalánskou vládu bez Puigdemonta?

Martin MEJSTRÍK, katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, oni se o to zatím ani nepokoušejí. Oni vlastně automaticky ty, ty strany tedy separatistické počítají s tím, že on v tom čele bude. A teď se tedy snaží udělat všechno možné a nemožné, aby to nějakým způsobem prosadili. Ale jak jste říkal, španělská vláda a premiér se k tomu staví negativně. Takže za současného stavu si nedovedu představit, jakým způsobem by se on mohl dostat do čela té vlády. Takže ...

Radko KUBIČKO, moderátor

No, ale jaké má v tom, jaké má mít v tom slovo centrální premiér? Přece jenom je tam jistá samospráva, byť v tuto chvíli lehce omezená, ale má se vrátit, tak to je přece věc katalánské samosprávy, jak si tam zorganizuje věci. Proč do toho má mluvit centrální premiér?

Martin MEJSTRÍK, katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

To, to samozřejmě, to samozřejmě, ale vlastně, jak jste říkal, v momentě, kdy by se Puigdemont vrátil do, do Španělska, a je jedno, jestli do Madridu nebo do Barcelony, tak bude on a vlastně všichni ti 4 další okamžitě zatčeni. A prakticky, aby mohl být jmenován tedy premiérem, stejně jako třeba v České republice, musí se dostavit na ustavující schůzi toho 17. ledna, kde musí ta jeho vláda požádat o důvěru. No, a dovedete si asi představit, že tedy pokud toto nenastane, no, tak jaksi nebude moci požádat o tu důvěru. Pokud tam nebude moci sedět.

Radko KUBIČKO, moderátor

No, chci říct právě, že jsem zaslechl, že zaznívají hlasy, že by ex premiér znovu se mohl vrátit do funkce premiéra. A přitom zůstat v Bruselu, tedy vládnout z Bruselu. Což mně trochu připomíná tady tu situaci, když prezident u nás řekl, že premiér by mohl teoreticky být jmenován i v cele. Zvažují, že by program nové vlády mohl v parlamentu představit prostřednictvím videokonference přý. Jsou takové úvahy ...

Martin MEJSTRÍK, katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ano, ano, ano.

Radko KUBIČKO, moderátor

... reálné? Je tedy možné jmenovat premiéra ve vězení? To se možná týká i České republiky trošku.

Martin MEJSTRÍK, katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

To si asi nedovede nikdo, takhle, respektive podle současného ...

Radko KUBIČKO, moderátor

Kromě Miloše Zemana. Ten si to dovede představit.

Martin MEJSTRÍK, katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

/Smích/. Kromě, podle současného jednacího řádu ve Španělsku, a myslím, že v České republice bude podobný, se tedy ten člověk, který, a je to jedno, jestli ministr nebo, nebo, nebo ten premiér musí prostě dostavit do té, na to, na to jedná..., na tu ustavující schůzi toho, toho, jestli je to Poslanecká sněmovna, nebo to katalánské shromáždění je celkem jedno. A musí tam tedy požádat o důvěru. Oni se teď snaží vlastně o to, že by před tou ustavující schůzí byl vlastně změněn ten, ten postup, ten reglement toho, toho zasedání. Nicméně na to, to už je vlastně politická otázka, do které právě ten, do které právě Madrid, Madrid má co mluvit. A hlavně to, co je to podstatné, oni mají tu většinu velmi těsnou. Oni mají většinu, tuším, 2 hlasů. A z té většiny 3 poslanci, 3 nově jmenovaní poslanci jsou ve vězení a 5 je na útěku v Bruselu. To znamená, oni v současnosti, kdyby se ta, to shromáždění sešlo, tak jak jsou k dispozici ti lidé, tak ty proseparatistické strany nemají většinu, protože všichni ti lidé, kteří tam nemůžou sedět.

Radko KUBIČKO, moderátor

Nemají většinu, protože jsou, ano. Hm. Čili nemůžou ...

Martin MEJSTRÍK, katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Takže to je ten zásadní problém.

Radko KUBIČKO, moderátor

Nemůžou je tam přivést zase ty paralely české, jako doktora Ratha třeba do sněmovny, to nejde tam?

Martin MEJSTRÍK, katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

To, to, to oni ani nechtějí. Protože ty ...

Radko KUBIČKO, moderátor

Ani to nechtějí. Ano.

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ta centrální vláda je tam samozřejmě pustit nechce, protože ví, že bez nich ti separatisté nemají tu většinu, takže se vlastně ani nemohou odsouhlasit všechny tyto změny. Ani uvnitř toho katalánského parlamentu, protože prostě jim chybí ti lidé, co jsou buď ve vězení, nebo v "exilu". Takže ...

Radko KUBIČKO, moderátor

Hm. A to jednání na neutrální půdě, které třeba navrhl Puigdemont právě, vyzval k tomu premiéra Rajoye, bude někdo z Madridu ochoten k takovému vyjednávání, když premiér tedy Rajoy už to odmítl?

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já si myslím, že zvlášť po těch výsledcích předvánočních voleb je to takřka vyloučené. Protože se ukázalo, že vlastně od té Lidové strany spousta těch voličů dezertovala vlastně k té nové straně Ciudadanos, která měla ještě tvrdší postoj proti tomu katalánskému separatismu. To znamená, že takhle ti lidé, co se cítí být, jak je ta společnost rozdělená, že jo, to můžeme ostatně vidět i v České republice, to pak vlastně ty voliče tlačí z toho centra směrem do těch extrémů. Ať je to ten proseparatistický nebo naopak ten ultra protiseparatistický. To znamená, jako kdo má ten tvrdší postoj, ten může získat tuhle tu část těch, těch voličů, takže já si myslím, že oni se rozhodně budou snažit ukazovat, že oni jsou ti silnější, že oni mají, oni mají navrch. A neutrální půda, co to ...

Radko KUBIČKO, moderátor

Těžko.

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Co by to vlastně, co by to vlastně bylo?

Radko KUBIČKO, moderátor

Těžko.

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Brusel, nebo, nebo Evropská unie do toho vlastně nechce zasahovat, protože to je vnitrošpanělská záležitost. Žádný jiný stát v Evropské unii se do toho nechce míchat. Takže ...

Radko KUBIČKO, moderátor

Hm, no, už je to jasné. A už jenom stručně. Jak to může vyvrcholit celé, nebo jak, jaké to může být řešení, jaké důsledky to může mít pro Katalánsko? Toto období, které je možné tedy zcela jednoznačně charakterizovat jako období nejistoty?

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, za současných okolností vlastně španělská vláda si myslela, že ty volby dopadnou lépe příznivěji pro ně. Že ti separatisté nebudou mít tu většinu, budou tam moc mít nějakou vládu, se kterou budou moci vést dialog. To se nestalo. Ta situace je vlastně úplně stejná jako před volbami. To znamená, obě ty dvě strany budou skutečně muset zasednout k tomu jednacímu stolu a domluvit se na nějakém kompromisu. Ten kompromis rozhodně nemůže být nezávislost, ale naopak, ale zase na druhou stranu musí dojít k nějakému ústupku,

protože skutečně ta situace je teď zablokovaná. A tak, jak je teď, tak vlastně nenabízí žádné řešení, pokud jedna z těch dvou stran nebo nejlépe obě z těch svých pozic neustoupí.

Radko KUBIČKO, moderátor

Tak, to byl Martin Mejstřík z katedry evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Díky za tento rozbor váš, na shledanou.

Martin MEJSTRÍK, katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Na shledanou.

Podepsání dohody mezi Tureckem a Ruskem

29.12.2017 ČRo Radiožurnál str. 02 18:10 Ozvěny dne - publicistika

Vladimír KROC, moderátor

Turecko a Rusko dnes podepsaly dohodu, na jejímž základě Moskva Ankaře dodá 4 jednotky systému protivzdušné obrany S400 za cenu 2,5 miliardy dolarů. Obě země podmínky smlouvy vyjednávaly déle než rok, podepsaly ji v Ankaře. My o tom teď budeme mluvit s Emilem Aslanem z katedry bezpečnostních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Dobrý večer.

Emil ASLAN, katedra bezpečnostních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Dobrý večer.

Vladimír KROC, moderátor

Jak se k tomuto kontraktu staví Severoatlantická aliance, druhá největší armáda NATO bude záviset na ruské výzbroji, která navíc není kompatibilní s arsenály ostatních členských zemí.

Emil ASLAN, katedra bezpečnostních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Je to velmi znepokojující, nejsem si jistý, jestli Severoatlantická aliance přišla s nějakým prohlášením v tomto kontextu, ale je zajímavé sledovat reakce lidí v samotném Turecku, třeba média, která pořád ještě mají /nesrozumitelné/, ještě přednedávnem tvrdili, že je nemožné, aby Turecko tuto zbraň nebo tyto jednotky pro civilní obranu zakoupilo, protože by to znamenalo revoluční obrat směrem od NATO na východ k Rusku. Teď se zdá, že se to nakonec stává realitou a vlastně myslím, že asi nejdůležitější roli v tom hraje osoba Recepce Tayyipa Erdogana, který zde /nesrozumitelné/ Turecka a to, že vlastně on je momentálně schopen rozhodovat o klíčových otázkách bezpečnosti země sám, neexistuje systém kontrol, systém, který existoval před tím, než došlo k tomu pokusu o státní převrat, kdy měl jako roli v tom pozorovacím procesu, armáda, bezpečnostní složky jako takové a třeba i zahraniční politický úřad.

Vladimír KROC, moderátor

Dá se to zároveň považovat za porušení sankcí vůči Rusku kvůli anexi Krymu?

Emil ASLAN, katedra bezpečnostních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Já myslím, že legálně to není porušení sankcí, protože žádné embargo směrem na /nesrozumitelné/ ruských zbraní uvedené nebylo, takže otázka je, že nikoliv.

Vladimír KROC, moderátor

Pro Moskvu, odpověď, rozumím, pro Moskvu je zřejmě zakázka velmi důležitá, s 55 % totiž kryje ruský úvěr.

Emil ASLAN, katedra bezpečnostních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Ano, je to velmi důležité, je to vlastně jednak velmi znatelné posílení vazby mezi Ankarou a Moskvou, pro mnohé je toto posílení vazeb mezi těmito zeměmi, překvapivě, vzhledem k tomu, co se dělo před 2 lety ve vztazích mezi těma, těmito zeměmi, ale je zároveň jasné, že Rusko posílá signál směrem k NATO, že jeden z klíčových bodů vůbec evropské prospěšnosti, Turecko, které bylo na straně Severoatlantické aliance od založení této organizace, není až tak úplně prvním /nesrozumitelné/, jak tomu bývalo v podstatě od korejské války. Takže je to velmi významná změna. A otázka, jak se budou události vyvíjet v následujících měsících a letech, protože já si myslím, že pokud Turecko se k tomuto kroku odhodlalo, tak nebude možné ponechat tento krok bez nějaké reakce, významnější reakce ze strany Bruselu.

Vladimír KROC, moderátor

Zároveň přišla zpráva, že Spojené státy v plné míře obnovily vízovou službu v Turecku, to je zřejmě jen souhra okolností?

Emil ASLAN, katedra bezpečnostních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

To může být souhra okolností a taky to může být, jakým způsobem diplomatický nátlak na to Rusko, já si myslím, že vztahy mezi Tureckem a Spojenými státy se zhoršily v posledních letech, souvisí to s řadou faktorů, souvisí to jednak s tureckou reakcí na prohlášení Trumpa na tu nedávnou událost, že Spojené státy přesunou své ambasády z Tel Avivu do Jeruzalému, a také to souvisí s Erdoganovým vnímáním americké politiky a v neposlední řadě také s tím, že člověk, který podle těch úřadů zosnoval nebo inspiroval z pokusu státní převrat, tak se skrývá ve Spojených státech a Spojené státy odmítají tohoto člověka, Fethullaha Gülena, vydat do Turecka.

Vladimír KROC, moderátor

Tolik odborník na bezpečnost z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Emil Aslan. Děkuju, na shledanou.

Emil ASLAN, katedra bezpečnostních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Na shledanou.

Turecko a Rusko podepsaly dohodu

29.12.2017 ČRo Plus str. 04 17:10 Den podle...

Radko KUBIČKO, moderátor

A teď tu máme dnešní takovou ne překvapivou, ale přece jenom ne zcela obvyklou zprávu. Turecko a Rusko dnes podepsaly dohodu, na jejím základě Moskva Ankaře dodá 4 jednotky systému protivzdušné obrany S-400. A to za cenu 2,5 miliardy dolarů. Což je 54 miliard korun. Informovala o tom televize CNN turecká verze. Obě země podmínky smlouvy vyjednávaly déle než rok, podepsaly ji v Ankaře. Bezprostředně po jejím uzavře..., bezprostředně po jejím uzavření nejsou známy žádné bližší detaily. Přesto bychom si tady tuto zprávu rozebrali. Naším hostem je Karel Svoboda z katedry východoevropských a ruských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Zdravím vás, dobrý den.

Karel SVOBODA, katedra východoevropských a ruských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Radko KUBIČKO, moderátor

Já bych se zeptal úvodem obecně. Spolupráce Ruska a Turecka, dokonce v, ve vojenské oblasti. Rusko a Turecko mělo komplikované vztahy, vzpomeňme na sestřelení ruské stíhačky nad tureckým územím. Vzpomeňme zabití ruského velvyslance v Ankaře teroristou. Takže jaké v tuto chvíli byste řekl, že jsou vztahy Ruska a Turecka obecně?

Karel SVOBODA, katedra východoevropských a ruských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, oni obecně v tuhle chvíli mají několik shod, které, které vyjadřují třeba tím postojem vlastně vůči, vůči Sýrii nebo vůbec, mám-li to říct obecně, tak snahou, snahou o to, nějakým způsobem se postavit proti Západu. A samozřejmě, že tenhle ten kontrakt je vlastně jednou ze součástí toho, jak ukázat, že oni vlastně ten Západ nepotřebují, že jsou vlastně svébytné síly, které, které dokáží ignorovat i třeba Spojené státy.

Radko KUBIČKO, moderátor

No, ale to sestřelení stíhačky ruské nad tureckým územím bylo provázeno sankcemi proti Turecku. Dokonce těmi spontánními, kdy Rusové odmítali kupovat ruské zboží a hrozili směrem k Turecku, to je zapomenuto toto? To je zapomenuto ve prospěch tady této spolupráce proti Západu?

Karel SVOBODA, katedra východoevropských a ruských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já bych řekl, z velké části ano. On turecký prezident Erdogan taky, taky jako se tak omluvil - neomluvil, hodil to vlastně na důstojníky, kteří, kteří potom byli jakoby součástí toho puče. Tam samozřejmě, já nejsem odborník na tureckou politiku, takže úplně přesně nevím ...

Radko KUBIČKO, moderátor

Ale z té ruské strany, řekněme, z té ruské strany, kdybyste to charakterizoval, jaký je vztah k Turecku, jak se dívají Rusové jak se dívá ruská politika na Turecko v tuto chvíli, na které, na které se naopak Západ dívá velmi rezervovaně, protože považuje prezidenta Erdogana za autoritářského politika, byť tedy samozřejmě spolupráce v NATO je také důležitá. Jak to je teda, jak to jde dohromady?

Karel SVOBODA, katedra východoevropských a ruských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, Rusko obecně, obecně víceméně, kdo je proti Západu, tak ten je jejich. Proto, proto oni sbírají takové spojence, jako je Severní Korea nebo, nebo Venezuela. Takže z toho důvodu, z toho důvodu vlastně v tuhle chvíli je ten pohled na Turecko výrazně pozitivnější než, než býval. A je tam právě snaha, snaha jakoby spolupracovat. Ale ty střety můžou nastat potom, potom zase, zase, co se Kavkazu týče a dalších, dalších oblastí.

Radko KUBIČKO, moderátor

Ta spolupráce ovšem není úplně dobrá teď mezi Severoatlantickou aliancí a Ruskem, jak by se řeklo, velmi eufemisticky. Turecko je členem Severoatlantické aliance, spolupracuje nyní s Ruskem na vojenském vybavení, ve vojenské oblasti, podepsalo dnes dosti závažnou dohodu. Ale už existuje několik dalších dohod, takže opět, jak to jde dohromady, jak se Západ a jak se Rusko vlastně dívá na to členství Turecka v NATO a Západ naopak na spolupráci s Ruskem, byť je Turecko členem Severoatlantické aliance?

Karel SVOBODA, katedra východoevropských a ruských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Velmi suše můžu, já můžu nejvíc mluvit o tom, o tom ruském pohledu. Samozřejmě Rusové, Rusové výrazně vítají to, že Turecko v tuhle chvíli má velké problémy. Ono je kritizované za to, co se dělo po tom, po tom puči. Že vlastně šmahem jsou tam zatýkáni novináři, učitelé, prostě kdokoliv, kdo nějakým způsobem buď je takzvaně nepřítelem toho nového..., nebo ne nového, toho režimu, anebo aspoň je za něj prohlášen. A z ruského pohledu je to určitá, určitá vítaná snaha, jak vlastně NATO jakoby narušit. Protože pro Rusko NATO vždycky bylo nepřítelem. A nijak to, nijak se to nezmění. Tam prostě oni nikdy nevnímali NATO jako příliš jakoby organizaci, se kterou by mohli nějakým způsobem spolupracovat. To byly jenom, jenom určité výseky, kdy, řekněme, byla snaha jakoby tou spoluprací získat něco, něco navíc. Ale vždycky to byl nepřítel, vždycky to byl rival. Takže pro

Rusko je vlastně ten turecký postoj, kdy stále více vlastně, vlastně se vyhraňuje vůči Západu, západní Evropě, naprosto vítaný.

Radko KUBIČKO, moderátor

Dobře, ale přece jenom to členství v Severoatlantické alianci. Předpokládejme, že ta spolupráce tam přece jenom trochu probíhá. Byť ta armáda byla postižena velmi těmi čistkami. V armádě mezi generály a tak dále. Nebojí se tedy Rusko, že Turecko může třeba ty jejich technologie nějakým způsobem třeba zneužít, nebo, nebo vydat Západu právě nebo něco takového? Jestli z té druhé strany není právě tady taková obava, že ta vojenská spolupráce by mohla vést třeba k vyrazení nějakých vojenských tajemství. Není, není tady takhle obava trochu třeba na místě? Nebo, nebo to je úplně vyloučeno?

Karel SVOBODA, katedra východoevropských a ruských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Rusové jsou vcelku pragmatici v tomhle tom. Oni velmi dobře vědí, že na Západě už tyhle ty technologie dávno znají. A ty ruské technologie dávno znají čili, čili oni se tohle příliš neobávají. Tady jde spíš o to, že nějakým způsobem to ukazuje na, řekněme, tu, řekněme, tu ideologickou stránku věci, že jaksi, podívejte se, my dodáváme na Západ, my dodáváme členům NATO. A oni to taky nezapomněli zmínit, že Turecko je prvním členem NATO, který kupuje takto vyspělé zbraňové systémy. Ono jim to pomáhá i v reklamě kromě jiného těch zbraní, protože mohou říkat, že ty jejich zbraně jsou tak vyspělé, že vlastně ani země NATO se bez nich neobejdou.

Radko KUBIČKO, moderátor

Neobejdou, ano.

Karel SVOBODA, katedra východoevropských a ruských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Čili jo, ono je to, ono je to vlastně takhle pragmatické, řekl bych.

Radko KUBIČKO, moderátor

Hm. Dobře. Takže vám děkuji. Tolik tedy odborník na post sovětský prostor Karel Svoboda. Zdravíme vás.

Karel SVOBODA, katedra východoevropských a ruských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děkuji. Na slyšenou.

Radko KUBIČKO, moderátor

Na slyšenou.

Times Higher Education: Karlova univerzita jmenovala děkankou autorku, která publikovala v podvodných časopisech

29.12.2017 blisty.cz str. 00

Kontroverze ohledně jmenování Alice Němcové Tejkalové děkankou na **fakultě sociálních věd** Karlovy univerzity, přestože publikovala v podvodných pseudovědeckých časopisech, se dostala až do renomovaného mezinárodního akademického týdeníku Times Higher Education, ZDE. Časopis informuje, že více než 330 akademiků po celém světě apelovalo na rektora Tomáše Zimu, aby vetoval rozhodnutí jmenovacího výboru, protože Alice Němcová Tejkalová "publikovala několik článků v podvodných časopisech". "Mít děkanku, která publikovala řadu podvodných článků, by svědčilo o tom, že Karlova univerzita se dostala do 'postpravdivého' stavu a ohrozilo by to její pověst jako veřejné instituce, která tvoří vědomosti na základě rigorózních metod a dodržuje vysokou úroveň kritického zkoumání," praví se v dopise. Zatímco nemám

absolutně žádné iluze, že se manažeři, profesori a univerzitní učitelé na britských univerzitách jmenují na základě neprůhledných, často mafiosních machinací, není pochyb, že případ Alice Němcové Tejkalové Karlovu univerzitu mezinárodně diskredituje. Je to další hřebík do rakve dobré mezinárodní pověsti České republiky.

URL| <http://blisty.cz/art/89279-times-higher-education-karlova-univerzita-jmenovala-dekankou-autorku-ktera-publikovala-v-podvodnych-casopisech.html>

Pěst jako promyšlený vzkaz

28.12.2017 Lidové noviny str. 03 Domov
ROBERT SATTLER

Sevřel pravou ruku v pěst, zvedl ji do úrovně svého obličeje a několikrát s ní zamával před televizní kamerou. Prezidentu Miloši Zemanovi se během úterního vánočního poselství opět podařilo upoutat pozornost jinak než slovy.

PRAHA Prezident Miloš Zeman na sebe během vánočních svátků opět dokázal obrátit zájem. A podle odborníků na neverbální komunikaci cíleně. Svou zaťatou pěstí během vánočního poselství podle nich vyslal příznivcům před prezidentskou volbou jasný vzkaz: jsem silný, pevný v názorech a stojím za vámi.

Prezident toto gesto udělal, zatímco hovořil o možnosti vyhlášení předčasných parlamentních voleb, pokud by se vláda třikrát neúspěšně pokoušela o získání důvěry. „Chci naprosto jasně říci, že to nikdy neudělám. Předčasné volby několik měsíců po řádných volbách by byly výsměchem občanům, kteří šli volit,“ zdůraznil, načež zatnul svou ruku v pěst a několikrát s ní „zapumpoval“ před kamerou.

Okamžik vyvolal záhy debatu, zda hrozba pěstí patří do státnického proslovu proneseného v období kliduamíru a jaký je její skutečný význam.

Odborníci na neverbální a mediální komunikaci se shodují v tom, že zmiňovaná gestikulace byla určena potenciálním voličům Miloše Zemana v blízkí se volbě prezidenta.

Síla, moc i ochrana

„Základní čtení pěstí je jasné. Demonstrace síly a moci – v případě tohoto typu sevření pak autorita, výhrůžnost, agrese, včetně třeba významu, ochráním vás,“ přibližuje Josef Valenta, dramatik a pedagog se zkušenostmi z DAMU či Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. Prezident je podle něj v takzvané scénické situaci, kdy něco někomu svým chováním adresuje po celou dobu své řeči.

„Mnozí z voličů na podobné signály čekají a velmi často je i vyžadují,“ míní Roman Bradáč, expert na mediální kulturu a někdejší televizní ředitel či zpravodaj v USA. Zeman podle jeho slov těmito zbraněmi, které řadí do standardní výbavy populistických politiků, šetřil. „V posledních měsících ovšem dokáže mluvit, i když de facto mlčí.“

Bradáč se domnívá, že obrat v prezidentově řeči těla nastal počátkem května, kdy na Hradě holi napomenul tehdejšího premiéra Bohuslava Sobotku (ČSSD), aby si nastavil mikrofon.

„Toto je podobné gesto, které může televize přenést a bude to v ní vypadat velmi efektivně,“ komentuje Denisa Hejlová, vedoucí katedry marketingové komunikace **Fakulty sociálních věd UK (FSV UK)**. Dodala, že Zeman je mediálně velmi zdatný a umí šikovně využívat jakékoliv symboliky, která dokáže zaujmout média. „Je to součást jeho kampaně, o níž tvrdí, že ji nevede. Jde o nástroj jeho politického PR, má rád takové symboly. To je to, co ho odlišuje od ostatních politických kandidátů,“ tvrdí Hejlová.

Podle Bradáče se dají podobná gesta použít rovněž jako součást procesu nastolování společenské diskuse, kterou posléze právě média zesilují. Konkrétně toto by pak mohlo být použito jako podnět pro zpochybnění standardního systému politických stran. „Diskuse, kdy jsou klasickým způsobem fungující strany popisovány jako přežilá a mnohdy i zbytečné, je současný trend. Takže pokud budeme rozebírat hrozící gesto, můžeme činit přesně to, co chtěl hradní pán vyvolat. Ukázat voličům, že on je ten, kdo stranám nedá nic zadarmo,“ míní Bradáč z Metropolitní univerzity Praha.

Oslovení odborníci jsou zajedno v tom, že se nejednalo o spontánní neverbální projev. Miloš Zeman měl svůj pohyb rukou dopředu promyšlený. Spatřují v něm prezidentův pověstný humor, jímž si koření své proslovy. Naopak absence podobných signálů by je překvapila.

„Proslov bez šťávy“

Mediální teoretik Jan Jirák ale zastává názor, že Zemanova gestikulace byla nepřiměřená. Zvednutá zaťatá pěst se nehodí k vánočnímu poselství ani k sestavování vlády či předčasným volbám, míní Jirák, který přednáší na Metropolitní univerzitě Praha a **FSV UK**.

Ačkoliv experti chválí Zemanovy rétorické schopnosti, Bradáč tvrdí, že letošní vánoční řeč bývalého dlouholetého předsedy sociální demokracie nebyla tak energická, jako tomu bylo v předchozích letech. „Prezident mi připadal velmi unavený, působil méně uvolněně. Nemělo to takovou šťávu,“ poznamenal Bradáč.

Foto autor| REPRO Z ČT

Foto popis| Gesto. Nepřiměřená gestikulace, nebo signál „ochráním vás“?

Times Higher Education: Karlova univerzita jmenovala děkankou autorku, která publikovala v podvodných časopisech

28.12.2017 blisty.cz str. 00

Kontroverze ohledně jmenování Alice Němcové Tejkalové děkankou na **fakultě sociálních věd** Karlovy univerzity, přestože publikovala v podvodných pseudovědeckých časopisech, se dostala až do renomovaného mezinárodního akademického týdeníku Times Higher Education, ZDE. Časopis informuje, že více než 330 akademiků po celém světě apelovalo na rektora Tomáše Zimu, aby vetoval rozhodnutí jmenovacího výboru, protože Alice Němcová Tejkalová "publikovala několik článků v podvodných časopisech". "Mít děkanku, která publikovala řadu podvodných článků, by svědčilo o tom, že Karlova univerzita se dostala do 'postpravdivého' stavu a ohrozilo by to její pověst jako veřejné instituce, která tvoří vědomosti na základě rigorózních metod a dodržuje vysokou úroveň kritického zkoumání," praví se v dopise. Zatímco nemám absolutně žádné iluze, že se manažeři, profesori a univerzitní učitelé na britských univerzitách jmenují na základě neprůhledných, často mafiosních machinací, není pochyb, že případ Alice Němcové Tejkalové Karlovu univerzitu mezinárodně diskredituje. Je to další hřebík do rakve dobré mezinárodní pověsti České republiky.

URL| <http://blisty.cz/art/89279-times-higher-education-karlova-univerzita-jmenovala-dekankou-autorku-ktera-publikovala-v-podvodnych-casopisech.html>

AUTOŘI

28.12.2017 Xantypa str. 04 Obsah

Jan Lukeš je filmový a literární historik, spisovatel a publicista. Byl mj. komentátorem Lidových novin a vedoucím jejich kulturní rubriky. Pro Českou televizi připravuje a moderuje s Janem Schmidem literární revue Třistatřicetřetí. Dlouhodobě spolupracuje s Xantypou. Tentokrát pro nás vyzpovídal herečku Ivanu Chýlkovou.

Dana Horáková žije nedaleko Hamburku. Vystudovala filozofii, v roce 1975 založila společně s Václavem Havlem samizdatovou Edici Expedice. Podepsala Chartu 77 a s manželem Pavlem Juráčkem byla vyhoštěna do SRN, kde pracovala nejprve jako uklízečka, pak novinářka. Je autorkou několika knih. Byla senátorkou pro kulturu v Hamburku. Miluje psy a už devět let je šťastnou paničkou knírače Danyho. Pro Xantypu připravila seriál o psech významných osobností.

Jiří Pasz vystudoval obor Humanitární pomoc a sociální práce v Olomouci a Mezinárodní rozvojová studia v Utrechtu. Navštívil přes 40 zemí. Fotil pankáče v Barmě, psal o dětských vojácích v Ugandě a točil dokument o prostitutkách v Nepálu. Specializuje se na lidská práva a zvyšování povědomí o humanitárních a rozvojových problémech. Tentokrát se zaměřil na oblast vojenského konfliktu na Ukrajině.

Libuše Koubská je novinářka a spisovatelka. Pracovala v rozhlase, v Lidových novinách a jako šéfredaktorka časopisu Přítomnost. Na **Fakultě sociálních věd** UK vyučuje novinářské žánry. Pro Xantypu si povídala s výtvarnicí Lelou Geislerovou, sestrou hereček Anny a Ester.

Ivan Kytka je stálým spolupracovníkem Xantypy, České televize a Rádia Impuls, žije v Londýně. Je také spolujednatel produkční společnosti Blokmedia Ltd., která kromě jiného připravuje rozhlasové dokumentární pořady pro BBC Radio 4 a BBC World. Kromě příspěvku do své stálé rubriky o londýnském kulturním dění napsal i reportáž o cestě provensálským kaňonem Verden.

David Konečný vystudoval anglistiku na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity, dodnes se žije převážně jako překladatel. Fotografie se věnuje deset let, dokumentárně zachycuje zejména divadlo, tanec, život literární i běžný. Během posledních pěti let vystavoval v České republice, na Slovensku, v Polsku, Německu, na Ukrajině a v Gruzii. Pro Xantypu fotografoval nakladatele Miroslava Balaštica.

Foto popis|

Když něco přestane fungovat, objeví se lidé jako Beppe Grillo

28.12.2017 **Hospodářské noviny** str. 05 **Speciál**

Ondřej Houska

Populisté letos v Evropě navzdory očekávání neztvrdili. Evropany by to však rozhodně nemělo ukolébat, říká v rozhovoru pro HN Martin Mejstřík z katedry evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Důvody, kvůli kterým lidé populisty volí, nezmizely. Ukázat se to může už na jaře při parlamentních volbách v Itálii.

* HN: Jak by měly standardní politické strany populismu čelit?

Kdyby to někdo věděl, tak by se asi stal hodně dobrým marketingovým poradcem. Populisté každopádně nejsou příčinou, ale spíše průvodním jevem. Objevili se v momentě, kdy něco přestalo fungovat, ať už to byla ekonomika, nebo bezpečnost. Ve státech, který funguje a lidé jsou spokojeni, populisté prakticky nemají šanci se prosadit. V 90. letech, kdy byla společnost optimistická po konci studené války, populisté nebyli téměř nikde silní. Pak přišlo 11. září, ekonomická krize, migrační krize a to populistům nahrává.

* HN: Měli by politici v reakci na to od populistů převzít část jejich témat?

Bojovat s populisty jejich vlastními zbraněmi nefunguje. Čeští sociální demokraté jsou toho celkem jasným příkladem. Tradiční strany by místo toho měly jít po příčinách nárůstu podpory populistů a snažit se lidem vysvětlit, že to často nejsou ty nejzásadnější nebo jediné problémy dané společností. Pak populisté mohou ztratit, protože jejich téma přestane být pro společnost tím hlavním.

* HN: Loni po referendu o brexitu a po vítězství Donalda Trumpa v USA mnozí mluvili o tom, že rok 2017 bude rokem nástupu populistů. To se ale nespělo...

Média přeháněla. Zrovna se trefil do jednoho roku brexit s Trumpem, což nikdo nečekal, takže to vzbudilo velkou paniku. A teď zase všude vycházejí články, že populismus odezněl a už to není problém. Přitom dělicí linie ve společnosti zůstaly pořád stejné a jen tak nezmizí.

* HN: Je Andrej Babiš populistou?

Já si osobně myslím, že je. Hodně trefně je jeho srovnání se Silviem Berlusconiem v Itálii. Označil bych to termínem podnikatelský populismus. Oba jsou lidé, kteří do politiky šli s aureolou úspěšného podnikatele, takzvaně proti své vůli, jak tvrdí. Jejich rétorika je totožná. A porovnat můžeme i jejich vládní působení – jednu věc říkají, aby upoutali voliče a byli zvoleni, ale pak ve vládě dělají úplně něco jiného. Vláda, jejíž součástí bylo hnutí ANO, dělala vesměs úplně standardní zákony a politické kroky. To není kompatibilní s Babišovými projevy, jak se prezentuje na veřejnosti. Babiš nemůže být proti establishmentu, když je jeho součástí. Že se mu to daří takto prodávat, je samozřejmě věc jiná.

* HN: Zmínil jste Itálii. V průzkumech před jarními volbami tam vede populistické Hnutí pěti hvězd. Na druhou stranu se ale v poslední době ve svých prohlášeních dost mírní. Už například netvrdí, že je pro odchod Itálie z eurozóny...

Hnutí pěti hvězd chce vyhrát volby a vládnout, proto svá vyjádření mírní, aby mohlo přilákat další voliče. Nechce je vyděsit.

* HN: Co by se tedy stalo, kdyby se Hnutí pěti hvězd dostalo k moci?

Popravdě, těžko říct. Známe názory a směřování jen u několika vůdčích představitelů tohoto hnutí. Zbytek tvoří úplně neznámí lidé, často s velmi bizarními názory. Můžeme to přirovnat k Česku, kde většina poslanců jsou nováčci a hlavně u hnutí ANO a SPD Tomia Okamury vůbec nevíme, co je to za lidi, kde se vzali, jaké mají názory. Hnutí pěti hvězd by se nejspíš začalo velmi rychle drolit, už proto, že má voličskou podporu i členy odprava doleva. Zatím byli jen v opozici, měli své protestní hlasy a ty je sjednocovaly.

* HN: A co italská Liga severu? Ta se v posledních letech posunula hodně na krajní pravici, i když i ona v poslední době trochu ubrala ze svého radikalismu.

Liga je už dlouhé roky součástí establishmentu. Ve vládě byla několikrát a vždy se tam chovala naprosto standardně. Sice nikdy nebyla tak xenofobně vyhraněná, jako je teď, ale i tak si myslím, že by se ve vládě chovala podobně jako dřív. Momentálně vládne v Lombardii a Benátsku a oba regiony řídí v rámci normální politiky.

* Je to u populistických stran obecné pravidlo? Tedy že jakmile se dostanou k moci nebo o ni vážně usilují, tak se umírní?

Když se takové strany dostanou do vlády, jsou konfrontovány s realitou. Spoustu z toho, co slibovaly předtím, ve vládě prostě prosadit nemohou. Trump taky nepostaví zeď na hranicích s Mexikem. A nejlepším příkladem je Alexis Tsipras a jeho radikálně levicová strana Syriza v Řecku. Celou dobu brojil proti diktátu Evropské unie a razil další podobná hesla, ale v momentě, kdy se stal premiérem, tak pokračoval v politice předchozí konzervativní vlády prostě proto, že mu v dané situaci nic jiného nezbývalo. Populisté u moci by teoreticky mohli zvolit přístup ve stylu po nás potopa. Ale zatím u nich vesměs vždy převládla racionalita.

* HN: Takže i kdyby se letos stala francouzskou prezidentkou Marine Le Penová, tak by se toho moc nezměnilo?

Její strana je částečně populistická, ale pořád je tam i ten extremistický, extrémně pravicový element. U této a podobných stran není problém v samotném populismu, ale v tom, že je nabalen na nějakou další problematickou ideologii. Takže to je další neznámá navíc. Důležitá je taky konkrétní podoba politického systému. V Rakousku budou ve vládě svobodní, ale budou součástí koalice. I Geert Wilders v Nizozemsku by se mohl dostat k moci jedině v rámci koaliční vlády. Ve Francii ale má prezident mnohem větší pravomoci. Kdyby zvítězila Le Penová, znamenalo by to pro Evropskou unii obrovský problém. Už proto, že ona je krajně pravicová politička a populismus využívá jen jako rétorický nástroj.

* Dostane se Hnutí pěti hvězd v Itálii k moci?

Kdyby v Itálii zůstal v platnosti volební zákon, který navrhoval bývalý premiér Matteo Renzi a který byl loni smeten v referendu, tak by Hnutí pěti hvězd mělo velkou šanci získat v parlamentních volbách většinu. Současný volební zákon víc favorizuje koalice, a tudíž tradiční strany.

* HN: Kdo tam tedy bude vládnout?

I vzhledem k tomu, že Hnutí pěti hvězd nechce s nikým spolupracovat, tak je nejpravděpodobnější, že se dohodne levice s pravíci. Před volbami se Renzi a vůdce pravice Silvio Berlusconi samozřejmě budou tvářit jako nepřátelé, ale pokud hlasování skončí patem, je dost možné, že spolu nějakou dohodu upečou.

* HN: Nenahraje to ale zase kritikům současného volebního systému v Itálii?

To ano. Hnutí pěti hvězd je silné právě proto, že řada Italů je nespokojená s tím, že se strany zleva i zprava spolu vždycky nějak domluví a rozdělí si moc mezi sebou. Hnutí tak shromažďuje protestní hlasy.

Martin Mejstřík (31)

Zabývá se evropským a světovým populismem, o kterém letos se dvěma spoluautory vydal knihu *Populismus v časech krize*. Je odborníkem i na politický vývoj zemí v oblasti Středomoří, hlavně Itálie, a na dílo italského politologa Giovanniho Sartoriho. Působí na katedře evropských studií **Fakulty sociálních věd** UK.

O autorovi | Ondřej Houska, ondrej.houska@economia.cz

Foto autor | Foto: HN – Lukáš Bíba

Foto autor | Foto: Reuters

Foto popis | V Itálii otestují sílu populismu. Přestože letos populisté v Evropě ve volbách nezvítězili, neznamená to, že zmizeli. Jedním z favoritů jarních voleb v Itálii je komik Beppe Grillo (na snímku vlevo) a jeho populistické Hnutí pěti hvězd.

Když něco přestane fungovat, objeví se na politické scéně populisté jako Beppe Grillo, říká Martin Mejstřík

28.12.2017 iHNed.cz str. 00

Ondřej Houska

Populisté letos navzdory mnoha předpovědím neovládli Evropu, ale stále zůstávají silní, říká odborník na populismus Martin Mejstřík.

Standardní strany podle něj musí lidem vysvětlovat, že jsou i důležitější témata než ta, na která se soustřeďují populisté.

Populisté, kteří se dostali k moci, se na druhou stranu obvykle chovají méně radikálně, než slibovali.

Populisté letos v Evropě navzdory očekávání nezvítězili. Evropany by to však rozhodně nemělo ukolébat, říká v rozhovoru pro HN Martin Mejstřík z katedry evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Důvody, kvůli kterým lidé populisty volí, nezmizely. Ukázat se to může už na jaře při parlamentních volbách v Itálii.

HN: Jak by měly standardní politické strany populismu čelit?

Kdyby to někdo věděl, tak by se asi stal hodně dobrým marketingovým poradcem. Populisté každopádně nejsou příčinou, ale spíše průvodním jevem. Objevili se v momentě, kdy něco přestalo fungovat, ať už to byla ekonomika, nebo bezpečnost. Ve státě, který funguje a lidé jsou spokojeni, populisté prakticky nemají šanci se prosadit. V 90. letech, kdy byla společnost optimistická po konci studené války, populisté nebyli téměř nikde silní. Pak přišlo 11. září, ekonomická krize, migrační krize a to populistům nahrává.

HN: Měli by politici v reakci na to od populistů převzít část jejich témat?

Bojovat s populisty jejich vlastními zbraněmi nefunguje. Čeští sociální demokraté jsou toho celkem jasným příkladem. Tradiční strany by místo toho měly jít po příčinách nárůstu podpory populistů a snažit se lidem vysvětlit, že to často nejsou ty nejzásadnější nebo jediné problémy dané společnosti. Pak populisté mohou ztratit, protože jejich téma přestane být pro společnost tím hlavním.

Martin Mejstřík (31)

Zabývá se evropským a světovým populismem, o kterém letos se dvěma spoluautory vydal knihu *Populismus v časech krize*. Je odborníkem i na politický vývoj zemí v oblasti Středomoří, hlavně Itálie, a na dílo italského politologa Giovanniho Sartoriho. Působí na katedře evropských studií **Fakulty sociálních věd** UK.

HN: Loni po referendu o brexitu a po vítězství Donalda Trumpa v USA mnozí mluvili o tom, že rok 2017 bude rokem nástupu populistů. To se ale nesplnilo...

Média přeháněla. Zrovna se trefil do jednoho roku brexit s Trumpem, což nikdo nečekal, takže to vzbudilo velkou paniku. A teď zase všude vycházejí články, že populismus odezněl a už to není problém. Přitom dělicí linie ve společnosti zůstaly pořád stejné a jen tak nezmizí.

HN: Je Andrej Babiš populistou?

Já si osobně myslím, že je. Hodně trefné je jeho srovnání se Silviem Berlusconiem v Itálii. Označil bych to termínem podnikatelský populismus. Oba jsou lidé, kteří do politiky šli s aureolou úspěšného podnikatele, takzvaně proti své vůli, jak tvrdí. Jejich rétorika je totožná. A porovnat můžeme i jejich vládní působení - jednu věc říkají, aby upoutali voliče a byli zvoleni, ale pak ve vládě dělají úplně něco jiného. Vláda, jejíž součástí bylo hnutí ANO, dělala vesměs úplně standardní zákony a politické kroky. To není kompatibilní s Babišovými projevy, jak se prezentuje na veřejnosti. Babiš nemůže být proti establishmentu, když je jeho součástí. Že se mu to daří takto prodávat, je samozřejmě věc jiná.

HN: Zmínil jste Itálii. V průzkumech před jarními volbami tam vede populistické Hnutí pěti hvězd. Na druhou stranu se ale v poslední době ve svých prohlášeních dost mírní. Už například netvrdí, že je pro odchod Itálie z eurozóny...

Hnutí pěti hvězd chce vyhrát volby a vládnout, proto svá vyjádření mírní, aby mohlo přilákat další voliče. Nechce je vyděsit.

HN: Co by se tedy stalo, kdyby se Hnutí pěti hvězd dostalo k moci?

Popravdě, těžko říct. Známe názory a směřování jen u několika vůdčích představitelů tohoto hnutí. Zbytek tvoří úplně neznámí lidé, často s velmi bizarními názory. Můžeme to přirovnat k Česku, kde většina poslanců jsou nováčci a hlavně u hnutí ANO a SPD Tomia Okamury vůbec nevíme, co je to za lidi, kde se vzali, jaké mají názory. Hnutí pěti hvězd by se nejspíš začalo velmi rychle drodit, už proto, že má voličskou podporu i členy odprava doleva. Zatím byli jen v opozici, měli své protestní hlasy a ty je sjednocovaly.

HN: A co italská Liga severu? Ta se v posledních letech posunula hodně na krajní pravici, i když i ona v poslední době trochu ubrala ze svého radikalismu.

Liga je už dlouhé roky součástí establishmentu. Ve vládě byla několikrát a vždy se tam chovala naprosto standardně. Sice nikdy nebyla tak xenofobně vyhraněná, jako je teď, ale i tak si myslím, že by se ve vládě chovala podobně jako dřív. Momentálně vládne v Lombardii a Benátsku a oba regiony řídí v rámci normální politiky.

HN: Je to u populistických stran obecné pravidlo? Tedy že jakmile se dostanou k moci nebo o ni vážně usilují, tak se umírní?

Když se takové strany dostanou do vlády, jsou konfrontovány s realitou. Spoustu z toho, co slibovaly předtím, ve vládě prostě prosadit nemohou. Trump taky nepostaví zeď na hranicích s Mexikem. A nejlepším příkladem je Alexis Tsipras a jeho radikálně levicová strana Syriza v Řecku. Celou dobu brojil proti diktátu Evropské unie a razil další podobná hesla, ale v momentě, kdy se stal premiérem, tak pokračoval v politice předchozí konzervativní vlády prostě proto, že mu v dané situaci nic jiného nezbývalo. Populisté u moci by teoreticky mohli zvolit přístup ve stylu po nás potopa. Ale zatím u nich vesměs vždy převládla racionalita.

HN: Takže i kdyby se letos stala francouzskou prezidentkou Marine Le Penová, tak by se toho moc nezměnilo?

Její strana je částečně populistická, ale pořád je tam i ten extremistický, extrémně pravicový element. U této a podobných stran není problém v samotném populismu, ale v tom, že je nabalen na nějakou další problematickou ideologii. Takže to je další neznámá navíc. Důležitá je taky konkrétní podoba politického systému. V Rakousku budou ve vládě Svobodní, ale budou součástí koalice. I Geert Wilders v Nizozemsku by se mohl dostat k moci jedině v rámci koaliční vlády. Ve Francii ale má prezident mnohem větší pravomoci.

Kdyby zvítězila Le Penová, znamenalo by to pro Evropskou unii obrovský problém. Už proto, že ona je krajně pravicová politička a populismus využívá jen jako rétorický nástroj.

HN: Dostane se Hnutí pěti hvězd v Itálii k moci?

Kdyby v Itálii zůstal v platnosti volební zákon, který navrhoval bývalý premiér Matteo Renzi a který byl loni smeten v referendu, tak by Hnutí pěti hvězd mělo velkou šanci získat v parlamentních volbách většinu. Současný volební zákon víc favorizuje koalice, a tudíž tradiční strany.

HN: Kdo tam tedy bude vládnout?

I vzhledem k tomu, že Hnutí pěti hvězd nechce s nikým spolupracovat, tak je nejpravděpodobnější, že se dohodne levice s pravicí. Před volbami se Renzi a vůdce pravice Silvio Berlusconi samozřejmě budou tvářit jako nepřátelé, ale pokud hlasování skončí patem, je dost možné, že spolu nějakou dohodu upečou.

HN: Nenahraje to ale zase kritikům současného volebního systému v Itálii?

To ano. Hnutí pěti hvězd je silné právě proto, že řada Italů je nespokojená s tím, že se strany zleva i zprava spolu vždycky nějak domluví a rozdělí si moc mezi sebou. Hnutí tak shromažďuje protestní hlasy.

Jedním z favoritů jarních voleb v Itálii je komik Beppe Grillo (na snímku vlevo) a jeho populistické Hnutí pěti hvězd.

Foto: Reuters

Korsika chce vyšší autonomii. Jednat budeme, ale korsičtinu jako oficiální jazyk neuznáme, řekl Macron - čtěte ZDE

Genetické inženýrství budí na Západě rozpaky. Špičkový výzkum se tak přesouvá do Číny - čtěte ZDE

Supermarketem v Petrohradu otrásla exploze. Deset lidí je zraněných, policie objekt evakuovala - čtěte ZDE

Rumuni jako Poláci: Vláda si ve stínu Vánoc podřizuje justici a snaží se snížit tresty za korupci - čtěte ZDE

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-65994920-kdyz-neco-prestane-fungovat-objevi-se-lide-jako-beppe-grillo>

Zemanova zaťatá pěst? Promyšlený vzkaz voličům, shodují se odborníci

28.12.2017 lidovky.cz str. 00 Zprávy / Domov

Lidovky.cz, Robert Sattler

Sevřel svou pravou ruku v pěst, zvedl ji do úrovně svého obličeje a několikrát s ní zamával před televizní kamerou. Prezidentu Miloši Zemanovi se během úterního vánočního poselství opět podařilo upoutat pozornost jinak než pouze slovy. Podle odborníků na neverbální komunikaci tím vyslal příznivcům před nadcházející prezidentskou volbou jasný vzkaz: jsem silný, pevný v názorech a stojím za vámi.

Současná hlava státu ve svém tradičním, více než čtvrt hodiny trvajícím projevu na Štěpána mimo jiné okomentovala aktuální politické poměry, vyzdvihla ekonomickou situaci nebo zkritizovala stav vybraných tuzemských silnic.

Mnohem více však tentokrát zaujalo Zemanovo krátké, za to velmi nápadné gesto rukou. Prezident ho udělal, zatímco hovořil o možnosti vyhlášení předčasných parlamentních voleb, pokud by se vláda třikrát neúspěšně pokoušela o získání důvěry.

„Chci naprosto jasně říci, že to nikdy neudělám. Předčasné volby několik měsíců po řádných volbách by byly výsměchem občanům, kteří šli volit,“ zdůraznil Zeman, načež zatnul svou ruku v pěst a několikrát s ní „zapumpoval“ před kamerou.

Okamžik vyvolal záhy debatu, zdali hrozba pěstí patří do státnického proslovu proneseném v období klidu a míru a jaký je její skutečný význam. Zemanův vzkaz? Jsem silný, bojovný a odhodlaný

Odborníci na neverbální a mediální komunikaci se shodují, že zmiňovaná gestikulace byla určena potenciálním voličům Miloše Zemana v blížící se volbě prezidenta, jež se uskuteční druhý lednový víkend. Zeman tak podle nich chtěl dát svým příznivcům najevo, že je silný, odhodlaný, bojovný, stojí za občany a má jasný názor.

„Základní čtení pěstí je jasné. Demontrace síly a moci - v případě tohoto typu sevření -, autorita, výhrůžnost, agrese, včetně třeba významu ‚ochráním vás‘,“ přibližuje Josef Valenta, dramatik a vysokoškolský pedagog se zkušenostmi s DAMU či Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. Prezident je podle něj v takzvané scénické situaci, kdy něco někomu svým chováním adresuje, po celou dobu své řeči.

„Mnozí z voličů na podobné signály čekají a velmi často je i vyžadují,“ míní Roman Bradáč, expert na mediální kulturu a mimo jiné někdejší televizní ředitel či zpravodaj v USA.

Zeman podle jeho slov v minulosti těmito „zbraněmi“, které řadí do standardní výbavy populistických politiků, šetřil. „V posledních měsících ovšem dokáže mluvit, i když de facto mlčí.“ ‚Sobotkův mikrofon‘ jako inspirace

Bradáč se domnívá, že „obrat“ v prezidentově užívání řeči těla nastal počátkem května, kdy Zeman na Hradě holí napomenul tehdejšího premiéra Bohuslava Sobotku (ČSSD), aby si nastavil mikrofon.

„Toto je podobné gesto, které může televize přenést a bude to v ní vypadat velmi efektivně,“ komentuje Denisa Hejlová, vedoucí katedry marketingové komunikace **Fakulty sociálních věd** na UK. Dodala, že Zeman je mediálně velmi zdatný a umí šikovně využívat jakékoliv symboliky, která dokáže zaujmout média.

„Je to součást jeho kampaně, o níž tvrdí, že ji nevede. Jde o nástroj jeho politického PR, má rád takové symboly. To je to, co ho odlišuje od ostatních politických kandidátů,“ tvrdí Hejlová.

Podle Romana Bradáče se dají podobná gesta použít rovněž jako součást procesu nastolování společenské diskuze, kterou posílá právě média zesilují. Konkrétně toto by pak mohlo být použito jako podnět pro zpochybnění standardního systému politických stran.

„Diskuze, kdy jsou klasickým způsobem fungující strany popisovány jako přežilé a mnohdy i zbytečné, je současný trend. Takže pokud budeme rozebírat hrozící gesto, můžeme činit přesně to, co chtěl hradní pán vyvolat. Ukázat voličům, že on je ten, kdo stranám nedá nic zadarmo,“ říká Bradáč.

Promyšlený tah, poselství bez šťávy

Oslovení odborníci jsou zajedno v tom, že se nejednalo o spontánní neverbální projev. Miloš Zeman měl svůj pohyb rukou dopředu promyšlený. Spatřují v něm prezidentův pověstný humor, jímž si „koření“ své proslovy. Naopak absence podobných signálů by je překvapila.

Mediální teoretik Jan Jiráček ale zastává názor, že Zemanova úterní gestikulace byla nepřiměřená. Jiráček míní, že zvednutá zaťatá pěst se nehodí k vánočnímu poselství ani k sestavování vlády či předčasným volbám.

Ačkoliv experti chválí Zemanovy rétorické schopnosti, Bradáč tvrdí, že letošní vánoční řeč bývalého dlouholetého předsedy sociální demokracie nebyla tak energická, jako tomu bývalo v předchozích letech. „Prezident mi přidal velmi unavený, působil méně uvolněně. Nemělo to takovou šťávu.“

URL| https://www.lidovky.cz/experti-komentuji-vanocni-poselstvi-milose-zemana-a-hrozbu-pesti-1cu-/zprav-domov.aspx?c=A171227_181923_ln_domov_rsa

Populisté letos chtěli ovládnout Evropu. Místo toho prohráli

28.12.2017 Hospodářské noviny str. 03 Speciál

Ondřej Houska

Když Britové loni v červnu v referendu odhlasovali svůj odchod z Evropské unie, odpůrci sjednocené Evropy na celém kontinentu věřili, že nastává jejich chvíle. „Udělám dnes jednu předpověď. Spojené království nebude poslední zemí, která unii opustí,“ tvrdil šéf britské strany UKIP a jeden z největších zastánců brexitu Nigel Farage.

O tom, že Britzy budou na cestě ven z unie následovat další země, mluvil i čerstvě zvolený americký prezident Donald Trump. A vůdkyně francouzské krajní pravice Marine Le Penová cítila, že by jí brexit mohl pomoci k vítězství v prezidentských volbách.

Uplynul rok a nic z toho se nepotvrdilo. Právě naopak. Lidé ve všech členských státech Evropské unie jsou k budoucnosti společného svazku výrazně optimističtější než loni. Brexit jasně připomněl, co členství v unii znamená: možnost pracovat a žít v jiné zemi unie nebo snadnější obchod, a tím i rychlejší hospodářský růst a víc pracovních míst. Lidé si podle průzkumů také myslí, že migraci dokáže Evropa nejlépe vyřešit společně.

Stále víc občanů si myslí, že členství v osmadvacítce je pro jejich zemi pozitivní. Tedy kromě Čechů. Společná evropská měna euro má největší důvěru občanů od svého vzniku, ukazuje průzkum veřejného mínění Eurobarometr.

Populistické a protestní strany samozřejmě nezmizely. V řadě zemí jsou dlouholetou součástí politiky, často ve volbách dostaly víc hlasů než dřív. „Populisté nejsou příčinou, ale spíše průvodním jevem. Objevili se v momentě, kdy něco přestalo fungovat, ať už to byla ekonomika, nebo bezpečnost,“ upozorňuje Martin Mejstřík z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

„Ve státech, který funguje a lidé jsou spokojeni, populisté nemají šanci. V devadesátých letech, kdy byla společnost optimistická po konci studené války, populisté nebyli téměř nikde silní. Pak přišlo 11. září, ekonomická krize, migrační krize. To vše je vodou na mlýn populistům,“ vysvětluje.

Zachránce Macron

Každopádně ale platí, že rok 2017 nebyl pro podobně orientované strany ani zdaleka tak úspěšný, jak si představovaly.

Le Penová a její strana Národní fronta dokonce zvažují, že na jarním sjezdu z programu vyškrtnou požadavek na vystoupení z Evropské unie. U voličů prostě nezabírá. To, že Le Penová hrozila odchodem z unie i z eurozóny, bylo podle analytiků hlavním důvodem její jednoznačné porážky v prezidentských volbách. Podlehla proevropskému Emmanuelu Macronovi.

„Jeho vítězství v prezidentských i parlamentních volbách je nepochybně nejdůležitější událostí roku 2017. Pokud by zvítězila Marine Le Penová a její Národní fronta a splnila své sliby o odchodu z unie a z eurozóny, Evropa by skutečně byla úplně jiná než dnes,“ upozorňuje Steven Blockmans, šéf oddělení výzkumu EU v bruselském analytickém středisku Centre for European Policy Studies. Dodává, že „konec unie se podařilo odvrátit a 27 členských zemí je teď jednotných ve snaze unii posílit“.

Evropa přestala vzlykat

Obavy z toho, že odchod Británie může být první sněhovou koulí, která spustí lavinu rozkladu sjednocené Evropy, přitom vyslovovali i zastánci integrace. Nálada se ale změnila od deprese k optimismu. Vystihla to bývalá dánská ministryně financí, nyní eurokomisařka pro hospodářskou soutěž, Margrethe Vestagerová.

„Unie už se nechová jako zhrzená milenka vzlykající poté, co byla odkopnuta. Vzpamatovali jsme se ze situace a la Bridget Jonesová, kdy jsme dřepěli na gauči a ládovali se zmrzlinou. Život jsme zase vzali do svých rukou,“ řekla agentuře Bloomberg. Brexit tedy Evropskou unii, aspoň zatím, neotřásl.

Jedním z hlavních důvodů je dobrý stav evropské ekonomiky. Unie za loňský i letošní rok roste o něco rychleji než Spojené státy a výrazně rychleji než Británie. Ubývá nezaměstnaných. Lidé se přestávají bát budoucnosti a v souladu s tím v obchodech víc utrácejí. Ekonomický optimismus přenáší i do politiky.

Populistické či krajně pravicové strany zůstaly za očekáváním ve volbách nejen ve Francii, ale i v Nizozemsku. V Rakousku sice tamní svobodní vstoupili do vlády, ale od snah o vystoupení z unie se už před časem distancovali, nová vládní koalice se výslovně označuje za „proevropskou“. Populisté z Alternativy pro Německo dostali skoro 13 procent hlasů v německých volbách, jejich podíl na vládnutí je ale vyloučený.

Když se tyto strany sešly v prosinci v Praze na pozvání SPD Tomia Okamury, navenek tvrdily, že mají našlápnuto k vítězství. Ve skutečnosti si ale musely přiznat, že v roce 2017 utrpěly porážku. V lednu na podobném srazu v německé Koblenzi společně plánovaly, jak změnit Evropu. Po roce je ale situace taková, že Le Penové Národní fronta je rozhádaná, Nizozemec Geert Wilders je dál v izolaci a z Alternativy pro Německo odešli umírnění představitelé, takže jsou ve straně stále viditelnější proudy, které nemají daleko k neonacismu.

Brexit jako reklama na Evropu

Čas těch politiků, kteří by chtěli Evropskou unii rozpustit, ještě může přijít – důvody, proč je volí miliony lidí, rozhodně nepominuly. Rok 2017, navzdory mnoha předpovědím, ale tímto časem nebyl.

Proč zůstala snaha o odchod omezená jen na Británii, a občané ostatních zemí naopak unii podporují víc než dřív? Jedním z hlavních důvodů je sám brexit. Jeho zastánci slibovali světlé zítřky, přitom se ale ani rok a půl od referenda nebyli schopni domluvit, jak by měl brexit vlastně vypadat a jakou zemí by Británie po odchodu z unie měla být. Z jejich slibů nezbylo skoro nic – britští vyjednaváci o podobě odchodu ustupují těm evropským jako na běžícím pásu. Nehledě na to, že Britům se snižují reálné mzdy, britská ekonomika zpomaluje a země na globální scéně ztrácí vliv.

Češi? Bez zájmu

Vedle toho slouží podle mnohých jako odstrašující příklad i Donald Trump, známý kritik Evropské unie. Spojené státy se pod jeho vedením utápějí v ostrých vnitřních sporech. Trump nepochybně dál oslabil pozici Spojených států jako světového lídra i spojenecké vazby s Evropou.

O to víc vyniká úspěch populistických či protestních stran v Česku. Pokud mezi ně počítáme i hnutí ANO, které brojí proti stávajícímu stranickému systému, čímž splňuje jeden z hlavních definičních znaků populismu, mají v Poslanecké sněmovně po říjnových volbách většinu hlasů.

Odpovídá to postojům Čechů k Evropské unii. Pouhých 29 procent občanů si myslí, že členství v unii je pro Česko dobrou věcí. Je to nejméně ze všech zemí unie. Jejich průměr je 57 procent, ukazuje říjnový průzkum Eurobarometr pro Evropský parlament. Zájem o dění v unii má jen 36 procent Čechů, což je nejhorší výsledek z členských zemí. Průměr za celou unii je 57 procent. Bez přehánění se tak dá říct, že Češi sice unii kritizují, ale přitom toho o ní moc nevědí.

Evropská unie už se nechová jako zhrzená milenka vzlykající poté, co byla odkopnuta. Zase jsme svůj život vzali do svých rukou.

Margrethe Vestagerová dánská eurokomisařka

O autorovi| Ondřej Houska, ondrej.houska@economia.cz

Foto autor| Foto: Reuters

Foto popis| Nic než Francie Marine Le Penová chtěla Francii vyvést z Evropské unie i z eurozóny. To ale Francouzi podle průzkumů nechťejí. Prezidentem tak zvolili proevropského Emmanuela Macrona.

Populisté letos chtěli ovládnout Evropu, místo toho prohráli. A Češi? Bez zájmu

28.12.2017 iHNed.cz str. 00

Ondřej Houska

Populistické strany na začátku roku prohlašovaly, že se napříč Evropou chopí moci.

Povzbudil je brexit a zvolení Donalda Trumpa v USA, nakonec ale ve volbách na vítězství nedosáhly.

Důvody, kvůli kterým je lidé podporují, ale nezmizely.

Když Britové loni v červnu v referendu odhlasovali svůj odchod z Evropské unie, odpůrci sjednocené Evropy na celém kontinentu věřili, že nastává jejich chvíle. "Udělám dnes jednu předpověď. Spojené království nebude poslední zemí, která unii opustí," tvrdil šéf britské strany UKIP a jeden z největších zastánců brexitu Nigel Farage.

O tom, že Brity budou na cestě ven z unie následovat další země, mluvil i čerstvě zvolený americký prezident Donald Trump. A vůdkyně francouzské krajní pravice Marine Le Penová cítila, že by jí brexit mohl pomoci k vítězství v prezidentských volbách.

Uplynul rok a nic z toho se nepotvrdilo. Právě naopak. Lidé ve všech členských státech Evropské unie jsou k budoucnosti společného svazku výrazně optimističtější než loni. Brexit jasně připomněl, co členství v unii znamená: možnost pracovat a žít v jiné zemi unie nebo snadnější obchod, a tím i rychlejší hospodářský růst a víc pracovních míst. Lidé si podle průzkumů také myslí, že migraci dokáže Evropa nejlépe vyřešit společně.

Stále víc občanů si myslí, že členství v osmadvacítce je pro jejich zemi pozitivní. Tedy kromě Čechů. Společná evropská měna euro má největší důvěru občanů od svého vzniku, ukazuje průzkum veřejného mínění Eurobarometr.

Populistické a protestní strany samozřejmě nezmizely. V řadě zemí jsou dlouholetou součástí politiky, často ve volbách dostaly víc hlasů než dřív. "Populisté nejsou příčinou, ale spíše průvodním jevem. Objevili se v momentě, kdy něco přestalo fungovat, ať už to byla ekonomika, nebo bezpečnost," upozorňuje Martin Mejstřík z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

"Ve státě, který funguje a lidé jsou spokojeni, populisté nemají šanci. V devadesátých letech, kdy byla společnost optimistická po konci studené války, populisté nebyli téměř nikde silní. Pak přišlo 11. září, ekonomická krize, migrační krize. To vše je vodou na mlýn populistům," vysvětluje.

Zachránce Macron

Každopádně ale platí, že rok 2017 nebyl pro podobně orientované strany ani zdaleka tak úspěšný, jak si představovaly.

Le Penová a její strana Národní fronta dokonce zvažují, že na jarním sjezdu z programu vyškrtnou požadavek na vystoupení z Evropské unie. U voličů prostě nezabírá. To, že Le Penová hrozila odchodem z unie i z eurozóny, bylo podle analytiků hlavním důvodem její jednoznačné porážky v prezidentských volbách. Podlehlá proevropskému Emmanuelu Macronovi.

"Jeho vítězství v prezidentských i parlamentních volbách je nepochybně nejdůležitější událostí roku 2017. Pokud by zvítězila Marine Le Penová a její Národní fronta a splnila své sliby o odchodu z unie a z eurozóny, Evropa by skutečně byla úplně jiná než dnes," upozorňuje Steven Blockmans, šéf oddělení výzkumu EU v bruselském analytickém středisku Centre for European Policy Studies. Dodává, že "konec unie se podařilo odvrátit a 27 členských zemí je teď jednotných ve snaze unii posílit".

Evropa přestala vzlykat

Obavy z toho, že odchod Británie může být první sněhovou koulí, která spustí lavinu rozkladu sjednocené Evropy, přitom vyslovovali i zastánci integrace. Nálada se ale změnila od deprese k optimismu. Vystihla to bývalá dánská ministryně financí, nyní eurokomisařka pro hospodářskou soutěž, Margrethe Vestagerová.

"Unie už se nechová jako zhrzená milenka vzlykající poté, co byla odkopnuta. Vzpamatovali jsme se ze situace &*224; la Bridget Jonesová, kdy jsme dřepěli na gauči a ládovali se zmrzlinou. Život jsme zase vzali do svých rukou," řekla agentuře Bloomberg. Brexit tedy Evropskou unii, aspoň zatím, neotřásl.

Jedním z hlavních důvodů je dobrý stav evropské ekonomiky. Unie za loňský i letošní rok roste o něco rychleji než Spojené státy a výrazně rychleji než Británie. Ubývá nezaměstnaných. Lidé se přestávají bát budoucnosti a v souladu s tím v obchodech víc utrácejí. Ekonomický optimismus přenášejí i do politiky.

Populistické či krajně pravicové strany zůstaly za očekáváním ve volbách nejen ve Francii, ale i v Nizozemsku. V Rakousku sice tamní svobodní vstoupili do vlády, ale od snah o vystoupení z unie se už před časem distancovali, nová vládní koalice se výslovně označuje za "proevropskou". Populisté z Alternativy pro Německo dostali skoro 13 procent hlasů v německých volbách, jejich podíl na vládnutí je ale vyloučený.

Když se tyto strany sešly v prosinci v Praze na pozvání SPD Tomia Okamury, navenek tvrdily, že mají našlápnuto k vítězství. Ve skutečnosti si ale musely přiznat, že v roce 2017 utrpěly porážku. V lednu na podobném srazu v německé Koblenzi společně plánovaly, jak změnit Evropu. Po roce je ale situace taková, že Le Penové Národní fronta je rozhádaná, Nizozemec Geert Wilders je dál v izolaci a z Alternativy pro Německo odešli umírnění představitelé, takže jsou ve straně stále viditelnější proudy, které nemají daleko k neonacismu.

Brexit jako reklama na Evropu

Čas těch politiků, kteří by chtěli Evropskou unii rozpustit, ještě může přijít - důvody, proč je volí miliony lidí, rozhodně nepominuly. Rok 2017, navzdory mnoha předpovědím, ale tímto časem nebyl.

Proč zůstala snaha o odchod omezená jen na Británii, a občané ostatních zemí naopak unii podporují víc než dřív? Jedním z hlavních důvodů je sám brexit. Jeho zastánci slibovali světlé zítřky, přitom se ale ani rok a půl od referenda nebyli schopni domluvit, jak by měl brexit vlastně vypadat a jakou zemí by Británie po odchodu z unie měla být. Z jejich slibů nezbylo skoro nic - britští vyjednavací o podobě odchodu ustupují těm evropským jako na běžícím pásu. Nehledě na to, že Britům se snižují reálné mzdy, britská ekonomika zpomaluje a země na globální scéně ztrácí vliv.

Češi? Bez zájmu

Vedle toho slouží podle mnohých jako odstrašující příklad i Donald Trump, známý kritik Evropské unie. Spojené státy se pod jeho vedením utápějí v ostrých vnitřních sporech. Trump nepochybně dál oslabil pozici Spojených států jako světového lídra i spojenecké vazby s Evropou.

O to víc vyniká úspěch populistických či protestních stran v Česku. Pokud mezi ně počítáme i hnutí ANO, které brojí proti stávajícímu stranickému systému, čímž splňuje jeden z hlavních definičních znaků populismu, mají v Poslanecké sněmovně po říjnových volbách většinu hlasů.

Odpovídá to postojům Čechů k Evropské unii. Pouhých 29 procent občanů si myslí, že členství v unii je pro Česko dobrou věcí. Je to nejméně ze všech zemí unie. Jejich průměr je 57 procent, ukazuje říjnový průzkum Eurobarometr pro Evropský parlament. Zájem o dění v unii má jen 36 procent Čechů, což je nejhorší výsledek z členských zemí. Průměr za celou unii je 57 procent. Bez přehánění se tak dá říct, že Češi sice unii kritizují, ale přitom toho o ní moc nevědí.

Nic než Francie: Marine Le Penová chtěla Francii vyvést z Evropské unie i z eurozóny. To ale Francouzi nechťejí. Prezidentem tak zvolili proevropského Emmanuela Macrona.

Foto: Reuters

Kyjev si vyměnil zajatce se separatisty. Propuštěn byl i muž, za kterého se u Putina přimlouval Zeman - čtěte ZDE

Supermarketem v Petrohradu otřásla exploze. Deset lidí je zraněných, policie objekt evakuovala - čtěte ZDE

Korsika chce vyšší autonomii. Jednat budeme, ale korsičtinu jako oficiální jazyk neuznáme, řekl Macron - čtěte ZDE

Severní Korea kvůli izolaci experimentuje s tržní ekonomikou. Právě to může zemi potopit, říká expert - čtěte ZDE

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-65994850-populiste-letos-chteli-ovladnout-evropu-misto-toho-prohrali-a-cesi-bez-zajmu>

Nejvíce baví výrobek mraků a vodní bar **28.12.2017 Mladá fronta DNES str. 16 Střední Čechy** Markéta Zikmundová

U vodárenské nádrže Švihov–Želivka v Hulicích na Benešovsku se před dvěma lety otevřelo něco zcela unikátního – návštěvnické středisko Vodní dům s expozicí jen o vodě. Turistů sem míří ročně tisíce, dům získal i mnoho ocenění. Tereza Ptáčková se stala už na začátku jeho ředitelkou.

HULICE Z Prahy na venkov odešla Tereza Ptáčková před deseti lety. Advokátní kancelář vyměnila za přírodu, a to doslova. U svého domu pěstuje brambory a chová ovce a příroda se jí stala i profesí. Do návštěvnického střediska Vodní dům „naskočila“ po mateřské dovolené. „Mnoho věcí z oboru jsem se musela naučit,“ říká.

* Vybudovat naučnou expozici o vodě nebyl přímo váš nápad?

Autory jsou moji tři kolegové z Českého svazu ochránců přírody Vlašim Pavel Pešout, Katka Červenková a Karel Kříž. Já jsem do ČSOP Vlašim nastoupila a Vodní dům dostala na starost až ve fázi, kdy byla na jeho vybudování získána dotace z Operačního programu Životní prostředí, existovala už konkrétní podoba stavby, jež vzešla z architektonické soutěže, a byla hotová projektová dokumentace na stavbu i expozici.

* Co si mohou lidé, kteří vás ještě nenavštívili, pod názvem Vodní dům představit?

Hlavním cílem je sdělit návštěvníkům jednoduchou, ale životně důležitou myšlenku, a sice to, že u nás zatím všichni máme k dispozici dost čisté pitné vody, ale není to samozřejmost. Pokud se o stav krajiny a životního prostředí nebudeme starat, může tento zdánlivý dostatek velice rychle skončit. Proto nám přišlo nanejvýš příhodné postavit návštěvnické centrum osvěty o vodě právě u největší vodárenské nádrže u nás. Zásobuje vodou 1,5 milionu obyvatel republiky.

* Už od počátku jste jeho ředitelkou. Proč jste do toho šla?

Pozice manažerky Vodního domu pro mě byla velkou výzvou také proto, že jsem do ní nastupovala po několikanásobné rodičovské dovolené. Předtím jsem nepracovala ani v manažerské pozici, ani v oblasti ochrany přírody. Vystudovala jsem však žurnalistiku a právo, což se postupem času ukázalo jako docela vhodná průprava. Základy z biologie nebo krajiny tvorby, které jsem při vytváření expozice potřebovala, jsem musela získat „za pochodu“, což byl občas docela oříšek.

* Takže jste ležela v knihách a večer jste si místo románu nebo detektivky četla o krajině?

Dá se to tak říci. Informace jsem si musela najít sama, abych se v oboru alespoň trochu zorientovala, protože jsem se podílela i na informačních panelech. Ne, že bych je přímo psala, ale potřebovala jsem tomu rozumět, abych mohla zvážít, jak mají vypadat, co tam má být napsáno, aby to pro návštěvníky bylo schůdné.

* Překvapilo vás něco o vodě při vašem „studiu“?

Nedá se říct překvapilo, ale fascinující je, že je všude kolem nás, ve všem. Když jsem tady začala pracovat, viděla jsem ji opravdu všude. Expozice by mohla být nekonečná, ale to by nikoho nebavilo. Museli jsme zvolit nějaké záchytné body. Nicméně pořad máme obrovský potenciál pro rozšiřování. Třeba o informace, jak se dělá pitná voda z nádrže Želivka. To zde skoro nikde není, přitom je to zajímavé a důležité, takže to je další směr, o který chceme expozici doplnit. Lidé se k nám vracejí, tak se snažíme, aby viděli něco nového.

* Pocházíte z Prahy, proč jste se přestěhovali k Želivce?

Stěhování z Prahy na venkov, to je klasická cesta mnoha lidí. Pracovala jsem při studiu a po něm ve dvou advokátních kancelářích. Ne že by mě právo nenaplňovalo, ale založili jsme rodinu, odcházela jsem na mateřskou a zdálo se mi, že venkov bude pro děti vhodnější.

* Máte zahrádku, pole. Jste i farmáři?

Máme takové malé hospodářství, ale je to hlavně náš koníček. Pěstujeme brambory, ovoce, chováme ovce, včelaříme. Vlastně pokračujeme v tom, co se v onom domě dělalo dřív. Ke včelám jsme přišli jako úplní začátečníci asi před pěti lety a stále se to učíme. Manžel je programátor, má práci, která je abstraktní, výsledky své práce má jaksí nehmatatelné, tak i pro něj je příjemné vypěstovat něco, z čeho se dá uvařit večeře.

* K přírodě tedy máte blízko, ale manažerská pozice je asi něco jiného. Co je pro vás nejobtížnější?

Pro mě osobně je obtížný velký rozptyl pracovních úkolů od personálních otázek přes vyřizování reklamací u dodavatelů až po dotváření expozice, a to, že je potřeba je řešit prakticky zároveň.

* Co je v manažerské funkci pro člověka nejdůležitější?

Asi udržet si pozitivní myšlení a nenechat se semlít tím, co nefunguje podle mých nebo cizích představ. Já záměrně vzpomínám jen na ty pozitivní zážitky. U negativních se omezuju na to, že jsem ráda, že je mám za sebou a snažím se z nich propříště poučit. Nejvíc mě potěší, když mi přijdou lidé říct, že se jim ve Vodním domě líbilo a že se určitě vrátí.

* Kolik máte zaměstnanců?

Tým Vodního domu je vzhledem k počtu návštěvníků poměrně malý – jen čtyři a půl pracovního úvazku. V prázdninových měsících, kdy je špička návštěvnosti, jsou pochopitelně nároky na zaměstnance obrovské.

* Vodní expozice se stala novým turistickým cílem. Bylo těžké ho dostat v dnešní době, kdy vzniká spousta lákadel, na „mapu“ destinací?

Paradoxně se ukázalo, že dostat Vodní dům do povědomí lidí a nalákat do něj návštěvníky vůbec složité není. Vlastně od otevření v březnu 2016 až doteď máme velmi dobrou návštěvnost. Příkládám to tomu, že rodiny s dětmi dnes tráví volný čas aktivně a zajímavé cíle výletů vyhledávají. Také naše strategie pořádat pravidelně akce pro veřejnost se osvědčila a svým dílem určitě přispěla k tomu, že lidé v širším okolí už o nás vědí.

* Jaká je tedy návštěvnost?

Otevřeno máme celoročně. Ročně nás navštíví okolo 23 tisíc lidí, což je i v kontextu širšího okolí dosti vysoké číslo. Z toho více než polovina návštěvníků k nám přijde během července a srpna.

* Co je nejméně zajímavé?

Někteří zvědaví návštěvníci bývají z expozice přímo nadšení, protože jsme se snažili využít momentu překvapení a osvětu o vodě umístit třeba i na záchody. Uvnitř Vodního domu většinu nejvíce baví výrobek mraků, vodní bar s ochutnávkou čtyř druhů vody nebo model České republiky jako střechy Evropy, na kterém se tokem řek posílají hadcové korálky (hadec je druh horniny – pozn. redakce). V létě jsou pak suverénně největším lákadlem venkovní vodní hrátky v atriu. Vzpomínám si i na kuriozitu, když se nás lidé ptali, kde máme převlékací kabinky, kudy se jde do podzemních pater nebo kde jsou akvária se žraloky.

* Žraloci sem asi nepatří, ale upravili jste prostor i podle reakcí lidí?

Určitě, expozici se snažíme stále doplňovat a vylepšovat. Zpětnou vazbu, kterou v sezoně denně získáváme z osobního kontaktu, z návštěvní knihy a z recenzí na internetu, pečlivě sledujeme a je pro nás důležitým podnětem a zdrojem nápadů. Letos jsme například rozšířili expozici o venkovní část a do okolí jsme instalovali sedm moderních informačních tabulí o úloze vody v krajině. Vysvětlují například fungování mokřadu jako přírodní čistírny odpadních vod, zelené střechy nebo zasakovací prohlubně.

* Vodní dům získává mnoho ocenění. Jaká to třeba byla?

Na jedné straně je oceňovaná architektonická podoba Vodního domu, která je dílem architektů z pražského ateliéru AND. Letos byl mezi stavbami nominovanými na Českou cenu za architekturu. Odborníci na reklamu ocenili naši interaktivní expozici prvním místem v soutěži POPAI AWARDS 2017 v kategorii Ekologické koncepce. A to nejlepší nakonec – přímo návštěvníci vybrali v soutěži DestinaCZe 2017 z atraktivních turistických cílů nominovaných agenturou Czech Tourism Vodní dům jako vítěze kategorie Kudy z nudy – zážitek pro celou rodinu. Všech těchto ocenění si nesmírně vážíme.

* Máte tři děti, očekáváte čtvrté, svůj post přenecháte po dobu rodičovské dovolené někomu dalšímu. Bude třeba něco vylepšit?

Ve Vodním domě i v domácnosti „nikdy není hotovo“ a další sezona přinese vždycky spoustu nových výzev, na které je třeba reagovat. Moje nástupkyně má v zásobě spoustu skvělých nápadů, jak program a provoz vylepšit, takže návštěvníci budou určitě nadšení. A já se těším na změnu spočívající v „návratu domů“.

Fakta Tereza Ptáčková * Pochází z Prahy, vystudovala žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd** a právo na Právnické fakultě UK. Před deseti lety se s manželem přestěhovali na venkov do oblasti poblíž vodárenské nádrže Švihov (Želivka) na Benešovsku. * Před dvěma lety po rodičovské dovolené začala pracovat v Českém svazu ochránců přírody Vlašim a stala se ředitelkou návštěvnického střediska Vodní dům v Hulicích. * Vodní dům je přímo u vodárenské nádrže Švihov, která zásobuje vodou 1,5 milionu obyvatel České republiky. Jeho expozice je interaktivní. Představuje vodu jako životní prostředí rostlin a živočichů. * Má pět sekcí – například Vodní mikrosvět s akvárii, Pod vodní hladinou, kde mohou návštěvníci slyšet ve sluchátkách zurčení vody, či Na břehu řeky, kde si poslechnou zpěv ptáků. * Vodní dům se otevře opět 9. ledna 2018, denně kromě pondělí od 9 do 16 hodin.

O autorovi| Markéta Zikmundová, redaktorka MF DNES

Foto autor| Foto: Michal Šula, MAFRA

Foto popis| Hra, nebo poznání? Vodní dům v Hulicích s expozicí o vodě „nutí“ návštěvníky i ke hře. Děti i dospělí si tu mohou vyrobit mrak nebo se občerstvit a rozpoznávat chutě vody ve vodním baru. Podle ředitelky Terezy Ptáčkové je stále co vylepšovat.

Regionalni mutace| Mladá fronta DNES - střední Čechy

SVĚT PODLE KOVYHO

28.12.2017 **Magazín Mladé fronty DNES** str. 06 **Rozhovor**
SCARLETT WILKOVÁ

KAREL KOVÁŘ

Říká se, že je nejchytřejší z českých youtuberů a má z nich největší vliv. Pozor na něj, tohle už není jen kluk, který na internet dává bláznivá videa. Letošní rok byl pro něj zlomový – lidé ho začali brát vážně.

* Když se řekne youtuber, co si lidé obvykle představí?

Mladý kluk, který dělá blbosti před kamerou, nebo mladá holka, která ukazuje, co si koupila a líčí se. To je taková ta první signální u starší generace.

* Co u mladé generace?

U té je to širší. Část mladých lidí odsuzuje youtubery jako celek. Mají pocit, že dělají odpadní věci, tudíž nic, co by bylo na určité kulturní výši. Část, která má určitý přehled, si představí konkrétní jména a tvůrce, často zahraniční.

* Co to znamená, když se řekne, že youtuber je úspěšný?

Spousta lidí to hodnotí podle počtu odběratelů. To jsou lidé, kteří se vyloženě přihlásí a pak jim chodí upozornění na nová videa. Těch mám na jednom kanálu asi šest set tisíc, na druhém tři sta tisíc. Hodně vypovídající měření jsou například zhlédnutí za poslední týden, nebo když se člověk koukne, kolik zhlédnutí má jeho deset posledních videí. Ale úspěch je pro každého něco jiného. Pro mě to je, že mi YouTube otevřel spoustu nových cest. Zpovídal jsem šéfa Evropské komise, měl jsem možnost přednášet na různých akcích, nahlédl jsem do scenáristické práce, objevily se nové příležitosti.

* Vy jste zařazován mezi nejvlivnější lidi na sociálních sítích. Co si představíte pod tím, že youtuber má vliv?

Nad tím přemýšlím. Na jedné straně cítím zodpovědnost, protože mluvím k tolika lidem. Přemýšlím, co říct a co ne, co by mohlo být považováno za ovlivňování názorů. Na druhé straně celé youtuberství je postaveno

na určitém vlivu. Základní koncept toho fenoménu je, že youtuber je vlastně kamarád. Když člověk na sociálních sítích sleduje své kamarády a má mezi ně přidáno pár youtuberů, zobrazují se mu mezi kamarády. Když se na ně dívá čtyři pět let, má pocit, že je to opravdový kamarád. Takže za mnou na ulici přicházejí cizí lidé a ptají se, jaký jsem měl minulý týden a kam se chystám na dovolenou. Mají pocit, že potkali kamaráda, a já je neznám.

* Jaké to je?

Zvláštní stav.

* Tak asi fajn, ne? Něco podobného, co dřív zažívali výhradně známí herci a zpěváci?

Ano, ale váže se k tomu určitý pocit zodpovědnosti v tom směru, že když takový kamarád v uvozovkách řekne, že používá určitý produkt, lidé, kteří ho považují za kamaráda, mají tendenci si ho jít také koupit. Proto hodně přemýšlím a vybírám si, s jakými značkami spolupracovat, k čemu se zavázat a k čemu už ne. Proto nespolupracuju s politickými stranami, před volbami jsem nenatočil žádný videoklip, který by nějaké vyjádřil podporu.

* Počkejte, vždyť o vás se říká, že jste jediný český youtuber, který se ve svých videích věnuje politice, vyjadřuje se k ní.

To ano. Ale před volbami jsem jen vyzval mladé lidi, aby šli volit. Aby se pak nedivili, kdo je to vlastně v parlamentu zastupuje.

* Jak to vzniklo, že jste se začal vyjadřovat k politice?

Úplně první video týkající se politiky vzniklo tak, že jsem viděl anketu, ze které vyšlo najevo, že spousta prvovoličů na Slovensku volila pravicového extremistu Mariána Kotlebu. To bylo poprvé, kdy jsem si uvědomil, že mám na tuto skupinu určitý zásah a možná bych ji mohl na něco upozornit. Takže jsem na toto téma natočil video.

* Reakce?

Spousta. Pozitivních i negativních. Poprvé jsem poznal, jaké to je, když lidé mají pocit, že se mnou nesouhlasí, a vyjádří to. Cítil jsem, že je dobře, že jsem o tom tématu mluvil. A měl jsem radost, že poslední volby na Slovensku ukázaly, že už to téma není. Lidi tam volili jinak.

MÁM TROCHU STRACH

* Podle čeho se rozhodujete, na jaké veřejné či politické téma reagovat?

Jdu do toho, když sám cítím určité rozhořčení. Když mám pocit, že se mě něco dotýká, že bych se k tomu měl vyjádřit. Je to samozřejmě subjektivní pocit.

* Zajímá vůbec mladé lidi politika?
Chodí volit?

Doufám, že ano. Těžko říct. Myslím, že úspěch Pirátů svědčí o tom, že spousta mladých lidí volit šla. Hlavní je, aby neměli pocit, že jejich hlas nic nezmění.

* Baví mladé lidi videa s těmito tématy? Myslím třeba lidi ve věku kolem osmnácti.

Sebesložitější téma se dá podat záživně a zábavně. Vzpomeňte si na základku nebo na střední. Když byl dobrý učitel, najednou se i předměty jako fyzika či chemie mohly stát zajímavými a zábavnými. Myslím, že klasická média a televize poněkud strádají v tom, jak mladým témata podat. Pro mladé je on-line život stejně důležitý jako život reálný. Myslím, že ani politici si to neuvědomují.

* Jako že mnozí neumí mladé lidi oslovit?

Když mluvím s lidmi z různých reklamních a mediálních agentur, říkají, že pracovat s politiky je úplně nejhorší. Spousta lidí se v politice odtrhne od reality. Oni mají svůj svět, kde pijí kafe za dvanáct korun a jedí rakvičky za čtyři. Když tam jsou dvacet let, je těžké jim vysvětlit, že život jinde je už dost jiný. Nejdůležitější je, aby politik měl charisma. Když je charismatický, je to vidět v médiích i na sociálních sítích. Ale kolik jich tam teď takových je?

* Jak z vašeho pohledu dopadly poslední volby?

Tak to je samozřejmě subjektivní.

* Právě to mě zajímá, váš pohled.
Jestli ve vás vyvolaly spíš pocit klidu, nebo strachu?

Tak mám trochu strach. Cítil jsem, že tento rok byly kampaně a celé volby postavené na strašení a vyvolávání nenávisti mezi lidmi. Politici to pojali takhle: My jsme ti neomylní, kteří nechybujeme, všechno víme a zachráníme vás. Myslím, že výsledek o tom vypovídá a že se to bude určitým způsobem v budoucnosti stupňovat. Trochu zapomínáme, že lepší je fandit různým názorům a umět dělat kompromisy. Vlastně nevím, jak výsledek voleb přesně číst, ale mám z toho pocit, že je třeba pořád mluvit o demokracii. Co vlastně znamená a proč je dobré, že ji máme.

* Máte vy osobně z něčeho strach?

Chvilí ano, a pak mě zase nějaká událost naplní nadějí. Mám takové vlny. Nedávno jsem byl na networkingu, kde byla spousta mladých lidí. V šestnácti podnikají, mají skvělé nápady, vize. To je mladá generace úplně odštířená od tíhy minulého režimu. Ta podle mě ve starší generaci pořád je. Pak přijdu do nějaké diskuse nebo čtu komentáře a říkám si: Co když se pohybuju v určité bublině a zbytek společnosti žije jinak? Tím, že nepocházím z Prahy a přišel jsem do ní z menšího města, vím, že jinde žijí lidé, kteří mají diametrálně odlišné názory. Proto se snažím koukat za tu bublinu.

* Taky nepocházím z Prahy a pokaždé, když v ní jsem, mám úplně stejný pocit, jaký jste teď popsal.

Že jo? Praha je strašně jiná. Když o tom mluvím s lidmi, kteří se zde narodili, ptají se: Fakt jsme tak moc v té bublině? A já jim říkám: Vůbec nemáte tušení, jak moc.

* Dá se to nějak konkrétně popsat?

Mentalitu uvažování nejvíc mění vzdělání a cestování. Že jsem byl například ve Spojených státech i v Íránu, mě donutilo jinak myslet. Mnozí lidé mají pocit, že jsme pupek světa. Když vyjedou ven, nevidí dál než kousek od hotelového bazénu. Ale svět je obrovský a mnohá témata, kterými žijeme, jsou nedůležitá. Je jedno, jestli je to bublina pražská, nebo v nějaké konkrétní oblasti na venkově, nebo česká. Lidé, kteří se umí posunout z bublin, bývají tolerantnější. Proto je třeba bubliny propichovat všemi směry, jak to jen jde.

LETOS BYL ZLOM

* Jaké byly vaše youtuberské začátky? Předpokládám, že jste si neplánoval, že jednou budete diskutovat o tak vážných tématech.

Začínal jsem před pěti lety. Jediné, co se tehdy na českém YouTube dělo, bylo to, že lidé hráli hru Minecraft a komentovali ji. To jsme s kamarádem začali dělat. Když někdo měl pár tisíc odběratelů, připadalo nám neuvěřitelné, že ho sleduje tolik lidí. Pak jsem začal postupně objevovat, že tam můžu dělat i jiné věci. Takže jsem toho součástí od začátku, od doby, kdy šlo o maličkou platformu, experiment. Nikoho asi nenapadlo, že si lidé budou zakládat kanály, cílevědomě je budovat a sledovat je budou stovky tisíc lidí.

* Byl nějaký zlom? Jak se to stane, že se najednou zveřejňováním vtipných videí člověk uživí, chodí mu nabídky firem na reklamy, je zván na různé akce?

U mě to šlo postupně. Určitý zlom byl letos rozhovor s předsedou Evropské komise Jeanem-Claudem Junckerem. Díky tomu si mě začali všimnout lidé z médií, ti, kteří se zabývají politickými a společenskými tématy. Ozývají se pořadatelé různých konferencí. Otevřelo mi to další dveře.

* Chápu, už pro ně nejste jen kluk s parukou, který někoho bláznivě paroduje. Jak jste se k panu Junckerovi dostal?

Oslovila mě televize Euronews, která pozvala tři youtubery, aby ho zpovídali. Ale jelikož je to politik, po první odpovědi jsem pochopil, že to bude stejné jako při jeho každém jiném rozhovoru. Takže zase až tak revoluční to nebylo. Pro mě každopádně zajímavá zkušenost.

* Kolik tak nyní dostáváte nabídek na spolupráci?

Někdo chce, abych propagoval určité produkty, zvou mě na akce a přednášky. Když už se rozhodnu, že budu nějaký nový produkt propagovat, jde o to, aby zapadl do obsahu, aby tam reklamy nebylo moc, abych diváky neotrávil a působilo to přirozeně. Ale je toho hodně.

* Co je hodně?

Tak patnáct až dvacet týdně. Od malých e-shopů přes velké korporace, které zastupují agentury.

* Kolik vám youtuberství zabírá času?

Všechno. Trošku závidím lidem, kteří mají pevnou pracovní dobu, protože já této práci opravdu věnuju veškerý čas. Zároveň mě trochu štve takové ty názory rozšířené především ve starší generaci, že jediná práce, která zaslouží respekt, je ta rukama. Pro mnoho lidí je podřadné žít se nápady, kreativitou. Připadá jim to podezřelé. Moc tomu nerozumím. Vadí mi takové ty řeči: Měl jsi dělat něco pořádného, zkus si sednout za pult nebo se postavit k pásu.

ŽIVOT BEZ TELEVIZE

* Chápu vaši rodiče a prarodiče, co vlastně děláte?

Když jsem točil hry, nechápali. Začalo je to bavit, když jsem začal dělat parodie. Dívali se na mnou předabovaného Láďu Hrušku nebo Halinu Pawlowskou a smáli se. Už tolik neparoduju, dělám spíš jiná videa a mám pocit, že teď už rodiče celý ten fenomén fascinuje. Nedávno jsme křtili moji knížku, tak měli radost. Byla to taková rodinná akce.

* Rozumím, konečně viděli něco hmatatelného.

Ano, to něco. Pro moji babičku bylo nepochopitelné, že jsem nějakým způsobem úspěšný, dokud se mnou neviděla rozhovor v časopise. Pak mě viděla v televizi. To je pro její generaci důležité, internet je pro ni nepopsatelný, neuchopitelný. Čemuž rozumím. Teď se mi stává, že mi rodiče mých diváků děkují. Říkají, že si přečetli moji knížku a mnohé pochopili.

* To je ale hodně zvláštní, napsat ve dvaceti autobiografii. Marketingově to chápu, ale...

Já vím. Taky mě to překvapilo, když jsem dostal nabídku. Ale nakonec jsem byl rád, že jsem do toho šel. Videá jsou krátkodobá záležitost a tohle mě přimělo víc přemýšlet, pracovat na jedné věci několik měsíců.

* Čtete knihy, časopisy?

Nejsem typický představitel on-line generace. Na internet jsem se dostal poprvé až ve dvanácti a první smartphone jsem měl asi až ve třinácti čtrnácti. Moje dětství bylo off-line. Rodiče četli časopisy, doma běžela televize. Vyrůstal jsem mezi tradičními médii a dodnes si občas časopis koupím. Když jsem u rodičů, i na televizi mrknu. Ale sám ji nemám.

* Je běžné, že si vaše generace nepořizuje televize? My si bez ní život nedovedli představit.

Když teď vidím bublinu studentů, kteří mají v Praze sdílené nebo vlastní byty, televize v nich nejsou. Když už, tak je mají připojené na Xbox a hrají přes ně hry. To, co chtějí vidět, si vyhledávají na jiných platformách. Myslím, že teď už nejsou jen rozdíly mezi generacemi, ale že se zvětšují i mezi třeba dvacetiletými a třicetiletými. Mně přijde, že šestnáctiletí, kteří mě sledují, jsou jiná generace než já.

* Jak to?

Oni nejčastěji sledují videa. Neříkám tím, že vůbec nečtou, ale video je v této věkové skupině opravdu velký fenomén.

* Říká se, že mladí lidé mají tolik možností, až jsou zničení z toho, že si nedovedou vybrat. Je to pravda?

Je to, jako když přijdete do obchodu a vidíte tam šestnáct druhů toho samého. Přijde takový blok. Mozek se zasekne, a tak vezmete rychle něco nebo nic. Přesně tak je to v životě. Vše se rychle mění. Nic není stabilní, zmizely záchytné body. V internetovém prostředí se odehrávají změny ze dne na den, nové platformy vznikají a mizí. Nevíme, co bude. Když se mě někdo ptá, kde se vidím za pár let, netuším. YouTube může být ještě větší nebo může zaniknout.

* Sníte o něčem? My se ve dvaceti hlavně chtěli odstěhovat od rodičů, mít klidnou práci, byt a v něm tu televizi.

Já asi teď tak nějak funguju v tom svém snu. Dělán obsah, který není ničím omezený. Nestojí nade mnou nikdo, kdo by říkal: Do tohoto tématu můžeš zabrousit, ale do toho už ne. Mám pocit, že můžu dělat vše, co mě napadne, žívím se tím a baví mě to. O čem bych měl ještě snít? Jedině o tom, že další etapy v mém životě budou minimálně podobné. Ale nevím. Musím to zjistit.

* Tak myslíte, že žijeme v dobré době?

Nedávno jsem si s kamarádkou povídal o tom, že schengenský prostor je projekt Evropské unie. A ona říkala: Ty jo, já jsem si vůbec neuvědomila, že byly hranice, že lidí necestovali tak jako my. Je to podobné, jako když byl nedávno zrušený roaming. Vsaďte se, že za osm let si nikdo nevzpomene, že jsme přijeli do jiné země a sháněli simku nebo platili za hovory spoustu peněz. Rychle si zvykáme na to lepší a zapomínáme na to horší. Ale to neznamená, že to lepší je navždy. Mrzí mě, že si to mnozí lidé neuvědomují.

ZBLÍZKA

Moc dobrý

Už nechci slyšet řeči, že mladá generace za nic nestojí. Jestli je v ní pár takových Karlů, nemám strach z budoucnosti. Mluvil jasně, nebál se říct názor, byl vtipný, pozorný. Připadal mi jako dobrá kombinace dvou typů lidí: idealista, který se nebojí snít, a zároveň pragmatik, který ví, že umět vydělat peníze je stejně důležité. V PĚTI ČÍSLECH

1996

Toho roku se 11. září narodil v Pardubicích.

Vstoupil na YouTube.

623 384

Počet odběratelů, kteří sledují jeho kanál Kovy.

7

Rekordních sedm milionů zhlédnutí má jeho parodie na píseň Despacito.

2016

Začal studovat **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy.

O autorovi| TEXT SCARLETT WILKOVÁ FOTO JAN ZÁTORSKÝ, MAFRA, scarlett.wilkova@mfdnes.cz

Foto autor| FOTO ARCHIV KARLA KOVÁŘE

Foto autor| FOTO JAN ZÁTORSKÝ, MAFRA

Foto popis| 1 VE ŠKOLCE. „Láska k jídlu mě provází celý život.“ 2 TOKIO. „Rád se fotím ve skoku.“ 3 SHOPAHOLIC NICOL. Natáčení a focení u populární youtuberky. 4 U MOŘE. Na cestách a zase ve výskoku. Tentokrát v Kalifornii.

Obliba Merkelové se propadla

27.12.2017 ČRo Radiožurnál str. 03 18:10 Ozvěny dne - publicistika

Vladimír KROC, moderátor

Obliba německé kancléřky Angely Merkelové výrazně poklesla. Podle průzkumu institutu YouGov si takřka každý druhý Němec přeje, aby kancléřský post opustila ještě před koncem případného čtvrtého mandátu. A zatímco v říjnu bylo 44 % respondentů pro, aby Merkelová německou vládu vedla až do příštích řádných voleb plánovaných na rok 2021, teď je to už jen 36 % oslovených. Naopak 47 účastníků ankety chce, tedy ne, ale v procentech samozřejmě, aby kancléřka úřad opustila předčasně. Ve spojení jsme s Vladimírem Handlem z katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý večer.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Vladimír KROC, moderátor

Jak závažná jsou zjištění onoho institutu, jedná se spíš o ojedinělý výkyv v rámci řady průzkumy, nebo je pokles popularity kancléřky prostě realitou?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Je to realita, myslím si, že kancléřka má takový ten zenit politických za sebou, což neznamená, že končí, protože pro ní momentálně není v CDU/CSU náhrada, ona skutečně je tím lídrem, který má dát dohromady novou vládní koalici. Myslím si, že ten pokles je spojen s neúspěchem jednání o té takzvané jamajské koalici, to znamená CDU/CSU se Zelenými a s liberály FDP. Tam ta naděje byla veliká, skutečně se, byla to naděje, která byla i trošku jako mediálně podporovaná, protože ty jednatelé se neustále vystavovali médiím, prezentovali se jako úspěšní /nesrozumitelné/ tým a to očekávání prostě bylo velice silné a samozřejmě to byla prostě potom trošku katastrofa i právě pro Angelu Merkelovou. Teď skutečně záleží na ní a vlastně celá ta tíha toho jednání momentálně o budoucí velké koalici bude na ní a myslím si, že je ta určitá únava, také vlastně určitá únava z toho jejího vyjednávacího stylu, který je nesmírně konciliantní, kompromisní, tichý, nenápadný, ale vlastně neprezentuje nějakou silnou vůdčí energii a možná, nebo řekl bych, že prostě toto vlastně už se trošku vyčerpává i v té veřejnosti, veřejnost by očekávala teďka silnější vedení.

Vladimír KROC, moderátor

A může to mít vliv na postavení Angely Merkelové ve straně, kde zatím nemá žádného konkurenta?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Bezesporu, to je základ, ovšem myslím si, že její budoucnost je spojená skutečně s tím, že se jí podaří teďka vyjednat s vládní koalicí s SPD, to je vlastně, já bych řekl, že to je pro ní velice důležitý moment, nejen pro ní, i pro Martina Schulze z SPD, protože sice, jak říkám, není za ní náhrada, ale kdyby toto se nepodařilo, muselo by se hledat nějaké náhradní řešení, ona nechce menšinovou vládu podporovanou zvenčí, ona nechce ani nové volby. Čili, kdyby to nastalo, tak by ta její perspektiva byla podstatně horší.

Vladimír KROC, moderátor

No, a je podle vás do nějaké míry pravděpodobné, že nakonec dojde právě na ta krajní řešení, třeba na předčasné volby?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Zatím to vypadá přece jenom tak, že samozřejmě rostou, roste odpor vůči nebo je značný odpor vůči jakékoliv koalici jak v CDU, v těch konzervativních kruzích, ale ovšem i ta CDU ví, že vlastně momentálně reálná alternativa by byly spíš potom nové volby a nové volby nechce nikdo. Snad kromě teda AfD, ale ani ta si myslím, že ne, protože také by mohla být ohrožena, čili ano, i tady je jasné, že to je jediná možná reálná varianta dneska. Pokud jde o SPD, tam ten odpor je daleko ještě silnější, protože levice a mladí SPD jsou skutečně velice ostře proti a snaží se pracovat na nějakých alternativách, právě nějaká menšinová vláda a tak dále. Přesto si myslím, že protože to vedení obou těch stran chápe, že ta situace je takto nastavena a chápe, že vlastně alternativa je v podstatě horší, než ten, než ta případná velká koalice, tak se budou snažit, teď bude skutečně od toho 6. nebo 7. ledna půjde skutečně o obsah, čili o konkrétní obsahy. A tam si myslím, že zatím, co je možné vidět z těch komentářů z obou stran, tak vlastně určitá velká míra nebo velká vůle k nějakému kompromisu se objevuje, takže uvidíme.

Vladimír KROC, moderátor

Říká Vladimír Handl z katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Děkuju vám, na shledanou.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děkuji také, na shledanou.

Times Higher Education: Karlova univerzita jmenovala děkankou autorku, která publikovala v podvodných časopisech

27.12.2017 blisty.cz str. 00

Kontroverze ohledně jmenování Alice Němcové Tejkalové děkankou na **fakultě sociálních věd** Karlovy univerzity, přestože publikovala v podvodných pseudovědeckých časopisech, se dostala až do renomovaného mezinárodního akademického týdeníku Times Higher Education, ZDE. Časopis informuje, že více než 330 akademiků po celém světě apelovalo na rektora Tomáše Zimu, aby vetoval rozhodnutí jmenovacího výboru, protože Alice Němcová Tejkalová "publikovala několik článků v podvodných časopisech". "Mít děkanku, která publikovala řadu podvodných článků, by svědčilo o tom, že Karlova univerzita se dostala do 'postpravdivého' stavu a ohrozilo by to její pověst jako veřejné instituce, která tvoří vědomosti na základě rigorózních metod a dodržuje vysokou úroveň kritického zkoumání," praví se v dopise. Zatímco nemám absolutně žádné iluze, že se manažeři, profesori a univerzitní učitelé na britských univerzitách jmenují na základě neprůhledných, často mafiosních machinací, není pochyb, že případ Alice Němcové Tejkalové Karlovu univerzitu mezinárodně diskredituje. Je to další hřebík do rakve dobré mezinárodní pověsti České republiky.

URL| <http://blisty.cz/art/89279-times-higher-education-karlova-univerzita-jmenovala-dekankou-autorku-ktera-publikovala-v-podvodnych-casopisech.html>

Ekonomická prognóza roku 2018

27.12.2017 Rádio BBC str. 01 07:45 Alter Eko

Michael ROMANCOV, **Fakulta sociálních věd**, Institut politologických studií

Dobrý den, dámy a pánové. Vítám vás u dalšího dílu pořadu Alter Eko. Mé jméno je Michael Romancov, působím na **Fakultě sociálních věd** na Institutu politologických studií. A dnešním dílem otevíráme novou sérii, ve které se vlastně pokusíme zprostředkovat takovou predikci do roku 2018, kde ve světě bychom se mohli setkat s těmi tzv. bílými nebo černými labutěmi. A mým dnešním hostem je hlavní ekonom společnosti Patria Finance pan Jan Bureš. Dobrý den.

Jan BUREŠ, hlavní ekonom, Patria Finance

Pěkný den.

Michael ROMANCOV, **Fakulta sociálních věd**, Institut politologických studií

V roce 2003, to znamená příští rok tomu bude 15 let, Jim O'Neill, známý ekonom z banky Goldman Sachs, napsal ten slavný, dnes už slavný článek Dreaming with BRICs: The Path to 2050 a vlastně tam nebo díky tomuhletomu článku vytvořil tu dnes slavnou skupinu BRICS. Po těch 15 letech, jak to s touhleto skupinou vypadá, co do toho příštího roku si myslíte, že od těch aktérů můžeme čekat?

Jan BUREŠ, hlavní ekonom, Patria Finance

Tak myslím si, že od té doby, kdy Jim O'Neill skutečně dal dohromady tuto zkratku, se hodně změnilo a to hlavní, co je jiné, si myslím, že ta skupina zemí není zdaleka tak homogenní, jak se zdá, řekněme, zpočátku, po nějakých těch 5, 10 letech. Sama investiční banka Goldman Sachs už nepracuje s tou zkratkou BRICS tak aktivně jako v minulosti. Vlastně částečně ustoupila od používání tohoto silného příběhu a minimálně v tom hlavním analytickém aparátu. A já si myslím, že skutečně ty hlavní členové se vydali každý trochu jiným směrem a v tuto chvíli se dá říct, že ho, že jich, že je tu víc věcí, které je rozděluje, než spojuje. Máme zde mezi nimi samozřejmě země, které aspirují na to být určitými demokraciemi, Indie, částečně Brazílie, máme zde země, které za demokracie vůbec považovat nemůžeme, jako Čína, částečně také Rusko. Také se v souvislosti s tímto je třeba podívat na strukturu podnikové sféry. Máme zde země, které, kde většina, většina, řekněme, podniků zásadních, včetně finančního systému, funguje na privátní bázi. Zase opět například Brazílie, částečně Indie. Máme zde na druhé straně Čínu, kde vlastně všechny velké banky jsou vlastněné státem a stát hodně mluví i do fungování strategických podniků. Jsou to hodně různé příběhy i z hlediska toho, jaké růstové tempo tyto ekonomiky mají, jak se vyrovnávají s nerovnováhami, jak se vyrovnávají s narůstajícím vnitřním zadlužením. Takže řekl bych, že v tuto chvíli je tu víc věcí, které je rozděluje, než spojuje.

Michael ROMANCOV, **Fakulta sociálních věd**, Institut politologických studií

Tím jsme se podle mého názoru v zásadě trošičku dotkli jakoby toho širšího politického rámce a nějaké ekonomické reality. Jak byste viděl vlastně, že se bude vyvíjet vztah těchto letých dvou klíčových složek, to znamená politika a ekonomika? Které těžké váhy na jedné nebo na druhé straně můžeme očekávat, že v příštím roce se budou snažit ovlivnit jedna druhou?

Jan BUREŠ, hlavní ekonom, Patria Finance

Tak já jsem ekonom, takže logicky spíše sleduju ty ekonomické aspekty. Nicméně myslím si, že na té vrcholné úrovni G20 se to nedá od sebe úplně jednoduše odtrhnout. Myslím si, že ty věci jsou propojené a těch ústředních témat já tam vidím několik v dnešní době. Střetávají se nám tady dvě vidění světa a jedno z nich, si myslím, nahrává nějaké větší otevřenosti světového obchodu a to druhé větší uzavřenosti. A to si myslím, že tady nevede úplně jednoduchá dělicí čára tak, jak jsme byli zvyklí mezi Západem a Východem. Ty postoje jsou různé a různě motivované a myslím si, že bude zajímavé sledovat, jak se to, jak se to bude dále vyvíjet. Probíhá to, když se podíváme do globální ekonomiky, v tuhleto chvíli v souběhu s tím, že vidíme poměrně setrvalý úbytek chudých lidí globálně, ale to stírání těch rozdílů mezi jednotlivými zeměmi, mezi, dejme tomu, vyspělým Západem a rozvíjejícími se ekonomikami, tak je vykoupeno tím, že nám narůstají sociální rozdíly uvnitř řady

západoevropských ekonomik, ale i uvnitř těch rozvíjejících se ekonomik. A to je trend, který samozřejmě vyvolává politické pnutí daleko výraznější v těch demokratických zemích a je to taková pro mě dost nečitelná skrumáž, ze které uvidíme, co bude. V řadě, v řadě, řekněme, západních zemí, včetně Spojených států, vidíme z tohoto důvodu právě snahy nebo hlasy, které volají, volají pro větší uzavřenosti tamních ekonomik a zatím, zatím není úplně jednoznačně jasné, jakým směrem se to dále vyvine. Takže uvidíme, uvidíme, pro mě tam řada otázek zůstává otevřených a je jasné, že pro menší otevřené ekonomiky, jako je Česko, je vždycky výhodnější, když fungujeme v systému nějakých multilaterálních dohod, které zajišťují otevřenost, otevřený přístup na zahraniční trhy a poměrně rovné zacházení i s investory menšími, z menších ekonomik, jako jsme my.

Michael ROMANCOV, **Fakulta sociálních věd**, Institut politologických studií

Nemůžu se nezeptat. Vlastně máme rok v Bílém domě nebo budeme mít rok v Bílém domě Donalda Trumpa, což je člověk, který, když se ujal úřadu, tak celkem jednoznačně, on to deklaroval i v té kampani, že chtěl v podstatě rozmetat ty snahy Obamovy administrativy, vytvoření transpacifického, transatlantického partnerství a tak dále. Na ekonomickém fóru v Davosu vlastně loni překvapivě pro mnoho lidí čínský prezident Si Ťin-pching vystoupil jako ten hlavní ochránce volného, volného obchodu. V tomto ohledu, myslíte si, že Amerika se drží toho, co chtěl Trump, nebo že tam je nějaký kompromis? Můžeme s tou Čínou jaksí do, řekněme, toho příštího roku počítat jako s ochráncem volného obchodu v tom slova smyslu, jak jsme tomu rozuměli?

Jan BUREŠ, hlavní ekonom, Patria Finance

Čistě krátkodobě si myslím, že ano, ale dlouhodobě tam je velký rozdíl mezi tím, co, proč, vlastně ten motiv, proč Čína je advokátem volného obchodu. Tam jsou ty zájmy poměrně jako jasně definované a definované z pozice Číny jako takové a nesázel bych asi na to, že Čína dlouhodobě bude advokátem volného obchodu, takového, který my si tady představujeme. Je pravda, že s Donaldem Trumpem přišla v prvé řadě jistá nepředvídatelnost, takže těžko říct, co bude další rok. To si myslím, že je jeden aspekt důležitý. Druhá věc je, že, jak jsem zmínil ty multilaterální dohody velké, bohužel, jako ustupují v tuhle chvíli do pozadí a to nechává prostor, větší prostor Číně, která na jednu stranu je advokátem volného obchodu, na druhé straně je taky velkým propagátorem svých vlastních podniků z pozice, z pozice zahraničních investorů. A tady bych řekl, že ty motivy nemusí být vždycky tak čisté, protože jsou to většinou podniky, které jsou úzce propojeny s čínskou politikou, a není to něco, řekl bych, na českém území, jako když u nás investuje, řekněme, německá nebo holandská společnost s nějakou krystalicky jasnou korporátní strukturou. Ne vždycky tomu tak taky musí být. Ale, ale myslím si, že tady je určitý rozdíl, a proto si myslím, že tu Čínu nelze vnímat jako nějakého ideálního advokáta volného, volného zahraničního obchodu.

Michael ROMANCOV, **Fakulta sociálních věd**, Institut politologických studií

Jasně. Trump podle mého odborného názoru ekonomického v podstatě sliboval Číně, já pro to použiju termín obchodní válka. Možná je to příliš drsné. Dovedete si představit obchodní válku mezi, řekněme, Spojenými státy - Čínou nebo Evropskou unií - Čínou v blízkém časovém horizontu?

Jan BUREŠ, hlavní ekonom, Patria Finance

Samozřejmě dá se představit ledacos a vyloučené to není. Riziko takového scénáře, který naznačujete, zvyšuje ta nepředvídatelnost Donalda Trumpa, což je něco, s čím diplomaté i z rozvíjejících se trhů neumí pořádně pracovat. Takže to riziko tady určitě je. Na druhou stranu já si myslím, že Donald Trump pouze vysílá určité signály v tuhle chvíli, že hodlá ty obchodní dohody vyjednávat opravdu bilaterálně, individuálně si pro Spojené státy jako takové vyjednávat lepší podmínky, že mění ten režim fungování jako takový. A to si myslím, že je zajímavý signál i pro nás do Česka, protože to z mého pohledu, přes veškeré problematické body, které Evropská unie má, je pádným argumentem, proč ji brát pořádně vážně, protože pro malé ekonomiky je to příležitost, jakým způsobem nechat svůj hlas zaznít a jakým způsobem komunikovat i svoje zájmy. To neznamená, že prosadíme úplně všechno, co si, co si vymyslíme, ale je to, je to způsob, jak nechat svůj hlas zaznít a ta alternativa, si myslím, je, že je pouze nechat se nějakým způsobem ovládat nebo pasivně přijímat skutečně to, co na nás dopadá zvenku z těch bilaterálních dohod, které si myslím, že v hlavě má právě Donald Trump v tuhle chvíli.

Michael ROMANCOV, **Fakulta sociálních věd**, Institut politologických studií

Jasně. Dámy a pánové, náš pořad končí. Já ještě jednou děkuji Janu Burešovi. Díky moc, že jste přišel.

Jan BUREŠ, hlavní ekonom, Patria Finance

Děkuji za pozvání.

Michael ROMANCOV, **Fakulta sociálních věd**, Institut politologických studií

A vám všem přeje příjemný den. Na shledanou.

Ročenka 2017: KLDŘ se rozpadla raketa, Evropou projížděl konvoj NATO

26.12.2017 seznamzpravy.cz str. 00 Zahraniční

Redakce Seznam

Přehled zahraničních událostí v dubnu 2017, jak je zaznamenali reportéři Seznam Zpráv a světové agentury.

Co jsme v dubnu psali na Seznamu? Začali jsme nevesele, teroristickým útokem v petrohradském metru. O pozadí útoku jsme mluvili s odborníkem z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Janem Šírem, ptali jsme se ale i českých záchranářů, jak náročný je zásah bezpečnostních a záchranných složek v metru.

I v dubnu jsme psali o vyhocených vztazích mezi KLDŘ a Spojenými státy. Severní Korea v závěru měsíce provedla jeden ze svých raketových testů, tentokrát neúspěšný - raketa se rozpadla nad mořem.

Martin Jonáš rozebral prvních sto dnů vlády Donalda Trumpa, zjišťoval, co se skrývalo za hesly z volební kampaně.

Evropou také projížděl konvoj čtyř tisícovek vojáků NATO, byl u toho reportér Pavel Cyprich.

URL| <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/rocenka-2017-kldr-se-rozpadla-raketa-evropou-projizdel-konvoj-nato-41113>

Rozbor prezidentova vánočního projevu

26.12.2017 ČRo Plus str. 01 18:10 Názory a argumenty

Radko KUBIČKO, moderátor

Prezident republiky promluvil, promluvil na Vánoce jako už tradičně pro sebe, i když předchozí prezidenti, jak víme, hovořili na Nový rok, takže i o prázdninách jsou tady Názory a argumenty a podíváme se na tento projev, na projev republiky Miloše Zemana, s našimi komentátory si ho nyní rozebereme. Rozebereme si prezidentovy myšlenky a zamyslíme se i nad nadcházejícím prezidentským rokem, kdy nás v jeho úvodu čekají zřejmě dvě kola prezidentské volby. Tak aspoň o tom mluví průzkumy. Žádný z kandidátů totiž nemá nad 50 %. A u telefonu budou postupně naši komentátoři, spolupracovníci našeho pořadu Názory a argumenty. Nyní zdravím Ivana Hoffmana, komentátora Deníku, hezké Vánoce, kolego a kolegové. Slyšíme se?

Ivan HOFFMAN, komentátor Deníku

Já také zdravím, přeji také i vám i posluchačům.

Radko KUBIČKO, moderátor

Také přeji a přeji i tobě na Moravu. A chtěl bych se tě zeptat úvodem, jestli tě vždycky, když tady takto probíráme prezidentův projev na svatého Štěpána, na druhý svátek vánoční vlastně, dalo by se říci postaru nebo po novu, tak napadá tě, že je lepší, když takto prezident promluví na Vánoce než na Nový rok, kdy hovořil

Klement Gottwald, jak Miloš Zeman připomněl, že tuto tradici zavedl Klement Gottwald, první komunistický prezident, zatímco prezidenti demokratičtí mluvili právě na Vánoce?

Ivan HOFFMAN, komentátor Deníku

No, postupně jsem si na to zvykl, ale musím říct, že zprvu mi nebylo jasné, jestli je to úplně šťastný nápad. Přece jenom jsme byli zvyklí tradičně poslouchat projevy nejprve Václava Havla, potom, potom Václava Klause, to znamená, že už ten nový rok mi přišel takový vhodný, ale říkám, zvykl jsem si.

Radko KUBIČKO, moderátor

A prezident, a to je právě taková zvláštnost, myslím si, že nad tím bysme se mohli pěkně zastavit, že na Vánoce vždycky začíná svými tématy, politikou bezesporu, to je zřejmé, to je jasné, ale začíná ekonomikou, jak se na to díváš? Ty jsi psal, si vzpomínám, před rokem, jak Vánoce jsou v komerčním duchu, v duchu spíše ekonomickém než duchovním, no a prezident, ten to v podstatě podtrhuje tím, že začne na druhý svátek vánoční mluvit o ekonomice, investicích, dopravní infrastruktuře, nezaměstnanosti a tak dále, jak to na tebe působí?

Ivan HOFFMAN, komentátor Deníku

No, řekl bych, že první takový můj dojem je, že naproti tomu úplně prvnímu projevu Miloše Zemana, mám dojem, že se i tomuto žánru postupně učí a že je v něm stále více doma, to znamená ty, ten poslední třeba současný projev mi přišel jako lepší než ty předešlé. On začíná vlastně tou ekonomikou proto, protože asi sám má vzdělání, je mu to blízké, ale v úvodu chtěl vyjmenovat úspěchy. No a ty úspěchy jsou vesměs ekonomické, tam se to dá měřit. Nálada se měří těžko, tak možná proto mu to tak vyšlo.

Radko KUBIČKO, moderátor

Hm. A je tady také Josef Mlejnek, náš další kolega z **Fakulty sociálních věd**, zdravím.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd**

Dobrý den.

Radko KUBIČKO, moderátor

Také myslím na Moravu nebo na pomezí Moravy, řekl bych, tak ...

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd**

Na Českomoravskou vysočinu.

Radko KUBIČKO, moderátor

Českomoravská vysočina, vidíte, naši komentátoři jsou rozlétaní po celé České republice. Tak, Josefe, jak na tebe to působilo? Vánoční projev začíná ekonomikou.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd**

To je problém v tom, že Miloš Zeman přesunul projevy z Nového roku na, na Vánoce a Vánoce jsou nebo měly by být primárně náboženský svátek a je problém, když prezident má na Vánoce projev a vlastně nic o Vánocích, nic duchovního, nic náboženského v tom není. Samozřejmě dalo by se i namítnout, že by ani neměl mít prezident nebo nějaký státní činitel na Vánoce projev, poněvadž by to bylo nějaké jako porušování sekulárního charakteru českého státu, ale když on takhle na Vánoce má projev a začne ekonomikou a je to pak už jenom o politice a nic duchovního, náboženského, vlastně vánočního tam není, tak si myslím, že to, že to, že to je problém, že by, pořád si myslím, že by bylo lepší, kdyby ty projevy byly 1. ledna na Nový rok.

Radko KUBIČKO, moderátor

1. ledna. Tak koneckonců právě ten Klement Gottwald je tam proto přesunul, aby nemusel mluvit o duchovním věcech, takže tak. Ivane Hoffmane ... Ano, Josef Mlejnek ještě.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd**

No, tak jasně, on, on k tomu měl své důvody, poněvadž chtěl vůbec potlačovat náboženství, ale tak ten sekulární charakter náboženský, neutrální charakter současné České republiky není jako nějak primárně zaostřen proti, proti náboženství, takže to si myslím, že když dva dělají totéž, nemusí to být totéž. A tady máme už tradici novoročních projevů danou Václavem Havlem i Václavem Klausem, tedy demokratickými prezidenty.

Radko KUBIČKO, moderátor

Václav Havel hovně, hodně mluvil o duchovních věcech, Václav Klaus taky, dalo by se říci, i když také tam byla ta ekonomika. Miloš Zeman se zmiňuje hlavně o těch věcech spíše světských než duchovních. Ivane Hoffmane, jestli ještě mě slyšíš.

Ivan HOFFMAN, komentátor Deníku

Ano.

Radko KUBIČKO, moderátor

Tak zmínil se samozřejmě i o tvém tématu, o kterém často mluvíš, to znamená migrační problém a problém kvót. Řekl, že už nikdy bysme ty kvóty neměli otevírat a že za rok už o nich nic nebudeme vědět. Nebudeme, myslíš, Ivane Hoffmane?

Ivan HOFFMAN, komentátor Deníku

No, já celkově mám takový pocit, že on sice hovořil i k tomuto tématu, ale obecně bych řekl, že to, co je zásadní na Zemanových projevech, je, že on se snaží lidem říct, že je jako oni, že vlastně je jedním z nich, jo. On nám naznačuje, vím, co si myslíte, já si to myslím také, to znamená, když probereme ta témata, ona jsou vesměs stručná a pokaždé říká něco, co koresponduje s většinovým názorem ve společnosti, který momentálně je většinový, který momentálně tou společností rezonuje, to znamená, já mám pocit, že toto je asi důvod, proč vybral ta témata a seřadil je a řekl k nim pokaždé holou větou teda to zásadní, že mu až tak nešlo o jednotlivé téma, ale, ale právě naznačit lidem, že je jedním z nich. Je to samozřejmě předvolební rétorika.

Radko KUBIČKO, moderátor

Ivane, děkuju. Hm. Ivane, děkuji ti.

Ivan HOFFMAN, komentátor Deníku

To je jasné.

Radko KUBIČKO, moderátor

Děkuji ti za to, že si se zapojil do našeho mimořádných Názorů a argumentů vánočních, na shledanou.

Ivan HOFFMAN, komentátor Deníku

Také. Ahoj, ahoj.

Radko KUBIČKO, moderátor

Josef Mlejnek, jestli se mohu zeptat také na to téma uprchlické, které si Miloš Zeman nenechá ujít v žádném vánočním projevu?

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd**

Nenechá a vůbec já myslím, že celý ten projev byl samozřejmě i součástí jeho předvolební kampaně, byť on tvrdí, že jí nevede. On prezentoval ekonomiku na začátku jako úspěšnou, víceméně se prezentoval veřejnosti jako vladař úspěšné země, kdy i ten výběr premiéra Babiše vlastně jakoby byl zejména nebo ta vláda Babišova jeho dílo a jeho práce. A do toho samozřejmě zamontoval uprchlíky, protože dobře ví, že tady panuje velká obava z migrantů a z uprchlíků, byť tady skoro žádní nejsou, společností to prostě hýbe, čili se chtěl prezentovat i jako někdo, kdo veřejnost ochrání před nějakou migrační vlnou, toho se týkala ta kritická poznámka k Evropské unii, že nedokáže zabezpečit své hranice a zároveň Miloš Zeman říkal, že Česká republika by měla v Evropské unii i v NATO vystupovat jako sebevědomý suverénní partner, čili jinak řečeno, že, nebo sám i to pak řekl, že Česká republika by v žádném případě neměla připustit nějaké kvóty a nějaké přerozdělování migrantů. A myslím si, že i zajímavé je to, že Miloš Zeman vlastně vůbec nezmiňoval ty prezidentské volby, ale to nezmiňoval záměrně, on to celou dobu se snaží o to vlastně, aby byl tak nezpochybnitelným prezidentem pro většinu veřejnosti, že aby veřejnost ty ostatní kandidáty víceméně vnímala, jako že to nějaká, nějaká hra nějakých klíčků na pískovišti, která vlastně se toho prezidentského úřadu ani netýká. A určitě bych rád ještě zmínil jednu důležitou věc, že vyslal Miloš Zeman důležitý signál, že prostě, ostatním politickým stranám, že prostě buď se nějakým způsobem podřídí nebo budou akceptovat vládu Andreje Babiše a hnutí ANO, nebo pak mají jedinou možnost, a to jsou předčasné volby, které sice jak ...

Radko KUBIČKO, moderátor

Že nebudou, říkal.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd**

Prezident řekl, že nebudou, ale tam jedna možnost je, když se sněmovna sama usnese třípětinovou většinou, tak pak prezident musí ty předčasné volby vyhlásit, ale samozřejmě je otázka, jestli by se vůbec taková většina našla. A Miloš Zeman říkal, no, když ten první pokus nevyjde, tak druhý někdy v únoru, to znamená, ještě během jeho funkčního období, tedy on vlastně řekl, i kdyby ty prezidentské volby náhodou prohrál, nesázejte na to, protože já ještě budu do března prezidentem a když ten první pokus teď v lednu nevyjde, tak já stejně ten druhý ještě využiju a pak je tam ta ...

Radko KUBIČKO, moderátor

Hm, může jmenovat ještě.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd**

Pak je tam ten třetí, a to je, to je na tahu předseda parlamentu, a to je pan Vondráček z ANO, takže vlastně on tím řekl, že ANO prostě budou mít v rukou to, kdo bude premiérem. A i tak trochu jako pohrozil, jak použil takový ten poetický výraz skýva chleba, prostě opozici, ani ne osolená, jasně těm stranám vyslal signál, jestli chtějí prostě mít nějaký podíl na, na moci nebo nějaké výhody, tak že jim vlastně nezbyvá nic jiného než obrazně řečeno políbit prsten Andreji Babišovi nebo Miloši Zemanovi.

Radko KUBIČKO, moderátor

Tak může se to i takto říci. Nicméně ale mluvil o tom, že nevypíše ty předčasné volby, tak tam jakoby naznačil, že bude pokračovat v tom funkčním období.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd**

Ano, ano, ano.

Radko KUBIČKO, moderátor

Josefe, děkuji ti na Českomoravskou vysočinu a předpokládám ...

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd**

Děkuji, na shledanou.

Radko KUBIČKO, moderátor

Předpokládám, že náš další respondent Lukáš Jelínek je taktéž na Moravě, tak ho tam zase zdravím.

Lukáš JELÍNEK, politolog

Hezké sváteční odpoledne, ovšem ze Slezska.

Radko KUBIČKO, moderátor

Ze Slezska tentokrát. A přeju rovnou z toho, o čem Josef Mlejnek mluvil, o tom, že ta opozice je ta skýva neposolená, že to řekl sociálnědemokratický politik Bechyně, tak vy sledujete sociální demokracii, tak se obracím na vás, myslíte si opravdu, že v opozici je to skýva neposolená?

Lukáš JELÍNEK, politolog

Jak kdy, záleží na tom, jak ta strana jeho pozici aktivní, ale také samozřejmě hodně záleží na tom, jak početná ta opozice je, protože na jedné straně v případě třeba, když budeme hovořit o čerstvé zkušenosti z pražského magistrátu, vidíme, že i opoziční Piráti mohou ledacos dokázat nebo prosadit, ale na druhou stranu v Poslanecké sněmovně máme dneska tolik politických stran, že skutečně zaujmout svojí opoziční roli nebude pro žádnou z nich jednoduché. Možná pro ty radikálnější strany, ale pro ty tradiční demokratické umírněné a navíc pro ty, které byly zvyklé vlastně dlouhá léta na ten luxus nebo na to pohodlí malostranských paláců, tak pochopitelně najít se v opozici je velmi obtížné, a to, si myslím, se bude týkat jak sociální demokracie, lidovců, ale třeba i těch dalších tradičních stran.

Radko KUBIČKO, moderátor

A dalším komentátorem, který se k nám připojil, je kolega Petr Žantovský, zdravím, slyšíme se?

Petr ŽANTOVSKÝ, komentátor

Ano, slyšíme se, dobrý den.

Radko KUBIČKO, moderátor

Četl jsi to taky tak ten prezidentův vzkaz, že nebude vypisovat nikdy předčasné volby, že počítá s tím, že bude i v dalším funkčním období?

Petr ŽANTOVSKÝ, komentátor

Tak, já myslím, že to, jestli mohu si dovolit jedno takové předslovo, já si myslím, že to má mnohem širší kontext, že to nebude jenom nějaký jeden pragmatický politický vzkaz, ač možná i to, ale já bych rád řekl, že ten projev ze všech těch, co jsem zatím od Miloše Zemana slyšel, mi přišel nejkonzistentnější, nejoptimističtější, velice státoprávní. Já si myslím, že to byl projev kandidáta na prezidenta, tak bych to řekl, jo, že on tam, a i tím, jak členil ta jednotlivá témata a včetně teda té otázky, otázky momentálního uspořádání v Poslanecké sněmovně a zatím ještě nedokončené otázky vlády budoucí, že to mělo všechno souvislost pochopitelně. Miloš Zeman je stratég a není to žádný, žádný nováček v politice, čili ano, jistěže tam /nesrozumitelné/ kolegové našli tu souvislost, tak tam samozřejmě ta souvislost je. Je to pravda. Na druhou stranu, na druhou stranu mně se, mně se, musím říct, jako skutečně líbilo to, že, že Miloš Zeman vůbec nebyl ani v jednom okamžiku toho projevu agresivní, nebyl ironický, nepoužíval bonmoty, nepoužíval žádné, žádné takové ty, ty nestandardní nepolitické výrazové prostředky. Přišlo mi to jako projev státníka. A to, jestli někdo jaksi z pozice hlavy státu řekne, já se domnívám, že by se mělo jednat, mě na tom naopak zaujala nejvíc tahle ta pasáž o tom, že když mluvil s jednotlivými lídry, tak že všichni mu říkali, devět lídrů nejdřív mu říkalo, ale s námi nikdo nechce jednat, to přece nedává smysl. A on je vyzval k jednání, ať už takovému či takovému, ale vyzval je k jednání, nevyzval je k rozporu nebo ke sporu nebo k nějakému rozkladu. On naopak sám říkal, že oba ty extrémě, jak izolovanost

vítěze voleb, tak naopak jaksi svévolná izolovanost toho vítěze, takové beru vše, že to jsou extrémny, a to já považuju za velice pozitivní vzkaz.

Radko KUBIČKO, moderátor

Miloš Zeman bezesporu počítá s tím, že budou volby pochopitelně a počítá s tím, jak jsme naznačili i s tím, že bude pokračovat ve funkci, ale jak by podle tebe případně, i když samozřejmě Miloš Zeman má v tuto chvíli největší preference, byť ve druhém kole to není úplně jisté, tam ty preference se trochu vyrovnávají, ale jak by to tedy mohlo změnit celou tu politickou situaci, politickou scénu, kdyby Miloš Zeman nakonec nepokračoval jako prezident podle tebe?

Petr ŽANTOVSKÝ, komentátor

Budoucí prezident, ať už to bude on nebo kdokoliv jiný, má neustále tu jednu sněmovnu. Může se ve finále nějaký prezident, Zeman řekl, že to neudělá, nějaký jiný prezident, případný vítěz se může rozhodnout opačně, vypsal předčasné volby, ale to je velice riskantní a velice, velice nepopulární záležitost, protože tady já bych asi zase citoval téměř nebo parafrázoval pana Zemana, on říkal, to je ale vysloveně nedůvěra občanům. Občany nemůžete vyměnit, ale politiky ano. Jako občané se nějak rozhodli, měli k tomu v daném okamžiku nějaký důvod, on je tam trošku se snažil definovat a jako ano, může příští prezident, může-li to být František Novák, pokud je takový přihlášený a zvítězí, tak může dělat něco jiného, než co zamýšlel Miloš Zeman, ale přinese to jakoby prospěch? To já myslím, že je otázka, kterou si klade Zeman.

Radko KUBIČKO, moderátor

Hm. Tak to si budeme klást bezesporu i v lednu. Děkuji Petru Žantovského a zdravím, na shledanou.

Petr ŽANTOVSKÝ, komentátor

Na shledanou, těšilo mě.

Radko KUBIČKO, moderátor

A jestli nás slyší ještě Lukáš Jelínek, můžeme ...

Lukáš JELÍNEK, politolog

Ano, jsem tady.

Radko KUBIČKO, moderátor

Ano. Chtěl bych se zeptat na ten aspekt, co jsem se ptal Ivana Hoffmana, to na ten evropský a možná přímo ten uprchlický nebo ten migrační. On hovořil o kvótách, odmítl kvóty na Vánoce, kdy papež vyzývá k tomu, že bychom měli přijmout uprchlíky, jak se na to díváte?

Lukáš JELÍNEK, politolog

Tady v tomhle tom názoru je Miloš Zeman konzistentní a ačkoliv celé léta se rozchází ve svém pohledu na uprchlickou krizi s papežem Františkem, tak předpokládám, že si výrazně notuje s českým primasem Dominikem Dukou, takže tam si nemyslím, že by ten problém nebo že by tam vyvstávalo nějaké zajímavé nové téma v souvislosti s Milošem Zemanem. Navíc on skutečně potřebuje hladit potenciální voliče po hlavě, proto jednak ten, ta obava o zachování národní suverenity, proto to akcentování národních zájmů, proto ta kravata v barvách trikolory a proto také vlastně ten optimismus, který z toho projevu čísel od začátku až do konce. Jsou prostě chvíle, kdy politici spíše straší, protože je to pro ně výhodné, a jsou chvíle, kdy politici se spíš snaží být optimističtí, protože je to výhodné a snaží se obsloužit co nejširší spektrum voličů, což tady v tomto případě byli jak voliči, řekněme, té radikálnější pravice, když mluvil Miloš Zeman o nepřizpůsobivých, což určitě musí konvenovat Tomiu Okamurovi, zároveň tam připomněl, alespoň mně to tak připadalo, to dávné heslo z 50. let, kdy se hnali ti úředníci a inteligence do výroby, když mluvil o přebytku státních zaměstnanců, respektive státních úředníků, kteří by měli posílit státní sektor, takže tam si myslím, že ten prezident si našel celou řadu zajímavých

témat, kterými může oslovit nejrůznější voličské skupiny, i ty, které třeba nezajímal tedy rozbor té vládní krize anebo té současné mezistranické situace.

Radko KUBIČKO, moderátor

Hm. Tolik Lukáš Jelínek, zdravím, díky také, že jste se připojil do našeho mimořádného ...

Lukáš JELÍNEK, politolog

Hezký zbytek Vánoc.

Radko KUBIČKO, moderátor

Ano, vánočního právě pořadu Názory a argumenty, zdravíme, hezký zbytek Vánoc. A u evropského tématu zůstaneme, protože tady komentátora kolegu, který často se věnuje evropským záležitostem Adama Černého, zdravím.

Adam ČERNÝ, komentátor

Dobrý den přeji.

Radko KUBIČKO, moderátor

Jak tebe zaujala ta část týkající se Evropy? Byla to druhá část nebo druhé téma, který, který prezident použil, a řekl, že by Česká republika měla mít energickou, on se teda spletl, řekl, energetickou, ale energickou politiku vůči Evropské unii a Severoatlantické alianci, vnější hranice, migrace, kvóty, které by měly skončit v propadlišti dějin, takže komentář Adama Černého.

Adam ČERNÝ, komentátor

No, v tom relativně krátkém prostoru, řádově čtvrt hodinovém, tak to zahraniční téma, můžeme-li ho takhle označit, hrálo velmi malou roli a vlastně v něm byl patrný určitý rozpor, kdy prezident začal tím, že jsme členové Evropské unie a Severoatlantické aliance, a pak /nesrozumitelné/ to, takové to vymezení, že jsme tady jako my, že my si musíme tam něco prosazovat vůči Evropské unii, hlavně prostě co se týče Severoatlantické aliance, tam byla jediná věta o tom, že je třeba bojovat proti mezinárodnímu terorismu, takže trochu mu, trochu tam scházelo to uvědomění si, že to není tak, že je Česká republika a Evropská unie, ale že Česká republika spolu s ostatními státy, to je ta Evropská unie, že Evropská unie jsme vlastně my. A vlastně, a s tím je spojeno i to, že to konstatování, že jsme členy Evropské unie, bylo okamžitě spojeno s nějakým negativními vymezením, že tam máme hrát tu energickou roli sebevědomou, máme odmítnout kvóty. Já si myslím, že ta evropská politika zahrnuje mnohem širší pohled témat, než je tohle to jediné. Jestliže kolegové komentátoři předtím mluvili o tom, že se Miloš Zeman snažil chovat státnicky, optimisticky a velkoryse, tak tady zazněla zase ta negativní nota, to vymezování.

Radko KUBIČKO, moderátor

Mě by zajímal tvůj názor na věc zahraničně-politické orientace prezidenta jako osobnosti, on bývá často kritizován, že je orientován spíše na Východ, že málo mluví o Evropské unii, že více třeba mluví o Rusku, o Číně a tak, to znamená, že upřednostňuje ty investice, to tam vůbec nepadlo.

Adam ČERNÝ, komentátor

To tam, to je právě, to je dáno možná tím krátkým rozměrem toho proslovu a ještě menším prostorem, který byl věnován zahraniční politice, což nás vede k té úvaze o tom, že ten proslov, i když to nebylo řečeno součástí té předvolební kampaně před prezidentskými volbami, protože to zahraniční tam nebylo, neslyšeli jsme nic o tom, kdo jsou naši spojenci, kdo jsou naši přátelé, o koho se země, jako je Česká republika a její velikosti, má opírat v tom mezinárodním společenství, a to bylo určitě také zajímavé, takže je to takový, jak se říká v konverzaci, ten slon v porcelánu. To je to, o čem se nemluví, ale všichni vědí, že to je přítomno, protože téma, jaký máme vztah k našim západním spojencům, se kterými jsme právě v Evropské unii a v Severoatlantické alianci, a jaký

je třeba náš vztah k Rusku nebo Číně, která projevuje velmi, velmi, abych tak řekl, sebevědomou politiku v té zahraniční politice, tak to by bylo ještě zajímavé vědět, ale zkušený politik, jako je Miloš Zeman, ten si v tom prostoru, který mu je poskytnut, vybere vždycky to, co on pokládá za důležité, a to, co se mu třeba případně nehodí, dokáže potlačit.

Radko KUBIČKO, moderátor

Připomínám jenom, že prvním tématem byla ekonomika, také na Vánoce zvláštní, ale, ale je to tak. Jindřich Šídlo se k nám opět další komentátor připojil ze Seznamu.cz, slyšíme se?

Jindřich ŠÍDLO, komentátor, Seznam.cz

Ano, hezký den.

Radko KUBIČKO, moderátor

Jaké, jaký ty máš názor na to, jaké priority na Vánoce prezident zvolil, ekonomické, zahraničně-politické, domácí?

Jindřich ŠÍDLO, komentátor, Seznam.cz

No, já hlavně myslím, že ten projev mohl být pronesen vlastně kdykoliv jindy, že v něm nebylo nic vánočního. Je pravda, že byl na poměry prezidenta poměrně umírněný, takový jako kdyby prezident ten projev také trochu říkal s vědomím toho, že za tři týdny jsou tu nebo, ano, jsou to tři týdny necelé, je tu první kolo prezidentských voleb, takže na to, čeho je prezident republiky schopen, vlastně měl vcelku optimisticky, ale jak říkám, vánočního na něm nebylo nic vůbec.

Radko KUBIČKO, moderátor

Nebylo tam nic vánočního, ale, ale o příštím roce se zmínil zejména tedy v tom třetím bodě, v tom třetím tématu hovořil o vládě, že občany tedy nelze vyměnit, že lze vyměnit politiky, ale že nevypíše určitě předčasné volby, což by mohlo znamenat, že skutečně počítá s tím, že bude pokračovat i v dalším volebním období. Jak to na tebe působilo? Vyčetli jsme z toho jako komentátoři, jak bude prezident v příštím roce postupovat, co se týče důvěry vládě Andreje Babiše?

Jindřich ŠÍDLO, komentátor, Seznam.cz

No, tak to, že prezident teď čtrnáct dní nebo tři týdny před volbami, před prvním kolem voleb jaksi nepočítá s tím, že by neměl být znovu zvolen, mi přijde celkem logické, že se nechystá na porážku. Já jsem v tom slyšel jaksi vzkaz třeba směrem k sociální demokracii nebo k lidovcům a případně k dalším stranám, směrem k tomu druhému pokusu, který, s tím se všeobecně počítá a u nějž prezident Zeman zcela jistě bude, protože i kdyby ty prezidentské volby nevyhrál, tak jeho mandát končí až 8. března a je v případě toho, že Babišova vláda nedostane teď na začátku ledna důvěru ve sněmovně, tak prezident Zeman bude stále ještě tím, kdo bude jmenovat premiéra a tedy Andreje Babiše, jak slíbil, i v druhém pokusu. Na druhou stranu on tam řekl takovým polohlasem, nebo jak to říct, trochu nesměle, že se má jednat i o personálních kompromisech, což by možná, kdyby byla možnost se prezidenta zeptat, jako že není, protože, protože prezident do žádných voleb předvolebních, jak známo, chodit nebude, bylo zajímavé vědět, co tím přesně myslí.

Radko KUBIČKO, moderátor

Hm. A nezmínil se vůbec o tom, co ty jsi v jednom, v odpovědi na jeden můj tweet nebo jak jsme spolu tweetovali, tak řekl, že největším problémem v současnosti a je to vlastně, dalo by se říci, i problém pro ty strany, které by případně s Andrejem Babišem vládly, že Andrej Babiš má problémy s Čapím hnízdem, neboli s kauzou Čapí hnízdo a trestním stíháním. Bude opět hlasováno o jeho vydání nebo respektive o zbavení imunity. Prezident se o tomto vůbec nezmiňuje, proč?

Jindřich ŠÍDLO, komentátor, Seznam.cz

Což je dobře. No aspoň v něčem ten projev jaksi patřil možná k trochu k Vánocům, že tam prezident neřešil trestně-právní problémy předsedy vlády. Já myslím, že to hlasování, které se pravděpodobně bude odehrávat tedy v lednu nebo v únoru, dopadne opačně než v září a prezident se k tomu dostatečně vyslovoval už v minulosti. On řekl, což podle mého názoru bylo naprosto nepřijatelné od hlavy státu, že to je policejní provokace a v tomto názoru patrně setrvává. Já bych se nedivil, kdyby tenhle návrh zopakoval již za pár dní, protože jak známo, před hlasováním o důvěře Babišově vládě prezident oznámil, že navštíví sněmovnu, že bude mít proslov, tak si to možná nechává na tuhle tu příležitost.

Radko KUBIČKO, moderátor

Ještě by mě zajímal názor na to, když mluvil o tom, že předčasné volby nevypíše, pokud tedy samozřejmě bude pokračovat ve funkci, to znamená, dalo by se z toho zase vyčíst ta kritika, která se na něj občas snáší, i na premiéra Andreje Babiše, že prezident zřejmě nevypíše předčasné volby a tudíž tedy nechá, pokud by vláda nedostala v těch třech pokusech důvěru, po kterém po tom třetím pokusu by mohl vypsát předčasné volby, že to nebude chtít a že tedy nechá opravdu vládu Andreje Babiše vládnout bez důvěry celé to funkční období, dalo by se z toho náznakem tohle to vyčíst? Trošku jsme jak kremologové sice, kremologové, ale zajímal by mě tvůj názor.

Jindřich ŠÍDLO, komentátor, Seznam.cz

Ano. No, já myslím, že k tomu třetímu pokusu už možná vůbec nedojde, a pokud dojde, tak v tom třetím pokusu, ten třetí pokus už bude podle mého názoru úspěšný. Samozřejmě prezident se může ocitnout v situaci, kdy ty volby bude muset vypsát, a to v situaci, kdy by se sněmovna víc než 120 hlasy shodla na tom, že prostě se rozpouští, tak pak by prezident nemohl ...

Radko KUBIČKO, moderátor

Ano, pak musí, pak musí, ano.

Jindřich ŠÍDLO, komentátor, Seznam.cz

Pak musí, pak musí nechat vládu vládnout dlouhé měsíce, možná roky bez důvěry, prostě není možné, v tu chvíli by asi muselo následovat jaksi zásah některých dalších institucí, které tady máme a které jaksi dohlížejí nad ústavností v této zemi. Já myslím, že to je takové preventivní varování, že to prezident republiky moc dobře ví a že tohle je situace, ke které nedojdeme, protože mimochodem v okamžiku, kdy by ten třetí pokus selhal, tak myslím, že by na těch předčasných volbách měl i Andrej Babiš svůj zájem.

Radko KUBIČKO, moderátor

Jindřich Šídlo ze Seznamu.cz. Na telefonu by měl být Ivan Štern, náš další kolega, spolupracovník, slyšíme se?

Ivan ŠTERN, spolupracovník Českého rozhlasu

Ano, dobré odpoledne.

Radko KUBIČKO, moderátor

Prezident hovořil o tom, že v Belgii se vláda sestavovala dva roky, takže jak vy to vidíte? Je to zase takový náznak, že by i v České republice mohla vláda bez důvěry vládnout déle a sestavovat se třeba dva roky, nebo třeba i to celé funkční období, jak straší kritikové a opozice?

Ivan ŠTERN, spolupracovník Českého rozhlasu

Ale prezident uvedl, uvedl příklad, který je nesrovnatelný s našimi podmínkami. V Belgii to trvalo právě proto, protože Belgie je země složená ze dvou národů, které se, které se mají někdy rády jako kočka s myší, a to byl je..., to byl hlavní důvod, proč to tak dlouho trvalo, nicméně, nicméně srovnávat se, srovnávat se s Belgií i v tomto případě je do určité míry ošidné, to z toho prostého důvodu, že Belgie je už zavedená, zkušená,

vkořeněná demokracie, která i takovýhle exces snese. Otázka je, jestli tohle to snese česká demokracie, která, která je vlastně ještě nevyzrálá. Jestli to náhodou ...

Radko KUBIČKO, moderátor

A snese?

Ivan ŠTERN, spolupracovník Českého rozhlasu

No já se obávám, že ne, já si myslím, že dva roky, dva roky vlády bez, bez důvěry může prostě tou českou společností natolik otřást, že, ale v tom, v tom takovém tom záporném slova smyslu, že prostě lidé se obrátí tuplem zády k politice. A jakmile se obrátí tuplem zády k politice, tak samozřejmě z toho profitují takzvané nesystémové strany nebo populisté, fašisté a podobní, podobný element.

Radko KUBIČKO, moderátor

Tak to je skutečně téma, které je tématem i pro politologa Daniela Kroupu, kterej se v tuto chvíli připojuje do našeho vánočního pořadu Názory a argumenty, zdravím vás, hezké Vánoce.

Daniel KROUPA, politolog

Krásné odpoledne sváteční přejů.

Radko KUBIČKO, moderátor

Takže než se vás obou zeptám na to obecnější, na ten obecnější dojem z prezidentova projevu, tak zkusme zůstat ještě u této diskuse chvíli. Snese česká demokracie takovýto způsob vyjednávání, který se tu naznačuje? Možná nebude samozřejmě, možná vláda Andreje Babiše získá důvěru už v prvním kole, to je určitě také možné, není to vyloučeno, ale pokud by opravdu došlo k tomu, co se tady naznačuje, že bude větší prostor, že dva roky se vyjednává, že dokonce čtyři roky se může vyjednávat, protože nebudou předčasné volby ani po tom třetím případném pokusu, tak je to ohrožení demokracie, snese to česká demokracie? Vy jste oba politologové, takoví jako, díváte se na věci obecněji, tak by mě zajímal váš názor. Daniel Kroupa.

Daniel KROUPA, politolog

No, pokud pan prezident by tuto věc mínil jako formu nátlaku na politické strany, aby dospěly k dohodě, tak bych tomu dokonce i přítakal. Pokud to míní vážně jako předpověď do budoucna, že nehodlá v žádném případě vypsat mimořádné volby, tak pak by to znamenalo výsměch voličům, kteří volili ve volbách do Poslanecké sněmovny, protože vláda bez důvěry vlastně znamená, že to je vláda, která se neopírá o výsledek voleb, protože výsledkem voleb není ten, kdo získal největší počet hlasů, ale ten, kdo získal největší podíl ve sněmovně, to znamená nadpoloviční většinu ve sněmovně. A vláda bez důvěry takovouto většinu nemá.

Radko KUBIČKO, moderátor

A máte obavu, že k něčemu takovému by mohlo dojít? Protože jak říkám, možná je to jenom strašení, je to něco jako ty atomové zbraně, které existují a straší se jimi, ale nikdy nebudou použity, všichni to vědí, že nebudou, protože by to zničilo právě svět a tady v tomto případě třeba demokracii, tak není to jenom strašení? Nebo cítíte z toho naznačování, že opravdu může k něčemu takovému dojít? A může se zapojit i Ivan Štern samozřejmě, je to diskuse už v tuto chvíli.

Daniel KROUPA, politolog

Jako, jako strašení je to jistě v pořádku, ale jako vážná myšlenka je to skutečně nebezpečí.

Radko KUBIČKO, moderátor

Ivan Štern.

Ivan ŠTERN, spolupracovník Českého rozhlasu

No, jak já jsem poznal našeho prezidenta současného, tak samozřejmě že ten motiv nebo ten moment strašení v tom obsažený je, nicméně je v tom obsaženo i přesvědčení prezidentovo nepochybně, že prostě tento stav klidně připustí a bude ho podporovat, to znamená, že jemu, jemu v zásadě na osudu české demokracie nezáleží.

Radko KUBIČKO, moderátor

Počkejte, není to příliš silné tvrzení? Přece jenom politik Miloš Zeman, známe ho už skoro 30 let, nikdy se u něj neprojevovaly žádné diktátorské ani totalitní sklony.

Ivan ŠTERN, spolupracovník Českého rozhlasu

Tady nejde, tady nejde o, tady nejde o to, že by chtěl být diktátorem nebo, nebo něco takového, ale nejde mu o to, o jakousi kvalitu, jako jakousi kvalitu české demokracie, která, kterou vlastně charakterizuje i určitý mravní rozměr té politiky. Jemu v zásadě, on vlastně postrádá, postrádá to vnímání politiky jako, jako mravní otázky a dívá se na celou věc víceméně technicistně, technologicky a jaksí to nemá, nemá to prostě takový ten mravní přesah, kterej bych, kterej bych třeba u prezidenta normálně očekával.

Radko KUBIČKO, moderátor

Pane Kroupo, souhlasíte?

Daniel KROUPA, politolog

No rozhodně tomu nasvědčuje tento projev, který obsahoval v podstatě jenom základnu a žádnou nadstavbu, kdybych to řekl marxisticky. Zabýval se ekonomikou a zahraniční politikou a nic dalšího v něm nebylo. Kultura, život společnosti, vzdělanost a tak dál jakoby neexistovalo, čili tady se, tady se skutečně ten pohled na svět redukoval na úzce ekonomická hlediska a na, řekněme, ekonomický blahobyt.

Radko KUBIČKO, moderátor

Dobře, ale není to důležité pro demokracii taky, aby nějaký blahobyt byl? Protože ta nadstavba může, jak správně říkáte marxisticky, nadstavba může být až nad nějakou stavbou, pane Kroupo.

Daniel KROUPA, politolog

No já se domnívám, že je to naopak a dokonce Miloš Zeman, když se ucházel o svůj první premiérský mandát, tak zdůrazňoval důležitost vzdělání. A každý sociální demokrat, když ho probudíte v noci, říkával, musí říci, že na prvním místě je vzdělání. To jakoby odvál čas. Ale víte, co mně připadá pozoruhodné v tom jeho vyjádření? Jakýsi vnitřní rozpor. Na jedné straně pochválil, jak se nám dobře daří, jak ekonomika šlape a podobně, což by měl tedy jako úspěch připsat Sobotkově vládě, a vzápětí tou Sobotkovou vládou straší, kdyby, jaká by to byla hrůza, kdyby pokračovala. Přitom to byla vláda spolu s hnutím ANO, což by bylo jistě blíže výsledkům voleb, než je ten stav současný.

Radko KUBIČKO, moderátor

Hm. Pane Šterne, máte taky takový pocit?

Ivan ŠTERN, spolupracovník Českého rozhlasu

Já bych to, no, vlastně já s Danem plně souhlasím, jenom bych to doplnil tím, že ta nadstavba a základna, použijeme-li tedy tu marxistickou hantýrku, existují v jakési dialektické jednotě a vzájemně se ovlivňují. V podstatě bez určitého mravního étosu nelze, nelze vlastně ani spoléhat na to, že by se nám začalo dařit lépe. Nám se musí nejprve chtít dařit lépe. My musíme mít nejprve jaksí, jaksí vůli k tomu, aby se nám dařilo lépe a aby se nám dařilo lépe, tak, tak musíme mít i vůli k tomu, aby se dařilo lépe i tomu sousedovi a tak dále, a tak dále, to znamená, že ono to spolu velice úzce souvisí a v tom projevu, v tom projevu prezidentově člověk byl

redukován jenom na to, na toho účelového homo economicus, to znamená, to znamená na, na, na to nejjednodušší, co v člověku je a co, co vlastně člověka jenom, jenom staví na roveň jakékoli, jakékoli jiné přírodní bytosti.

Radko KUBIČKO, moderátor

Děkuji teď Ivanu Šternovi, spolupracovníkovi našeho pořadu Názory a argumenty, a taky Danielu Kroupovi, který učí na vysoké škole v Ústí nad Labem. Zdravím vás a díky, že jste se zapojili do naší diskuse. Takže tolik ...

Ivan ŠTERN, spolupracovník Českého rozhlasu

Nashle.

Radko KUBIČKO, moderátor

... dnešní mimořádné vánoční Názory a argumenty. Hezký zbytek Vánoc, vážené posluchačky a vážení posluchači, loučí se Radko Kubičko.

Nejdříve americké volby, pak reportérky ČT běhaly po Praze s obsahem spisů, které nikdo neviděl, a nakonec ta analýza...Politik, který byl 12 let ve

V

25.12.2017 parlamentnilisty.cz str. 00

Jiří Hroník

ROZHOVOR Krátce poté, co ParlamentníListy.cz zveřejnily analýzu Centra mediálních studií **FSV UK**, podle níž Česká televize ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech zvýhodňovala TOP 09, napsal poslanec hnutí ANO Martin Kolovratník na Twitteru, že nelze nevnímat sílící kritiku České televize, a to od mediálních odborníků i od široké veřejnosti. Jako člen sněmovního výboru, který se médií zabývá, přiznává, jak ho zaskočila až hysterická reakce na tento tweet. Líčí také, jak se místo odborníků dostávali do mediálních rad političtí nominanti zásluhou sladěného hlasování ČSSD a TOP 09.

Značnou pozornost vyvolalo vaše sdělení na Twitteru, že nelze nevnímat sílící kritiku České televize, a to od mediálních odborníků i od široké veřejnosti. Dodal jste, že to je velké téma k diskuzi pro Radu ČT a že je třeba, aby sněmovní mediální výbor kladl přísné otázky a hledal řešení, a to hned v lednu. Vy jste vždy patřil spíše k zastáncům veřejnoprávních médií, co vás tedy vedlo k tomuto tweetu? To není tak, že by přišel jeden impuls zrovna teď před Vánoci. Ale na úvod chci především podtrhnout, že mám za sebou dvanáct let v Českém rozhlasu, takže veřejnoprávní média – víc samozřejmě rozhlas – znám zevnitř. A velmi citlivě vnímám jejich pozici v mediálním prostoru. Kdo zná moje vyjádření, tak ví, že dlouhodobě jsem a budu na straně veřejnoprávních médií v tom smyslu, že když jsou hodně kritizována třeba od senátora Veleby, Hradu, nebo když se Tomio Okamura v poslední době dost agresivně vyjádřil proti nim, že se mají rušit a podobně. Tak s tím já bytostně nesouhlasím. Naopak vždy říkám, že právě veřejnoprávní média jsou jakousi hrází, prvkem demokracie nebo hlídacím psem nás politiků, protože v soukromých médiích si skoro může každý napsat, co chce. Ale u veřejnoprávních médií mám jakž takž jistotu, že nebudou sklouzávat. Po tom tweetu jsem se stal terčem útoků, že jsem podobný jako okamurovci nebo podobný jako KSČM, že chci Českou televizi nějak omezit nebo ohrozit, protože se mi nelíbí kritika hnutí ANO nebo pana Babiše. Ale o tom to vůbec není. Proč jste tedy upozornil na sílící kritiku České televize, a to nejen od jejích diváků, ale i od odborníků přes média? Protože jsem bývalý novinář, a to je druhá zásadní věc, tak srovnávám kvalitu. A když vidím třeba naprosto profesionální server Hlídací pes, jeho šéfredaktora Roberta Břešťana, který byl mým kolegou v rozhlasu, tak to je pro mě ukázka nezávislé žurnalistiky opřené o zdroje a data. Nebo když vidím DVTV s Drtinovou a Veselovským, tak to je projekt, který je velice úspěšný a přitom levný. Na jednu kameru točí rozhovory ve velkém newsroomu bez velkých nákladů, sklízí úspěchy a jakou mají sledovanost. Sbírají i novinářské ceny a přitom celé to je nízkonákladové a efektivní. A teď co mě k tomu vedlo. To jsou takové jednotlivé kapičky. Třeba před rokem byla Česká televize kritizovaná za přístup k americkým prezidentským volbám, a to dokonce od Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. Říkal jsem si, když už velká mediální rada přistoupí veřejně k nějaké

kritice, tak to už není samo sebou. To už vnímám tak, že na tom něco bude. Ve stejné době se podobně vyjádřil – ale těch lidí je víc – pan Radim Valeník, který byl k České televizi také kritický za to, jak v této věci informovala. Pak mě šokovalo nebo překvapilo, když investigativní reportérky ČT někdy na konci srpna točily reportáže kolem Čapího hnízda a najednou běhaly po Praze s obsahem spisů, které nikdo ani neviděl a ony už je měly u sebe. Tak to mi také nepřišlo jako etická práce. Ale pořád jsem nic neříkal, neřešil jsem to. Co tedy bylo pro vás tou poslední kapkou, která vás vedla k tomu v úvodu citovanému prohlášení? To byla čerstvě zveřejněná analýza Centra mediálních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, kterou si nechala zpracovat velká rada. Měl jsem zrovna v úterý čas, jel jsem vlakem, tak jsem si ji pročetl. A to byla poslední kapka, která mě vedla k tomu něco v tomhle směru říct. Analýza pro mě byla tím hlavním impulsem, ale uvedl jsem i jiné, aby bylo vidět, že nebyl jediným, jen časově posledním a velkým. Druhá věc, kterou bych rád podtrhl, je, že ode mě to není žádný frontální útok, jímž chci veřejnoprávní média nějak rozebrat nebo zrušit, ale cítím potřebu tohle nahlas říct. Stane se ten materiál analytického týmu Centra mediálních studií **FSV UK** „doporučenou četbou“ pro členy Volebního výboru, který má v gesci média a jehož jste už druhé volební období po sobě členem? Jinými slovy: budete se jím oficiálně zabývat? Mojí hlavní specializací poslední doby je doprava a jsem místopředsedou hospodářského výboru, ve Volebním výboru jsem řadovým členem. Samozřejmě se ta analýza nestane povinnou četbou, jak jste v nadsázce zmínil, to určitě ne. Ale počítáme s tím, že až se budou v zimě probírat výroční zprávy o hospodaření a o činnosti veřejnoprávních médií a některé jsou neprojednány i historicky, a to bude právě příležitost položit tyhle otázky. Tedy jak se televize staví k té analýze, jak na ni bude reagovat, jestli s ní souhlasí, nebo nesouhlasí, z čeho vycházejí její stanoviska, o jaké argumenty se přitom opírá, k tomu to já směřuji. Martin Kolovratník. (Foto: Hans Štembera) Jedním z hlavních sdělení analýzy je, že Česká televize zvýhodňovala v období krajských a senátních voleb 2016 TOP 09 tým, že promluvám jejich zástupců bylo trvale a pravidelně přidělováno zřetelně více prostoru, než by odpovídalo „reálnému postavení této strany v politickém a společenském životě“. Nevnímali jste tuto skutečnost ať už vy, nebo volební výbor, když ČT byla často hlasem lidu označována za Kalouskovu televizi? Vnímali jsme to, a to je vlastně součástí druhé věty toho mého tweetu. Od veřejnosti dostávám dlouhodobě od loňského roku e-mailem na Českou televizi kritické připomínky. Že informuje neobjektivně, že tam zase byl ten Kalousek, proč to neřešíme. Takhle a podobně nás vyzývali, takové vzkazy chodily od široké veřejnosti. Do jisté míry rozumím tomu, jak to mohlo vzniknout. Ono to je jakoby podvědomé, že ti redaktoři, kteří točí nějaké téma a chtějí ho mít vyvážené, tedy pozici vlády a proti ní opozici, tak se podvědomě obraceli v Poslanecké sněmovně na pana Kalouska, protože on je rétor a umí všechno hezky zkritizovat. A asi jim je i pocitově bližší, tak mu podvědomě dávají větší prostor, což se tedy dělo. Ale protože letos byly volby, tak jsme nechťeli ve Volebním výboru tohle téma otvírat. Nešlo ale jen o kvantitativní zvýhodňování, tedy v přiděleném čase, ale i kvalitativním. Na konkrétních příkladech autoři analýzy uvádějí, jak zástupci nadreprezentované TOP 09 jsou oslořováni způsobem, který je posouvá do postavení autorit oproti ostatním politikům. Nekouká už z toho úmysl? Já řadu těch redaktorů znám a vážím si jejich práce, především těch, kteří zpracovávají politické zpravodajství ze Sněmovny. Chci věřit tomu, že nikdo z nich se toho úmyslně nedopustil. Ale myslím si, že i u lidí ve studiu to je spíš podvědomé, což ale na druhou stranu ukazuje na nízkou profesionalitu. Profíkovi by se totiž nemělo stát, aby na něj podvědomí prozradilo, k čemu tíhne. To by si měl umět ohlídat. Diváci byli v daném období také zahlaceni projevy představitelů ČSSD nebo promluvami o ní, ale to autoři vysvětlovali tzv. mocenským bonusem, kdy představitelé koalice často vystupují v médiích již z titulu svých vládních funkcí. Ale přízeň vůči TOP 09 a ČSSD byla pozorovatelná běžným divákem i letos, přesto právě tyhle dvě strany utřily v říjnových volbách těžký debakl. Vypadá to, že diváci na Českou televizi příliš nedají a její protežované oblíbence nevolí. Nedá se z toho dedukovat, že ČT ztrácí vliv a důvěryhodnost? Nebudu z toho dovozovat, že někoho adorovali a ten propadl, nespojoval bych to. Přes tu kritiku, kterou jsem vůči ČT měl, tak její zpravodajství vnímám jako převážně objektivní. Ale zpravodajství má i Nova a Prima, tak si nemyslím, že Česká televize mohla míněním nějakým zásadním způsobem ovlivnit. Jinak to však může svědčit také o tom, že lidé mají svůj rozum, a přestože k něčemu takovému došlo, tak se ovlivnit nedali. Když jste vyzýval, aby sněmovní výbor zabývající se médií kladl přísné otázky a hledal řešení, tak máte představu o tom, co by se dalo podniknout proti tomu, aby Česká televize nevycházela z analýz jako médium znatelně někomu stranící? Já rozhodně nechci, aby politici začali určovat redakční politiku nebo mluvili do výběru témat a podobně. Někjaká hradba tam musí být. Ale ta nezávislost zase nesmí být zneužita v tom smyslu, že se „prosazuje“ nějaká skupina myšlenkově spřízněných lidí, prostě nějaká parta. Teď odbočím. O tom, že možná něco takového trochu hrozí, mě přesvědčila i ta – z mého pohledu – hysterická reakce na ten můj tweet. To na něco ukazuje. Protože kdykoli jsem se na Twitteru vyjádřil k televizi pozitivně, třeba že nesouhlasím s útokem Tomia Okamury, nebo že nesouhlasím s replikou senátora Veleby, tak na to z té skupiny buď nereagoval nikdo, nebo jeden, dva lidi. Když řeknu s trochou nadsázky, tak si ani nevšimli, že existuje nějaký Kolovratník, který se vyjadřuje na jejich podporu. Ale ve chvíli, kdy jsem si dovolil jen trošičku kritiky, a to ještě spíš v obecné rovině, ne že bych říkal zrušit 168 hodin, nebo zrušit Reportéry ČT, tak se strhla až hysterická reakce spousty lidí a „profesionálních nezávislých reportérů“,

kteří si to sdílejí mezi sebou. Takže si až říkám, jestli touhle až hysterickou reakcí nepřipomněli české přísloví „Potrefená husa nejvíc kejhá“, a že tedy na tom něco bude. Když se vrátím k otázce, tak já bych rozhodně nebyl proto, aby poslanci veřejnoprávnímu médiu do toho mluvili. Konkrétní řešení vidím v Radě ČT. Ta nám buď musí předložit svoje vlastní analýzy, kvantitativní, kvalitativní, tedy volatilitu vysílání, jak byly zabarvené zprávy a tak dále. Ať prokáže, že bylo všechno v pořádku, nebo řekne, že se na to podívá, že na to chce dva, tři měsíce a že bude mít svůj vlastní výstup jako Rada ČT. Televize má také etický panel, takže těch nástrojů nebo modelů je víc a nějaký výstup to přinese. Věřím, že Rada České televize bude korektní, férová a otevřená, a že pokud zjistí, že tam nějaká odchylka byla, že navrhne nějaké způsoby řešení, kde bude lepší editorská politika, křížová kontrola dvou editorů navzájem a podobně. Zmínil jste hysterickou reakci na svůj příspěvek. Je vůbec možná diskuse o České televizi, aniž by plály vášně a zněly výkřiky o ohrožení její nezávislosti? Musí být, v tomhle jsem optimista. Vždyť přece nikdo z nás si nepřejde, abychom tady měli veřejnoprávní médium, které stojí občany nějakých sedm miliard ročně a přitom reprízovalo třicet let staré Silvestry, staré seriály, nemělo kvalitní vlastní tvorbu, ať už nové filmy nebo seriály a utrácelo za to velké peníze nějakým spřízněným skupinám režisérů a dramaturgů. To je druhé téma, v tom jsem také kritický. Také není možné, aby ve zpravodajství vládla nějaká skupinka – nevím, jak to říct – povýšených nebo vybraných jedinců, kterým se nesmí říct ani slůvko kritiky. To by bylo špatně. Druhý extrém by byl ten, z čehož jsem osočován, že chceme zaútočit jako v Polsku, zprivatizovat, to samozřejmě ne. Takže diskuse ano, ale naopak nenechat televizi, aby si samovládla. Kdybych měl říct, co je správně, tak pro mě je ikonou kvality například DTV, Hlídací pes nebo pan Šidlo ze Seznamu. Ty chválím a jimi by se měli redaktoři České televize inspirovat. Na slyšeních uchazečů o členství v mediálních radách před Volebním výborem jsem vyzpozoval, že jste na nich strávil ze všech členů nejvíce času a navíc jste měl na každého kandidáta nějakou otázku. Nemyslíte si podle toho, jak mediální rady konají, že to vaše úsilí přichází vniveč? Nebo jste s nimi spokojen? Převažuje tak ze dvou třetin spokojenost, že je Rada ČT poměrně slušně namíchaná. Jsou tam lidé se zkušenostmi s novinářinou, se zpravodajstvím, jsou tam ekonomové, pro příklad pan Hindls, profesor, bývalý rektor Vysoké školy ekonomické, takže je tam celkem dobré složení. Spokojenost ale není stoprocentní a otevřeně můžu říct, že zklamala předchozí Poslanecká sněmovna. Vy jste to už popsal. Mně o to šlo, nebo pořád jde v rámci času a možností, které mám, aby se do rad dostali profesionálové a osobnosti, které umí. Ten systém, jak je teď nastaven, to poslancům umožňuje. Bohužel, v minulém období vládla ve Sněmovně taková nálada nebo étos Antibabiš a AntiANO. Jakýkoli kandidát, o kterém jsem se já nebo někdo jiný z ANO vyjádřil pozitivně, že ho vnímáme jako profíka, tak toho – a teď budu hodně otevřený – zneužila sociální demokracie a toho člověka hned pomluvila a začala lobbovat napříč stranami včetně TOP 09 a ODS za nějakého svého protikandidáta. Můžete to ilustrovat na nějakých konkrétních příkladech? To bude tedy hodně otevřená zpověď. Tak třeba jsme doporučili a podporovali paní Boženu Jirků do rozhlasové rady, ředitelku Nadace Charty 77 a Konta Bariéry, což je ohromná osobnost neziskového sektoru, ale neprošla. Navrhovali jsme Zbigniewa Czendlika, který není a ani nikdy nebyl spojen s žádnou stranou, také neuspěl. Do Rady Českého rozhlasu se nedostal profesor Jan Jiráček, přestože to je profík, který by tam měl sedět a nastavovat to kritické zrcadlo. Hnutí ANO řeklo, ať jsou do rad voleny takovéto osobnosti, protože to jsou profesionálové. Ale přispěchala sociální demokracie a do Rady ČT se dostal třeba pan Šarapatka, což je totální politický nominant, ať už má za sebou jakoukoli historii. To byla čistě politická nominace sociální demokracie a dostal se tam jenom díky tomu, že byl proti hnutí ANO. Teď udělám takovou paralelu. Když se vrátíme o několik otázek zpátky, jak jste poukázal na to, že z analýzy vychází stranění TOP 09 a sociální demokracii. No a já mám osobní zkušenost, že TOP 09 se sociální demokracií byly v minulém období velmi často sladěné právě co se týče podpory radních. To něco naznačuje. Když to shrnu, je co zlepšovat, chybějí nám v radách skuteční profíci, kteří by byli nezávislí, jak jsem je už zmiňoval. Když jsem nedávno hovořil s bývalým členem Rady ČT Janem Prokešem, tak mi říkal, že ideální stav do budoucna by byl, kdyby existoval profesionální orgán - správní rada, která by nesla spoluodpovědnost s generálním ředitelem za chod televize včetně programu, a divácká rada, kontrolní orgán, zastupující diváky, který by mohl být tvořen podle finského modelu, kdy se v rámci regionálních voleb volí po třech zástupcích z každého regionu. Co říkáte takové myšlence a máte v plánu během funkčního období navrhnout nějaké změny v mediálních zákonech? Principiálně si Zákon o České televizi i Českém rozhlasu zaslouží novelizaci, jednak systém, tak i ty zákony jako takové. Jsou z roku 1991, takže před šestadvaceti lety, nyní je tu digitalizace, jsou nové formy šíření obsahu, on-line platformy, nic z toho ty zákony nepostihují. Takže je třeba toho zmodernizovat víc. Souhlasím s tím, že by se měl vylepšit a změnit, možná zmodernizovat systém výběru radních. To opírám o neblahou zkušenost z minulého volebního období. Budu možná i proti sobě, protože teď by to mohlo hnutí ANO vyhovovat, když má ve Sněmovně hodně hlasů, ale já se dívám přes další volební období, dvě, tři dopředu. Politici by měli sami sebe před těmito choutkami uchránit. Pro nějakou změnu tedy jsem a k tomu dodávám, že mně se třeba nelíbila ta konstrukce paní Marvanové, s tou jsem nesouhlasil. A nelíbilo se mi to proto, že do zákona navrhovala jakousi skupinu dvou desítek „vyvolených“ a už tam neměla nikoho jiného. A já jsem se ptal, proč zrovna tito? To mi nepřišlo dobré. Zmíněná úvaha o divácké radě vás nezaujala? To, co říkal pan Prokeš, slyším poprvé v

životě, ale připadá mi to jako zajímavý nápad. Já mám v hlavě pracovně zase jiný nápad: udělat takzvanou dvoj nebo trojnožku. V případě Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, NKÚ a tak dále platí křížová kombinace. Část volí Sněmovna a část Senát. Ale já si říkám, je to jen interní brainstorming, zda neudělat změnu v tom smyslu, že třetinu radních by vybral Senát, takže by byly politické vlivy rozmělněné a víc vyvážené. Dala by se tím i větší pravomoc Senátu, který je teď ostřelován, s čímž nesouhlasím. Myslím si, že druhá komora Parlamentu by fungovat měla. Takže část mediálních rad by skládal Senát. Kdybych ty úvahy dovedl dál, tak bych si dokázal představit, že polovinu členů do rady vybere Sněmovna, čtvrtinu Senát a čtvrtinu by tvořili zástupci regionů. Líbí se mi nápad změnit sestavování rad, chtěl bych ho přiblížit občanské společnosti a trochu vzdálit politikům. Ale protože mojí hlavní doménou teď bude v Poslanecké sněmovně doprava, tak nebudu mít kapacitu to aktivně navrhovat. Spíš o to požádám své kolegy a jsou to lidé mediálně zkušení, ať už Standa Berkovec, nebo pan Nacher a také Aleš Juchelka, který má zkušenosti z televize. A já se budu snažit v pozitivním slova smyslu iniciovat nějaké změny. Ozývají se i návrhy na změnu financování České televize a Českého rozhlasu. Je vám bližší nynější model koncesionářských poplatků, nebo financování státem vztahené na nějaké pevně stanovené procento, respektive promile, z HDP? Ale i koncesionářské poplatky by šlo změnit. Už zmíněný exradní Jan Prokeš navrhoval podle finského modelu nějaké promile z příjmu podle daňového přiznání, nezjednodušilo by to jejich výběr? Obecně jsem se systémem, jak je teď nastaven, spokojen. Vždy bych byl proti tomu, aby se financování veřejnoprávních médií nějakou formou stávalo součástí státního rozpočtu, ať už promile z HDP, nebo procento z nějakého příjmu. Už by to byla de facto daň a bylo by to mnohem více závislé na politicích, a to si myslím, že je špatně. Pokud by někdo navrhoval „zlepšovák“, třeba ten zmíněný finský model, tak bych se debatě nebránil. Stejně tak jiný zlepšovák může být – tuším, že ve Švédsku nebo v Norsku se platí – koncesionářský poplatek „z elektrické zásuvky“. Dokonce to snad spravuje i ten energetický závod. Kdo odebírá elektrickou energii, tak je předpoklad, že se může dívat na televizi nebo poslouchat radio, a tak součástí té faktury je nějaký takový poplatek. Tím by odpadlo i vyhledávání neplatičů. Na obranu veřejnoprávních médií chci ale říci, že to není jenom o zpravodajství, alespoň já to tak vnímám, jsou také nositeli kulturní tradice. Mají ohromné obsáhlé archívy, jak v rozhlase, tak v televizi. Třeba vysílání z doby druhé světové války, z osvobození Prahy, je tam archiv roku 1968, a to jsou věci, které musíme uchovat pro paměť národa. Nebo kulturní věci. I tohle je důvod, proč by veřejnoprávní média dostatečné prostředky měla mít, a to nezávislé. Nebráním se změně v financování, ale nesouhlasím s tím, aby bylo ze státního. Na druhou stranu financování nepovažuji za zásadní téma, kterým bychom se měli vytěžovat nebo o něm hodně debatovat. Myslím, že ten systém je relativně v pohodě.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/rozhovory/Nejdrive-americke-volby-pak-reporterky-CT-behaly-po-Praze-s-obsahem-spisu-ktere-nikdo-nevidel-a-nakonec-ta-analyza-Politik-ktery-byl-12-let-ve-verejnopravnim-mediu-toho-ma-dost-517491?utm_source=nm&utm_medium=xm

Všem liberálům bez dobré vůle

23.12.2017 Lidové noviny str. 24 Orientace polemika
NIKOLA SCHMIDT

Evropa prý prochází hodnotovou krizí, protože se odklání od liberálních hodnot. Nevnímám bych situaci jako odklon od liberálních hodnot. Naše společnost nabyla nových vědomostí, čelí nově poznaným výzvám a snaží se reagovat na komplexnější svět. Pláč klasických liberálů nad ztracenými dny ideologického boje za liberální hodnoty ve 20. století jen prokazuje, že nemají k dnešním problémům mnoho co říct.

Nechť to zazní takto otevřeně – jako reakce na článek Romana Jocha, který zde vyšel před čtrnácti dny (Všem liberálům dobré vůle, LN 12. ledna 2017). Ve svém článku se Joch zamýšlí, proč v současnosti prochází Evropa ideovým rozkošem po linii dělení na východní a západní. Joch tento problém vysvětluje jako odklon Západu od klasického liberalismu a jeho přetavení v tzv. postzápadní svět příklánějíci se k progresivnímu levicovému liberalismu, zatímco východní Evropa naplňuje ty „pravé“ hodnoty klasického liberalismu, a proto jsme Západ my. Starý Západ namísto důrazu na imperativní hodnotu klasického liberalismu, tedy maximální svobodu jednotlivce a minimální stát, rozvíjí model státu do podoby morálního strážce společnosti, což dle Jocha nebylo původním cílem. Ačkoliv bych se dokázal s několika body článku ztotožnit (například riziko státu jako moralistického aktéra nebo princip omezeného státu s vládou většiny respektující menšiny), nemohu se ztotožnit s ideovou plochostí, s jakou je klasický liberalismus předkládán jako to jediné správné řešení do dnešních, značně odlišných dní.

Joch pro svůj hodnotový postoj vybírá několik extrémních příkladů, kterými podepírá svůj argument o rozkladu hodnot na Západě, kde dle mého názoru naopak vzniká vůle řešit opravdu fundamentální problémy lidstva. Nicméně bez snahy na celý spor se podívat širší perspektivou se budeme topit v pěkných, ale nic nevypovídajících extrémních příkladech a zavírat oči před fundamentálními výzvami, kterým čelí lidstvo jako celek bez ohledu na ideové rozdíly.

Reagan, globalista bourající zdi

Klasický liberalismus vznikl historicky přirozeně proto, že celospolečensky legitimně vnímaná demokratická vláda nemůže existovat bez respektu menšiny, tzn. že musí tyto politické menšiny zpětně také respektovat, jinak bude čelit společenskému neklidu.

Liberální hodnoty jsou tak základem klidu v demokratickém souboji idejí a nikoli jen jeho jednou stranou. Liberalismus na mezinárodním poli reprezentovaný jmény, která Joch zmiňuje (Thatcherová, Kohl, Mitterrand, Reagan), je mimochodem liberalismem globalistickým, protože všichni tito reprezentanti Západu tehdy čelili Sovětskému svazu v mocensky a ideově bipolárním světě. Reprezentovali fungující a stabilní liberální demokracie, které byly po desítky let vnímány jako ty morálně nadřazené politickému zřízení udržovanému v kleštích Sovětským svazem, a tudíž hodné následování v globálním měřítku. S tímto étosem legitimacy západního zřízení se plní dobré vůle pouštěli do budování globální společnosti postavené na liberálních hodnotách. Slavný výrok Reagana „Pane Gorbačove, otevřete tuto bránu, zbořte tuto zed!“ během projevu před Braniborskou bránou v Berlíně to velmi dobře dokládá. Reagan před touto výzvou totiž zmiňuje, že vítá změnu a otevřenost a že svoboda a bezpečnost jdou ruku v ruce, následně vyzývá ke zboření zdi. Reagan tak staví jednoznačně Západ do role toho legitimního společenského uspořádání v globálním měřítku, čímž vyzývá jiné, aby toto uspořádání převzali zbořením vlastní zdi. Reagan myslel jako globalista.

Paradoxní je, že dnešní konzervativní republikáni prosazují naprosto opačnou politiku uzavřenosti a nacionalismu. Jsou to ti samí liberálové? Nemyslím si.

Díky této specifické historické situaci vznikl v industriálně rozvinutém světě konsenzus, že problém je právě ve vnímání práv jednotlivce. Zvláště u nás se tato idea prohloubila po Konferenci o bezpečnosti a spolupráci v Evropě v srpnu 1975, a to ignorací jejích závěrů vládou ČSSR navzdory tomu, že se pod ně sama podepsala. Následuje zveřejnění Charty 77. Byla to cesta k tomu, jak tehdejší společenské zřízení pod taktovkou Sovětského svazu delegitimizovat. To vše ale následuje dvacet let po podepsání Charty OSN, která ačkoliv podepírá suverenitu státu, tiše nad ni nadřazuje práva jedince. Pokud se svobody jednotlivce začínají nadřazovat nad suverenitu státu, vzniká přirozeně globální komunita.

Problém, který Joch shledává v současném postzápadním světě, má tedy daleko hlubší kořeny. Liberalismus po válce cílil na demokracii se svobodnými volbami a lidská práva v neliberálních zemích. Liberalismus dnes řeší jiné problémy, aniž by o svůj liberální akcent přišel.

Plastiková ryba a žlutý vzduch

Jakým způsobem bude svoboda jednotlivce naplňována, nebude-li se nikdo z nás moct nadechnout čistého vzduchu, zaplavat si v moři bez odpadků nebo najíst se ryb bez plastů? Klasický liberalismus v Jochově pojetí klade důraz na svobody jednotlivce bez ohledu na to, že tyto svobody nás nebudou trápit, pokud se naplní některé objektivní hrozby. Marek Benda nedávno v Poslanecké sněmovně prohlásil, že globální ekologické hrozby neexistují, ale že čelíme globalizaci ekologických iniciativ. Podobná prohlášení jsou typickým příkladem myšlení rigidního klasického liberalismu, odmítajícího fakt, že lidská společnost progresivně kumuluje nové vědění, ze kterého lze banální logickou abstrakcí vydedukovat, čemu lidstvo musí čelit de facto.

Klasický liberalismus bude vehementně stát při právech jednotlivce dělat si, co uzná za vhodné, i v té době, kdy se budou potápět malé pacifické státy. Uvědomělá část společnosti se bude snažit práva jednotlivců udržet a stát buď přetavit tak, aby tyto hrozby reflektoval, nebo jej upozadit. Zástupci měst USA takto již jednají, když na každé konferenci o klimatu zastupují svou společnost bez ohledu na oficiální reprezentaci administrativy Spojených států ignorující fakta o klimatu.

Svět se změnil a dnes nečelíme problému fundamentálního nedodržování lidských práv v zemích, které se cítí být součástí Západu. Čelíme daleko komplexnější situaci, od posílení vlivu radikálních jednotlivců přes globální ekologickou katastrofu po nárůst nacionalistických nálad, které nikdy v historii nevedly nikam jinam než ke světové válce. Nálad, které mimochodem bují na tom „pravém“ Západě – v Maďarsku a Polsku. Tyto země EU ještě nikdy nereformovaly, jen do ní vstoupily a dnes ji kritizují ve jménu suverenity státu. Západní země ji budovaly desítky let nad svou suverenitou, proto nahlíží svou roli z globální perspektivy a přidávají globální témata, která v tzv. klasickém liberalismu ústy myslitelů Jochova typu jsou vnímána jako levicová, protože nezapadají do snů emancipovaných svobodných států.

Podobné argumentace vytváří konflikt mezi proreformní Evropou (západní) a tou, která je omezena na své předlistopadové sny bez reflexe dnešní komplexity světa. Čímž nicméně i nesrozumitelně vykládá podstatu liberálních idejí svobody jednotlivce a minimálního státu. Je-li totiž svoboda jednotlivce vnímána univerzálně emancipačně, tedy jako příležitost žít a rozvíjet se, jsou suverénní státy spíše překážkou, až hrozbou k řešení globálních výzev v zájmu svobody jednotlivce.

Radikálně levicová představa o společenském zřízení například v očích stalinistické větve KSČM má přece daleko k vůli EU regulovat řadu otázek proti vůli národních států. Cílem EU je emancipovat své občany od hrozeb bez ohledu na jejich národnost.

Klasičtí liberálové budou pro svůj argument hledat dílčí extrémní příklady o zadržení člověka, který předčítal z knihy Winstona Churchilla, jen proto, aby se stavěli domnělému nástupu „levicové vlny“ cokoliv regulovat. Jochův klasický liberalismus vnímá svobodu jednotlivce v minimálně regulované společnosti za jediný parametr naplňování jeho blaha, a tedy blaha společnosti. To je fundamentální omyl.

Ukouřím vás k smrti

Typicky se tento spor objevuje v diskusi o zákazu kouření. Je obecné právo na zdraví jednotlivce důležitější než právo kuřáka zapálit si a majitele podniku mu to povolit? Že se někdo chce zabít cigaretou, je jeho volba, ale s nevyhnutelnými společenskými důsledky.

Kdyby byla většina společnosti závislá na heroinu, bude to celospolečenská katastrofa už z toho důvodu, že ti, kdo jej neberou, žijí ve zhroucené společnosti. Rozdíl vnímání těchto dvou drog je v obecném konsenzu, co je a co už není společensky přijatelná hrozba.

Podobný typ analýzy ale klasičtí liberálové jednoduše odmítají podstupovat, rovnou útočí na jakýkoliv podnět řešit problémy jako společenské a vše redukuje na fundament o svobodě jednotlivce, který tím ale neprávem znásilňují, a jednotlivce tím zavírají do bubliny dogmatické svobody. Takové uvažování je nejlepší cesta k záhubě lidstva, což je centrální myšlenka nedávného dopisu patnácti tisíc vědců, v němž se mluví o tom, že lidstvo musí jednat, nebo jednoduše nepřežije.

Revize pragmatismu

V politických vědách, respektive v bezpečnostních studiích, právě probíhá nesmírně osvobozující debata, která skrze revizi sto let starého pragmatismu stmeluje desítky let nesmiřitelné tábory teoretiků a přináší velmi podnětné myšlenky, jak v dnešní společnosti jednat eticky, aniž by se nahlížený problém relativizoval. Nový pragmatismus slučuje praktické vědění, kontext, kontextuálně podmíněnou (nahodilou) etickou reflexi a zkušenost člověka.

Základními premisami tohoto nového pragmatického hnutí je přiznání, že neexistuje fundament pravdy (nepleťme v postfaktuální době fakta s pravdou). Pravda je nahodilá a závislá na kontextu, protože reprezentuje individuální reflexi, což umožňuje druhou premisu, a to je nahodilost etické reflexe. K takové analýze lze přistoupit tehdy, pokud analyzujeme praktické zkušenosti, jednání, rozhodování člověka.

V reakci na pláč klasických liberálů by nový pragmatismus říkal, že v určitém kontextu je přirozeně nevhodné se zabývat všemi absurdními právy a jejich uzákoněními, kterých se každá dílčí menšina ve společnosti dožaduje (pravděpodobně ale ne všichni z této menšiny, což je ona nahodilost a kontext). Není ale vhodné na tato práva rezignovat úplně a je třeba, aby práva jednotlivců bez ohledu na sexuální orientaci, náboženské vyznání apod. byla přirozeně zajištěna.

Pokud nový pragmatismus vneseme do diskuse o globální klimatické změně, přinese naprosto zásadní podnět, který v politické debatě chybí. Dilematem totiž není všeobecná akceptace faktu globálních klimatických změn, ale jak na ně správně reagovat. Vědění tvořené vědeckými komunitami je dostatečně vystavené odborné kritice před i po publikaci a jako takové nám přináší poměrně zřetelnou představu, kdy a proč se začaly skleníkové plyny v atmosféře kumulovat a jaké to má důsledky. Nicméně žádoucí stav klimatu a metoda jeho dosažení bude daleko složitější debata. O podobě reakce nerozhodnou vědci, ale politici a ti budou muset rozhodnout zodpovědně.

Zde nastupuje právě nový pragmatismus, jedno špatné rozhodnutí, například v podobě prosazení biopaliv, není důvodem nedělat nic, ale znovu prohloubit naše znalosti a udělat znovu to nejlepší možné rozhodnutí. Problém je viditelně daleko komplexnější než důvody pláče nad bující regulací.

V tomto kontextu není naší výzvou, zda ten či onen extrémní moment poukazuje na zásadní společenské změny a úpadek liberálního uvažování. Stojíme před situací, kdy čelíme komplexním globálním výzvám, které nejsou předmětem ideových sporů. Bez pragmatického uvažování se budeme točit dokola a tklivě si připomínat doby rozkvětu našich ideálů. Pro blaho lidstva lze udělat daleko více, přiznat vlastní chyby, zlepšit rozhodování nebo třeba reformovat instituce namísto teatrálního odcházení do prázdna. Takové reflexivní

jednání je potřeba právě teď, kdy se od vědců a politiků očekává historický konsenzus, a to je postliberální svět, říkejme tomu třeba liberální pragmatismus. Naše svoboda nekončí pouze tam, kde začíná svoboda jiných, končí i tam, kde díky vlastnímu nevědění ztrácí na významu, protože nebude kde žít.

Je-li svoboda jednotlivce vnímána jako příležitost žít a rozvíjet se, pak jsou suverénní státy spíše překážkou, až hrozbou k řešení globálních výzev

O autorovi| NIKOLA SCHMIDT, Autor, odborník na mezinárodní vztahy a bezpečnost, působí na **Fakultě sociálních věd** UK bezpečnostní analytik

Foto autor| FOTO ČTK

Foto popis| Zbořte zed! Když Ronald Reagan vyzval Michaila Gorbačova ke zbourání zdi, vystupoval nikoli jako „obranář“, ale jako „globalista“. (Na snímku s Lechem Wałęsou (vpravo) symbolicky bourají fragment berlínské zdi na Reaganově farmě Rancho del Cielo.)

My versus oni. Volební rok v Evropě ovládlo mládí, populismus a protest mnoha tváří

23.12.2017 ct24.cz str. 00 Svět
kejlovat

Výsledky klíčových voleb v Evropě roku 2017 naznačují, že se část společnosti odklonila od tradičních stran k protestním seskupením. Tento trend má hned několik tváří. V Německu, Nizozemsku i Rakousku bodovaly pravicově populistické strany. Řadu nespokojených lidí ale získal na svou stranu také eurooptimista Emmanuel Macron, jenž triumfoval ve Francii se svým reformním programem, či nejmladší premiér v Evropě – šéf rakouských lidovců Sebastian Kurz. Podobně jako nizozemskému premiérovi Marku Ruttemu se Kurzovi zřejmě podařilo vyhrát i díky tomu, že převzal od populistů část jejich protestní agendy.

Odkaz

Nejistá Itálie po referendu: Nešlo o Unii, zdůrazňují evropští politici, populisté ale jásají

Už rok 2016 ukázal na přicházející trend „nepolitických“ protestních hnutí vymezujících se proti tomu, co označují jako tradiční politiku zajetého establishmentu.

Ať už se jednalo o relativně překvapivý výsledek britského referenda o vystoupení z EU nebo zvolení miliardáře Donalda Trumpa americkým prezidentem, klíčová hlasování ukázala rostoucí odpor společnosti vůči elitám a statu quo, který je typický i pro současnou Evropu.

„Země EU a Unie jako taková se zmítá již několik let v nejrůznějších krizích. Finanční krize se v některých zemích přehoupla v krizi hospodářskou, do toho si připočtíme krizi eurozóny a zejména krizi migrační a terorismus. K tomu působí globalizace a vzestup staronových mocností jako Rusko a Čína. Stávající politické elity nedokázaly v očích voličů na tyto výzvy a problémy adekvátně reagovat, a voliči tak hledají novou alternativu,“ vysvětluje trend odborník na volby, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy (**FSV UK**) Matěj Trávníček.

Určitou roli podle něj hraje rovněž takzvaná informační revoluce. „Roste vliv nových médií na úkor médií tradičních, jako jsou třeba noviny nebo televize. Společnost se tak v důsledku mění. Rozpadá se na

informacemi vnitřně propojené komunity, které si generují svou vlastní politickou reprezentaci. Ve společnosti tak narůstá počet štěpení, a s tím roste i počet relevantních stran," upozornil Trávníček.

Odkaz

HRW: Vzestup demagogů v čele s Trumpem ohrožuje lidská práva

„My versus oni“. Populisté vyhlásili válku tradičním stranám

Rok 2017, respektive klíčové volby napříč Evropou měly ukázat, zda šlo jen o jakési vybočení z normálu, či dlouhodobější trend.

„Ukazuje se, že témata, se kterými populistické strany přicházejí, jsou pro nezanedbatelnou část veřejnosti evropských zemí naprosto zásadními otázkami. Tyto volby byly důležitou příležitostí pro voliče, aby reflektovali stále probíhající migrační krizi a s ní související problémy, ale i další oblasti: budoucnost sociálního státu, budoucnost evropské integrace, fungování státu v globální ekonomice a tak podobně,“ řekl webu ČT24 expert na ústavní a stranické systémy z **FSV UK** Miloš Brunclík.

Na voliče přitom funguje rozlišování „my versus oni“. „My“ jsou obyčejní, tvrdě pracující lidé, respektive tradiční domorodé obyvatelstvo. „Oni“ jsou zkorumpované elity, „Brusel“ či Evropská unie, uprchlíci, kteří berou „našim“ práci, jsou zátěží pro sociální systém a hojně páchají kriminalitu. Takové dichotomické vnímání společnosti je sice velice zjednodušující a dokonce i nepřesné, nicméně doplněné o razantní, srozumitelná a krátká hesla je atraktivní pro velkou část populace, která se někdy ve složitosti národní a evropské politiky ztrácí,“ podotkl Brunclík.

„Populistické strany dokáží velice dobře pracovat s diskurzivně a marketingově velice účinným útokem na elity či establishment v širokém slova smyslu: tradiční parlamentní strany bez ohledu na ideovou orientaci jsou podle populistů nedůvěryhodné, nekompetentní a zkorumpované; mainstreamová média jsou v zajetí politické korektnosti a důležité politické, ekonomické a sociální otázky zamlčují; experti či vzdělanci selhávají v předvídání krizí a navrhování účinných řešení.“

Miloš Brunclík
politolog z **FSV UK** pro web ČT24

Svou roli na vzestupu nejružnějších populistických a protestních hnutí sehrála také globalizace, je přesvědčen Brunclík.

Odkaz

Expert na globalizaci: Vznikla nejistá a relativně chudá „třída uprostřed“, která hledá vůdce

„Globalizace nesporně vede k bohatnutí a k dalším pozitivním jevům. Řada lidí z ní ovšem nedokáže těžit, například lidé s nižším vzděláním, absencí jazykových schopností, absencí vyšší kvalifikace, a proto cítí velké znepokojení. Bohatství je rozdělováno nerovnoměrně, lidé čelí velké konkurenci na trhu práce, který už dávno přesáhl národní hranice, cestování, resp. pohyb lidí na planetě je oproti minulosti daleko snazší a levnější,“ upozornil expert.

Letošní volby v Evropě ukázaly, že hlasy volající po protestu sílí, i když v některých státech se nakonec podobná uskupení nedočkala tak dobrého výsledku, jaký očekávala. Protest má přitom mnoho barev, připomněl politolog Trávníček. NIZOZEMSKO: Vláda nakonec bez extremisty Wilderse, zato nesourodá

Jako lakmusový papírek pro další hlasování na starém kontinentu posloužily v březnu parlamentní volby v Nizozemsku. Již tak napjatou atmosféru, kdy se v průzkumech dařilo pravostředovými liberály (VVD) dosavadního premiéra Marka Rutteho. „Ruttemu a jeho liberálům se na poslední chvíli podařilo přebrat část voličů pravice tím, že převzal část protimuslimské agendy wildersovců,“ konstatoval Trávníček.

Odkaz

Wilders se dopustil zločinu podněcování k diskriminaci Maročanů, trestu ale unikne

Protiimigrantská a euroskeptická PVV se ale nakonec nejsilnější partají v parlamentu nestala. Přestože získala oproti předchozím volbám o pět mandátů víc, skončila až druhá za pravostředovými liberály (VVD) dosavadního premiéra Marka Rutteho. „Ruttemu a jeho liberálům se na poslední chvíli podařilo přebrat část voličů pravice tím, že převzal část protimuslimské agendy wildersovců,“ konstatoval Trávníček.

Wilders, odsouzený před dvěma lety za podněcování k diskriminaci Maročanů, tak ve vládě nebude, ta se však sestavovala rekordně dlouho. Nakonec vznikla až 225 dní po volbách koalice pravostředových liberálů (VVD), křesťanských demokratů (CDA), sociálních liberálů (D66) a sociálních konzervativců z Křesťanské unie, která se v parlamentu bude opírat o nejtěsnější možnou většinu jednoho jediného hlasu. „Wilders a jeho PVV tak zůstali mimo hru, avšak pouze za cenu vzniku poměrně heterogenní koalice, která nemusí mít dlouhého trvání,“ poznamenal Trávníček.

Výsledek voleb přesto přijala Unie s úlevou. Zatímco německá kancléřka Angela Merkelová mluvila o „dobrém dnu pro demokracii“, tehdejší francouzský prezident Francois Hollande hovořil rovnou o „jasné výhře nad extremismem“.

Odkaz

Volby ve znamení protestu: Nizozemce frustrují dopady multikulturalismu i nečitelné vlády

FRANCIE: Rozpad tradiční politické scény a Macronův triumf

Pro Evropu a hlavně budoucnost Unie přišly klíčové dny koncem dubna a začátkem května, kdy se odehrál francouzský souboj o Elysejský palác. Ve druhém kole se utkali bývalý investiční bankéř Emmanuel Macron, centrista a zastánce hlubší integrace EU s nacionalistkou a euroskeptičkou s protiimigračními postoji Marine Le Penovou.

Odkaz

Před Macronem stojí obtížné výzvy: Stmelit rozdělenou Francii, lidem dát práci a změnit Unii

„Dosavadní pilíře francouzské politiky se zhroutily. Debaklem skončily volby zejména pro dosud vládní socialisty prezidenta Francoise Hollanda, který se vzhledem ke své nepopularitě rozhodl radši ani nekandidovat. Do druhého kola prezidentské volby však nepostoupil ani skandály zatížený Francois Fillon, kandidát pravostředových gaullistů, kteří byli hlavní složkou politiky francouzské V. republiky,“ okomentoval volby Trávniček.

Vzestup populistky Le Penové zastavil francouzský většinový systém, když ve druhém kole získala výrazně méně hlasů než Macron. Špičky Unie tak mohly opět slavit.

Podle Brunclíka dokázal mladý centrista odlákat populistům řadu voličů díky svému stylu politiky a rétorice. Podle Trávnička pak přitom i Macron zosobňuje určitý protest proti dosavadní politice. „Naplní ho však na rozdíl od pravicově protestních stran požadavkem na hlubší evropskou integraci,“ podotkl expert.

Odkaz

Le Penová pozve Putina a zaměstná celníky. Macron věří silné Evropě

Následně se jasným vítězem červnových parlamentních voleb stalo o rok dříve založené Macronovo hnutí Vpřed!, přejmenované na Republika v pohybu. Tím si prezident potvrdil silný mandát k prosazování reforem na domácím i mezinárodním poli. „Národní fronta skončila i vlivem dvoukolého většinového systému hluboko v poli poražených, když dokázala navýšit své zastoupení z dosavadních dvou křesel na pouhých osm,“ konstatoval Trávniček.

Také Brunclík připomněl, že své zde opět udělal většinový systém. „Národní fronta má ve Francii při zisku třinácti procent hlasů méně než dvě procenta poslanců v Národním shromáždění,“ prohlásil politolog.

Odkaz

Macronova strana chce uvést republiku do pohybu

VELKÁ BRITÁNIE: Debaki Mayové před brexitem, vzestup levice

V červnu se odehrály ještě jedny parlamentní volby se stěžejním významem pro budoucnost Evropy, a to ve Spojeném království. Premiérka Theresa Mayová vyhlásila předčasné volby kvůli tomu, aby si zajistila silný mandát pro vyjednávání s Bruslem o brexitu. Už dříve oznámila, že chce tvrdý brexit, tedy odchod z celní unie a jednotného trhu výměnou za omezení pohybu, a tedy také imigrace.

Její vize se ale nenaplnila, když konzervativci přišli o pohodlnou většinu v dolní sněmovně parlamentu a nyní se menšinový kabinet Mayové musí spoléhat na podporu Demokratické unionistické strany (DUP) ze Severního Irsku.

„Mayová kampaň nezvládla příliš dobře, naopak si u voličů polepšili labouristé nově pod radikálně levicovým Jeremym Corbynem. Právě volba Corbyna se v britských podmínkách většinového volebního systému, kdy o

hlasy voličů soutěží primárně dvě hlavní strany, stala hlasem protestu. Corbyn tak umlčel vnitrostranické kritiky, kteří zpochybňovali jeho schopnost kompetentně vést stranu," poznamenal Trávníček.

Odkaz

Jednání o brexitu: Jaká jsou klíčová témata?

Slabý mandát premiérky Mayové zkomplikoval už tak obtížná jednání o brexitu. Po dlouhých peripetiích ale nakonec bylo dosaženo dohody na klíčových otázkách - účtu za rozvod, práv občanů EU žijících v Británii i hranice mezi Irskem a Severním Irskem, která má zůstat „propustná“.

Dosavadní hlavní britská protestní strana UKIP v červnových zcela propadla. Získala pouhých 1,8 procenta hlasů (oproti předchozím 12,6 procenta). Podle Trávníčka doplatila hlavně na vnitřní rozhádanost a ztrátu hlavního tématu v podobě vystoupení z Evropské unie a v neposlední řadě i na volební systém, kdy voliči ztratili ochotu volit někoho, kdo nemá šanci zvítězit v jednomandátovém volebním obvodu.

Odkaz

Vše o volbách ve Velké Británii najdete zde

„Případ Velké Británie je specifický v tom, že se zde specifický populismus manifestoval zejména v loňském referendu o brexitu, zatímco parlamentní volby, které se týkaly konkrétní podoby brexitu, tedy velice komplikovaného tématu, kde se jasné pozice těžko hledají, tomu dávaly o něco menší příležitost,“ myslí si Brunclík. NĚMECKO: Populistická AfD se probojovala do Bundestagu

Další klíčové volby čekaly Evropu v září, kdy se k volebním urnám vydali Němci. Přestože jasně zvítězila konzervativní unie CDU/CSU kancléřky Merkelové, hlasování přineslo řadu změn – značnou porážku jejich dosavadních koaličních partnerů, tedy sociální demokracie, a vzestup nejen svobodných demokratů (FDP), ale i populistické, euroskeptické Alternativy pro Německo (AfD).

Odkaz

Německé volby odhalily rozdíly mezi západem a bývalou NDR

„Třetí místo na pásce, vstup do Spolkového sněmu a zisk 12,6 procenta hlasů dělá z německé pravicové protestní AfD jednoho z vítězů německých voleb. I kvůli jejich přítomnosti ve Spolkovém sněmu kancléřka Merkelová jen horko těžko skládá novou vládu. Za úspěchem můžeme vidět protest proti příliš benevolentní migrační politice a dosavadnímu fungování Evropské unie,“ míní Trávníček.

Do vlády ale s AfD nikdo nechce a ani samotná protestní strana o to nijak neusiluje. Podle Brunclíka populistické strany obecně ztěžují vytváření akceschopných většinových vlád.

„Pomalou dochází k tomu, že se populisté stávají součástí politického mainstreamu a že stigma, které je obklopuje či obklopovalo, pomalu ustupuje. Nicméně v některých zemích, jako je Německo, se dosažení této fáze obecnější legitimizace pravicového populismu jeví stále jako velmi vzdálené,“ řekl politolog.

Odkaz

Strana, se kterou nikdo nechce vládnout. AfD štikou německých voleb

Německo tvoří spolu s Francií tvrdé jádro Evropské unie a nestabilita v této zemi Brusel značně znepokojuje. I proto se na vládě začali s Merkelovou domlouvat sociální demokraté, kteří přitom oznámili hned po volbách odchod do opozice. Po krachu rozhovorů mezi CDU, FDP a Zelenými je k tomu ale vyzval prezident, jenž odmítl možnost předčasných voleb. RAKOUSKO: Mladý Kurz záchranou tradičních lidovců

Po neshodách a následném rozpadu velké koalice šli letos v říjnu volit také Rakušané. Přestože dřívější průzkumy naznačovaly vítězství pravicově populistických Svobodných, nakonec strana skončila až druhá za lidovci, s nimiž následně vstoupili do koalice.

„Cestu do budoucnosti dost možná ukázal všem ostříleným politikům teprve jedenatřicetiletý lídr rakouských lidovců Sebastian Kurz, který sebral Svobodným vítr z plachet. Osvojil si téma kritiky nekontrolované migrace a předvolební kampaň postavil na síle své osobnosti. Oficiálně tak šli lidovci do voleb pod hlavičkou Listina Sebastiana Kurze – nová Lidová strana. Stará marketingová poučka říká, že jestli chcete ukázat změnu, změňte logo a pokud možno i název. Kurz si to dokázal prosadit a ve volbách mu i tenhle chytrý tah přinesl voliče,“ podotkl Trávníček.

Odkaz

Sebastian Kurz: Zázračné dítě rakouské politiky vystoupalo až na vrchol

„Sebastian Kurz či Emanuel Macron jsou mladými politiky, kteří sice vzešli z původního stranického a vládního ‚establishmentu‘, ale dokázali svým stylem politiky, rétorikou a postoji proud protestních a nespokojených voličů odklonit od populistických formací a využít je ve svůj prospěch. Bez těchto politiků by byl podíl hlasů pro pravicové populisty patrně ještě vyšší,“ poznamenal Brunclík.

Podobně jako ve Francii a Německu se letos nezadařilo ani rakouské sociální demokracii. Ta skončila poprvé od druhé světové války na třetím místě. Protest jako varovný prst pro EU

Podle Trávníčka mohou evropští lídři na současnou protestní vlnu zareagovat dvěma způsoby. „Buď ubráním plynu v nastoleném trendu stále šířeji a stále hlouběji prosazované integrace. A dále pak i změnou prosazované politiky, což už můžeme částečně vidět v postupném opouštění myšlenky migračních kvót,“ uvedl politolog.

„Druhou možností je zatvrzele opakovat mantru o tom, jak více a více integrace vyřeší pomalu všechny a prakticky jakýkoli problém, kterému dnes Evropa a jednotlivé členské státy čelí. V takovém případě však lze očekávat, že protestní hlasy budou dále sílit,“ míní Trávníček.

Odkaz

Proti Unii a imigrantům, vstříc Rusku: Evropu čeká volební rok, populisté slibují změnu

Také Brunclík se domnívá, že pro EU znamená stále volebně relevantnější proud populismu velký varovný prst. „Zvláště pravicový populismus je v zásadě euroskeptický a nyní se zdá, že velká část občanů EU si nepřeje další prohlubování evropské integrace, byť řada pozorovatelů či politiků se domnívá, že problémy EU lze řešit ještě užší spoluprací,“ upozornil expert. Z pochroumané Unie má radost Moskva

Nejednotná Evropa přitom nahrává do karet Kremlu. „Rusko vždy velice nelibě neslo posilování EU jako zcela dominantního aktéra na evropském kontinentu. Není proto náhodou, že se různými metodami snaží zasahovat do voleb v jednotlivých evropských zemích, vytvářet informační chaos a přímo či nepřímo podporovat populisty, kteří v EU podobně jako Rusko vidí zlo,“ řekl Brunclík.

Trávníček souhlasí. „Rusku coby mocnosti, která usiluje projektovat do evropských zemí své zájmy, samozřejmě vyhovuje, když jsou evropské státy vnitřně i kolektivně slabé. Čím více se hádají u sebe doma a mezi sebou navzájem, tím lépe pro Rusko,“ míní politolog.

„Toho však mnozí zneužívají, kdy z Ruska vytvářejí strašáka, díky kterému chtějí svým názorovým oponentům vnucovat nadřazenost potřeby vnitřní a vnější jednoty nad svobodnou diskusí, nad řešením konkrétních politických problémů,“ uzavírá odborník.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/2317390-my-versus-oni-volebni-rok-v-evrope-ovladlo-mladi-populismus-a-protest-mnoha-tvari>

Times Higher Education: Karlova univerzita jmenovala děkankou autorku, která publikovala v podvodných časopisech

23.12.2017 blisty.cz str. 00

Jan Čulík

Kontroverze ohledně jmenování Alice Němcové Tejkalové děkankou na **fakultě sociálních věd** Karlovy univerzity, přestože publikovala v podvodných pseudovědeckých časopisech, se dostala až do renomovaného mezinárodního akademického týdeníku Times Higher Education, ZDE.

Časopis informuje, že více než 330 akademiků po celém světě apelovalo na rektora Tomáše Zimu, aby vetoval rozhodnutí jmenovacího výboru, protože Alice Němcová Tejkalová "publikovala několik článků v podvodných časopisech".

"Mít děkanku, která publikovala řadu podvodných článků, by svědčilo o tom, že Karlova univerzita se dostala do 'postpravdivého' stavu a ohrozilo by to její pověst jako veřejné instituce, která tvoří vědomosti na základě rigorózních metod a dodržuje vysokou úroveň kritického zkoumání," praví se v dopise.

Zatímco nemám absolutně žádné iluze, že se manažeři, profesori a univerzitní učitelé na britských univerzitách jmenují na základě neprůhledných, často mafiosních machinací, není pochyb, že případ Alice Němcové Tejkalové Karlovu univerzitu mezinárodně diskredituje.

Je to další hřebík do rakve dobré mezinárodní pověsti České republiky.

URL| <https://blisty.cz/art/89279-times-higher-education-karlova-univerzita-jmenovala-dekankou-autorku-ktera-publikovala-v-podvodnych-casopisech.html>

Souboj mezi Barcelonou a Madridem má úplně novou příchut'

22.12.2017 ČRo Plus str. 02 17:10 Den podle...

Petr ŠIMŮNEK, moderátor

Souboj mezi Barcelonou a Madridem má od včerejška úplně novou příchut'. V předčasných volbách vyvolaných po hlasování katalánského parlamentu o nezávislosti na Španělsku získaly většinu strany, které se chtějí od Madridu odtrhnout. Smutný vítěz prošpanělská strana Ciudadanos sice dostala víc mandátů než před 2 roky, ale v parlamentu bude v menšině. Začala tak jasnější cesta Katalánska, ekonomicky nejsilnějšího regionu Pyrenejského poloostrova k samostatnosti a rozloučení Barcelony s Madridem? To je otázka pro Martina Mejstříka z katedry evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý večer.

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Petr ŠIMŮNEK, moderátor

Tak, začala ta cesta teďka tím, že, že ty volby dopadly, jak dopadly? Je to překvapení ty volby?

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, ono se to podle těch průzkumů čekalo. Prakticky to, že to bude velmi těsné, protože ten výsledek sice tedy ty, ta koalice těch stran, které chtějí nezávislost, tedy zvítězila. Ale ztratila vlastně dva hlasy oproti minulým volbám. A tu většinu má velmi, velmi těsnou. A takže to se čekalo. Je to samozřejmě prohra. Obrovská prohra pro madridskou vládu, která ty volby vyhlásila právě proto, aby tedy ty proseparatistické síly prohrály. A aby tedy tam mohla mít nějakou vládu, se kterou bude moci vést dialog. Toto se nestalo. Takže prakticky ten politický, ta politická blokáce toho stavu, který byl doteď, tak s velkou pravděpodobností bude nějakým způsobem pokračovat dál.

Petr ŠIMŮNEK, moderátor

A znamená to tedy otevření cesty k odtržení od Španělska, nebo větší tlak na to, že získá Katalánsko větší samostatnost, autonomii nebo dokonce odtržení?

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ono to odtržení skutečně není prostě jako, v rámci současného ústavního pořádku Španělska možné. To znamená, pokud by současná, nebo ta koalice, a musíme si pořád uvědomit, je to koalice tří stran. Ty strany nejsou jednotné mezi sebou ty proseparatistické. Stále se budou moci, muset opírat o antikapitalistickou radikálně levicovou, levicovou stranu, která už si jmenuje relativně radiální podmínky vůbec, aby tu vládu podpořila. Takže to je vlastně jeden problém. A ten druhý problém samozřejmě je, že pokud oni tedy tu vládu sestaví a vyhlásí znova tu nezávislost, co udělal Puigdemont v říjnu, no, tak znova španělský stát aplikuje ten stejná článek. A budeme tam, kde jsme byli. Takže obě ty dvě strany budou muset přijít s nějakým jiným řešením situace, než jsou tyto vyhraněné postoje. Takže to je to, já si ten základ toho současného stavu.

Petr ŠIMŮNEK, moderátor

Premiér Puigdemont, který vyhlášoval to, tu nezávislost Katalánska před těmi nějakými 2 měsíci, je na útěku v Bruselu. Může se teď vrátit, když jeho strany vyhrály zpátky nezávislost?

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

To nikdo neví. Protože, a to je další vlastně věc, ty strany, ta většina má v tom katalánském parlamentu většinu tedy tři hlasů. Nicméně pět nově zvolených poslanců je v Bruselu a tři jsou v Madridu ve vězení. To znamená, kdyby se ten parlament sešel zítra, tak ta většina, tu většinu ...

Petr ŠIMŮNEK, moderátor

Tak neexistuje.

Martin MEJSTRÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

... těch pro separaci se nemají, protože jejich lidé jsou vlastně mimo. A dokud španělská justice, to znamená, teď to bude otázka zejména pro španělské soudy, jakým způsobem se s tou situací vypořádají, protože skutečně Puigdemont, kdyby se teď v současnosti dnes večer vrátil do Barcelony, tak bude okamžitě zatčen.

Petr ŠIMŮNEK, moderátor

Říká politolog z Univerzity Karlovy Martin Mejstřík. Děkujeme pěkně, Martine.

Martin MEJSTRÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Někdy na shledanou.

Petr ŠIMŮNEK, moderátor

Ve Španělsku musíme říct, že mají cit pro situační drama. A tak se zrovna zítra odehraje vždycky ostře sledovaný fotbalový zápas, přezdívaný El Classico. V něm pojede katalánská FC Barcelona na hřiště španělského Realu Madrid. Větší derby ve Španělsku nenajdete. Bude v tomhle vrcholu španělského fotbalového podzimu nějak cítit, jak ty volby v Katalánsku dopadly, a co všechno, o co všechno se v něm bude hrát? To je otázka pro redaktora deníku Sport Jonáše Bartoše. Dobrý večer.

Jonáš BARTOŠ, redaktor, deník Sport

Dobrý večer.

Petr ŠIMŮNEK, moderátor

Jonáši, myslíte, že tam bude nějaké speciální opatření kvůli tomu, že vlastně včera dopadly volby ve Španělsku, respektive v Katalánsku tak, že Katalánsko by chtělo být samostatné?

Jonáš BARTOŠ, redaktor, deník Sport

Hm, tak já si za prvé myslím, že to, tohle to derby je už léta velmi napjaté a samo o sobě ta motivace je na obou stranách, ať se děje na politické scéně cokoliv, je ohromná. A i co se týče těch bezpečnostních opatření, tak ta, ta vždy byla, vždy byla velmi pečlivá a, a tvrdá. Takže myslím si, že tohle to asi úplně takovou roli mít nebude. Maximálně samozřejmě ty, ty divácké emoce můžou být více, více emotivní směrem k hráčům Barcelony, kteří se můžou dostat pod tlak tímto ještě víc.

Petr ŠIMŮNEK, moderátor

O co se vlastně hraje? Protože Barcelona vede ligu.

Jonáš BARTOŠ, redaktor, deník Sport

Hm. Je to tak. Barcelona vede ligu momentálně o 11 bodů. Real Madrid ztrácí ze 4. místa těch bodů 11, ale má o 1 zápas míň. Přesto je pod velkým tlakem z hlediska toho, že musí zítra uspět. A pokud možno Barcelonu porazit, pokud se svému rivalovi chce, chce přiblížit. A pokusit se obhájit titul, který na jaře získal.

Petr ŠIMŮNEK, moderátor

Kdo je na tom tedy letos lépe s formou? Podle bodů jasně Barcelona. Ale čím se to stalo, že Real Madrid tak zaostává za svým odvěkým rivalem?

Jonáš BARTOŠ, redaktor, deník Sport

Real Madrid udělal některé změny v kádru, kdy trenér si tam pustil několik zkušených hráčů, kteří mu zásadně pomáhali směrem z lavičky náhradníků. A dnes staví nejen na těch svých klasických hráčích, kteří mu, kteří mu dlouhodobě hráli, ale vlastně snaží se zapracovat do týmu mladší, mladší hráče. A to samozřejmě také nějakým způsobem mohlo ovlivnit tu sezónu. Real ztratil některé zápasy, odvíjelo to mimo jiné i ten začátek sezóny, kdy největší hvězda Cristiano Ronaldo dostal pětizápasový stop a nemohl nastupovat v lize. Takže Real měl problémy ...

Petr ŠIMŮNEK, moderátor

Mimochodem po zápasu s Barcelonou.

Jonáš BARTOŠ, redaktor, deník Sport

Přesně tak, ano. Takže tam opravdu ty emoce byly velké při tom poháru. Přitom paradoxně Real Madrid právě začal výborně, kdy ty dva zápasy super poháru proti Barceloně vyhrál. A vypadalo to, že do té nové sezóny vstoupí mnohem lépe. A byl jasným favoritem oproti Barceloně, která naopak se musela vypořádat s takovým náhlým odchodem Neymara do PSG, o kterém toho bylo samozřejmě spousta napsáno a řečeno. Ale ...

Petr ŠIMŮNEK, moderátor

Podle vás ...

Jonáš BARTOŠ, redaktor, deník Sport

Ano?

Petr ŠIMŮNEK, moderátor

Podle vás, Jonáši, vrátí Barcelona zítra ty dvě prohry, které utrpěla v poháru, Realu?

Jonáš BARTOŠ, redaktor, deník Sport

Já si myslím, že tipovat tento zápas je velmi, velmi složité, protože oba týmy jsou velmi vyrovnané. A těžko říct, jestli, jestli může ta Barcelona vrátit zpátky, jestli to vítězství, určitě bude hodně chtít. A v případě, kdyby se jí to povedlo, tak udělá velkou, velký krok směrem k tomu, že by ten titul letos získala. Byť je sezóna teprve v polovině.

Petr ŠIMŮNEK, moderátor

Říká Jonáš Bartoš, redaktor deníku Sport. Děkujeme pěkně.

Jonáš BARTOŠ, redaktor, deník Sport

Taky díky. Mějte se.

Petr ŠIMŮNEK, moderátor

A do Španělska pošleme písničku, ať mají veselé Vánoce, ať už v Katalánsku nebo ve Španělsku. I když oni si dávají dárky až 6 ledna, ale to nevadí. Feliz Navidad.

/ Písnička /

Hledání Aktivisté, hlase se do voleb

22.12.2017 Mladá fronta DNES str. 14 Praha

Benedikt Lederer

Politici chystají lov na aktivní občany, kteří přitáhnou voliče

PRAHA Zatímco myslivci nyní loví bažanty obecné, strany chystají v pražském revíru hon na ty politické. Jsou jimi aktivní občané či také iniciativy, které mohou jménem na kandidátce přinést potřebné hlasy.

Ve velkých městech je podle ředitele Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** UK Petra Jüptnera ze strany voličů poptávka po lokálních kandidátkách. Což potvrzuje i politolog Jan Kubáček. „Lidé mají rádi sousedské a nestraničské projekty, přijdou jim v současnosti atraktivní,“ tvrdí Kubáček.

Z hladu veřejnosti po nepolitických však mohou profitovat i zavedené strany. Na své kandidátky totiž dají lidi z různých občanských iniciativ a řadu aktivistů bojujících s všemožnými pražskými problémy, čímž nebudou listem plným straníků.

Nejvíce budou po aktivních občanech pátrat do komunálních voleb tři uskupení. Praha sobě v čele s lidoveckým poslancem a starostou sedmé městské části Janem Čížinským, Piráti a zelení.

„O aktivní lidi bude boj. Osob, které jsou ochotné se angažovat a kandidovat, totiž není mnoho. U některých se navíc už ukázalo, že je riskantní dát si je na kandidátní listinu,“ říká předseda pražské Strany zelených Ondřej Mirovský.

Jako příklad dává dnes již bývalého starostu Prahy 11 Jiřího Štylera. Ten sice v roce 2014 uspěl ve volbách, byl však odvolán. Uškodilo mu, že na politická jednání chodil s pistolí, mluvil o odtržení Jižního Města od Prahy a nechal se podepsat na kříž hrazený radnicí.

Nejvíce se na aktivní sousedy spoléhá Čížinského projekt. Přestože je starosta Prahy 7 dlouholetým členem KDU-ČSL, strana mu pro podzimní komunální volby dovolila, aby šel proti ní s uskupením nepolitiků. Aby mohl nezávislou kandidátku postavit, musí podle zákona sesbírat přes devadesát tisíc podpisů Pražanů, což vychází na podpis zhruba každého devátého.

Podporu chce Čížinského uskupení přitáhnou právě aktivními lidmi. Už získalo zástupce iniciativ poměrně zvučných jmen. Mezi členy Prahy sobě je autor stránky Prázdné domy, která monitoruje opuštěné budovy po celé České republice a hlavně v Praze, dále zakladatel iniciativy Libeňský most nebouřit, nerozšiřovat, jež zabránila demolici originální stavby, a také člen projektu Metro D jinak a lépe usilující o reprezentativnější vzhled nových stanic podzemní linky.

Všichni už se mohli lidem zapsat do paměti svým úsilím dobrat se dobré věci. Navíc často sami zpracovali petice, které získaly stovky podpisů, což se při honu za zhruba statisícem podpisů hodí. Navíc se novému uskupení hlásí další sousedské iniciativy i jedinci, kteří chtějí se sběrem pomoci. „Naposledy se nám ozvali lidé z Braníka,“ popisuje Čížinský.

Pomalejší nástup v lákání aktivistů volí zelení. I proto, že často jejich členové z různých spolků pocházejí. Kupříkladu v Praze 3 jsou lidé z iniciativy Tady není developerovo, kteří jsou i v zastupitelstvu městské části. Záleží také na tom, zda se straně, která v říjnových parlamentních volbách zažila debakl, podaří sehnat koaliční partnery do volby na radnici hlavního města. Pokud ne, může se na magistrátní kandidátku dostat více nepolitických osob. Třetí výrazný hráč v pražském lovném rajonu, Piráti, chce také získat na svou stranu osoby, které se nebojí bojovat za správnou věc, přestože na rozdíl od ostatních dvou subjektů se může ve volbách spolehnout na sílu jména své strany. V říjnových parlamentních volbách totiž získali druhý nejvyšší počet hlasů.

Pirátské oko hledí na „pětku“

„Za svou politickou stranu se nemusíme stydět, ale dlouhodobě podporujeme spolupráci s různými spolky a jedinci. Někteří naši zastupitelé i poslanci jsou rekrutováni z řad aktivistů,“ říká předseda pražských Pirátů Ondřej Profant a jako příklad politického výstupu aktivního občana dává svou poslaneckou kolegyni Danu Balcarovou, jež je členkou spolku Krocan v Praze 9.

Piráti už hledají aktivisty v první a páté městské části. „Rádi bychom za sebou viděli takové lidi, proto by se mohli objevit i na našich kandidátkách,“ dodává Profant.

Že bude o aktivní lidi pranice, však lídrům nevadí, v případě úspěchu díky podobně smýšlejícím osobnostem mohou podle Čižinského uskupení spolupracovat. „Každý slušný člověk je vítán a je jedno, v jaké barvě kandiduje,“ doplňuje ho pirát.

I u aktivistů na kandidátce však platí, že nic by se nemělo přehánět. „Mohou mít jiné názory a povahy, což se může projevit třeba při skládání rozpočtu. Někdo bude chtít víc podporovat centrální části města, jiní sídliště či periferii,“ tvrdí politolog Kubáček s tím, že zatímco u tradičních stran volič zná jejich názor, u nestraníků se pohled na dopravu či rozvoj města může lišit.

O aktivní lidi bude boj. Těch, kteří se angažují, není mnoho.

O autorovi| Benedikt Lederer, redaktor MF DNES

Foto autor| Foto: Petr Topič, MAFRA

Foto popis| Sto tisíc podpisů. Lidovec Jan Čižinský chce s nestraníky dobýt Prahu. Potřebuje ale petice s téměř 100 tisíci jmény.

Regionalni mutace| Mladá fronta DNES - Praha

Stanice zvýhodnily TOP 09

21.12.2017 Lidové noviny str. 03 Domov
ONDŘEJ KOUTNÍK

Univerzitní analytici navrhli sankce pro ČT a rozhlas * Předseda televizní rady však výzkum kritizuje

PRAHA Krajské volby v roce 2016 trendově napověděly, jakým směrem se bude v následujících letech vyvíjet česká politika. Naznačily budoucí pád ČSSD, posílení ANO a úpadek komunistů či TOP 09. Jakým způsobem na podzim roku 2016 přistupovaly veřejnoprávní Česká televize a Český rozhlas k předvolební kampani? Právě to zajímalo dohledový orgán Rady pro rozhlasové a televizní vysílání (RRTV), která si za tímto účelem nechala zpracovat studii od Centra pro mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Analýza, kterou mají LN k dispozici, ve svých závěrech hovoří o tom, že televize i rozhlas zvýhodnily ve svém předvolebním vysílání TOP 09. Univerzitní analytický tým pod vedením Jana Křečka konstatoval, že došlo k porušení zákona o provozování rozhlasového a televizního hlasování. „Lze tedy dospět i k oprávněnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání (RRTV) realizovat sankční opatření,“ píše se ve studii. Předseda rady Ivan Krejčí nicméně přistoupení k sankcím nezvažuje. Výsledky analýzy naopak kritizuje. „Je věcí rady, zda přistoupí k sankcím, nebo ne. Rada se výsledky analýzy nemusí řídit. Pro nás tato analýza byla jen dílčím podkladem z celé řady dalších. Problém analýzy je v tom, že zohledňuje jen to, kdo kde v jaké četnosti vystupoval – bez analýzy kontextu. Analýza je tak trochu plácnutím do vody. Pro potřebu právního dokazování potřebujete vědět další okolnosti. Musím říct, že analýza pro mě byla trochu zklamáním,“ řekl LN Krejčí. Na dotaz, zda rada bude požadovat vypracování nějakého doplňujícího šetření, předseda RRTV sdělil, že nikoliv. Materiál, který podle předsedy rady nesplnil očekávání, přitom nebyl zadarmo. Podle včerejší MF DNES za něho rada zaplatila 327 tisíc korun.

Upozadění komunisté

Analýza z dílny Centra pro mediální studia se zabývala několika faktory: především jak často a jak dlouze zástupci jednotlivých stran hovoří, jak často a jak dlouho se o stranách mluví a konečně jakým způsobem se o stranách v pořadech České televize a Českého rozhlasu hovoří. Stranou, která dostala v období před krajskými a senátními volbami v televizi a rádiu nejvíce prostoru, byla TOP 09. „TOP 09 byla zvýhodňována tím, že promluvam jejích zástupců bylo trvale a pravidelně přidělováno zřetelně více prostoru, než by odpovídalo reálnému postavení této strany v politickém a společenském životě,“ píše se v analýze.

Z grafů vyplývá, že ve zpravodajství České televize byl prostor věnovaný TOP 09 o 60 procent vyšší, než by odpovídalo významu této strany. Mimochodem: v krajských volbách 2016 topka, vedená poslancem Miroslavem Kalouskem, získala ve všech regionech pouze 12 mandátů.

Přístup televize měl poškodit zejména KSČM. „Analýza zaznamenala trvalé znevýhodňování KSČM, některých dalších nevládních parlamentních a všech neparlamentních stran,“ stojí v 77stránkovém materiálu.

K obdobným výsledkům co do zvýhodnění TOP 09 dospěli analytici i ve vysílání Českého rozhlasu. S tím rozdílem, že v rozhlase nebyly ostatní strany znevýhodněny. Výzkum však zároveň dospěl k závěru, že samotní moderátoři České televize i Českého rozhlasu informovali o politických subjektech nestranně. „Musí se v první řadě zdůraznit převládající neutrální tonalita promluv o stranách,“ píše se v analýze.

V publicistických pořadech Českého rozhlasu zaznamenala největší penzum promluv TOP 09, což dle výzkumníků nelze interpretovat jinak než jako stranění této partaji. Studie na druhou stranu oceňuje, že v publicistických pořadech rozhlasu se prosadily menší opoziční strany jako Piráti či Zelení – s výjimkou jedné, nikoliv nepodstatné strany: dnes čtvrté nejsilnější sněmovní strany SPD. „Zástupci Úsvitu a SPO-SPD nedostali šanci se v publicistických pořadech vyjádřit,“ stojí v materiálu.

Tiskový mluvčí Českého rozhlasu Jiří Hošna uvedl, že rozhlas od RRTV žádné podněty neobdržel, a věc tudíž komentovat nebude. Mluvčí České televize zase uvedla, že analýza nesplňuje základní parametry odborné práce. „Závěr analýzy je zjevně subjektivní a neodpovídá realitě,“ napsala LN mluvčí Karolína Blinková.

Materiál podle předsedy rady ČT nesplnil očekávání. Rada za něj zaplatila 327 tisíc.

Hlasy, které (ne)jsou slyšet

* Údaje v procentech popisují, nakolik odpovídá míra prostoru, jež byla jednotlivým stranám dána před krajskými a senátními volbami v roce 2016, jejich významu. Ten je dán volebními preferencemi, dosavadními volebními výsledky, stářím strany i počtem jejích členů.

* Nulové procento znamená, že přidělený prostor odpovídá významu strany. Kladné, že dostala víc místa, než vzhledem k její valenci odpovídá, záporné, že ho dostala méně.

Zdroj: Analýza předvolebního vysílání ČT a ČRo, **Fakulta sociálních věd** UK – Centrum pro mediální studia

Graf

Foto autor| FOTO: MAFRA-MICHAL ŠULA, ČT // KOLÁŽ ŠIMON / LN

Stanice zvýhodnily TOP 09

21.12.2017 Lidové noviny str. 03 Domov
ONDŘEJ KOUTNÍK

Univerzitní analytici navrhli sankce pro ČT a rozhlas * Předseda televizní rady však výzkum kritizuje

PRAHA Krajské volby v roce 2016 trendově napověděly, jakým směrem se bude v následujících letech vyvíjet česká politika. Naznačily budoucí pád ČSSD, posílení ANO a úpadek komunistů či TOP 09. Jakým způsobem na podzim roku 2016 přistupovaly veřejnoprávní Česká televize a Český rozhlas k předvolební kampani? Právě to zajímalo dohledový orgán Rady pro rozhlasové a televizní vysílání (RRTV), která si za tímto účelem nechala zpracovat studii od Centra pro mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Analýza, kterou mají LN k dispozici, ve svých závěrech hovoří o tom, že televize i rozhlas zvýhodnily ve svém předvolebním vysílání TOP 09. Univerzitní analytický tým pod vedením Jana Křečka konstatoval, že došlo k porušení zákona o provozování rozhlasového a televizního hlasování. „Lze tedy dospět i k oprávněnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání (RRTV) realizovat sankční opatření,“ píše se ve studii. Předseda rady Ivan Krejčí nicméně přistoupení k sankcím nezvažuje. Výsledky analýzy naopak kritizuje. „Je věcí rady, zda přistoupí k sankcím, nebo ne. Rada se výsledky analýzy nemusí řídit. Pro nás tato analýza byla jen dílčím podkladem z celé řady dalších. Problém analýzy je v tom, že zohledňuje jen to, kdo kde v jaké četnosti vystupoval – bez analýzy kontextu. Analýza je tak trochu plácnutím do vody. Pro potřebu právního dokazování potřebujete vědět další okolnosti. Musím říct, že analýza pro mě byla trochu zklamáním,“ řekl LN Krejčí. Na dotaz, zda rada bude požadovat vypracování nějakého doplňujícího šetření, předseda RRTV sdělil, že nikoliv. Materiál, který podle předsedy rady nesplnil očekávání, přitom nebyl zadarmo. Podle včerejší MF DNES za něho rada zaplatila 327 tisíc korun.

Upozadění komunisté

Analýza z dílny Centra pro mediální studia se zabývala několika faktory: především jak často a jak dlouze zástupci jednotlivých stran hovoří, jak často a jak dlouho se o stranách mluví a konečně jakým způsobem se o stranách v pořadech České televize a Českého rozhlasu hovoří. Stranou, která dostala v období před krajskými a senátními volbami v televizi a rádiu nejvíce prostoru, byla TOP 09. „TOP 09 byla zvýhodňována tím, že promluvám jejích zástupců bylo trvale a pravidelně přidělováno zřetelně více prostoru, než by odpovídalo reálnému postavení této strany v politickém a společenském životě,“ píše se v analýze.

Z grafů vyplývá, že ve zpravodajství České televize byl prostor věnovaný TOP 09 o 60 procent vyšší, než by odpovídalo významu této strany. Mimochodem: v krajských volbách 2016 topka, vedená poslancem Miroslavem Kalouskem, získala ve všech regionech pouze 12 mandátů.

Přístup televize měl poškodit zejména KSČM. „Analýza zaznamenala trvalé znevýhodňování KSČM, některých dalších nevládních parlamentních a všech neparlamentních stran,“ stojí v 77stránkovém materiálu.

K obdobným výsledkům co do zvýhodnění TOP 09 dospěli analytici i ve vysílání Českého rozhlasu. S tím rozdílem, že v rozhlasu nebyly ostatní strany znevýhodněny. Výzkum však zároveň dospěl k závěru, že samotní moderátoři České televize i Českého rozhlasu informovali o politických subjektech nestranně. „Musí se v první řadě zdůraznit převládající neutrální tonalita promluv o stranách,“ píše se v analýze.

V publicistických pořadech Českého rozhlasu zaznamenala největší penzum promluv TOP 09, což dle výzkumníků nelze interpretovat jinak než jako stranění této partaji. Studie na druhou stranu oceňuje, že v publicistických pořadech rozhlasu se prosadily menší opoziční strany jako Piráti či Zelení – s výjimkou jedné, nikoliv nepodstatné strany: dnes čtvrté nejsilnější sněmovní strany SPD. „Zástupci Úsvitu a SPO-SPD nedostali šanci se v publicistických pořadech vyjádřit,“ stojí v materiálu.

Tiskový mluvčí Českého rozhlasu Jiří Hošna uvedl, že rozhlas od RRTV žádné podněty neobdržel, a věc tudíž komentovat nebude. Mluvčí České televize zase uvedla, že analýza nesplňuje základní parametry odborné práce. „Závěr analýzy je zjevně subjektivní a neodpovídá realitě,“ napsala LN mluvčí Karolína Blinková.

Materiál podle předsedy rady ČT nesplnil očekávání. Rada za něj zaplatila 327 tisíc.

Hlasy, které (ne)jsou slyšet

* Údaje v procentech popisují, nakolik odpovídá míra prostoru, jež byla jednotlivým stranám dána před krajskými a senátními volbami v roce 2016, jejich významu. Ten je dán volebními preferencemi, dosavadními volebními výsledky, stářím strany i počtem jejích členů.

* Nulové procento znamená, že přidělený prostor odpovídá významu strany. Kladné, že dostala víc místa, než vzhledem k její valenci odpovídá, záporné, že ho dostala méně.

Zdroj: Analýza předvolebního vysílání ČT a ČRo, **Fakulta sociálních věd** UK – Centrum pro mediální studia

Graf

Foto autor| FOTO: MAFRA-MICHAL ŠULA , ČT // KOLÁŽ ŠIMON / LN
Regionalni mutace| Lidové noviny - Morava

Zeman těžko hledá konkurenta

21.12.2017 Ekonom str. 14 Česko

Petr Honzejek

Nejvážnějším soupeřem v prezidentské volbě je obhájci úřadu Miloši Zemanovi expředseda Akademie věd Jiří Drahoš. Hrad se ho snaží setřást před finále.

Ne, kdo se stane 29. ledna českým prezidentem, se nedočtete.

Ba ani to, kdo projde do druhého kola. Všechno sice zatím nasvědčuje tomu, že se do finále dostanou současný prezident Miloš Zeman a expředseda Akademie věd Jiří Drahoš, přičemž jejich šance na vítězství jsou

vyrovnané. Jenže historie nás naučila, že prediktivní síla výzkumů i bezprostředně před volbami je nevelká. A u přímé volby prezidenta to platí dvojnásob. Překvapení vyloučit nelze. Takže opatrně.

Model výzkumníků **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který agreguje průzkumy a doplňuje je kurzy sázkových kanceláří, přisuzoval v prosinci oběma favoritům shodně 44procentní pravděpodobnost zvolení. Ostatní byli daleko vzadu. Textař Michal Horáček a expremiér Mirek Topolánek měli pravděpodobnost zvolení kolem pěti procent. Zbytek pelotonu (Pavel Fischer, Marek Hilšer, Vratislav Kulháněk a další) se pohyboval pod jedním procentem. Zdálo by se tak, že je víceméně hotovo, alespoň pokud jde o postup do druhého kola volby.

Jenže když se podíváme, co se odehrálo v prezidentské volbě před pěti lety, jistota mizí. Ještě týden před prvním kolem prakticky všechny průzkumy tvrdily, že dál půjdou Miloš Zeman a expremiér Jan Fischer.

Například PPM Factum předpovídala Zemanovi v prvním kole zisk 25,1 procenta, Fischerovi 20,1 procenta. Karel Schwarzenberg byl až čtvrtý (11 procent). Skutečný výsledek?

Zeman v prvním kole dostal 24,21 procenta, ale velmi těsně za ním se se ziskem 23,40 procenta umístil Karel Schwarzenberg. Jan Fischer zcela propadl (16,35 procenta).

Tak trochu marný boj s „želé“

Fischera, expremiéra „úřednické“ vlády z let 2009–2010, přitom skoro celý rok před volbami preferovala třetina voličů a mělo se za to, že nebude mít konkurenci. Jenže v úplném závěru kampaně ztratil, protože se předvedl jako nevýrazný kandidát. Dostal nelichotivou přezdívku „želé“ a voliči dali přednost vyhraněným konkurentům.

Důvod k obavám má tedy hlavně Jiří Drahoš. Objektivně vzato sice tak „gumový“ jako Fischer v žádném případě není, ale ve veřejném prostoru srovnání s „želé“ Fischerem poletují, takže Drahoš zvolna získává podobnou pověst. Bojuje se s tím těžko. Každý ne úplně výrazný výstup bývalého akademika se začal vydávat za důkaz „fischerizace“. Když naopak vystoupil s něčím razantním, jako v případě tvrzení, že hrozí ovlivnění voleb ze strany Ruska, začalo se říkat, že to udělal jen proto, aby se zbavil nálepky kandidáta, který si o ničem nic nemyslí. Mizerná pověst je něco, co jak známo lehce získáte, ale jen velmi těžko se toho zbavujete. Není tak vyloučeno, že se na poslední chvíli může začít Drahošova podpora u voličů lámat.

Z toho by teoreticky mohl profitovat buď Michal Horáček, který se dlouho zdál být hlavním Zemanovým vyzyvatelem, nebo Mirek Topolánek, který naskočil do prezidentského dostihu na poslední chvíli. Oba jsou sice kontroverzní (Topolánka odmítá podle průzkumu Medianu 70 procent lidí), ale na druhou stranu mají relativně pevné jádro podporovatelů.

Pokud Drahoš začne na poslední chvíli ztrácet, mohou se na něj dotáhnout a postoupit místo něj do druhého kola.

Bylo by to sice velké překvapení, ale nikoli šok. Šokem by byl snad jen postup diplomata a bývalého spolupracovníka Václava Havla Pavla Fischera, dalšího z last minute kandidátů.

Urážlivá palba tweetů

Když tedy dáme do závorky možnost, že by současný prezident byl zvolen už v prvním kole, máme tu dvě varianty soubojů v kole druhém. První je Zeman versus Drahoš. Šlo by patrně o vyrovnaný duel. Nekonfiiktnost a nevyhraněnost, která může být Drahošovou nevýhodou v prvním kole, se v kole druhém mění ve výhodu. Dá se předpokládat, že Drahoš by získal většinu nezemanovských hlasů (s Michalem Horáčkem si už vzájemně slíbili podporu). Navíc čeští voliči mají tendenci vyvažovat. Poté, co se stal premiérem spojenec Miloše Zemana Andrej Babiš, by mohli dojít k závěru, že pro politický systém je zdravé, aby na Hradě usedl někdo jiný než Zeman. Podobně to nakonec proběhlo v roce 2014 na Slovensku, kde voliči dali v obavě z mocenského monopolu strany Směr v prezidentských volbách přednost Andreji Kiskovi před favorizovaným Robertem Ficem. Nemusí to samozřejmě tak fungovat – Zeman je nesporně kandidátem voličů ANO, Okamurovy SPD a KSČM, stran, které dostaly ve sněmovních volbách dohromady 46 procent hlasů, a to je velká síla. Ale i tak by Miloš Zeman měl s Jiřím Drahošem vážný problém.

Další variantou finálového souboje jsou duely Zeman–Horáček či Zeman–Topolánek. Pro Miloše Zemana je samozřejmě cokoli z toho příjemnější než souboj s Drahošem. Na Horáčka lze snadno útočit jako na „hazardního hráče“, na Topolánka pak kvůli vazbě na jeho exporadce Marka Dalíka, nedávno odsouzeného za korupci při armádních zakázkách. Dá se předpokládat, že pokud by se nestalo něco dramatického na poslední chvíli (například pokud Zemanovi neseleže zdraví), obhájce úřadu jak Horáčka, tak Topolánka porazí.

Na Hradě si toho jsou samozřejmě vědomi, a tak se snaží nejvážnějšího protikandidáta – Jiřího Drahoše – setřepat už před cílovou rovinkou. Dělalí vše, aby posílili „efekt Fischer“. Zemanův mluvčí Ovčáček nevynechá jedinou příležitost, aby Drahoše ne označil za „fíkus“. Během jediného dne, prvního prosince, věnoval Drahošovi devět víceméně nactiurhačných tweetů.

V kontrastu s tím na Topolánka, který by byl pro Zemana „nejpříjemnějším“ soupeřem, Ovčáček neútočí prakticky vůbec. Ať je prezidentův mluvčí, jaký chce, instinkt se mu upřít nedá.

Těžší váha než před pěti lety

Takže přece jen souhrnná prognóza: Nový český prezident se bude jmenovat buď Miloš Zeman, nebo Jiří Drahoš. Miloš Zeman může zvítězit už v prvním kole a zřejmě vyhraje v případě, že do druhého kola postoupí někdo jiný než expředseda Akademie věd. Pokud se ale Drahošovi podaří odstínit „efekt Fischer“, může nakonec Zemana porazit.

V každém případě, pokud jde o politický vliv, budeme v lednu volit silnějšího prezidenta, než jsme volili v roce 2013.

Za pět let fungování přímo zvolené hlavy státu se sice nezměnily její ústavní kompetence, ale politická váha vzrostla. Miloš Zeman ukázal, že pokud se ústavní pravomoci využijí do krajnosti, je možné dostat Česko až na samotnou hranu prezidentského systému. Zažili jsme jmenování prezidentské vlády v roce 2013, zažili jsme „kreativní“ interpretace ústavy směřující k tomu, že vláda nepotřebuje důvěru Poslanecké sněmovny, slyšeli jsme návrhy na to, že by prezident mohl mít zákonodárnou iniciativu.

Jak toho možná vítězové využijí? Kam budou směřovat zemi? Tvrdit nelze opět nic, lze jen pojmenovat rizika. Druhý prezidentský termín Miloše Zemana by znamenal riziko postupné eroze vazby na Evropskou unii, kormidlování země východním směrem, ve spojení s premiérem Andrejem Babišem pak větší riziko příklonu k autoritářským metodám vládnutí. Byl by to velký test českých demokratických institucí.

Prezidentství Jiřího Drahoše by naopak dalo alespoň jistou naději, že Česko zůstane standardní zemí, která si je vědoma, že patří na Západ. Zda by byl ovšem Drahoš schopen působit podobně autonomně, sebevědomě a přesvědčivě jako na Slovensku Andrej Kiska, to je velká otázka.

Podobně obtížně zodpověditelná jako to, jak to vlastně 27. ledna 2018 dopadne.

Miloš Zeman ukázal, že pokud se ústavní pravomoci využijí do krajnosti, je možné dostat Česko na hranu prezidentského systému. 44 procent

je shodně pravděpodobnost zvolení Miloše Zemana a Jiřího Drahoše českým prezidentem. Předpovídá to model výzkumníků **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který agreguje průzkumy a doplňuje je kurzy sázkových kancelářů.

Foto autor| Foto: Profimedia

Foto popis| Efekt Fischer, tedy punc nevyraznosti, je hlavní slabinou největšího Zemanova soupeře.

Sílu populismu otestují italské volby

21.12.2017 Ekonom str. 50 Evropa

Ondřej Houska

Pro dění v EU bude zdaleka nejdůležitějším volebním kláním v roce 2018 hlasování Italů o novém složení parlamentu.

Tanky v ulicích, to Itálie nezažila už dlouho. Tedy když nepočítáme vojenské přehlídky. Podle mnohých by ale podobné drama mohlo opravdu nastat, pokud by se v zemi po volbách, které budou na jaře, dostalo k moci populistické Hnutí pěti hvězd. A začalo plnit všechno, o čem mluví.

Tento katastrofický scénář ukazuje, že případný nástup populistických či protestních stran k moci by mohl mít dalekosáhlé důsledky. Ale zároveň je v něm obsažena i jistá naděje – program podobných uskupení je většinou tak radikální, že ho v praxi lze naplnit jen obtížně, i kdyby k tomu jeho nositelé dostali příležitost. Zkušenost ukazuje, že většinou sami couvnou a chovají se přece jen racionálně. Evropa v roce 2018 možná dostane další příležitost sledovat, jestli to stále platí.

Hnutí pěti hvězd dlouho podporovalo italský odchod z eurozóny. Představovalo si ho jako proces, který lze předem oznámit a naplánovat – vyhlásit o návratu k italské liře referendum, a pokud by národ souhlasil, prostě eurozónu opustit. Život by prý šel bez jakékoliv změny dál.

To je „neuvěřitelně naivní“, napsal analytický server Eurointelligence, který přitom sám tvrdí, že členství v eurozóně pro Itálii není výhodné. Ale varuje, že pokud by se Hnutí pěti hvězd dostalo k moci a skutečně vyhlásilo referendum o vystoupení z eurozóny, „bude trvat něco mezi dvěma a pěti vteřinami, než úroky z italských státních dluhopisů vystřelí na úroveň z doby dluhové krize nebo ještě výš“.

Investoři by se italských dluhopisů začali okamžitě zbavovat a země by stála před bankrotem. Dost možná by pak musela začít chaoticky tisknout vlastní měnu, zasáhla by ji obrovská inflace.

Americký ekonom Barry Eichengreen tuto situaci jednou překřtil na „matku všech finančních krizí“. Jak dlouho by lidé nečinně přihlíželi tomu, jak se jim hodnota jejich peněz rozpouští před očima?

Pokud by snad Itálie chtěla euro skutečně opustit, musela by to udělat bez jakéhokoliv předchozího varování během víkendu. A zavřít hranice či přerušit veškeré platební styky se zahraničím. Způsob, jakým o návratu k vlastní měně mluví Hnutí pěti hvězd, podle odborníků ukazuje na jeho naprostou nekompetentnost.

Revoluce (ještě) nepřišla

Úspěch podobných politiků se na začátku letošního roku zdál řadě komentátorů být blíž než kdykoliv od druhé světové války. A to hlavně díky tomu, že protest proti současnému uspořádání loni triumfoval v britském referendu o vystoupení z Evropské unie a v podobě zvolení Donalda Trumpa americkým prezidentem.

To následně povzbudilo jiné kritiky EU a současného liberálního řádu. Třeba lídra nizozemské krajní pravice Geerta Wilderse, který Trumpovo volební vítězství označil za „revoluci“. Tvrdil, že letos přijde i do Evropy.

Nepřišla. Rok 2017 nakonec rokem populistů nebyl. Wilders v Nizozemsku prohrál, stejně jako Marine Le Penová ve Francii. Alternativa pro Německo se sice poprvé dostala do Spolkového sněmu se ziskem skoro 13 procent hlasů, její zapojení do vlády ale nepřichází v úvahu. Do vládní koalice naopak míří rakouští svobodní, ti ale hesla o nutnosti vystoupit z EU opustili.

„Média přeháněla. Zrovna se trefil do jednoho roku brexit s Trumpem, což nikdo nečekal, takže to vzbudilo velkou paniku. A teď zase všude vycházejí články, že populismus odezněl a už to není problém. Přitom dělicí linie ve společnosti zůstaly pořád stejné a jen tak nezmizí,“ říká odborník na populismus Martin Mejstřík z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Upozorňuje, že řada analytiků najednou přestala varovat před triumfem populistů a přechází do opačného extrému – začínají tvrdit, že Evropa populistickou výzvu úspěšně překonala.

Na radikální plány se rychle zapomíná

Strany nazývané populistické se proti tomuto označení často brání. Termín populismus se ale v odborné literatuře naprosto běžně užívá. „Populisté dělí společnost na obyčejné lidi a na zkorumpované elity, které nejednají v zájmu občanů,“ definuje populismus Mats Braun, švédský politolog, který vede katedru mezinárodních vztahů a evropských studií na Metropolitní univerzitě v Praze. Populisté tvrdí, že jedině oni zastupují skutečné zájmy lidí. Svým odpůrcům odpírají legitimitu.

Tuto definici splňují všechny strany dosud zmíněné v tomto textu. Jak říká Martin Mejstřík, populistou tak je i Andrej Babiš se svým hnutím ANO. Samozřejmě například s tím rozdílem, že nezpochybňuje členství Česka v Evropské unii.

V roce 2018 budou pro dění v EU zdaleka nejdůležitějším volebním kláním volby v Itálii, které se budou konat v březnu. Zatím to vypadá, že jejich vítěz nebude mít většinu v parlamentu.

Hnutí pěti hvězd má jen těsný náskok před středolevicovou Demokratickou stranou a pravicovým blokem Silvia Berlusconiho. Aby mohlo některé z těchto uskupení zformovat vládu, muselo by najít spojence.

Hnutí pěti hvězd dělá pro vítězství, co může. Omezilo zalíbení, které jinak jeho vedení má v ruském prezidentovi Vladimíru Putinovi. A o možnosti odejít z eurozóny přestává mluvit úplně. Nechce udělat podobnou chybu jako Marine Le Penová. Ta vsadila na kritiku eura, jenže Francouzi si návrat k vlastní měně nepřejí. Le Penová letos jednoznačně prohrála s proevropským Emmanuelem Macronem.

Pokud by se Hnutí pěti hvězd skutečně dostalo k moci, je pravděpodobné, že by na nejradikálnější části svého programu takzvaně zapomnělo. „Když se takové strany dostanou do vlády, jsou konfrontovány s realitou. Spoustu z toho, co slibovaly předtím, ve vládě prostě udělat nemohou. Trump taky nepostaví zeď,“ konstatuje Martin Mejstřík a odvolává se na Řecko: „Nejlepším příkladem je Alexis Tsipras a jeho radikálně levicová strana Syriza v Řecku. Celou dobu brojil proti diktátu EU a razil další podobná hesla, ale v momentě, kdy se stal premiérem, pokračoval v politice předchozí konzervativní vlády prostě proto, že mu v dané situaci nic jiného nezbývalo.“

Populisté nevyhrají, ale ani nezmizí

Do vlády má ale Hnutí pěti hvězd momentálně daleko. Volby sice vyhrát může, odmítá ale uzavřít jakoukoliv koalici, čímž si cestu k moci uzavírá. Na zisk absolutní většiny hlasů pomýšlet rozhodně nemůže.

Mnohem pravděpodobnější tak je, že v Itálii bude vládnout některá z tradičních politických stran. Jde o Demokratickou stranu bývalého premiéra Mattea Renziho a stranu Vzhůru, Itálie dlouholetého předsedy vlády Silvia Berlusconiho a jeho spojence. „Před volbami se Renzi a Berlusconi samozřejmě budou tvářit jako nepřátelé, ale pokud hlasování skončí patem, je dost možné, že spolu nějakou dohodu upečou,“ odhaduje Mejstřík.

Z hlediska politické stability i uklidnění finančních trhů by to byl pozitivní výsledek. Na druhou stranu, fakt, že si tradiční strany v zemi ne vždy transparentním způsobem dělí moc, je trnem v oku pro čím dál víc Italů. A jedním z hlavních důvodů, kvůli kterým se Hnutí pěti hvězd dokázalo dostat doslova z ničeho až na první místo v žebříčcích popularity. V Itálii tedy nejspíš „revoluce“ v tom smyslu, jak o ní mluvil Geert Wilders, nehrozí. Do stavu, aby v této zemi vládla čitelná vláda s jasným mandátem k provedení důležitých reforem (případně k pokračování ve změnách, které zahájil bývalý premiér Renzi), je ale hodně daleko.

Netřeba dodávat, že to k jistotě v Itálii i v celé eurozóně nepřispívá.

Protestní strany tak mají k uchopení moci v Evropské unii stále daleko.

I proto, že po loňském referendu v Británii rozhodně nenastalo to, co mnozí prorokovali, tedy rozpad EU. Naopak, občané napříč Evropou teď členství svých zemí v unii podporují výrazně víc než dřív. Česko je výjimkou.

Ani nárůst obliby unie ale rozhodně neznamená, že by tradiční politické strany mohly složit ruce do klína. „Bojovat s populisty jejich vlastními zbraněmi nefunguje.

Čeští sociální demokraté jsou toho celkem jasným příkladem. Tradiční strany by místo toho měly jít po příčinách nárůstu podpory populistů a snažit se lidem vysvětlit, že to často nejsou ty nejzásadnější nebo jediné problémy dané společnosti.

Pak populisté mohou ztratit, protože jejich téma přestane pro společnost být tím hlavním,“ připomíná Mejstřík.

Politici by tedy rozhodně měli udělat vše, co by mohlo aspoň přiblížit řešení například migrační krize, zároveň by ale neměli přistoupit na rétoriku populistů, podle kterých je to ten jediný zásadní problém, kterému dnešní společnost čelí. V Česku to platí dvojnásobně.

1. místo v žebříčcích popularity na italské politické scéně nyní patří Hnutí pěti hvězd. 2017 rokem populistů navzdory prognózám nakonec nebyl.

Jak si vedou favorité italských voleb (voličská přízeň v %)

Hnutí pěti hvězd 28,2

Demokratická strana (PD) 23,4

Vzhůru, Itálie + Liga severu (pravicový blok)

31,0*

* Pravicový blok má dohromady nejvíc, ale ve volbách budou obě strany kandidovat samostatně. Formálně by tedy vítězem voleb bylo Hnutí pěti hvězd, i když Vzhůru Itálie a Liga severu nejspíš budou po volbách spolupracovat.

Zdroj: Průzkum pro deník Il Corriere della Sera ze 16. prosince 2017.

Foto autor| Foto: Reuters

Foto popis| Tradiční politická strana v italském podání je i Vzhůru, Itálie někdejšího dlouholetého předsedy vlády Silvia Berlusconiho.

Dobrá satira kritizuje nedotknutelné, ale to čeští politici nejsou, říká teoretik médií

21.12.2017 ct24.cz str. 00 Kultura
manakv

Divadelní kabaret *Blondatá bestie* ani lobbistický seriál *Kancelář Blaník* nepředstavují podle mediálního teoretika Jana Jiráka invenční politickou satiru, protože střílejí na dávno rozestavěné, politické terče. Fenoménu politické satiry se budou věnovat i Události, komentáře ve 22:00 na ČT24.

K čemu satira společnosti vlastně slouží?

To je vůbec nejsložitější otázka. Obecně řečeno, každá satira slouží především k nasvícení, k odhalení nějakého významného společenského problému, který autor považuje za zásadní. Tato důležitost je podstatou satiry. Aby se jednalo o něco, co je v základech společnosti. Když to autor považuje za nezdravé, může na věc poukázat různým způsobem a satira je jedním z nich. Je signálem, že by si společnost přála, aby platily hodnoty, které ještě neplatí.

Vedle morálního postoje, který satirik prezentuje, hraje důležitou roli i humor.

V zásadě. Satiru si spojujeme s nadsázkou, jejíž vyznění humorný rozměr zpravidla mívá, ale tím podstatným výrazovým prostředkem je právě nadsázka.

Takže může existovat satira bez humoru?

Se slovem humor je potíží v tom, že v sobě obsahuje jakousi laskavost a smíření. Kdybych na vás měl navázat, satira je humor bez smíření. Zásadní je, že je formou kritiky. Tady a teď

Profil

Jan Jiráček

Teoretik médií a mediální komunikace Jan Jiráček přednáší na **Fakultě sociálních věd** Karlovy univerzity i na Metropolitní univerzitě Praha. V letech 1997–2000 působil jako člen a předseda Rady České televize. Je spoluautorem *Dějiny českých médií* a etalonu oborové gramotnosti, publikace *Masová média*, podílel se na publikaci *Politická komunikace a média*. Stojí také mj. za překladem satirických sloupků klasika americké žurnalistiky Arta Buchwalda.

Když budeme satiru vnímat jako pranýřování společenských nešvarů, v případě politické satiry jde o nešvary ve správně věci veřejných. Není ale politická satira jenom formou, jejímž prostřednictvím společnost rezignuje na veřejnou aktivitu, protože jí stačí se politice vysmát? Nefunguje ve skutečnosti jako anestetikum?

Kdybych se držel vašeho příoměru, tak spíš jako hypnotikum... ale nemyslím si to. Politická satira má totiž jednu docela významnou vlastnost: Je způsobem, jak se přihlásit k určitému názoru. Zkusím vám to říct na příkladu. Pozdní hry Voskovce a Wericha, Caesarem počínaje, byly evidentně satirické. Jít na Voskovce a Wericha do Osvobozeného divadla znamenalo demonstrovat, že jejich kritický postoj sdílím, a také se jim stalo, že jim pravicová bojůvka přišla divadlo vytřískat. Spíš než anestetikum může být politická satira v jistém smyslu mobilizační. Když ve mně rezonuje a vidím, že je nás takových víc, tak se mi uleví, a řeknu si: Jsou tu lidé, kteří vidí svět jako já. A tato možnost prožitku kolektivního náhledu na věc je důležitá.

Jestliže můžeme návštěvu satirického představení brát jako přihlášení se k názoru, jakými způsoby se potom do satiry propisuje politická ideologie? Zmiňoval jste Voskovce a Wericha, já teď narážím například na karikatury, které v padesátých letech tiskl časopis *Dikobraz*...

Satira se musí vyjadřovat k problémům, které jsou ve společnosti zásadní a aktuální. Musí se odehrávat tady a teď. Satira padesátých let je s tímto principem nesrovnatelná, protože nedefinovala, co je zásadní. Vyhovovala určité politické objednávce, která jí říkala: „Budeme tepat kapitalisty, budeme karikovat (amerického prezidenta) Trumana a tlusté pány s doutníkem.“ Funkci satiry to ale neplnilo, protože se to neobracelo do společnosti a ani nešlo o její zásadní problém. Byl to problém, který v tu chvíli definovala mocenská elita. Tvrdím, že to, co bylo oficiálně vydáváno za satiru – to jest karikování amerického kapitalismu a německého revanšismu – byla oficiální hra na satiru, ale nebyla to satira.

Ve vazbě na následné dekády můžeme mluvit o tzv. komunální satíře, tedy tepání obecných společenských prohřešků, se kterým se pojí třeba tvorba Šimka a Grossmana, vedle toho je zde Jára Cimrman a hra se skrytými významy. Čerpá současná politická satira z této tradice?

Velká návaznost zde není. Došlo k významnému přeryvu, když období po roce '89 přálo ironickému, satirickému, kritickému zobrazování minulosti, ale ne tehdejší současnosti. Dělat satiru na poraženého nepřítele je ale nesmyslné a satiru to ochromilo. Přitom k tomu nedošlo poprvé, Přemysl Rut upozorňuje na to, že nejvíc kritických a satirických písní na Rakousko-Uhersko vzniklo po roce 1918.

Když už se počátkem devadesátých let do něčeho střílelo, střílelo se do komunistů a minulosti a politická elita to živila: „Kdo kritizuje současnost, chce návrat ke starým pořádkům.“ Pokusy o satiru proto byly rozpačité a vzbuzovaly rychlý odpor. Česká soda si to zkusila, zkusilo si to Studio Kroměříž. Se satirou nově začínáme na přelomu tisíciletí a začínáme s ní nepodstatnými věcmi parodického charakteru. Emblematické je Tele Tele. Rozestavěné terče

Je satira nástroj, který používají slabší proti silnějším?

Rozlišujeme-li slabé a silné v rovině držení politické moci, tak je rozhodně způsobem, jak zobrazit hodnotově problematické stránky mocných, může ale zobrazovat i hodnotově problematické stránky slabých. Jde o nasvícení hodnotového propadu, který se ve společnosti odehrává.

Odehrává se v posledních letech takový hodnotový propad v Česku? Ptám se proto, že tuzemská politická satira je podle všeho na vzestupu. Od kabaretu Blondatá bestie, který se před šesti lety inspiroval únikem odposlechů Věcí veřejných, pokračovala úspěšnou Kancelář Bláník a divadelní hrou Ovčáček čtveráček. Co se v české společnosti stalo? A stalo se vůbec něco?

Mám pocit, že se v české společnosti v podstatě tolik nestalo. Bláník i Blondatá bestie jsou docela zajímavý pokus o to, jak si střílet z některých negativních projevů v české politice, třeba z korupce. Slovem „střílet si“ odpověď opatrně obcházím, protože mám problém říkat tomu skutečně satira.

Proč?

Neříkají mi nic nového a není v nich žádný objev. Zkusím to doplnit na příměru. Myslím, že určitou kvalitu satiry měl svého času film Věry Chytilové Kurvahošigutntág, který si střílel z restituentů v době, kdy byly restituce nedotknutelnou ikonou polistopadové transformace. A to je jedna z významných rovin dobré satiry – dobrá satira se umí kriticky podívat na něco, co působí nedotknutelně. Necht' mi politici odpustí, ale česká společnost na nich nic nedotknutelného nevidí, a když, tak jenom na některých. A z těch si Bláník nestřílí. Jinými slovy, toto není satira, je to cvičení na střelnici, cíle jsou dávno postavené a tvůrci se do nich jen chytře a s notným dílem docela milého humoru strefují.

Čím si ale potom vysvětlit, že je komiky, která se inspiruje politickým životem, ve veřejném a potažmo v mediálním prostoru tolik?

Jde o pokračování trendu, který byl daleko nenápadnější a začal v klubových divadlech. Bláník a Blondatá bestie těsně navazují na to, co se objevovalo v produkcích DAMU nebo Vostopětky. Zde se kritika formovala, když si mladí lidé najednou dokázali střílet ze záležitostí, které vypadaly, že je musíme brát vážně.

K menším scénám se vážou i nejvýraznější příklady z posledních let. Zmiňovanou Blondatou bestii hrálo studio Rubín, hry o Jiřím Ovčáčkovi vznikly ve Zlíně a i za Bláníkem stojí internetová televize. Dá se vystopovat nějaká korelace mezi tématem – střílením si z politiků – a prostorem, kde k němu dochází?

Souběh okolností tady asi bude. Česká televize na začátku nabídku na Kancelář Bláník odmítla. Velké zavedené mediální domy podobně jako velká zavedená divadla jsou orientovány na střední proud, mainstream, v podstatě mainstream měšťácky laděný. A měšťáctví je postoj, který sice přeje určitému veselí, ale nepřeje satíře.

Nestojí ale prostředí menších scén a internetu proti vašemu tvrzení, že Kancelář Bláník není politická satira, protože politici u nás nejsou nedotknutelní? Kdyby tomu tak opravdu bylo, proč by potom tvůrci utíkali do guerillových prostor?

A jsou to ještě guerillové prostory? Stream bych dnes už přijal do mainstreamu... i když té úvaze rozumím. Možná že je tento prostor, kterému říkáte guerillový, pořád ještě vnímán jako určitá alternativa k popovému, středoproudařskému měšťáctví.

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Blondřatá bestie / Bára Poláková

Zdroj: ISIFA

Zatajený dech

Politická satira se sice v Česku primárně opírá o komiky-herce, do stejného prostoru ale kromě nich vstupují i novináři, ať už jde o Noru Fridrichovou a její tečku v závěru 168 hodin anebo, zřejmě nejvýrazněji, Jindřicha Šídla. Je to ale u novinářů vůbec patřičné?

Určitě. Nezapomeňme, že satira je určitý žánr komentáře, vysvětlení názoru argumentem, který v satirě sice spočívá v nadsázce, ale přítomný tam je. Satira k novinářině patří, v její historii i současnosti.

Pokud se podíváme přímo na terče, v souvislosti s tématem celkem často zaznívá, že jsou autoři překvapení, kolik materiálu jim vyprodukuje sama politická scéna. Došlo v tomto ohledu ke kvalitativní změně, třeba ve srovnání s časy České sody?

Nemyslím si, že česká politická reprezentace je až tak absurdní, jak máme tendenci se vzájemně ujišťovat. Je prožraná, zkorumpovaná, ale je to normální politická reprezentace, jakých jsou po světě spousty.

Moje otázka směřovala spíš k tomu, jestli není vlastně logické, že momentů s komickým potenciálem přibývá, když se podoba politické komunikace proměnila a když politiku vnímáme více prostřednictvím jejích aktérů než idejí.

Samozřejmě. Politická komunikace se celá proměňuje, depolitizuje se a svým způsobem se víc entertainizuje. Tady bych vám dal za pravdu. V parodicko-satirických výstupech se to odráží tím, že nabývá na významu nikoliv postava politika, ale postavy jeho poradců a těch, kdo politiky vytvářejí. Důraz se klade na lidi za scénou, parodují se piaristé nebo spin doktoři. Ještě to ale nedostalo takovou razanci, aby se nad brilantností satirické analýzy zatajil dech.

Základem satiry je totiž analýza situace, porozumění a pochopení, ne vyjádření emocionálního postoje. Problém české politické satiry je v tom, že jsou z ní příliš znát pocity autora. Jedna z nejkrásnějších satir světových dějin je Skromný návrh od Jonathana Swifta, satirické zobrazení zoufalství z toho, že politika není schopná zabránit zbídačování, a v návrhu, co dělat s chudými dětmi, je i možnost udělat z nich potravu. Je to drsné a nadsazené, ale jde to k jádru věci... a je to analytické. České satirě chybí, je prvoplánovitější a chybí jí analytičnost i kus rafinované hry s divákem nebo čtenářem.

Závěrem: Na jedné straně můžeme politickou satiru reflektovat jako projev vyspělé, demokratické společnosti, která se dovede smát. Současně ale také jako ukázkou slabé, rozpolčené společnosti schopné jenom výsměchu. Kde leží hranice, odkdy můžeme o satirě přemýšlet jako o pozitivní, místo negativní – a naopak?

Náhled záleží na pozici hodnotitele. Jinak situace vypadá ze Sněmovní ulice a jinak z kavárny Slavia a ještě jinak z hospody v Čimelicích. V zásadě si myslím, že satira není známkou rozdrobení a rozpolcenosti, protože obsahuje jeden významný prvek – nabídku katarze. Je to vyloženě katarzní žánr, který přes poznání něčeho špatného dává člověku možnost prožít, že by stav mohl být lepší a že to kromě něj vidí podobně ještě někdo jiný. Jeden z důvodů, proč jsme rozpačití z české satiry, je ten, že místo aby šla cestou nabídky katarze, má téměř moralistní, didaktický charakter a říká: Přeju si, abyste si mysleli to co já. Jsem přesvědčen, že pokud se o satiru pokoušejí autoři, kteří ji neumí satiricky pojmut, tak se správný satirik ještě nenarodil.

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Ovčáček čtveráček

Zdroj: Městské divadlo Zlín

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/kultura/2334595-dobra-satira-kritizuje-nedotknutelnost-ale-cesti-politici-nejsou-rika-teoretik-medii>

Babišova nejistá sezona

21.12.2017 Ekonom str. 08 Česko
Jan Štětka

Vítěznou „protikorupční revolucí“ hnutí ANO neprovází radostný étos přelomových let 1918, 1945 ani 1989. Česko naopak drtí strach o demokracii a mlhavé vyhlídky do roku 2018.

Tipovat, jak Česko prožije jubilejní „osmičkový“ rok 2018, je jako stát na některém z ostrovů Karibiku a odhadovat, jak jej ovlivní, nebo neovlivní blížící se hurikán Irma.

Česká cyklona se jmenuje hnutí ANO a jistý je zatím pouze fakt, že nabrala na síle a postupuje. Po čase může dorazit do všech koutů společnosti a proměnit je k nepoznání. Třeba ale taky předčasně zeslábně a ztratí měnivý potenciál, nebo naopak zesílí na nejvyšší stupeň a všechno zplánuje. Pořád ještě ale může i změnit směr a důležitým místům se vyhnout.

Jak se věci vyvinou, neví dnes nejspíš ani šéf ANO a čerstvě jmenovaný předseda vlády Andrej Babiš. Zatím to ale vypadá, že následky jeho říjnového volebního triumfu se v příštím roce dotknou v Česku úplně všeho, od politiky přes ekonomiku až třeba po interpretaci všech očekávaných kulatých výročí.

Ostré společenské konflikty

V polistopadové české historii jsme dosud pouze jednou vstupovali do nového roku s takovou nejistotou jako dnes. Bylo to na přelomu let 1992 a 1993, kdy zanikalo Československo. Češi netušili, kdo bude prezidentem samostatné České republiky, zda a kdy vznikne nová měna ani jak dopadnou jednání o rozdělení federálního majetku. Nešlo dokonce odhadnout, zda turbulence kolem rozpadu společného státu nenaruší demokratický vývoj a co to udělá s pokračováním započaté transformace ekonomiky.

A v podobné mlze toneme i teď. Bude Česku v příštím roce vládnout menšinový kabinet bez důvěry Poslanecké sněmovny, jak to má v plánu tolerovat za cenu ohýbání ústavy prezident Miloš Zeman? Stejně pravděpodobné je ale zatím i lednové schválení vlády na první pokus nebo konání předčasných voleb. Čeká zemi zásadní revize orientace na Západ a jejího členství v Evropské unii, jak to výměnou za podporu Babišovy jednobarevné vlády žádají KSČM a SPD Tomia Okamury? Troufne si trestně obviněný šéf ANO, přezdívaný navíc po estébácku Bureš, postavit svůj tým na spojenectví s rudohnědými extremisty? A jak s tím vším zahýbá hned v lednu volba nového prezidenta? Odpovídat na takové otázky se v tuto chvíli zdráhají i renomovaní experti.

„Popravdě řečeno, nevím,“ reagoval na dotaz týkající se proměn české společnosti v roce 2018 sociolog Lukáš Línek ze Sociologického ústavu Akademie věd. „Asi bude hodně záviset na rozhodnutí sněmovny o vydání Andreje Babiše a Jaroslava Faltýnka k trestnímu stíhání v kauze Čapí hnízdo a na probíhajícím procesu formování vlády a obsazování státní správy Babišovými lidmi,“ říká.

O vážnosti situace však svědčí, že se znalci společenských pohybů shodují v očekávání eskalace napětí mezi skupinami občanů. „Volby přinesly natolik neobvyklé rozvržení politických sil, že budoucí vývoj je zcela nevyzpytatelný a lze ho jen obtížně predikovat,“ říká politolog Daniel Kunštát z vysoké školy CEVRO Institut. V české politice tak podle něj může dojít k oslabení západního směřování, opouštění liberálních občanských hodnot a kvůli experimentům s referendy i k erozi principů zastupitelské demokracie.

„Proto lze v příštím roce očekávat poměrně ostré společenské konflikty neboli silný odpor jak části politických elit, tak i části občanské společnosti,“ předvídá. Také sociolog Línek v souvislosti s možným vývojem kauzy Čapí hnízdo zdůrazňuje, že česká společnost je háklivá na dvojí metr spravedlnosti ve prospěch elit. „Takže můžeme očekávat patřičnou reakci občanů,“ varuje.

Víc otazníků než odpovědí

V minulosti stačilo při psaní prognóz na příští rok jednoduše zmínit důležitá data a očekávané události v kalendáři a představit si, jak si s nimi asi poradí aktuální vládní sestava. Letos nic takového nefunguje a v nejbližší době nejspíš ani fungovat nebude. Nebo se snad dá předvídat, zda v únoru někdo zabrání provládním komunistům v oslavách 70. výročí jejich puče z roku 1948? Bude mít premiér Andrej Babiš vůbec potřebu

položít za půl roku v srpnu u budovy Českého rozhlasu v Praze věnec na připomínku 50 let od sovětské okupace v roce 1968?

Nemluvě o tom, koho asi vyznamená budoucí prezident 28. října, v den stých narozenin Masarykova Československa.

Jenže v tuto chvíli nelze ani říci, zda Česko vstoupí do nového roku se schváleným státním rozpočtem, nebo s rozpočtovým provizoriem. Návrh, počítající s padesátimiliardovým schodkem a schválený končící Sobotkovou vládou, nová sněmovna nechala projít hladce prvním čtením, a to nejen díky 103 hlasům bývalé koalice ANO, ČSSD a KDU-ČSL. Ale pokud tato sestava nevydrží (novou koalici s Babišem sociální demokraté i lidovci vylučují) a poslanci začnou předkládat pozměňovací návrhy, bude osud rozpočtové předlohy ve hvězdách. Jak by pak chtěl Babiš plnit svůj slib a v provizoriu řídit stát jako firmu?

Stejně problematické bude i řešení Babišovy „čapí“ kauzy.

Přenecháním klíčových pozic šéfů vnitra, sněmovního imunitního výboru a sněmovní komise pro dohled nad policejní inspekcí komunistům či lidem konvenujícím Hradu nový premiér naznačil, že očekává protislužbu. Pokud k tomu zůstane v křesle ministra justice člen ANO Robert Pelikán, bude ujišťování o slepé spravedlnosti věřit asi jen málokdo.

Pamětníci éry komunistické normalizace se mohou utěšovat, že kalendář na rok 2018 obsahuje i pevné konstanty. Třeba únorovou zimní olympiádu v jihokorejském Pchjongčchangu nebo Rakouskem přislíbené dovedení dálnice A5 z Vídně na českou hranici u Mikulova. Jenže: bude mít český sport po letošní dotační aféře Kratochvílová-Pelta-Jansta a v případě problémů se schválením rozpočtu dost peněz? A bude schopna zahájit dostavbu autostrády D52 z Brna na Vídeň i česká strana, což je podmínka Rakušanů?

„Pohled na naši společnost a politiku skýtá víc otázek než odpovědí,“ konstatuje profesor Martin Potůček, prognostik a vedoucí Centra pro sociální a ekonomické strategie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. „Rozštěpení politické scény bude pokračovat. Zásadní bude, jestli se je podaří ztlumit, nebo se naopak ještě prohloubí,“ domnívá se. Jistý záblesk naděje na stabilizaci by podle něj mohla přinést změna na postu prezidenta republiky. „V dlouhodobější perspektivě pak i resuscitace těch politických stran, které se po posledních volbách ocitly v poli poražených, a možná obsahová a funkční kultivace nových uskupení. Ať tak či onak, kondice ekonomiky závisí na kvalitě politiky a vládnutí - a bude tedy zmíněnými handicap v příštím roce bohužel oslabována,“ soudí Potůček.

Konec konjunktury probudí levici

Obě Potůčkovy naděje, prezidentská i stranicko-resuscitační, však mohou být liché. V případě zvolení Miloše Zemana v druhém volebním období je třeba počítat s dalším porušováním ústavních zvyklostí. A fakt, že žádná z tradičních parlamentních stran nebyla schopna vygenerovat širěji přijatelného prezidentského kandidáta a v obavě z drtivé porážky raději neposlaly do prezidentských voleb nikoho, svědčí o postupujícím oslabování těchto subjektů.

ČSSD, ODS i KSČM čekají zkraje příštího roku povolební „účtovací“ sjezdy. Bez úhony přežije nejspíš jen šéf občanských demokratů Petr Fiala. Pokud se do čela komunistů dostane místo Vojtěcha Filipa dosavadní místopředseda Josef Skála, dá se čekat rychlá radikalizace, zatímco v ČSSD je hledání nástupce Milana Chovance zatím tak nepřehledné, že to stranu může vést k ještě většímu úpadku.

Politolog Miloš Brunclík z vysoké školy CEVRO Institut je ale optimista. Věřící, že alespoň pravolevé vymezení partají oslabovat nebude. „Současná situace, kdy se zdá, že pravolevé soutěžení ztratilo na významu, je přechodným jevem. Souvisí s úspěchem ANO a s dobrou hospodářskou situací, kdy se daří uspokojovat všechny skupiny obyvatelstva včetně důchodců,“ říká. Jenže hospodářský růst nebude trvalý a pak se podle Brunclíka znovu objeví řada sociálních a ekonomických problémů. „V roce 2018 neočekávám ani další vzestup extremismu, který už dnes naráží na přirozené limity. Vzestup SPD byl do určité míry vykompenzován poklesem KSČM a zásadním neúspěchem krajně pravicových stran.

Spíše očekávám růst lokálně orientovaných stran a v souvislosti s podzimmními komunálními volbami v roce 2018 i další úspěch hnutí STAN,“ predikuje politolog.

Dukovany, penze, armáda

Designovaný premiér Andrej Babiš se pokouší rozptýlit chmurné vyhlídky do roku 2018 zdůrazňováním programových priorit své menšinové vlády.

Chce prý rychle schválit rozpočet, aby jeho tým mohl co nejdříve začít zvyšovat důchody a platy, ale i snižovat daně a jednat o výjimkách z EET. Zní to pěkně, ale mezi řádky lze vyčíst chytristiku. Totiž že Babiš chce hlavně dostat zákonodárce pod tlak namířené veřejnosti, aby si netroufli při hlasování o důvěře zaříznout kabinet, který to s lidmi myslí tak dobře.

Ve skutečnosti česká ekonomika bude v příštím roce stát před spoustou jiných, opravdu zásadních a často i nepopulárních rozhodnutí. Mluvilo se o nich v kampani před říjnovými volbami, ale teď jsou zcela zakryta politickým taktizováním. Stát by si měl například ujasnit, zda, jak a s čí pomocí dostaví nové bloky Jaderné elektrárny Dukovany. Na řešení čeká odsouvaná penzijní reforma, ale také masivnější financování armády, urychlená dostavba dálniční sítě nebo nedostatek peněz ve zdravotnictví.

Na nic z toho teď ale nejde pomyslet, když nevíme ani tak zásadní věc, jestli sněmovní spojenectví ANO, KSČM a SPD vyprovokuje vznik vlády nakloněné evropské integraci, nebo naopak vyústí v kabinet koketující s případným referendem o vystoupení z EU. Což by znamenalo i utrum s eurodotacemi.

A to všechno v době, kdy se tuzemská ekonomika začíná přehřívát, roste inflace, zdražují hypotéky, firmy si nevědí rady s nedostatkem zaměstnanců a dosud příznivý hospodářský růst mohou co nevidět vystřídat příznaky příští krize. Na Česko se kromě toho mohou rychle a nepředvídatelně přenést problémy okolního rozklíženého světa, jako jsou otřesy na globálních trzích, nové politické, nebo dokonce válečné konflikty ohrožující český export, migrace, klesající legitimita EU v očích občanů či brexit. Ostatně hrozbu eurožaloby kvůli nerespektování kvót na migranty už má Babiš na krku.

Neradostný rok výročí

Je tak ironií osudu, že právě rok stého výročí vzniku Československa se může stát dokonalým koncentrátem problémů, s nimiž se po celých sto let potýká samostatná republika. Jako bychom pořád nevěděli, zda chceme být Západem, nebo Východem, demokracií, nebo autokracií. Proto se babišovskému Česku příští rok možná vůbec nebude chtít účtovat s odkazem 28. října 1918, jako letos putinovské Rusko raději potlačilo reflexi, kam se dostalo za století od bolševické revoluce.

Na konci přelomových let 1918, 1945 či 1989 hleděli Češi do budoucnosti i přes řadu nejistot s nadějí, optimismem a očekáváním. Dnes převládá pocit ohrožení a bezmoci. Podle průzkumu agentury Kantar TNS pro Českou televizi bylo měsíc po volbách spokojeno s jejich výsledkem pouhých 37 procent občanů. Naopak plných 59 procent bylo nespokojeno.

Vypadá to, jako kdyby se země úderem letošní silvestrovské půlnoci měla vrátit spíše do série chmurných mezníků 1968, 1948 nebo 1938, kdy jedinou nadějí zůstávalo rčení, že bude líp.

1993

S tímto rokem lze srovnat nejistotu, s níž vstupuje česká společnost do nadcházejícího roku 2018. Lze očekávat poměrně ostré společenské konflikty, silný odpor jak části politických elit, tak i části občanské společnosti.

50 mld. Kč je plánovaný schodek státního rozpočtu na rok 2018, jehož návrh v prvním čtení schválila nová sněmovna.

Kondice ekonomiky závisí na kvalitě politiky a vládnutí, bude tedy v příštím roce spíše oslabována. Fakt, že žádná z tradičních partají nevygenerovala šířeji přijatelného prezidentského kandidáta, svědčí o jejich postupujícím oslabování.

Milník, či kilometrovník na cestě do budoucna?

Robert Fico předseda slovenské vlády

Je nepochybně lehčí prognózovat, co nás čeká za deset či dvacet let, než to, kam směřujeme v nejbližším období. Přesto lze říci, že jednou z nejvýznamnějších výzev, kterým Evropa už dnes čelí, je nárůst negativních postojů k evropské integraci. Je to možná důsledek ekonomické krize v letech 2008-2013, migrační krize, ale také stagnace životní úrovně středních a nižších vrstev. Pozitivní je, že se extremismu a antievropským populismům v posledním období nepodařilo dostat ve volbách k moci v žádné významné evropské zemi. Na vlně europesimismu se odehrálo v minulém roce i britské referendum, které iniciovalo brexit. První výzvou pro rok 2018 tak bude zvládnutí procesu vystoupení Británie. V unii dojde k novému „rozdání karet“ a posílení hlasu Německa a eurozóny, která bude tvořit 85 procent unijního HDP. Evropská unie bude muset přijmout reformy a posilovat nejen svůj hospodářský, ale i sociální rozměr. Slovensko podporuje hlubší integraci všech zemí EU - nyní zejména v oblasti průmyslu, digitalizace, obrany, Schengenu, hospodářské a měnové unie. Musíme dokončit klíčové projekty jednotného trhu. Čelíme však i výzvám, které se Evropanům zdají vzdálené. Jsou to

vztahy s Ruskem, ale roste i význam „globálního Jihu“ a Číny. Proto stoupá důležitost společné zahraniční politiky EU a společné obrany, na níž se bude Slovensko i růstem výdajů podílet. Pokud si evropské národy budou chtít udržet pozici ekonomického a politického „lídra“ v globálním světě, musí si uchovat jednotu, flexibilitu a akceschopnost. Rok 2018 může být začátkem mnohých změn ve společnosti, ale může být i obyčejným rokem. Je na nás, zda přispějeme k tomu, aby se stal milníkem, nebo jen dalším kilometrovníkem na cestě do budoucnosti. *

Foto autor| Ilustrace: Jan Hunter Doležálek

Rozhovor s Milošem Zemanem, prezidentem České republiky

21.12.2017 TV Barrandov str. 01 20:10 Týden s prezidentem

Jaromír SOUKUP, moderátor

Dobrý večer vážení diváci televize Barrandov. Vítejte u pravidelného čtvrtletního Týdne s prezidentem, který pro vás dnes natáčíme v Lánech. Možná by slušela méně pracovní atmosféra, protože jde o poslední letošní vysílání v roce 2017, ale na politické scéně se toho děje tolik a je tak živá, že nám možná méně bilancující pořad odpustíte. Dobrý den i vám pane prezidente.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Pěkný dobrý den.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Pane prezidente, jak jsem naznačil, jde o poslední letošní vysílání. Nicméně na politické scéně je všechno možné, jen ne mrtvo, jen ne předvánoční klid. Je tam velmi nervozně, děje se spousta věcí. Budeme bilancovat trochu méně, než je obvyklé při předvánočních rozhovorech, nevádí?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Vůbec ne.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Pane prezidente, před čtyřmi dny uplynulo 6 let od smrti Václava Havla, jedné z nejdůležitějších postav novodobé historie České republiky. Jak hodnotíte jeho význam s odstupem několika let a věnujme mu chvilku vzpomínku.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Tak já budu jenom opakovat to, co jsem o Václavu Havlovi řekl mnohokrát. Byl to člověk, který se obrovskou měrou zasloužil o mezinárodní prestiž tehdejšího Československa. Kamkoliv jsem v zahraničí přijel, tak jsem slyšel slova, pozdravujte Václava Havla, vzpomínku na Václava Havla a tak dál. To byla zahraniční oblast. No a protože nikdo není černobílý, tak v domácí oblasti jsme měli různé názory, což je v politice obvyklé. Vzpomínám si, jak jsem ho do očí kritizoval, když napadl Slušovice a slušovické temné žilky a já mu říkal, Václave, ale vždyť je to jeden z nejúspěšnějších podniků. Nelíbilo se mně, když nadšeně podporoval kupónovou privatizaci, proti které jsem vystupoval. Ale to už je všechno zaváté listmi, politiky a historie, takže věnujme opravdu tu tichou vzpomínku, a když si uděláme jeho bilanci plus a mínus, tak ta bilance je nesporně pozitivní.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Takže když se srovnají negativní vzpomínky nebo nesouhlas s pozitivními a úctou u vás převyšuje pozitivita?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Plné znění zpráv

Teď před minutou jsem řekl, že bilance je pozitivní.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Dobře, pojďme pane prezidente k dění na domácí politické scéně, k dění v Poslanecké sněmovně. Před pár týdny začala fungovat, jak jí zatím hodnotíte? Je to trochu divoké.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Pane bože, právě naopak. Poslanecká sněmovna stoupla v mých očích díky dvěma věcem. Za prvé, že se poměrně snadno a rychle dokázala navolit vedení sněmovny. A za druhé, že obrovskou více než ústavní většinou byl schválen státní rozpočet, což jsem den poté s potěšením podepsal. Nu a co chcete víc? Víte, jak v jiných zemích se bojuje o rozpočet, jak pokud je vůbec schválen, je tam jenom těsná většina a tady byla více než ústavní. Já myslím, že na začátek je to velký úspěch.

Jaromír SOUKUP, moderátor

No, já jsem mluvil spíše o tom, že za poslední 4 týdny už tam přišli 4 žádosti o vydání poslanců, což tedy při tomto tempu by na konci volebního období zbyli už jenom 4 poslanci neobvinění, ta je to trochu divoký začátek. Byl trochu humbuk.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Dobře, ale to není vina Poslanecké sněmovny. Víte, že jsem měl poznámky o policejních provokacích. Víte, že jsem jako příklad uváděl Kubiceho zprávu, podle níž Jiří Paroubek byl pedofil. Mimochodem, když už o tom mluvíme.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Ale já mluvím jenom o tom startu. Když to srovnáte se starty jiných poslaneckých sněmoven, po jiných parlamentních volbách, po těch předchozích. Zdá se vám to tedy klidnější? Je to, nevybočuje to z rámce?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No, tak za prvé v některých případech ten rozpočet, který byl, jsem nemusel projednávat zrovna na začátku existence Poslanecké sněmovny. Pokud byly volby v červnu, no tak je celkem logické, že rozpočet projednáváte od září do prosince, ale jinak ten rozdíl není podstatný a pokud je, je ve prospěch této sněmovny.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Druhé, druhá kontroverze a poměrně hlučná debata proběhla okolo volby předsedy komise pro kontrolu Generální inspekce bezpečnostních sborů, kde komunisté chtějí protlačit svého poslance Ondráčka. Není to trochu už fraška?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No, čemu říkáte fraška. Já zastávám názor, nesudte a nebudete souzení, jak praví bible. Nekádrujte a nikdo vás nebude kádrovat. Jinými slovy, jestliže v tom druhém hlasování pan Ondráček prošel asi 95 hlasy, tak pokládám za trochu ubohé, když se to zpochybňuje. Každý má přiznat porážku, ať je to porážka v milostných vztazích, anebo při hlasování v Poslanecké sněmovně.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Víte pane prezidente, já nezpochybňuji to, že pan Ondráček byl zvolen demokraticky zvolen a že je právoplatným členem poslaneckého klubu komunistické strany. Ale proč zrovna člověk z jeho minulostí musí být zrovna předsedou komise pro kontrolu Generální inspekce bezpečnostních sborů. Mně to přijde trochu jako provokace.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No, vidíte.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Kdyby byl v kterémkoliv jiném, tak pravděpodobně nevyvolá takové.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Já bych řekl, že my lidé, kteří za komunistického režimu s ním měli co dočinění v tom negativním smyslu. Takže jsme nyní kupodivu tolerantnější vůči komunistům než ti, kteří vlastně se třeba narodili po roce 89 anebo byli tehdy děti. Jinými slovy pokud komunisté říkají, že nemají na tuto specializaci nikoho jiného, a pokud jsem dokonce četl i názory jiných poslaneckých klubů, že se bezesporu pan Ondráček osvědčil jako odborník, tak vzal čert jeho minulost. Koneckonců jestliže ho k nějakému tomu pohovost, pohotovostnímu pluku, který nás často honil při demonstracích naveleli. No, tak byl to mladý kluk a mladí kluci dělají blbosti. Někteří je dělají i v dospělém věku.

Jaromír SOUKUP, moderátor

/nesrozumitelné/ ale přesto zrovna do této komise. Lidé se rozčilují, protestují a já se upřímně řečeno nedivím.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No, víte já bych skoro řekl, že by tuto komisi bylo potřeba zrušit jo. A to znamená, že GIBS je samo o osobě kontrolní orgán. Generální inspekce bezpečnostních zdrojů, tak proč kontrolovat kontrolora. Proto mně to připadá celkem zbytečná diskuze.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Pojďme k dalšímu tématu. Tento týden prošel zákon o státním rozpočtu, jak jste konstatoval. Budeme se mu věnovat později. To znamená jednotlivých kapitolám, změnám, které tam poslanci udělali, ale mě zaujalo to, že tak pěkně zafungovala hlasovací koalice na půdorysu předchozí vlády. Značí to něco, co myslíte?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No, jenom na půdorysu předchozí vlády. Pokud vím, tak se k ní přidali snad i komunisté, pokud se nemýlím. Přidali se strana Svoboda a přímá demokracie. Ta samozřejmě taky nebyla na půdorysu předchozí vlády. Takže byla to taková kombinace.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Zdá se, že tím uvozují následující téma. Zdá se, že ta vláda tak jak je teď sestavená, důvěru pravděpodobně na první pokus nezíská, lze předpokládat.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Vy se na mě tak tázavě koukáte a já nejsem Sibyla.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Ja vím.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Ale přesto vám řeknu jednu hypotézu. Jsem téměř přesvědčen o tom, že Babišova vláda dostane důvěru na druhý pokus, a že se dokonce bude moci vybírat ze dvou až tří parlamentních subjektů, kteří dejme tomu budou

tolerovat menšinovou vládu, ale a teď přijde ta provokace. Nevylučuji, že když si toto některé parlamentní subjekty uvědomí, tak aby byly první, aby nebyly vytlačeny, tak se možná na poslední chvíli rozhodnou tu Babišovu vládu podpořit, ale pokládám to za méně pravděpodobné než variantu druhého pokusu.

Jaromír SOUKUP, moderátor

No, ono to tak vypadá. Andrej Babiš preferuje svojí menšinovou vládu a zdá se, že si tu podporu takřikajíc vysedí. Aspoň tak pravděpodobně kalkuluje.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

To dělal Helmut Goll. Ten vždycky říkal, že některé věci je potřeba vysedět.

Jaromír SOUKUP, moderátor

No, celá řada stran si stěžuje na způsob jakým tedy Andrej Babiš jedná, nebo nejedná. Teď se přidalo i ČSSD po předtím po ODS a TOP 09 s tím, že je to trošku, trošku hra. Nebyla trochu chyba dát Andreji Babišovi bianco šek na dva pokusy? A ten druhý pokus?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No, tak vy byste si zřejmě přál, aby republika neměla fungující vládu, protože jak už jsem několikrát řekl, vláda je fungující ještě předtím, než požádá o důvěru Poslaneckou sněmovnu. Andrej Babiš by nemohl jet do Bruselu, kde jak se zdá na Radě Evropy působil docela dobře, čili ne naopak. A tím, že jsem jasně řekl, že otevíru časový prostor o jednání o menšinové vládě, protože je pravděpodobnější než vláda koaliční, jsem mu dal určitou jistotu a my politici, i když je to divné, někdy potřebujeme jistotu.

Jaromír SOUKUP, moderátor

No, tak on zdá se to první, první kolo, nebo první vládu s kterou půjde žádat o důvěru jaksi hraje vabank, protože ví, že má v záloze druhý pokus no.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Ale právě proto nemusí být hysterický, nemusí být nervozní a nemusí dělat zbytečné chyby.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Pane prezidente, novináři hodně spekulují o vašem pevném spojení s Andrejem Babišem. To bylo v posledních týdnech posledně časté, ale mně se to nezdá tak pevné. Mýlím se?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Samozřejmě já tohle.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Jeho názory na některé politické strany, jednání, přijatelnost, nebo nepřijatelnost politických stran, partnerů i zahraničí politice. Nerozpojuje se vaše to v uvozovkách pevné spojení?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Takhle za prvé, spojení nebo pak je novinářské klišé, a protože novináři jsou velmi často hloupí a používají klišé jako berličku, aby nemuseli myslet, tak toto je jedna z těchto berliček. Jsme lidé, kteří mají ten základní společný zájem a sice, aby tady prosperovala Česká republika. To je myslím náš společný zájem. A jsme lidé, kteří se mohou lišit v některých konkrétních věcech. Mám takový dojem, že už jsem vám minule uváděl, že například vztah k Izraeli a vztah k přesunutí ambasády do Jeruzaléma je jednou z věcí, kde se lišíme.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Mimo jiné už si to Andrej Babiš nastudoval? /souzvuk zvuků/ problematiku Jeruzalému a Izraele.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Telefonoval Netanjahuovi a říkal mi, že už byl na svátcích Chanuka a že se tam zdržel 2 hodiny, tak jsem mu říkal, Andrej a jestli pak víš, co jsou to svátky Chanuka? Svátky Chanuka jsou oslavou Jeruzaléma, nikoliv Tel Avivu. No, ale jinak jsem rád, že jsem přijede tak jako minule izraelská vláda a doufám, že se opět setkám se svým přítelem Netanjahuem.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Pane prezidente, když hodnotíte a vidíte, jak se tedy jedná, jak Andrej Babiš jedná o vládě, jak se pohybuje v parlamentním prostředí. Pokud to srovnáte s těmi mnoha politiky, které jste za svojí dlouhou politickou kariéru zažil. Je pro vás obratným vyjednávačem? Já se, já neříkám schválně nejtvrdějším, já nemám rád tvrdé vyjednávače, protože ono říci ne, je velmi jednoduché. Problém je, že tím nic nevyjednáte. Myslím tím obratným. To znamená tím, který dosáhne svého cíle.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Počkejme na výsledek. Tady vládne jakási hysterie. Já si vzpomínám, když byla ustavena moje vláda, tak Lidové noviny napsaly týden po jejím ustavení článek "vláda ještě nic nedokázala". Týden po ustavení vlády. No a tady 14 dní po ustavení vlády, vládne hysterie, že se ještě nic nevyjednalo. Pane Soukupe, ono se ve skutečnosti už něco vyjednalo. A z náznaků to můžete vyčíst, a že někteří čekají na ten druhý pokus, aby si zachovali takovou nějakou důstojnost, nebo prestiž, pane bože proč ne.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Pane prezidente, ještě jedna otázka týkající se Andreje Babiše tedy nepřímě. Evropský vyšetřující úřad OLAF zabývající se vyšetřováním dotací poskytující z evropského rozpočtu, ukončil vyšetřování kauzy Čapí hnízdo a prý odeslal zprávu do Prahy. My její obsah neznáme. To znamená logicky se na něj nemůžu ptát. Měla by být celá zveřejněna?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Ano. Já myslím, že zcela určitě, že tady není co tajit. Stejně tak jako existuje třeba i zpráva policie, která tuším byla alespoň v nějakém výtahu zveřejněná ne. Těch 15 tisíc stránek nebo kolik to má, ale nějaký výtah. Nevidím důvod, proč by neměla být zveřejněná.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Jiná otázka k domácí politické scéně. V minulém, o minulém víkendu se konalo setkání jaksi stran organizované Tomiem Okamurou a jeho SPD, pro které se vžilo označení v uvozovkách extremistické. Hosty byly i Geert Wilders z Holandska a Marine Le Pen. Jak ho hodnotíte?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No, tak já nemám rád tu nálepku extremistická. Jde o 2 strany, které ve svobodných volbách ve svých zemích se tuším umístily na druhém místě. Pokud jde o volby prezidentské ve Francii a pokud jde o volby parlamentní v Holandsku. Samozřejmě, že někteří komentáři to vydávají za jejich porážku, ale já říkám stříbrná medaile je taky medaile.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Proti setkání těchto politiků se protestovalo. Bylo tam několik set lidí, pak se zase protestovalo proti zvolení zmiňovaného poslance Ondráčka. To znamená, že se demonstrovalo více než je u nás obvyklé. Znamená to něco ?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Ne. Já si myslím, že lidé by se měli naučit, že nejlepší forma demonstrace je jít k volbám a vhodit volební lístek s příslušným kandidátem nebo s příslušnou politickou stranu. A to je také jediné, co má skutečný efekt.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Mimo jiné v takových periodách zhruba 20 let se u nás opakovali revoluce, 48, 68, 89. Tedy ne na konci 8, ale příští rok má na konci 8. Máme se bát nějaké revoluce?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

A proti čemu byste chtěl revoltovat? Máme ekonomický růst, máme zaplat' pán bůh konečně i růst životní úrovně. Máme nejnižší nezaměstnanost v Evropě. Jsme šestá nejbezpečnější země na světě. Jen úplný blázen anebo takzvaný profesionální revolucionář by zde vyzýval k demonstracím a například takových trockistů, což byli profesionální revolucionáři, tady tuším moc nemáme.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Pane prezidente, v minulém týdnu se stala taková událost. Centrum mediálních studií na **fakultě Sociálních věd** Univerzity Karlovy před časem vyhrálo veřejnou zakázku na hodnocení zpravodajství, které vypsala Rada pro rozhlasové a televizní vysílání. Měla to být analýza vyváženosti vysílání České televize. Ta instituce, která ho vyhrála, tu analýzu provedla a přišla s názorem, že Česká televize jednoznačně prosazovala a preferovala ve svém zpravodajství politický směr reprezentovaný TOP 09. Mě zaujal pan Křeček, centra mediálních studií **fakulty Sociálních věd** Univerzity Karlovy, který řekl, "když se mi potvrdilo zlé tušení, že s analýzou rada pro rozhlasové, televizní vysílání odmítne pracovat a my jí podle smlouvy o dílo nemůžeme jen tak zveřejnit, poslal jsem 3 prosté otázky, zda ji uveřejní mezi ostatními analýzami, zda jí uveřejní brzo a jestli ne, zda jí na fakultních stránkách můžeme mezi ostatními analýzami publikovat my. V odpovědi jsem dostal třikrát stručné ne. Co to svědčí o Radě pro rozhlasové a televizní vysílání a České televizi?"

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No, tak já mohu s ješitnosti mně vlastní jenom opakovat, že to, že zpravodajství České televize je závislé a poplatné TOP 09, jsem řekl několikrát, minimálně jednou i v tomto našem pořadu.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Českou televizi jsme zmiňovali mnohokrát.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No a jsem rád, že se to potvrdilo, i když nejsem rád, že to existuje. Pane Soukupe, jediné řešení, které pokud vím se už několikrát použilo, je nepřijmout zprávu a hospodaření České televize a to dvakrát. Taková jsou pravidla hry. V okamžiku, kdy zpráva o hospodaření není Poslaneckou sněmovnou dvakrát schválena, všechno padá. A pak se samozřejmě uvidí, jak bude vypadat nové složení České televize.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Víte ústřední správa Rada pro rozhlasové a televizní vysílání vypíše veřejnou zakázku na analýzu objektivnosti zpravodajství České televize. Vyhraje jej **fakulta Sociálních věd** Univerzity Karlovy. Ta tu zprávu za veřejné.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Nemusíte to opakovat, já jsem vám rozuměl a diváci také. Jenomže vy jste zapomněl na jednu věc. Možná, že to v té studii není. I Rada pro rozhlasové a televizní vysílání je poplatná TOP 09.

Jaromír SOUKUP, moderátor

No, právě a oni zamítnou zveřejnění té zprávy a ta Česká televize, která je kritizována tou zprávou, se vrhne na tedy ta její taková novinářská obec. To zpravodajství se vrhne na **fakultu sociálních věd** a obviní jí z toho, že ta zpráva je účelovka, že si to asi někdo objednal jo, mně to přijde neuvěřitelná historka.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Škoda, že jsem si to neobjednal já. Jo, teď bych se tím mohl chlubit.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Neuvěřitelná historka.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Ale ne ne ne. Já si myslím, že u několika akademiků profesní čest zvítězila nad tím, být korumpován TOP 09. Nehledě na to, že po posledních parlamentních volbách už korupční potenciál TOP 09 je značně omezený.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Pane prezidente, pojďme zase zpátky od České televize k domácí politické scéně. Jak moc jsou důležité kontakty a zkušenosti pro výkon prezidentské funkce? Já jsem měl ve svých pořadech hosty ty hlavní vaše protivníky, pana Drahoše, pana Horáčka a pana Topolánka. A mezi nimi jsou poměrně velké rozdíly ve znalostech politických reáliích a znalostech jak funguje stát. Samozřejmě logicky premiér Topolánek, který je bývalým předsedou vlády, o tom ví nejvíce. To znamená v tomto kontextu vyniká. Jak moc je to důležité kontakty a znalosti konkrétních lidí?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

A to myslíte vážně tuhle otázku?

Jaromír SOUKUP, moderátor

Ano.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Pokud jí myslíte vážně, tak vám mohu odpovědět, že člověk, který nemá vybudovanou síť znalostí. Spíše bych mluvil o znalostech než o kontektech, je podobný chirurgovi, která se chystá operovat ale neví, kde je slepé střevo.

Jaromír SOUKUP, moderátor

No, já jaksí v těch debatách bylo zřejmé, že pan Horáček aspoň u mě se jaksí věnoval politickým deklaracím a obecně platným zásadám, což je samozřejmě jeho právo, ale o jeho znalostech a schopnostech řídit stát a jaksí kontaktech v té komunitě vedoucí představitelů státu jsem se moc nedozvěděl. Pan Drahoš na tom byl trochu lépe a nejlépe na tom byl Mirek Topolánek.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Logicky.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Je to logické.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Samozřejmě, že ano. On je taky jediný, který prošel politickou praxí, ať si myslíme o té praxi cokoliv, tak faktem zůstává, že on jediný kromě mě, tu politickou praxi má.

Jaromír SOUKUP, moderátor

A do jaké míry by prezident tedy měl obecně vstupovat aktivně do jaksi výkonné politiky? Já jsem dával příklad, každý týden spolu vedeme rozhovory, znám vaše názory na zdravotnictví, obranu, zahraniční politiku, celou řadu věcí, rozpočet a tak dále. A svůj úřad vykonáváte aktivně i při personálních rozhodnutích, aby jaksi správa státu byla co nejbližší vašim zásadám. U těch ostatních kandidátů mi tato snaha nepřišla. Měl jsem pocit, že spíše chtějí být méně aktivním prezidentem.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Tak ono je to možná snadnější nebo pohodlnější, jak to chcete nazvat. Já bych citoval ústavu, která říká, že "prezident je součástí výkonné moci". No a z toho logicky vyplývá, že mu nemůžete říkat, proč se pleteš do výkonné moci, když si její součástí, rozumíme si? To za prvé. Za druhé, prezident má podle ústavy právo zvat si na konzultace jednotlivé ministry. No, tak samozřejmě, že se s nimi nebude bavit o tom, co měli včera k obědu, ale jaké jsou problémy v jejich resortu. Prezident má právo vystupovat na zasedání vlády. Prezident má právo vystupovat přednostně na zasedání parlamentu a tak dál a tak dál. Pozor, tohle všechno dělat nemusí. Vláda bude spokojená, že ho tam dědek neotravuje. Pokud jde o parlament možné totéž. No a pokud jde o ministry, no tak ti si přijdou popovídat, ale zase odjedou a budou ignorovat přání prezidenta. Tohle by všechno dělal neaktivní prezident a žil by si pohodlně tady v Lánech, nebo na Hradě. Akorát je otázka, k čemu by takový prezident byl?

Jaromír SOUKUP, moderátor

No, tak mezi lidmi samozřejmě rezonuje zejména mezi vašimi odpůrci, že by prezident měl plnit jen takovou tu reprezentativní úlohu a příliš se do té výkonné politiky nemíchat, ale to samozřejmě je personifikováno k vám, abyste se do toho nemíchal. Já jsem se ptal jaksi obecně a na to jste odpověděl. Pane prezidente, k prezidentským kandidátům mám ještě jednu otázku. Vy Miloš Zeman vzhledem ke své historii, názorům jste jednoznačným kandidátem levice. Mirek Topolánek vzhledem ke své historii, názorům je kandidátem pravice. To asi nelze. Další dva relevantní vaši protivníci v nadcházejících volbách jsou pan Drahoš a pan Horáček. Kam byste je zařadil na téhle škále?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Já nevím. Upřímně řečeno, pane Soukupe, já opravdu nevím. Víte, já nebudu tvrdit, že jsem pana Horáčka nebo pana Drahoše nějak systematicky studoval, ale levicové nebo pravicové smýšlení se pozná i z jednoho jediného vystoupení. To nemusíte dlouho studovat, co ty lidi říkali. A já jsem se třeba zrovna včera poprvé a myslím, že naposledy díval na diskuzi pana Drahoše a pana Horáčka, protože jsem se zavázal, že své protikandidáty nebudu kritizovat, tak se nevyjádřím k obsahu, ale jenom řeknu, že jsem tu diskuzi sledoval a že po jejím vyslechnutí jsem na tom stejně jako jsem byl na začátku. To znamená, když se mě zeptáte, jsou tito lidé levicový, nebo pravicový, odpověď zní nevím. A jestli to vědí oni, to taky nevím.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Po debatách s nimi tady to také nevím. A je tam ještě jedna zajímavá věc týkající se prezidentské volby. Sílí spekulace, že pokud by Mirek Topolánek postoupil do druhého kola a jeho kandidatura je opřena o podpis senátorů a poslanců, pravděpodobnost, že by soud ty volby zrušil, je poměrně vysoká. My jsme se už o té žalobě, která předcházela volbám bavili, ale ten soud jí zamítl z toho důvodu, že stěžovatelka nebyla ke sporu legitimována. To znamená, že jí zamítl z formálních důvodů. Po proběhnutých volbách je, má potom aktivní legitimaci. To znamená právo podat návrh tomu soudu každý občan. A tam už ta pravděpodobnost je poměrně vysoká.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Dobře ale já myslím, že tahle spekulace byla dementována panem Mlsnou, což je tuším náměstek ministra vnitra. A my se tady pohybuje na tenkém ledě spekulací. Nicméně pokud tomu dobře rozumím, tak Nejvyšší

správní soud nezpochybnil a ani nemohl, protože je to podle zákona. Já sám fakt, že někoho navrhuji poslanci nebo senátoři. To, co bylo zpochybněno, bylo, že někdo navrhoval 2 kandidáty nebo třeba 3 pro mě za mě jo. No, a protože ten výrok Nejvyššího správního soudu zněl tak, jak zněl, tak trochu chytrá Horákyně oblečená, neoblečená. Tak můžeme očekávat, že za 5 let v příštích prezidentských volbách už tohle možné nebude. Ale Nejvyšší správní soud říká k mému údivu, že to zatím možné bylo.

Jaromír SOUKUP, moderátor

To, to, to ano, ale je tady reálné riziko, že pokud by jaksí ve druhém kole byl Mirek Topolánek, ty volby by mohly být zrušeny z formálních důvodů. Mimo jiné v Rakousku byly také z formálních důvodů volby zrušeny a musely se opakovat.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Dokonce z tak komických důvodů, že prý nelepily obálky, pokud si na to vzpomínáte. A aniž bych Rakousko podezřívával z nečistých úmyslů, tak mám takový dojem, že 1. prosince v Rakousku platil nový zákon, který dával volební právo i 16letým. No a protože pan Hofer nemáš příliš velkou oporu mezi 16letým. Nyní je mimochodem v nové vládě ministrem pro infrastrukturu. Tak je to samozřejmě spekulace. Nikoho nechci podezřívát ze zlých úmyslů, ale pane Soukupe, uznejte, že odkládat volby kvůli nelepícím obálkám je něco tak absurdního, že národ Švejka by to měl pochopit.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Ale soud je soud. Soud rozhoduje a my jeho rozhodnutí musíme akceptovat, i když se nám to nelíbí.

/ Reklama /

Jaromír SOUKUP, moderátor

Pane prezidente, poslední otázka k vašim protikandidátům a prezidentským volbám. Pavel Fischer, kandidát na prezidenta se vyjádřil v nějaké debatě v atmosféře. Debaty myslím v nějaké katolické instituci, že by homosexuála ústavním soudcem nejmenoval. Máte k tomu komentář?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No, tak za prvé já po desáté připomínám, že se nebudu vyjadřovat ke konkrétním osobám protikandidátů, což neznamená, že se bez ohledu na osoby nevyjádřím k nějakému konkrétnímu názoru. A tady vám řeknu komentář, který se skládá z jedné nádherné pravdivé anekdoty. Před řadou, řadou let, pane Soukupe, se konala setkání Leonarda Bernsteina, který tehdy řídil newyorskou filharmonii s šéfem moskevské filharmonie. A ten Rus říká Bernsteinovi, pane Bernsteine, vy nás pořád obviňujete z antisemitismu, ale já mám ve svém orchestru 22 procent židů, kolik máte vy? A Bernstein odpověděl netuším. Já si myslím, že tohle je přesná odpověď. Ten kdo počítá procenta židů je pořád antisemita. Teprve ten kdo řekne netuším, antisemita není a je to normální člověk.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Pane prezidente, víte k tomuhle výroku mě to trochu nadzvedlo se musím říct. Ani ne tak ten výrok sám. Nevím v jaké atmosféře byl pronesen. Nevím, jestli nebyl vytržen z kontextu a tak dále. Mě nadzvedl následný komentář Pavla Fischera na Facebooku, který řekl ano, myslel jsem to tak. My jsme hovořili o adopcích dětí homosexuály a o té si můžeme myslet cokoliv a v tomto kontextu jsem řekl, že bych homosexuála ústavním soudcem nejmenoval, protože je v logickém konfliktu zájmů, protože bude lobovat za změnu rodinné politiky, které by jeho menšině, v tomto směru sexuální menšině mohlo vyhovovat, ale absurdum takového názoru, pak by tedy ústavní soudce nemohl být příslušník žádné menšiny.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Samozřejmě já bych.

Jaromír SOUKUP, moderátor

To jsem považoval za větší problém než případný nějaký výrok.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Já bych vám dokonce příklad přesně v tomto duchu. Já jsem jmenoval ústavní soudkyni jednu paní, která předtím byla řekněme vášnivou propagátorkou církevních restitucí a bylo celkem jasné, že dříve nebo později se církevní restituci k ústavnímu soudu dostanou. No a co jo. To znamená, že tam mají být lidé bez chuti, bez zápachu, bez názoru.

Jaromír SOUKUP, moderátor

A možná by tam tedy v kontextu vaší anekdoty asi neměl být podle mínění pana Fischera ani žid?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Například.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Například. Pane prezidente, minulý týden jste jmenoval vládu Andreje Babiše, která už uveřejnila programové prohlášení. Zásady programového prohlášení vlády. Co jim říkáte?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No, tak já si to teď studuju. Vystoupím s názorem na programové prohlášení 10. ledna, na, na zasedání Poslanecké sněmovny, takže teď bych asi nepovažoval za zcela korektní to říkat v tomto pořadu. Třeba, že si ho vážím. Takže uvedu jenom 2 body, které pak v tom vystoupení v parlamentu rozvedu. První bod, mně se to prohlášení líbí. To je jako v té anekdotě jo. Co si myslíš o Brežněvovi? No a on vás zavede na záchod, nakloní se nad mísu a zašeptá, víš já ho mám docela rád jo. Takže něco podobného se týká i tohoto programového prohlášení. Myslím si, že je uděláno dobře, že je uděláno profesionálně. Vadí mně tak a to zdůrazním malá pozornost, relativně malá pozornost věnovaná investicím, tam je všechno možné a do toho jsou pravda zamíchány i investice na stejné úrovni významnosti jako to ostatní. Není to pravda, protože investice předurčují budoucí produktivitu práce, budoucí konkurenční schopnost. Já jsem teď dával paní ministryni financí materiál, který dokazuje, že podíl investic ve výdajích státního rozpočtu dramaticky klesá. No a tohle mi tam chybí. Prostě hierarchizace těch témat. Říci, co je důležitější a co je méně důležité.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Přesto v ekonomické oblasti je tam, v ekonomické oblasti, je tam nějaký bod, který stojí zvláštní pozornosti, důchodový systém, reforma?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No, tak i Andrej Babiš i jeho okolí sám říká, že důchodová reforma bude trvat několik let. Já chci připomenout, že když končila moje vláda, tak prostředky věnované z privatizace Transgasu, což bylo 130 miliard, jsme Špidlově vládě určili na důchodovou reformu a Špidla to rozfrcal. To se nedá označit jiným slovem, rozfrcal. Takže žádných 130 miliard na důchodovou reformu nemáme a já jsem zvědav, kde se seženou. Nicméně vyčkejme a zatím tady v podstatě zkolabovala Potůčkova komise, ale i Bezděkova komise před ní. Všechny komise dlouho pracovali a nakonec nedošli k výsledkům. Já budu rád, když důchodová reforma bude úspěšná. Jenom bych si přál, aby nebyla vedená tou nejsnadnější cestou. To znamená připravit důchodce o část prostředků a pak si hrdě zatleskat a říci, tak a teď tady máme vybilančovaný důchodový účet.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Veřejností zarezonovala zpráva nebo plán Andreje Babiše odstartovat výstavbu vládní čtvrti. A ty jednotlivá ministerstva, která teď sídlí v centru města, v historických budovách jaksi by se přestěhovala do nově

vybudované vládní čtvrti a ty budovy by se asi prodaly. Andrej Babiš říkal třeba, že by ministerstvo kultury mohlo sloužit jako muzeum, že by se mohlo zpřístupni.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Ono už teď je možná muzeum, ale neuvědomujem si to. No, podívejte se.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Jak se na to tváříte, na tenhle ten plán?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Pane Soukupe, každý z nás má svůj sen. Andrej Babiš má sen vládní čtvrti, který už říkal několikrát. Já mám sen kanálu Dunaj - Odra. Mějme rádi svoje sny, važme si jich a snažme si je uskutečnit, ať už jde o ten vodní koridor, nebo ať už jde o tu vládní čtvrt'.

Jaromír SOUKUP, moderátor

To jste odpověděl poměrně jasně, co si o tom myslíte. K zahraniční politice mám jen jednu otázku. Události v zahraničí se stala celá řada. Ve Spojených státech prošla daňová reforma a tak dále, ale bohužel čas, který máme, nám neumožňuje o nich hlouběji diskutovat. Mě zaujala jedna zpráva možná v kontextu Izraele. Mě zaujala. V Německu narůstá muslimský antisemitismus. To je oficiální konstatování německé vlády s tím, že vláda bude jaksí vyučovat více o Holocaustu. Muslimské děti o holocaustu. Co nárůst antisemitismu v Německu, což je velmi blízko nás. Je to náš nejbližší soud znamená?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Pane bože, tak za prvé, muslimský antisemitismus v Německu je dán počtem muslimů v Německu. To je strašlivě jednoduchá logika. A tento počet se zvýšil s příchodem muslimským migrantů.

Jaromír SOUKUP, moderátor

To je logické, ale antisemitismus a Německo vyvolává hrůzu, proto se na to ptám.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Proč, protože tam jsou muslimové, kteří tam přišli odjinud. A to, že jsou na německé půdě a oni většinou ani to historické povědomí nemají, jim nebrání v tom, aby svůj antisemitismus vyjadřovali, ale já vám ocituju jeden ze slavných textů Muslim. Jsou to výroky proroka Muhammada. Vedle koránu nejslavnější druhý text. A abych, když říkáte, že máme málo času dlouho nezdržoval, tak vám ocituji pouze 2 věty. "Strom volá, za mnou se skrývá Žid, jdi a zabij ho. Kámen volá, za mnou se skrývá Žid, jdi a zabij ho. Muslimský antisemitismus existuje od začátku Islámu. To není vůbec nic nového.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Ano, ale jaksí německá historie a antisemitismus vyvolává hrůzné vzpomínky. Proto, proto samotná existence. /souzvuk zvuků/.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Kdyby to dělali Němci, tak s vámi budu souhlasit, ale tohle dělají Muslimové, kteří tuším ani nevědí, kdo to byl Adolf Hitler. A pokud ano tak budou chápat Hitlera jako svého spojence, protože Hitler jak známo přijal velké Muftího z Jeruzaléma a poděkoval mu za jeho boj proti židům.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Pane prezidente, mně v tomto kontextu zaujal citát z německého tisku, který říká, řada lidí bojuje za uprchlíky v Evropě s odkazem na lidská práva, ale paradoxně jsou to často stejní lidé, kteří mají ve svém programu vyhlazení Izraele. Myslí se tím ty uprchlíci.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

No, samozřejmě, že ano, protože když si přečtete například program Íránu, tak přesto, že tam došlo k určité, no oblevě, tak nejvyšší vůdce Íránu prohlásil, že do 20 let nebude Izrael existovat. No, to je vlastně vyhrožování genocidou, není-liž pravda a zločin genocidia je trestný. No, takže taková trestná výprava proti některým lidem by se docela vyplatila.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Nechme politiku politikou. Pane prezidente, čekají nás vánoční svátky, jak je budete trávit?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Konečně se slétne rodina, pane Soukupe. Syn, který je lékař přijede z ostravské fakultní nemocnice. Dcera, která studuje v Londýně, to bude mít nejdál. Nu a pokud jde o ženu a tchýni, kterou nazýváme babičkou, tak ty to mají naopak nejbliž, ty to mají 30 kilometrů z Prahy do Lán. No a budeme rádi, že máme chvíli klidu. Budeme vzpomínat na uplynulý rok a na to, co se jednotlivým z nás přihodilo a jediný, kdo nám na tuto otázku neodpoví, bude náš pes Darsi, protože se zatím nenaučil mluvit.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Zatím. Pane prezidente, já vím, že vaše vánoční poselství si teprve připravujete. Budeme ho vysílat i my na televizi Barrandov, ale kdyby se někdo opozdil, nebo to nestihl, co byste popřál lidem, kteří tedy nestihnou vaše vánoční poselství?

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Víte, já bych lidem popřál mnohé. Přeje se zdraví a já to naprosto chápu. Přeje se štěstí, přeje se úspěch. Tomu všemu rozumím. Ale když se snažíte být alespoň trochu originální a to bude v kontextu vánočního poselství, který vám ovšem neprozradím, tak mimo jiné svým spoluobčanům popřeji, aby se nikdy a nikým nenechali manipulovat, a aby byli svobodné a sebevědomé lidské bytosti. A k tomu ať mají zdraví, štěstí a úspěch.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Děkuji vám pane prezidente, děkuji vám za rozhovor a přeji vám klidné prožití vánočních svátků a šťastný vstup do nového roku.

Miloš ZEMAN, prezident České republiky

Velice děkuji a já vám samozřejmě přeji totéž.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Děkuji. Děkuji za pozornost i vám vážení diváci televize Barrandov a samozřejmě i vám přeji klidné prožití vánočních svátků a šťastný vstup do nového roku.

Volba prezidenta 2018

20.12.2017 ČT 24 str. 02 22:00 Události, komentáře

Daniel TAKÁČ, moderátor

V Událostech, komentářích teď pohledy politologa a komentátora. Komentátor Českého rozhlasu Petr Dudek. Dobrý večer, Petře.

Petr DUDEK, publicista, Český rozhlas

Dobrý večer.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Politolog **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a spolupracovník České televize Kamil Švec. Kamile, dobrý večer.

Kamil ŠVEC, politolog, **FSV UK**, spolupracovník ČT

Dobrý večer.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Tak, pánové, stejná otázka, jakou jsem tady položil v pondělí. Byli by tito dva pánové zodpovědnými prezidenty České republiky?

Petr DUDEK, publicista, Český rozhlas

To se ptáte na spekulaci, ale já si myslím, že ano.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Proč?

Petr DUDEK, publicista, Český rozhlas

Já jsem je sledoval nejenom při této debatě, ale myslím, že i při této debatě prokázali, že na ty zásadní otázky dovedou nějakým rozumným způsobem zareagovat. A zdá se mi, že to mají poměrně v hlavě srovnané. Uprímně řečeno, nebavíme se tady o žádných extremistických kandidátech, nebavíme se tady o kandidátech s pochybnou minulostí, aspoň doufám. Nic zatím jsme nezjistili, co by bránilo jejich případnému zvolení do nejvyššího úřadu. Takže myslím, že pokud by byl zvolen některý z nich, takže by u nás demokracie ohrožena nebyla a fungovat by to mohlo slušně.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Kamile.

Kamil ŠVEC, politolog, **FSV UK**, spolupracovník ČT

Já bych k tomu doplnil, že oba dva ti kandidáti mají nějaké zkušenosti s politikou ať už ve smyslu vyjednávání za, za vědeckou instituci, nebo, nebo z počátku devadesátých let vyjednávání, vyjednávání o podobě režimu, respektive s aktéry režimu. Takže nejsou to politikou úplně nepolíbení, nepolíbení kandidáti, což je bezesporu také výhoda a minimálně tuší, do čeho by mohli jít.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Já jsem tu s nimi rozebíral, co všechno by dělali, kdyby už teď byli v pozici prezidenta republiky, aby reagovali na aktuální situaci, taková, jaká u nás v České republice je. Měli by sílu na to prosadit to, co tady říkali?

Kamil ŠVEC, politolog, **FSV UK**, spolupracovník ČT

Mohli by na to mít sílu v okamžiku, kdyby přišli do toho úřadu tedy s tím, že mají jasný názor a vědí, kam chtějí ten svůj úřad, respektive váhu toho svého úřadu třeba i tu zemi směřovat a v okamžiku, kdy budou pevně stát

za těmito svými zásadami, tak ten vliv může být velmi velký. A vidíme historicky na předchozích prezidentech České republiky, že pokud měli jasný názor a byli zarputilí, takže se jim podařilo tu zemi směřovat nějakým jim daným směrem. Takže v tomhle ohledu určitě, zvláště v okamžiku, kdy ten prezidentský úřad není zas tak slabý, jak se může zdát, zejména v některých, v některých okolnostech, navíc ta váha osobnosti může hrát velkou roli. Takže v tomhle ohledu bude vždycky záležet na tom, jakým způsobem ti kandidáti k tomu budou přistupovat. A myslím si, že, že hodnotíme-li tyto dva kandidáty, takže mohou mít dostatek, dostatek, řekněme, nějaké odvahy jako jít do toho tak, aby tu zemi posunuli.

Daniel TAKÁČ, moderátor

I váhy?

Kamil ŠVEC, politolog, **FSV UK**, spolupracovník ČT

I váhy.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Měli by dostatek váhy na to, aby to prosadili? Bavíme se o konkrétní politické scéně.

Petr DUDEK, publicista, Český rozhlas

No právě. Já jsem v té první odpovědi, myslím, k nim byl celkem shovívavý nebo pozitivní, tak v téhle odpovědi zase...

Daniel TAKÁČ, moderátor

/Nesrozumitelné/ váhy teď.

Petr DUDEK, publicista, Český rozhlas

Ano, aby byla ta vyváženost, ta objektivita. Tak já si, ne vážně. Já si myslím, že tady je to trochu slabší, protože velmi pravděpodobně by je čekal složitý partner, pokud by byli zvoleni. Myslím, že o dost složitější, než měli třeba předcházející prezidenti, které jsme viděli a mohli jsme hodnotit jejich působení. A já nejsem přesvědčený, že kterýkoliv z nich je připravený na to, co ho čeká, pokud bude zvolený v tomto směru, tedy fungovat v interakci s vládou, která zatím vlastně neexistuje. Máme tady nicméně nějaký výsledek voleb, který je zavazující pro to, jak by ta vláda měla vypadat. Zatím snad se nikdo neurazí, když řeknu, že ten výsledek svědčí o jisté bezradnosti, jak s tou situací nakládat, a prezident je v takové chvíli velmi důležitý. Ano, souhlasím tady s kolegou, že oba mají za sebou nějakou "politickou minulost", není to čistokrevná politická minulost. A právě to jim možná bude chybět, pokud se do té situace dostanou, že budou muset vyjednávat vládu, která bude mít naději na to, že bude mít podporu v Poslanecké sněmovně a mohla by vydržet nějakou dobu a něco pro tu zemi udělat. Jak by to dělali, jestli by měli dostatečnou velkou váhu, já tou minulostí ani tou debatou, kterou tady předvedli, přesvědčený nejsem.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Tady se, pánové, trochu neshodli v tom, co by dělali v tom druhém pokusu. Michal Horáček jasně říkal, no, samozřejmě ANO, protože jasně vyhrálo volby, ne, ne, ne, Jiří Drahoš, vezmu si všechny a musíme najít někoho, kdo dá dohromady tu minimálně 101. Co je realističtější přístup?

Kamil ŠVEC, politolog, **FSV UK**, spolupracovník ČT

Tak realističtější je otázka toho, jak a kdo má očekávání. Je pravda, že prezident sehrával historicky v českém politickém systému roli moderátora a známe případy, kdy například i Václav Havel pořádal, pořádal sezení se všemi, se všemi představiteli politických stran a hledali nějaké společné řešení. Současný prezident jedná separátně s každým. Těžko potom může docházet k nějakým kompromisům a dohodám. Nebo je ta situace potom v jistém ohledu složitější, takže, takže bezesporu jednat se všemi má své výhody a nemusí to být nutně špatná cesta, jelikož vidíme-li z Poslanecké sněmovny, že ty politické strany, respektive jejich představitelé

nejsou ochotni zasednout ke společnému stolu i třeba z hlediska ustavující schůze, abychom se nebavili jenom o vládě, a nejsou ochotni hledat nějaká kompromisní řešení a některé strany to tlačí na sílu s jinými...

Daniel TAKÁČ, moderátor

No, právě.

Kamil ŠVEC, politolog, **FSV UK**, spolupracovník ČT

Pak, pak ta pozice prezidenta...

Daniel TAKÁČ, moderátor

Bylo by to řešení všech, vlastně řešení všech proti Babišovi, ale ti všichni vlastně vzájemně o nich nevíme, jestli jsou schopní nějakým způsobem kooperovat.

Kamil ŠVEC, politolog, **FSV UK**, spolupracovník ČT

Nemyslel jsem nutně to, že by museli všichni proti Andreji Babišovi, ale mluvím o nějakém kulatém stolu, kdyby právě prezident měl sehrávat tu roli toho moderátora a nějakým způsobem řešit ty, ty neshody...

Daniel TAKÁČ, moderátor

Donutit je k tomu, ať se dohodnou.

Kamil ŠVEC, politolog, **FSV UK**, spolupracovník ČT

...tak aby, tak aby došlo k nějakému řešení, které bude akceptovatelné pro všechny.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Které řešení jako realističtější vidí Petr Důdek?

Petr DŮDEK, publicista, Český rozhlas

Jenom takovou poznámku pod čarou. Všechno, co říkali kolega, je pravda. Jenom Václav Havel nejednal se všemi představiteli, nikdy nejednal s představiteli komunistické strany.

Kamil ŠVEC, politolog, **FSV UK**, spolupracovník ČT

To je pravda.

Petr DŮDEK, publicista, Český rozhlas

Což mimochodem je docela podobné tomu, co tady řekli účastníci té debaty oba dva. Jestli je realističtější pověřit hnutí ANO, aby sestavilo vládu bez Andreje Babiše, anebo se obrátit třeba na představitele ODS s tím druhým pokusem, já bych snad řekl, že trochu realističtější by mohlo být nebo takto, praktičtější by mohlo být pokusit se přesvědčit hnutí ANO, aby vybralo někoho jiného a pak se svou vahou volebního výsledku sestavilo vládu. Ale my nevíme, jestli v hnutí ANO je vůbec taková varianta průchodná. Takže to by právě bylo na prezidentovi, aby toto zjistil, případně aby svou vahou, o které se tady pořád bavíme, donutil Andreje Babiše, aby se zachoval státnicky a zejména dokud nebude vyřešena otázka Čapího hnízda, nechal někoho ze své strany, aby zastal funkci premiéra. Ale bude ta váha dostatečná? Já jsem, jak jsem řekl, nejsem o tom přesvědčený. Ta druhá varianta s tím, že by někdo jiný než zástupce hnutí ANO tvořil vládu a která by se nějak jakoby lepila v jakýsi konglomerát protibabišovský, to mi připadá jaksí teoreticky možné, ale prakticky velmi složité proveditelné, což už jsme také jako tady viděli.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Ptali jsme se všech kandidátů tady v Událostech, komentářích na různé věci, různá témata, stavěli je do různých situací. Podle čeho se podle vás ale nakonec budou lidi rozhodovat?

Kamil ŠVEC, politolog, **FSV UK**, spolupracovník ČT

Zatím se zdá, respektive ta zkušenost těch posledních měsíců a let ukazuje, že možná voliči ani tak nesledují možná vždy program nebo nějaké konkrétní ideje, cíle, zatím se zdá, že možná mnohem více voliče oslovuje nějaké osobní charisma, což v té prezidentské volbě může být mnohem důležitější, zvlášť tedy pokud prezident nemá úplně program, který by byl pravicový, nebo levicový. Domnívám se, že právě ta osobnost, respektive to charisma může být tím, co ty voliče bude...

Daniel TAKÁČ, moderátor

Lákat.

Kamil ŠVEC, politolog, **FSV UK**, spolupracovník ČT

Lákat.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Nutit volit.

Petr DUDEK, publicista, Český rozhlas

Vy se ptáte, podle čeho se budou lidi rozhodovat. A řekli jste také, že jste oslovili všechny prezidentské kandidáty. Není vinou České televize, že neodpověděl Miloš Zeman, jeden z velmi důležitých kandidátů. A v této souvislosti já se obávám, že se bude...

Daniel TAKÁČ, moderátor

Nepřijal pozvání je přesná forma.

Petr DUDEK, publicista, Český rozhlas

Ano, ano, on nepřijal pozvání, čili to není vina České televize, že, tak jsem to řekl. Ale já si myslím, že v té volbě, v tom vybírání bude příliš mnoho iracionality a bude v tom osobní sympatie, bude v tom něco také, co souvisí s osobní situací toho voliče. Pokud není spokojen s tím, jak jeho svět vypadá, může se uchýlit k protestnímu hlasu a pak se obrátí k populistickému kandidátovi. Já bych si přál a myslím, že by bylo prospěšné pro všechny, kdyby probíhala normální prezidentská kampaň za účasti všech kandidátů, aby to, co jsme tady viděli, aby ty otázky, které jste kladl, museli odpovídat všichni kandidáti a nejenom všichni minus jeden, pak by ta soutěž byla férová a pak, myslím, i ten výběr byl racionálnější a spravedlivější.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Pánové, uvidíme. 12. ledna to má začít, začíná první kolo prezidentské volby v České republice. Budeme to sledovat. Vám děkuju za vaše komentáře. Na shledanou.

Petr DUDEK, publicista, Český rozhlas

Na shledanou.

Kamil ŠVEC, politolog, **FSV UK**, spolupracovník ČT

Na shledanou.

Poslanec ANO je pro „přísné otázky“ ohledně ČT

20.12.2017 [mediar.cz](http://www.mediar.cz) str. 00 Články

Ondřej Aust

"Nelze nevnímat sílící kritiku České televize. Od mediálních odborníků i od široké veřejnosti. Pro Radu velké téma k diskuzi, pro sněmovní mediální výbor potřeba klást přísné otázky a hledat řešení! Hned v lednu," napsal na Twitter Martin Kolovratník, poslanec Babišova hnutí ANO, který v minulém i tomto volebním období ve zmíněném volebním výboru, jenž řeší především právě mediální legislativu, zasedá.

Na otázku otázku Médiaře, které mediální odborníky má na mysli, upřesnil, že například Jana Křečka z Centra mediálních studií (CEMES) při **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Zřejmě tak jde o analytickou zprávu, na níž před pár dny upozornily Parlamentní listy. Křeček s týmem, do něhož patřil i profesor Jan Jiráček či Petra Milková, pro potřeby rady pro vysílání zkoumal pořady České televize a Českého rozhlasu před krajskými a senátními volbami v roce 2016. Z analýzy vyšlo hlavně to, že obě veřejnoprávní média v daném období protežovala stranu TOP 09, které v té době předsedal Miroslav Kalousek.

"V celku vysílaných zpravodajských a politicko-publicistických pořadů České televize byla ve sledovaném období zvýhodňována politická strana TOP 09 tím, že promluvám jejich zástupců bylo trvale a pravidelně přidělováno zřetelně více prostoru, než by odpovídalo reálnému postavení této strany v politickém a společenském životě. Analýza naopak zaznamenala trvalé znevýhodňování KSČM, některých dalších nevládních parlamentních a všech neparlamentních stran," zní závěr ohledně veřejnoprávní televize.

"V celku vysílaných zpravodajských a politicko-publicistických pořadů Českého rozhlasu byla ve sledovaném období zvýhodňována politická strana TOP 09 tím, že promluvám jejich zástupců bylo trvale a pravidelně přidělováno zřetelně více prostoru, než by odpovídalo reálnému postavení této strany v politickém a společenském životě. V analyzovaném celku vysílání Českého rozhlasu naopak mohlo dojít ke znevýhodnění některých parlamentních a některých neparlamentních stran," zjistili výzkumníci ohledně veřejnoprávního rádia.

"Na podkladě této analýzy lze dospět k závěru, že ze strany České televize a ze strany Českého rozhlasu ve sledovaném období v celku jimi vysílaných zpravodajských a politickopublicistických pořadů docházelo k porušování § 31 odstavce 3 zákona 231/2001 Sbírky. Lze tedy dospět i k oprávněnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání realizovat sankční opatření ve smyslu ustanovení § 58 až 61 citovaného zákona," doplňují své závěry Křeček a spol.

Kompletní znění analýzy vysílání ČT a rozhlasu

URL| <https://www.mediar.cz/poslanec-ano-pro-prisne-otazky-ohledne-ct/>

Tímto způsobem Tomáš Halík získal protizákonně své tituly. Jde o čtyřnásobný podvod

20.12.2017 [euportal.cz](http://www.euportal.cz) str. 00 Studie

Otakar Jelínek

V důsledku všech uvedených machinací s akademickými tituly se Mons. Halíkovi podařilo podvodně získat čtyři akademické hodnosti a to 1) licenciáta teologie v Římě, 2) docenta sociologie v Praze, 3) docenta praktické teologie ve Wroclawi a nakonec i Hamplovou nostrifikací 4) doktora teologie Th.D. - a to na základě pouhé jediné práce, obhájené v Římě v roce 1992, která je navíc již dle svého názvu charakteru spíše žurnalistického. Co do akademických podvodů je to výkon jistě hodný obdivu.

OTAKAR JELÍNEK - docent Univerzity Karlovy - shrnuje svá zjištění ohledně podvodů a machinací s akademickými tituly Tomáše Halíka, a ukazuje tak "hodnoty", které vyznává tento miláček médií, jenž se patrně podvodně vydává i za katolického kněze.

V následujícím textu podávám shrnutí mých poznatků, týkajících se vzdělání a titulů Mons. prof. PhDr. Tomáše Halíka, ke kterým jsem dospěl po několika letech pečlivého studia dostupných dokumentů, s nimiž jsem měl možnost postupně se seznamovat a udělat si z nich výpisky. Přitom mi velmi pomohla má částečná znalost italštiny i latiny, neboť relevantní dokumenty jsou psány v těchto jazycích.

"Kádrikulum" vitae

Po sametové revoluci strávil Mons. Halík nějakou dobu v Římě, kde v úterý 11. února 1992 obhájil v češtině před komisí složenou z profesorů K. Skalického, Karla Vrány a Stanislava Grygiela licenciátskou práci z oboru teologie. Práce nese název: „Víra a kultura v soudobé české společnosti. Pokoncilní vývoj v reflexi časopisu Studie“. S tímž datem byl Tomáši Halíkovi udělen Lateránskou universitou v Římě diplom licenciáta teologie Th.Lic. (summa cum laude 90-90). Připomínám, že tento starobylý titul licenciáta odpovídá z hlediska dnešního trojstupňového, tj. bakalářského, magisterského a doktorského vysokoškolského studia hodnosti bakalářské. Bezprostředně po své obhajobě licenciátského titulu se student Halík zapsal dne 13. 2. 1992 na Teologické fakultě Papežské Lateránské University (PLU) k dvouletému studiu na dosažení doktorátu.

Po návratu do Prahy provedl Halíkovi na Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy Dr. Šplíchal nostrifikaci jeho římského licenciátského titulu. Navíc Halíkovi na MŠMT vydal dne 24. dubna 1992 ředitel odboru vysokých škol na MŠMT doc. RNDr. Jozef Nagy, CSc. pod č. j. 16 413/92-30 nostrifikační doložku, v níž se praví: „Držitelé byl přiznán akademicko-vědecký titul 'doktor' ve zkratce 'Dr'". Tímto způsobem byl Halíkovi na MŠMT jeho původní bakalářský titul licenciáta teologie ze Říma protizákonně povýšen na titul doktorský, jenž dle vysokoškolského zákona náleží výlučně absolventům doktorského studia. Proti nezákonnosti vydání této nostrifikační doložky se ohradil dopisem z 18. 5. 1992 č. j. 506/92 tehdejší děkan katolické Teologické fakulty UK.

Ve stejné době muselo na **Fakultě sociálních věd** Karlovy university probíhat habilitační řízení, neboť Mons. Halík byl již dne 21. května 1992 promován za rektora prof. Radima Palouše v Karolinu na docenta sociologie. Halíkova habilitační práce nese název: „Katolická kultura a společnost po 2.vatikánském koncilu.“ Společně s Halíkem jsme toho dne byli promováni také já, tehdejší ministr financí Václav Klaus i pozdější děkan lékařské fakulty prof. Š. Svačina. Byla to jedna z prvních promocií, kde byli promováni starší akademičtí pracovníci, jimž byl za minulého režimu z politických důvodů zastaven postup.

Čtěte ZDE: "Coming-out" kaplana pražské kavárny: Tomáš Halík chtěl zneužít svůj kostel. Kardinál Duka konečně zasahuje. Kdo je Halíkova sestra Jeannine? Falešný dialog. Zbrusu nový KKK jen tak něco nezastaví

Držte si klobouky...

V roce 1992 byl Tomáš Halík akademicky mimořádně činný, neboť ještě na podzim 13. října téhož roku proběhla na Papežské teologické fakultě v polské Wroclawi rozprava o práci, kterou tam Halík předložil k „habilitaci“, což dle polských zákonů je vyšší akademický stupeň získávaný po doktorátu. Tématem jeho wroclavské „habilitace“ bylo: „Katolická kultura a česká společnost po II.vatikánském koncilu“.

Ještě na konci téhož roku 17. 12. 1992 sděluje děkan Teologické fakulty Papežské Lateránské university Mons. Ignazio Sanna (nynější arcibiskup a metropolita oristánský na Sardinii) profesor Ignacy Decovi, děkanu Papežské Teologické fakulty ve Wroclavi (nynějšímu sídelnímu biskupovi v polské Swídnici), že rev. Halík získal na wroclavské fakultě doktorát teologie za stejnou práci, za kterou mu byl předtím udělen licenciátský titul v Římě, „che rev. Halik ha conseguito presso codesta Facolta Theologica il dottorato in theologia con la stessa tesi che é stata presenata e difesa per il coseguimento della licenza in Theologia nella Facoltá di Theologia della P.U.L.“

Tento fakt byl rovněž příčinou toho, že student Halík byl tehdy v Římě z dvouletého studia k dosažení doktorátu na papežské Lateránské universitě vyloučen. O tom podrobně informoval v dopise ze dne 8. února 1993 Mons. prof. Karel Skalický ze Říma děkana pražské katolické Teologické fakulty: „náš student Tomáš Halík dosáhl doktorátu teologie a zároveň i jeho habilitace v prosinci 1992 na Papežské teologické fakultě ve Wroclawi práci, která byla doporučena dvěma oponentskými posudky, a to prof. Zdeňka Neubauera z katedry Filosofie přírodních věd Přírodovědecké fakulty UK a Mons. dr. Karla Vrány z Vaší teologické fakulty. Student tudíž nemůže být zapsán k dosažení jednoho a téhož doktorátu na dvou různých fakultách.“

K vlastní Halíkově práci Mons. prof. Skalický sděluje: ...kromě toho vyplývá z oponentských posudků, že jde o tutéž práci, kterou tenkrát student Halík pod mým vedením jako prvního relátora a pod vedením prof. K. Vrány, prof. S. Grygiela jako druhého a třetího relátora, a kterou obhájil jako licenciátní práci z oboru teologie v úterý 11. 2. 1992 před komisí složenou z profesorů K. Skalického, Karla Vrány a Stanislava Grygiela. Práce nese název: 'Víra a kultura v soudobé české společnosti. Pokoncilní vývoj v reflexi časopisu Studie.'

Jak je patrné, mons. Karel Vrána, druhý relátor Halíkovy licenciátní práce na Papežské lateránské universitě, byl zároveň relátorem této práce podané T. Halíkem k dosažení doktorátu z teologie i jeho habilitace na Papežské theologické fakultě ve Wroclawi. Musel tedy vědět, že jde o jednu a tutéž práci, kterou T. Halík dosáhl licenciátu v Římě a doktorátu i jeho habilitace ve Wroclawi.

Pokud pak jde o docenturu University Karlovy, kterou P. PhDr. Tomáš Halík získal 14. 12. 1992, jak praví oznámení, i tu dosáhl svou licenciátní prací z teologie: Víra a kultura v české společnosti. A tak jednou licenciátní prací z teologie v Římě dosáhl doktorátu z teologie a jeho habilitace ve Wroclawi a docentury na sociologické fakultě v Praze.

V přesvědčení, že je mou povinností informovat Vás o těchto záležitostech týkajících se dvou příslušníků profesorského sboru Vaší theologické fakulty, se Vám poroučím.

Svědectví z Wroclawi

Mons. Ignazio Sanna i Mons. prof. Skalický ve svých dopisech neuvádějí přesně, co znamená v Polsku titul dr. hab., že to je totiž stupeň, jenž odpovídá našemu docentovi, a tato hodnota je udělována uchazeči až po dosažení vědeckého doktorátu na základě rozpravy. Také se v Polsku uvádí před jménem a nikoliv za jménem, podobně jako u nás titul „doc“.

To potvrzuje též sdělení děkana Dece ze dne 13. února 1993 děkanovi Teologické fakulty v Praze, že: „13. Oct. 1992 si e svolta la discussione della sua tesi (Halíkově) di „habilitacja“ (cioé, il grado academico ottenuto dopo il dottorato), di cui il tesi era: 'Katolická kultura a česká společnost po II. vatikánském koncilu“.

Uvedená fakta dle mého soudu vysvětlují, proč byl Halíkovi ve Wroclawi vystaven diplom dr. hab. teologie teprve 29. 9. 1994, tj. až po dvou letech od jeho habilitační rozpravy. Přitom je ovšem v tomto diplomu uveden pouze Halíkův „malý“ doktorát filosofie, získaný v roce 1972 za jeho rigorózní, tedy nikoliv disertační práci, která tehdy byla oceněna Ústavem pro ateismus (!).

V roce 1996 na dotaz děkana katolické Teologické fakulty Karlovy university stran Halíkova doktorátu ve Wroclawi podává v latině děkan Dec následující důležité písemné svědectví:

"Ad questionem Rev. Decani Facultatis S.Theologiae Universitatis Pragensis hisce litteris testatur Rev. Dominum Tomas Halík, sacerdotem Archidioeceseos Pragensis, Doctorem in Philosophia atque Licentiatum in S.Theologia, in nostra Pontificia Facultate Theologica in Wroclaw numquam theologica postgradualia tertii cycli ad normam Ap. Const. Sap. Chr. Art 50 §1 absolvisse neque ad gradum academicum Doctoris in S.Theologia hic promotum esse.

Datum in Wroclaw die 8. Oct. 1996. Ks.prof. dr. hab. Ignacy Dec. Rektor PFT we Wroclawiu."

Což přeloženo ze vznešené latiny do prosté češtiny znamená, že Mons. Halík ve Wroclawi neabsolvoval žádné doktorské studium, ani zde nebyl promován do hodnosti doktora teologie!

Čtete ZDE: Konečně: kněz-nekněz Tomáš Halík sám sebe „udal“. Jeho „doznání“ si všimlo již i Rádio Vatikán. A Petr Hájek o tom mluvil ve slovenském rádiu Svobodný vysílač

Čtyřnásobný podvod

Titul „doktor“ (Ph.D.) byl pro absolventy doktorských studijních programů v ČR zaveden roku 1998 zákonem č. 111/1998 Sb. (zákon o vysokých školách) po vzoru anglosaského světa. V předchozím období, v letech 1990 – 1998, byl jeho obdobou stejný doktorský titul, tedy „doktor“ (ve zkratce Dr.), v tomto období se jednalo dle zákona o standardně tříleté „postgraduální studium“, nikoliv o „doktorský studijní program“.

Nový zákon umožňoval, aby absolventi přechozího tříletého postgraduálního studia s titulem Dr. za jménem požádali o změnu tohoto titulu Dr. na nově zavedený Ph.D. Těto změny v legislativě dle mého soudu obratně využil v roce 2006 i Mons. Halík, když rektora Prof. Hampla požádal o vydání osvědčení k užívání titulu Th.Dr. za jménem. Přitom očividně musel profesorovi Hamplovi předložit svou pochybnou nostrifikační doložku, kterou získal na MŠMT v roce 1992, čímž byl tehdejší rektor prof. Hampl oklamán.

V důsledku všech uvedených machinací s akademickými tituly se Mons. Halíkovi podařilo podvodně získat čtyři akademické hodnosti a to 1) licenciáta teologie v Římě, 2) docenta sociologie v Praze, 3) docenta praktické teologie ve Wroclawi a nakonec i Hamplovou nostrifikaci 4) doktora teologie Th.D. - a to na základě pouhé jediné práce, obhájené v Římě v roce 1992, která je navíc již dle svého názvu charakteru spíše žurnalistického. Co do akademických podvodů je to výkon jistě hodný obdivu. Zůstává smutným faktem, že Karlova univerzita na má předchozí upozornění prorektorovi pro kvalifikace i Etické komisi nebrala zřetel a tím Halíkovi podvody z nepochopitelných důvodů kryla.

URL| <http://www.euportal.cz/Articles/18323-timto-zpusobem-tomas-halik-ziskal-protizakonne-sve-tituly-jde-o-cytrnasobny-podvod.aspx>

BANKÉŘI POD TLAKEM

20.12.2017 Hospodářské noviny str. 12 Panorama

Martin Jašminský

VICEGUVERNÉR CENTRÁLNÍ BANKY VLADIMÍR TOMŠÍK VARUJE, ŽE DOMÁCNOSTI MOHOU PŘI ZADLUŽOVÁNÍ PŘECENIT SVÉ SÍLY. NAPOMÁHÁ TOMU, ŽE ČESKÉ EKONOMICE SE MIMOŘÁDNĚ DAŘÍ A NA VLNĚ OPTIMISMU SE VEZOU KLIENTI I BANKÉŘI.

Vladimír Tomšík viceguvernér České národní banky

Centrální banka se rozhodla zvýšit rezervu, aby banky byly lépe připravené na to, že se v budoucnu zhorší ekonomická situace a lidé a firmy budou své úvěry hůře splácet. Jedním z impulzů pro toto rozhodnutí bylo, že banky si aktuálně vylepšují své výsledky tím, že netvoří rezervy na budoucí ztráty tak obezřetně jako v minulých letech. Viceguvernér České národní banky Vladimír Tomšík zdůraznil, že centrální banka intenzivně provádí kontroly přímo v bankách a sleduje, jak jsou stabilní. Podle posledních zátěžových testů jsou stále vysoce odolné, Tomšík je ale toho názoru, že se trochu zapomíná myslet na zadní kolečka.

* HN: Nepovede zvyšování sazby proticyklické rezervy k horší dostupnosti úvěrů například pro malé a střední podniky?

Povinnost vytvářet proticyklickou rezervu není překážkou, aby banky poskytovaly úvěry podnikům a domácnostem podle svých současných plánů. Většina z nich má za předpokladu rozumné dividendové politiky stále dostatečný prostor v kapitálu jak na navýšení rezervy, tak na růst svých úvěrových obchodů. A opět bych chtěl zdůraznit, že tato rezerva není nástrojem na brzdění úvěrového růstu v dobrých časech, ale na omezování úvěrového propadu v časech horších. Je přirozené, že v době rychlého hospodářského růstu mají banky tendenci poskytovat benevolentněji více úvěrů a stejně tak v recesi poskytování úvěrů zpříšňovat. Toto chování přispívá k zesilování cyklických výkyvů. Budou-li mít banky dostatečné rezervy, měly by být schopny poskytovat úvěry i v horších dobách bez výrazně přísnějších podmínek. Je ale nezbytné, aby v dobrých časech tyto rezervy skutečně vytvořily.

* HN: Seznámíte veřejnost podrobněji s tím, na základě čeho jste o zvýšení rezervy rozhodli?

Ano, chceme v tom být aktivnější. Bankovní rada rozhodla, že na základě dosud nezveřejňované podzimní aktualizace Zprávy o finanční stabilitě bude v prvních týdnech příštího roku publikován dokument Rizika pro finanční stabilitu a jejich indikátory. A bude tomu tak i v dalších letech.

* HN: Když jste mluvil o „rozumné dividendové politice“, jak hodnotíte chování akcionářů tuzemských bank?

Není naší rolí říkat, co je přehnané a co ne. Podstatné je, že je to velmi individuální a že zisky bank doposud umožňovaly další rozvoj úvěrování i uspokojování akcionářů. Pro nás je zásadní, aby se banky nehonily za ziskem tím, že zvyšují rizikovost svých obchodů. Na to musí mít dostatek kapitálu. Lidé se nás třeba často ptají, jak banky plní naše doporučení k poskytování úvěrů. Vesměs je plní, nicméně se najdou situace, kdy to dodržováno není.

* HN: Co s tím děláte?

Zintenzivnili jsme kontroly dohledu na místě a bankám, u kterých jsme zjistili nedostatky, jsme stanovili dodatečné kapitálové požadavky v rámci takzvaného pilíře 2. Tyto požadavky jsou šité na míru té které instituci. Je-li potřeba v bance navýšit kapitál, chceme vědět, jak to udělá. K tomu slouží kapitálové plánování. Je-li to třeba banka na burze, buď vygeneruje zisk a dá ho do kapitálu, nebo osloví stávající akcionáře, anebo si vydává akcie a nabízí je novým investorům. A když nám řekne, že chce celý svůj zisk vyplatit na dividendách, pak my řekneme moment – rostou vám kapitálové nároky, tak kde na to vezmete?

* HN: A pokud vám slíbí, že kapitál doplní, to vám stačí?

Ne. Chceme jasné závazné a důvěryhodné řešení. Kdyby to tak nebylo, jsme připraveni dividendu natvrdo omezit. Na to máme nástroje.

* HN: Jak moc je vaše poslední rozhodnutí ovlivněno rychlým růstem cen nemovitostí?

Riziko dalšího rozvoje spirály mezi cenami nemovitostí a úvěry na jejich pořízení bylo samozřejmě součástí diskuse. V rozhodování o zvýšení sazby proticyklické rezervy měl ovšem tentokrát vývoj na hypotečním trhu a na trhu nemovitostí menší váhu. Tím neříkám, že na těchto trzích rizika pro finanční stabilitu nevidíme. Reagujeme ale na ně primárně makrobezpečnostními nástroji a dohledovou činností. Z hlediska rozhodování o proticyklické rezervě mají mnohem větší váhu obecné tendence. Bankám se prudce snížily náklady spojené s úvěrovými ztrátami, což přispívá k jejich ziskovosti. S ohledem na optimistická očekávání vyplácejí banky z těchto zisků relativně vysoké dividendy a vlastníci přestávají myslet na zadní kolečka. Bankéři se nejspíše budou snažit udržet tržní podíly a stávající zisky prostřednictvím vysokého objemu nově poskytovaných úvěrů. Dlouhodobější pokles ziskovosti by přitom mohl v budoucnosti omezit schopnost sektoru posilovat kapitál z nerozdělených zisků. To vše dohromady vytváří potenciální zdroje zranitelnosti, na které musí každý zodpovědný regulátor a dohled reagovat. A v případě pokračování rychlé úvěrové dynamiky, zvyšování rizik spojených s financováním nákupu nemovitostí a nárůstu zranitelnosti bankovního sektoru jsme připraveni jít se zvyšováním proticyklické rezervy dále.

* HN: V čem je riziko toho, že se ekonomice a bankám daří a netrápí je tolik obavy, že by úvěry nebyly splácené?

Bankám se opravdu daří hodně dobře. Jsme v ekonomickém rozkvětu. Není to ale tím, že by jim rostly marže. Je to tím, jak se oceňují rizika. Zejména ty největší banky mají dostatečné kapacity na to, aby měly vlastní interní modely oceňování rizikovosti klientů. Tyto modely jsou vlastně hraní si s čísly a vycházejí z dlouhých řad a velkých objemů dat. Vycházejí z toho, komu se úvěr poskytl, do jakého sektoru, jak jsou historicky splácené a podobně. A tyto modely aktuálně oceňují riziko historicky nejnižší. V tom je to nebezpečí. Celá ekonomika, lidé i risk manažeři se vezou na vlně optimismu.

* HN: Interní modely tedy mohou používat jen velké banky?

Musíte mít na to dostatečně velké portfolio a množství dat, aby to statisticky fungovalo. A proč se to nezakáže? No, ono to má svou logiku. Když chcete, aby někomu lépe padla košile, a neseď mu standardizované velikosti, tak ji ušijete na míru. A která z finančních institucí, které určitou velikost a množství dat nemají, musí jet podle standardizovaného modelu.

* HN: Pojdme zpět k vašemu rozhodování. Znamená to, že vývoj na trhu nemovitostí vás už tolik netrápí?

Na tato rizika jsme reagovali již před rokem zpřísnováním doporučených horních hranic ukazatele LTV, tedy jaká může být maximální výše hypotéky k hodnotě zástavy, a dalšími opatřeními. To přispělo k zastavení meziročního růstu nových hypotečních úvěrů a snížení objemu a zdražení úvěrů poskytovaných na větší část

hodnoty nemovitosti. Ve směru omezení rizik začala rovněž působit měnová politika. Navíc větší intenzita dohledu vede k tomu, že instituce neberou naše doporučení na lehkou váhu. Na druhou stranu nepřehlídíme, že instituce ve druhém čtvrtletí letošního roku zpřísněné limity zpočátku převážně nedodržovaly a přiblížily se k nim až v červnu.

* HN: Jak moc banky překračovaly v letošním druhém čtvrtletí přísnější limit pro hypotéky ve výši 80 až 90 procent hodnoty nemovitostí?

Zpočátku poměrně hodně, takových úvěrů poskytly ne maximálně 15 procent, kolik je povoleno, ale 28 procent. K limitu se přiblížily až v červnu, což je trochu zarážející s ohledem na to, že o této změně věděly devět měsíců dopředu. Všimáme si rovněž toho, že se výrazně zvýšil podíl úvěrů ve výši těsně pod doporučenou hodnotou ve vztahu k hodnotě zástavy a že místy pravděpodobně dochází k vylepšování tím, že je zde tendence oceňovat zástavy podle kupních cen. Na část z těchto rizik jsme připraveni reagovat prostřednictvím dodatečného kapitálového požadavku v rámci již zmíněného druhého pilíře.

* HN: Mají banky a klienti počítat s tím, že se parametry doporučení ČNB ohledně hypoték dále zpřísní?

Bankovní rada se shodla na tom, že v tuto chvíli není nezbytné limity či další dílčí doporučení zpřísnovat. Budeme se pozorně dívat na to, jaké standardy u hypotečních úvěrů poskytovatelé skutečně v praxi uplatňují. V této souvislosti chci zdůraznit, že považujeme za velmi důležité opět prosazovat novelu zákona o ČNB, která by ČNB umožnila stanovovat horní hranice ukazatelů obezřetného úvěrování právně vymahatelnou formou. Vycházíme z toho, že obnovená jednání o novele by byla založena na znění, v němž by byly zahrnuty pozměňovací návrhy schválené Rozpočtovým výborem Poslanecké sněmovny. Bylo by nebezpečnou iluzí domnívat se, že finanční stabilita může být dlouhodobě dosažitelná bez dostatečných nástrojů a pravomocí ukotvených v zákoně.

* HN: A opravdu je nutný zákon? Vždyť z toho, co říkáte, vyplývá, že máte dost silné nástroje.

Zákon je připraven zejména z preventivních důvodů. Měl by umožnit omezování systémových rizik nejenom dnes, ale hlavně do budoucna. Lze totiž očekávat, že hypoteční úvěry budou v budoucnu poskytovat nejenom banky, ale i nebankovní subjekty a zahraniční instituce. Doporučení není právně vymahatelné a nelze se spoléhat na to, že ho všichni poskytovatelé budou vždy dodržovat. Právně závazný postup zajistí rovné podmínky na trhu. Zároveň vidíme, že probíhá velmi silný konkurenční boj. Bankéři jsou pod silným tlakem akcionářů, kteří jim často ve snaze udržet dosavadní zisky a případně jimi podpořit méně úspěšné části nadnárodních skupin stanovují vysoké krátkodobé cíle ve formě růstu objemu poskytnutých úvěrů. A z druhé strany na ně tlačí finanční zprostředkovatelé, jejichž cílem je prodat co nejvíce úvěrů v co největším objemu, přičemž rizika zůstanou v bilancích bank.

* HN: Otázkou také je, zda je nutné kromě limitu výše hypotéky k zástavě ještě stanovovat limity výše hypotéky k ročnímu příjmu a výši splátky k měsíčnímu příjmu žadatele.

Rozhovory s jinými centrálními bankami a regulátory, kterých jsem se účastnil v posledních měsících, mě vedou k přesvědčení, že je to nutné stále více. Poskytovatelé úvěrů mají přirozenou snahu limity výše úvěru k hodnotě zástavy různými způsoby obcházet nebo vytvářet „inovace“, kterými vytvoří zdání snadnějšího splácení vysokých úvěrových částek. Máme tady prostředí optimistických očekávání ohledně budoucího vývoje příjmů i dalšího růstu cen rezidenčních nemovitostí. Při současných úrokových sazbách a výši měsíčních splátek také roste představa domácností, jak vysokou hypotéku jsou schopny si vzít. Mírný nárůst úrokových sazeb je v tomto ohledu převážen vyššími příjmy domácností. Pokud bude v této situaci významná část domácností považovat rychlý růst svých příjmů za trvalý jev, může současná výše úrokových sazeb (při přehlížení rizika jejich budoucího růstu) vytvářet iluzi snadného splácení stále většího úvěru.

* HN: Myslíte si, že domácnosti mohou podcenit svou schopnost splácet v budoucnu hypotéky?

Mám obavu, že domácnosti by mohly při rozhodování o zadlužování začít ignorovat úroveň nominálních úrokových sazeb a riziko jejich zvýšení v budoucnu. Pokud by u nich začaly převládat „animal spirits“ hnané nadměrně optimistickými očekáváními, nemuselo by to dopadnout dobře.

* HN: Není to už opravdu o tom, že jako regulátor příliš vstupujete do soukromého vztahu banka a klient?

To ve veřejné diskusi slýchám často. My ale chceme vidět, že banka klienta hodnotí adekvátně, a současně chceme, aby nedošlo k předlužení domácností. Také si přejeme, aby banky byly ziskové, stabilní a akcionáři měli zájem je podporovat v rozvoji. Důležitá je také finanční stabilita domácností. Když se dostanou pod tlak, nepřijdou o střechu nad hlavou. Osekají další výdaje a můžeme tu mít makroekonomický problém, protože se propadne poptávka. Navíc si nemyslím, že je veřejným zájmem, aby banky poskytovaly úvěry bez ohledu na výši příjmů žadatele. Hypoteční úvěry nemohou plnit sociální roli a zajišťovat všeobecnou dostupnost vlastnického bydlení. Takový přístup by byl v konečném důsledku nesmírně nákladný pro zadlužené domácnosti, banky i všechny daňové poplatníky. Historie mnoha zemí nás učí, že nezvládnutá hypoteční mánie vždy nakonec zasáhla i veřejné finance. Pokud si domácnosti berou stále vyšší a vyšší úvěry v mnohonásobcích svých ročních příjmů a jejich splátky konzumují rozhodnou část jejich měsíčních příjmů, při následných potížích se z toho vždy stane sociální problém, vůči kterému politická reprezentace stěží zůstane netečná.

* HN: Basilejský výbor teprve před dvěma týdny zveřejnil zbývající části dohody ohledně regulatorního standardu Basel III. Zabývala se některými z nich bankovní rada?

V tuto chvíli výsledky dohod analyzujeme a připravujeme se na diskuse ohledně jejich implementace v Evropské unii. Bankovní rada se v prosinci zabývala kapitálovým nástrojem, který je v těchto dohodách zmíněn – pákový poměr (leverage ratio). Tento ukazatel, který zjednodušeně řečeno poměřuje kapitál bank s jejich celkovými (rizikově neváženými) aktivy, by měl podle dříve uzavřených dohod činit nejméně tři procenta. Současná obezřetnostní regulace v unii bere pákový poměr jenom jako monitorovací a zveřejňovaný ukazatel, ale pro udržení důvěry v bankovní sektor je žádoucí sledovat jeho možnosti a úskalí plnění již v současnosti. Otázkou ale je, jak správně tento ukazatel měřit. ČNB podobně jako Velká Británie již nějakou dobu argumentovala, že při původní kalibraci tohoto nástroje v Basilejském výboru pro bankovní dohled byla opomenuta skutečnost, že v řadě národních bankovních sektorů drží banky poměrně vysoká aktiva vůči centrálním bankám. Tyto expozice přitom nemusí být odrazem záměrného rozhodnutí bankovního sektoru, ale vedlejším efektem prováděné měnové politiky. Konkrétně třeba my stahujeme likviditu z trhu a banky u nás mají uložené obrovské peníze. Pokud by to nebylo zohledněno, banky by se mohly oproti svým mezinárodním konkurentům dostat do nevýhody. Je tomu tak i u nás, kde expozice bank vůči ČNB vzrostly v posledních pěti letech ze zhruba 400 miliard korun na 2400 miliard korun. Takže z původních necelých 10 procent teď u nás mají tuzemské banky uloženou přibližně třetinu svých aktiv. Proto velmi vítáme, že Basilejský výbor ve svém posledním dokumentu o finalizaci Basel III v tomto směru umožnil volnější přístup.

* HN: Basilejský výbor významně pokročil v diskusi o zacházení se státními dluhopisy v bilancích bank. Jsou její výsledky pro ČNB přijatelné?

My jsme se této diskuse účastnili velmi aktivně v basilejské konzultativní skupině, která připravovala vstupy pro vlastní jednání Basilejského výboru. Zveřejněný diskusní dokument vítáme, neboť návrhy jdou směrem, který dlouhodobě prosazujeme. Kapitálové požadavky ke státním dluhopisům, v regulatorním jazyce ke svrchovaným expozicím, by neměly být nulové a měly by se do jisté míry odvíjet od rizikivosti těchto dluhopisů. Za rozumné považujeme to, aby jednotlivé banky rizikovost samy nemodelovaly a neodhadovaly, tedy aby rizikové váhy byly stanoveny podle standardizovaného přístupu. Podporujeme také větší dohledové pravomoci a požadavky na transparentnost ze strany bank. A co je velmi důležité, dokument zdůrazňuje nezbytnost řízení rizika koncentrace aktiv bank v této oblasti. My jsme byli v Evropě úplně prvním regulátorem, který před čtyřmi lety vytvořil vlastní metodu hodnocení a řízení tohoto rizika, protože jsme říkali, že absolutně bez rizika to není. A Basilejský výbor to teď od nás převzal, takže jsme významně přispěli k formování jeho názoru na tuto věc.

Vladimír Tomšík (43)

Členem bankovní rady je od roku 2006, od roku 2010 je viceguvernérem. Příští rok v prosinci mu skončí druhý šestiletý mandát a tím i jeho působení ve vedení ČNB. Tomšík vystudoval VŠE v Praze a **Fakultu sociálních věd** UK. V roce 2009 byl jmenován na návrh Vědecké rady VŠE profesorem pro obor finance. Před příchodem do ČNB pracoval v Komerční bance a ve finanční skupině Newton Holding. V ČNB dohlíží na oblast finanční

stability a výkon dohledu nad finančním trhem. Hypoteční úvěry nemohou plnit sociální roli a zajišťovat všeobecnou dostupnost vlastnického bydlení.

TO TAM DEJTE...

Vladimír Tomšík patří k matadorům mezi členy bankovní rady ČNB. Je členem Evropské rady pro systémová rizika a konzultační skupiny Basilejského výboru pro dohled nad bankami. Názvy těchto institucí většině lidí nic neřeknou, ale právě zde se tvoří pravidla pro fungování bank, která mají předcházet nezodpovědnému chování a tím i vzniku nejrůznějších finančních krizí. Řada bankéřů ovšem velký nárůst nejrůznějších omezení a nařízení kritizuje s tím, že je to omezuje v podnikání a že to svazuje bankovníctví až příliš. Když Tomšík popisuje, jak se podařilo do pravidel prosadit něco, co se naopak bankám bude líbit, se smíchem vykřikuje: „To tam určitě dejte, to potěší všechny české bankéře, protože ti rozhodnutí Basilejského výboru určitě nečtou.“

O autorovi | Martin Jašminský, martin.jasminsky@economia.cz

Foto autor | Foto: HN – Matej Slávik

České rodiny při zadlužování přeceňují své síly, říká Vladimír Tomšík. Na vlně optimistické ekonomiky se vezou i bankéři

20.12.2017 iHNed.cz str. 00

Martin Jašminský

Viceguvernér centrální banky Vladimír Tomšík varuje, že domácnosti mohou při zadlužování přecenit své síly. Napomáhá tomu, že české ekonomice se mimořádně daří a na vlně optimismu se vezou klienti i bankéři. "Historie mnoha zemí nás učí, že nezvládnutá hypoteční mánie vždy nakonec zasáhla i veřejné finance," varuje Tomšík.

Centrální banka se rozhodla zvýšit rezervu, aby banky byly lépe připravené na to, že se v budoucnu zhorší ekonomická situace a lidé a firmy budou své úvěry hůře splácet. Jedním z impulzů pro toto rozhodnutí bylo, že banky si aktuálně vylepšují své výsledky tím, že netvoří rezervy na budoucí ztráty tak obezřetně jako v minulých letech. Viceguvernér České národní banky Vladimír Tomšík zdůraznil, že centrální banka intenzivně provádí kontroly přímo v bankách a sleduje, jak jsou stabilní. Podle posledních zátěžových testů jsou stále vysoce odolné, Tomšík je ale toho názoru, že se trochu zapomíná myslet na zadní kolečka.

HN: Nepovede zvyšování sazby proticyklické rezervy k horší dostupnosti úvěrů například pro malé a střední podniky?

Povinnost vytvářet proticyklickou rezervu není překážkou, aby banky poskytovaly úvěry podnikům a domácnostem podle svých současných plánů. Většina z nich má za předpokladu rozumné dividendové politiky stále dostatečný prostor v kapitálu jak na navýšení rezervy, tak na růst svých úvěrových obchodů. A opět bych chtěl zdůraznit, že tato rezerva není nástrojem na brzdění úvěrového růstu v dobrých časech, ale na omezování úvěrového propadu v časech horších. Je přirozené, že v době rychlého hospodářského růstu mají banky tendenci poskytovat benevolentněji více úvěrů a stejně tak v recesi poskytování úvěrů zpříšňovat. Toto chování přispívá k zesilování cyklických výkyvů. Budou-li mít banky dostatečné rezervy, měly by být schopny poskytovat úvěry i v horších dobách bez výrazně přísnějších podmínek. Je ale nezbytné, aby v dobrých časech tyto rezervy skutečně vytvořily.

HN: Seznámíte veřejnost podrobněji s tím, na základě čeho jste o zvýšení rezervy rozhodli?

Ano, chceme v tom být aktivnější. Bankovní rada rozhodla, že na základě dosud nezveřejňované podzimní aktualizace Zprávy o finanční stabilitě bude v prvních týdnech příštího roku publikován dokument Rizika pro finanční stabilitu a jejich indikátory. A bude tomu tak i v dalších letech.

Vladimír Tomšík (43)

* Členem bankovní rady je od roku 2006, od roku 2010 je viceguvernérem. Příští rok v prosinci mu skončí druhý šestiletý mandát a tím i jeho působení ve vedení ČNB.

* Tomšík vystudoval VŠE v Praze a **Fakultu sociálních věd** UK. V roce 2009 byl jmenován na návrh Vědecké rady VŠE profesorem pro obor finance.

* Před příchodem do ČNB pracoval v Komerční bance a ve finanční skupině Newton Holding. V ČNB dohlíží na oblast finanční stability a výkon dohledu nad finančním trhem.

HN: Když jste mluvil o "rozumné dividendové politice", jak hodnotíte chování akcionářů tuzemských bank?

Není naší rolí říkat, co je přehnané a co ne. Podstatné je, že je to velmi individuální a že zisky bank doposud umožňovaly další rozvoj úvěrování i uspokojování akcionářů. Pro nás je zásadní, aby se banky nehonily za ziskem tím, že zvyšují rizikovost svých obchodů. Na to musí mít dostatek kapitálu. Lidé se nás třeba často ptají, jak banky plní naše doporučení k poskytování úvěrů. Vesměs je plní, nicméně se najdou situace, kdy to dodržováno není.

HN: Co s tím děláte?

Zintenzivnili jsme kontroly dohledu na místě a bankám, u kterých jsme zjistili nedostatky, jsme stanovili dodatečné kapitálové požadavky v rámci takzvaného pilíře 2. Tyto požadavky jsou šité na míru té které instituci. Je-li potřeba v bance navýšit kapitál, chceme vědět, jak to udělá. K tomu slouží kapitálové plánování. Je-li to třeba banka na burze, buď vygeneruje zisk a dá ho do kapitálu, nebo osloví stávající akcionáře, anebo si vydává akcie a nabízí je novým investorům. A když nám řekne, že chce celý svůj zisk vyplatit na dividendách, pak my řekneme moment - rostou vám kapitálové nároky, tak kde na to vezmete?

To tam dejte...

* Vladimír Tomšík patří k matadorům mezi členy bankovní rady ČNB. Je členem Evropské rady pro systémová rizika a konzultační skupiny Basilejského výboru pro dohled nad bankami. Názvy těchto institucí většině lidí nic neřeknou, ale právě zde se tvoří pravidla pro fungování bank, která mají předcházet nezodpovědnému chování a tím i vzniku nejrůznějších finančních krizí.

* Řada bankéřů ovšem velký nárůst nejrůznějších omezení a nařízení kritizuje s tím, že je to omezuje v podnikání a že to svazuje bankovníctví až příliš.

* Když Tomšík popisuje, jak se podařilo do pravidel prosadit něco, co se naopak bankám bude líbit, se smíchem vykřikuje: "To tam určitě dejte, to potěší všechny české bankéře, protože ti rozhodnutí Basilejského výboru určitě nechtou."

HN: A pokud vám slíbí, že kapitál doplní, to vám stačí?

Ne. Chceme jasné závazné a důvěryhodné řešení. Kdyby to tak nebylo, jsme připraveni dividendu natvrdo omezit. Na to máme nástroje.

HN: Jak moc je vaše poslední rozhodnutí ovlivněno rychlým růstem cen nemovitostí?

Riziko dalšího rozvoje spirály mezi cenami nemovitostí a úvěry na jejich pořízení bylo samozřejmě součástí diskuse. V rozhodování o zvýšení sazby proticyklické rezervy měl ovšem tentokrát vývoj na hypotečním trhu a na trhu nemovitostí menší váhu. Tím neříkám, že na těchto trzích rizika pro finanční stabilitu nevidíme. Reagujeme ale na ně primárně makroobezřetnostními nástroji a dohledovou činností. Z hlediska rozhodování o proticyklické rezervě mají mnohem větší váhu obecné tendence. Bankám se prudce snížily náklady spojené s úvěrovými ztrátami, což přispívá k jejich ziskovosti. S ohledem na optimistická očekávání vyplácejí banky z těchto zisků relativně vysoké dividendy a vlastníci přestávají myslet na zadní kolečka. Bankéři se nejspíše budou snažit udržet tržní podíly a stávající zisky prostřednictvím vysokého objemu nově poskytovaných úvěrů. Dlouhodobější pokles ziskovosti by přitom mohl v budoucnosti omezit schopnost sektoru posilovat kapitál z nerozdělených zisků.

To vše dohromady vytváří potenciální zdroje zranitelnosti, na které musí každý zodpovědný regulátor a dohled reagovat. A v případě pokračování rychlé úvěrové dynamiky, zvyšování rizik spojených s financováním nákupu nemovitostí a nárůstu zranitelnosti bankovního sektoru jsme připraveni jít se zvyšováním proticyklické rezervy dále.

HN: V čem je riziko toho, že se ekonomice a bankám daří a netrápí je tolik obavy, že by úvěry nebyly splácené?

Bankám se opravdu daří hodně dobře. Jsme v ekonomickém rozkvětu. Není to ale tím, že by jim rostly marže. Je to tím, jak se oceňují rizika. Zejména ty největší banky mají dostatečné kapacity na to, aby měly vlastní interní modely oceňování rizikovosti klientů. Tyto modely jsou vlastně hraní si s čísly a vycházejí z dlouhých řad a velkých objemů dat. Vycházejí z toho, komu se úvěr poskytl, do jakého sektoru, jak jsou historicky splácené a podobně. A tyto modely aktuálně oceňují riziko historicky nejnižší. V tom je to nebezpečí. Celá ekonomika, lidé i risk manažeři se vezou na vlně optimismu.

HN: Interní modely tedy mohou používat jen velké banky?

Musíte mít na to dostatečně velké portfolio a množství dat, aby to statisticky fungovalo. A proč se to nezakáže? No, ono to má svou logiku. Když chcete, aby někomu lépe padla košile, a nesedí mu standardizované velikosti, tak ji ušijete na míru. A která z finančních institucí, které určitou velikost a množství dat nemají, musí jet podle standardizovaného modelu.

HN: Pojdme zpět k vašemu rozhodování. Znamená to, že vývoj na trhu nemovitostí vás už tolik netrápí?

Na tato rizika jsme reagovali již před rokem zpřísněním doporučených horních hranic ukazatele LTV, tedy jaká může být maximální výše hypotéky k hodnotě zástavy, a dalšími opatřeními. To přispělo k zastavení meziročního růstu nových hypotečních úvěrů a snížení objemu a zdražení úvěrů poskytovaných na větší část hodnoty nemovitosti. Ve směru omezení rizik začala rovněž působit měnová politika. Navíc větší intenzita dohledu vede k tomu, že instituce neberou naše doporučení na lehkou váhu. Na druhou stranu nepřehlídíme, že instituce ve druhém čtvrtletí letošního roku zpřísněné limity zpočátku převážně nedodržovaly a přiblížily se k nim až v červnu.

HN: Jak moc banky překračovaly v letošním druhém čtvrtletí přísnější limit pro hypotéky ve výši 80 až 90 procent hodnoty nemovitosti?

Zpočátku poměrně hodně, takových úvěrů poskytl ne maximálně 15 procent, kolik je povoleno, ale 28 procent. K limitu se přiblížily až v červnu, což je trochu zarážející s ohledem na to, že o této změně věděly devět měsíců dopředu. Všimáme si rovněž toho, že se výrazně zvýšil podíl úvěrů ve výši těsně pod doporučenou hodnotou ve vztahu k hodnotě zástavy a že místy pravděpodobně dochází k vylepšování tím, že je zde tendence oceňovat zástavy podle kupních cen. Na část z těchto rizik jsme připraveni reagovat prostřednictvím dodatečného kapitálového požadavku v rámci již zmíněného druhého pilíře.

HN: Mají banky a klienti počítat s tím, že se parametry doporučení ČNB ohledně hypoték dále zpřísní?

Bankovní rada se shodla na tom, že v tuto chvíli není nezbytné limity či další dílčí doporučení zpřísnovat. Budeme se pozorně dívat na to, jaké standardy u hypotečních úvěrů poskytovatelé skutečně v praxi uplatňují. V této souvislosti chci zdůraznit, že považujeme za velmi důležité opět prosazovat novelu zákona o ČNB, která by ČNB umožnila stanovovat horní hranice ukazatelů obezřetného úvěrování právně vymahatelnou formou. Vycházíme z toho, že obnovená jednání o novele by byla založena na znění, v němž by byly zahrnuty pozměňovací návrhy schválené Rozpočtovým výborem Poslanecké sněmovny. Bylo by nebezpečnou iluzí domnívat se, že finanční stabilita může být dlouhodobě dosažitelná bez dostatečných nástrojů a pravomocí ukotvených v zákoně.

HN: A opravdu je nutný zákon? Vždyť z toho, co říkáte, vyplývá, že máte dost silné nástroje.

Zákon je připraven zejména z preventivních důvodů. Měl by umožnit omezování systémových rizik nejenom dnes, ale hlavně do budoucna. Lze totiž očekávat, že hypoteční úvěry budou v budoucnu poskytovat nejenom banky, ale i nebankovní subjekty a zahraniční instituce. Doporučení není právně vymahatelné a nelze se spoléhat na to, že ho všichni poskytovatelé budou vždy dodržovat. Právně závazný postup zajistí rovné

podmínky na trhu. Zároveň vidíme, že probíhá velmi silný konkurenční boj. Bankéři jsou pod silným tlakem akcionářů, kteří jim často ve snaze udržet dosavadní zisky a případně jimi podpořit méně úspěšné části nadnárodních skupin stanovují vysoké krátkodobé cíle ve formě růstu objemu poskytnutých úvěrů. A z druhé strany na ně tlačí finanční zprostředkovatelé, jejichž cílem je prodat co nejvíce úvěrů v co největším objemu, přičemž rizika zůstanou v bilancích bank.

HN: Otázkou také je, zda je nutné kromě limitu výše hypotéky k zástavě ještě stanovovat limity výše hypotéky k ročnímu příjmu a výši splátky k měsíčnímu příjmu žadatele.

Rozhovory s jinými centrálními bankami a regulátory, kterých jsem se účastnil v posledních měsících, mě vedou k přesvědčení, že je to nutné stále více. Poskytovatelé úvěrů mají přirozenou snahu limity výše úvěru k hodnotě zástavy různými způsoby obcházet nebo vytvářet "inovace", kterými vytvoří zdání snadnějšího splácení vysokých úvěrových částek. Máme tady prostředí optimistických očekávání ohledně budoucího vývoje příjmů i dalšího růstu cen rezidenčních nemovitostí. Při současných úrokových sazbách a výši měsíčních splátek také roste představa domácností, jak vysokou hypotéku jsou schopny si vzít. Mírný nárůst úrokových sazeb je v tomto ohledu převážen vyššími příjmy domácností. Pokud bude v této situaci významná část domácností považovat rychlý růst svých příjmů za trvalý jev, může současná výše úrokových sazeb (při přehlížení rizika jejich budoucího růstu) vytvářet iluzi snadného splácení stále většího úvěru.

HN: Myslíte si, že domácnosti mohou podcenit svou schopnost splácet v budoucnu hypotéky?

Mám obavu, že domácnosti by mohly při rozhodování o zadlužování začít ignorovat úroveň nominálních úrokových sazeb a riziko jejich zvýšení v budoucnu. Pokud by u nich začaly převládat "animal spirits" hnané nadměrně optimistickými očekáváními, nemuselo by to dopadnout dobře.

HN: Není to už opravdu o tom, že jako regulátor příliš vstupujete do soukromého vztahu banka a klient?

To ve veřejné diskusi slyším často. My ale chceme vidět, že banka klienta hodnotí adekvátně, a současně chceme, aby nedošlo k předlužení domácností. Také si přejeme, aby banky byly ziskové, stabilní a akcionáři měli zájem je podporovat v rozvoji. Důležitá je také finanční stabilita domácností. Když se dostanou pod tlak, nepřijdou o střechu nad hlavou. Osekají další výdaje a můžeme tu mít makroekonomický problém, protože se propadne poptávka.

Navíc si nemyslím, že je veřejným zájmem, aby banky poskytovaly úvěry bez ohledu na výši příjmů žadatele. Hypoteční úvěry nemohou plnit sociální roli a zajišťovat všeobecnou dostupnost vlastnického bydlení. Takový přístup by byl v konečném důsledku nesmírně nákladný pro zadlužené domácnosti, banky i všechny daňové poplatníky. Historie mnoha zemí nás učí, že nezvládnutá hypoteční mánie vždy nakonec zasáhla i veřejné finance. Pokud si domácnosti berou stále vyšší a vyšší úvěry v mnohonásobcích svých ročních příjmů a jejich splátky konzumují rozhodnou část jejich měsíčních příjmů, při následných potížích se z toho vždy stane sociální problém, vůči kterému politická reprezentace stěží zůstane netečná.

HN: Basilejský výbor teprve před dvěma týdny zveřejnil zbývající části dohody ohledně regulatorního standardu Basel III. Zabývala se některými z nich bankovní rada?

V tuto chvíli výsledky dohod analyzujeme a připravujeme se na diskuse ohledně jejich implementace v Evropské unii. Bankovní rada se v prosinci zabývala kapitálovým nástrojem, který je v těchto dohodách zmíněn - pákový poměr (leverage ratio). Tento ukazatel, který zjednodušeně řečeno poměřuje kapitál bank s jejich celkovými (rizikově neváženými) aktivy, by měl podle dříve uzavřených dohod činit nejméně tři procenta.

Současná obezřetnostní regulace v unii bere pákový poměr jenom jako monitorovací a zveřejňovaný ukazatel, ale pro udržení důvěry v bankovní sektor je žádoucí sledovat jeho možnosti a úskalí plnění již v současnosti. Otázkou ale je, jak správně tento ukazatel měřit. ČNB podobně jako Velká Británie již nějakou dobu argumentovala, že při původní kalibraci tohoto nástroje v Basilejském výboru pro bankovní dohled byla opomenuta skutečnost, že v řadě národních bankovních sektorů drží banky poměrně vysoká aktiva vůči centrálním bankám. Tyto expozice přitom nemusí být odrazem záměrného rozhodnutí bankovního sektoru, ale vedlejším efektem prováděné měnové politiky. Konkrétně třeba my stahujeme likviditu z trhu a banky u nás mají uložené obrovské peníze. Pokud by to nebylo zohledněno, banky by se mohly oproti svým mezinárodním konkurentům dostat do nevýhody. Je tomu tak i u nás, kde expozice bank vůči ČNB vzrostly v posledních pěti

letech ze zhruba 400 miliard korun na 2400 miliard korun. Takže z původních necelých 10 procent teď u nás mají tuzemské banky uloženou přibližně třetinu svých aktiv. Proto velmi vítáme, že Basilejský výbor ve svém posledním dokumentu o finalizaci Basel III v tomto směru umožnil volnější přístup.

HN: Basilejský výbor významně pokročil v diskusi o zacházení se státními dluhopisy v bilancích bank. Jsou její výsledky pro ČNB přijatelné?

My jsme se této diskuse účastnili velmi aktivně v basilejské konzultativní skupině, která připravovala vstupy pro vlastní jednání Basilejského výboru. Zveřejněný diskusní dokument vítáme, neboť návrhy jdou směrem, který dlouhodobě prosazujeme. Kapitálové požadavky ke státním dluhopisům, v regulačním jazyce ke svrchovaným expozicím, by neměly být nulové a měly by se do jisté míry odvíjet od rizikovosti těchto dluhopisů.

Za rozumné považujeme to, aby jednotlivé banky rizikovost samy nemodelovaly a neodhadovaly, tedy aby rizikové váhy byly stanoveny podle standardizovaného přístupu. Podporujeme také větší dohledové pravomoci a požadavky na transparentnost ze strany bank. A co je velmi důležité, dokument zdůrazňuje nezbytnost řízení rizika koncentrace aktiv bank v této oblasti. My jsme byli v Evropě úplně prvním regulátorem, který před čtyřmi lety vytvořil vlastní metodu hodnocení a řízení tohoto rizika, protože jsme říkali, že absolutně bez rizika to není. A Basilejský výbor to teď od nás převzal, takže jsme významně přispěli k formování jeho názoru na tuto věc.

Viceguvernér ČNB Vladimír Tomšík
Foto: HN - Matej Slávik

Viceguvernér ČNB Vladimír Tomšík
Foto: HN - Matej Slávik

Bitcoin v Česku nakupují už i laici. Ministři financí chtějí probrat regulaci kryptoměn na setkání G20 v březnu - čtěte ZDE

Poslanci schválili rozpočet se schodkem 50 miliard. Kromě bývalé koalice ho podpořili i komunisté a okamurovci - čtěte ZDE

Korejská burza kryptoměn vyhlásila bankrot po hackerském útoku. Už každý desátý bitcoin je v současnosti kradený - čtěte ZDE

Trumpovu daňovou reformu schválila sněmovna reprezentantů. Největší změny od dob Reagana podle kritiků uleví hlavně bohatým - čtěte ZDE

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-65996500-ceske-rodiny-pri-zadluzovani-precenuji-sve-sily-rika-vladimir-tomsik-na-vlne-optimisticke-ekonomiky-se-vezou-i-bankeri>

Trumpova bezpečnostní strategie

19.12.2017 ČT 24 str. 09 21:31 Horizont

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

A naším hostem tady ve studiu je Jan Hornát, z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, dobrý večer.

Jan HORNÁT, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Dobrý večer.

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

Nová bezpečnostní strategie. V čem je vlastně nová? A já teď nenarážím tak úplně na ty jednotlivé hrozby, ale spíš na ten přístup. Je tvrdší?

Jan HORNÁT, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Tak neřekl bych, že je tvrdší, nicméně myslím, že ta novost spočívá v tom, že je zde výrazně vidět odklon od toho tradičního Amerika, amerického idealismu, kde vlastně Spojené státy, od dob 80. let Ronalda Reagana teda, kdy se ta bezpečnostní strategie vydává, tak se snažily v podstatě tomu světu dát své hodnoty a ty hodnoty šířit. A ty hodnoty jsou založené na určitých univerzálních principech a na těch univerzálních principech podle Spojených států ten svět a světové společenství mělo fungovat. Takže je to odklon od tohoto idealismu, kdy vlastně tvoříme ten svět k obrazu svému, do určité míry, k jistému realismu Donalda Trumpa. A tedy v tom smyslu, že svět je takový, jaký je. Tady jsou ty hrozby a my se s nimi prostě budeme nějak pokoušet vyrovnávat a vyrovnáváme se s nimi tím způsobem, aby my jsme vyšli jako ti výherci v podstatě. Takže to si myslím, že je ta, jakoby v tom přístupu ta novost. Ono v podstatě i Trumpova administrativa se dost odvolává například k těm 80. létům, k Ronaldu Reaganovi, že vlastně se vrací ta strategie do toho realismu reaganovského. Nicméně právě třeba v těch 80. letech, tam, tam byl velký důraz na americké hodnoty, na šíření demokracie, na lidských právech. To v této strategii v podstatě chybí.

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

Pojďme trochu k těm oponentům. Rusko už se ozvalo, nelíbí se mu, že je označené za hrozbu pro Spojené státy, alespoň tedy podle tohoto dokumentu. Kam tohle celé posune vztahy na lince Washington - Moskva?

Jan HORNÁT, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Ona skutečně ta strategie je překvapivě kritická vůči Rusku. Jak jsme slyšeli i v reportáži, ale i na jiných místech vlastně strategie mluví o tom, že Rusko zastrašuje své sousedy ve východní Evropě. To podřívá demokracii na celém světě. To jsou skutečně ostrá slova. A je tady vlastně ta diskrepance v tom, že my to neslyšíme od Donalda Trumpa. Je to skutečně jenom v tom dokumentu, tak tady je možná vidět i to, že ten dokument netvoří čistě Bílý dům jako takový a poradci Donalda Trumpa. Ale jsou tam samozřejmě zainteresované i jiné instituce, jako je Ministerstvo obrany, Ministerstvo zahraničí. A i vlastně v rámci představení a projevu Donalda Trumpa k této nové strategii Donald Trump nepoužíval tyto výrazy vůči Rusku. Takže já si myslím, že v současnosti ta linka Moskva - Washington je v podstatě vztah Trump a Putin. A na této lince vlastně se v podstatě tolik nemění. Protože samozřejmě Rusko se muselo ohradit vůči těmto, těmto slovům vlastně v rámci té americké strategie. Nicméně já si myslím, že Vladimir Putin stále vyčkává, až se uklidní vlastně a Donald Trump také až se uklidní ta domácí situace ve Spojených státech a budou moci vlastně začít nějaký dialog. Je samozřejmě otázka, jak dlouho to toto bude trvat. Ale myslím si, že zase na té lince Putin - Trump to příliš mnoho nemění.

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

Říká Jan Hornát. Děkuji, že jste byl dnes naším hostem.

Jan HORNÁT, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Děkuji.

Volba prezidenta 2018

18.12.2017 ČT 24 str. 02 22:00 Události, komentáře

Daniel TAKÁČ, moderátor

A v Událostech, komentářích připojíme i názory komentátorů a politologů. Politolog Josef Mlejnek v Událostech, komentářích. Dobrý večer.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Daniel TAKÁČ, moderátor

A zdravím komentátora Českého rozhlasu Plus Radka Kubička, dobrý večer.

Radko KUBIČKO, komentátor, Český rozhlas Plus

Dobrý den.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Tak, pánové, slyšeli jste tři kandidáty na prezidenta republiky. Pane Mlejнку, byli by to zodpovědní prezidenti České republiky?

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak samozřejmě když tady hovoří u vás v televizi, tak se snaží, aby tak vypadali. A těžko je předem podezírat z toho, že by třeba zodpovědní nebyli. Ale jak jsem tu debatu poslouchal, tak opět si myslím, že to hlavní, co z ní vyznívá, já řeknu jistá absurdnost postavení prezidenta v tom ústavním systému České republiky, poněvadž ta debata většinou byla o to, co se vůbec jako prezidentských pravomocí netýká. Jo, o energetice, dobře, myslím zajímavá debata o energetických problémech České republiky. Ale český prezident nemá v energetice žádné pravomoce. Pokud jde o Evropskou unii, tak to byla debata o tom, co Andrej Babiš, premiér, na Evropské radě dělal. Většina, z drtivé většiny evropských zemí jezdí na tu Evropskou radu premiéři. Jsou to parlamentní režimy. Francouzský prezident tam jezdí, kyperský, protože Kypr je prezidentský systém. A potom tam jezdí litevská prezidentka, rumunský prezident. Jinak tam jsou premiéři. Čili to je veskrze premiéřská instituce. A, jo, čili, čili...

Daniel TAKÁČ, moderátor

Dobře. Prezident je-li v nějaké konkrétní politické situaci, musí nějak vůči tomu národu vystupovat. Proto se ptáme na reakce, vlastně na konkrétní věci, které se staly, programové prohlášení, Rakousko, plus některé obecnější otázky samozřejmě.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Jo, samozřejmě. Já vám nevyčítám, že se na to ptáte, je to logické, je to...

Daniel TAKÁČ, moderátor

Ne, vysvětluju důvod, proč jsme k tomu takhle přistoupili.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Jsou to důležitá témata a oni se k tomu vyjadřují. Ale to je to samé, jak už to bylo při posledních volbách. Narážíme dost často na to, že vlastně ten prezident, pokud jde o ty psané pravomoci, tak jich nemá příliš a hodně to, jak on působí, spíš záleží na tom, jak vystupuje, jak se nějak veřejně vyjadřuje, jako spíš takovou by měl udávat tón trošku z pozadí, a to se samozřejmě těžko nějakým způsobem ventiluje v kampani. To potom...

Daniel TAKÁČ, moderátor

Tak vystupování může napovědět.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Jo, ale jako když on má slibovat v kampani, jo, že jestli kampaň, tak když někdo kandiduje do nějaké funkce, tak má říkat voličům, já v té funkci zařídím zaprvé, zadruhé, zatřetí. Udělám to a to a to. A ten prezident je

výjimečný, ale problematický v tom, že on v té kampani může říkat nebo kdyby chtěl teda mluvit tak, aby byl v souladu s psaným textem ústavy, tak by měl říkat, já se pokusím, pokusím se přemluvit ty a ty, jo, premiéra a tak dál a přimluvím se za to, abychom něco, jo. Tak to by měl takhle vystupovat každý ten kandidát, kdyby měl být, řekněme, věrný textu ústavy. Ale samozřejmě těžko by uspěl, jo. Čili ta situace přímé volby tlačí ty kandidáty, aby se vyjadřovali k řadě otázek, k nimž ten prezident má jenom často nepřímý nebo volný vztah. Říkám, já jim to nevyčítám.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Faktickou možnost něco udělat.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Těžko dělat něco jiného. Vám nevyčítám, že jste se jich ptal na to, co jste se ptal.

Daniel TAKÁČ, moderátor

To můžete.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ale obecně ta funkce trochu jako si myslím, že my, jako teď myslím jako Českou republiku, obyvatelstvo nebo politickou elitu, pořád tak nějak hledáme, kým ten prezident vlastně má být, co to má být za funkci a pořád je to dost, jako bych řekl, dost rozkývané a ta přímá volba k tomu ještě přidá další vlnu.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Radko Kubičko, zodpovědní prezidenti?

Radko KUBIČKO, komentátor, Český rozhlas Plus

Já myslím, na rozdíl od kolegy si myslím, že je dobré diskutovat i tímto způsobem, jakým diskutovali tady naši kandidáti, protože to postavení prezidenta je spíše neformální. A tam skutečně ty neformální pravomoci jsou vysoké. Koneckonců i ty některé pravomoci si současný prezident trochu nadsadil a vzal si je. Dokonce si vytvořil už dvě vlády. Takže on může ledacos udělat. Vláda Jiřího Rusnoka byla sestavená v podstatě z jeho oblíbenců politických včetně jeho politické strany tehdejší, která ho navrhovala.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Vraťme se, prosím, k těm třem, kteří tady mluvili teď.

Radko KUBIČKO, komentátor, Český rozhlas Plus

No, tak já si myslím, že tam u nich hlavně je problém, a to, myslím, souvisí i s tím, co tady bylo řečeno, že se původně myslelo, když bude, když bude přímá volba prezidenta, že prezidenty budou nebo ty kandidáty budou prosazovat a navrhopvat velké politické strany, které mají nějakou relevanci, a to se právě bohužel neděje. Velké politické strany se téměř zřekly té navrhování prezidenta. No, a jestliže tady diskutují kandidáti, kteří jsou z malých politických stran, tak se můžou vyjadřovat skutečně opravdu ke všemu, protože jejich politické strany nebo ta jejich kandidatura nezaručuje nebo to, že jsou to malé politické strany, tak to nezaručuje žádný jasný názor. Takže můžou mluvit úplně o všem a je to úplně jedno, co říkají, protože jejich možnost jejich zvolení je tedy velice malá jednak a jednak nemají za sebou vůbec žádnou politickou zkušenost. Jsou navrhováni malými politickými stranami, které nemají vůbec žádnou relevanci. Já si myslím, že ta přímá volba prezidenta měla svůj smysl, ale neměly se z ní stahovat velké politické strany. Kdyby například teď kandidoval někdo podporovaný ANO, tak to má určitou relevanci, jenomže tady tohle to bohužel relevanci nemá. Ale jinak mluvili vcelku rozumně. Některé věci byly velmi rozumné, například když mluvili o tom, že by více třeba moderovali ty politické strany, tak to byla věc, kterou opravdu prezident má dělat, může dělat a současný prezident ji nedělá. Takže si myslím, že diskutovali celkem hezky. Ale myslím si, že maximálně to byla debata na funkci možná maximálně senátora v nějakém menším volebním obvodu, ale rozhodně to nebyla prezidentská debata, tak to si myslím, že

byl asi trochu problém. Ale jinak, jinak jsou to lidé, takhle jsem chtěl ještě říct, jsou to bezesporu lidé, kteří dosáhli ve svých oborech určitých úspěchů samozřejmě, všichni tři, bezesporu, jsou to nepřehlédnutelné osobnosti, akorát bohužel nemají vůbec žádné politické zkušenosti. A podle mého názoru by prezident měl mít politickou zkušenost, měl by být aspoň primátorem něčeho nebo starostou aspoň něčeho, aspoň si vyzkoušet politiku, ale to se neděje.

Daniel TAKÁČ, moderátor

To, co Radko Kubičko říkal, pane Mlejnu, ten neformální jakýsi vliv a teď se vracím k tomu, co vlastně dělat může, nebo nemůže a proč je dobré jeho názory znát nebo není dobré je znát, nemůže podle ústavy, ale může to zařídit třeba svým formálním vlivem. Jaký by si prezident měl nastavit vztah s poslanci, s premiérem, s ministry.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Samozřejmě měl by si nastavit takový vztah, aby mohl plnit tu funkci, spíš jako mediátora, někoho, kdo nutí politické strany, jejich představitele k tomu, aby jednali v zájmu České republiky a v souladu s ústavou a tak dál. Ale to je takový ideální, taková ideální poučka. V praxi samozřejmě dost často ti prezidenti tíhnou a budou tíhnou k tomu, aby si třeba vytvářeli v politických stranách svá křídla a své přívržence a aby pořád je to nutí samozřejmě dělat jakousi prezidentskou politiku. Nikdo vlastně z prezidentů České republiky se nechtěl moc smířit s tím, že by byl jen takzvaný kladeč věnců a přednášel někde nějaké projevy a víceméně jenom něco zaštiťoval. I Václav Havel jaksi určitě často i se dostával do konfliktu třeba s Václavem Klausem nebo s vládou. Prostě kvůli tomu, že najednou jako nebylo mu to úplně po chuti být vlastně jenom jakoby nějakým reprezentantem. A je to problém vlastně od počátku a nejen České republiky, ale od počátku Československa, poněvadž sám T. G. Masaryk, o němž tak legendy praví, že jak moudře z Hradu všechno kontroloval a byl takovým jako učebnicovým ideálním prezidentem, no, on si prostě vytvářel ve stranách svá křídla, on měl prostě spřízněné novináře a tak dál...

Daniel TAKÁČ, moderátor

A je to dobře, nebo špatně?

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já bych řekl, že to posouzení, jestli je to dobře, nebo špatně, záleží na tom, co on prosadí jako jo, tu konkrétní věc. Samozřejmě mít nějaké prezidentské křídlo a nějaké bližší zpřísněné novináře, to zavání samozřejmě nějakou, nějakou zákulisním vlivem a něčím nepěkným. No, budiž. Já bych určitě si tam dal to kritérium i to, že bych když teda takhle koná, tak k čemu to je, jaký je ten výsledek. Jestli tím pomůže něčemu dobrému, nebo ne. Ale říkám, od začátku od roku 1918, od vzniku Československa tady máme problém s tím, že je prezident a v té ústavě on má poměrně malé pravomoci a skoro všichni prezidenti nebo určitě prezidenti, kteří byli nějak významnými osobnostmi, se snažili se nějak rozprostřít za tu ústavu, ústava jim vždycky byla dost těsná a vždycky se snažili nalézat nějaké cestičky, jak přece jenom ten svůj vliv posílit.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Radko Kubičko, jaký by si měl prezident vytvořit vztah k ostatním ústavním institucím?

Radko KUBIČKO, komentátor, Český rozhlas Plus

Já si myslím, že měl by postupovat bezesporu uměřeně, to jak říká správně kolega Mlejnek, jak prezidenti polistopadoví si trochu ohýbali tu ústavu nebo tam hledali skulinky, jak získat větší vliv, v čem Miloš Zeman, si myslím, maximálně se realizoval, protože skutečně jak říkám, jeho vláda to je něco neuvěřitelného, to je skutečně trochu tlačení na prezidentský systém. Tak tohle myslím, že už je mnoho. Ale využívat toho svého neformálního vlivu, protože prezident v České republice je opravdu něco naprosto specifického. Josef Mlejnek myslím o tom mnohokrát psal, že a teď také o tom mluvil, že Tomáš Garrigue Masaryk byl takový nástupce císaře nebo českého krále, Češi dlouho neměli korunovaného krále a Tomáš Garrigue Masaryk se tak trochu, ač republikán, stal králem a ti ostatní prezidenti, dokonce i ti komunističtí, že jo, mluvílo se o tom několikrát, že měli sice titul generálního tajemníka strany, ale chtěli mít i prezidentský titul, protože to bylo to ověnění, nebyl

taky zrušen ten titul na rozdíl od horších sovětských satelitů, takže prezident má opravdu veliký neformální vliv. Je to takový český král. No, a z tohoto hlediska si myslím, že by měl mít vliv, ty jeho pravomoci nejsou zase tak malé. On může ledacos udělat, tím svým vlivem může ledacos domluvit. Takže myslím si, že by měl být v souladu, tedy s tou vládní reprezentací, měl by být v souladu s vládou, ale může díky tomu svému neformálnímu vlivu královskému ledacos, ledacos zařídít. A myslím si, že by to měl dělat uměřeně, ale neměl by se toho zříkat. Takže nemyslím si, že je to úplný, úplný problém. Ta prezidentská volba přímá to samozřejmě podtrhla, v tom má taky Josef Mlejnek pravdu, že to je taková, takové zvláštní postavení, ale zase je to zaměřeno na nějakou politickou kulturu a ta politická kultura by tomu prezidentovi měla říkat, že má velký vliv, neměl by ho zneužívat, neměl by jít za rámec ústavy, ale měl by ho využívat pro nějaké dobré věci, které, které třeba v té prezidentské kampani třeba i mohl slíbit. To si myslím, že zase takový problém není.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Josef Mlejnek, Radko Kubičko. Pánové, děkuju, na shledanou.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děkuji za pozvání, na shledanou.

Radko KUBIČKO, komentátor, Český rozhlas Plus

Na shledanou.

Programové prohlášení vlády

18.12.2017 ČRo Plus str. 01 12:30 Radioforum

Vladimír KROC, moderátor

Menšinová vláda hnutí ANO odpoledne schválí svoje programové prohlášení. Sejde se kvůli tomu výjimečně dnes. Běžným jednacím dnem nového kabinetu má být středa. Premiér Andrej Babiš totiž nechce ztrácet čas. Hned zítra by rád začal jednat s ostatními sněmovními stranami o možné podpoře. O důvěru chce sněmovnu požádat 10. ledna. Co by podle vás v programovém prohlášení nemělo chybět? Premiér Andrej Babiš chce pravici nabídnout například snížení daní, levici zase láká na vyšší důchody. Jak moc jsou to reálné plány? Které strany svým programovým prohlášením může přesvědčit o podpoře vlády ve sněmovně? A co myslíte, mohou některé strany po zveřejnění programového prohlášení změnit svůj postoj k důvěře vlády? Těšíme se na vaše názory. Číslo do studia je 221552777. Hostem je Kamil Švec, politolog z katedry politikologie Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Dobrý den.

Kamil ŠVEC, politolog z katedry politikologie Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Dobré odpoledne.

Vladimír KROC, moderátor

Co by podle vás nemělo chybět v programovém prohlášení vlády?

Kamil ŠVEC, politolog z katedry politikologie Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Tak v programovém prohlášení vlády určitě nebudou chybět ty základní teze hnutí ANO, jak jsme slyšeli od Andreje Babiše, ale vzhledem k tomu, že je to zatím vláda menšinová a zřejmě nějakou dobu bude, než se jí podaří získat důvěru, tak pokud to myslí vážně s tím, že nějakou důvěru chce získat, tak by tam především neměly chybět vstřícné kroky k těm prozatím opozičním stranám, aby se jim, aby se hnutí ANO podařilo na tu svojí stranu někoho, někoho získat. Tudíž by to mělo být programové prohlášení, řekněme, konsensuální nebo

kompromisní. A zatím z těch vyjádření, které máme od představitelů hnutí ANO, to nevypadá, že by to měl být nějaký kompromis nebo konsensus, tak uvidíme.

Vladimír KROC, moderátor

Andrej Babiš například, jak už zaznělo v úvodu, pravici chce nabídnout snížení daní, levici vyšší důchody. Myslíte, že jsou to reálné plány, nebo ještě jinak, musí to programové prohlášení obsahovat nejenom co, ale taky jak toho dosáhnout.

Kamil ŠVEC, politolog z katedry politologie Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Tak především to programové prohlášení by mělo být děláno opravdu tak, aby ta vláda na něm mohla stavět, a tudíž teď jsem řekl, že by měl být nějakým způsobem kompromisní, na druhou stranu to neznámá, že by se nutně muselo zalíbit všem, jako je svým způsobem nebezpečné slibovat vyšší platy, nižší daně, protože to jsou věci líbivé a bezesporu jak pravicové, tak i levicové strany by mohly být uspokojeny. Na druhé straně je to ale nebezpečné v tom, že zkrátka pokud snížíme daně nebo stát sníží daně, no, tak nebude mít na vyšší důchody nebo na zvýšené důchody nebude mít dostatek finančních prostředků na něco jiného, takže určitě, určitě je potřeba při tom programovém prohlášení myslet i na to, že ta vláda by se podle toho programového prohlášení potom i měla chovat, a to se jí nemusí vyplatit, pokud by to programové prohlášení bylo psáno jen pro ten účel získání podpory.

Vladimír KROC, moderátor

Měla by podle vás být v tom programovém prohlášení i orientace na Evropskou unii?

Kamil ŠVEC, politolog z katedry politologie Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Tak ono obecně to programové prohlášení by mělo určovat nějaké základní teze, kterými se chce ta vláda, vláda řídit. A samozřejmě i podle toho, co zmiňuje, respektive co nezmiňuje a na jakém místě, tak tím určuje nějakou prioritu té dané, té dané záležitosti. Takže chce-li být ta vláda, řekněme, více proevropská nebo, chce-li, se orientovat více na Evropskou unii, tak by ty teze týkající se této problematiky, v tom programovém prohlášení měly být určitě obsaženy a měly by být obsaženy někde v úvodních částech toho programového prohlášení. Naopak, pokud Evropská unie není důležitá pro tu vládu, no, tak pak je možné, že to téma může zcela vynechat a soustředit se třeba jenom na politiku vnitřní.

Vladimír KROC, moderátor

Říká politolog Kamil Švec, host dnešního Radiofóra. My teď máme u telefonu posluchače Aleše Brotánka. Přeji dobrý den.

posluchač

Dobrý den.

Vladimír KROC, moderátor

Co by podle vás v programovém prohlášení nemělo chybět?

posluchač

Já si myslím, že programové prohlášení je jenom zastírání toho, že vůbec takováhle vláda by neměla vznikat. A já nepochybuji, že se budou snažit udělat co nejlepší a možná i rozumný věci a prosadit je, ale zastírá to to, že se jakoby protahuje jako trojský kůň do politiky chování, který je nepřijatelný a ve slušný společnosti se nedělá prostě podezření z chování, který hraničí s nějakým kriminálním jednáním, tak takový člověk by prostě ve vládě vůbec neměl být, natož pak jí sestavovat.

Vladimír KROC, moderátor

A promiňte, to byla ta myšlenka, proč jste v úvodu řekl, že by podle vás ta vláda vůbec neměla vzniknout, to je ten důvod?

posluchač

Ano.

Vladimír KROC, moderátor

No, dobře, ale ta realita je taková, jaká je, které strany třeba v programovém prohlášení může podle vás přesvědčit o podpoře nebo k podpoře vlády?

posluchač

No, mám obavu, že spíš ty, který jsou nekompatibilní s demokratickým řízením.

Vladimír KROC, moderátor

Myslí si Aleš Brotánek, posluchač, děkujeme, přežeme hezký den. Na shledanou.

posluchač

Na shledanou.

Vladimír KROC, moderátor

Ve studiu je politolog Kamil Švec, tak tady narážíme na to, že vlastně ten problém známý premiéra Babiše v tom, že tedy policie žádá o jeho vydání sněmovnu, aby mohl být tedy nebo je obžalován, tedy obviněn, pardon, v každém případě je to v tuto chvíli téma pro voliče nebo není?

Kamil ŠVEC, politolog z katedry politologie Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Tak pro voliče, záleží do jaké míry se tím voliči budou nějakým způsobem, do jaké míry je politika zajímavá, nicméně by to mělo být téma zřejmě pro poslance, respektive vše nasvědčuje zatím tomu, že ruku v ruce s tou ustavující schůzí Poslanecké sněmovny, s vyjednáváním o vládě a obecně se vznikem nějaké možné koalice, případně s programovým prohlášením nebo s podporou programového prohlášení, jde i ta žádost o vydání Andreje Babiše a Jaroslava Faltýnka, abychom jej nevynechali, k trestnímu, k trestnímu stíhání. Vše nasvědčuje tomu, že, že Andrej Babiš s Jaroslavem Faltýnkem nechtějí být vydáni, samozřejmě ty politické strany se k tomu nějakým způsobem musí postavit, a samozřejmě je to téma i pro například komunistickou stranu nebo pro Svobodu a přímou demokracii Tomia Okamury, které se cítí být tímto důležitější a využívají právě i této situace k tomu, aby zvýšili svůj, svůj význam, aby legitimizovali tu svoji existenci a stali se plnohodnotnými sněmovními hráči.

Vladimír KROC, moderátor

Ve studiu je jako obvykle s námi Marián Vojtek, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus. Dobrý den.

Marián VOJTEK, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus

Dobré odpoledne.

Vladimír KROC, moderátor

Povídejte?

Marián VOJTEK, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus

No, já tedy spustím. Mimi Prokouk na Facebooku píše, že v programovém prohlášení vidí spoustu slibů, které odmítal plnit pan Babiš Sobotkovi, jako ministr financí, tedy snižování DPH, zvyšování penzí. Martin Brož má tento názor: "Je úplně jedno co tam bude. Už předem je to jen prázdná proklamace. Spíš reklama zadarmo, protože o tom bude každý vysílat a psát. Prostě Kocourkov." Myslí si pan Brož. Ladislav Harvánek napsal: "Co by v programovém prohlášení nové vlády nemělo chybět? Asi by se toho dalo sepsat hodně, obávám se, že právě tohle bude v něm chybět. Zhospodárnit výkon státní správy, zefektivnit její fungování a hlavně neznepríjemňovat už tak dost těžký život občanům a poctivým podnikatelům. Sliby o snížení daní? Těch už jsme zažili a vždycky to jaksi vyšlo se záporným znaménkem." Miriam Kubíčková na náš Facebook napsala dva ohlasy, takže vyberu alespoň toto: "Některých "slibů" se spíš obávám. Například zdanění finančních náhrad církvím. Splnění tohoto slibu by znamenalo konec právního státu." A dále paní Kubíčková tvrdí, "že všechno jsou jen populistické sliby a nesplní nic. Z minulého volebního období slízl smetanu, chlubí se úspěchy, na kterých se ani nepodílel. Neúspěchy však vytmavil všem ostatním." Lulin Lulinovič napsal: "Snížení daní a navyšování důchodů je u každé nové vlády. S daněmi je opak vždy pravdou. I Babiš to už coby neomezený vůdce na ministerstvu financí dokázal." Ještě z Facebooku Ota Kynwirt: "Tato menšinová vláda už jen z principu nezíská důvěru, i kdyby tam byly obsaženy programové cíle i jiných stran. Mnohem důležitější bude programové prohlášení při druhém pokusu, kde už pravděpodobně nebudou některé strany tak principiálně setrávat na tom, že nepůjdou do vlády s Babišem, nebo že ho nepodpoří, ale budou se chovat víc pragmaticky, jak už to v politice bývá pravidlem." A ještě z naší webové aplikace Jan Písar: "Prohlášení je jedna věc, jeho naplnění druhá. Ani předchozí vládě se nezdařilo beze zbytku naplnit svůj program. Ale přeji celé vládě, pokud možno, klidné vládnutí a necht' se bohublíbě záměry povedou." A ještě na Twitteru máme anketu. Co myslíte, mohou některé strany po zveřejnění programového prohlášení změnit svůj postoj k důvěře vlády? Tak tedy hlasujte na Twitteru.

Vladimír KROC, moderátor

U telefonu je teď posluchačka Jaroslava Stárková. Dobrý den.

posluchačka

Dobrý den, pane Vladimíre, ze srdce vás zdravím, i vašeho hosta. A chtěla bych říct, že mně opravdu začíná hodně vadit takový ten neustálý skepticismus rejpalství, protože proč bychom neměli nechat pana Babiše a jeho vládu, která vznikla, jako dát lidem najevo, co všechno tedy zvládnou nebo nezvládnou. A ty takzvané tradiční strany se zasekly na nějaké animozitě a spíš si myslím, že by aspoň jedna nebo dvě z nich měly panu Babišovi pomoci v tom, aby tady v naší republice konečně nastalo nějaký spolupracující prostředí, protože mě tyhle ty animozity začínají hodně vadit. A já si myslím, že v tom nejsem sama. A chtěla bych panu Babišovi a všem jeho spolupracovníkům popřát pěkné Vánoce a do toho nového roku, který samozřejmě nebude vůbec lehký, tak jako hodně síly a hlavně, aby přesvědčili ty neustálé škarohlídy, že to opravdu jde.

Vladimír KROC, moderátor

Dobře.

posluchačka

A vám, pane Vladimíre, i vašemu hostovi, přeju také pěkné Vánoce a do nového roku jenom to nejpěknější.

Vladimír KROC, moderátor

Vám též, děkujeme, mějte se hezky, na shledanou.

posluchačka

Ze srdce děkuju, na shledanou.

Vladimír KROC, moderátor

Hostem Radiofóra je dnes politolog Kamil Švec. Z toho, co jste slyšel, teď možná můžeme začít u té paní posluchačky, která teď mluvila, ono to zní trochu jako klid na práci, dát té vládě šanci, ale tady je ústava, vláda by měla mít důvěru, měla by získat důvěru Poslanecké sněmovny, umožňuje česká ústava, nebo jak moc je pravděpodobné, že nějaký čas může vládnout ta vláda bez důvěry?

Kamil ŠVEC, politolog z katedry politologie Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

No, bude záležet samozřejmě na tom, jakým způsobem k tomu přistoupí prezident Zeman a jakým způsobem bude využívat i této situace pro své vlastní účely, nicméně já k tomu používám vždy přirovnání, že vláda po těch volbách, když vzniká, je to asi něco podobného, jako člověk, který dělá řidičák, respektive učí se jezdit v autoškolě, tak prvním krokem je, že se, že se naučí jezdit, zvládne ty jízdy a může, může umět ovládat to auto. To je ten proces těch voleb a toho případného ustavení té vlády. No, ale potom, aby člověk mohl..., ten nový řidič, aby se stal tím řidičem, mohl vyjet na tu silnici, tak potřebuje ten řidičský průkaz, a to je přesně ta analogie k tomu získání té důvěry. V okamžiku, kdy vláda nemá důvěru, tak nemůže plnohodnotně fungovat nebo neměla plnohodnotně fungovat, stejně tak jakoby řidič bez řidičského průkazu neměl jezdit na dálnici, protože zkrátka možná řídit už i umí, ale nemá k tomu, nemá k tomu ty adekvátní doklady, řekněme, nebo ty adekvátní podmínky. Takže vláda bez důvěry je úplně stejně omezena nebo by měla přistupovat k tomu vládnutí podobně omezeně, nebo jako vláda udržovací, stejně jako vláda v demisi. To, že, to, že současná vláda Andreje Babiše tedy deklaruje, že by chtěla začít makat a pracovat a podobně, to je samozřejmě hezké, chvályhodné, nicméně to makání a pracování v této fázi by mělo být soustředěno zejména na to, aby Andrej Babiš obcházel ty jednotlivé politické strany a tak, jak říkala i paní posluchačka, snažil se navázat spolupráci s těmi ostatními politickými stranami, což zatím příliš nevidíme, místo toho, aby se snažil dohodnout tu spolupráci, tak se rozhodl, že si jmenuje vlastní menšinovou vládu, respektive nechá jmenovat prezidentem menšinovou vládu. A to je také důležitá práce. Tedy od vlády nebo od premiéra se neočekává jen to, že přijde na Úřad vlády, respektive na jednotlivá ministerstva a začne měnit politické náměstky, začne měnit jiné náměstky a začnou vydávat vyhlášky o tom, co se smí s nesmí. Důležité je i to, ta politická práce, to dohadování se o tom, co je možné, co není možné a kdo tu vládu bude tolerovat a kdo nikoli.

Vladimír KROC, moderátor

Máme dalšího posluchače. Volá Pavel Michal. Dobrý den.

posluchač

Dobrý den.

Vladimír KROC, moderátor

Posloucháme váš názor.

posluchač

Názor je takový, nejdříve se má /nesrozumitelné/ zamést, čili promyslet financování politických stran, zejména v této kampani, rovnost kandidátů, jejich možností. Druhá věc, ten rozkol začal, pokud vím, čarováním s dotacemi, takže i k těm dotacím je potřeba se, se tedy postavit čelem, ne to jenom jaksi agenturně ošetřit propagandou, zakamuflovat, zamaskovat, překrýt nějakými zajímavostmi a novinkami, ale jaksi vyřešit. A s takto zametenou podlahou potom lze skutečně stěhovat nábytek a mohou se potkat i velmi rozdílní a protikladní lidé, ale dokud prostě to bude jakoby staveniště, kde všechno padá, všechno se sype, do všeho se kope, tak si myslím, že to, že to nikam nevede.

Vladimír KROC, moderátor

Dobře, děkujeme, na shledanou. Další posluchač, pan Holan. Dobrý den.

posluchač

Dobrý den, tady Holan. Prosím vás, já mám takovou připomínku, já bych tam doporučil, aby se jako odstranění toho pokrytectví, chytračení a účelovostí, kterou u nás protistrany třeba těm členům čtyřkoalice vadila, vadí aféra Babiše a někomu z nich nevadila aféra Čunka, že.

Vladimír KROC, moderátor

Dobře, děkujeme, mějte se hezky, na shledanou. Můžeme navázat možná tím, že podle bleskového průzkumu agentury Medina pro Český rozhlas Babišově vládě věří 45 % lidí, hlavně tedy voliči ANO, SPD a KSČM. Naopak nevěří mu 49 % dotázaných. Zbylých 6 % nedokázalo na otázku odpovědět. Co na to vlastně říká tenhle ten průzkum, co vy si z toho pro sebe berete?

Kamil ŠVEC, politolog z katedry politologie Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

No, říká to tak, že ta společnost nebo ta veřejnost je poměrně dost rozdělena v tom, jakým způsobem přistupovat k té, k té vládě a tomu odpovídá i ten styl, o kterém jsme se tu bavili před chvílí, tedy snaha prosazovat cokoli silově bez jakékoliv snahy domluvit se na té spolupráci, vede k tomu, že samozřejmě u části lidí to získá, tím získá premiér oblibu, protože se snaží tedy jeho slovy makat, no, a té druhé polovině se tento přístup nezamlouvá právě z toho důvodu, že očekávají od premiéra, řekněme, přístup profesionálnější a který by odpovídal spíše té parlamentní demokracii, kterou v České republice, v České republice máme. Takže samozřejmě věřím tomu, že i ty politické strany, respektive i třeba i ta vládní strana má své vlastní průzkumy a bezesporu i ony postupují takovým způsobem, aby využívaly té situace k tomu, aby tu svojí podporu neztrácely a naopak posilovaly.

Vladimír KROC, moderátor

Teď je u telefonu posluchačka Monika Hrušková. Vítejte ve vysílání. Dobrý den.

posluchačka

Dobrý den. Mě uráží, že je jmenován premiérem člověk podezřelý z trestných činů, vlastně i obviněný, mně to připomíná situaci, jako kdyby ředitelem mateřské školky byl jmenován člověk podezřelý z pedofilie, takže se stydím za svého premiéra. A také se divím, že 25 let po rozdělení federace nám tady vládne lítačka, pardon, možná bych měla říct paní primátorka, ale jestliže se tramvajenka může jmenovat lítačka, proč by se paní primátorce nemohlo říkat lítačka. A pan premiér, kteří neznají shodu podnětu s přísudkem. Takže hezké svátky. A tohle mě mrzí. Děkuju, na shledanou.

Vladimír KROC, moderátor

Na shledanou. Marián Vojtek sleduje, co se děje na sociálních sítích. Máte slovo, prosím?

Marián VOJTEK, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus

Z těch dalších názorů, které přišly z Facebooku. Josef Šedl: "Vláda nemá většinu v parlamentu. Je to výsměch parlamentu. Hlavně proto, kdo je v čele. Tak jaké prohlášení vlády. Fraška." Z mobilní aplikace napsala Dobromila Macháčová z Opočnova: "Co je platná důvěra, výsledky vládnutí budou rozhodovat." A ještě webová aplikace Jan Lejsek, ten píše: "Hnutí ANO nemá žádný politický program a především nemá žádné vize, kam by měla Česká republika směřovat. Jediným zájmem je posílení již dnes dominantního postavení Agrofertu. V programovém prohlášení mohou mít v podstatě cokoli, přirozeně tedy i to, co se bude líbit ostatním stranám, aby tu byl potenciál pro získání důvěry. Velmi pochybuji o tom, že se programové prohlášení budou snažit plnit, sledují vlastní zájmy, ne zájmy všech občanů České republiky." A ještě k naší anketě na Twitteru. Co myslíte, mohou některé strany po zveřejnění programového prohlášení změnit svůj postoj k důvěře vlády. 50 % hlasujících si myslí, že ano.

Vladimír KROC, moderátor

Tak to byl Marián Vojtek, díky, na shledanou.

Marián VOJTEK, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus

Na slyšenou.

Vladimír KROC, moderátor

Myslíte si totéž, jako polovina tedy našich posluchačů, že se najdou strany, které třeba po zveřejnění programového prohlášení změni svůj postoj k tomu, jestli dát vládě důvěru?

Kamil ŠVEC, politolog z katedry politologie Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Tak je možné, že, respektive je pravděpodobné, že se ten postoj změní, ale nemyslím si, že by to bylo na základě toho dokumentu toho programového prohlášení. Spíše to bude opravdu na základě nějakého vyjednávání nebo sledování nějakých vlastních třeba i interních cílů, protože je důležité myslet i na to, že ty politické strany nejenom, že vystupují navenek, ale samozřejmě ti představitelé těch politických stran musí jednat i dovnitř a nějakým způsobem, řekněme, uspokojit tu členskou základnu tím, aby byl prosazován například její program a podobně, tohle budou spíš ty motivace.

Vladimír KROC, moderátor

Teď máme u telefonu posluchačku Markétu Novotnou. Dobrý den.

posluchačka

Dobrý den. Já poslouchám se zájmem ty protichůdné názory, je to asi správné, všichni lidé nemohou mít stejný názor, to je pochopitelné, ovšem velice mě tedy nějak takhle upozornilo na stav naší společnosti, který po svobodných, jak se zdůrazňuje volba, něco zvolilo a teď jsou všichni šílení, že se tak stalo. A co bude a nebude a kdo by měl a kdo by neměl. Já si myslím, že když si lidé zvolili něco, tak mají vyčkat, co prostě ta vláda nebo ta, prostě ten parlament a všichni pro ně udělají, co ze svých slibů splní a nesplní a podle toho se zachovat v příštích volbách, protože takovéto řečnění všelijakých komentátorů a chytrý lidí, nic na tom nezmění, přilévá to olej do ohně, a to, co mně tedy jako osobně nějakou reminiscenci dělá to, že v době po naší slavné Sametové revoluci se, nechci, o mrtvých jen dobré, ale třeba takový pan Ježek a spol, kteří zbourali veškeré jako systémy, které fungovaly, hodilo se všechno do chřtánu cizímu kapitálu, udělali z lidí lacinou pracovní sílu a...

Vladimír KROC, moderátor

Paní Novotná, já se moc omlouvám, ale my už nemáme tolik času, jestli se nebudete hněvat.

posluchačka

...střední třídu, která...

Vladimír KROC, moderátor

Já vám rozumím.

posluchačka

...prostě byla vymazaná a toto lidem nevadí.

Vladimír KROC, moderátor

Ano, ale my opravdu už nemáme tolik času, abychom mohli pokračovat dál, ale rádi jsme vás vyslechli, mějte se hezky, na shledanou. Tak chcete na to nějak reagovat, pane Šveci, protože už ten čas je limitován.

Kamil ŠVEC, politolog z katedry politologie Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Jenom velmi stručně, že samozřejmě je pravda, že volby nějakým způsobem dopadly, ale samozřejmě ty strany musí nějakým způsobem dále pracovat na to, aby ta vláda mohla vzniknout a pracovat, nechodí to tak, že by vláda pracovala třeba i bez důvěry.

Vladimír KROC, moderátor

Ta myšlenka, že by vlastně Andrej Babiš měl dostat šanci, aby něco ukázal se svojí menšinovou vládou, ono je to ale podmíněno tím, že nejdříve musí získat důvěru.

Kamil ŠVEC, politolog z katedry politologie Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Ano, nejprve musí přesvědčit ostatní politické strany, aby i ony nějakým způsobem souhlasily s tím, že mu dají důvěru v tom, co chce dokazovat a potom necht' dokazuje třeba další 4 roky.

Vladimír KROC, moderátor

Dá se předpokládat, že už tato vláda získá důvěru nebo spíš se čeká na ten druhý pokus, o kterém mluvil ostatně už i prezident Miloš Zeman, že opět by v takovém případě pověřil sestavováním vlády Andreje Babiše.

Kamil ŠVEC, politolog z katedry politologie Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Domnívám se, že Andrej Babiš ani netouží po té důvěře nyní, protože mu vyhovuje teď ten menšinový kabinet a současně v okamžiku, kdy teď mu slibují možná nějakou toleranci komunisté, případně pokud bychom počítali za nějakých okolností, například Svobodu a přímou demokracii, která by mohla tolerovat nebo dát důvěru Andreji Babišovi. Myslím si, že by za to nebyl ani on rád, neboť tím, že se tváří jako strana liberální a nyní chce jednat v rámci Evropské unie poměrně intenzivně, tak v okamžiku, kdy byl přijel do Bruselu a svým kolegům z evropské strany ALDE začal představovat svoji vládu, která stojí na důvěře komunistů a Svobody a přímé demokracie, která stojí proti islámu, myslím, že by ho vůbec nepochválili a měl by velké problémy.

Vladimír KROC, moderátor

Myslím si politolog z katedry politologie Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Kamil Švec. Pane doktore, moc děkuju a také klidný advent. Mějte se hezky. Na shledanou.

Kamil ŠVEC, politolog z katedry politologie Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Děkuju za pozvání, na shledanou.

Evropa čeká na Německo. Merkelová začne jednat o obnovení velké koalice

18.12.2017 **Hospodářské noviny** str. 03 **Události**
Ondřej Houska

Do Německa letos podle ministerstva vnitra přijde méně než 200 tisíc žadatelů o azyl. Migrace by tak při současných vyjednáváních o sestavení nové vlády nemusela být tak sporným tématem jako dosud. „Podobné počty uprchlíků Němci vnímají jako přijatelné,“ říká Vladimír Handl z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Předloni v Německu požádalo o azyl přes 800 tisíc lidí.

O vzniku nové vlády začne tento týden jednat křesťanskodemokratický blok CDU/CSU současně kancléřky Angely Merkelové a sociální demokraté (SPD). Ti dali svolení k rozhovorům o obnovení stávající velké koalice s Merkelovou poté, co se kancléřka nedokázala domluvit s liberály a Zelenými. Pokud by SPD trvala na tom, že odejde do opozice, Německo by nejspíš směřovalo k předčasným volbám.

Sociální demokraté zatím obnovení velké koalice přímo neslibili. Tvrdí, že se s Merkelovou zatím pustí jen do předběžných sondáží o tom, jestli je nové spojenectví vůbec možné. „Nemůžeme pokračovat jako dosud,“ prohlašuje lídr SPD Martin Schulz. Vstup své strany do vlády podmiňuje splněním několika požadavků jako je víc investic do vzdělání nebo daňové úlevy pro rodiny s dětmi. Chce taky, aby Německo podpořilo další evropskou integraci.

Na to, kdo bude v Německu vládnout, čeká celá Evropská unie. Evropská komise tento měsíc představila nové návrhy na posílení spolupráce v eurozóně, což požadoval například francouzský prezident Emmanuel Macron. Bez toho, aby k nim mohlo zaujmout jasné stanovisko Německo, tedy nejsilnější země v EU, o nich ale nebude možné rozhodnout.

Upozorňuje na to i kancléřka Merkelová: „Máme velkou zodpovědnost za to, abychom sestavili stabilní vládu,“ prohlásila o chystaných jednáních se sociálními demokraty a vyzvala k „úzké spolupráci mezi Německem a Francií“. Dala tím najevo, že pro další změny ve fungování eurozóny nejsou jen Schulzovi sociální demokraté, ale i její strana CDU.

Otázkou ale je, jak vstřícná bude případná nová vláda v čele s Merkelovou k současným návrhům Evropské komise. Brusel například chce, aby v rámci společného evropského rozpočtu vznikla zvláštní kapitola určená jen pro státy platící eurem. Ty by z nich mohly v případě náhlé krize čerpat půjčky určené k tomu, aby nemusely v rámci úsporných opatření seškrtnat investice.

CDU se až dosud k podobným návrhům stavěla vlažně. Francie je naopak podporuje.

VOLBY? BEZE ZMĚNY Pokud by Němci šli znovu volit, výsledky by byly téměř stejné jako při volbách z konce září. Tehdy vyhrála CDU/CSU kancléřky Angely Merkelové, byť s výrazně menším počtem hlasů než před čtyřmi lety. Podle víkendových průzkumů agentur Emnid a Forsa zatím voliči v reakci na zdoluhavá jednání o sestavení nové vlády nemění názor. Všechny strany tak zůstávají „na svém“.

12 let je v Německu u moci kancléřka Angela Merkelová. Většinu času vládla se sociálními demokraty.

O autorovi| Ondřej Houska, ondrej.houska@economia.cz

Je to podvodník! Fantom Tomáše Halíka znovu udeřil

18.12.2017 parlamentnilisty.cz str. 00

vef

Člen akademické obce Univerzity Karlovy, docent Otakar Jelínek, se ve svém textu opřel do vzdělání a titulů Tomáše Halíka. „Co do akademických podvodů, je to výkon jistě hodný obdivu,“ sdělil Jelínek.

Jelínek začíná svůj text Halíkovým pobytem v Římě, kde v úterý 11. února 1992 obhájil v češtině před komisí práci z oboru teologie. Téhož dne byl Halíkovi udělen diplom licenciáta teologie. „Bezprostředně po své obhajobě licenciátského titulu se student Halík zapsal dne 13. 2.1992 na teologické fakultě Papežské Lateránské University (PLU) k dvouletému studiu na dosažení doktorátu,“ popisuje Jelínek a dodává i to, jak Halík získal titul Dr. Považuje to za protizákonné povýšení. „Ve stejné době muselo na

Fakultě sociálních věd Karlovy university probíhat habilitační řízení, neboť Mons. Halík byl již dne 21. května 1992 promován za rektora prof. Radima Palouše v Karolinu na docenta sociologie. Ještě na konci téhož roku, 17. 12. 1992, sděluje děkan Teologické fakulty Papežské Lateránské university Mons. Ignazio Sanna profesoru Ignacy Decovi, děkanu Papežské Teologické fakulty ve Wroclavi, že rev. Halík získal na wroclavské fakultě doktorát teologie za stejnou práci, za kterou mu byl předtím udělen licenciátský titul v Římě. Tento fakt byl rovněž příčinou toho, že student Halík byl tehdy v Římě z dvouletého studia k dosažení doktorátu na papežské Lateránské universitě vyloučen,“ podotkl docent Jelínek. Původní text ZDE „Pokud

pak jde o docenturu Univerzity Karlovy, kterou Tomáš Halík získal 14. 12. 1992, jak praví oznámení, i tu dosáhl svou licenciátní prací z teologie: Víra a kultura v české společnosti. A tak jednou licenciátní prací z teologie v Římě dosáhl doktorátu z teologie a jeho habilitace ve Wroclawi a docentury na sociologické fakultě v Praze,“ konstatuje docent Jelínek. Závěrem pak docent Jelínek uvádí, že mons. Halík ve Wroclawi neabsolvoval žádné doktorské studium, ani zde nebyl promován do hodnosti doktora teologie. „V důsledku všech uvedených machinací s akademickými tituly se Mons. Halíkovi podařilo podvodně získat čtyři akademické hodnosti, a to licenciáta teologie v Římě, docenta sociologie v Praze, docenta praktické teologie ve Wroclawi a

nakonec i Hamplovou nostrifikací doktora teologie Th.D. – a to na základě pouhé jediné práce, obhájené v Římě v roce 1992, která je navíc již dle svého názvu charakteru spíše žurnalistického. Co do akademických podvodů je to výkon jistě hodný obdivu,“ uzavřel docent Jelínek se slovy, že mu přijde smutné, že Karlova univerzita nebrala na předchozí upozornění zřetel a Halíkovy podvody z nepochopitelných důvodů kryla. Prý teprve nedávno vyvstala naděje, že univerzita v této záležitosti bude v brzké době konat.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Je-to-podvodnik-Fantom-Tomase-Halika-znovu-uderil-516756?utm_source=nm&utm_medium=xml

Merkelová začne jednat o obnovení velké koalice se sociálními demokraty. Ti požadují například daňové úlevy pro rodiny s dětmi

18.12.2017 iHNed.cz str. 00

Ondřej Houska

Kancléřka Angela Merkelová tento týden začne se sociálními demokraty jednat o obnovení stávající vlády velké koalice.

Sociální demokraté požadují programové ústupky.

Zbytek Evropské unie čeká, jak se nová německá vláda postaví k návrhům na reformu eurozóny.

Do Německa letos podle ministerstva vnitra přijde méně než 200 tisíc žadatelů o azyl. Migrace by tak při současných vyjednáváních o sestavení nové vlády nemusela být tak sporným tématem jako dosud. "Podobné počty uprchlíků Němci vnímají jako přijatelné," říká Vladimír Handl z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Předloni v Německu požádalo o azyl přes 800 tisíc lidí.

O vzniku nové vlády začne tento týden jednat křesťanskodemokratický blok CDU/CSU současné kancléřky Angely Merkelové a sociální demokraté (SPD). Ti dali svolení k rozhovorům o obnovení stávající velké koalice s Merkelovou poté, co se kancléřka nedokázala domluvit s liberály a Zelenými.

Pokud by SPD trvala na tom, že odejde do opozice, Německo by nejspíš směřovalo k předčasným volbám.

12 let

je v Německu u moci kancléřka Angela Merkelová. Většinu času vládla se sociálními demokraty.

Sociální demokraté zatím obnovení velké koalice přímo neslíbili. Tvrdí, že se s Merkelovou zatím pustí jen do předběžných sondáží o tom, jestli je nové spojení vůbec možné. "Nemůžeme pokračovat jako dosud," prohlašuje lídr SPD Martin Schulz. Vstup své strany do vlády podmiňuje splněním několika požadavků jako je víc investic do vzdělání nebo daňové úlevy pro rodiny s dětmi. Chce taky, aby Německo podpořilo další evropskou integraci.

Na to, kdo bude v Německu vládnout, čeká celá Evropská unie. Evropská komise tento měsíc představila nové návrhy na posílení spolupráce v eurozóně, což požadoval například francouzský prezident Emmanuel Macron. Bez toho, aby k nim mohlo zaujmout jasné stanovisko Německo, tedy nejsilnější země v EU, o nich ale nebude možné rozhodnout.

Volby? Beze změny

Pokud by Němci šli znovu volit, výsledky by byly téměř stejné jako při volbách z konce září. Tehdy vyhrála CDU/CSU kancléřky Angely Merkelové, byť s výrazně menším počtem hlasů než před čtyřmi lety.

Podle víkendových průzkumů agentur Emnid a Forsa zatím voliči v reakci na zdlouhavá jednání o sestavení nové vlády nemění názor.

Všechny strany tak zůstávají "na svém".

Upozorňuje na to i kancléřka Merkelová:

"Máme velkou zodpovědnost za to, abychom sestavili stabilní vládu," prohlásila o chystaných jednáních se sociálními demokraty a vyzvala k "úzké spolupráci mezi Německem a Francií".

Dala tím najevo, že pro další změny ve fungování eurozóny nejsou jen Schulzovi sociální demokraté, ale i její strana CDU.

Otázkou ale je, jak vstřícná bude případná nová vláda v čele s Merkelovou k současným návrhům Evropské komise. Brusel například chce, aby v rámci společného evropského rozpočtu vznikla zvláštní kapitola určená jen pro státy platící eurem.

Ty by z nich mohly v případě náhlé krize čerpat půjčky určené k tomu, aby nemusely v rámci úsporných opatření seškrtnat investice.

CDU se až dosud k podobným návrhům stavěla vlažně. Francie je naopak podporuje.

Lepší osvětlení, zrcadla na rohu, delší zelená na semaforech. Urbanistka dělá z Vídně lepší místo pro ženy, děti či seniory - čtěte ZDE

Díky CIA byl zmařen atentát na katedrálu v Petrohradu. Putin následně poděkoval Trumpovi za pomoc - čtěte ZDE

Bývalý britský premiér David Cameron povede investiční fond na podporu čínské Hedvábné stezky - čtěte ZDE

Při útoku na kostel v Pákistánu zemřelo nejméně osm lidí. Jednoho atentátníka zabila policie, druhý se odpálil sám - čtěte ZDE

Z Bajkonuru odstartovala kosmická loď s novými členy posádky ISS. Doletět mají za dva dny - čtěte ZDE

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-65993600-evropa-ceka-na-nemecko-merkelova-zacne-jednat-o-obnoveni-velke-koalice>

Hledání společného průsečíku pokračuje

18.12.2017 Komora.cz str. 70 2018 penzijní systém
MARTIN POTŮČEK

Jedním z činitelů, který významně ovlivňuje kvalitu života, je bezesporu důchodový systém. Nejde jen o to, jak je nastaven a co každému z nás přinese v seniorním věku, jde i o to, nakolik zatěžuje či limituje podnikový sektor a každého z nás v současnosti. A také jde i o to, zda je udržitelný a funkční. Co tedy čeká český důchodový systém v příštím roce?

2018 penzijní systém

Hledat společný průsečík různorodých ekonomických a sociálních zájmů na jedné straně a odborných a politických hledisek za účasti koalice i opozice na straně druhé představovalo jen obtížně řešitelnou úlohu. Institucionalizovaný dialog politiků, odborníků, úředníků, sociálních partnerů a občanské veřejnosti na půdě Odborné komise pro důchodovou reformu tak uspěl jen částečně. Zkušenosti z její práce by ovšem mohly být už v roce 2018 využity pro hledání takové podoby pokračování práce na důchodové reformě, která bude účinnější a povede rychleji k nalezení potřebné odborné a politické dohody i k jejímu uplatnění v praxi.

Reforma je nevyhnutelná

Institucionální základna práce na důchodové reformě by neměla být nadále závislá na ad hoc rozhodnutí jednotlivé vlády. Koncipování a realizace důchodové reformy je ze své podstaty kontinuálním procesem, který

bývá přeryvy a nejistotami způsobenými politickými turbulencemi zásadně poškozován. Nezbytná je silná a trvalá podpora reformního úsilí ze strany vlády. Důchodový systém nemůže být dobře reformován bez trvalé a těsné kooperace několika rezortů, především ministerstev práce a sociálních věcí a financí, zastřešovaných nejlépe přímo Úřadem vlády.

Existuje propastný nepoměr mezi náklady na důchody v řádu stovek miliard korun a nepatrným financováním relevantního výzkumu, tvorby potřebných analýz a prognóz, shromažďování a vyhodnocování potřebných dat a moderace veřejného diskurzu v řádu několika milionů korun ročně.

Výzkum a spolupráci relevantních aktérů je nutno koncipovat dlouhodobě, mezioborově, inkluzivně a s důrazem na jeho aplikační vyústění.

Napříč spektrem

Příprava důchodové reformy musí klást větší důraz na podporu trvalého dialogu politické reprezentace napříč politickým spektrem. Reprezentanti politických subjektů by měli být průběžně zasvěcováni do příslušné problematiky a měli by mít oprávnění a odpovědnost závazně se vyslovovat k jednotlivým tématům na společných jednáních a být motivováni k hledání a nalézání sdílených voleb – i za cenu dílčích kompromisů.

V průběhu práce Odborné komise bylo nashromážděno mnoho důležitých poznatků o problémech a dysfunkcích stávající a nezměněné budoucí podoby důchodového systému, ale i námětů na jejich řešení. Jen část z nich mohla být promítnuta do podoby návrhů schválených a předaných k posouzení a dopracování exekutivě a legislativě.

Tezaurus problémů a námětů k pokračování důchodové reformy je v přehledné podobě shrnuje tak, aby byly přímo využitelné v další fázi práce na v zásadě nikdy nekončící reformě českého důchodového systému.

První pilíř

Ve veřejném systému základního důchodového pojištění, tedy v takzvaném prvním pilíři, nečekám nic mimořádného. Pokud se nové vládě vůbec podaří prosadit v Poslanecké sněmovně nějakou novelu příslušného zákona, půjde nejspíše jen o nějaké drobné úpravy parametrů, tedy podmínek přiznávání důchodů či jejich valorizace. Mohla by navázat na návrhy odcházející Odborné komise pro důchodovou reformu, které byly přijaty v minulých letech. Komise navrhla a vláda i parlament následně schválily pravidlo, že při stanovení částky zvýšení důchodů se bude přihlížet nejen k růstu cen za domácnosti celkem, ale současně i k růstu cen za domácnosti důchodců a použije se výhodnější možnost. Dosud se totiž přihlíželo pouze k růstu cen za domácnosti celkem. Dále se nově při stanovení částky zvýšení důchodů zohledňuje polovina růstu reálné mzdy, zatímco dosud se přihlíželo k růstu reálné mzdy o jednu třetinu.

Dále byl přijat návrh revizního systému nastavení hranice důchodového věku, který ukládá vládě předložit každých pět let zprávu o předpokládaném demografickém vývoji a dalších podmínkách důležitých pro případné budoucí úpravy hranice důchodového věku. I když má být první taková zpráva připravena už v příštím roce, stanovená pravidla by se mohla dotknout dalších úprav hranice důchodového věku, který nyní pomalu roste a je zastropován na úrovni 65 let, až někdy kolem roku 2035.

Třetí pilíř

V rámci doplňkového penzijního spoření, tedy onoho třetího pilíře, neočekávám změny žádné. Stávající právní úprava totiž na rozdíl od stavu před rokem 2016 výrazně zvýhodňuje jak podmínky účastníků, tak i zaměstnavatelů, kteří svým zaměstnancům přispívají na důchody sami, nemluvě o výrazné bonifikaci penzijních společností samotných. Komise navrhla a vláda i parlament následně schválily rozšíření osvobození od daně z příjmů i na výplaty penzí prováděné po dobu nejméně 10 let, tedy nejen na ty vyplácené doživotně, a snížení minimálního věku pro účast z 18 na 0 let. Dále bylo navrženo a následně schváleno několik opatření usnadňujících penzijním společnostem operace na finančním trhu. Úspěšná byla i poslanecká iniciativa, na jejímž základě byly zvýšeny limity pro čerpání státní podpory – zvýšení limitu osvobození od daně z příjmu fyzických osob u příspěvku zaměstnavatele z 30 000 Kč na 50 000 Kč a zvýšení nezdanitelné části základu daně z 12 000 Kč na 24 000 Kč ročně, změna výpočtu částky, kterou lze odečíst od základu daně v případě příspěvku na penzijní připojištění, doplňkové penzijní spoření a pojistné na soukromé životní pojištění, a to vše navíc kromě státních příspěvků, vyplácených už od hranice 300 Kč příspěvku účastníka měsíčně. Fixní věk pro nárok na dávky doplňkového penzijního spoření, s výjimkou předdůchodů, byl vrácen na 60 let.

Nezletilým účastníkům bude při dosažení věku 18 let umožněno čerpat třetinu uspořené prostředků. Za tak příznivých podmínek se zdá být účast firem na spolufinancování penzijního spoření zaměstnanců, která činí cca

25 %, nezvykle nízká. Kreativně uvažující firmy budou v aktuální situaci převahy poptávky nad nabídkou pracovních sil na trhu práce jistě zvažovat využít této možnosti pro udržení stávajících či získání nových

DIALOG POLITIKŮ, ODBORNÍKŮ, ÚŘEDNÍKŮ, SOCIÁLNÍCH PARTNERŮ A OBČANSKÉ VEŘEJNOSTI NA PŮDĚ ODBORNÉ KOMISE PRO DŮCHODOVOU REFORMU USPĚL JEN ČÁSTEČNĚ.

Prof. PhDr. MARTIN POTŮČEK, CSc., MSC.

Profesor veřejné a sociální politiky na Institutu sociologických studií a vedoucí Centra pro sociální a ekonomické strategie (CESES) **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. V letech 2014–2017 byl současně předsedou Odborné komise pro důchodovou reformu.

Foto autor| Foto: archiv

Otakar Jelínek: Tomáš Halík? Co do akademických podvodů, je to výkon jistě hodný obdivu

18.12.2017 parlamentnilisty.cz str. 00

PV

V následujícím textu podávám shrnutí mých poznatků, týkajících se vzdělání a titulů Mons.prof. PhDr. Tomáše Halíka, ke kterým jsem dospěl po několika letech pečlivého studia dostupných dokumentů, s nimiž jsem měl možnost postupně se seznamovat a udělat si z nich výpisky.

Přitom mi velmi pomohla má částečná znalost itaštiny i latiny, neboť relevantní dokumenty jsou psány v těchto jazycích. Po sametové revoluci strávil Mons.Halík nějakou dobu v Římě, kde v úterý 11.února 1992 obhájil v češtině před komisí složenou z profesorů K.Skalického, Karla Vrány a Stanislava Grygiela licenciátskou práci z oboru teologie. Práce nese název: „Víra a kultura v soudobé české společnosti. Pokoncilní vývoj v reflexi časopisu Studie“. S tímž datem byl Tomáši Halíkovi udělen Lateránskou universitou v Římě diplom licenciáta teologie Th.Lic. (summa cum laude 90/90). Připomínám, že tento starobylý titul licenciáta odpovídá z hlediska dnešního trojstupňového, tj. bakalářského, magisterského a doktorského vysokoškolského studia hodnotě bakalářské. Bezprostředně po své obhajobě licenciátského titulu se student Halík zapsal dne 13.2.1992 na Teologické fakultě Papežské Lateránské University (PLU) k dvouletému studiu na dosažení doktorátu. Po návratu do Prahy provedl Halíkovi na Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy Dr.Špíchal nostrifikaci jeho římského licenciátského titulu. Navíc Halíkovi na MŠMT vydal dne 24.dubna 1992 ředitel odboru vysokých škol na MŠMT doc.RNDR Jozef Nagy, C.Sc. pod č.j. 16 413/92-30 nostrifikační doložku v níž se praví: „Držiteli byl přiznán akademicko-vědecký titul „doktor“ ve zkratce „Dr“. Tímto způsobem byl Halíkovi na MŠMT jeho původní bakalářský titul licenciáta teologie ze Říma protizákonně povýšen na titul doktorský, jenž dle vysokoškolského zákona náleží výlučně absolventům doktorského studia. Proti nezákonnosti vydání této nostrifikační doložky se ohradil dopisem z 18.5.1992 č.j.506/92 tehdejší děkan katolické Teologické fakulty UK. Ve stejné době muselo na **Fakultě sociálních věd** Karlovy university probíhat habilitační řízení, neboť Mons.Halík byl již dne 21.května 1992 promován za rektora prof. Radima Palouše v Karolinu na docenta sociologie. Halíkova habilitační práce nese název: „Katolická kultura a společnost po 2.vatikánském koncilu.“ Společně s Halíkem jsme toho dne byli promováni také já, tehdejší ministr financí Václav Klaus i pozdější děkan lékařské fakulty prof.Š.Svačina. Byla to jedna z prvních promocí, kde byli promováni starší akademičtí pracovníci, jimž byl za minulého režimu z politických důvodů zastaven postup. V roce 1992 byl Tomáš Halík akademicky mimořádně činný, neboť ještě na podzim 13. října téhož roku proběhla na Papežské teologické fakultě v polské Wroclawi rozprava o práci, kterou tam Halík předložil k „habilitaci“, což dle polských zákonů je vyšší akademický stupeň získávaný po doktorátu. Tématem jeho wroclavské „habilitace“ bylo: „Katolická kultura a česká společnost po II.vatikánském koncilu“. Ještě na konci téhož roku 17.12.1992 sděluje děkan Teologické fakulty Papežské Lateránské university Mons.Ignazio Sanna (nynější arcibiskup a metropolita ortodoxní na Sardinii) profesoru Ignacy Decovi, děkanu Papežské Teologické fakulty ve Wroclavi (nynějšímu sídelnímu biskupovi v polské Świdnici), že rev.Halík získal na wroclavské fakultě doktorát teologie za stejnou práci, za kterou mu byl předtím udělen licenciátský titul v Římě, „che rev.Halik ha conseguito presso codesta

Facolta Theologica il dottorato in theologia con la stessa tesi che é stata presentata e difesa per il conseguimento della licenza in Theologia nella Facoltà di Theologia della P.U.L.“ Tento fakt byl rovněž příčinou toho, že student Halík byl tehdy v Římě z dvouletého studia k dosažení doktorátu na papežské Lateránské universitě vyloučen. O tom podrobně informoval v dopise ze dne 8.února 1993 Mons.prof.Karel Skalický ze Říma děkana pražské katolické Teologické fakulty: „náš student Tomáš Halík dosáhl doktorátu teologie a zároveň i jeho habilitace v prosinci 1992 na Papežské theologické fakultě ve Wroclawi práci, která byla doporučena dvěma oponentskými posudky, a to prof.Zdeňka Neubauera z katedry Filosofie přírodních věd Přírodovědecké fakulty Uk a Mons.dr.Karla Vrány z Vaší theologické fakulty. Student tudíž nemůže být zapsán k dosažení jednoho a téhož doktorátu na dvou různých fakultách. K vlastní Halíkově práci Mons.prof.Skalický sděluje:...kromě toho vyplývá z oponentských posudků, že jde o tutěž práci, kterou tenkrát student Halík pod mým vedením jako prvního relátora a pod vedením prof.K.Vrány, prof. S.Grygiela jako druhého a třetího relátora, a kterou obhájil jako licenciátní práci z oboru teologie v úterý 11.II.1992 před komisí složenou z profesorů K.Skalického, Karla Vrány a Stanislava Grygiela. Práce nese název: „Víra a kultura v soudobé české společnosti. Pokoncilní vývoj v reflexi časopisu Studie.“ Jak je patrné, mons.Karel Vrána, druhý relátor Halíkovy licenciátní práce na Papežské lateránské universitě, byl zároveň relátorem této práce podané T.Halíkem k dosažení doktorátu z teologie i jeho habilitace na Papežské theologické fakultě ve Wroclawi. Musel tedy vědět, že jde o jednu a tutěž práci, kterou T.Halík dosáhl licenciátu v Římě a doktorátu i jeho habilitace ve Wroclawi. Pokud pak jde o docenturu University Karlovy, kterou P.PhDr. Tomáš Halík získal 14.12.1992, jak praví oznámení, i tu dosáhl svou licenciátní prací z teologie: Víra a kultura v české společnosti. A tak jednou licenciátní prací z teologie v Římě dosáhl doktorátu z teologie a jeho habilitace ve Wroclawi a docentury na sociologické fakultě v Praze.“ V přesvědčení, že je mou povinností informovat Vás o těchto záležitostech týkajících se dvou příslušníků profesorského sboru Vaší theologické fakulty, se Vám poručím. Mons.Ignazio Sanna i Mons.Prof.Skalický ve svých dopisech neuvádějí přesně, co znamená v Polsku titul Dr.hab., že to je totiž stupeň, jenž odpovídá našemu docentovi, a tato hodnota je udělována uchazeči až po dosažení vědeckého doktorátu na základě rozpravy. Také se v Polsku uvádí před jménem a nikoliv za jménem, podobně jako u nás titul „doc“. To potvrzuje též sdělení děkana Dece ze dne 13.února 1993 děkanovi Teologické fakulty v Praze, že: „13.Oct.1992 si e svolta la discussione della sua tesi (Halíkově) di „habilitacja“ (cioé, il grado academico ottenuto dopo il dottorato), di cui il tesi era: „Katolická kultura a česká společnost po II.vatikánském koncilu“. Uvedená fakta dle mého soudu vysvětlují, proč byl Halíkovi ve Wroclawi vystaven diplom Dr.hab. teologie teprve 29.9.1994, t.j. až po dvou letech od jeho habilitační rozpravy. Přitom je ovšem v tomto diplomu uveden pouze Halíkův „malý“ doktorát filosofie, získaný v roce 1972 za jeho rigorózní, tedy nikoliv disertační práci, která tehdy byla oceněna Ústavem pro atheismus (!). V roce 1996 na dotaz děkana katolické Teologické fakulty Karlovy university stran Halíkova doktorátu ve Wroclawi podává v latině děkan Dec následující důležité písemné svědectví: Ad questionem Rev.Decani Facultatis S.Theologiae Universitatis Pragensis hisce litteris testatur Rev.Dominum Tomas Halík, sacerdotem Archidioeceseos Pragensis, Doctorem in Philosophia atque Licentiatum in S.Theologia, in nostra Pontificia Facultate Theologica in Wroclaw numquam theologica postgradualia tertii cycli ad normam Ap.Const.Sap.Chr.Art 50 §1 absolvisse neque ad gradum academicum Doctoris in S.Theologia hic promotum esse. Datum in Wroclaw die 8.Oct.1996

Ks.prof. Dr hab. Ignacy Dec Rektor PFT we Wroclawiu Což přeloženo ze vznešené latiny do prosté češtiny znamená, že Mons.Halík ve Wroclawi neabsolvoval žádné doktorské studium, ani zde nebyl promován do hodnosti doktora teologie! Titul „doktor“ (Ph.D.) byl pro absolventy doktorských studijních programů v ČR zaveden roku 1998 zákonem č. 111/1998 Sb. (zákon o vysokých školách) po vzoru anglosaského světa. V předchozím období, v letech 1990–1998, byl jeho obdobou stejný doktorský titul, tedy „doktor“ (ve zkratce Dr.), v tomto období se jednalo dle zákona o standardně tříleté „postgraduální studium“, nikoliv o „doktorský studijní program“. Nový zákon umožňoval, aby absolventi přechozího tříletého postgraduálního studia s titulem Dr. za jménem požádali o změnu tohoto titulu Dr. na nově zavedený Ph.D. Této změny v legislativě dle mého soudu obratně využil v roce 2006 i Mons.Halík, když rektora Prof.Hampla požádal o vydání osvědčení k užívání titulu Th.Dr. za jménem. Přitom očividně musel profesorovi Hamplovi předložit svou pochybnou nostrifikační doložku, kterou získal na MŠMT v roce 1992, čímž byl tehdejší rektor prof.Hampl oklamán. V důsledku všech uvedených machinací s akademickými tituly se Mons.Halíkovi podařilo podvodně získat čtyři akademické hodnosti a to 1) licenciáta teologie v Římě, 2) docenta sociologie v Praze, 3) docenta praktické teologie ve Wroclawi a nakonec i Hamplovou nostrifikaci 4) doktora teologie Th.D. - a to na základě pouhé jediné práce, obhájené v Římě v roce 1992, která je navíc již dle svého názvu charakteru spíše žurnalistického. Co do akademických podvodů je to výkon jistě hodný obdivu. Zůstává smutným faktem, že Karlova universita na má předchozí upozornění prorektorovi pro kvalifikace i Etické komisi nebrala zřetel a tím Halíkovy podvody z nepochopitelných důvodů kryla. Teprve zcela nedávno vyvstala naděje, že universita v této záležitosti v brzké době bude jednat. V Praze dne 17.prosince 2017 Doc.RNDR Otakar Jelínek, C.Sc., člen akademické obce Karlovy university.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/nazory-a-petice/Otakar-Jelinek-Tomas-Halik-Co-do-akademickych-podvodu-je-to-vykon-jiste-hodny-obdivu-516736?utm_source=nm&utm_medium=xml

Homosexuála bych ústavním soudcem nejmenoval, pronesl Fischer. Za výrok se následně omluvil, je prý vytržen z kontextu

17.12.2017 iHNed.cz str. 00

prp

Prezidentský kandidát Pavel Fischer se omluvil za svůj výrok ohledně nejmenování homosexuálů ústavními soudci.

Výrok, jež pronesl při debatě v Blansku, je prý vytržen z kontextu.

Fischer v omluvě uvedl, že je to nešťastný výrok a že nehodlá diskriminovat žádnou skupinu občanů.

Kandidát na prezidenta Pavel Fischer se omluvil za výrok, že by homosexuála nejmenoval ústavním soudcem. Svoji omluvu zveřejnil na Facebooku s tím, že výrok byl vytržen z kontextu.

Fischer tato slova pronesl na setkání s občany v Katolickém domě v Blansku na začátku prosince, záznam z debaty však vzbudil pozornost na sociálních sítích až na konci uplynulého týdne.

"Teď to řeknu jako prezident. Prezident jmenuje ústavní soudce. Může jmenovat i pedofila nebo homosexuála, který žije v partnerství. Nebo lesbu. V dobré víře, aby to bylo vyrovnané. Tak takového člověka bych já nikdy nejmenoval. Právě proto, že Ústavní soud je poslední instancí, která bude o těchto věcech rozhodovat," pronesl prezidentský kandidát na debatě.

V rámci své omluvy Fischer uvedl, že je to nešťastný výrok vytržený z kontextu. "Omlouvám se za svůj nešťastný výrok. Rozhodně nehodlám diskriminovat žádnou skupinu občanů pro její původ či způsob života, to jsem ostatně nikdy nedělal a jako prezident nikdy nebudu," napsal Fischer na svém facebookovém profilu.

"Jedná se o výrok vytržený z kontextu otázky ohledně adopcí dětí. Chtěl jsem poukázat na to, že ústavní soudce by neměl reprezentovat vlivovou skupinu, která současně usiluje o úpravu právních poměrů, a to kvůli možnému střetu zájmů," dodal kandidát.

Pavel Fischer je jedním z devíti kandidátů v lednových prezidentských volbách. Svým podpisem ho podpořilo 17 senátorů z několika stran. Dvaapadesátiletý Fischer je bývalým velvyslancem ve Francii, donedávna byl ředitelem výzkumné agentury STEM. Jeho šance na zvolení jsou nízké, podle serveru Kdovyhrajevolby.cz, který spravuje **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, je pravděpodobnost, že se stane prezidentem, 0,94 procenta.

Fischerova omluva

Záznam ze setkání Pavla Fischera s občany v Blansku (Kritizované výroky začínají v 29. minutě.)

Češi mají levnější euro i dolar. Konec intervencí přiláká také více dělníků z Východu - čtěte ZDE

Čistý zisk bank klesl letos o 700 milionů na 59,9 miliardy. Zlepšení se podle analytiků dostaví příští rok - čtěte ZDE

Expert Elektro cílí na internet. S mužem, který prodal e-shop s e-cigaretami spolujatelé Kiwi Oliveru Dlouhému - čtěte ZDE

Margarín Flora změní majitele. Unilever prodá svou divizi za téměř sedm miliard eur - čtěte ZDE

URL| <http://domaci.ihned.cz/c1-65993720-homosexuala-bych-ustavnim-soudcem-nejmenoval-pronesl-fischer-za-vyrok-se-nasledne-omluvil-je-pry-vytrzen-z-kontextu>

Homosexuála bych ústavním soudcem nejmenoval, překvapil prezidentský kandidát Fischer

17.12.2017 novinky.cz str. 00 Domáci
bož

Prezidentský kandidát Pavel Fischer se na setkání v Katolickém domě v Blansku kriticky vyjádřil k údajnému rozbití rodiny, kterého se podle něj dopustil Ústavní soud (ÚS) přiznáním dvojího otcovství homosexuálnímu páru. Fischer dále uvedl, že by jako prezident ústavním soudcem nejmenoval homosexuála, lesbu nebo pedofila.

„Dnes je na Ústavním soudu paní, která udělala krok k rozbití rodiny takový, že bych jako prezident ji nemohl odvolat, ale nikoho takového bych tam už nejmenoval,“ komentoval Fischer rozhodnutí senátu ÚS v čele s Kateřinou Šimáčkovou ve věci homosexuálního páru, který žije v Kalifornii v USA.

Čech a Dán uzavřeli podle kalifornského práva sňatek a následně se domluvili s náhradní matkou, že jejich dítě odnese. ÚS rozhodl, že české úřady musí otcovství obou mužů uznávat a není možné, aby po přistání v Česku jeden z nich přestal být otcem. „Šlo pouze o tento konkrétní případ v této konkrétní situaci a šlo především o zájem dítěte, ne o nějaké abstraktní principy,“ zdůraznila tehdy soudkyně Šimáčková. [celá zpráva]

Pedofila, homosexuála nebo lesbu bych nejmenoval

„Teď to řeknu jako prezident. Prezident jmenuje ústavní soudce,“ uvedl Fischer v Blansku. „Jako prezident tam mohu jmenovat pedofila. Nebo homosexuála, který žije v partnerství. Nebo lesbu. V dobré víře, aby to bylo vyrovnané. Tak takového člověka bych tam nikdy nejmenoval. Právě proto, že Ústavní soud je poslední instancí, která o těchto věcech bude rozhodovat,“ prohlásil.

Záznam besedy Pavla Fischera v Blansku, zmíněné výroky začínají v čase 29:10.

„Když zapomeneme, co je člověk, odkud přichází, že má nějakou budoucnost, tak to bude hrozné,“ myslí si prezidentský kandidát. „Jan Pavel II. hovořil o civilizaci smrti. Víím, že jako prezident to nezastavím, ale mohu to alespoň zbrzdít,“ dodal.

Výrok je vytržen z kontextu, tvrdí Fischer

Beseda v Blansku proběhla již na začátku prosince. Video z ní po internetu se začalo šířit teprve na konci tohoto týdne. Fischer proto mezitím na Facebooku své výroky mírnil. „Jedná se o výrok vytržený z kontextu otázky ohledně adopcí dětí,“ tvrdí s tím, že mezi homosexuály má přátele.

Na Facebooku se objevilo video s mým vystoupením ze setkání s občany, kde říkám: homosexuála bych ústavním soudcem...

Posted by Pavel Fischer - prezident 2018 on Samstag, 16. Dezember 2017 „Chtěl jsem poukázat na to, že ústavní soudce by neměl reprezentovat vlivovou skupinu, která současně usiluje o úpravu právních poměrů, a to kvůli možnému střetu zájmů,“ zopakoval nicméně.

„Omlouvám se za svůj nešťastný výrok. Rozhodně nehodlám diskriminovat žádnou skupinu občanů pro její původ či způsob života, to jsem ostatně nikdy nedělal a jako prezident nikdy nebudu,“ ujistěje Fischer.

Někdejší velvyslanec ve Francii a současný ředitel výzkumné agentury STEM Pavel Fischer (52) oznámil splnění podmínek pro kandidaturu na Hrad v říjnu. Opírá se o podporu 17 senátorů napříč politickým spektrem. Pravděpodobnost jeho zvolení prezidentem je podle projektu výzkumníků **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Kdovyhrajevolby.cz v tuto chvíli 0,94 procenta.

URL| <https://www.novinky.cz/domaci/458102-homosexuala-bych-ustavnim-soudcem-nejmenoval-prekvapil-prezidentsky-kandidat-fischer.html>

Novináři na zkoušku

16.12.2017 Příbramský deník str. 02 Příbramsko/Zpravodajství
(rac)

Z Příbramska

Příbram – Svatohorské gymnázium navštívili studenti **Fakulty sociálních věd** UK. Pro studenty třetích ročníků si připravili přednášku na téma Politika a média. Součástí bylo představení celého mechanismu tvorby zpravodajství a pravidla pro členění a tvorbu zpráv. Studenti se seznámili s principy fungování jednotlivých zpravodajských serverů a tiskových kanceláří typu Reuters a ČTK. V závěru se sami stali šéfredaktory fiktivních redakce.

Region| Střední Čechy

Podvodný student Halík: Čtyři (tituly) v jednom. Byl oceněn Ústavem pro ateismus!

16.12.2017 protiproud.cz str. 00

Vyloučen ze studia v Římě. Ani v Polsku neabsolvoval - ale má titul. Proč Etická komise UK kryje podvody "černého" kněze?

16. 12. 2017

Otakar Jelínek - docent Univerzity Karlovy - shrnuje svá zjištění ohledně podvodů a machinací s akademickými tituly Tomáše Halíka, a ukazuje tak "hodnoty", které vyznává tento miláček médií, jenž se patrně podvodně vydává i za katolického kněze

V následujícím textu podávám shrnutí mých poznatků, týkajících se vzdělání a titulů Mons. prof. PhDr. Tomáše Halíka, ke kterým jsem dospěl po několika letech pečlivého studia dostupných dokumentů, s nimiž jsem měl možnost postupně se seznamovat a udělat si z nich výpisky. Přitom mi velmi pomohla má částečná znalost italštiny i latiny, neboť relevantní dokumenty jsou psány v těchto jazycích.

"Kádríkulum" vitae

Po sametové revoluci strávil Mons. Halík nějakou dobu v Římě, kde v úterý 11. února 1992 obhájil v češtině před komisí složenou z profesorů K. Skalického, Karla Vrány a Stanislava Grygiela licenciátskou práci z oboru teologie. Práce nese název: „Víra a kultura v soudobé české společnosti. Pokoncilní vývoj v reflexi časopisu Studie“. S tímž datem byl Tomáši Halíkovi udělen Lateránskou universitou v Římě diplom licenciáta teologie Th.Lic. (summa cum laude 90-90). Připomínám, že tento starobylý titul licenciáta odpovídá z hlediska dnešního trojstupňového, tj. bakalářského, magisterského a doktorského vysokoškolského studia hodnosti bakalářské. Bezprostředně po své obhajobě licenciátského titulu se student Halík zapsal dne 13. 2. 1992 na Teologické fakultě Papežské Lateránské University (PLU) k dvouletému studiu na dosažení doktorátu.

Po návratu do Prahy provedl Halíkovi na Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy Dr. Šplíchal nostrifikaci jeho římského licenciátského titulu. Navíc Halíkovi na MŠMT vydal dne 24. dubna 1992 ředitel odboru vysokých škol na MŠMT doc. RNDr. Jozef Nagy, CSc. pod č. j. 16 413/92-30 nostrifikační doložku, v níž se praví: „Držiteli byl přiznán akademicko-vědecký titul 'doktor' ve zkratce 'Dr'". Tímto způsobem byl Halíkovi na MŠMT jeho

původní bakalářský titul licenciáta teologie ze Říma protizákonně povýšen na titul doktorský, jenž dle vysokoškolského zákona náleží výlučně absolventům doktorského studia. Proti nezákonnosti vydání této nostrifikační doložky se ohradil dopisem z 18. 5. 1992 č. j. 506/92 tehdejší děkan katolické Teologické fakulty UK.

Ve stejné době muselo na **Fakultě sociálních věd** Karlovy university probíhat habilitační řízení, neboť Mons. Halík byl již dne 21. května 1992 promován za rektora prof. Radima Palouše v Karolinu na docenta sociologie. Halíkova habilitační práce nese název: „Katolická kultura a společnost po 2.vatikánském koncilu.“ Společně s Halíkem jsme toho dne byli promováni také já, tehdejší ministr financí Václav Klaus i pozdější děkan lékařské fakulty prof. Š. Svačina. Byla to jedna z prvních promocí, kde byli promováni starší akademičtí pracovníci, jimž byl za minulého režimu z politických důvodů zastaven postup.

Čtěte ZDE: "Coming-out" kaplana pražské kavárny: Tomáš Halík chtěl zneužít svůj kostel. Kardinál Duka konečně zasahuje. Kdo je Halíkova sestra Jeannine? Falešný dialog. Zbrusu nový KKK jen tak něco nezastaví. Držte si klobouky...

V roce 1992 byl Tomáš Halík akademicky mimořádně činný, neboť ještě na podzim 13. října téhož roku proběhla na Papežské teologické fakultě v polské Wroclawi rozprava o práci, kterou tam Halík předložil k „habilitaci“, což dle polských zákonů je vyšší akademický stupeň získávaný po doktorátu. Tématem jeho wroclavské „habilitace“ bylo: „Katolická kultura a česká společnost po II.vatikánském koncilu“.

Ještě na konci téhož roku 17. 12. 1992 sděluje děkan Teologické fakulty Papežské Lateránské university Mons. Ignazio Sanna (nynější arcibiskup a metropolita oristánský na Sardinii) profesoru Ignacy Decovi, děkanu Papežské Teologické fakulty ve Wroclawi (nynějšímu sídelnímu biskupovi v polské Swídnici), že rev. Halík získal na wroclavské fakultě doktorát teologie za stejnou práci, za kterou mu byl předtím udělen licenciátský titul v Římě, -„che rev. Halik ha conseguito presso codesta Facolta Theologica il dottorato in theologia con la stessa tesi che é stata presenata e difesa per il coseguimento della licenza in Theologia nella Facoltá di Theologia della P.U.L.“

Tento fakt byl rovněž příčinou toho, že student Halík byl tehdy v Římě z dvouletého studia k dosažení doktorátu na papežské Lateránské universitě vyloučen. O tom podrobně informoval v dopise ze dne 8. února 1993 Mons. prof. Karel Skalický ze Říma děkana pražské katolické Teologické fakulty: „naš student Tomáš Halík dosáhl doktorátu teologie a zároveň i jeho habilitace v prosinci 1992 na Papežské teologické fakultě ve Wroclawi práci, která byla doporučena dvěma oponentskými posudky, a to prof. Zdeňka Neubauera z katedry Filosofie přírodních věd Přírodovědecké fakulty UK a Mons. dr. Karla Vrány z Vaší teologické fakulty. Student tudíž nemůže být zapsán k dosažení jednoho a téhož doktorátu na dvou různých fakultách.

K vlastní Halíkově práci Mons. prof. Skalický sděluje: ...kromě toho vyplývá z oponentských posudků, že jde o tutéž práci, kterou tenkrát student Halík pod mým vedením jako prvního relátora a pod vedením prof. K. Vrány, prof. S. Grygiela jako druhého a třetího relátora, a kterou obhájil jako licenciátní práci z oboru teologie v úterý 11. 2. 1992 před komisí složenou z profesorů K. Skalického, Karla Vrány a Stanislava Grygiela. Práce nese název: 'Víra a kultura v soudobé české společnosti. Pokoncilní vývoj v reflexi časopisu Studie.'

Jak je patrné, mons. Karel Vrána, druhý relátor Halíkovy licenciátní práce na Papežské lateránské universitě, byl zároveň relátorem této práce podané T.Halíkem k dosažení doktorátu z teologie i jeho habilitace na Papežské teologické fakultě ve Wroclawi. Musel tedy vědět, že jde o jednu a tutéž práci, kterou T.Halík dosáhl licenciátu v Římě a doktorátu i jeho habilitace ve Wroclawi.

Pokud pak jde o docenturu University Karlovy, kterou P. PhDr. Tomáš Halík získal 14. 12. 1992, jak praví oznámení, i tu dosáhl svou licenciátní práci z teologie: Víra a kultura v české společnosti. A tak jednou licenciátní práci z teologie v Římě dosáhl doktorátu z teologie a jeho habilitace ve Wroclawi a docentury na sociologické fakultě v Praze.“

V přesvědčení, že je mou povinností informovat Vás o těchto záležitostech týkajících se dvou příslušníků profesorského sboru Vaší teologické fakulty, se Vám poroučím.
Svědectví z Wroclawi

Mons. Ignazio Sanna i Mons. prof. Skalický ve svých dopisech neuvádějí přesně, co znamená v Polsku titul dr. hab., že to je totiž stupeň, jenž odpovídá našemu docentovi, a tato hodnost je udělována uchazeči až po dosažení vědeckého doktorátu na základě rozpravy. Také se v Polsku uvádí před jménem a nikoliv za jménem, podobně jako u nás titul „doc“.

To potvrzuje též sdělení děkana Dece ze dne 13. února 1993 děkanovi Teologické fakulty v Praze, že: „13. Oct. 1992 si e svolta la discussione della sua tesi (Halíkově) di „habilitacja“ (cioé, il grado academico ottenuto dopo il dottorato), di cui il tesi era: 'Katolická kultura a česká společnost po II.vatikánském koncilu“.

Uvedená fakta dle mého soudu vysvětlují, proč byl Halíkovi ve Wroclawi vystaven diplom dr. hab. teologie teprve 29. 9. 1994, tj. až po dvou letech od jeho habilitační rozpravy. Přitom je ovšem v tomto diplomu uveden pouze Halíkův „malý“ doktorát filosofie, získaný v roce 1972 za jeho rigorózní, tedy nikoliv disertační práci, která tehdy byla oceněna Ústavem pro ateismus (!).

V roce 1996 na dotaz děkana katolické Teologické fakulty Karlovy university stran Halíkova doktorátu ve Wroclawi podává v latině děkan Dec následující důležité písemné svědectví:

"Ad questionem Rev. Decani Facultatis S.Theologiae Universitatis Pragensis hisce litteris testatur Rev. Dominum Tomas Halík, sacerdotem Archidioeceseos Pragensis, Doctorem in Philosophia atque Licentiatum in S.Theologia, in nostra Pontificia Facultate Theologica in Wroclaw numquam theologica postgradualia tertii cycli ad normam Ap. Const. Sap. Chr. Art 50 §1 absolvisse neque ad gradum academicum Doctoris in S.Theologia hic promotum esse.

Datum in Wroclaw die 8. Oct. 1996. Ks.prof. dr. hab. Ignacy Dec. Rektor PFT we Wroclawiu."

Což přeloženo ze vznešené latiny do prosté češtiny znamená, že Mons. Halík ve Wroclawi neabsolvoval žádné doktorské studium, ani zde nebyl promován do hodnosti doktora teologie!

Čtete ZDE: Konečně: kněz-nekněz Tomáš Halík sám sebe „udal“. Jeho „doznání“ si všimlo již i Rádio Vatikán. A Petr Hájek o tom mluvil ve slovenském rádiu Svobodný vysílač
Čtyřnásobný podvod

Titul „doktor“ (Ph.D.) byl pro absolventy doktorských studijních programů v ČR zaveden roku 1998 zákonem č. 111/1998 Sb. (zákon o vysokých školách) po vzoru anglosaského světa. V předchozím období, v letech 1990 – 1998, byl jeho obdobou stejný doktorský titul, tedy „doktor“ (ve zkratce Dr.), v tomto období se jednalo dle zákona o standardně tříleté „postgraduální studium“, nikoliv o „doktorský studijní program“.

Nový zákon umožňoval, aby absolventi přechozího tříletého postgraduálního studia s titulem Dr. za jménem požádali o změnu tohoto titulu Dr. na nově zavedený Ph.D. Této změny v legislativě dle mého soudu obratně využil v roce 2006 i Mons. Halík, když rektora Prof. Hamppla požádal o vydání osvědčení k užívání titulu Th.Dr. za jménem. Přitom očividně musel profesorovi Hamplovi předložit svou pochybnou nostrifikační doložku, kterou získal na MŠMT v roce 1992, čímž byl tehdejší rektor prof. Hamppl oklamán.

V důsledku všech uvedených machinací s akademickými tituly se Mons. Halíkovi podařilo podvodně získat čtyři akademické hodnosti a to 1) licenciáta teologie v Římě, 2) docenta sociologie v Praze, 3) docenta praktické teologie ve Wroclawi a nakonec i Hamplovou nostrifikací 4) doktora teologie Th.D. - a to na základě pouhé jediné práce, obhájené v Římě v roce 1992, která je navíc již dle svého názvu charakteru spíše žurnalistického. Co do akademických podvodů je to výkon jistě hodný obdivu. Zůstává smutným faktem, že Karlova univerzita na má předchozí upozornění prorektorovi pro kvalifikace i Etické komisi nebrala zřetel a tím Halíkovy podvody z nepochopitelných důvodů kryla.

URL| <http://www.protiproud.cz/politika/3522-podvodny-student-halik-ctyri-tituly-v-jednom-byl-ocenen-ustavem-pro-ateismus-vyloucen-ze-studia-v-rime-ani-v-polsku-neabsolvoval-ale-ma-titul-proc-eticka-komise-uk-kryje-podvody-cerneho-kneze.htm>

Německo stále jedná o nové vládě

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Rakousko už má jasno o nové vládě. Dnes večer se lidovci dohodli s protiimigrační Svobodnou stranou Rakouska na uzavření vládní koalice. Podle agentury APA by měl nový kabinet složit přísahu v pondělí. To v Německu není zdaleka jasno, jak bude nová vláda vypadat. Vedení německé sociální demokracie se však už alespoň vyslovilo pro zahájení sondovacích rozhovorů o vládě s konzervativní unií CDU/CSU kancléřky Angely Merkelové. Strana Martina Schulze dál trvá na tom, že rozhovory nemusí vyústit jen v pokračování velké koalice, ale třeba i v menšinovou vládu. Tu však kancléřka Merkelová nechce. Sama dnes vystoupila v Norimberku na sjezdu Křesťansko-sociální unie. Jako důležitou vnímá shodu mezi CSU a svou CDU o postupu v migrační politice. Obě strany se dohodly na orientační horní hranici pro příjem uprchlíků v počtu 200 tisíc ročně. Od počtu příchozích by se odečítali ti, kdo se vrátí nebo budou deportováni. Socialisté však takový systém zatím odmítají. A já teď ve vysílání vítám Vladimíra Handla z katedry německých a rakouských studií, **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a spolupracovníka Ústavu mezinárodních vztahů. Hezký večer, pane Handle. Je už podle vás po dnešku jasnější, zda se SPD nakonec bude na příští německé vládě podílet a vypadá to podle vás, že bude?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Myslím si, že je ještě brzo říci, kterým směrem se SPD v této otázce vydá, protože vedení přece jen má zájem na nějaké konstruktivní spolupráci s CDU/CSU, protože si je vědomo, že další varianty, které se nabízejí, jsou poměrně složité a málo přesvědčivé, to znamená, nějaká tolerance menšinové vlády, nebo případně takové nějaké vydání naší tolerančního paktu a podpory koalice, tedy podpory nutné vlády ze strany SPD. To jsou takové velice nejasné modely, které vlastně nezajistí stabilitu země a nebudou ani populární ve veřejnosti. Veřejnost dneska se ukazuje ze 61 % by přeci jen preferoval velkou koalici, takže já myslím, že vedení k tomu přeci jen směřuje. Nicméně ta členská základna je velice negativně nastavena a delegáti, kteří budou o tom výsledku jednání hlasovat, zřejmě v půlce ledna, tak podle výzkumu se ukazuje, že asi dvě třetiny těch delegátů jsou vlastně proti velké koalici, takže tam je takový to vnitřní napětí mezi tím vedením a stranou jako takovou si myslím, že je docela znatelné.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Vlastně na vás navážu, jak moc je tedy ta strana rozdělená, právě třeba pro srovnání s českou realitou. Ten sjezd může přinést opravdu různé vyhlídky na politiku té zatím sondované staronové koalice, ba dokonce jak jste řekl, dá se i počítat s tím, že by jí většina těch delegátů odmítla, ano?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Zatím všechny ty výsledky ukazují, že ani ti nejlepší znalci, insajdři, jak se říká, nejsou schopni říct, na kterou stranu to rozhodnutí padne. Celkem se dá předpokládat, že to jednání pokud jde o témata těch jednání, ta by celkem mohla dospět k nějakému kompromisu, kromě rozhodně jedné otázky, to je ta otázka tedy o celkovém nebo společném zdravotním pojištění to je velice otázka, která jde na ideologii těch stran, které vstupuje za jednotné pojišťovací systém CDU/CSU, který zachovat i v tom privátním část privátního systému. Tam by byly, ta budou ta jednání velice složitá, ale všechno v ostatních otázkách si myslím, že nějaký kompromis možný je. Teď je otázka, jestli ten kompromis bude pro SPD jako takovou právě, pro tu členskou základnu dostatečně jaksí zajímavý a přesvědčivý pro to, aby řekla: Tak ano, s tímto programem do té koalice půjdeme a bude to znamenat, že nebudeme prohrávat, ale že budeme vyhrávat v té politické soutěži.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Pokud jde o Angelu Merkelovou, tak ta jednoznačně prosazuje stabilnější koalici před menšinovou vládou. Co to ale pro ni a její vyjednávání s SPD teď bude znamenat nebo znamená? Samozřejmě také je to taková obecná otázka a předcházíme tomu sjezdu SPD, o kterém jste hovořil. Jak moc bude muset ustupovat tomu křídlu SPD, která převládne?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já myslím, že ta připravenost jít vstříc požadavkům SPD bude dost jako velká, protože Angela Merkelová také samozřejmě chápe, že to je vlastně z jejích posledních příležitostí vytvořit nějakou stabilní vládu, nejtít do voleb. Ona jednoznačně odmítá skutečně jakékoliv další formy vládnutí, to znamená nějakou smluvní koaliční spolupráci zvenčí, abych tak řekl, to čemu se říká kooperační koalice. Odmítá menšinovou vládu, protože ona vlastně umí právě velmi dobře vést zemi nebo vládnout za stabilních podmínek, které sama pomáhá vytvářet. Ale aby do té politiky se všemi těmi krizemi a otazníky vstupovala dnes s nějakou oslabenou nebo nejistou koalicí, kdy bude u každého zákonného nějakého návrhu bude muset shánět dohromady nějakou většinu v parlamentu, to je dosti nepředstavitelné. Čili já si myslím, že ona půjde dost daleko, je otázka skutečně ovšem spíš na té straně SPD, jestli tam ta strana, která je zklamaná, která je znejistěná, která je hluboce rozdělená, i to vedení v tomto smyslu nemá úplně důvěru, že prostě přeci jednomu nejde o ty posty, aby si je zachovali, takže Martin Schulz dělá teďka všechno pro to, aby přesvědčil stranu, že skutečně jde do jednání s otevřeným hledím, že mění i sestav toho jednání jednacímho týmu. Nejsou tam žádní ministři, takže to je skutečně nová situace.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Tolik Vladimír Handl z katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Mějte se hezky a děkuji vám za rozhovor. Na slyšenou.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děkuji, na shledanou.

Akademie Mladých občanů směřuje k veřejné správě

14.12.2017 Veřejná správa str. 37 Téma
Kateřina Benčatová

Akademie Mladých občanů je soutěžní vzdělávací projekt, který je určen pro vybrané studenty středních škol z celé České republiky. Usiluje o zlepšení kritického myšlení, snaží se motivovat mladé lidi k vyššímu zájmu o veřejné dění a nabízí jim možnost zajímavých setkání s významnými osobnostmi.

Akademie Mladých občanů pod sebou sdružuje tři dílčí projekty – Municipality, Region, Republika, z nichž každý se věnuje určité úrovni veřejného prostoru. Podle Václava Kříže, předsedy spolku Mladí občané, jde o projekt unikátní. Studentům nabízí tři různá setkání ve třech různých městech a její největší přidanou hodnotou je, že ji tvoří sami studenti, kteří se své vědomosti a kontakty snaží předávat mladším generacím. Letos pořádá spolek Mladí občané již 4. ročník úspěšného projektu, nově pod záštitou Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, Institutu veřejné správy při Katedře veřejné ekonomie na Ekonomicko-správní fakultě Masarykovy univerzity v Brně a Fakulty ekonomicko-správní Univerzity Pardubice. Spolupráce s těmito vysokými školami přináší projektu především odborný dohled a vyšší kvalitu, atraktivnější program pro účastníky a akademické i jiné reprezentativní prostory.

Spolek v souvislosti s akademií také usiluje o záštitu MŠMT a připravuje pro účastníky stáže v Parlamentním institutu Kanceláře Poslanecké sněmovny nebo na Úřadu vlády. V neposlední řadě také spolupracuje s nakladatelstvím Portál, které věnuje účastníkům hodnotné ceny. Organizátoři akademie stále hledají partnery, kteří by se podíleli na organizaci a přispěli ještě ke zvýšení atraktivity projektu.

Akademie Mladých občanů se dělí na tři kola. V prvním mají žáci středních škol z celé republiky možnost přihlásit se prostřednictvím krátkého motivačního dopisu, v druhém kole proběhnou jednodenní výběrové workshopy a třetí kolo se koná v podobě tří několikadenních setkání (Municipality, Region, Republika), účastníci budou mít zajištěné zdarma ubytování včetně plné penze.

Smyslem je seznámit studenty se společenskovědními tématy, která se váží na místní, krajskou a celonárodní úroveň veřejného dění a politiky, tak aby se mohli dále aktivně zapojit do fungování obce, kraje nebo státu. Dílčí projekty jsou čtyřdenní a pro účastníky jsou připraveny debaty, přednášky, simulace politických jednání i setkání s osobnostmi z akademického prostředí či politiky. Pro neaktivnější účastníky jsou připraveny lákavé ceny či stáže. V minulých letech prošlo akademií více než sto účastníků. Organizátoři projektu jsou otevřeni jakýmkoli nápadům a nabídky spolupráce jen vítají. Pokud byste se chtěli stát součástí připravované Akademie Mladých občanů, pište na amob@mladiobcane.cz nebo volejte hlavní koordinátorce (731 672 665).

Autentická levice: Evropu měnit, ne rozbíjet!

14.12.2017 Haló noviny str. 04 Z domova
(mh)

Zahraněčněpolitické kolokvium Evropa po volbách se uskutečnilo v tomto týdnu v prostorách pražské Staroměstské radnice. Pořádala ho ve spolupráci s klubem zastupitelů KSČM hlavního města Prahy a Společností pro evropský dialog (SPED) Nadace Rosy Luxemburgové, jež zakládá a rozjíždí svou pražskou kancelář. Cílem bylo vyměnit si zkušenosti z voleb, ale i z širší politické práce, kterou odvádějí v České republice, Německu a Rakousku strany a hnutí autentické levice. Diskuse byla velmi bohatá, jen panelistů bylo během celodenního programu čtrnáct. Na některé otázky zůstávají různé názory, protože situace v každé zemi je trochu jiná. Ale důraz na spravedlnost, rozvoj, soudržnost a solidaritu, snižování sociálních rozdílů mezi lidmi, odstraňování chudoby, odmítání válek, potírání neonacismu, rasismu a xenofobie je shodný.

Němečtí účastníci varovali před nástupem nacionalistické pravice. Například Heiko Kosel, poslanec Die Linke zemského sněmu v Sasku, upozornil, že pokles voličských preferencí pro tradiční strany v Německu znamenal prospěch Alternativy pro Německo (AfD). AfD byla na prvním místě ve všech saských volebních okresech kromě katolických regionů. »Je třeba zanalyzovat, jak různá prostředí reagují na propagandu neonacismu,« zdůraznil s tím, že AfD zastupuje stejné názory jako neonacistická NPD, se kterou již měli v saském sněmu co do činění. »AfD má však širší okruh podporovatelů,

« varoval Kosel. Někdejší předseda vlády NDR Hans Modrow, který je ve věku 89 let doyenem autentické levice a dnes členem tzv. Rady starších v Die Linke, upozornil, že stále existuje dvojí Německo. »Byli jsme kolonizováni,« shrnul problém a doložil jej řadou skutečností: vysoké pozice ve veřejné a politické sféře na východě velmi často vykonávají lidé ze západu země, průmyslové závody byly omezeny či zlikvidovány, lidé z východních částí SRN jsou znevýhodněni i výší sociálních dávek či penzí. Levici se nepodařilo využít těchto propastných rozdílů ve svůj prospěch, je přesvědčen Modrow, a nálada mezi občany je ve východních částech Německa pravivější než v západních. »Nejsme schopni se poučit z marxismu do budoucnosti.« Na vysoké zastoupení německých manažerů, ale i profesorů například na Vídeňské univerzitě, poukázal Walter Baier, někdejší předseda KS Rakouska. Klíčové ekonomické posty v Rakousku drží ve svých rukou Němci. Upozornil také, že v evropských zemích žije 3,5 milionu Turků a »nemůžeme čekat, že se jednou nebudou rozhodovat podle turecké národní politiky.«

Směrem k mladým

»I v ČR jsme se přiřadili k evropskému

trendu – podpoře populismu a nacionálně orientovaných stran,« vysvětlil pohled českých komunistů místopředseda ÚV KSČM Jiří Dolejš, který informoval zahraniční hosty o výsledcích levice ve volbách do Poslanecké sněmovny. Důvody poklesu jejího volebního zisku jsou mnohé: konjunktura, občané se nesoustředí na to, co se děje na pravo-levé ose; mediálně zdůrazňovaná špatná reputace stran; migrační krize; posun na hodnotové ose, kdy se zvýšila tolerance k autoritářství a lidé se ohlížejí po silných vůdcích; fenomén »Babiš«. Chyby je třeba hledat i ve vnitrostranické práci. Ačkoli je program KSČM dobře propracován a plní sjednocující roli, není dobře vysvětlen veřejnosti. Působíme konzervativně, média připomínají vysoký průměrný věk členské základny, zvláště pokud někteří hovoří normalizačním jazykem, řekl otevřeně Dolejš. Přirozeným nositelem levice 21. století jsou mileniálové (generace, která dosáhla dospělosti na přelomu 21. století), proto musí i v českém komunistickém hnutí dojít k obměně. KSČM chce být stranou evropskou, kritickou k současné EU, ale »chceme Evropu měnit, ne rozbíjet«, zdůraznil Dolejš.

Odložit resentimenty
minulosti

Nižší volební zisk levice je také důsledkem stárnutí a úmrtí tradičních voličů. Lidé očekávají radikální vystoupení, proto inklinují např. k SPD Tomia Okamury, připustil předseda Klubu společenských věd Jiří Boháček, který současně informoval o činnosti spolku. Konstatoval také, že »mezi levicovými subjekty v ČR je ideová roztržičnost«. Jiří Malínský z brněnské Masarykovy demokratické akademie se domnívá, že rezervy jsou v provozu levice jako celku. Pokud se člověk obrátí na levici, dočká se pomoci velmi zřídka, uvedl své poznatky. Proto »pokud nedokážeme odložit resentimenty minulosti, tak budeme za čtyři roky posuzovat, zdali 3,5 % je úspěch.«

Jan Májíček, český koordinátor boje proti TTIP a CETA, vysvětlil, že v ČR vládne všeobecně, i na univerzitní půdě, antikomunismus a většina novinářů je (středo-)pravicového přesvědčení. Dokumentaristka a novinářka Apolena Rychlíková ve svém příspěvku zdůraznila, že současná mladá generace je zatížena individualismem a manažerismem. Pravici se daří stále spojovat socialismus a »komunismus« (rozuměj společnost před rokem 1989), a tím dehonestovat debaty o soudobých i tradičních levicových tématech, například rovnosti. Českou stranickou levici označila za »těžce konzervativní«, tendující k nacionální politice. KSČM ani ČSSD nejsou pro mladé atraktivní, prohlásila.

Předseda SPED Jiří Málek navrhl společnou kandidátku české levice do Senátu, protože »již není možné nic ztratit«. Upozornil na to, že i voliči autentické levice nejsou jednoznačně proti NATO (dle výzkumu 42 % voličů KSČM a 74 % voličů ČSSD akceptuje NATO). Vladimír Handl z Katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** UK se věnoval česko-německým vztahům, přičemž ocenil jejich deideologizaci a »nástup evropské normality«. Ilona Švihlíková konstatovala, že »bohužel začíná éra národně konzervativních stran«. Jan Kavan, představitel frakce Doleva ČSSD! a někdejší šéf VS OSN, rozebral z české perspektivy brexit, který považuje za chybu. Británie bude úzkým partnerem EU, očekává Kavan, a lídr britské levice Jeremy Corbyn může vyhrát příští volby.

Levicová německá nadace hodlá podobná kolokvia s mezinárodní výměnou názorů pořádat každoročně, shrnul na závěr člen jejího představenstva Detlef Nakath.

Nebudu kádrovat, zaskočil připravený Horáček Soukupa na Barrandově. Jindy sází i na improvizaci

13.12.2017 aktualne.cz str. 00 Domáci

Jan Winitzer

Na rozdíl od prezidentského mluvčího Ovčáčka odmítl Horáček "kádrovat" moderátorem připravené fotky politiků a přiřazovat je ke smajlíkům na tabuli. Praha - Na

Praha - Na poměry televize Barrandov, dávající každý týden exkluzivní prostor prezidentovi Miloši Zemanovi, to byla nevídaná show. Šéf stanice a moderátor Jaromír Soukup přemlouval Michala Horáčka, aby mu, podobně jako několik dní nazpět mluvčí Hradu Jiří Ovčáček, rozdělil předkládané fotky politiků na dobré a špatné.

Horáček namísto fotek Miloše Zemana, Jiřího Drahoše či Angely Merkelové vytáhl snímky svých hrdinů, například muže, který učí pracovat mládež z dětských domovů. "Řekl jste, že nemáte rád lidi, kteří dávají někomu rozumy, co si mají myslet. Tohle je koncept kádrováků a nástěnkářů, který jsem zažil za totality," odstrčil fotografie politiků.

Předvídání, co bude moderátor po Horáčkově chtít, prezidentskému kandidátovi pomohlo k připravenosti. "Ty fotky měl prostě u sebe s tím, že je použije, nebo ne - a ta příležitost nastala," říká jeho mluvčí Jiří Táborský.

"Za sebe mohu říci, že to, jak se k ní (magnetické tabuli) každý host postaví, je pouze na něm, a já jeho rozhodnutí plně respektuji," uvedl později v tiskové zprávě Soukup.

Jinak ale Horáček sází spíš na improvizaci a schopnost využívat příležitostí, které se nabídnou. Když Jaromíru Henslovi z Lipníku nad Bečvou začala hrozit pokuta za to, že během návštěvy prezidenta pouštěl z reproduktorů Modlitbu pro Martu, kandidát se nabídl, že 15 tisíc korun zaplatí.

A když vyšlo najevo, že by sněmovní komisi pro kontrolu Generální inspekce bezpečnostních sborů měl vést komunista Zdeněk Ondráček, který v roce 1989 bil jako příslušník Pohotovostního pluku SNB demonstranty, Horáček spustil protiakti.

Napsal Andreji Babišovi, a byť komunisté odmítli následnou žádost šéfa ANO, aby Ondráčkovu nominaci zvažili, komunistovy akcie začaly klesat. Hnutí ANO signalizuje, že u jeho 78 poslanců žádnou systematickou podporu nemá. A u poslanců Demokratického bloku a pirátů taktéž ne.

Horáčkovi také "nabili" organizátoři Festivalu svobody, když na Václavské náměstí pozvali trojici jeho soupeřů s argumentem, že zvou lidi, kteří ztělesňují hodnoty 17. listopadu. Právě Horáček se ale přitom revoluce osobně účastnil, zprostředkoval jednání mezi Občanským fórem a komunisty.

Sám Horáček říká, že případy jako dění kolem písňe v Lipníku nebo boj proti postu pro komunistu Ondráčka jsou jen jeho reakcí na aktuální dění. "Samozřejmě ale ukazují, jak bych se choval jako prezident. Tedy že bych se aktivně zajímal o to, co se děje, a snažil se zabránit takovým věcem, které z principu odmítám," uvedl Horáček pro Aktuálně.cz.

Že by pod tíhou preferencí, v nichž stále zaostává za nyní druhým Jiřím Drahošem, měnil či přitvrzoval taktiku, bývalý šéf Fortuny odmítá.

"Spíš nyní volba ve společnosti, v médiích a na sociálních sítích víc rezonuje," pokračuje Horáček a zmiňuje své předchozí kroky, například návrh na odpuštění penále z dluhů fyzických osob vůči státu či omluvný dopis ukrajinskému velvyslanci po prohlášení Miloše Zemana, že anexe Krymu je hotová věc. Lidé volí člověka, ne kampaň, říká odbornice na komunikaci

Podle Denisy Hejlové z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy je Horáčkova kampaň jako celek dobře načasovaná. "Byl první, kdo do toho vstoupil, tedy kromě Miloše Zemana, který vede permanentní kampaň založenou na tom, aby byl vidět. Horáčkova kampaň je profesionální, snaží se reagovat na podněty, být kontaktní," říká žena, která na fakultě vede katedru marketingové komunikace.

Jenže Denisa Hejlová také připomíná, že kampaň není všechno. "Michal Horáček se možná chce odlišit od Jiřího Drahoše, který na rozdíl od něj vůbec takhle pregnantně své názory neprezentuje. Zůstává ale pravdou, že lidé volí člověka, ne kampaň. Nelze z kampaně usuzovat na to, zda ten člověk zvítězí, voliči budou nakonec kandidáty posuzovat podle celkového charakteru a toho, jak na ně ten člověk působí a co má za sebou," říká Hejlová.

Také Josef Bouška, který dlouhá léta pracoval v PR, přiznává Horáčkovi a jeho týmu snahu o aktivitu, využívání šancí ke zviditelnění a cestování po republice. I on však vidí nějaké "ale".

"Spoustu toho dělají dobře, ale nenašli dost vhodných příležitostí a především se jim nepodařilo vtisknout Horáčkově kandidatuře jasnou komunikační linku," soudí Bouška, podle kterého si lidé Horáčka bez prostudování jeho webu jen těžko spojí s konkrétní vizí, myšlenkovým proudem či pohledem na svět a na budoucí podobu Česka. Spíše se podle něj jeví jako kandidát proti Zemanovi.

Horáček podle Boušky v předchozích měsících prohrál bitvu s Jiřím Drahošem o mlčící většinu Zemanových odpůrců, proto má nyní ztrátu. "Snaží se zjevně ten trend otočit a nedělá to špatně, ale na zásadní zvrat je teď zřejmě pozdě, pokud Drahoš zcela nevyhoří v televizních debatách," soudí Bouška. Poslechněte si, jak Michal Horáček vstupoval do horké fáze předvolební kampaně

URL| <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/nebudu-kadrovat-zaskocil-horacek-soukupa-na-barrandove-pripr/r~b93c4e3cdf711e7adc2ac1f6b220ee8/>

Pane Žantovský, prosím, vzpamatujte se
13.12.2017 echo24.cz str. 00 [Blogy](#), [Homepage](#), [Seznam.cz](#)
Bohumil Doležal

Michael Žantovský napsal minulý týden na svůj blog v Echu24 článek „Veleben i zatracován. 20 let od Havlova rudolfinského projevu“. Protože se jím cítím být osloven (není totiž o Havlovi, ale o mně), reaguji na něj.

Michael Žantovský napsal minulý týden na svůj blog v Echu24 článek „Veleben i zatracován. 20 let od Havlova rudolfinského projevu“. Protože se jím cítím být osloven (není totiž o Havlovi, ale o mně), reaguji na něj. Pan Žantovský ze mne přitom v celém článku cituje vlastně jen jednou. Protože oproti standardním zvyklostem neuvedl, odkud (chápu ho, nechce mi dělat zbytečnou reklamu), doplňuji: je to z článku „Nové pořádky

nastupují“, který jsem dal k dispozici ve svém internetovém zápisníku Události. Článek je poměrně krátký a týká se politických změn, které u nás proběhly v posledních týdnech. Čtyři věty, které pana Žantovského nadzvedly, znějí: „Havlovským iniciativám a médiím ve spolupráci s ČSSD se podařilo vrátit stát Andreji Babišovi. Předpokládám, že těchto „užitečných pomocníků“ (Vladimír Iljič Lenin to říkal trochu jinak) teď už nebude zapotřebí. Někteří se dají na „spolupráci“, jiní možná vytvoří nějakou parodii na dissent a zároveň budou přesvědčovat budoucí generace, jak to všechno myslili dobře. Na to přesvědčování budou mít dost a dost času, Nových pořádků se hned tak nezbavíme.“ Ocitoval tu první.

Především, věcně vzato: vůbec tam nemluvím o Václavu Havlovi, ale o Havlovských iniciativách a médiích, tedy o iniciativách a médiích, které se dnes k Václavu Havlovi hlásí. Otázku, zda se k němu hlásí právem či neprávem, tam neřeším. Slovo „idioti“, které mi pan Žantovský vytýká, tam není použito a to, že se pan Žantovský proti mně snaží zbuntovat nikoli jen havlovská média, ale česká média jako celek („ponechávám na médiích a ČSSD, chtějí-li se ohradit samy“), nebudu nazývat nechutnou sprostárnou, protože by to bylo nadbytečné.

Titulek článku pana Žantovského je příznačný: „Veleben i zatracován“. Havlovi dnešní stoupenci znají jen tyto dvě polohy. V zajíkávě nadšeném chvalozpěvu na Havla pan Žantovský zároveň reprodukuje mé názory na něj a na některé jiné otázky. Rád bych to uvedl na pravou míru. Na rozdíl od pana Žantovského budu citovat to, co jsem napsal, nanejvýš to trochu okomentuji.

Zatracování Václava Havla

Své stanovisko k Havlovi ve vztahu k dnešku jsem zformuloval mnohokrát a obdobně, cituji jeden příklad: „Zásadní věc pro mne je, že se Václav Havel podílel na vývoji polistopadového demokratického režimu v dobrém i ve zlém. Je třeba o něm mluvit věcně a kriticky místo pořádání nabubřelých a hysterických oslav. Jako žádný polistopadový politik ani Václav Havel není lékem na naše dnešní problémy. Není řešením problému, je jeho součástí. Vyléčit se musíme sami.“ (Události 2016). Kritizoval jsem u Havla vždycky řadu věcí, hlavně nedůvěru k demokracii tradičního parlamentního typu. Zároveň jsem uznával klady Havlova působení, například: „Havel měl jakousi ucelenou představu o tom, že malá země jako ČR musí dbát o zajištění svých bezpečnostních zájmů, i když v jejich formulaci a prosazování nebyl vždycky důsledný: věděl, že k tomu patří za prvé urovnat vztahy s bezprostředními sousedy (visegrádská spolupráce) včetně urovnání křivd z minulosti (vyhnání sudetských Němců); a za druhé, mít silné a spolehlivé spojence a chovat se k nim v důležitých okamžicích loajálně: proto podpořil spojeneckou invazi do Iráku a nejnověji i zřízení americké radarové základny v ČR. Nedrží strašidelnou představu „suverenity“ v podání zamindrákovaných sprostáků: máme právo dělat si, co nás napadne. V těchto věcech projevil politický realismus.“ (Více zde).

Jistě, měl jsem a mám k Havlovi vztah dost kritický. Ale to se v demokracii smí, demokracie je diskuse. Řada jiných lidí, jako např. pan Žantovský, ho chválila. Mluvit o „dvaceti letech soustavného okřikování Václava Havla, jeho ideálů a jeho přesvědčení“, jak to dělá pan Žantovský, je hysterická nadsázka. Mohou tak mluvit pouze lidé, kteří znají jen velebení a zatracování, a proto jim svoboda nejde pod fousy.

Občanská společnost

Pan Žantovský píše ve svém článku o občanské společnosti jako o něčem, co je „ve světě Bohumila Doležala další z nebezpečných kýčů, které po sobě Václav Havel zanechal“. Upřímně řečeno, nevadí mi, že pan Žantovský mé články nečte, každý nemusí číst všechno. Jen by o nich pak neměl psát. Pro pořádek jen cituji, co jsem o občanské společnosti napsal, a to opakovaně, toto: „I já jsem horlivým přívržencem „občanské společnosti“: je ovšem třeba vidět, že její páteří jsou silné politické strany s početným členstvem. Je přitom nepochybné, že strany samy o sobě nestačí, že musí být živeny rozvětveným podhoubím občanských iniciativ, sdružení a spolků, jako tomu u nás bylo ostatně už někdy od poloviny 19. století. Bez toho politické strany degenerují. Vznesená frazeologie „občanské společnosti“ však u nás většinou maskuje dlouhodobou neschopnost určitých lidí politicky se organizovat, vytvářet uskupení, která mohou aspoň nějakou dobu přežít a vykonávat smysluplnou činnost.“

(Svobodné fórum a Události 21. února 2015).

Nesouhlasím tedy jen s tím, když se z „občanské společnosti“ vylučují politické strany a když se naopak používá jako obezlička, jak se vlámat do nejvyššího patra politiky zadními vrátky, s tím, že se obejdou standardní demokratické mechanismy, jimiž se získává veřejná podpora. Nepovažuji to přitom za kýč, ale za nekorektní, nedemokratický a navíc trvale neúčinný postup.

A závěr z toho všeho

Takže uzavírám: nikdy a nikde jsem netvrdil že Václav Havel je viníkem dnešní politické katastrofy. Jak by mohl, je už šest let mrtvý. Jen k ní nějak, jistě nechtě, přispěl. A nebyl v tom sám. Zato se na ní přímo a výrazně podepsaly „havlovské iniciativy a média“ (k tomuto celku počítám v neposlední řadě taky pana Žantovského).

Po listopadu 1989 jsem se poměrně krátkou dobu angažoval v praktické politice: nejprve jsem ve Federálním shromáždění zastupoval malou politickou stranu, která vznikla z disidentské skupiny Demokratická iniciativa. Pak jsem byl rok šéfporadcem českého premiéra Václava Klause. Od roku 1993 jsem deset let až do odchodu do důchodu pracoval jako odborný asistent na **Fakultě sociálních věd** UK. Zároveň jsem pravidelně psal do českých médií, zejména do LN a MfD (přestal jsem tam z vlastního rozhodnutí publikovat v roce 2013 v okamžiku, když Andrej Babiš oba listy koupil a vyměnil šéfredaktory). Jsem za obojí, za možnost učit na univerzitě i za možnost publikovat, Bohu nesmírně vděčný: v době „normalizace“ jsem se nedovázil o něčem podobném ani snít.

Například pan Žantovský za tu dobu vystřídal funkce tiskového mluvčího OF, tiskového mluvčího a poradce prezidenta Václava Havla, velvyslance ČR v USA, Izraeli a Velké Británii a senátora PČR. Vůbec nepochybuji o tom, že hlavně během své diplomatické činnosti vykonal spoustu významných a užitečných věcí. Konsternuje mne jen jedna věc:

Náš polistopadový politický vývoj je možné v mnoha ohledech právem kritizovat. Zároveň to bylo přes všechny chyby nejsvobodnější a nejlidštější politické uspořádání, jaké naše země pamatuje, navíc opřené o relativně spolehlivé vazby s vyspělými zeměmi, k nimž máme po všech stránkách blízko. Politické uspořádání, jež nebylo ani náhodou dokonalé, ale bylo otevřeno ke změnám – to znamená i ke změnám k lepšímu. Toto uspořádání se nám kvůli naší indolenci a nenáležitým ambicím podařilo v posledních letech „revoluční cestou“ prakticky zbourat. Přiznám se, že mám k tomu režimu – ke „starým“, jak říká pan Babiš, tj. polistopadovým pořádkům – osobní a trochu sentimentální vztah: pokoušel jsem se po celý svůj život, v dobách nesrovnatelně horších, ze svých skrovných sil nějak přispívat k tomu, aby se poměry u nás civilizovaly, a řekl bych, že se mi to, ovšemže spolu s mnoha jinými, nakonec aspoň v základních věcech povedlo. Jistě jsem při tom chyboval a podepsal se tedy nějak i na tom, co se po listopadu 1989 nepodařilo. Pro jedno i pro druhé se cítím být za starý, tj. polistopadový režim odpovědný v dobrém i ve zlém a chtěl bych ho bránit. Jen se v tom zrovna teď cítím dost osamělý. A zaráží mne zejména, že lidé, kteří se na něm podíleli daleko výrazněji než já, a to jak v tom, co mu dávali, tak v tom, co od něj brali, se dnes tváří, jako by do naší dnešní situace spadli odněkud z Marsu, necítí svou zodpovědnost v dobrém i ve zlém a v procesu destrukce české demokracie buď předstírají, že se jich to netýká, nebo vědomě či nevědomě pomáhají těm, co ji bourají. Jedno s druhým často splývá.

Připadá mi to hanebné a přál bych si, aby se vzpamatovali.

URL| <http://echo24.cz/a/SL9uX>

Pane Žantovský, prosím, vzpamatujte se
13.12.2017 echo24.cz str. 00 **Komentáře, Homepage**
Bohumil Doležal

Michael Žantovský napsal minulý týden na svůj blog v Echu24 článek „Veleben i zatracován. 20 let od Havlova rudolfinského projevu“. Protože se jím cítím být osloven (není totiž o Havlovi, ale o mně), reaguji na něj.

Michael Žantovský napsal minulý týden na svůj blog v Echu24 článek „Veleben i zatracován. 20 let od Havlova rudolfinského projevu“. Protože se jím cítím být osloven (není totiž o Havlovi, ale o mně), reaguji na něj.

Pan Žantovský ze mne přitom v celém článku cituje vlastně jen jednou. Protože oproti standardním zvyklostem neuvedl, odkud (chápu ho, nechce mi dělat zbytečnou reklamu), doplňuji: je to z článku „Nové pořádky nastupují“, který jsem dal k dispozici ve svém internetovém zápisníku Události. Článek je poměrně krátký a týká se politických změn, které u nás proběhly v posledních týdnech. Čtyři věty, které pana Žantovského nadzvedly, znějí: „Havlovským iniciativám a médiím ve spolupráci s ČSSD se podařilo vrátit stát Andreji Babišovi.“

Předpokládám, že těchto „užitečných pomocníků“ (Vladimír Ilič Lenin to říkal trochu jinak) teď už nebude zapotřebí. Někteří se dají na „spolupráci“, jiní možná vytvoří nějakou parodii na disent a zároveň budou přesvědčovat budoucí generace, jak to všechno myslili dobře. Na to přesvědčování budou mít dost a dost času, Nových pořádků se hned tak nezbavíme.“ Ocitoval tu první.

Především, věcně vzato: vůbec tam nemluvím o Václavu Havlovi, ale o Havlovských iniciativách a médiích, tedy o iniciativách a médiích, které se dnes k Václavu Havlovi hlásí. Otázku, zda se k němu hlásí právem či neprávem, tam neřeším. Slovo „idioti“, které mi pan Žantovský vytýká, tam není použito a to, že se pan Žantovský proti mně snaží zbuntovat nikoli jen havlovská média, ale česká média jako celek („ponechávám na médiích a ČSSD, chtějí-li se ohradit samy“), nebudu nazývat nechutnou sprostárnou, protože by to bylo nadbytečné.

Titulek článku pana Žantovského je příznačný: „Veleben i zatracován“. Havlovi dnešní stoupenci znají jen tyto dvě polohy. V zajímavě nadšeném chvalo zpěvu na Havla pan Žantovský zároveň reprodukuje mé názory na něj a na některé jiné otázky. Rád bych to uvedl na pravou míru. Na rozdíl od pana Žantovského budu citovat to, co jsem napsal, nanejvýš to trochu okomentuji.

Zatracování Václava Havla

Své stanovisko k Havlovi ve vztahu k dnešku jsem zformuloval mnohokrát a obdobně, cituji jeden příklad: „Zásadní věc pro mne je, že se Václav Havel podílel na vývoji polistopadového demokratického režimu v dobrém i ve zlém. Je třeba o něm mluvit věcně a kriticky místo pořádání nabubřelých a hysterických oslav. Jako žádný polistopadový politik ani Václav Havel není lékem na naše dnešní problémy. Není řešením problému, je jeho součástí. Vyléčit se musíme sami.“ (Události 2016). Kritizoval jsem u Havla vždycky řadu věcí, hlavně nedůvěru k demokracii tradičního parlamentního typu. Zároveň jsem uznával klady Havlova působení, například: „Havel měl jakousi ucelenou představu o tom, že malá země jako ČR musí dbát o zajištění svých bezpečnostních zájmů, i když v jejich formulaci a prosazování nebyl vždycky důsledný: věděl, že k tomu patří za prvé urovnat vztahy s bezprostředními sousedy (visegrádská spolupráce) včetně urovnání křivd z minulosti (vyhnání sudetských Němců); a za druhé, mít silné a spolehlivé spojence a chovat se k nim v důležitých okamžicích loajálně: proto podpořil spojeneckou invazi do Iráku a nejnověji i zřízení americké radarové základny v ČR. Nedrží strašidelnou představu „suverenity“ v podání zamindrákovaných sprostáků: máme právo dělat si, co nás napadne. V těchto věcech projevil politický realismus.“ (Více zde).

Jistě, měl jsem a mám k Havlovi vztah dost kritický. Ale to se v demokracii smí, demokracie je diskuse. Řada jiných lidí, jako např. pan Žantovský, ho chválila. Mluvit o „dvaceti letech soustavného okřikování Václava Havla, jeho ideálů a jeho přesvědčení“, jak to dělá pan Žantovský, je hysterická nadsázka. Mohou tak mluvit pouze lidé, kteří znají jen velebení a zatracování, a proto jim svoboda nejde pod fousy.

Občanská společnost

Pan Žantovský píše ve svém článku o občanské společnosti jako o něčem, co je „ve světě Bohumila Doležala další z nebezpečných kýčů, které po sobě Václav Havel zanechal“. Upřímně řečeno, nevdám mi, že pan Žantovský mé články nečte, každý nemusí číst všechno. Jen by o nich pak neměl psát. Pro pořádek jen cituji, co jsem o občanské společnosti napsal, a to opakovaně, toto: „I já jsem horlivým přívržencem „občanské společnosti“: je ovšem třeba vidět, že její páteří jsou silné politické strany s početným členstvem. Je přitom nepochybné, že strany samy o sobě nestačí, že musí být živeny rozvětveným podhoubím občanských iniciativ, sdružení a spolků, jako tomu u nás bylo ostatně už někdy od poloviny 19. století. Bez toho politické strany degenerují. Vznesená frazeologie „občanské společnosti“ však u nás většinou maskuje dlouhodobou neschopnost určitých lidí politicky se organizovat, vytvářet uskupení, která mohou aspoň nějakou dobu přežít a vykonávat smysluplnou činnost.“

(Svobodné fórum a Události 21. února 2015).

Nesouhlasím tedy jen s tím, když se z „občanské společnosti“ vylučují politické strany a když se naopak používá jako obezlička, jak se vlámat do nejvyššího patra politiky zadními vrátky, s tím, že se obejdou standardní demokratické mechanismy, jimiž se získává veřejná podpora. Nepovažuji to přitom za kýč, ale za nekorektní, nedemokratický a navíc trvale neúčinný postup.

A závěr z toho všeho

Takže uzavírám: nikdy a nikde jsem netvrdil že Václav Havel je viníkem dnešní politické katastrofy. Jak by mohl, je už šest let mrtvý. Jen k ní nějak, jistě nechtě, přispěl. A nebyl v tom sám. Zato se na ní přímo a výrazně podepsaly „havlovské iniciativy a média“ (k tomuto celku počítám v neposlední řadě taky pana Žantovského).

Po listopadu 1989 jsem se poměrně krátkou dobu angažoval v praktické politice: nejprve jsem ve Federálním shromáždění zastupoval malou politickou stranu, která vznikla z disidentské skupiny Demokratická iniciativa. Pak jsem byl rok šéfporadcem českého premiéra Václava Klause. Od roku 1993 jsem deset let až do odchodu do důchodu pracoval jako odborný asistent na **Fakultě sociálních věd** UK. Zároveň jsem pravidelně psal do českých médií, zejména do LN a MfD (přestal jsem tam z vlastního rozhodnutí publikovat v roce 2013 v okamžiku, když Andrej Babiš oba listy koupil a vyměnil šéfredaktory). Jsem za obojí, za možnost učit na univerzitě i za možnost publikovat, Bohu nesmírně vděčný: v době „normalizace“ jsem se nedovázil o něčem podobném ani snít.

Například pan Žantovský za tu dobu vystřídal funkce tiskového mluvčího OF, tiskového mluvčího a poradce prezidenta Václava Havla, velvyslance ČR v USA, Izraeli a Velké Británii a senátora PČR. Vůbec nepochybuji o tom, že hlavně během své diplomatické činnosti vykonal spoustu významných a užitečných věcí. Konsternuje mne jen jedna věc:

Náš polistopadový politický vývoj je možné v mnoha ohledech právem kritizovat. Zároveň to bylo přes všechny chyby nejsvobodnější a nejlidštější politické uspořádání, jaké naše země pamatuje, navíc opřené o relativně spolehlivé vazby s vyspělými zeměmi, k nimž máme po všech stránkách blízko. Politické uspořádání, jež nebylo ani náhodou dokonalé, ale bylo otevřeno ke změnám – to znamená i ke změnám k lepšímu. Toto uspořádání se nám kvůli naší indolenci a nenáležitým ambicím podařilo v posledních letech „revoluční cestou“ prakticky zbourat. Přiznám se, že mám k tomu režimu – ke „starým“, jak říká pan Babiš, tj. polistopadovým pořádkům – osobní a trochu sentimentální vztah: pokoušel jsem se po celý svůj život, v dobách nesrovnatelně horších, ze svých skrovných sil nějak přispívat k tomu, aby se poměry u nás civilizovaly, a řekl bych, že se mi to, ovšemže spolu s mnoha jinými, nakonec aspoň v základních věcech povedlo. Jistě jsem při tom chyboval a podepsal se tedy nějak i na tom, co se po listopadu 1989 nepodařilo. Pro jedno i pro druhé se cítím být za starý, tj. polistopadový režim odpovědný v dobrém i ve zlém a chtěl bych ho bránit. Jen se v tom zrovna teď cítím dost osamělý. A zaráží mne zejména, že lidé, kteří se na něm podíleli daleko výrazněji než já, a to jak v tom, co mu dávali, tak v tom, co od něj brali, se dnes tváří, jako by do naší dnešní situace spadli odněkud z Marsu, necítí svou zodpovědnost v dobrém i ve zlém a v procesu destrukce české demokracie buď předstírají, že se jich to netýká, nebo vědomě či nevědomě pomáhají těm, co ji bourají. Jedno s druhým často splývá.

Připadá mi to hanebné a přál bych si, aby se vzpamatovali.

URL| <http://echoprime.cz/a/SL9uX>

Češi rádi investují do cihel

13.12.2017 E15 str. 10 Rozhovor

Daniel Novák

n Trh s byty je ve varu, zdražuje i bydlení v panelácích, developeři nestíhají vyhovět poptávce. Obchodníci s realitami zažívají zlaté časy. Do popředí se však dere pochybnost, jestli stejně jako před deseti lety nehrozí nový krach. „Nejhůře na tom budou logicky ti, kteří nakoupili v době nejvyšších cen, protože hodně lidem se v nové krizi může stát, že přijdou o práci,“ říká sociolog bydlení Martin Lux z Akademie věd.

* Je obava z realitní bubliny v Česku oprávněná?

Rozhodně je oprávněná. Když jsme na začátku letošního roku dělali analýzu trhu, bylo jejím výsledkem, že jsme někde na začátku budování cenové bubliny, ale ještě ne v opravdu vážné situaci. Dnes už to však může být jinak.

* Podle čeho se její existence pozná?

Například když ceny bytů rostou mnohem rychleji než příjmy obyvatelstva. V některých regionech se ceny ve srovnání s příjmy zvýšily výrazně více než v Praze. Je to případ Olomouce, Plzně a některých dalších krajských měst. V Olomouckém kraji během minulé krize ceny poměrně hodně spadly, zatímco nyní je to kraj s rekordním nárůstem cen bytů. Praha je v tomto mnohem stabilnější.

* Proč se právě například Olomouc pohybuje ode zdi ke zdi?

Jednou z hypotéz je, že tam lidé pracují v profesích náchylných na výkyvy ekonomického cyklu. Za krize v Olomouckém kraji hodně firem propouštělo, takže se tam hodně zvedla nezaměstnanost a poklesly příjmy. To má okamžitý efekt na poptávku po bytech. V boomu zase továrny silně nabírají, lidé se na tom cítí lépe a poptávka se zvedá. Důvodů ale může být mnohem více. Za přehřátím trhu také často stojí spekulativní elementy.

* Co to znamená?

Když ceny bytů rostou, tak se dříve či později objeví investoři, kteří v bytech uvidí výbornou příležitost. Protože kdo jim dnes dá deset procent ročně? To pak vede k tomu, že v developerských projektech skoupí třeba celá patra nebo investují ve velkém do pozemků. Když se pak cenový boom zastaví, tak rychle z trhu mizejí a prodávají.

* Mají se Češi bát?

Budoucí bubliny budou asi mnohem bolestivější. Trh s byty je hodně neefektivní a neefektivita se pak projevuje právě jejich vznikem.

* Jaký podíl mají na současné situaci banky a politika nulových sazeb dlouho prosazovaná Českou národní bankou?

Při finančním srovnání výhodnosti vlastního bydlení ve srovnání s nájmem hraje úroková sazba primární roli. To jsou peníze, které takzvaně vyhazujete z okna. Jestliže někdo říká, že nájem je vyhazování peněz z okna, tak pro úroky to platí také. Když jsou úroky nízké, tak se lidem vyplatí investovat do vlastního i při takto vysokých cenách. Dělal jsem simulaci, co by se stalo při zvýšení úrokových sazeb o dva procentní body. Ve většině krajských měst by se pak už vyplatilo bydlet v nájmu. K tomu by stačilo, aby úrokové sazby nebyly 1,8, ale 3,8 procenta.

* Úrokové sazby již skutečně rostou, centrální banka navíc zavádí nové restriktce typu omezení stoprocentních hypoték. Co to udělá s trhem?

V roce 2017 nějaký efekt zatím příliš vidět nebyl. K tomu dojde se zpožděním asi až v příštím roce. Hlavní dopad bude mít konec stoprocentních hypoték a současně omezení objemu hypoték, které banky poskytl na osmdesát a více procent hodnoty nemovitosti. To jsou úplně nové způsoby regulace, které při posledním prudkém růstu cen bytů nebyly. Tehdy se ukázalo, co propad cen bytů může způsobit. A současně se přišlo na to, že nejvhodnější způsob regulace je přes poměr úvěru k hodnotě nemovitosti (LTV – loan to value, pozn. red.) spíše než přes úrokové sazby, které v hospodářství ovlivňují ještě spoustu dalších věcí. Zatímco vhodně nastavené LTV zchladí poskytování hypoték a růst cen.

* Takže očekáváte řízené propíchnutí bubliny?

To nikdo neumí říci. Tato opatření jsou skutečně novinkou. Dříve centrální banky ukazatel LTV skutečně nestanovovaly. Teprve uvidíme, jestli to bude mít efekt a zda bude kontrolovatelný. Nebo naopak jestli dojde k prudkému propadu poptávky a ceny se zřítí zbytečně moc.

* Kdy to praskne?

S velkou pravděpodobností lze říci, že jsme uvnitř bubliny. Její splasknutí lze ale předpovědět jen velmi těžko. Vědět, kdy do ní píchnout, aby to bylo rozumné, chce hodně velkého стратега.

* Liší se nějak současná situace na trhu od té před deseti lety?

V roce 2007 bylo podle všech indikátorů jasné, že trh byl cenově přehřátý. Tehdy bylo evidentní, že výnosy z nájmu jsou menší, než kdybych si koupil státní dluhopisy. Stejně tak se tehdy ve většině krajských měst průměrné domácnosti vyplatilo bydlet v nájmu, a ne ve vlastním. Stejně náznaky dnes nemáme. A to z toho důvodu, že úrokové sazby jsou výrazně nižší. Když jsou sazby nízko, tak se i průměrné domácnosti vyplatí byt koupit než si ho pronajmout. Za celou Českou republiku tedy nelze jednoznačně říci, že jsme už v nějaké nebezpečné fázi, ale v určitých krajských městech či regionech ano.

* Praha je jiný vesmír?

Praha se hodně vytahuje, je drahá. Ale když se na metropoli podíváte z delšího časového období, tak nepatří mezi regiony, kde bychom o cenové bublině zatím mluvili. Vůbec specifikum Česka je dlouhodobě v tom – a je to takový paradox, že když se podíváte na celou zemi, tak bydlení tu není nikterak drahé. Jsou regiony, kde 3+1 stojí sto tisíc korun, a pak je Praha. Když se podíváme na celek a poměříme to průměrnými příjmy, tak vidíme, že Česko patří k vyspělým evropským zemím, kde je bydlení spíše levnější. Druhým specifikem jsou však obrovské regionální rozdíly. Například ve Velké Británii nebo ve Francii takto velké regionální rozdíly nenajdete. Ceny v Praze úplně ulétly. O sto kilometrů dál jsou ale ceny už zcela jinde.

* Ani v případě novostaveb?

Zatím jsem mluvil o realitním trhu jako celku. Ale v novostavbách je opravdu hodně zvláštní situace. Tam je bublina jednoznačná. Ceny v tomto případě stouply mnohem více než v jiných částech trhu. Navíc vznikla situace, kdy i při takto vysokých cenách je stále nízká výstavba.

* Nabídka nestíhá poptávku?

Růst cen novostaveb by nemusel být tak silný, kdyby na to nabídka reagovala a postavilo se více bytů. Pak by se cena snížila. Takto fungují běžně tržní zákonitosti, ale v tomto případě nabídka nezareagovala. Staví se extrémně málo, jako kdyby byla krize.

* Jaká jsou rizika? Kdo bude při splasknutí bubliny nejohroženější?

Příště, až praskne, bude mít mnohem vážnější důsledky než ta minulá. A to proto, že vlastnické bydlení bude mnohem rozšířenější než před deseti lety. V minulé krizi ceny pozemků dokonce rostly, ceny rodinných domů klesly jen mírně a ceny bytů se v průměru snížily o devět procent. Ale devět procent je nic. V Irsku se ceny bytů propadly o padesát procent.

* Bude to mít sociální dopady?

Pokud dál budeme posilovat důraz na vlastnické bydlení, tak v době růstu budeme zažívat také silnější růst cen, v době krize ale o to strmější pád. Nejhorší na tom budou logicky ti, kteří nakoupili v době nejvyšších cen. Protože hodně lidí se v krizi může stát, že přijdou o práci nebo dojde k poklesu jejich příjmů. Musíte to řešit, ale současně výrazně klesla cena vaší nemovitosti. Vzal jste si přitom úvěr dva miliony, ale cena je teď milion. A vy nemůžete dělat nic a jste v obrovské ztrátě.

* Jakou roli hraje fakt, že bydlet v nájmu se v Česku stále moc nenosí?

Za velkým růstem cen může být právě také silná norma vlastnit bydlení, když v zemi existuje malý podíl nájemního bydlení a všichni chtějí vlastnit byt. Jakmile skončí krize a zvýší se příjmy domácností, velká masa lidí se okamžitě vrhne na trh a vyhodí ceny nahoru. Zatímco v Německu je vysoký podíl nájemního bydlení. Zdaleka tolik lidí ani v době ekonomického růstu nenapadne investovat do cihel. Investují do jiných sfér a klidně celý život žijí v nájmu.

* Takže přehnaný důraz na vlastnické bydlení zvyšuje míru ohrožení?

My bohužel patříme k zemím, kde norma vlastnit je silnější. Takže nás v případě bubliny čeká v budoucnu spíše něco tragičtějšího, než co se odehrálo v Maďarsku, Irsku, ve Španělsku či v Německu nebo při

poslední bublině u nás. Tehdy byla ještě situace rozumná a dopady nebyly tak těžké, protože nájemního bydlení bylo dost.

* Odkud bere étos vlastnického bydlení sílu?

Je důležité říci, že nájemní bydlení u nás není tak jisté a bezpečné, jako je to v Německu nebo ve Švýcarsku. Tam se mohou uzavírat smlouvy na dobu neurčitou, u nás se uzavírají stále jen na dobu určitou. Někteří majitelé se stále chovají, jako by to byl jejich byt, i když ho pronajmou, a navštěvují nájemníka obden. Je za tím velký tlak něco mít za každou cenu. Když něco vlastním, tak na tom mohu budovat. V nájmu nemám nic a je to nejistá situace.

* Není ale pravda, že je lepší splácet hypotéku z vlastního bytu než platit nájem za něco, co mi nepatří?

Jistotu můžete najít i v jiných formách investic a zázemí můžete pociťovat i v nájemním bydlení. Přesně tak to cítí Němci a Švýcaři. Bohatší národy žijí v nájmu. Když už si něco koupí, tak třeba krásný dům na krásném místě, ale ne garsonku někde na sídlišti. Peníze pak mohou investovat do jiných forem zabezpečení nebo do sebevzdělávání či svého podnikání.

* Co lidi tedy tlačí do vlastnického bydlení?

Vlastnické bydlení je například vnímáno jako výraz dospělosti. Nájemní bydlení je bráno jako dobré jen pro mladé. Už jsem přece odpovědný dospělý člověk a chci to všem ukázat. Když od vás celé okolí očekává, že budete vlastníkem, tak vás do toho norma natlačí. A když to neuděláte, budete vnímán jako lůzr nebo divný člověk, že bydlíte v nájmu. Těžko jim budete vysvětlovat, že investujete peníze jinak. Ta norma je tak silná, že přikazuje, co máte dělat, a když to neděláte, tak vás společnost vytlačí trochu jinam.

* Co může diktát takové společenské normy změnit?

Skutečně pořádná krize.

Nájemní bydlení u nás není tak jisté a bezpečné, jako je to v Německu nebo ve Švýcarsku, kde lze uzavírat smlouvy na dobu neurčitou. Realitní bublina vzniká, když například ceny bytů rostou mnohem rychleji než příjmy obyvatelstva.

Martin Lux (46)

Martin Lux vystudoval Vysokou školu ekonomickou v Praze a **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy, studoval rovněž v zahraničí v nizozemském Delftu. Zabývá se mezinárodním srovnáváním bytové a sociální politiky, sociálním bydlením a ekonomikou bydlení. V současné době působí v Sociologickém ústavu Akademie věd ČR.

Foto autor| Foto E15 Michael Tomeš 2x

Prasknutí realitní bubliny bude Čechy bolet, říká sociolog Martin Lux

13.12.2017 e15.cz str. 00 Ceny bytů

Trh s byty je ve varu, zdražuje i bydlení v panelácích, developři nestíhají stavět. Obchodníci s realitami zažívají zlaté časy. Do popředí se však dere pochybnost, jestli stejně jako před deseti lety nehrozí nový krach. „Nejhůře na tom budou logicky ti, kteří nakoupili v době nejvyšších cen,“ říká sociolog bydlení Martin Lux z Akademie věd ČR.

E15: Co se děje na bytovém trhu?

Ceny bytů od roku 2013 rostou, a to poměrně rychle. Spolu s nimi se zvyšuje i nájemné. Existuje určitě obava, zdali se u nás nebuduje cenová bublina jako před rokem 2007. A to i z toho důvodu, že ceny rezidenčních nemovitostí nyní rostou téměř ve všech ostatních vyspělých zemích a boom je opět globální. Pokud rostou ceny globálně, vzniká nebezpečná situace. Protože jednou taky můžou jít globálně dolů.

E15: Je obava z bubliny oprávněná?

Rozhodně je oprávněná. Ačkoliv v České republice nyní asi méně než v jiných vyspělých zemích. Tam je často růst cen mnohem razantnější nebo delší. Když jsme v únoru letošního roku dělali analýzu trhu, bylo jejím výsledkem, že Česká republika je prozatím spíše někde na začátku budování cenové bubliny, ale ještě ne v opravdu vážné situaci. Dnes je ta situace horší, ale ne zas tak dramaticky.

E15: Podle čeho se bublina pozná?

Těch indikátorů je řada, například když ceny bytů rostou mnohem rychleji než příjmy domácností. V některých regionech se ceny ve srovnání s příjmy zvýšily výrazně více než v Praze. Je to případ Olomouce, Plzně a některých dalších krajských měst. V Olomouckém kraji během krize ceny bytů razantně propadly, ale nyní je to kraj s rekordním nárůstem cen bytů. Praha je v tomto ohledu daleko stabilnější, i když se to nezdá.

E15: Proč se právě například Olomouc pohybuje ode zdi ke zdi?

Jednou z hypotéz je, že tam lidé pracují v profesích náchylných na výkyvy ekonomického cyklu. Během krize v Olomouckém kraji hodně firem propouštělo, takže se tam dost významně zvedla nezaměstnanost. To má okamžitý efekt na poptávku po bytech. Nyní, během boomeru zase zaměstnavatelé lidi nabírají, ti se na tom cítí lépe a poptávka se zvedá. Důvodů ale může být mnohem více. Za vznikem bublin často stojí spekulace.

E15: Co to znamená?

Když ceny bytů rychle rostou, tak se dříve či později objeví spekulativní investoři, kteří v investici do bytů uvidí výbornou příležitost. Protože kdo jim dnes dá deset procent ročně? To pak vede k tomu, že v developerských projektech skoupí třeba celá patra nebo investují ve velkém do pozemků. Když se pak cenový boom zastaví, tak se z trhu rychle stahují a portfolia prodávají.

E15: Jakou roli hraje fakt, že bydlet v nájmu se stále moc nenosí?

Za velkými výkyvy v cenách bytů může být také silná norma vlastnit bydlení. Když v zemi existuje malý podíl nájemního bydlení a všichni chtějí vlastnit své bydlení, tak jakmile skončí krize a začnou se zvyšovat příjmy domácností, tak se velká masa lidí, která čekala na vstup do vlastního, okamžitě vrhne na trh a to vyžene ceny bytů nahoru.

Zatímco v Německu, kde je podíl nájemního bydlení na bytovém fondu vysoký, zdaleka ne tolik lidí v době ekonomického růstu napadne investovat zrovna do cihel. Investují jinde a klidně celý život žijí v nájmu.

E15: Takže přehnaný důraz na vlastnické bydlení zvyšuje míru ohrožení?

My bohužel patříme k těm zemím, kde je sociální norma vlastnit své bydlení stále silnější. Takže nás v případě nějaké nové bubliny nejspíše čeká dramatictější průběh, až bublina praskne. Něco, co se při té poslední krizi odehrálo v Maďarsku, v Irsku, ve Španělsku, spíše než to, co bylo v Německu nebo tehdy i u nás. Tehdy totiž v nájemním bydlení v naší zemi žilo ještě dost domácností.

E15: Máme se bát?

Budoucí bubliny budou asi mnohem bolestivější. Trh s byty je velmi neefektivní a neefektivita se projevuje právě vznikem cenových bublin.

E15: Jaký podíl mají na současné situaci banky a politiky nulových sazeb dlouho prosazovaná Českou národní bankou?

Při finančním srovnání výhodnosti vlastního bydlení ve srovnání s nájmem hraje úroková sazba primární roli. To jsou peníze, které takzvaně vyhazujete z okna. Jestliže někdo říká, že nájem je vyhazování peněz z okna, tak pro úroky to platí také. Když jsou úroky nízké, tak se lidem vyplatí investovat do vlastního i při takto vysokých cenách. Dělalí jsme simulaci, co by se stalo při zvýšení úrokových sazeb o dva procentní body. Ve většině krajských měst by se už pak vyplatilo bydlet v nájmu. K tomu by stačilo, aby úrokové sazby nebyly 2 procenta, ale 4 procenta.

E15: Úrokové sazby již skutečně rostou, centrální banka navíc zavádí nové restriktce typu omezení sto procentních hypoték. Co to udělá s trhem?

V roce 2017 nějaký efekt zatím příliš vidět nebyl. K tomu dojde se zpožděním asi až v roce 2018. Hlavní dopad bude mít konec sto procentních hypoték a současně omezení objemu hypoték, které banky poskytly na 80 a více procent hodnoty nemovitosti. To jsou úplně nové způsoby regulace, které při té poslední cenové bublině aplikovány nebyly. Tehdy se ukázalo, co propad cen bytů může způsobit celému hospodářství. Později se přišlo na to, že vhodnější způsob nové regulace je přes poměr úvěru k hodnotě nemovitosti (LTV-loan to value - pozn. red.) spíše než přes úrokové sazby, které mají dopad na spoustu dalších věcí.

E15: Takže očekáváte řízené propíchnutí bubliny?

To nikdo neumí říct. Tato opatření jsou skutečně novinkou. Dříve centrální banky LTV nijak neregulovaly. Teprve uvidíme, jestli to bude mít efekt a zda bude kontrolovatelný. Nebo naopak jestli dojde k prudkému propadu poptávky a regulace přispějí jen k další tržní distorzi.

E15: Kdy to praskne?

S velkou pravděpodobností lze říci, že jsme na začátku budování nové bubliny. Kdy dojde k jejímu splasknutí ale předpovědět nejde. Vědět, kdy a jak do bubliny píchnout, aby to bylo rozumné, chce hodně opatrného стратега. Asi to vyžaduje víc než jen čistě ekonomické vzdělání.

E15: Liší se nějak současná situace od trhu před deseti lety?

V roce 2007 bylo podle všech indikátorů jasné, že jsme v cenové bublině. Tehdy bylo evidentní, že výnosy z nájmu jsou menší, než kdyby si investor nakoupil státní dluhopisy. Stejně tak se tehdy ve většině krajských měst průměrné domácnosti čistě finančně vyplatilo bydlet v nájmu a ne ve vlastním. Dnes je to ale jiné. A to z toho důvodu, že úrokové sazby jsou výrazně nižší. Když jsou sazby nízké, tak se i při těchto cenách vyplatí průměrné domácnosti byt koupit než si ho pronajmout. Za celou Českou republiku tedy nelze jednoznačně říci, že se už nacházíme v nějaké nebezpečné fázi, ale v určitých krajských městech či regionech ano.

E15: Praha je jiný vesmír?

Praha se hodně vytahuje, je drahá. Ale když se na metropoli podíváte z delšího časového období, tak paradoxně nepatří mezi regiony, kde bychom o cenové bublině mluvili. Vůbec specifikum České republiky je dlouhodobě v tom, že když se podíváte na celou zemi jako celek, tak bydlení tu není nikterak drahé. Když poměříme průměrnou cenu bytu s průměrným příjmem domácnosti, tak vidíme, že Česko patří k těm vyspělým evropským zemím, kde je bydlení spíše levnější. Ale na rozdíl od těch ostatních zemí jsou zde obrovské regionální rozdíly a Praha je výrazně nad průměrem. Například ve Velké Británii nebo ve Francii takto velké regionální rozdíly nejsou. Ceny v Praze úplně ulétly. O sto kilometrů dál jsou přitom už zcela jinde.

E15: Ani v případě novostaveb?

Zatím jsem mluvil o trhu jako celku. Ale u novostaveb je opravdu zvláštní situace. Tam je bublina jednoznačná. Ceny tam stouply mnohem více než v jiných částech trhu. I při takto vysokých cenách se přitom tak málo staví.

E15: Nabídka nestíhá poptávku?

Růst cen novostaveb by nemusel být tak razantní, když by na to nabídka reagovala a postavilo se více bytů. Pak by se cena zřejmě snížila. Ale v tomto případě nabídka nezareagovala. Staví se extrémně málo, staví se, jak kdyby byla krize.

E15: Co nebo kdo za to může?

Upřímně nevím. Developeři říkají, že je to kvůli regulacím a pomalému územnímu povolování. Ale jestli mají pravdu, skutečně nevím. Je jasné, že když developeři nebudou prodávat teď, ale budou prodávat třeba o dva roky později a bude pokračovat ekonomický boom, tak budou prodávat draž. Takže je může motivovat oddálit výstavbu a prodeje, aby dosáhli vyššího zisku. Minimálně se jim během toho období zhodnotí pozemky. Ale opravdu nevím.

E15: Ovlivňuje poptávku po bytech nástup ubytovacích platforem typu Airbnb?

Neumím kvantifikovat, jak moc se podílí na zvýšené poptávce. Ale určitě je to věc, která zvýšenou měrou přispívá k růstu cen i růstu nájmu. Část nájemních bytů se totiž posunula ke krátkodobému ubytování, kde jsou vyšší výnosy než u dlouhodobých nájmu. Takže se snížila nabídka nájemních bytů.

E15: Jaká jsou rizika? Kdo bude při splasknutí bubliny nejohroženější?

Jedním z důvodů pro dřívější či pozdější příchod bubliny je působení zmíněné silné společenské normy, že je dobré své bydlení vlastnit. Proto si myslím, že ta příští bublina, až praskne, bude mít mnohem vážnější důsledky než ta minulá. A to proto, že vlastnické bydlení bude mnohem rozšířenější než před deseti lety. V minulé krizi ceny pozemků dokonce rostly, ceny rodinných domů klesly jen mírně a ceny bytů se v průměru snížily o dvacet procent. Pro úhrn všech forem rezidenčních nemovitostí poklesly ceny o devět procent. Devět procent je nic. V Irsku se ceny rezidencí propadly o padesát procent.

E15: Bude to mít sociální dopady?

Pokud dál budeme posilovat důraz na vlastnické bydlení, tak v době ekonomického růstu budeme zažívat také razantnější růst cen, v době krize ale jejich o to strmější pád. Nejhůře na tom budou logicky ti, kteří nakoupili v době nejvyšších cen. Navíc v krizi se jim může stát, že přijdou o práci. Musí splácet hypotéku, ale současně výrazně klesla cena jejich nemovitosti. Vzali si úvěr na dva miliony, ale cena bytu je najednou milion. A nemůžou dělat nic.

E15: Co to udělá s lidmi?

Tato zkušenost vedla k tomu, že se v zemích jako je Irsko nebo Španělsko nyní posiluje role nájemního bydlení. Lidé tam už vědí, že investovat do cihel nemusí být zas tak skvělé..

E15: Odkud bere étos vlastnického bydlení sílu?

Je důležité říci, že nájemní bydlení u nás není tak jisté a bezpečné, jako je to v Německu nebo ve Švýcarsku. Tam se můžou uzavírat jen smlouvy na dobu neurčitou, u nás se uzavírají stále převážně na dobu určitou. Někteří majitelé se chovají nevhodně, navštěvují nájemníka obden a neustále kontrolují.

Nefunguje to zkrátka ještě tak profesionálně, jak by mělo fungovat. Na druhou stranu za silnou sociální normou vlastnit je velký tlak něco mít. Za každou cenu něco mít. Když něco vlastním, tak na tom můžu budovat. V nájmu nemám nic a je to nejistá situace. Základní hodnotou, kterou si lidé pojí s vlastnickým bydlením, je jistota, že tady mám ty svoje cihly, to je moje zázemí. Když všechno krachne a přijdu o zaměstnání, tak se schovám ve svém domě, protože to je moje, to je můj hrad. A říká se současně, že něco takového v nájmu nelze.

E15: Není to ale pravda, že je lepší splácet hypotéku z vlastního bytu než platit nájem za něco, co mi nepatří?

Jistotu můžete najít i v jiných formách investic a zázemí můžete pociťovat i v nájemním bydlení. Přesně tak to cítí Němci a Švýcaři. V bohatších zemích žije velká část domácností v nájmu. Když už si něco koupí, tak třeba krásný dům na krásném místě, ale ne garsonku na sídlišti. Peníze raději investují do jiných forem zabezpečení nebo do sebevzdělávání či svého podnikání.

E15: Takže pro Němce a Švýcary se už byt nerovná celoživotnímu hájemství?

V těchto zemích se bydlení vnímá mnohem více jako spotřební statek. Je to jen dům, který, když nebudu mít práci, normálně opustíme a odstěhujeme se někam, kde práce je. Češi to často berou na celý život. A i kdyby o práci přišli, tak se raději uskromní a zůstanou.

Vlastnické bydlení je u nás vnímáno rovněž jako výraz dospělosti. Nájemní bydlení je dobré pro mladé, a to jsem si už odžil. Už jsem odpovědný dospělý člověk a chci to všem ukázat. Skončil jsem neodpovědný život mladíka a teď přichází odpovědný život rodiny. Když od vás okolí očekává, že budete vlastníkem, tak se jím prostě stát musíte. A když to neuděláte, budete vnímán jako podivín, že bydlíte v nájmu. Těžko jim budete vysvětlovat, že investujete peníze jinak. Ta norma je silná, a když se jí nepodřídíte, tak vás společnost bude stigmatizovat.

E15: Co může diktát takové společenské normy změnit?

Skutečně pořádná krize.
Martin Lux (46)

Martin Lux vystudoval Vysokou školu ekonomickou v Praze a **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy, studoval rovněž v zahraničí v nizozemském Delftu. Zabývá se mezinárodním srovnáváním bytové a sociální politiky, sociálním bydlením a ekonomikou bydlení. V současné době působí v Sociologickém ústavu Akademie věd ČR.

URL| <http://www.e15.cz/clanek/1340972/prasknuti-reality-bublina-bude-cechy-bolet-rika-sociolog-martin-lux>

Noví ministři přehledně: Kdo bude šéfovat Česku pod taktovkou Andreje Babiše?

13.12.2017 blesk.cz str. 00 Politika

Andrej Babiš už má pohromadě celý menšinový kabinet. Moc do rukou mu dal prezident Miloš Zeman, který ve středu jmenoval jednotlivé ministry. Někteří z nich ještě týž dne přeberou úřady a pustí se do práce. O důvěru ve Sněmovně pak bude Babišova menšinová vláda usilovat v lednu. Kdo teď začne „šéfovat“ Česku? Prohlédněte si tváře nových ministrů.

Vizitka náměstkyně ministra financí Aleny Schillerové (53), která je v nové vládě

Andreje Babiše ministryní financí:

Datum a místo narození: 18. března 1964 v Brně

Vzdělání: vystudovala právnickou fakultu dnešní Masarykovy univerzity (JUDr., 1988), kde získala i titul PhD. (2000)

Předchozí funkce: náměstkyně ministra financí pro daně a cla (od ledna 2016)

Kariéra: celý profesní život se věnuje daňové problematice; v roce 1991 začínala jako právnička na Finančním úřadě Brno-venkov, v roce 1995 se stala zástupkyní ředitele, v letech 2006 až 2012 tento finanční úřad vedla; od ledna 2013 do června 2014 působila jako zástupkyně ředitele a vedoucí odboru metodiky a výkonu daní jihomoravského krajského finančního úřadu; poté byla rok a půl (do prosince 2015) ředitelkou odboru právního a daňového procesu Generálního finančního ředitelství.

Rodina: vdaná, dvě děti

Letos v květnu, v době vládní krize vyvolané nejasnostmi v příjmech a majetku tehdejšího ministra financí Andreje Babiše (ANO), navrhovalo hnutí ANO Schillerovou na jeho místo v případě, že bude odvolán (což požadoval premiér z ČSSD

Bohuslav Sobotka). Sám Babiš o své podřízené tehdy řekl, že představuje profesionální úřednici, která celý život pracuje ve finanční správě a není v žádné straně.

Nominaci Schillerové do funkce ministryně ale zamítl premiér Sobotka. Řekl, že náměstkyně je odpovědná za pomalý přístup ke kontrolám firem, které vydaly jednorázové dluhopisy (mezi ně patří i někdejší Babišův Agrofert). Vyčetl jí rovněž, že prosazuje a obhajuje současný silně represivní způsob přístupu ke správě a výběru daní. Podle Sobotky by Schillerová byla jen Babišovou prodlouženou rukou. Sama náměstkyně ale všechny jeho výtky odmítla.

Zmiňovány byly v této souvislosti také rodinné vazby Schillerové. Její dcera Petra Rusňáková (ANO) je zastupitelkou v Brně, zeť náměstkyně David Rusňák je majoritním vlastníkem investiční skupiny DRFG. Stal se jedním z obviněných v případě úniku z policejních spisů a trestních řízení. Jeho sponzorský dar ve výši 1,1 milionu korun hnutí ANO podle Babiše ale nepřijalo. Sám Rusňák své členství v hnutí ukončil. Jeho manželka Petra pak v červnu odstoupila z jihomoravské volební kandidátky ANO pro říjnové sněmovní volby.

Náměstkyní se stala po vítězství ve výběrovém řízení, kterého se zúčastnili tři kandidáti. Ve funkci měla na starosti například legislativní a technickou přípravu zavádění elektronické evidence tržeb (EET).

Schillerová rovněž přednáší, spolupracuje s Masarykovou univerzitou, je spoluautorkou řady odborných publikací týkajících se daňové problematiky.

Mezi své koníčky řadí lyžování a četbu.

Vizitka ministra obrany

Martina Stropnického (60), který vede ministerstvo zahraničních věcí:

Datum a místo narození: 19. prosince 1956 v Praze

Vzdělání: herectví na Divadelní fakultě Akademie múzických umění (1980), studium na Diplomatické akademii ve Vídni (1990 až 1991)

Předchozí funkce: ministr obrany (od ledna 2014), poslanec (od října 2013)

Divadelní angažmá: začínal v divadle v Mostě, v letech 1980 až 1986 byl členem Městských divadel pražských, poté byl až do roku 1990 v angažmá v pražském Divadle na Vinohradech; k herecké profesi se vrátil v září 2002, od dubna 2003 do dubna 2012 byl uměleckým šéfem Divadla na Vinohradech (funkci opustil z důvodu nesouhlasu se zrušením přípravných prací na jednu z inscenací).

Působení v diplomacii a politice: od roku 1990 pracoval na ministerstvu zahraničí, nejprve jako poradce, později jako generální ředitel sekce kulturních styků; od června 1993 do října 1994 byl velvyslancem v Portugalsku, poté do konce roku 1997 působil na stejné pozici v Itálii; od ledna do července 1998 byl ministrem kultury v Tošovského vládě; od června 1999 do srpna 2002 byl velvyslancem ve Vatikánu; v říjnu 2013 byl jako lídr jihomoravské kandidátky hnutí ANO zvolen do Poslanecké sněmovny, v lednu 2014 byl jmenován ministrem obrany v koaliční vládě Bohuslava Sobotky (ČSSD).

Členství a funkce v politických stranách: je členem hnutí ANO 2011, členem předsednictva hnutí (od února 2015), byl předsedou pražského ANO (od listopadu 2015 do listopadu 2017).

Rodina: je potřetí ženatý, manželkou je herečka

Veronika Žilková - Stropnická, s níž má dceru Kordulu (jejich syn Melichar zemřel v listopadu 2007 ve věku půl roku); s první manželkou Lucií se oženil hned dvakrát po sobě a má s ní tři děti: Matěje (politik, nedávno odstoupivší předseda Strany zelených), Annu (herečka) a Františku.

Mezi úspěchy resortu obrany v minulých letech patří podle Stropnického nové zákony, rostoucí rozpočet i větší důraz na obranu. Vnímání její důležitosti se podle něj podařilo změnit, což napomohlo po letech škrťů ke zvyšování rozpočtu. Armádě to umožní revitalizaci vojenské infrastruktury a další akvizice (radary, vrtulníky, mobilní radiolokátory či další pronájem stíhaček Gripen).

Koalice dotáhla důležité zákony, které daly armádě kariérní řád, zavedly cvičení pro dobrovolníky nebo zatraktivnily aktivní zálohy. Pozitivní je podle Stropnického také rozvoj spojenecké spolupráce - působení českých stíhačů na Islandu, mise v Iráku, Afghánistánu či v Mali. Rezervy na obraně zůstávají zejména ve schopnosti ministerstva vypisovat a dokončovat některé zakázky.

Začátkem loňského roku řešily vládní strany další setrvání Stropnického ve funkci v souvislosti s jeho vyjádřením k únosu Čechů v Libanonu (ministr řekl, že podmínkou propuštění Čechů bylo, aby Česko nevydalo v Praze zadržovaného Libanonce Alího Fajáda do USA). Část opozice požadovala odchod ministra z funkce. Premiér Bohuslav Sobotka (ČSSD) se vyjádřil, že Stropnický sice udělal chybu, ale ne tak závažnou, aby jeho odvolání navrhl.

Stropnického jako herce si diváci mohou vybavit jako Lysandra v Shakespearově *Snu noci svatojánské*, jako Krysaře ve stejnojmenné hře Viktora Dyka nebo Howarda Katze ve hře Patricka Marbera. Objevil se v televizních seriálech (*On je žena* či *Kriminálka Anděl*) nebo ve filmech (*Bolero* a *Non plus Ultras*). Do povědomí veřejnosti vstoupil i díky spolupráci s Janem Jiránem, s nímž tvořil písničkářskou dvojici. Na svém kontě má také divadelní režii nebo několik knih.

Je nositelem italského vyznamenání Řád rytíře Velkého kříže, v roce 2003 dostal za roli Howarda Katze Cenu Thálie.

Stropnického otec pracoval v obchodní diplomacii, on proto jako dítě žil čtyři roky v Itálii. Během pobytu v Turecku zase studoval na tamním francouzském lyceu.

Mluví francouzsky, anglicky, portugalsky, italsky, rusky a německy.

Vizitka Lubomíra Metnara (50), nového ministra vnitra:

Datum narození: 6. října 1967

Vzdělání: při zaměstnání vystudoval Pedagogickou fakultu Ostravské univerzity

Předchozí funkce: manažer ve strojírenské skupině Vítkovice (od 2014)

Kariéra: po maturitě a vojenské službě nastoupil k policii, kde prošel různými funkcemi, od roku 1992 působil u severomoravské kriminálky, vyšetřoval násilnou trestnou činnost, před odchodem od policie byl vedoucím útvaru; v roce 2011 nastoupil jako bezpečnostní manažer do společnosti Vítkovice, v červenci 2013 si jej ministr Rusnokovy vlády Martin Pecina přivedl na ministerstvo vnitra jako náměstka pro vnitřní bezpečnost, Pecinův nástupce Milan Chovanec (ČSSD) svěřil Metnarovi sekci ekonomiky a provozu úřadu; z ministerstva odešel v červenci 2014, vrátil se zpátky do Vítkovic; nyní je podle obchodního rejstříku mimo jiné v dozorčí radě firmy Vítkovice Heavy Machinery, v minulosti krátce zasedal v stejném orgánu mateřské společnosti Vítkovice

Jako kriminalista se Lubomír Metnar podílel mimo jiné na odhalení pachatelů rasově motivovaného žhářského útoku ve Vítkově, při kterém byla v dubnu 2009 těžce popálena malá dívka. V září téhož roku jej spolu s dalšími policisty vyznamenal moravskoslezský hejtman Jaroslav Palas. „Byly to asi čtyři měsíce usilovné práce, obrovské nasazení všech kriminalistů, kteří do toho byli zainteresovaní, která vyústila v úspěch a 12. srpna jsme celý případ objasnili,“ řekl tehdy Metnar. V roce 2010 dostal Metnar za tento případ vyznamenání i od Martina Peciny, tehdejšího ministra vnitra ve vládě Jana Fischera.

Donedávna byl členem vedení hnutí Bezpečnost, odpovědnost, solidarita (BOS), které letos na jaře založili především bývalí vojáci a příslušníci bezpečnostních sborů. Na svých webových stránkách hnutí mimo jiné varuje před „plíživou islamizací evropských zemí“ nebo „ilegální migrací, mezinárodním terorismem a s tím spojeným nárůstem počtu kriminálních trestných činů“. Jedním z cílů hnutí je podle vyjádření jeho představitelů podpořit kandidaturu Miloše Zemana na prezidenta.

Vizitka Karly

Šlechtové (40), která nově vede ministerstvo obrany:

Datum a místo narození: 22. května 1977 v Karlových Varech.

Vzdělání: vystudovala ekonomickou fakultu Západočeské univerzity v Plzni (titul Ing.)

Předchozí funkce: ministryně pro místní rozvoj (od října 2014), poslankyně (od října 2017)

Profesní kariéra: projektová manažerka ve společnosti Czech Business Leaders Forum (1998-2001); manažerka v bruselské organizaci zabývající se společenskou odpovědností firem CSR Europe (2001-04); projektová manažerka Evropského centra pro veřejnou správu (2004-05); senior konzultantka společnosti Deloitte Advisory, Divize Projekty EU a granty (2005-10); projektová manažerka České správy sociálního zabezpečení (2010-11); ředitelka odboru přípravy programového období 2014-2020 ministerstva pro místní rozvoj (únor 2011 - květen 2014); ředitelka odboru EU fondů Úřadu vlády (od května 2014).

Členství a funkce v politických stranách: nestraník

Rodina: svobodná, bezdětná

Premiér Bohuslav Sobotka (ČSSD) letos v srpnu označil za největší úspěch ministerstva pro místní rozvoj (MMR) vedeného Šlechtovou dočerpání evropských dotací z programového období 2007 až 2013. MMR pochválil i za přijetí novely stavebního zákona nebo nového zákona o veřejných zakázkách. Zklamán byl naopak z toho, že se nepodařilo schválit zákon o sociálním bydlení.

Šlechtová během vysokoškolského studia absolvovala stáž v Senátu ČR.

Kromě angličtiny a němčiny má i základní znalost francouzštiny, holandštiny a bulharštiny.

Má ráda rockovou a metalovou hudbu.

Vizitka Roberta

Pelikána (38; ANO), který v kabinetu Andreje Babiše zůstává na pozici ministra spravedlnosti:

Datum a místo narození: 18. října 1979, Praha

Vzdělání: Právnická fakulta UK v Praze, získal titul Ph.D. (2011)

Předchozí funkce: ministr spravedlnosti (od března 2015), poslanec (od října 2017)

Kariéra: po studiích nastoupil do advokátní kanceláře Císař, Češka, Smutný a spol. (2002-2007); od roku 2004 přednášel na katedře občanského práva Právnické fakulty UK v Praze; v roce 2007 složil advokátskou zkoušku; v letech 2007 až 2009 pracoval v advokátní kanceláři Linklaters a následně byl partnerem v advokátní kanceláři Vrána & Pelikán (2009-2014); od února 2014 do června téhož roku řídil právní sekci ministerstva financí, od června 2014 do března 2015 byl prvním náměstkem ministryně spravedlnosti (pro úsek justiční a legislativní)

Stranická kariéra: na ministerstvo spravedlnosti nastoupil jako nestraník, členem hnutí ANO se stal v roce 2015

Rodina: jeho matka, profesorka obchodního práva Irena Pelikánová, působí od května 2004 jako soudkyně Tribunálu Soudního dvora EU (mandát má do roku 2019); otec Dragutin Pelikán přednášel na pražské právnické fakultě právní dějiny se zaměřením na ruskou právní historii; je rozvedený, má syna

Za prioritní úkoly v resortu Pelikán při svém nástupu označil zákon o státním zastupitelství, problematiku exekutorů či insolvenční a strategii justice. První z cílů se mu ale naplnit nepodařilo, připravovaný nový zákon o žalobcích, který měl zajistit jejich větší nezávislost na výkonné moci, nakonec Sněmovna neprojednávála. Ministerstvo pod Pelikánovým vedením také nepřipravilo očekávanou novelu trestního řádu a nový občanský soudní řád. Ministr opakovaně řekl, že nechce přípravu obou procesních kodexů uspěchat. Práce nicméně pokračuje, návrh občanského soudního řádu ministerstvo nedávno představilo k diskusi odborné i laické veřejnosti.

Sám ministr Pelikán ke svým úspěchům přiřadil zvýšení zaměstnanosti vězňů nebo zjednodušení zápisů společností do obchodního rejstříku. Ministerstvu pod jeho vedením se také podařilo dokončit dlouhá léta připravovaný tendr na elektronické náramky pro vězně. Smlouva byla podepsána v polovině září. Uznání z mnoha stran se dočkal také za snížení nákladů na vymáhání méně vysokých dluhů, kvůli podpoře postavení dlužníků je ale v otevřeném střetu s Exekutorskou komorou.

Nedávno vzbudily pozornost informace o tom, že se Pelikánův poloviční bratr, arabista Petr Pelikán, před dvěma lety podílel na vyjednávání o propuštění pětice Čechů za Libanonce Alího Fajáda. Pravicoví politici Pelikánův postup kritizovali jako nestandardní či partyzánský, ministr postup nechtěl s ohledem na povahu případu komentovat. Kritiku politiků si Pelikán vysloužil i letos v létě, kdy Pelikán týdeníku Respekt řekl mimo jiné, že policejní žádost o vydání jeho stranického šéfa Andreje Babiše k trestnímu stíhání má ovlivnit volby.

Do blízkosti politiky se dostal advokát Pelikán před pěti lety, v srpnu 2012 jej ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba (ODS) nominoval na člena rady Českého telekomunikačního úřadu (ČTÚ). Ministr ale posléze Pelikánovu nominaci stáhl. V tisku se spekulovalo o tom, že důvodem byl Pelikánův blog, na kterém advokát kritizoval politiku vlády, jejího premiéra Petra Nečase (ODS) a ministra financí

Miroslava Kalouska (TOP 09).

Na podzim 2013 se stal členem Rady ekonomických poradců hnutí ANO. V médiích se tehdy spekulovalo o tom, že se Pelikán stane ministrem spravedlnosti. Šéf hnutí Andrej Babiš si však Pelikána vzal s sebou na ministerstvo financí jako ředitele právní sekce, kde působil zhruba rok. Jako náměstek měl na ministerstvu spravedlnosti na starost novelizaci občanského zákoníku. Ten Pelikán hlasitě kritizoval už předtím, než nabyl počátkem roku 2014 účinnosti.

Ve funkci prvního náměstka nahradil Pelikán v létě 2014 Hanu Marvanovou, která odešla kvůli sporům s ministryní

Válkovou. Už tehdy se v tisku objevily úvahy, že Pelikán časem Válkovou v čele ministerstva nahradí. V polovině srpna 2014 vyvolal pozornost spor mezi náměstkem Pelikánem a nejvyšším státním zástupcem Pavlem Zemanem. Ten se veřejně ohradil proti Pelikánovým úvahám o tom, že žalobci mají být více kontrolováni exekutivou, aby z nich nevznikla "čtvrtá moc ve státě".

Jako advokát zastupoval mimo jiné rodinu, jejímuž synovi v létě 2009 amputoval eskalátor v pražském metru tři prsty. Později například hájil město Karlovy Vary ve sporu se skupinou firem o vlastnictví sportovně-kulturního centra KV Arena.

Rád jezdí na kole a cvičí jógu.

Vizitka nové ministryně práce a sociálních věcí Jaroslavy Němcové (46):

Datum narození: 27. dubna 1971

Vzdělání: vystudovala Kyjevský institut národního hospodářství, Vysokou školu ekonomickou v Bratislavě (Ing.) a Prague international business school (MBA)

Předchozí funkce: radní Středočeského kraje pro oblast sociálních věcí (od 2016), členka zastupitelstva Středočeského kraje (od 2016)

Praxe: již během studií pracovala jako účetní a daňový poradce (OSVČ), poté byla v letech 1993 až 1997 burzovní makléřkou (Všeobecná úvěrová banka Praha, EPIC-Securities); následně byla finanční ředitelkou společnosti Dermacol, poté pracovala na stejné pozici ve společnostech Barkov ŽCR a GES Media Holding; v letech 2006 až 2009 byla náměstkyní ředitele pro ekonomické řízení Ústřední vojenská nemocnice Praha a v letech 2009 až 2011 náměstkyní vedoucího Úřadu vlády ČR a ředitelkou ekonomické sekce; následující tři roky byla ředitelkou odboru služeb klientům Všeobecné zdravotní pojišťovny (VZP) a od roku 2014 náměstkyní ředitele Nemocnice na Homolce pro obchod a ekonomiku zdravotní péče.

Členství v politických stranách: členka hnutí ANO 2011.

Působí jako nezávislá členka finančního výboru v Dobřichovicích u Prahy.

Vizitka ministra dopravy

Dana Ťoka (58; nestraník za ANO), který v nové vládě Andreje Babiše (ANO) zastává stejný post:

Datum a místo narození: 4. března 1959, Uherské Hradiště

Vzdělání: vystudoval fakultu strojního inženýrství Vysokého učení technického v Brně

Předchozí funkce: ministr dopravy (od prosince 2014), poslanec (od října 2017)

Kariéra: začínal v První brněnské strojírně, kde v letech 1983 až 1996 prošel řadou funkcí od konstruktéra, projektového manažera, ředitele divize až po generálního ředitele; v letech 1996 až 1999 byl generálním

ředitelem společnosti ABB Energetické systémy, poté vedl tři roky českou a slovenskou pobočku koncernu Alstom; mezi roky 2003 až 2006 byl předsedou představenstva Jihomoravské plynárenské a poté dva roky vedl KKCG Industry miliardáře Karla Komárka; v letech 2008 až 2014 byl generálním ředitelem a předsedou představenstva ve společnosti Skanska.

Působení v politice: v prosinci 2014 byl jmenován jako nestraníka za hnutí ANO ministrem dopravy v koaliční vládě Bohuslava Sobotky (ČSSD), když ve funkci nahradil Antonína Prachaře (ANO); ve volbách do Poslanecké sněmovny v říjnu 2017 byl lídrem kandidátky ANO v Karlovarském kraji, s počtem 5014 preferenčních hlasů byl zvolen poslancem.

Rodina: podle dostupných údajů je rozvedený a má dvě dcery

Za Ťokova působení v čele resortu dopravy se podařilo zlepšit čerpání evropských dotací a pokročilo se v přípravě klíčových dopravních staveb. Naopak nezačala stavba žádné strategické silnice, pro kterou se zrychleně podařilo získat posudek dopadu na životní prostředí (EIA).

Podle premiéra Sobotky se podařilo zprovoznit 120 kilometrů dálnic a silnic I. třídy, do kterých je však započítána i modernizace dálnice D1. Dalšíh 230 kilometrů komunikací se v současnosti staví a dalších 152 kilometrů dálnic a silnic I. třídy je připraveno k výstavbě. Sám Ťok k počtu nově otevřených úseků dlouhodobě uvádí, že mu předchůdci v resortu nepředali dost připravených projektů, které by se daly během jeho funkčního období dokončit.

Nejvýznamnější veřejnou zakázkou v dopravě je v současnosti tendr na správu mýtného systému. Tendr, který ministerstvo vyhlásilo v červnu 2017 a do něhož se přihlásili čtyři uchazeči, počítá s tím, že po roce 2019 se zpoplatnění rozšíří o 900 kilometrů silnic první třídy z nynějších zhruba 230 kilometrů. O rozšíření rozhodla před rokem vláda. Ministerstvo opakovaně kritizuje současného provozovatele mýtných bran Kapsch, který v ČR vybírá mýtné od roku 2007, za obstrukční jednání. Cílem firmy je podle ministerstva shodit tendr na mýto dřív, než uchazeči stačí přijít s nabídkami, které ukážou, nakolik je současná cena konkurenceschopná.

V listopadu 2016 premiér Sobotka uvedl, že by Ťok mohl odvádět lepší práci. Uvažoval by o jeho výměně, kdyby mohl udělat revizi u členů vlády z koaličních stran. Dopravní odborníci a profesní svazy v dopravě vyčítali Ťokovi postup při zajišťování fungování mýta po vypršení smlouvy s Kapschem i nedostatek připravených projektů, které by bylo možné okamžitě začít stavět. Pozitivně naopak hodnotili personální stabilizaci Ředitelství silnic a dálnic (ŘSD).

V březnu 2015 informoval Český rozhlas o podezření z korupce v české pobočce Skansky. Podle informací rozhlasu bylo z této pobočky vyvedeno sto milionů korun v roce 2011, tedy v době, kdy ji vedl Ťok. Peníze prý putovaly na úplatky do firmy, s níž Skanska spolupracovala na dostavbě silnice R7. Ťok podezření z korupce odmítl.

V roce 2014 byl prezidentem Americké obchodní komory v ČR, předtím v komoře vedl mj. platformu pro transparentní veřejné zakázky.

Jeho nezvyklé příjmení údajně pochází z maďarštiny. „Myslím, že moje jméno pochází z maďarského příjmení Tóth,“ řekl v lednu 2008 Hospodářským novinám.

Vizitka nového ministra průmyslu a obchodu

Tomáše Hünera (58):

Datum a místo narození: 26. června 1959 v Ostravě

Vzdělání: vystudoval Fakultu strojní, katedru tepelných strojů a jaderných zařízení na VUT v Brně, absolvoval studijní program International Institute of Certified Studies in Strategic Management

Předchozí funkce: ředitel divize Energy Management společnosti Siemens Česká republika (od 2015)

Praxe: v letech 1984 až 1994 pracoval v Elektrárně Dětmárovice, mimo jiné na pozici náměstka ředitele pro výrobu; v letech 1994 až 2002 byl generálním ředitelem a předsedou představenstva společnosti SME (Severomoravská energetika); další dva roky byl konzultantem společnosti AP&P, která mimo jiné restrukturalizovala společnost Slovenské elektrárne; v letech 2004 až 2006 byl manažerem firmy ČEZ v Bulharsku; v letech 2006 až 2011 působil jako náměstek na ministerstvu průmyslu a obchodu (pro sekci průmyslu a energetiky); v letech 2006 až 2014 byl předsedou dozorčí rady společnosti ČEPS, v letech 2011 až

2014 předsedou dozorčí rady státního energetického operátora, firmy OTE; v letech 2014 až 2015 pracoval jako předseda dozorčí rady a ředitel energetických zdrojů firmy Vršanská uhelná finančníka Pavla Tykače.

Je nestraníkem. Hovoří anglicky, rusky a bulharsky.

Mezi své zájmy řadí vysokohorskou turistiku, lyžování, tenis a automobilový sport.

Vizitka ministryně pro místní rozvoj

Klára Dostálové (46):

Datum a místo narození: 13. března 1971 v Praze

Vzdělání: vystudovala Vysokou školu ekonomickou (1994)

Předchozí funkce: první náměstkyně ministryně pro regionální rozvoj (od listopadu 2014), poslankyně (od října 2017)

Kariéra: začínala jako účetní, později pracovala jako úvěrový specialista v České spořitelně, nebo banketmanažerka v hotelu Černigov v Hradci Králové; od roku 2002 působí ve veřejné správě, nejprve jako auditorka na královéhradeckém krajském úřadě, po dvou letech přešla do nového Centra evropského projektování, působila i na několika postech v rámci Regionálního operačního programu Severovýchod a podílela se na projektech financovaných z Fondu soudržnosti; na ministerstvu pro místní rozvoj působí od února 2014, kdy se stala náměstkyní

Stranická kariéra: bezpartijní

Rodina: vdaná, má dvě děti; s rodinou žije v Hořicích v Podkrkonoší

O tom, že by se Dostálová mohla stát ministryní pro místní rozvoj, se spekulovalo již na podzim 2014, když tehdejší šéfkyně resortu

Věra Jourová odešla do Evropské komise, se o Dostálové spekulovalo jako o nové ministryni, do funkce ji dokonce doporučila sama Jourová. Nakonec hnutí ANO do této funkce nominovalo Karlu Šlechtovou.

Loni v říjnu byla Dostálová zvolena za ANO krajskou zastupitelkou v Královéhradeckém kraji. Na zastupitelský mandát však letos v dubnu rezignovala, a to vzhledem k neslučitelnosti funkcí krajské zastupitelky a náměstkyně ministryně pro regionální rozvoj.

V roce 2013 se v médiích objevila informace, že opozice v Královéhradeckém kraji a část krajských úředníků poukazuje na to, že Dostálová na úřadě za jednu práci dostává dva platy. Jako ředitelka centra plánování souběžně poskytovala krajskému úřadu konzultace o investicích, za což dostávala ještě 35 tisíc korun měsíčně navíc. Námitku o dvou platech Dostálová odmítla s tím, že v každé funkci vykonává jinou práci, nahrazuje i ředitelku investičního odboru, a kraji peníze naopak šetří. To potvrdil i mluvčí krajského úřadu Imrich Dinogeszi s tím, že plat vedoucího odboru by byl vyšší, než odměna, kterou dostávala Dostálová.

Je dvounásobnou držitelkou ceny Lady Pro (2005, 2012), která se uděluje ženám na významných postech, které dokázaly úspěšně skloubit kariéru a rodinu.

Vizitka ministra zdravotnictví Adama

Vojtěcha (31; nestraníček za ANO):

Datum a místo narození: 2. října 1986, České Budějovice

Vzdělání: vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze, kde získal titul Mgr. (2012) a mediální studia na **Fakultě sociálních věd** UK v Praze, kde také získal titul Mgr. (2013)

Předchozí funkce: člen správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny (od září 2016), poslanec (od října 2017)

Kariéra: V letech 2013 až 2014 působil jako právník ve společnosti MAFRA, v červnu 2014 se stal tajemníkem na ministerstvu financí, ve volbách do Poslanecké sněmovny v říjnu 2017 byl zvolen poslancem v Jihočeském kraji jako nestraník za hnutí ANO.

Byl poradcem předsedy hnutí ANO Andreje Babiše pro zdravotnictví. Působil i v několika dozorčích a správních radách a také je členem představenstva společnosti Thermal-F, která provozuje karlovarský hotel Thermal. V minulosti byl známý coby zpěvák a hudební skladatel. Koncertoval v dětských pěveckých sborech a vystupoval v dětských muzikálech. V roce 2005 se zúčastnil talentové pěvecké soutěže Česko hledá SuperStar, kde získal přezdívku Ken. V roce 2006 vydal hudební album Portugal. V letech 2010 až 2012 byl předsedou spolku českých právníků Všehrd.

Nestraník Jiří Milek (54) - nový ministr zemědělství:

Datum a místo narození: 3. července 1963

Vzdělání: vysokoškolské (Ing.)

Předchozí funkce: předseda představenstva zemědělského a potravinářského koncernu Úsovsko se sídlem v Klopíně na Šumpersku, člen statutárních orgánů řady dalších firem, převážně dceřiných firem

Kariéra: Celý život se pohybuje v zemědělství a potravinářství, v roce 2011 byl vyhlášen v anketě Manažer roku 2010 manažerem odvětví výroba potravin, společnost Úsovsko je vítězem ankety Zemědělec roku 2013 a 2014

Stranická kariéra: Za ANO neúspěšně kandidoval v roce 2013 ve volbách do Poslanecké sněmovny

Podle Andreje Babiše doporučila Milka na post ministra Agrární komora, původně se spekovalo o předsedovi komory Miroslavu Tomanovi, který byl ministrem zemědělství v úřednické vládě Jiřího Rusnoka.

Milek je členem představenstva Agrární komory ČR a také vedení spolku Iniciativa zemědělských a potravinářských podniků, jejímž cílem je hájit domácí výrobce, prosazovat větší ochranu domácího trhu a propagovat tuzemské potraviny.

Milek mj. platí za kritika ruských sankcí. „Celá Evropa má růst postavený na obchodu s Ruskem. Nevím, v čem jsme si těmi sankcemi pomohli. Politici než udělají nějaké rozhodnutí, tak by měli znát důsledky takového kroku. Ale oni si nedělají žádné analýzy, jen plácají jeden přes druhého. Je to tím, že v životě nepracovali, neřídili žádná podnik, do politiky šli přímo ze škol a přitom nic neumí, nemají hospodářský přehled,“ řekl v létě 2014 Šumperskému deníku. Podobně se o „tradičních politicích“ vyjadřuje i Andrej Babiš.

V Rusku dokonce nějaký čas Milek žil. „Mám s Rusy velké zkušenosti, žil jsem tam dokonce nějaký čas na vesnici, takže vím, jak ti obyčejní lidé přemýšlejí. Jim vůbec nevádí, že tam nebudou jablka nebo nějaký sortiment, jsou na to zvyklí. Tady kdyby teď nebyly třeba banány nebo vepřové maso, tak bude pomalu povstání. Jim je to jedno. To je ten rozdíl mezi ruskou a naší mentalitou. Každý říká, že oni to nevydrží a couvnou. Nebude to tak, vedení země nemá potřebu couvat, protože národ ho netlačí,“ prorokoval a jeho slova se naplnila.

Du Ruska vyvází Milek mj. müsli tyčinky. Vedle toho Úsovsko platí např. za velkého producenta jablek. Vlastní sušárnu jablek v Klopíně, ovoce pěstuje v sadech na rozloze přes 380 hektarů. Zaměřuje se i na potravinářskou výrobu snacků a cereálií pod značkou Bersi.

Podle Aktuálně.cz byla Milkova společnost v roce 2015 čtvrtým největším příjemcem evropských dotací pro zemědělce.

Vizitka ministra životního prostředí

Richarda Brabce (51; ANO), který zastává v nové vládě Andreje Babiše stejný post:

Datum a místo narození: 5. července 1966, Kladno

Vzdělání: vystudoval geologii na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy v Praze (1992)

Předchozí funkce: člen Poslanecké sněmovny (od října 2013), ministr životního prostředí (od ledna 2014), místopředseda vlády (od května 2017)

Kariéra: byl ředitelem Českomoravské komoditní burzy v Kladně, později pracoval v řadě průmyslových podniků, především v chemičkách; mimo jiné byl vedoucím odboru financování Unipetrolu, finančním ředitelem Spolany; v letech 2005 až 2011 byl generálním ředitelem a v letech 2011 až 2014 předsedou dozorčí rady Lovochemie (společnost patří Agrofertu, který vlastní šéf hnutí ANO Andrej Babiš); působil jako člen statutárních orgánů řady dalších společností; byl také členem představenstva Svazu chemického průmyslu ČR

Působení v politice: člen hnutí ANO (od roku 2012), místopředseda hnutí ANO (od února 2017); v letošních volbách do Sněmovny byl lídrem hnutí ANO 2011 v Ústeckém kraji; získal 8065 preferenčních hlasů a obhájil tak mandát poslance; v minulosti byl předsedou ANO v Ústeckém kraji; v letech 1991 až 1997 byl členem ODS, později vstoupil do Unie svobody; mj. byl zastupitelem města Kladna (1990-1998; za ODS) a zastupitelem Středočeského kraje (2000-2004; za US)

Rodina: ženatý, má dva syny

„Ministerstvo průmyslu by mi bylo bližší, to je pravda, ale v rámci chemičky jsem se zabýval i dopady na životní prostředí. Proto jsem od našeho hnutí dostal interní nominaci,“ řekl v roce 2013 týdeníku Respekt. Označuje se za „srdcem ekologa a rozumem ekonomu“.

Jeho jmenování do funkce ministra životního prostředí v roce 2014 provázely kritiky ekologických organizací kvůli jeho angažmá v chemičce Lovochemie.

Místopředsedou vlády se stal letos v květnu poté, co premiér Bohuslav Sobotka (ČSSD) odvolal vicepremiéra a ministra financí Andreje Babiše. Brabcovo jméno se objevovalo i mezi kandidáty na ministra financí, Sobotka to ale odmítl kvůli Brabcovým údajným vazbám na Agrofert. Přijal až nominaci

Ivana Pilného, někdejšího šéfa českého Microsoftu.

Ve funkci ministra životního prostředí prosadil „kotlíkové dotace“ na výměny starých kotlů za nové, ekologické, nebo dotační program Dešťovka, který podporuje využívání dešťové vody anebo použité vody ze sprch. Premiérem Sobotkou byl také chválen za čerpání peněz z Operačního programu Životního prostředí a zjednodušení procesu hodnocení dopadu staveb na životní prostředí EIA.

Vláda naopak nestihla prosadit nový zákon o odpadech, který Brabcovo ministerstvo připravilo. Brabec také nepředložil antifosilní zákon, který měl zajistit postupné snižování závislosti na fosilních palivech. Brabec podle kritiků z řad ekologických organizací ustoupil lobby těžařských firem, ministr ale uvedl, že vláda přijala Politiku ochrany klimatu, která je zásadnější a také konkrétnější než případný zákon.

Letos také začala platit novela zákona o ochraně přírody a krajiny, která výrazně ovlivní fungování čtyř českých národních parků v Krkonoších, Českém Švýcarsku, na Šumavě a v Podyjí. Sporná pravidla vetoval prezident Miloš Zeman, podle kterého novela o ochraně přírody a krajiny nepřihlíží ke zvláštnostem šumavského národního parku.

Vizitka Roberta Plagy (39), který je ve vládě Andreje Babiše (oba ANO) ministrem školství:

Datum narození: 21. červenec 1978

Vzdělání: vystudoval veřejnou správu, finance, daně a účetnictví na Provozně ekonomické fakultě Mendelovy univerzity v Brně (Ing.) a hospodářskou politiku a správu tamtéž (Ph.D.)

Předchozí funkce: náměstek ministra školství pro řízení sekce vysokého školství, vědy a výzkumu, člen zastupitelstva města Brna

Praxe: v letech 2002 až 2009 učil na Provozně ekonomické fakultě Mendelovy univerzity, v letech 2009 až 2013 pak na Fakultě regionálního rozvoje a mezinárodních studií, v roce 2011 byl i vedoucím Ústavu regionálního rozvoje a veřejné správy; současně v letech 2007 až 2010 pracoval jako poradce a lektor ve společnosti Eurion, poté byl konzultantem společnosti RBE Consult (je společníkem obou firem); v prosinci 2011 nastoupil na ministerstvo školství, kde se stal vrchním ředitelem sekce řízení operačních programů EU, ministerstvo tehdy vedené ministrem Josefem Dobešem (Věci veřejné) však opustil po několika dnech s tím, že se jeho představy o odborném vedení agendy neshodují s představami ministerstva (podle některých médií odmítl podepsat některé problematické projekty); v letech 2012 až 2015 byl ředitelem Centra pro transfer technologií Mendelovy univerzity; na ministerstvo školství se vrátil v únoru 2015 jako politický náměstek za hnutí ANO, později se z nespécifikované funkce zástupce koaličního partnera přesunul na post náměstka pro vysoké školy, vědu a

výzkum; v roce 2014 byl zvolen do zastupitelstva města Brna, v roce 2016 do zastupitelstva Jihomoravského kraje

Členství v politických stranách: člen hnutí ANO 2011

V roce 2016 byl zvolen do zastupitelstva Jihomoravského kraje, funkce se ale krátce po volbách kvůli souběhu funkcí, který je dle výkladu ministerstva vnitra v rozporu se zákonem, vzdal.

Ovládá angličtinu a němčinu.

Počátkem listopadu napsal týdeník Respekt, že Andrej Babiš nabídl post ministra školství rektorovi Masarykovy univerzity v Brně Mikuláši Bekovi. Ten funkci odmítl a posléze jménem všech rektorů navrhl, aby se ministrem stal náměstek Robert Plaga.

Vizitka ministra kultury Ijji Šmída (65):

Datum a místo narození: 14. února 1952, Plzeň

Vzdělání: vystudoval český jazyk a hudební výchovu na Pedagogické fakultě v Plzni (1971-1975) a hudební vědu na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze (1977-1983), v roce 1986 složil rigorózní zkoušku a získal titul PhDr. (hudební věda a historie)

Předchozí funkce: pedagog na Katedře Arst managementu podnikohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické v Praze (od 2014)

Kariéra: sbormistr a vedoucí lidové skupiny Vojenského uměleckého souboru v Táboře (1976-1982), vedoucí uměleckého oddělení Armádního uměleckého souboru Víta Nejedlého v Praze (1982-1990), šéfredaktor nakladatelství a vydavatelství Lunarion (1992-1993), spolumajitel a ředitel nakladatelství a vydavatelství Clarton (1993-2001). V roce 1994 spoluzakládal s Jiřím Bělohlávkem Pražskou komorní filharmonii, jíž byl v letech 1996-2006 ředitelem. Poté byl ředitelem Symfonického orchestru hl. města Prahy FOK (2006-2012), umělecký ředitel opery Divadla Josefa Kajetána Tyla v Plzni (2013-2014), dramaturg Centra uměleckých těles, soutěží a přehlídek v Českém rozhlasu (2013-2014).

Šmíd se věnuje tvorbě scénářů a moderování hudebně-vzdělávacích pořadů. Během svého působení v Pražské komorní filharmonii připravoval koncerty pro rodiče s dětmi v Rudolfinu a komorní koncerty v sále Philharmonia, pro Český rozhlas a Českou televizi připravoval hudebně-vzdělávací pořady pro děti. Od roku 2014 působí jako externí spolupracovník stanice Českého rozhlasu Vltava.

Jako dlouholetý předseda Asociace symfonických orchestrů a pěveckých sborů ČR byl současně i zástupcem ČR v mezinárodní asociaci živého umění PEARLE se sídlem v Bruselu. Působil i jako expert v několika komisích EU.

Jako ředitel Symfonického orchestru hl. města Prahy FOK (2006-2012) čelil dlouhodobé kritice od svých spolupracovníků (zejména se neshodl s uměleckou radou a šéfdirigentem Jiřím Koutem) a v roce 2012 sám rezignoval.

Od roku 2014 je ředitelem umělecké agentury AuraMusica, jejímž hlavním projektem je od roku 2015 koncertní sezóna Břevnovská hudební setkání pořádaná v Břevnovském klášteře v Praze.

Příležitostně komponuje a upravuje lidové písně. Napsal komorní operu a dva celovečerní muzikály z českých lidových písní.

Ve volném čase sportuje (hraje tenis, dříve byl závodním volejbalistou) a maluje.

URL| <http://www.blesk.cz/clanek/509584/novi-ministri-prehledne-kdo-bude-sefovati-cesku-pod-taktovkou-andreje-babise>

Čižinský chce dobýt Prahu
12.12.2017 Mladá fronta DNES str. 15 Praha
Benedikt Lederer

Oblíbený starosta Prahy 7 vyráží do boje o primátorský řetěz. Půjde proti vlastní straně

PRAHA Na co v politice dosud sáhl, dopadlo v jeho prospěch. Před třemi roky drtivě zvítězil ve volbách v Praze 7. Získal přes 43 procent hlasů, což se jinému uskupení v metropoli nepodařilo. Během let se stal nejoblíbenějším starostou ze všech městských částí, což letos zúročil ve volbách do Poslanecké sněmovny. Díky preferenčním hlasům se stal jediným lidoveckým poslancem za hlavní město.

Nyní stojí Jan Čížinský (KDU-ČSL) před další politickou výzvou. Dobýt magistrát a starostovský řetěz vyměnit za primátorský.

MF DNES ze šesti důvěryhodných zdrojů zjistila, že do komunálních voleb v příštím roce chce na magistrát kandidovat za vlastní politické uskupení, které má být vyjma něj nestranické. Místo politiků se na kandidátce mají objevit lidé z občanských sdružení a aktivisté.

Šlo by o stejný model, na kterém Čížinský postavil kandidátku hnutí Praha 7 sobě v roce 2014 při komunálních volbách v sedmé městské části. Nyní by se uskupení možná jmenovalo Praha sobě a lidovecký poslanec by byl jeho lídrem.

Samotný Čížinský nechce informace MF DNES příliš komentovat. „Je pravda, že za mnou chodí aktivní lidé, kteří by měli chuť do něčeho takového jít. Zatím to ale není na pořadu dne,“ říká MF DNES poslední dva týdny. Ani včera neprozradil nic konkrétního s odkazem na dnešní tiskovou konferenci.

Více aktivista než lidovec

Že Čížinský půjde proti vlastní straně, včera MF DNES potvrdil předseda pražských lidovců Jan Wolf. „Nadále zůstane členem KDU-ČSL, ale svým uskupením bude moci oslovit další část voličstva, která by jinak k volbám třeba nešla nebo nevolila naši stranu,“ řekl Wolf. Podle něj je stejně starosta sedmičky veřejností brán více jako aktivista než lidovec, a proto straně nesebere hlasy konzervativních voličů.

Zcela bez jakýchkoli podmínek však Čížinský od své strany svolení nedostal, musí vytvořit nezávislou kandidátní listinu. Tím pádem podle zákona musí sehnat podpisy sedmi procent obyvatel metropole, což je přes 90 tisíc osob. Nabízí se ještě možnost, že by založil celostátní politickou stranu, které paradoxně stačí pro vznik tisíc podpisů. Jenže takový postup by pražští lidovci brali jako zradu.

„Kdyby se to stalo, porušil by dohody a zaniká mu členství ve straně,“ sdělil Wolf. Sběr necelé stovky tisíc podpisů tak může skončit nezdarem Čížinského. Jde totiž o větší množství, než které museli získat kandidáti na prezidenta v celé republice. Kupříkladu Michal Horáček sehnal 86 tisíc podpisů na své petice, Jiří Drahoš 140 tisíc. Sběr podpisů ale lze využít jako vhodnou předvolební kampaň

Pokud by Čížinský neuspěl, nemá do KDU-ČSL zavřené dveře, jen by asi dostal na kandidátce spodní místo a musel by se spolehnout, že ho lidi vykrížkují nahoru. Riziko vlastního uskupení se mu na druhou stranu může vyplatit.

„Voliči ve velkých městech poptávají lokální kandidátky. Potřebují však na nich osobnosti. Stavět kandidátku 65 osob jen na Čížinském nejde. Je třeba tým výrazných lidí, na kterém, předpokládám, pracuje, když má ambice dostat se na magistrát,“ uvedl ředitel Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd UK** Petr Jüptner.

V samotných volbách bude podle něho záležet, kolik dalších lokálních uskupení bude o magistrát usilovat. Podobné voliče totiž mohou zaujmout i strany, které jsou součástí Trojkoalice (Zelení, KDU-ČSL, STAN). Právě z koalice se ozývají hlasy, že sólo projekt starosty Prahy 7 je předzvěstí jejího konce.

Béčko se partnerům nelíbí

„Měli by si udělat pořádek ve vlastních řadách. Není logické, aby si KDU dělalo svoje béčko,“ míní předseda pražských Starostů a nezávislých Petr Hlubuček. Zda by s „oficiálními“ lidovci šlo hnutí STAN do koalice, nechtěl Hlubuček říct. Věc začne řešit, až bude vše veřejně představeno.

Šťastní nejsou ani Zelení, kteří usilují o to, aby Trojkoalice v současném složení šla do voleb i za rok. „Nevím, jak chtějí dělat kampaň, kde na ni chtějí vzít peníze,“ řekl předseda pražských zelených Ondřej Mirovský s tím, že další uskupení cílící na podobné voliče nemusí být problém. V komunálních volbách totiž mohou lidé hlasovat pro více stran najednou.

Celá akce Čížinského by tak mohla v důsledku nejvíce uškodit samotné KDU-ČSL, se kterou by bez její nejvýraznější tváře nemusely jít další strany do koalice. „Kdyby šli lidovci samostatně, mohou mít problém, protože v Praze nemají tak velkou podporu,“ popsal Jüptner.

Profil Jan Čížinský * Učitel historie a latiny, od roku 2003 je členem KDU-ČSL. * Letos v říjnu byl zvolen poslancem, starostou Prahy 7 a zastupitelem na radnici hlavního města je od října 2014. * Na městské části se

proslavil bojem proti výstavbě předražené radnice bývalým vedením Prahy 7. * Podle průzkumů je nejoblíbenějším starostou ze všech městských částí v Praze.

O autorovi| Benedikt Lederer, redaktor MF DNES

Foto autor| Foto: Petr Topič, MAFRA

Foto popis| Nově poslancem Jan Čížinský (vpravo) ve volbách do Poslanecké sněmovny přeskočil díky oblibě jedničku lidovců.

Regionální mutace| Mladá fronta DNES - Praha

Starosta Prahy 7 chce být primátorem, půjde proti vlastní straně

12.12.2017 praha.iDNES.cz str. 00 Praha / Praha - zprávy

MF DNES, Benedikt Lederer

Oblíbený starosta Prahy 7 Jan Čížinský chce příští rok usilovat o post primátora, bude ale kandidovat proti vlastní straně. KDU-ČSL totiž vymění za vlastní politické uskupení Praha Sobě, které bude složené z lidí z občanských hnutí a aktivistů. Svůj záměr představil v úterý na schodech pražského magistrátu.

Na co v politice dosud sáhl, dopadlo v jeho prospěch. Před třemi roky drtivě zvítězil ve volbách v Praze 7. Získal přes 43 procent hlasů, což se jinému uskupení v metropoli nepodařilo. Během let se stal nejoblíbenějším starostou ze všech městských částí, což letos zúročil ve volbách do Poslanecké sněmovny. Díky preferenčním hlasům se stal jediným lidoveckým poslancem za hlavní město.

Nyní stojí Jan Čížinský z KDU-ČSL před další politickou výzvou. Dobýt magistrát a řetěz starosty vyměnit za primátorský.

MF DNES ze šesti důvěryhodných zdrojů zjistila, že do komunálních voleb v příštím roce chce na magistrát kandidovat za vlastní politické uskupení, které má být vyjma něj nestraničné. Místo politiků se na kandidátce mají objevit lidé z občanských sdružení a aktivisté.

Šlo by o stejný model, na kterém Čížinský postavil kandidátku hnutí „Praha 7 sobě“ v roce 2014 při komunálních volbách v sedmé městské části. Nyní by se uskupení možná jmenovalo „Praha sobě“ a lidovecký poslanec by byl jeho lídrem.

Sám Čížinský nechce informace MF DNES příliš komentovat. „Je pravda, že za mnou chodí aktivní lidé, kteří by měli chuť do něčeho takového jít. Zatím to ale není na pořadu dne,“ říkal MF DNES poslední dva týdny. Ani v pondělí neprozradil nic konkrétního s odkazem na dnešní tiskovou konferenci. Více aktivista než lidovec

Že Čížinský půjde proti vlastní straně, v pondělí MF DNES potvrdil předseda pražských lidovců Jan Wolf. „Nadále zůstane členem KDU-ČSL, ale svým uskupením bude moci oslovit další část voličstva, která by jinak k volbám třeba nešla nebo nevolila naši stranu,“ řekl Wolf. Podle něj je stejně starosta Prahy 7 veřejností brán více jako aktivista než lidovec, a proto straně nesebere hlasy konzervativních voličů.

Svoji iniciativu nakonec Čížinský představil v úterý dopoledne na schodech pražského magistrátu, kde vystoupil s celým týmem. Ten se skládá ze zastupitelky Prahy 7 Hany Třeštíkové, spoluzakladatele občanských iniciativ Prázdné domy, nebo Libeňský most nebouřit nerozšiřovat Petra Zemana, architekta Petry Kučery a z radní pro územní rozvoj Prahy 7 Lenky Burgerové.

Zajímá vás dění v krajích?

Za cenu jednoho vydání získáte všechny regionální přílohy.

Zároveň začal se sběrem podpisů, aby mohl vytvořit nezávislou kandidátní listinu. Tím pádem podle zákona musí sehnat podpisy sedmi procent obyvatel metropole, což je přes 90 tisíc osob. Nabízí se ještě možnost, že by založil celostátní politickou stranu, které paradoxně stačí pro vznik tisíc podpisů. Jenže takový postup by pražští lidovci brali jako zradu.

„Kdyby se to stalo, porušil by dohody a zaniká mu členství ve straně,“ sdělil Wolf. Sběr necelé stovky tisíc podpisů tak může skončit nezdarem Čižinského. Jde totiž o větší množství, než které museli získat kandidáti na prezidenta v celé republice. Kupříkladu Michal Horáček sehnal 86 tisíc podpisů na své petice, Jiří Drahoš 140 tisíc. Sběr podpisů ale lze využít jako vhodnou předvolební kampaň

Pokud by Čižinský neuspěl, nemá do KDU-ČSL zavřené dveře, jen by asi dostal na kandidátce spodní místo a musel by se spolehnout, že ho lidé vykroužkují nahoru. Riziko vlastního uskupení se mu na druhou stranu může vyplatit.

„Voliči ve velkých městech poptávají lokální kandidátky. Potřebují však na nich osobnosti. Stavět kandidátku 65 osob jen na Čižinském nejde. Je třeba tým výrazných lidí, na kterém, předpokládám, pracuje, když má ambici dostat se na magistrát,“ uvedl ředitel Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** UK Petr Jüptner.

V samotných volbách bude podle něho záležet, kolik dalších lokálních uskupení bude o magistrát usilovat. Podobné voliče totiž mohou zaujmout i strany, které jsou součástí Trojkoalice (Zelení , KDU-ČSL, STAN). Právě z koalice se ozývají hlasy, že sólo projekt starosty Prahy 7 je předzvěstí jejího konce. Běčko se partnerům nelíbí

„Měli by si udělat pořádek ve vlastních řadách. Není logické, aby si KDU dělalo svoje běčko,“ míní předseda pražských Starostů a nezávislých Petr Hlubuček. Zda by s „oficiálními“ lidovci šlo hnutí STAN do koalice, nechtěl Hlubuček říct. Věc začne řešit, až bude vše veřejně představeno.

Šťastní nejsou ani Zelení, kteří usilují o to, aby Trojkoalice v současném složení šla do voleb i za rok. „Nevím, jak chtějí dělat kampaň, kde na ni chtějí vzít peníze,“ řekl předseda pražských Zelených Ondřej Mirovský s tím, že další uskupení cílící na podobné voliče nemusí být problém. V komunálních volbách totiž mohou lidé hlasovat pro více stran najednou.

Celá akce Čižinského by tak mohla v důsledku nejvíce uškodit samotné KDU-ČSL, se kterou by bez její nejvýraznější tváře nemusely jít další strany do koalice. „Kdyby šli lidovci samostatně, mohou mít problém, protože v Praze nemají tak velkou podporu,“ podotkl Jüptner.

URL| https://praha.idnes.cz/starosta-jan-cizinsky-primator-praha-7-komunalni-volby-magistrat-pyy-/praha-zpravy.aspx?c=A171212_370203_praha-zpravy_rsr

Policie koupila zbraně za 50 milionů, snipeři mají být v akci častěji

12.12.2017 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy / Domácí
iDNES.cz, Martina Vyroubalová

O padesát milionů korun víc než v jiných letech. Právě tuto částku vynaložili policisté na nákup nové výzbroje v souvislosti s teroristickou hrozbou. Před nedávnem pořídila třeba 12 odstřelovačských pušek za čtyři miliony. Sniperům by totiž v budoucnu mělo přibýt práce, nyní do akce míří zhruba desetkrát ročně.

Nové soupravy odstřelovačských pušek mají dle policejního prezidia nahradit starší řadu. Objednané zbraně včetně optických zaměřovačů a výbavy odstřelovači dostanou příští rok na jaře.

„Zbraňový systém s označením Accuracy AX postupně nahrazuje systém zbraní zavedený v roce 2008 s označením Accuracy AW, který se již několik let nevyrábí. Nové soupravy doplní stávající zbraňový systém AX ráže 308 Win., dodaný k útvaru v roce 2015, a AX ráže 338LM dodaný v roce 2016,“ objasnila mluvčí prezidia Ivana Nguyenová.

V současnosti jsou odstřelovači z Útvaru rychlého nasazení (ÚRN) s tímto vybavením nasazováni do akce přibližně desetkrát za rok. Prezidium však předpokládá, že se počet akcí bude vzhledem k bezpečnostní situaci v Evropě zvyšovat.

„Složka odstřelovačů je pro policii hodně podstatná a dokoupení materiálu pro ně je naprosto v pořádku. Zdůvodnění teroristickou hrozbou je však v tomto případě trochu účelové. Odstřelovači jsou až poslední nástroj, který proti teroristům nasadíte, nemá nic společného s prevencí, je to součást legitimní a silové represe,“ řekl iDNES.cz bezpečnostní expert **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Libor Stejskal.

Doplnil, že odstřelovači zdaleka neslouží jen pro boj s terorismem, ale nasazují se i proti mnoha dalším potenciálním hrozbám. Třeba při násilné vzpouře ve vězení či řádění střelce, který drží rukojmí, jako se to stalo třeba v roce 2015 v restauraci Družba v Uherském Brodě, v níž zemřelo osm lidí (více o případu čtěte v tomto článku). Nákupy ještě neskončily

Čeští policejní odstřelovači se pravidelně umisťují na prvních příčkách v mezinárodních sniperských soutěžích. Do „ostrých“ akcí nastupují i tehdy, je-li potřeba zneškodnit nakaženou zvěř (více v článku Elitní policejní střelci začnou lovit divočáky), řešit únos letadla, či zajistit ochranu státníkovi či jinému „VIP člověku“. V neposlední řadě také hlídají důležité budovy nebo kryjí záda kolegům.

„Odstřelovací pušky jsou používány také při ničení neživých cílů jako jsou například hořící tlakové láhve, k zastavení nebezpečného vozidla a podobně. S tímto zbraňovým systémem je nutné neustále pracovat a trénovat,“ doplnila mluvčí policejního prezidia.

Kromě výbavy pro odstřelovače policie v souvislosti s hrozbou terorismu nakoupila také stovky krátkých i dlouhých pistolí, nové samopaly či optické a optoelektronické zaměřovače. „Ostatní budou naplňovány podle finančních možností. Pro zajištění všech typů akcí s využitím odstřelovačů ale i týmů ÚRN bude nezbytný také nákup termovizních pozorovacích a puškových zaměřovačů a doplnění malého počtu noktovizních (přístroje pro zaměření cíle ve tmě; pozn. red.) puškových přístrojů,“ doplnila Nguyenová. Expert: Je třeba zlepšit výcvik s dlouhými zbraněmi

Výzbroj speciálních jednotek a takzvaných prvosledových hlídek vybavených pro výjimečné situace, jako byla například tragédie v Uherském Brodě, začala policie kvůli hrozbě terorismu doplňovat už loni. Od loňského května do prosince nakoupila zbraně za 46 milionů. V roce 2017 dostala k těmto účelům do rozpočtu 50 milionů navíc.

„Je naprosto v pořádku, že jsme se ve 21. století dostali do situace, že se schopnost okamžitého zásahu zvyšuje a zkracuje, ve městech je i v řádu minut. Existence prvosledových zásahových hlídek, kdy má jeden ze tří policistů v autě v kufru samopal s optikou a neprůstřelnou vestu a může reagovat okamžitě, je důležitá.“ doplnil bezpečnostní expert Libor Stejskal.

Podle něj se nedá říct, že by doposud vybavení vyloženě chybělo. „Spíše se kupovalo v malých počtech, dělala se soutěž tu na dvě tu na čtyři pušky, což je neefektivní. Když se nakoupí víc současně, je to ekonomicky racionálnější,“ doplnil.

Souhlasí i bezpečnostní poradce Jiří Dolejš, který s Útvarem rychlého nasazení spolupracuje při nácviku řešení různých krizových situací takřka dvacet let. „Dá se říct, že elitní jednotky mají od roku 1995 vybavení špičkové na úrovni nejlepších světových jednotek, modernizace je však přirozená,“ uvedl.

U běžné policie však bylo podle něj v minulosti vybavování podstatně pomalejší. Nemyslí si však, že by řadoví policisté byli dříve zcela zanedbávaní a teprve teroristické útoky se staly účinnou pákou pro to, aby konečně dostali, co jim chybělo už dlouho.

„Je však hrozně důležité, aby s nově pořízenými zbraněmi uměli zacházet. Mají asi docela slušný střelecký výcvik s krátkou zbraní, ale s výcvikem s dlouhými zbraněmi - samopaly a útočnými brokovnicemi - už je to asi slabší. Je to otázka peněz, nelze nakoupit jen zbraně, ale je potřeba i munice,“ uzavřel.

URL| https://zpravy.idnes.cz/policie-vyzbroj-ostrelovacske-pusky-nove-vybaveni-zbrane-bezpecnost-1e9-domaci.aspx?c=A171212_094047_domaci_mav

Rada ERÚ: Kážeme-li efektivitu směrem k regulovaným subjektům, musíme se o to samé snažit u sebe

12.12.2017 Technický týdeník str. 26 Energetika a teplo
/ke/

1. srpna 2017 se ujala vedení Rada Energetického regulačního úřadu. Je kolektivním řídicím orgánem, který na návrh ministra průmyslu a obchodu jmenuje vláda. Nezávislost vedení regulátora nyní zajišťuje pětičlenná rada oproti minulosti, kdy úřad vedl a o jeho krocích rozhodoval jediný předseda. Do řízení úřadu všichni radní promlouvají rovným hlasem. Rozhodování je proto předmětem konsensu. Technický týdeník je prvním periodikem, s nímž rada debatovala:

* Pánové, jak probíhalo rozdělení rezortů v Radě?

Vladimír Outrata: První Rada ERÚ se sešla (co se odborností týče) v takřka optimálním složení. Máme odborníka na legislativu, elektřinu, plyn, obnovitelné zdroje i teplárenství. Rozdělení tak bylo víceméně přirozené. Neberte to ale tak, že jsme jako jednotliví radní uzavřeli do svých rezortů. Máme-li o jednotlivých krocích společně hlasovat, musíme mít všichni širší přehled o činnosti úřadu.

* Pane předsedo, co je třeba aktuálně v současnosti zabezpečit ve vašem rezortu – v plynárenství?

Vladimír Outrata: Když zmíním to nejdůležitější, je zapotřebí udržet tranzit plynu přes Českou republiku. Naše soustava byla vystavěna jako tranzitní. Pokud by tak nebyla využívána, zbyde nám v zemi potrubí, na jehož údržbě by se museli ve zvýšené míře podílet odběratelé. To by jistě nebyl žádoucí stav.

Budu konkrétní: aktuálně se snažíme podpořit dostavbu plynovodů Nord Stream 2 a EUGAL. Právě tyto plynovody díky navazujícímu tranzitu plynu pomohou českou soustavu vytížit. Opatrní jsme naopak vůči severojižnímu propojení. Znamenalo by rozšiřování tranzitní soustavy, aniž by bylo jisté využití těchto nových kapacit. Navíc by to mohlo oslabit vytíženost již existující tranzitní cesty.

* Co nového připravuje ERÚ v legislativě? Jak lépe ochráníte spotřebitele?

Vratislav Košťál: Chránit spotřebitele chceme, ale ne vždy jsou k tomu potřeba nové zákony. Chceme posílit aplikační rovinu práva dříve, než iniciujeme novelu zákona nebo vydáme vyhlášku. Evropa i ČR chrlí legislativu neskutečným tempem. Zamýšlí se ale ti, kteří bezhlavě vypouštějí nové a nové papírové draky, jestli jsou stávající pravidla opravdu špatná, nebo spíš nefunguje jejich vymáhání?

Pokud lidé na trhu čelí agresivním praktikám, nezachrání je jen to, že je na to v zákoně paragraf. Praxe si totiž vždy najde cestu, jak původně dobře myšlenou regulaci obejít. Nutným předpokladem pro vyčištění trhu je také účinná spolupráce všech jeho aktérů – regulátora, obchodníků i zákazníků s tím, že účastníci trhu by zároveň měli využívat jiné cesty, jak se brát za svá práva.

* Samoregulace však má svá omezení.

Vratislav Košťál: Jistě, například firma v postavení infrastrukturního monopolu se sama z povahy věcí regulovat nemůže. Proto je energetickým zákonem nastavena cenová i necenová regulace těchto provozovatelů soustav. Tu provádí právě Energetický regulační úřad. Chování přirozených dominantů na trhu s elektřinou a plynem je kromě toho předmětem paralelní regulace soutěžního práva. Zde však respektujeme kompetenci Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, s nímž zahajujeme úzkou kooperaci založenou na právě podepsovaném memorandu o spolupráci. A to vše z důvodu hledání synergií v dohledu na bázi spolupráce – pochopitelně ku prospěchu odběratelů, s předpokládaným pozitivním dopadem do konečných cen elektřiny a plynu.

* Krátce po nástupu nové Rady oznámil ERÚ záměr prodloužit IV. regulační období. Proč?

Vladimír Vlček: Když nastavujeme pravidla, měla by být stabilní. Neříkám rigidní. Neměla by se však měnit za pochodu. Aby rozhodnutí byla stabilní v čase, potřebujete mít co možná nejúplnější podklady.

* Důvodem byl tedy nedostatek času?

Vladimír Vlček: Minulé vedení v lednu zastavilo přípravy na V. regulační periodu. Nám po nástupu zbýval měsíc, než jsme k návrhu zahájili veřejný konzultační proces. Termín jsme stihli, nicméně implementaci od roku 2019 jsme nedoporučili. Hlavním důvodem nebyla ani tak časová tíseň, jako spíš podstatná nejistota ohledně blízké budoucnosti. Energetiku kromě nových technologií (jejichž vývoj lze předpovědět alespoň zčásti) formují i zákony a nařízení. Praxi brzy zasáhne tzv. Zimní balíček, který už ve svém názvu slibuje čistou energii všem

Evropanům, tedy i nám. Dalekosáhlé změny, které definuje, však zasahují až do přenosové soustavy. Podobných „revolucí“ (českých i evropských) přitom řešíme nebo v nejbližší době budeme řešit několik.

Nové regulační období bylo navrženo na sedm let. Kdybychom nastavili pravidla špatně, trh by o ně klopýtal až do roku 2026. Prodloužení IV. regulačního období nám nabídne důležité dva roky příprav navíc, během kterých se podmínky vyjasní.

* Zastánci podporovaných zdrojů energie a ERÚ tvořili v nedávné minulosti dva názorové protipóly. Změnilo se to?

Rostislav Krejcar: Když se podíváte na letošní cenové rozhodnutí k podporovaným zdrojům energie, podporu jsme stále nevypsali pro ty, u nichž není dokončeno notifikační řízení. Platí stejné zákony. Úřad tedy jednal stejně, i když ve finančním vyjádření jde letos o zlomek z loňské několikamiliardové částky.

Co se rétoriky týče, Rada ERÚ je zajedno v tom, že regulátor má komunikovat věcně a umírněně. Naším vstřícným gestem jsou proto „otevřené dveře“. To jsme dokázali už při veřejném konzultačním procesu ke zmiňovanému cenovému rozhodnutí. Poprvé jsme dali těm, kteří nám své podněty zaslali, možnost účastnit se osobního projednání připomínek. Informace a argumenty jsme si vyměnili efektivně, napřímo. Rychle se k nám dostaly signály hned z několika stran, že to bylo přijímáno velmi pozitivně.

* Chápu správně, že kromě otevřenosti cílíte na efektivitu?

Rostislav Krejcar: Kážeme-li efektivitu směrem k regulovaným subjektům, musíme se o to samé snažit u sebe. Účelnost využívání prostředků za ERÚ mám mj. v gesci. Jsme pravděpodobně jedním z mála úřadů, který se rozhodl, že omezí svůj požadavek na navýšení počtu pracovních míst o několik desítek.

* Začala topná sezóna a s ní přicházejí znovu stížnosti na ceny tepla, na špatná potrubí...

Jan Pokorný: Ano, stav teplotních soustav i ceny dodávky tepla vnímáme jako velmi citlivé záležitosti. A nejen v zimě. Ve hře je samotná budoucnost centrálního zásobování teplem. Motivy pro jeho zachování jsou přitom dnes stejné, jako když ho v 19. století začínali naši předci budovat. Jen málokterý zdroj je ekologičtější a ekonomičtější než centrální výroba. Kdyby dál pokračovalo odpojování a přechod na decentrální systémy, v teplotnictví hrozí tzv. vodárenský efekt.

Jednou z cest k obrácení negativního trendu jsou novinky, které budou muset teplárny nabídnout. Zatím se uplatňují více ve výrobě a částečně v distribuci. Domácnosti na ně teprve čekají. Ve hře jsou potom i zcela nové služby: například dodávky chladu či nabídka facility managementu.

* Ve vašem rezortu jsou také licence ERÚ, které někdy končily až u soudu. Jak tomu zabránit?

Jan Pokorný: Posílit transparentnost. Licence je základ pro podnikání v energetice. Je obdobou živnostenského listu. Tak by k ní také mělo být přistupováno. Rád bych vybudoval například rejstřík, kde budou všechny licence snadno dohledatelné, včetně historie a souvisejících informací a vše půjde jednoduše rozklíčovat.

Ing. Vladimír Outrata předseda Rady ERÚ, radní rezortu plynárenství

V energetice pracuje nepřetržitě od roku 1985, kdy dokončil studium na Vysoké škole chemicko-technologické, katedře chemického inženýrství. Pracoval ve společnostech Plynoprojekt, s. p., Transgas, a. s., RWE Transgas, a. s., a NET4GAS, s. r. o. Kariéru zahájil coby projektový manažer, postupně se vypracoval na pozici obchodního ředitele, ředitele prodeje kapacity a člena představenstva. Mezi roky 2006–11 zasedal v představenstvu asociace Gas Infrastructure and Transmission Europe. V letech 2009–13 byl členem představenstva asociace ENTSOE. Na ERÚ působí od roku 2016. Je někdejší místopředsedou úřadu.

JUDr. PhDr. Vratislav Košťál radní rezortu legislativně-správního, komunikace, vědy a výzkumu

Vratislav Košťál vystudoval současně Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně a **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Na obou univerzitách následně absolvoval rigorózní řízení. Profesionálně působil na vedoucích pozicích ve společnostech RWE Transgas, a. s., NAFTA, a. s., a E. ON Česká republika, s. r. o., v oblasti právní podpory podnikání v energetických sektorech. Ve společnosti NAFTA zastával také pozici náměstka obchodního ředitele pro obchod. V letech 2008–16 pracoval pro ČEPS, a. s. Zpočátku jako vedoucí odboru Právní podpory obchodu, v roce 2009 se stal vedoucím centralizovaného odboru Právních služeb. Před nástupem do funkce radního ERÚ byl hlavním právníkem ochrany spotřebitele v České národní bance. Je spoluautorem jediného komentáře k energetickému zákonu a několika publikací k liberalizovanému trhu v elektroenergetice.

Ing. Rostislav Krejcar, Ph. D. radní rezortu podpory POZE, statistiky energetiky a provozu

Absolvoval České vysoké učení technické v Praze, Fakultu elektrotechnickou, se zaměřením na ekonomiku a řízení energetiky, kde získal i vědeckou hodnost. V letech 2002–12 pracoval na Energetickém regulačním úřadě v odboru elektroenergetiky, kde od roku 2006 zastával vedoucí funkci. V minulosti byl Rostislav Krejcar členem řady odborných skupin při CEER a ERGEG v Bruselu a ve Vídni se zaměřením na obnovitelné zdroje a mezinárodní obchod s přenosovými kapacitami. Od roku 2012 pracuje na částečný úvazek na ČVUT, Fakultě elektrotechnické, kde vede předmět Rozvoj energetických systémů. Na ČVUT Rostislav Krejcar také působí jako člen státní zkušební komise pro studenty inženýrského studia. Kromě akademické dráhy působil v letech 2013–17 jako nezávislý konzultant v energetice. Ing. Jan Pokorný radní rezortu teplárenství, licencí a REMIT Vystudoval Vysokou školu báňskou Ostrava, Fakultu strojní a elektro. Po dokončení studií nastoupil do Krajského střediska Centrálního zásobování teplem. V práci v teplárenství pokračoval od roku 1990 v Moravskoslezských teplárnách, a. s., kde po necelých 10 letech končil coby vedoucí oddělení marketingu. V Severomoravské energetice, a. s., Energetice Vítkovice, a. s., a ČEZ Energetických službách, s. r. o., zastával mezi lety 1999–2008 vysoké manažerské pozice. Od roku 2008 do roku 2015 vedl na Ministerstvu průmyslu a obchodu oddělení teplárenství. S ERÚ spolupracoval už jako člen poradního týmu KVET od roku 2012. V roce 2016 se stal místopředsedou úřadu.

Ing. Vladimír Vlk radní rezortu elektroenergetiky a kontrol Vystudoval České vysoké učení technické v Praze, Fakultu strojního inženýrství. V energetice působí déle než 35 let. Jeho prvním zaměstnavatelem v oboru byla elektrárenská společnost (nyní ČEZ, a. s.), kde do roku 1985 pracoval na pozicích vedoucího dvojbloku a vedoucího inženýra v oblasti provozu elektrárenských bloků. Od roku 1986 pracoval ve společnosti Škoda Praha na pozicích směnového inženýra najíždění a vedoucího najížděcí skupiny. Ve společnosti ČEZ, a. s., pracoval Vladimír Vlk (znovu) mezi lety 2014–16, tentokrát už jako člen dozorčí rady. Během své kariéry se věnoval zejména konzultační činnosti pro firmy i státní instituce. Mj. zastával pozici poradce ministra na Ministerstvu životního prostředí a Ministerstvu průmyslu a obchodu.

Foto popis|

Miloš Zeman se sešel s kandidáty na ministry

11.12.2017 ČRo Plus str. 02 21:10 Den v 60 minutach

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Prezident Miloš Zeman dnes v Lánech dokončil schůzky s částí ministrů, které do své vlády vybral předseda hnutí ANO Andrej Babiš. Jako poslední se hlavě státu představili kandidát na ministra školství Robert Plaga, kandidát na ministra zemědělství Jiří Milka a navrhovaný ministr kultury Ilja Šmíd. Reportér Tomáš Jelen teď přiblíží výsledek těchto posledních schůzek.

Tomáš JELEN, redaktor

Hodinu a čtvrt strávil s prezidentem Robert Plaga z hnutí ANO. Pravděpodobný ministr školství by chtěl přidat peníze učitelům v regionech. Přezkoumá taky fungování společného vzdělávání neboli inkluze.

Robert PLAGA, kandidát na ministra školství /ANO/

Tam jsme diskutovali poměrně podrobně a o potřebě revize jednak finanční a jednak věcné. Na tu zmíněnou inkluzi chybí 3 miliardy korun pro příští rok.

Tomáš JELEN, redaktor

V otázce zvyšování platů ve školství by se podle Plagy nemělo postupovat centrálně, jak to navrhoval letos neschválený kariérní řád učitelů.

Robert PLAGA, kandidát na ministra školství /ANO/

Já jsem zastávce spíše toho, aby více pravomocí měli ředitelé škol, kteří jsou v dennodenním styku s těmi konkrétními učiteli.

Tomáš JELEN, redaktor

Funkci ministra zemědělství má v menšinovém kabinetu hnutí ANO zastávat nestraník Jiří Milek. Po jednání s prezidentem řekl, že se chce zaměřit na potravinovou soběstačnost Česka.

Jiří MILEK, kandidát na ministra zemědělství /nestr. za ANO/

Určitě budeme hledat cestu, jak posílit zpracovatelský průmysl, protože vyváží se obrovský množství hovězího masa, i vepřové maso za hranice a vozí se zpátky výrobky.

Tomáš JELEN, redaktor

Jiří Milek v současnosti působí jako generální ředitel potravinářského koncernu ÚSOVSKO. Jakým způsobem vyřeší střet zájmů, zatím neřekl.

Jiří MILEK, kandidát na ministra zemědělství /nestr. za ANO/

Určitě dodržím zákonnou povinnost, včas ohlásím, jak s tím naložím.

Tomáš JELEN, redaktor

Poslední z nováčků v menšinové vládě má být ministr kultury, nestraník Ilja Šmíd. Současnou výši platů kulturních pracovníků označil za katastrofu.

Ilja ŠMÍD, kandidát na ministra kultury /nestr. za ANO/

V programovém prohlášení máme plán, že bychom chtěli navýšit platy na 150% současné úrovně do roku 2021.

Tomáš JELEN, redaktor

V menšinové vládě hnutí ANO zasedne 9 nováčků. Zbýlých 5 postů zastanou staronoví ministři hnutí. Prezident Miloš Zeman plánuje jmenovat celý kabinet tuto středu. Tomáš Jelen, Český rozhlas.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

A uzavřela se tak série konzultací s 9 novými členy menšinového kabinetu hnutí ANO. Jak jsme slyšeli, Babišovu vládu chce prezident republiky jmenovat ve středu. Téhož dne večer se ministři sejdou na svém prvním zasedání. Podporu chce premiér pro svou vládu hledat až v dalším týdnu. ODS dnes zopakovala, že menšinový kabinet hnutí ANO nepodpoří. Večer se na tom usneslo širší vedení občanských demokratů. A ve spojení jsme teď s politologem Kamilem Švecem z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Vítejte ve vysílání.

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Pane Šveci, jak se vám vcelku jeví složení menšinového kabinetu Andreje Babiše?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak odráží situaci, která je dána zaprvé volbami a za druhé situaci i v hnutí ANO, jo. Ukazuje se, že Andrej Babiš za celé 4 roky stále nemá v tom svém hnutí dostatečné množství lidí, aby mohl obsadit všechna ministerstva, a tak se snaží tedy shánět na ministerstva lidi zvenčí, což přináší některé, některé problémy, jak jsme ostatně slyšeli i v reportáži.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

A bude to tedy podle vás kabinet, který vládní agendu bez větších problémů zvládne? Právě třeba i přes přítomnost několika nováčků, kteří ale zase mohou být třeba náměstci dosavadní a tak dále?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak většina toho kabinetu zřejmě by tu agendu, by tu agendu zvládla. Ale ono je potřeba si uvědomit, že je to vláda, která zatím nemá důvěru a především to vypadá, že tu důvěru zatím ani nezíská. A je třeba si uvědomit navzdory tomu, co říkají někteří političtí představitelé, že ta vláda bude vlastně ve stejném postavení jako končící vláda Bohuslava Sobotky v demisi. Tudíž by měla správně a ideálně pouze činit ty kroky, aby udržovala chod státu a neměla by se pouštět do žádných větších, větších akcí. Asi ještě jeden moment je v tomto ohledu důležitý, a to především to, že Česká republika si zřejmě stále ještě nezvykla na to, že má zákon o státní službě a že tedy náměstci by měli být státními zaměstnanci a měli by být odborníky. A Česká republika stále hledá, respektive Andrej Babiš momentálně odborníky na ministerské posty. Důležité je ale si uvědomit, že ti odborníci by měli být ve státní správě a ministři by měli být ti vizionáři, kteří by měli chtít posouvat ten resort mnohem dál za horizont.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

No, už jste to v podstatě ve své odpovědi tak trochu naznačil. Ale povězte, jak silnou či naopak slabou, spíše slabou tedy asi politickou legitimitu tato vláda bude mít, pokud, zejména pokud nezíská důvěru? O co se vlastně bude moci opřít?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, bude se moci opřít maximálně o hlasy jednotlivých, jednotlivých poslanců, respektive jednotlivých klubů, bude hledat ad hoc podporu, což samozřejmě není, není v žádném případě ideální. A k tomu by určitě vláda směřovat nechtěla, pokud by chtěla vládnout efektivně a pokud by chtěla slovy jejího předsedy makat. Takže v tomto ohledu Andrej Babiš jako jakožto předseda by měl veškerou svoji pozornost koncentrovat momentálně na shánění podpory a ne ji odkládat ještě na další týden.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Přesto si dovolím takovou podotázku. Na druhou stranu, může z toho, že budou muset ministři nebo Andrej Babiš jako jejich šéf pro jednotlivé vládní návrhy hledat ad hoc podporu, nemůže z toho třeba pro občany paradoxně plynout i jakási malá výhoda, že se vláda pravděpodobně nepustí do něčeho, pro co nenajde potřebnou většinu?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak může to být samozřejmě výhoda i nevýhoda. Výhoda to může být pro některé, některé ty opoziční strany, že by se zvýšil, zvýšila ta jejich váha v tom smyslu, že by musela, musela vláda vyslyšet ty jejich, ty jejich návrhy, respektive musely by se hledat kompromisní řešení, které by odrážely hlasy opozice, ale na druhou stranu to bude nevýhodou v tom, že samozřejmě volič to může vnímat tak, že se opět dělají kompromisy a že ani ten Andrej Babiš, který sliboval, že neustoupí ze svého programu, musí, musí tedy dělat nějaké kompromisy.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

No a programové prohlášení má být hotové kolem osmnáctého listopadu, zatím je neznáme. Ale vláda, jak už jsem uvedla, má začít pracovat už pozítří večer, hned vlastně po svém jmenování. Andrej Babiš i jeho kolegové, vlastně navržení ministři už mluví o svých prioritách. Ale jakou váhu tedy mají ty jejich plány, když se je dozvídáme?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

To programové prohlášení bude, myslím, osmnáctého prosince jenom úplně pro přesnost, ne listopadu, ale to je jenom krátká poznámka. A co se týká těch programových priorit, tak můžeme sledovat taky to, že v konečném důsledku ty programové priority, tak jak jsme je slyšeli, ty jednotlivé ministry hovořit po návštěvě prezidenta, velmi výrazně odrážejí i návrhy právě Miloše Zemana. Takže do jisté míry to, co se nepodařilo úplně Miloši Zemanovi s Rusnokovou vládou, jakoby se dařilo teď s vládou Andreje Babiše, jelikož vláda Andreje Babiše, respektive ti jednotliví ministři přicházejí s návrhy, které velmi výrazně konvenují právě prezidentu Zemanovi, jakoby se chtěli Miloši Zemanovi zalíbit.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Říká, říká politolog Kamil Švec z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Děkuji vám a hezký zbytek večera. Na slyšenou.

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Hezký večer, na slyšenou.

Unikátní volební model Univerzity Karlovy: Prezidentskou volbu vyhraje na 90 procent Zeman, nebo Drahoš

11.12.2017 iHNed.cz str. 00

Jan Kubita

Prezidentská volba má měsíc před svým začátkem v podstatě jen dva favority.

Unikátní model Univerzity Karlovy jednoznačně ukazuje na vítězství Miloše Zemana, nebo Jiřího Drahoše.

Třetí v pořadí je Michal Horáček, ale s obrovským odstupem.

Měsíc před prezidentskými volbami jsou ve hře o nejvyšší politický post v zemi jen dva kandidáti – model výzkumníků **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy jednoznačně favorizuje současného prezidenta Miloše Zemana a bývalého předsedu Akademie věd Jiřího Drahoše.

Model kombinuje 11 aktuálních průzkumů veřejného mínění pro první i druhé kolo volby a sázkové kurzy Fortuny a Tipsportu. Zeman i Drahoš si podle modelu udržují téměř shodný, přibližně čtyřicetiprocentní zisk hlasů. Před ostatními kandidáty mají obrovský náskok. Třetí v pořadí Michal Horáček nedosahuje ani deseti procent.

Zajímavé je, že se Zeman s Drahošem v posledních týdnech střídají o prvenství. V listopadu byl mírně úspěšnější Zeman, začátkem prosince ho v čele vystřídal Drahoš, aktuálně je na prvním místě opět Zeman. Ukazuje to zatím na velmi vyrovnané šance obou kandidátů.

"Lze nyní říct, že na zhruba 90 procent vyhraje volby buď Miloš Zeman, nebo Jiří Drahoš. Jejich šance jsou dlouhodobě poměrně vyrovnané. S velkou mírou jistoty můžeme říct, že pokud se do druhého kola nedostane Jiří Drahoš, prezidentem se stane Miloš Zeman," uvedla autorka projektu Zuzana Havránková z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Poslední průzkumy veřejného mínění přisuzují největší podporu ve volbách také Zemanovi a Drahošovi. Například podle říjnového průzkumu CVVM by Zemana v lednu volilo 34 procent lidí, kteří se chtějí voleb zúčastnit, a Drahoše 22 procent.

Listopadový průzkum TNS Kantar a Medianu ukázal na Zemanovu podporu 41,5 procenta hlasů, Drahoš by podle něj dostal 30,5 procenta hlasů.

Také z průzkumu společnosti Median z přelomu října a listopadu vyplynulo, že do druhého kola voleb by se dostali Zeman a Drahoš, který by v něm získal 51 procent hlasů a Zeman 49 procent.

Drahoš vybral na kampaň nejvíce z prezidentských kandidátů, celkem 27,5 milionu. Hannigovi na účet přišlo jen 3200 korun - čtěte ZDE

Prezidenští kandidáti v akci: Drahoš už se nebojí útočit na Zemana, Horáček vtipkuje o Rusku a Topolánek srší energií - čtěte ZDE

Zeman prý kampaň nevede. Místo něj ji platí spolek Mynáře a Nejedlého, odmítá přitom říct, kde vzal peníze - čtěte ZDE

Měsíc před volbami: šest důvodů, proč Zemanovy šance rostou - čtěte ZDE

URL| <http://domaci.ihned.cz/c1-65986630-unikatni-volebni-model-univerzity-karlovy-prezidentskou-volbu-vyhraje-na-90-procent-zeman-nebo-drahos>

Saakašvili umí velká gesta. Zatímco v Gruzii už mu nevěří, pro táborníky v Kyjevě je vzorem

11.12.2017 ct24.cz str. 00 Svět
hosenseidlovap

Byl symbolem gruzínských reforem, pak ho ale smetly demonstrace kvůli jeho údajným diktátorským sklonům. Reformy slíbil i coby gubernátor ukrajinské Oděské oblasti, na funkci ale rezignoval s odůvodněním, že mu zkorumpované ukrajinské vedení jejich provedení znemožňuje. Teď stojí Michail Saakašvili v čele ukrajinského opozičního Hnutí nových sil a čelí obvinění z přípravy státního převratu.

Do vysoké politiky Saakašvili vstoupil v polovině 90. let, kdy zasedl v gruzínském parlamentu. Předsedal ústavně-právnímu výboru a vedl parlamentní frakci Svazu občanů tehdejšího gruzínského prezidenta Eduarda Ševardnadzeho.

Rychle si vydobyl pověst nezávislého odborníka a v roce 1997 ho zástupci ochránců lidských práv a novinářů vyhlásili „mužem Gruzie“. V roce 2000 byl místopředsedou Parlamentního shromáždění Rady Evropy a byl předsedou městské rady v Tbilisi.

Odkaz

Jižní Kavkaz 25 let od konce SSSR: Tři státy, které spojuje jen hrozba konfliktu

V letech 2000 až 2001 byl ministrem spravedlnosti a ve funkci si vysloužil pověst bojovníka proti korupci. Ševardnadze ho však v boji s korupcí nepodpořil a Saakašvili o místo přišel. Poté odešel do opozice a založil stranu Národní hnutí. V čele „revoluce růží“ svrhl Ševardnadzeho

V roce 2003 se stal hlavní postavou takzvané revoluce růží, která kvůli zfalšování parlamentních voleb smetla v roce 2003 režim prezidenta Ševardnadzeho. Saakašviliho Národní hnutí vyhrálo opakované parlamentní volby a sám Saakašvili byl v lednu 2004 zvolen do čela státu, když získal rekordních 96,27 procenta hlasů. O čtyři roky ho Gruzínci zvolili znovu.

Za hlavní cíl si vytkl kromě boje s korupcí a chudobou také zlepšení vztahů s Ruskem a vyřešení letitého problému separatistických republik Abcházie a Jižní Osetie, které k Rusku tíhnou. Zpočátku si sice získal respekt reformami, bojem proti korupci a přiblížením země EU a NATO, později se ale podle svých odpůrců začal chovat jako diktátor s korupčními praktikami. A napjaté rusko-gruzínské vztahy nakonec dospěly v roce 2008 k válce.

Srpnový krátký konflikt začal gruzínským útokem na gruzínskou Jižní Osetii osídlenou většinovým ruskojazyčným obyvatelstvem. Ruské jednotky odpověděly prudkou protiakcí, která gruzínské vojáky zatlačila hluboko zpět. Rusko po válce Jižní Osetii a nedalekou Abcházi uznalo jako nezávislé státy a vztahy ruského vedení se Saakašvilim jsou dodnes na bodě mrazu.

Opozice navíc začala Saakašviliho obviňovat ze zneužívání moci a z diktátorských sklonů a Saakašvili čelil mnoha masovým demonstracím. Po prohře jeho strany v parlamentních volbách v roce 2012 a vítězství oligarchy Bidziny Ivanišviliho se mnoho Saakašviliho spolupracovníků stalo předmětem stíhání kvůli podezření z korupce a zneužívání pravomocí. Opozice i někteří západní státníci proto obviňovali gruzínské vedení z politických čistek.

Odkaz

Porošenko se paktuje s korupčníky, útočí na prezidenta končící šéf Oděsy Saakašvili

Z oděského gubernátora opozičníkem

Policie začala stíhat i samotného Saakašviliho, a to z překročení pravomocí a neodpovědného nakládání s veřejnými prostředky. Politik žije od roku 2013 v zahraničí. Nejprve pobýval ve Spojených státech, později se stal poradcem ukrajinského prezidenta Petra Porošenka, se kterým se zná ze studií na kyjevské univerzitě.

Právě Porošenko mu v roce 2015 udělil ukrajinské občanství a vytáhl ho do funkce oděského gubernátora. Saakašvili však od počátku svého působení poukazoval na nečinnost kyjevských úřadů v boji s úplatkářstvem a začal z odpovědnosti za neuspokojivý stav obviňovat přímo Porošenka. V roce 2016 proto na funkci gubernátora rezignoval.

Spor s prezidentem vyvrcholil letos v létě, kdy Porošenko Saakašvilimu, který tou dobou byl v zahraničí, odebral ukrajinské občanství. Už v prosinci 2015 přitom přišel o gruzínské občanství, právě kvůli přijetí ukrajinského.

Odkaz

Saakašvili stanuje před kyjevským parlamentem. Prokuratura ho považuje za uprchlíka

Gruzínský politik se pak v září na Ukrajinu prakticky násilím vrátil, když ho přes polsko-ukrajinský hraniční přechod přenesli jeho stoupenci. Koncem září odsoudil soud ve Lvově Saakašviliho k nevelké pokutě za nezákonné překročení hranic. Gruzie žádá o politikovo vydání, Ukrajina však odmítá Saakašviliho vydat a mezinárodní zatykač se na něj Gruzíncům získat nepodařilo. Saakašviliho reálný vliv je mizivý

Politik, kterého po dvou nepovedených pokusech zatkla ukrajinská tajná služba, čelí aktuálně obvinění, že ve spiknutí s Rusy připravoval státní převrat. Saakašvili také na Ukrajině organizuje demonstrace proti Porošenkovi a stojí v čele opozičního Hnutí nových sil.

„Jeho síla je právě ve schopnosti mobilizovat lidi na Ukrajině a v tom, že ho v době krize s jeho občanstvím podpořili vlivní ukrajinští politikové,“ uvedl Marek Příhoda, ředitel Ústavu východoevropských studií na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy.

Saakašviliho reálný vliv je ale omezený, pro řadu Ukrajinců je jako osobnost nepřijatelný. „Michail Saakašvili je samozřejmě velmi barvitý politik, charismatický, ale upřímně řečeno, podpora jeho politického hnutí nedosahuje ani dvou procent,“ upozornil Ondřej Soukup z Hospodářských novin.

„I podle dat sociologických šetření, která máme k dispozici, je zjevné, že podpora Ukrajinců pro nějaké další protesty nebo nejkuli nějakou revoluci je relativně nízká,“ dodal Jan Šír, odborník na postsovětský prostor z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/2329480-saakasvili-umi-velka-gesta-zatimco-v-gruzii-uz-mu-neveri-pro-taborniky-v-kyjeve-je>

Česky o vizuálním obratu

11.12.2017 Art + antiques str. 88 Knižní recenze

Milena Bartlová

Dvaadvacet let po původním vydání vyšla v češtině kniha amerického historika a teoretika umění W. J. T. Mitchella, patřící k těm, které rozšířily pole oboru ze studia „umění“ na studium „obrazu“ a „vizuální kultury“.

Na rozdíl od filozoficky náročných textů Gottfrieda Boehma, jež analogický vizuální či ikonický obrat iniciovaly v týchž 90. letech v německojazyčné oblasti, je Mitchellova Teorie obrazu čtenářsky přístupnější. Autor navazuje na klasiky dějin umění 50. a 60. let dvacátého století známé i v českých překladech, jako jsou Erwin Panofsky nebo Meyer Schapiro, a diskurzivně se pohybuje v okruhu euroamerické postmoderny 80. let. Překladatelská iniciativa však nevyšla z okruhu české kunsthistorie, nýbrž náleží mladší generaci v oboru vizuálních studií na Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Karlovy univerzity. To je ostatně podobné, jako když překlad Úvodu do vizuální kultury od Nicholase Mirzoeffa (2012, originál 1999) pořídily autorky z oboru filmová věda na Filozofické fakultě téže školy. Andrea Průchová, známá aktivitami platformy Fresh Eye, se nejen podílela na překladu, ale doplnila knihu rovněž o cenný rozsáhlý rozhovor s autorem, v němž dostal příležitost rekapitulovat její smysl po dvaceti letech.

Nechci na tomto místě hodnotit Mitchellovu knihu samotnou. Její význam je nesporný, zařadila se mezi základní publikace a její čtení je standardem řady studijních oborů. Obrat k obrazu jako rovnocenné a zároveň specifické reprezentaci vzhledem ke slovům/textům dnes patří jak k nezbytným sebereflexivním strategiím teorie a dějin umění (a nejen jich), tak k metodám, které umožňují produkovat jedinečné poznání. Zároveň je zřejmé, jak to autor také komentuje v rozhovoru, že kniha nepostihuje řadu aspektů dnes aktuální situace vztahu obrazu a slova/textu, ať už jde o specifické textovo-obrazové médium Facebooku a dalších sociálních sítí, proměnu časovosti obrazu při snadné technické dostupnosti pohyblivého obrazu, či o problém (post) pravdivosti v tomto vztahovém poli. Zamyslím se spíše nad tím, jaký má kniha vztah k dějinám umění v tradičním a užším, u nás zcela dominantním smyslu, a jak je situována v českém prostředí.

Zčeštění

K tomu se vztahuje kritická poznámka týkající se překladu. Není na něm nic chybného, je ale psán jazykem, který zůstal krok před plnohodnotným „zčeštěním“. Je v něm mnoho příliš dlouhých a poněkud prkenných větných konstrukcí, nadbytek pasivních vazeb a nezvyklé frazémy, které vznikly doslovným překladem standardních anglických. Vinna jsou, řekla bych, nakladatelství, která šetří na jazykové redakci, kterou by měli provádět zkušení a profesionální bohemisté. Teorie obrazu v tom není osamocená. Stejně jako zde se dnes často setkáváme s tím, že překládající jen někdy dohledali česká vydání knih, na něž se v poznámkovém aparátu odkazuje, takže méně zkušený čtenář není naveden k tomu, aby citovanou knihou pokračoval ve

vzdělávání (chybí namátkou u Spiegelmanova komiksu Maus nebo u Sochařství v rozšířeném poli Rosalind Krauss). Výsledkem je, že kniha neustále podprahově upozorňuje na to, jak je českému prostředí vnější, jak přišla z ciziny a jak je psána speciálním jazykem – ačkoli v originále může být pro čtenáře mnohem jednodušší a srozumitelnější.

To není jen technická okolnost. Překlad tohoto typu knih společně s vydáváním komentovaných antologií má zásadní význam pro širší kulturní prostředí, pokud předpokládáme, že uvnitř akademických specializací se důležité publikace čtou v původních jazycích nebo v anglických překladech. Nezapomínejme ani na neustálé dotváření specializované terminologie, jež je nezbytností pro to, aby čeština zůstávala i nadále jazykem schopným myslet a formulovat stále nové myšlenkové obzory. Přijímání, promýšlení a adaptace takových publikací na zdejší témata ale neprobíhají hladce. Diskontinuity a retardační pohyby českého akademického světa v posledním půlstoletí vedly k vytvoření intelektuálního prostředí, ve kterém se daří různým obranným a mocenským strategiím a stále znovu se prodlužuje diskrepance mezi interním diskurzem a myšlením „ve světě“ – takže známe nejedno pracoviště či časopis, kde sám „diskurz“ je nevíтанé slovo, a tedy i koncept. Vizualní kultura patří pro mnoho historiků a historiček umění všech generací k povrchně módním tématům s nebezpečným sklonem nejen k politizaci, ale dokonce k levicové angažovanosti (všímá si toho i závěrečný rozhovor v recenzované knize).

Praktičnost

Zmíněné rozšíření obzoru z jedné části obrazové či vizuální kultury (umění) na všechny možné vizuální obrazy ale ve skutečnosti není žádným převratným objevem přelomu 90. let. Bezprostředním východiskem k němu je dílo klasika, kterého po roce 1990 přijaly české dějiny umění jako základní učebnici svého oboru – Ernsta H. Gombricha. Jeho rozšíření interpretačních metod na široké pole vizuální kultury navázalo na ještě uznávanější osobnosti, jakými byli Panofsky (o němž konkrétně Mitchell píše) a Warburg. Jakkoli se tedy vizuální studia – mimo jiné i díky Mitchellovým knihám – rozvětvila do specifických interpretačních metod vizuální antropologie, sociologie či historiografie, zůstávají zakotvena v dějinách umění. Ty mají jako akademický obor hlavní náplň v pěstování specifické vizuální paměti studujících, v rozvíjení jejich schopnosti pohybovat se na ostří mezi slovní (textovou) a obrazovou reprezentací, a nejobecněji řečeno spolehlivě interpretovat viděné. Dějiny umění mohou tím, že se otevřou vizuálním studiím, vycházet vstříc požadavkům neoliberálního systému, který požaduje, aby prokázaly svou finanční výhodnost, zároveň ale vyjdou vstříc i širšímu publiku, které v rozšířené vizualitě každodenně žije. Nepřekvapí, když Filip Láb v úvodu doporučuje volbu právě této Mitchellovy knihy pro její „praktičnost“. Chce to ovšem mít dostatek sebevědomí, aby se dějiny umění nebály, že se rozpustí či devalvují, pokud se vzdají své institucionálně zajištěné elitní výlučnosti.

William J. T. Mitchell : Teorie obrazu: ese je o verbální a vizuální reprezentaci (rozhovor s autorem Andrea Průchová), Karolinum: Praha 2016, 477 stran, cena: 450 Kč

O autorovi| Milena Bartlová, text Autorka je profesorkou dějin umění, přednáší na UMPRUM.
Foto popis|

Asuánská přehrada v Egyptě má 115 let

10.12.2017 ČRo Plus str. 08 17:10 Den podle...

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Před 115 lety se na řece Nilu v Egyptě otevřela tak zvaná Stará Asuánská přehrada. V roce 1902 to byl unikátní počin. Hlavním účelem měla být regulace Nilu kvůli záplavám a snažili se také vytvořit zásobárnu vody pro období sucha, proti hladomorům. Tu přehradu tehdy stavěla britská správa. A od roku 60 dodnes se Asuánská přehrada, ta stará, využívá hlavně k výrobě elektřiny. Je tam vodní elektrárna. Já jsem teď ve spojení s politickým geografem z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, Michaelem Romancovem. Dobrý večer.

Michael ROMANCOV, politický geograf

Dobrý večer.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Můžete prosím připomenout, jestli ta stavba v roce 1902 měla nějaké zásadní překážky geografické, politické?

Michael ROMANCOV, politický geograf

V roce 1902 v zásadě tam žádné velké překážky nebyly. V tu dobu byl Egypt pod kontrolou Británie, sice to nominálně bylo území Osmanské říše, ale ve skutečnosti tam o všem podstatném jaksi rozhodovali Britové a stavby tohoto typu byly tehdy považovány za vlastně krok směrem k nějaké světlé budoucnosti. Vlastně byl to průnik modernity do v uvozovkách "srdce" afrického kontinentu.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Čili, tenkrát ani Súdán nijak nic nenamítal? Protože vím, že probíhala jednání Egypta se Súdánem o vzniku nové přehrady.

Michael ROMANCOV, politický geograf

No Súdán tenkrát především neexistoval jako samostatný aktér z hlediska mezinárodních vztahů. Vlastně to území Súdánu, to bylo anglo-egyptské, nebo britsko-egyptské kondominium, takže Súdán tomu v zásadě neměl šanci cokoliv podstatného namítat, proti tomu.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Čili to by bylo až v těch pozdějších dobách změn Asuánské přehrady. Ona tuším v roce 46 ta přehrada skoro přetekla? Proto se začala stavět nová. Jak tehdy probíhala jednání tady o těch věcech? Protože zřejmě tam mohly vzniknout ty některé překážky, námítky a tak dále.

Michael ROMANCOV, politický geograf

Tam samozřejmě jaksi vznikla celá řada problémů v souvislosti s výstavbou nové nebo respektive jak se říká tak zvané "vysoké" přehrady u Asuánu. Za prvé v tu dobu už Súdán byl nezávislým suverénním státem a navzdory tomu, že Egypt tam pořád měl velice silné slovo, tak tam došlo k celé řadě problémů, protože vlastně v místě, kde se Egyptané rozhodli budovat novou přehradu, tak to přehradní jezero potom zasahovalo i na území sousedního Súdánu, což se samozřejmě súdánské vládě nelíbilo. A za druhé tam potom došlo k tomu známému problému, kdy vlastně původně ta dohoda o výstavbě přehrady byla mezi Egyptem a západními zeměmi, zejména Spojenými státy. Ale nakonec došlo k tomu, že se na tom podílel Sovětský svaz.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Nu a jak tedy tahle ta, tenhle ten nový geopolitický aktér ovlivnil podobu obou přehrad?

Michael ROMANCOV, politický geograf

V zásadě si myslím, že z hlediska toho fenoménu vlastně výstavby vlastní přehradní hráze, já na tyhle ty otázky samozřejmě nejsem odborník, ale Sověti měli v tu dobu velké zkušenosti s výstavbou obdobných záležitostí na svém vlastním území, to znamená postavili nebo dokázali pomoci Egyptanům vybudovat přehradu. Místní obyvatelé na to koukali jako na dílo nějakého kouzelníka, protože prostě v tu dobu nebyla v Egyptě zkušenost s takovýmihle velkými akcemi. Ale myslím si, že daleko víc než na místě měl tenhle ten fenomén jaksi přesah obecně do mezinárodních vztahů, protože výstavba té velké Asuánské přehrady, to byl první reálný důkaz vlastně sovětských schopností, poskytnout projektům tohoto typu v globálním měřítku za prvé diplomatickou záštitu, za druhé nějakou fyzickou ochranu řekněme vojenského typu, za třetí Sověti ukázali, že jsou schopni dodat expertízu, vypracovat plány a dodat strojní vybavení na výstavbu té přehrady, a za poslední že jsou schopni dodat peníze. Čili vlastně tímhle tím způsobem Sovětský svaz se vyrovnal Spojeným státům, Británii, Francii.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

No a ještě aspoň stručně na konec. Jak dnes obě přehradý ovlivňují hospodaření s vodou v Egyptě a v regionu úběc?

Michael ROMANCOV, politický geograf

Egypt je na vodě z Nilu jednoznačným způsobem závislý. Je to zároveň záležitost, kdy vlastně Egypt, protože to je v tom vojenském slova smyslu nejsilnější stát regionu, tak vlastně on drží v uvozovkách pod krkem všechny ty ostatní státy, ze kterých vlastně voda do Nilu přichází, co je podstatné, Egypt vlastně sám vodě v Nilu ničím podstatným nepřispívá, vlastně ty srážky probíhají primárně na území jiných států, ať Súdán nebo v Etiopii a tak dál. Čili tohle to je tradiční jaksi problém místních vztahů. A pokud jde o tu vlastní přehradu, tak ta zatím plní jak tu funkci, že se tam vyrábí elektřina, tak samozřejmě tu funkci, že se tam zadržuje voda, která je následně distribuována jaksi v období těch měsíců, kdy je nedostatek srážek.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Michael Romancov, politický geograf z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Děkuju, že jste si udělal čas. Na shledanou.

Michael ROMANCOV, politický geograf

Na shledanou.

Vladimir Putin poslechl hlas lidu a bude znovu kandidovat

9.12.2017 ČRo Plus str. 02 18:10 Názory a argumenty

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Vladimir Putin poslechl hlas lidu a bude znovu kandidovat. KLDŘ očekává americký úder, ale i Spojené státy se chystají na možný útok ze strany Severní Koreje. Dotkneme se také vyloučení ruského olympijského týmu nadcházejících zimních her. U poslechu kulatého stolu s komentátory a analyticky, kteří mají nejen názory, ale také argumenty, vítá opět David Štáhlavský.

No, a mými hosty jsou nadále Petr Jedlička, zahraniční redaktor deníku Referendum, který je ve studiu v Brně. A k němu přibyl také Lukáš Visingr, vojenský a bezpečnostní analytik. Vítejte, dobrý den.

Lukáš VISINGR, vojenský a bezpečnostní analytik

Dobrý den.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Nadále ve studiu v Praze je Jakub Lepš, ale nejprve se podíváme za Janem Šírem z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Ten je nyní v Bruselu. Vítejte, dobrý den, pane Šíre.

Jan ŠÍR, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Vrátil bych se k události tohoto týdne, a to uznání Jeruzaléma za hlavní město Izraele ze strany Spojených států, respektive prezidenta Donalda Trumpa. Zajímavé je, že Rusko podle svého velvyslance v Izraeli Alexandra Šajna považuje západní Jeruzalém za hlavní město. Tedy shodně se Spojenými státy. Šajn ovšem dodal, že za určitých podmínek by tam mohla být také přesunuta ruská ambasáda. Hlavní podmínkou je uzavření míru mezi Izraelem a Palestinou. Signalizuje to, pane Šíre, nějakou společnou politiku USA a Ruska v otázce Blízkého východu, a zejména tedy palestinského státu?

Jan ŠÍR, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já bych byl k podobným hypotézám poměrně skeptický. Slyšeli jsme mimo to prohlášení, které jste citoval, z úst ruského velvyslance v Izraeli také prohlášení ruského ministra zahraničních věcí Lavrova, který si svému americkému protějšku postěžoval nad tím, že tento krok Spojených států může vést k eskalaci izraelsko-palestinského konfliktu. A tím i k zmaření možných vyhlídek na jeho mírové urovnání. A zatím ten vývoj minimálně tedy na té pomyslné izraelsko-palestinské hranici ruskému ministru zahraničí dává, dává za pravdu. Takže myslím si, že Rusko na to těžko může přistoupit už jenom z toho důvodu, že tento krok zjevně, to vidíme alespoň podle těch informací, které máme, nebyl konzultován. A to je pozice, ve které se Rusko nachází nerado. Protože není tím, kdo určuje pravidla hry.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Druhou věcí je, že Donald Trump neřekl, kterou část, nebo zda celý Jeruzalém považuje za hlavní město izraelského státu. Je v tom nějaký rozdíl, pane Lepší?

Jakub LEPŠ, University of New York in Prague

No, v tom je samozřejmě zásadní rozdíl. Protože o tom je spor. Palestinci doufají a plánují, nebo možná bychom měli říci ...

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Ano, já chápu, že v tom rozdíl je. Ale jestli to, že to Donald Trump neřekl explicitně.

Jakub LEPŠ, University of New York in Prague

Ale bere se to, že Donald Trump celý Jeruzalém přiřknul Izraelcům, zatímco Palestinci by rádi měli východní část jako své hlavní město. Čili zdá se, oni jakoby mají vstřícnou pozici, zatímco Amerika teď tu potenciální vstřícnou pozici, to finální řešení jakoby rozsekla, ale jednostranně.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Když se vrátíme k ruské tématice, pane Visingře, posiluje ruské diplomatické pozice na Blízkém východě jeho vojenská přítomnost například v Sýrii?

Lukáš VISINGR, vojenský a bezpečnostní analytik

Zcela nepochybně ano. Protože dá se říct, že tohle vlastně byl takový nejsignifikantnější krok toho procesu, o kterém se mluví jako o jakémsi velkém ruském návratu na střední východ. Pokud jde o ten postoj k izraelsko-palestinskému konfliktu, já bych upozornil na často opomíjený fakt, že vztahy mezi Izraelem a Ruskem se v posledních letech dramaticky zlepšily. Dokonce obě země mají uzavřenou dohodu o strategické spolupráci. Vzhledem k tomu, jakým způsobem postupoval prezident Barack Obama, tak se dokonce říkalo, že to byl takový v ironickém smyslu samozřejmě jeho geopolitický majstrštyk, když se mu podařilo dosáhnout toho, že Izrael má lepší vztahy s Ruskem než s Amerikou. Což v podstatě se nestalo od konce 40. let 20. století. A dá se říct, že Rusko na tom středním východě hraje jako velice komplikovanou, řekněme, i riskantní hru. Ale do té hry zapadá jako spojenec Moskvy právě i ten Izrael. A myslím si, že i tímto prismaem se dá vnímat prohlášení ruského velvyslance.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Podívejme se teď na samotnou ruskou politickou scénu. Vladimir Putin potvrdil, že se bude účastnit prezidentských voleb plánovaných na březen příštího roku. Ruský prezident to oznámil na mítinku zaměstnanců automobilky GAZ v Nižním Novgorodu.

Martin DORAZÍN, redaktor

Zaměstnanci automobilky GAZ požádali Vladimira Putina, aby jim dal dárek a prozradil, jestli bude v prezidentských volbách kandidovat. GAZ je za vámi. Skandovali pak shromáždění.

Vladimir PUTIN, ruský prezident

Skutečně asi není lepší místo a důvod k takovému oznámení. Děkuju vám za podporu. Budu kandidovat na funkci prezidenta Ruské federace.

Martin DORAZÍN, redaktor

Podle tajemnice ústřední volební komise Mariny Grišinové se prezident kvůli služebním povinnostem nebude účastnit předvolebních politických debat. Místo sebe do nich vyšle své pověřence. Vladimir Putin také oznámil, že Rusko nebude bojkotovat zimní olympiádu v Pchjongčchangu. A rozhodnutí zúčastnit se her pod neutrální olympijskou vlajkou ponechal na každém sportovci. Z Moskvy Martin Dorazín, Český rozhlas.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Pane Šíre, je něco překvapivého na Putinově oznámení, že bude znovu kandidovat na prezidenta?

Jan ŠÍR, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já se domnívám, že na tom není překvapivého vůbec nic. Vycházím z toho, jak ten stávající režim v Rusku za vlády Vladimira Putina vypadá. Jedná se o osobní diktaturu vůdcovského typu. Tam ta osoba vůdce, personalizovaná právě v osobě Vladimira Putina, hraje klíčovou roli. Tvoří jeden z pilířů toho stávajícího režimu. A v případě, že by Vladimir Putin nekandidoval, tak by to samozřejmě implikovalo velké změny, ne-li otřesy v tom stávajícím mocenském uspořádání. A tomu zatím nic nenasvědčuje. Nicméně ...

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

A to místo, které si vybral, že vás přerušuji, to místo, které si vybral pro oznámení své kandidatury, to je také nepřekvapivé?

Jan ŠÍR, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

To já nevím. Já si myslím, že víc než to místo je zajímavý ten timing, kdy to oznámil. Narážím právě na to zostření vztahů Ruska a západního společenství demonstrované vlastně těsně předtím, tím rozhodnutím Mezinárodního olympijského výboru v Lausanne, jímž bylo oznámeno, že sportovci pod ruskou vlajkou se nebudou moci účastnit zimních olympijských her. To znamená, ten timing umožňuje Vladimiru Putinovi nasednout na nějakou novou vlnu nějaké protizápadní hysterie. A to, že to oznámení učinil ve velké fabrice, to je jeho zvykem. On tím demonstruje jednotu toho prostého lidu právě se svojí osobností, s osobností vůdce. A to je, to je něco, co v tom stávajícím režimu zapadá do toho, jak vypadá ta sebestylizace a ta sebeprezentace státního vedení.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Rozumím. Na druhou stranu Vladimir Putin nepodpořil svého ministra sportu, který vyzýval přímo k bojkotu zimních olympijských her. A vyslovil se, jak jsme slyšeli, pro individuální účast ruských sportovců. A také částečně přiznal, že Rusko je v tom dopingovém skandálu vinno. Není to tedy nějaké gesto vůči Západu?

Jan ŠÍR, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já se domnívám, že ne. Tady jde o to, co by znamenal ten bojkot. Ten bojkot by znamenal nejenom to, že by se ruští sportovci startující pod ruskou vlajkou nemohli účastnit těch stávajících olympijských her, ale dostali by automaticky zákaz na další dvě olympijská období. To znamená 8 let. To je, to bylo součástí toho dealu, který se v Rusku nabízel. Takže, a samozřejmě je otázka, co by další zhoršení vztahů s Mezinárodním olympijským, potažmo sportovním hnutím tento krok znamenal pro perspektivu konání třeba Mistrovství světa ve fotbale, které se má uskutečnit v Rusku v první polovině příštího roku. Takže domnívám se, že toto byly faktory, které vedly ruské vedení k té reakci, jakou nakonec projevilo.

David ŠTÁHLAVSKÝ, moderátor

Rozumím. Říká Jan Šír z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Toho času v Bruselu. Děkuji vám za účast. Na slyšenou.

Jan ŠÍR, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děkuju za zavolání.

Michal Horáček jako kandidát na prezidenta ve volbách 2018. Co vše ukrývá jeho životopis?

8.12.2017 e15.cz str. 00 Prezidentské volby 2018

Od sázek a písni až na Hrad? Horáček byl vždy výraznou postavou, teď chce na symbolický vrchol. Známy je hlavně jako textař a zakladatel sázkové kanceláře Fortuna, patří mezi dlouho známé prezidentské kandidáty. Se sběrem podpisů začal již na jaře a nakonec jich odevzdal 86 tisíc, dlouho platil za hlavního vyzývatele současného prezidenta Miloše Zemana. Předvolební průzkumy ale dávají o něco větší šanci Jiřímu Drahošovi. Tím spíše se o sobě snaží Horáček dávat vědět. Co od něj čekat? Napoví jeho kandidátský profil.

Prezidentské volby

O Horáčkově kandidatuře na prezidenta se spekulovalo již v období kolem 28. října 2016, kdy moderoval „alternativní oslavu státního svátku“ na pražském Staroměstském náměstí. Dlouhodobě se profiluje jako maximálně transparentní kandidát. Nahrává mu skutečnost, že na jeho transparentním účtu chybějí dary českých miliardářů a úspěšných podnikatelů.

Část z nich upřednostnila podporu Jiřího Drahoše. Multimilionář Horáček si kampaň financuje sám, považuje to za své plus a údajně nabízí úplnou nezávislost. Jako komunikační kanály využívá své profily na Twitteru a Facebooku.

Současně se vyjadřuje také k obavám z imigrace. Její odpůrce přirovnal k odpůrcům deště coby nevyhnutelného jevu. Českou společnost ale za rasistickou a xenofobní nepovažuje. K tématu se vyjádřil i ve svém programu. Nedávno se navíc přihlásil k odkazu sametové revoluce. Horáček se totiž ohradil protimu tomu, že na rozdíl od části ostatních prezidentských kandidátů nemohl vystoupit na pódiu v rámci Koncertu pro budoucnost, který se konal při oslavách 17. listopadu.

„Oni si asi myslí, že já hodnoty 17. listopadu neztělesňuju. Nevím, proč bych já, aktivní aktér revoluce a účastník všech jednání, měl být s listopadem spojován méně prezident než ti, kteří tam nebyli,“ reagoval Horáček.
Životopis

Rodina

Horáček se narodil 23. července 1952 v Praze. Z manželství s Rut Horáčkovou má syna Filipa a dceru Ruth. Ze současného manželství s o 26 let mladší Michaelou Horáčkovou Hořejší má dceru Julii (2011).

Vzdělání a kariéra

Od roku 1970 studoval na **Fakultě sociálních věd** a publicistiky Univerzity Karlovy, kvůli falšování výjezdní doložky do USA byl ale vyloučen. Pracoval v dělnických profesích, v roce 1976 nastoupil do výrobního podniku Svazu invalidů META.

Podívejte se na rozhovor s Michalem Horáčkem:

Posléze se věnoval dostihům a sázkám a provozování sázek na pražském závodisti, jež probíhalo mimo oficiální struktury tehdejšího socioekonomického systému. K tomuto období se Horáček později vrátil ve své disertační práci Etnografická rekonstrukce radikální alternativy v období reálného socialismu.

Tu obhájil v rámci studijního programu antropologie v roce 2011 na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy (FHS UK). Dosaženým vzděláním je tedy Horáček doktor, nositel titulu Ph.D.

Sázky však zdaleka nepředstavovaly jedinou oblast Horáčkovy seberealizace. V éře Gorbačova začal Horáček publikovat články v časopisu Mladý svět, posléze přešel na pozici redaktora jeho kulturní rubriky.

Kontakty s StB

S minulostí je Horáček spojen i některými nařčeními, že spolupracoval s StB. Státní bezpečnost se o něj zajímala, Horáček se však prokazuje negativním lustračním osvědčením.

Fortuna

Sázkařských zkušeností využil Horáček hned po revoluci, kdy s trojicí partnerů založil firmu Fortuna. V roce 2004 ale všechny své akcie společnosti prodal. Hodnotu svého majetku vyčísluje na 458 milionů korun.

Textař a šoubyznysové aktivity

Horáček vešel do širšího povědomí hlavně jako autor písňových textů. Své první napsal v období konce 70. let, do nahrávacích studií se ale dostaly až ty, na nichž v 80. letech spolupracoval se Zdeňkem Rytířem, Michalem Tučným a Petrem Spáleným. Zásadní však byla profesní spolupráce se skladatelem Petrem Hapkou.

Jak si stojí prezidentští kandidáti? Informace o předvolebních průzkumech najdete zde >>

Jejím výsledkem byla autorská alba, jako první z nich Potměšilý host pro Hanu Hegerovou. Z alba se proslavila například píseň Levandulová. Mezi známé skladby, jež Horáček otextoval, patří ale také Šaškové počmáraní, Divám se dívám či Bude mi lehká zem. Texty Horáčkových písní zpíval mimo jiné i Daniel Landa, konkrétně pak Otevřete okno, aby duše mohla ven či Díkůvzdání.

Přečtěte si profily favoritů prezidentských voleb: Miloše Zemana, Jiřího Drahoše a Mirka Topolánka >>>

Sám Horáček byl ale v hudebním byznysu vidět i v minulosti ne tak dávné. Předsedal porotě druhého ročníku pěvecké soutěže Česko hledá SuperStar. Zájem zejména bulvárních médií vzbudil ale i vlastnictvím limuzíny Maybach Landulet, jejíž cena dosahovala 25 milionů korun. Michal Horáček se také objevil v malé roli archanděla Michaela ve filmu Anděl Páně 2.

Sledujte vývoj bilance transparentních účtů prezidentských kandidátů:

URL| <http://www.e15.cz/clanek/1340781/michal-horacek-jako-kandidat-na-prezidenta-ve-volbach-2018-co-vse-ukryva-jeho-zivotopis>

Horáček: Mým největším soupeřem v prezidentské volbě jsem já sám. Šmejdům bych amnestii nedal

8.12.2017 irozhlas.cz str. 00

Petr Horník, Právo Zdroj, Fotobanka Profimedia

Český rozhlas oslovil s pěti anketními otázkami osobnosti, které se budou ucházet o úřad prezidenta. Pátým je podle abecedy textař a podnikatel Michal Horáček.

Pro svou kandidaturu získal podporu více než 50 tisíc občanů. Prezidenta půjdou lidé volit 12. a 13. ledna, případné druhé kolo se bude konat za čtrnáct dnů.

Jak byste chtěl přispět ke stmelení společnosti?

Nemám takovou ambici, protože moje představa o dynamické společnosti je taková, že se přeme. Každý z nás má jiné zájmy, bydlí jinde, má jiné úzkosti a touhy.

Váš prohlížeč nepodporuje přehrávání audia.

Přehrát 00:00 / 02:46

Textař a podnikatel Michal Horáček odpovídal na tři otázky Českého rozhlasu

Přeji si pouze to, aby z veřejné debaty nebyl nikdo vyčleňován třeba tím, že se na něj ukazuje prstem a říká se: 'To je sluníčkář, xenofob, pražská kavárna, vidlák nebo buran.' Ne, to je úplně mimo. Přeji si, abychom se přeli, ale aby ten spor byl plodný. Nejsem žádný sjednocovatel ani smiřovatel za každou cenu. Jsem příznivcem normální debaty.

Jste pro uspořádání referenda o vystoupení z Evropské unie?

Rozhodně nejsem. Jsem nicméně příznivcem obecného referenda, které naše Ústava předpokládá. Ve svém článku číslo dvě říká, že lid vykonává svou moc prostřednictvím volených zástupců nebo přímo. Není tam řečeno jak, ale místo pro referendum tam je. A je tady mnoho otázek, které bychom si spolu mohli vyjasňovat prostřednictvím obecného referenda. Uvedu příklad – mnoho lidí mi říká, že je trápí třeba změna letního a zimního času.

Obecné referendum se ale nemůže týkat zásadních otázek podle Listiny základních práv a svobod, například lidských práv a také mezinárodních smluv, mezi které patří i naše členství v Evropské unii. Pokud bychom se na tohle chtěli ptát, tak je potřeba znovu uskutečnit ústavní referendum, jako bylo to, díky němuž jsme do Evropské unie vstoupili.

Uděloval byste milosti?

Rozhodně ano, protože je to nástroj, který je velmi dobrý. Týká se to individuálních lidských osudů, které se holt vždycky nevejdou do řeči paragrafů.

Něco jiného je ovšem amnestie, kterou řeší jiný článek naší ústavy. Amnestie musí být spolupodepsána předsedou vlády. A tady myslím, že jsme si už svoje zakusili s Klausovou a Nečasovou amnestií, která podryla důvěru spousty lidí v to, že žijeme v právním státě a že pro každého z nás platí férová pravidla. Jinými slovy šmejdům bych amnestii nedal.

Další tři otázky pro Horáčka. Proč by měl být prezidentem? A v čem by byl jiný než Zeman?

Koho považujete za největšího soupeře v prezidentské volbě?

To už jsem si dávno ujasnil, jsem to já sám. Každý z nás je člověk a každý jsme plný různých slabín, různých nálad. Hodně mluvím na různá témata a ne vždy můžu být sám se sebou spokojený, takže mým největším soupeřem jsem já sám.

Pokud byste se do druhého kola nedostal, koho z dalších kandidátů byste podpořil?

Záleží na tom, jak to druhé kolo bude vypadat. Kdyby do něj postoupil současný prezident Miloš Zeman, podpořím každého kandidáta, který se s ním z rozhodnutí lidí do druhého kola dostane. Mnohokrát jsem to deklaroval a znovu to rád opakuji, rozhodně trvám na tom, že takového kandidáta podpořím.

Nicméně proč by se měl Miloš Zeman dostat do druhého kola? Je to otevřená hra. Předpokládám, že to pro něj nebude tak snadné, jak si všichni novináři představují.

Další díl nového seriálu s otázkami pro prezidentské kandidáty si můžete přečíst na serveru iROZHLAS.cz v pondělí, kdy bude odpovídat zbrojař Jiří Hynek. Odpovědi uchazečů o Pražský hrad i jejich profily vysílá také Radiožurnál. Kandidáty představujeme podle abecedy.

Profil: kdo je Michal Horáček?

Michal Horáček toužil být od mládí spisovatelem. V sedmdesátých letech začal studovat žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd** a publicistiky Univerzity Karlovy v Praze. Pak ale bez povolení komunistického režimu vycestoval z Československa do Spojených států.

„Byl jsem jediný, kdo nebyl v socialistickém svazu mládeže. Potřeboval jsem ale razítko a oni mi ho odmítli dát. Tak jsem vzal dědečkovu razítko, byl entomologem, fouknul jsem to tam a estébáci mě pustili," zavzpomínal pro Český rozhlas, jak se mu za normalizace podařilo vyjet za oceán.

Váš prohlížeč nepodporuje přehrávání audia.

Přehrát 00:00 / 02:06

Kdo je kandidát na prezidenta Michal Hilšer? Profil připravila redaktorka Evelyn Kulíšková

Po návratu domů ho čekal trest. „Už na mě čekali v Ruzyni, zatkli mě a vyhodili ze školy," doplňuje Horáček.

Než se opět dostal k psaní, devět let se živil manuální prací. Do politiky vstoupil v roce 1989. S Michaelem Kocábem založil iniciativu Most, která přiměla představitele komunistického režimu k dialogu s disentem.

Pak ho zlákala životní vášeň, svět koňských dostihů. A založil sázkovou kancelář Fortuna, svůj podíl ale později prodal.

Do povědomí lidí se ale zapsal především jako textař. V polovině osmdesátých let se profesně setkal s hudebníkem Petrem Hapkou a spolupráce jim vydržela tři dekády. „Je pro mě pěkné, že ať přijedu kamkoliv, nemusím říkat, kdo jsem. Často řeknu Horáček a lidé řeknou: Jo, Hapka - Horáček," přibližuje textař.

O post prezidenta republiky se utká devět kandidátů. Nejvíc chyb v petici měl Zeman
Čist článek

Postupně se začal Horáček znovu pohybovat v politice. A když se podílel na loňské alternativní oslavě 28. října na pražském Staroměstském náměstí po kauze kolem ocenění Jiřího Bradyho, už se o něm řadu měsíců mluvilo jako o možném kandidátovi na příštího prezidenta.

Pohnutky k veřejnému angažmá má podle svých slov podobné jako při sametové revoluci. „Tehdy jsem viděl příležitost vymanit se z východního vlivu. Teď je ta situace podobná," popisuje.

Horáčekovým prastrýcem byl držitel Nobelovy ceny za chemii Jaroslav Heyrovský. Je mu 65 let, je podruhé ženatý a má tři děti. Kandiduje s podporou hlasů občanů, sesbíral celkem 86 940 podpisů lidí.

Otázky pro prezidentské kandidáty

Drahoš: Společnost je kvůli Zemanovi rozdělená, rád bych ji stmelil

Fischer: Milostmi bych neplýtvat, ale rozhodně bych je nerušil

Hannig: Člověk má poslouchat i ostatní. Na Hrad bych si vzal lidi s opačnými názory

Hilšer: Odchod z EU by znamenal ekonomickou a společenskou sebevraždu.

URL| https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/kandidat-na-prezidenta-michal-horacek-anketa_1712081040_ako

CO JE TO URNALISTIKA?

7.12.2017 Reflex str. 74

MILAN TESAŘ

DIVOKÁ KACHNA

Tíha doby donutila fakultu žurnalistiky otevřít novou katedru

KAREL ŠTĚDRÝ, Věra Špinarová, naposled Tomáš Ježek. Není dne, aby se v novinách neobjevily jeden až dva takzvané celebritní nekrology. Oddělení Refl exu specializující se na vyváženost žánrů v denním tisku dokonce dospělo ke zjištění, že portrétů zemřelých se denně v novinách objevuje víc než „živých“ ekonomických a politických kauz. V čem je problém? Jejich úroveň není valná. Většinou jsou to opsané životopisy z Wikipedie, které ze čtenáře slzu nevymáčkou. Srdíčko nám tam chybí.

Časopis Refl ex sice před několika týdny nabídl na této stránce univerzální manuál pro psaní nekrologů, poptávka je však natolik hustá, že i akademická půda nakonec musela přijít se svou špetkou popela do urny a konstatovat, že novinářská „rozloučení“ vyžadují vlastní katedru na fakultě žurnalistiky.

Je chvályhodné, že neotálí. Její děkanát se již včera vytasil s nhrubo narýsovanými osnovami dvousemestrálního volitelného semináře.

Urnalistika by na studenty čekala až v třetím ročníku, kdy už jsou ve věku, v němž už nějaký ten pohřeb babičky, dědy, nebo kamaráda motorkáře absolvovali. V prvním semestru by se tedy seznámili s fenoménem smrti jako takovým s důrazem na to, že na rozdíl od opuštění mamahotelu a manželství je opravdu nevyhnutelná.

Škola hodlá rovněž navázat družbu s pohřební službou Phoenix, jejíž pracovníci by během několika seminářů vysvětlili, jak vést šetrný rozhovor s pozůstalými, jak upravit mrtvé tělo, aby celebrita na pohřbu vypadala jako nová, a jak dlouho trvá žeh.

V druhém semestru přijdou na řadu praktická cvičení, kdy si žáci zkusí napsat několik nekrologů o méně známých zemřelých celebritách, zejména o hercích oblastních divadel, špatných básnících a politicích, které nikdo neměl rád. Na nich se nedá nic zkazit, naopak, studenti si osvojí rutinní kompozici rozlučkového textu – a co je výhodou: budou nuceni vydat se do terénu zjistit o těch „nounejmech“ i hrst zajímavých informací. Ti nejtalentovanější z nich by pak snad mohli být připraveni uvést svou novou dovednost v život i ve velkých pražských denících.

Vedoucím katedry urnalistiky se s největší pravděpodobností stane Jan Rejžek, otec tzv. nekompromisního nekrologu, jenž zažitou zásadu „o mrtvých jen dobře“ považuje za holý alibismus. Proti gustu žádný dišputát. Máme svobodu slova a – co si budeme namlouvat – mazání medu kolem huby mrtvého by úpravce těl z žádného pohřebního ústavu nepovolil. Když už jsme si to nebožtíkem nedokázali vyřídit za jeho života, proč ho společensky nevyřídit alespoň po jeho smrti.

Foto autor| FOTO PROFIMEDIA.CZ (2x)

Foto popis| Děkan **fakulty sociálních věd** a žurnalistiky Jakub Končelík chce školu modernizovat a dobře ví, že dnešní novinář se bez mrtvého neobejde

V Bruselu demonstrovali za podporu katalánské vlády

7.12.2017 ČRo Plus str. 05 21:10 Den v 60 minutach

Pavel MALÚŠ, moderátor

Na 45 tisíc lidí dnes podle údajů místní policie demonstrovalo v Bruselu na podporu Madridem sesazené katalánské vlády. Akce pod heslem Probuď se Evropo, byla zároveň protestem katalánských separatistů proti postoji, který k jednostrannému vyhlášení nezávislosti zaujala Evropská unie. Hlavní řečník, odvolaný katalánský premiér Carlos Puigdemont se také ve své řeči vymezoval proti předsedovi Evropské komise Jeanu Claude Junckerovi. Katalánce na demonstraci přišli se žlutými vlajkami s černým lvem podpořit také příznivce odtržení Vlámka od Belgie. V tuto chvíli jsme doufám ve spojení s Martinem Mejstříkem z Katedry evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý večer. Demonstrace v Bruselu se konala 14 dní před předčasnými volbami v Katalánsku. Byl to podle vás více protest proti politice EU? Nebo spíš Puigdemontův předvolební mítink. Tak jednoznačně se jednalo o předvolební akci. Z volby jsou za dva týdny, ta situace je tam velmi vyrovnaná, takže jakákoliv vlastně vizibilita. Přestože těch lidí se vlastně sešlo zhruba mezi 50 až 100 tisíci, což na ty španělské poměry se nejedná o žádnou velkou demonstraci. Nicméně do těch médií se to dostalo. Puigdemont tam hovořil, takže myslím si, že z politického hlediska to pro něj dopadlo tak, jak si plánoval.

Pavel MALÚŠ, moderátor

Ukázala ta demonstrace, že se Puigdemontovi podařilo uzavřít spojení s vlámskými separatisty? Jaký by to mohl být problém pro belgické království potažmo Evropskou unii?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, Katedra evropských studií, **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Určitě si nevybral Brusel náhodou, když z Barcelony, když odjel do ciziny, právě proto, že našel podporu u vlámského bloku, jakožto strany, která usiluje o separatismus. Nicméně v Belgii je ta situace ještě více řekněme komplikovanějším tímhle tím složitým systémem federace, kde ten vlámský blok na rozdíl od těch Katalánců navíc není tou dominantní politickou silou ani v samotných Flandrech. Takže tam si myslím že to rozhodně rozdmýchá ten nacionalismus, který v té Belgii poslední dobou nebyl až tak viditelný jako třeba v minulé dekádě během ekonomické krize, tak je mu určitě možné, že to tam tu situaci také nějakým způsobem destabilizuje.

Pavel MALÚŠ, moderátor

Španělský nejvyšší soud zrušil v úterý evropský zatykač na Puigdemonta a 4 bývalé katalánské ministry. Ti se ale rozhodli zatím zůstat v Belgii, je to pro ně výhodná předvolební strategie?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, Katedra evropských studií, **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak oni se bojí toho, že když by se vrátili do Španělska, tak budou sdílet osud svých kolegů, kteří skončili ve vězení. A v případě Puigdemonta, který byl tedy tím hlavním strůjcem toho pokusu o vyhlášení nezávislosti, tak tam se dá předpokládat, že by ani nějaká kauce jako v případě jeho kolegů ve Španělsku mu je umožněna nebyla, takže z tohoto pohledu se dá tedy očekávat, že on naopak v tom Bruselu to se dnes vlastně potvrdilo, bude chtít vybojovat zase zpět dominantní postavení, mezi těmi separatisty.

Jaké oborové knihy si přát pod stromeček?

7.12.2017 mediaguru.cz str. 00

Přinášíme výběr letos vydaných knih, pojednávajících o médiích, reklamě, marketingu či PR.

Ke konci roku opět přinášíme výběr letošních knižních novinek, které mohou být užitečné pro práci v médiích, marketingu, reklamě a PR.

Slovník žurnalistiky obsahuje pojmy z oblasti tisku, rozhlasu a televize, obohacené o zajímavé příklady z praxe, citáty, ale také obrazový doprovod. Součástí jsou i podrobnější hesla z kulturní žurnalistiky a publicistiky, hesla související s digitalizací a internetizací médií, ale také z široké vydavatelské sféry, postihující například časopiseckou a nakladatelskou problematiku. Slovník je výsledkem práce 17 autorů působících na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, editory jsou Jan Halada a Barbora Osvaldová.

Televizní seriálovou tvorbou se zabývá ve své knize Světy na pokračování filmový teoretik Radomír D. Kokeš. Na seriály se dívá přes jejich vnitřní uspořádání, práci s divákem i hledání jednotného přístupu k různorodým dílům.

Pohled do historie reklamy nabízí publikace Dušana Pavlů: Reklub 1927–1949 – Kapitoly z dějin československé reklamy. Zabývá se historií marketingových komunikací v Československu v první polovině minulého století, kdy dominantní místo v této oblasti zaujímal Reklamní klub československý. V osmi kapitolách zachycuje činnost existence Reklubu, jeho úspěchy i problémy, ale především jeho přínos pro vývoj československé reklamy a marketingové komunikace.

Pro zájemce o in-store komunikaci je vhodná nová publikace Marketingová komunikace v místě prodeje od Daniela Jesenského. Postupně se věnuje vymezení a funkcím in-store komunikace v kontextu komerčních komunikací, shrnuje souvislosti s nadřazenými disciplínami shopper marketingu a category managementu, zabývá se jak nákupním chováním, rozhodováním a impulzivitou, tak atributy funkčnosti POP aplikací z pohledu jejich umístění a multisenzorických vlastností. Na závěr jsou prezentovány strategie a metody výzkumu a moderní přístupny, trendy a technologie, které se v předmětných oblastech uplatňují.

Knihy Marketingový výzkum Radka Tahala reflektuje moderní výzkumné technologie a postupy, například neuromarketing, eye-tracking, conjoint analýzu a další inovativní metody. Zvláštní část je věnována měření médií a mediálnímu výzkumům. Přináší také řadu praktických aplikací z oblasti produktových a cenových testů, výzkumu životního stylu i testů reklamních kampaní. V závěru autoři radí, jak postupovat při výběru výzkumné agentury a věnují se etice v oboru.

Problematice B2B marketingu se věnuje publikace Hany Lošťákové Nástroje posilování vztahů se zákazníky na B2B trhu. Seznamuje čtenáře s novodobým pojetím marketingu, marketingem vztahů, jeho základními rysy, principy, fázemi a vývojovými trendy.

O psychologii vkusu a fungování kulturních trhů, které nenápadně utvářejí naše životy, pojednává kniha Hitmakeři. Její autor Derek Thompson v ní odkrývá pozadí trháků popkultury, které si dokázaly získat pozornost lidí v době věčného rozptylování.

Do zákulisí politických kampaní amerických prezidentských voleb zavádí čtenáře publikace Institutu politického marketingu Americké volby – Nejdražší show světa, jež přináší odpovědi i na takové odpovědi, jako kolik hodin denně spala hairstylistka Hillary Clintonové nebo proč nosil Trump nepadnoucí saka za statisíce.

Marketingový expert Jakub Horák letos vydal beletristickou knihu Kočky jsou vrženy.

Někdejší výkonný ředitel AKA Jiří Janoušek sepsal své novinářské vzpomínky pod titulem

Byl jsem u toho, když Lendl stoupal na tenisový trůn, Werich uzavíral svou životní pouť, Hušák vsadil Sazku do hry o arénu. A Jaroslav Kmenta publikoval knihu Boss Babiš, jež se stala důvodem k několika roztržkám – pozvání autora do pořadu Frekvence 1 vyústilo v odchod moderátorského dua Těžkej Pokondr, kterému se nelíbily četné zásahy vedení do výběru hostů, společnost O2 zase vysvětlovala, že nabízená sleva na knihu prostřednictvím e-shopu O2 Active neměla žádný politický podtext.

URL| <https://www.mediaguru.cz/clanky/2017/12/jake-oborove-knihy-si-prat-pod-stromecek/>

Horáček: Prezident má být aktér, vládu opřenu o KSČM bych nejmenoval

7.12.2017 ct24.cz str. 00 Domáci
manakv

V případě zvolení prezidentem by chtěl Michal Horáček aktivně zasahovat do politického procesu, mimo jiné účasti na jednání parlamentu. Uvedl to v Interview ČT24 s tím, že prezident má jednat, a nejen ceremoniálně klást věnce. Současně avizoval, že by nejmenoval kabinet, který by se opíral o hlasy komunistů.

Česká televize vysílá rozhovory s prezidentskými kandidáty v abecedním pořadí v rámci skupin dle nominace, jak je stvrdilo ministerstvo vnitra. První skupinu tvoří kandidáti navržení senátory, druhou ti s podporou poslanců a ve třetí skupině jsou kandidáti s podpisy od občanů.

V čem byste byl lepší prezident než ostatní kandidáti? Proč kandidujete?

Byl bych jiný. Nadcházející volby mají nějaké téma. Jaké téma to je? Myslím si, že to je téma „Vyberte si“. Chcete dalšího kariéristu navázaného na podnikatele nebo politické figury, anebo někoho nezávislého? Nezávislého natolik, aby mohl hájit zájmy všech občanů České republiky. Já nabízím radikální transparentnost.

Nezávislého kandidáta, který přichází s čím, pane Horáčku?

Právě s nezávislostí a s tím, že může hájit zájmy občanů celé České republiky. To je pro mě nejdůležitější. A mám samozřejmě další představy o náplni prezidentské funkce. Jak už rok a půl jezdím po celé zemi a seznamuju se s lidskými příběhy a s prací, tak vidím, jak jsme dobří, kolik jsme toho odpracovali, jak jsme šikovní, pracovití. Jedno nám ale chybí – chybí nám sebedůvěra.

Myslím si, že úloha prezidenta je, aby v nás sebedůvěru vzbudil, protože všichni přece chceme, aby nás dobře vnímala cizina a aby si nás vážila. Nejdřív si musíme vážít sami sebe. To je veliký úkol prezidenta, který není napsaný v ústavě, ale jeho symbolická moc toto může povzbudit a je to moc důležité.

Teď máte na mysli sebedůvěru, kterou byste podporoval z pozice politické moci. Skutečně na to ale může mít prezident vliv? Když se podíváte na každý jednotlivý lidský osud, sebedůvěra a sebevědomí je přece spojeno s vlastním životem a úspěchem. Jak to jako prezident můžete ovlivnit?

Tak, že bych upozorňoval na ty, kteří nás můžou inspirovat. Můžu vám říct mnoho takových příkladů. Před rokem a půl jsem se dostal do Orlických hor, kde je vesnička (Neratov), která byla úplně zničená, v roce 1989 zde žili poslední dva stálí obyvatelé, a na kopci nad ní trčely nějaké ruiny.

O další rok později sem přišel jeden člověk, jmenuje se Josef Suchár, a řekl: Tohle je místo dávných zázraků, já ho oživím a oživím ho spolu s hendikepovanými lidmi. A o šestadvacet let později vesnice ožila, lidé se vrátili a na kopci je místo ruiny chrám, kostel architekta Alliprandiho z roku 1736. Má skleněnou střechu, je otevřený čtyřadvacet hodin denně, a když do něj přijdete, pocítíte něco zvláštního.

Kromě toho nádherného kostela je kolem i řada chráněných dílen, handicapovaní lidé žijí opravdu pěkný život a produkují krásné věci, které jsem si rád sám koupil. Ale jde zejména o to, že tady byl jeden inspirátor, který ostatním lidem řekl: Hele, věřme si, my to zvládneme.

Říkáte o sobě, že jste liberální demokrat. Kdybyste měl ale popsat skutečně tu voličskou skupinu, o které si myslíte, že máte největší šanci, jak byste ji vystihnul? Pojmout úplně všechny přece není možné a sám vidíte, že politická fragmentace v zemi je po posledních volbách naprosto evidentní.

Nesoudím to inženýrským, sociologickým způsobem, ale citovým. Obracím se k lidem, kteří opravdu chtějí někoho nezávislého, někoho, komu můžou věřit a kdo je může inspirovat.

A mě zajímá, nakolik berete v potaz politickou realitu. Říkáte tomu sociologické inženýrství, ale vidíte, jak je společnost v některých částech rozdělená a že všichni voliči nejsou voliči liberální demokracie? Jak byste to vy jako prezident mohl ovlivnit nebo pospojovat? Pakliže tu ambici máte.

Nemám. Nejsem ten, který má program být spojovatelem silou. Nechci na to tlačit, protože jsem sociální antropolog a vím, že jsme každý jiný. Každý z nás má jiné zájmy, žijeme jinde, máme jiné obavy a jiné touhy a je potřeba, abychom se přeli o své zájmy ve veřejném prostoru. To je demokracie.

Zažil jsem režim, kde všichni museli mluvit stejně a byli zdánlivě smíření. Nechci, aby se to opakovalo. Pouze chci, aby z rozhovoru nebyl nikdo vylučován a nálepkován ve smyslu: Ty mlč, jsi xenofob, jsi sluníčkář, jsi vidlák a buran, jsi pražský kavárník. To by náš rozhovor nikdy nebyl plodný a my ho musíme uskutečnit, protože demokracie je neustálé vyjednávání o svých zájmech, legitimně ve veřejném prostoru.

Fakta

Michal Horáček (65 let)

Michal Horáček (65 let)

Narodil se 23. července 1952 v Praze. Studoval na **Fakultě sociálních věd** a publicistiky Univerzity Karlovy, odkud byl vyloučen po své cestě do USA v roce 1974. Do země se díky studijnímu stipendiu vrátil v roce 1984. Později vystudoval sociální antropologii na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy. Z prvního manželství má syna a dceru, ze současného dceru.

Pracoval jako dělník, spisovatel, novinář i bookmaker. Věnoval se především psaní textů a podnikání. 30 let spolupracoval se skladatelem Petrem Hapkou. Na jaře 1990 spoluzaložil akciovou společnost Fortuna. V roce 2004 svůj podíl prodal. Během posledních let studoval, přednášel a angažoval se ve veřejně prospěšných projektech.

Michal Horáček nebyl členem žádné politické strany. V roce 1989 spoluzaložil iniciativu MOST, která zprostředkovala jednání mezi komunistickým režimem a nezávislými občanskými iniciativami. Kandidaturu na prezidenta oznámil loni v listopadu. Jeho kandidaturu podpořili občané 86 940 platnými podpisy.

Horáček: Prezident není diktátor

Na svých webových stránkách se zaměřujete třeba na ekonomické i sociální problémy. Jak v roli prezidenta můžete reálnou podobu politiky – to znamená zákony, chování vlády – ovlivnit? Jak byste si to představoval? Děkuju za tu otázku, je důležitá. Je snadné říkat: Má být pěkně a slušno, ale musí se to podložit nějakými konkrétními kroky. Víím, že prezident má z ústavy právo účastnit se nejen jednání vlády, ale také obou komor parlamentu, komisí a výborů a cituji: „Bude mu uděleno slovo, kdykoli o to požádá.“

Já bych rozhodně své veliké zkušenosti se životy lidí v celé zemi uplatňoval. Řeknu vám konkrétní příklad, můžu?

Řekněte.

Je mezi námi 350 tisíc pečovatелů, kteří se starají o lidi postižené nějakou, většinou zdravotní pohromou. Jsou čtyři stupně a v tom čtvrtém jsou už třeba kvadruplegici, lidi, kteří potřebují péči čtyřicet hodin, sedm dní v týdnu.

A těch 350 tisíc pečovatелů se o tyto lidi stará a většinou jim nezbyvá nic jiného než obětovat vlastní kariéry a vlastní sny pro to, aby dělali tuhle činnost. Kdyby byl takto postižený člověk v ústavu, stálo by nás to padesát tisíc korun měsíčně. Teď dostávají 13 200 korun.

Rozumím, ale prosím, vraťme se k té otázce. Jak vy byste mohl jako prezident třeba ovlivňovat podoby zákonů. Čistě prakticky by mě zajímalo, jestli byste chtěl mít zákonodárnou iniciativu, větší pravomoci a jak byste se jako prezident choval.

Dovolte mi dvě věty. Berou 13 200, návrh novely zákona byl na devatenáct tisíc. Sledoval jsem to. Když návrh novely přišel do sněmovny, ministryně práce a sociálních věcí (Michaela) Marksová nepřišla, zákon se neprojednal a byl odsunutý do nedohledna.

Ale pro ty lidi je důležitý každý den. Věděl bych o tom (jako hlava státu), chodil bych tam, a kdybych byl prezidentem, tak by pod stůl zrovna tento zákon nikdy nespádl.

Jak si tím můžete být jistý? O zákonech hlasují členové vlády, poslanci a senátoři. Ptám se proto, že zároveň říkáte: Nemám žádnou politickou spojku, mezi mnou a občanem nestojí žádná strana nebo hnutí. Nemůže to být v ryzí politice nevýhoda?

Ne. Myslím si, že ne. Důležité je znát to, co lidi zajímá a co se děje v zákonodárném procesu. Samozřejmě, že prezident není diktátor, který by to navrhl. Jenom říkám, kdybych byl prezident já, zákon by přinejmenším byl projednán a nespádl by mimo horizont pozornosti.

A mě zajímá, jak byste to ovlivnil - třeba v případě ministryně, která nepřišla. Jako prezident byste jí to přece nemohl nařídit.

Byl bych tam (ve sněmovně).

Ale nejste zástupcem resortu. Tak jednoduché by to nebylo.

Bylo by mi uděleno slovo a zákon by se projednal. Vydal bych své osobní svědectví – pro zákonodárce, kteří to většinou neznají tak zblízka – jak je důležitý. Podpořit firmy s přidanou hodnotou

Na svých stránkách také píšete, že prezident má neustále upozorňovat na úspěšné české firmy, dávat je za příklad a má také apelovat na vládu i parlament, aby schvalovaly zákony nakloněné českým podnikatelům. Proč to vydělování českých firem od zahraničních? Jak jste to myslel?

Měli jsme dlouhodobou ekonomickou strategii, která měla určitý reálný základ: Potřebovali jsme, aby přišli zahraniční investoři a vytvořili pracovní místa. Skutečně je vytvořili, byl jsem ve Škodovce nebo v Hyundai v Nošovicích a ano, lidé tam mají slušnou a slušně placenou práci, ale není v tom naše budoucnost, protože v těchhle fabrikách, speciálně v Hyundai, vůbec není oddělení výzkumu a vývoje.

Nepřipravujeme svou budoucnost tím, že bychom podpořili firmy, které dělají domácí přidanou hodnotu. Strašně to ale potřebujeme. Nyní jsme subdodavatelskou ekonomikou a v tom není budoucnost.

Tyto firmy ale zaměstnávají spoustu lidí.

To uznávám a nic proti nim nemám, ale není v nich česká budoucnost. Česká budoucnost je v naší nápaditosti, kterou máme a v tom, jak mi řekli nesčetní podnikatelé, aby jim stát neházal klacky pod nohy.

Oni ani nechtějí podporu, chtějí jenom stabilní výhled, srozumitelná pravidla a už si poradí – zaměstnají lidi, vytvoří hodnoty, odvedou daně a my budeme bohatnout.

A musí to stát a priori tak, že je to česká firma, bez zahraničí? Zajímalo by mě, jestli je to vůbec možné, když se podíváte, jak fungují ekonomiky světa.

Přinejmenším to musí být firma, která zaměstnává naše lidi, funguje v České republice a platí tady daně. Od dějších dceřinek odchází z České republiky mateřským společenstvem každý rok na dividendách 260 miliard. A to je dost. Přál bych si, aby mnohem víc z nich bylo přinejmenším reinvestováno.

Jaké konkrétní regulace podle vás tedy třeba dusí českou ekonomiku?

Tak je jich spousta. Obyčejný příklad. Stavební zákon nás řadí na 129. místo na světě. Tuším, že těsně před námi je Kosovo a za námi Sierra Leone... nebo opačně. Ale v každém případě to není věc, kterou chceme, a ať mluvím s kýmkoliv, s architekty nebo podnikateli, tak říkají, že to u nás kolikrát trvá deset let.

Odkaz

Prezidentský speciál – seznamte se s devíti kandidáty

Hamburk místo Humpolce

Sledujeme také trend, kdy firmy v Česku nemají dostatek zaměstnanců a shání zaměstnance i v zahraničí. Co si myslíte o této formě ekonomické migrace? Do jaké míry je únosná a potřebná?

Má to ještě smutnější stránku. Když přijedu do Domažlic nebo do Šluknovského výběžku, tak spousta místních lidí pracuje v Německu. Odcházejí zdravotní sestry i svářeči. V tom bohatším prostředí nabídnou našim pracovníkům všelijaké benefity, ne vyšší platy, ale různé benefity jako přídavky na děti.

Byl jsem v Domažlicích, kde najednou nefungovala dvě oddělení v nemocnicích. A teďka kde máte vzít personál? Kam se nemocnice obracejí? Často třeba na Ukrajinu. Dlouho jsme dělali na Ukrajině takzvané visapointy, kam se hlásily třeba lékařky a jedna z nich – jmenuje se Ljudmila Brataščuk – mi v Sušici řekla, že se tam přihlásila a každý den třikrát kontrolovala, jestli už na ni přišla řada.

Zajímalo by mě, jestli jste tedy z principu proti tomu, když svět takto funguje, anebo ne? Když vidíte, jak vypadá v oblasti lékařství nebo stavebnictví.

Napsal jsem spoustu knížek i na politická témata a jedna z esejí z roku 2004, na které si trvám dodnes, už toto popisuje. Já jsem velice pro to, aby sem přišli lidé, kteří chtějí pracovat a kteří by dokonce chtěli spojit svůj osud s osudem České republiky – aby se tady narodily jejich děti a aby mluvily od malička česky.

Ostatně, od roku 1992 jsme mezi sebe přijali 480 tisíc nových spoluobčanů. To je dobré. Neudělali nic horšího než to, že přispěli k našemu úspěchu, k našemu úsilí. To je moc dobré. Rád bych to viděl z Ukrajiny, z Vietnamu, z Běloruska, z Polska. To je krásné.

Zároveň ale varujete před riziky masové migrace. I když říkáte, že lidem, kteří si to zaslouží a kteří to potřebují, je potřeba pomáhat.

To jistě, to je ze zákona naše povinnost.

Uvědomujete si, jak moc téma ekonomické migrace ovlivňuje volby? A že váš vstřícnější přístup nemusí být populární?

Vstřícnější k čemu?

Vstřícnější třeba k uprchlíkům.

V jakém smyslu vstřícnější?

V tom smyslu, že říkáte, že si máme chránit bezpečnost, ale nejste člověk, který říká: Nechceme tady žádné uprchlíky. To považuji za politicky vstřícnější.

Jsme slušní. Máme dlouhou historii, kdy jsme přijímali lidi z Ruska, z Německa, z Řecka, z balkánských válek. Bez nás a naší pomoci by skončili v masových hrobech ve Srebrenici.

Ostatně, zavazují nás k tomu mezinárodní závazky. Už Ženevská konvence ze začátku 50. let a protokol z roku 1967. Děláme to dosud, jejich (běženecké) právo je požádat a naše právo je posoudit. Jsme na to opatrní. Z Afghánistánu zažádaly čtyři tisíce lidí, vzali jsme jich jedenapadesát.

Něco jiného je vlna velké migrace, která vzbudila po celé zemi paniku a já se nedívám lidem, že se obávají, v sobě máme už od lovců a sběračů hluboko uloženo: „Pozor, jiný kmen.“ Jsme opatrní a děláme to dobře.

To nejhorší, co se stalo, byl systém kvót. To byla úplná pitomost, vůbec se nepovedl. Nebyli jsme extra naklonění a hlavně, ti lidé (běženci) sem nechtěli. Nechtěli do Humpolce, chtěli do Hamburku. A k něčemu nás nutit...Vlajka nad Hradem

A jak bychom měli dávat najevo sounáležitost a solidaritu s Evropskou unií?

Rozhodně pokračovat v tom, co jsme dělali. Trvejme na tom, že neposuzujeme ekonomické migranty, ale ty, kteří podle mezinárodních konvencí žádají o azyl, protože jsou ohroženi válkou a z různých důvodů si utíkají spasit život.

Evropské unii přispíváme také dalšími věcmi, stráží ve Středozemním moři, našimi odborníky, lidskými a finančními zdroji a pomocí na místech konfliktů. Tam je to nejdůležitější.

Když už je problém v Evropě nebo na našich hranicích, tak je pozdě. Způsobme, aby lidi mohli unikat válečným konfliktům a přežít ve slušných táborech, kde budou školy pro jejich děti a něco, co je nepřinutí jít dál.

Mluvíte o konfliktech. Aktuálně bylo schváleno navýšení počtu vojáků v zahraničních misích. Souhlasíte s takovou účastí a s větší angažovaností České republiky v problematických oblastech?

Rozhodně ano. Už proto, že naši vojáci mají vynikající pověst. Dlouho jsme v obtížných terénech, jako je Mali, jako je Afghánistán. Cvičíme piloty vrtulníků, máme výborné úspěchy, dobrou pověst a rozhodně bychom to dělat měli, protože prostor naší kultury, naší demokracie, náš domov musíme chránit.

Jak vnímáte spojenectví v NATO, které bývá ze strany některých politických uskupení čím dál hlasitěji zpochybňováno? Co si myslíte o tomto vývoji?

Naše členství v Severoatlantické alianci je jednou z nejdůležitějších a nejprospěšnějších věcí, ke kterým došlo. Šlo o okno příležitosti v čase. O členství jsme nemohli ani snít, a okno se najednou otevřelo, a kdybychom toho bývali nevyužili, tak už bychom možná do Aliance nevstoupili a strašně bychom se oslabili.

Já jsem český vlastenec a chci, aby Česká republika byla v bezpečí. A členství v Alianci nám tohle bezpečí dává. Garantuje vůbec naši státní existenci. To je zásadní věc.

Je to jenom taková symbolická otázka, ale zajímalo by mě, jestli byste ponechal na Pražském hradě vlajku Evropské unie nebo ji sundal?

Myslím si, že to je jedna z věcí, které Miloš Zeman udělal dobře. Sliboval, že takovou věc učiní a že vedle české vlajky bude na Pražském hradě i ta evropská. Jistě věděl, že to není příliš populární, a přesto to udělal. A já si vážím takových nepopulistických kroků. Rozhodně bych ji na Pražském hradě ponechal.

Na jaké další regiony byste se jako prezident soustředil?

Na jakékoliv, které by pro nás byly zajímavé. Nikdy bych ale na takovou návštěvu nejel tak, abych žmolal čepici v ruce. Ať už je to Si Ťin-pching, paní Merkelová, pan Putin nebo pan Trump. Česká republika vždy musí jednat jako rovný s rovným. Symbolika Zdeňka Ondráčka

Jako prezident budete mít pochopitelně vliv na domácí politiku. Jako kandidát jste se vložil do sporu o zvolení komunisty Zdeňka Ondráčka do čela sněmovní komise pro kontrolu Generální inspekce bezpečnostních sborů. Co jste si od toho sliboval?

Odkaz

Babišovi se nezamlouvá komunista Ondráček v čele komise pro kontrolu GIBS

Prezident má být aktér. Nemá být jenom tím, kdo důstojně a ceremoniálně klade věnce. A tak to vnímám jako prezidentský kandidát. Za poslední čtyři měsíce jsem udělal řadu takových kroků. Pokud jde o ten nejčerstvější, většinu svého života jsem prožil ještě v totalitním systému a pamatuji si Palachův týden. Pamatuju si, že tátu mé ženy, vynikajícího jaderného fyzika, na Václaváku zbili tito lidé z pohotovostního pluku, vzali ho do dodávky, odvezli někam daleko do lesa a tam ho vyhodili. Tito lidé reprezentovali okupační režim a my jsme proti nim v listopadu povstali.

Listopad je pro nás jako pramen a my se na jeho étos musíme pořád odvolávat, protože státy se udržují těmi myšlenkami, na kterých jsou založeny, jak říkal Tomáš Masaryk. Toto (případ Zdeňka Ondráčka) je symbolická věc. V pořádku, lidé zvolili komunistickou stranu, to je demokracie. Ale symbolická hodnota je strašně důležitá. Copak už přestalo záležet na tom, aby nikdo nebil lidi jenom za to, že na ulici svobodně projeví svůj názor?

Jak byste se tedy jako prezident případně zachoval? Jmenoval byste vládu, která by se opírala o hlasy komunistů, případně SPD? Jak byste to vysvětlil politickým aktérům nebo voličům?

Vysvětlím už teď, aby lidé věděli, jestli mi chtějí dát hlas. Dopředu říkám, že stranu, která – protože je komunistická – hlásá třídní nenávist a která nechce liberální demokracii a vůbec žádnou demokracii, chce diktaturu, nemůžu připustit.

A víte proč? Protože prezident přísahá na to, že bude konat podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. A moje svědomí mi tohle nedovolilo.

Jedna osobní otázka, i když politická. Řeknete divákům, koho jste volil v parlamentních volbách?

To je asi chytáček, ne? Nesmím to říct, naše volby jsou tajné, to se přímo říká v ústavě. A já si pamatuji na to, když se k volbám chodívalo v ponižujícím rituálu a pak se ještě říkalo: Volil, víme, koho volil.

Některých kandidátů jsme se ptali, koho by třeba nikdy nevolili, ale u vás je to, předpokládám, jasné a patrné. Děkuji, že to je zřejmé. Stíhaný premiér jako nepříjemná okolnost

Jmenoval byste premiérem člověka, který je trestně stíhán nebo kterému případně trestní stíhání hrozí?

Byl by to pro mě obrovský problém, protože prezident z ústavy zastupuje stát navenek a nechtěl bych zastupovat stát, jehož renomé je porušeno takovou nešťastnou, nepříjemnou okolností. Bylo by to pro mě těžké a vyvinul bych obrovskou snahu, abych dotyčného člověka přesvědčil, aby svoji vlastní ambici přece jen podřídil něčemu vyššímu: ambici celé naší země.

Ale připouštím, že v ústavě je napsáno v článku 90, že na člověka, který nebyl shledán v trestní věci vinným soudem, se musí pohlížet jako na nevinného. Kdyby na tom trvali političtí aktéři, tak bych musel zohlednit nejvyšší zájem: že máme nějakou ústavu a že ji musíme brát vážně.

A měli by být podle vás poslanci vydáváni k trestnímu stíhání?
Rozhodně. Proč ne? Já bych byl jenom pro indemnitu, ale ne imunitu.

Jak byste se jako prezident postavil k případnému druhému pokusu jmenování premiérem a případně další vlády, pakliže by první vláda a premiér, který za ní stojí, nezískala v Poslanecké sněmovně důvěru? Zisk důvěry vlády je pro nás všechny mimořádně důležitý, protože vláda musí pracovat, musí dělat zákony, které nutně potřebujeme, je tady důchodová reforma, reforma našeho školství. Chtěl bych, aby vznikla co nejrychleji a měla důvěru. Kdyby důvěru nezískala, posoudil bych celou situaci a domnívám se, že by ji mohlo změnit obyčejné personální obsazení.

Podle našeho práva není vítězem voleb jeden člověk, ale strana nebo hnutí. Stranu nebo hnutí bych tedy vyzval, aby zohlednila zájem České republiky a nominovala ze svých osobností nějakého aktéra. Ten by takové pověření dostat mohl.

Mluvil jsem s předsedy politických stran, s předsedou (ODS Petrem) Fialou nebo s předsedou (STAN Janem) Farským a s jinými, oni vlastně tohle vidí jako docela velkou překážku. Možná, že by se to tady dalo teda odpracovat.

Takže byste jako prezident chtěl dopředu nějakou garanci důvěry, kterou je možné získat v Poslanecké sněmovně? Nebo byste počkal na to, až jak dopadne hlasování?

Asi bych počkal, protože jsme zvolili profesionální politiky, kteří se tím chtějí zabývat a jsou za to placení. Tak ať se snaží, ne?

Poslední věc, která by mě zajímala, je, jestli byste uděloval milosti nebo jestli máte v plánu vyhlásit amnestii? Jde o dvě různé věci upravené různými částmi ústavy. Amnestii bych rozhodně nevydal, neudělil, protože vím, že Klausova amnestie, případně Klausova-Nečasova byla jednou z největších pohrom, která nás postihla.

Podryla totiž důvěru lidí v právní stát a v to, že jsou tady férová pravidla pro všechny. Jak se cítí ten, kdo dodržel pravidla a neuspěl, zatímco úspěch slavili ti, kteří pravidla obešli? Pro nás to bylo něco zásadně hrozného. Takovou amnestii ne.

Milost je samozřejmě něco jiného. Jde o individuální lidské osudy a rozhodně bych je uděloval.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/2325685-horacek-prezident-ma-byt-akter-vladu-oprenou-o-kscm-bych-nejmenoval>

Spory o Jeruzalém

6.12.2017 ČT 24 str. 02 21:31 Horizont

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

A stejné téma ještě jednou, podrobněji, s Martinem Rieglem. Politickým geografem z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, dobrý večer.

Martin RIEGL, politický geograf, **FSV UK**

Dobrý večer přeji.

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

Jak celá tato věc naruší tradiční vztahy USA a jejich spojenců? Ať už se budeme bavit o Francii, která má v regionu své zájmy, nebo třeba o Turecku, jakožto o spojenci NATO?

Martin RIEGL, politický geograf, **FSV UK**

Zejména ten symbolický dopad může být v nejbližší době nejenom zajímavý. Nicméně na druhou stranu musíme vnímat Francii jako stát, /nesrozumitelné/ valné shromáždění, parlament, už dávno poměrně doporučil uznání Palestiny, což znamená, že stojí na trošku jiné straně než Spojené státy. Ani při tom hlasování v OSN v roce 2012, po navýšení statutu Palestiny /nesrozumitelné/ na jiné straně. Takže si myslím, že tohle to spíš jenom přibude jako další, další /nesrozumitelné/ vzájemných vztahů a ohledně Turecka, to je samozřejmě velká otázka. Tam spíš bych se obával zhoršení /nesrozumitelné/ v poslední době, v posledních letech zlepšoval.

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

V každém případě jde o výrazný jednostranný krok USA, zatím globálně odmítaný. Může se i v tomto nakonec najít spojenec? Kdo by podle vás tomu byl nejbližší?

Martin RIEGL, politický geograf, **FSV UK**

To je poměrně složitá otázka. Samozřejmě mohou to být státy, které historicky z roku 1980 měly ambasády v Jeruzalémě, považovaly za hlavní město, mohou to být státy, které /nesrozumitelné/ právě před tím hlasování v OSN o statusu Palestiny, což byla Kanada, v té současné době za premiéra /nesrozumitelné/ asi nepřichází v úvahu. Mohou to být maršálové /nesrozumitelné/, kde má, kde mají Spojené státy poměrně velký vliv. Ale ohledně té rezoluce /nesrozumitelné/ Česká republika. Takže to bude i takový oříšek pro zahraniční politiku České republiky bezpochyby.

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

Situace v regionu eskaluje, to vidíme. Jaký dopad to podle vás bude mít na ty stávající konflikty? Prohloubí je to?

Martin RIEGL, politický geograf, **FSV UK**

Já se nedomnívám, že by to mělo přímý dopad na průběh ten konfliktů, ale ona tam jedna věc je samozřejmě /nesrozumitelné/ íránské soutěžení a já se domnívám, že Írán /nesrozumitelné/ symbol toho využít jako v určitou legitimizaci svého režimu a posilování /nesrozumitelné/, bude to hodně /nesrozumitelné/. Což samozřejmě bude nepříjemné pro státy, jako je Saúdská Arábie či Egypt. Kde se domnívám, že prezident Trump spíše sázel na to, že politické náklady vůči /nesrozumitelné/ nebude příliš vysoké. Možná, pakliže Saúdská Arábie bude /nesrozumitelné/, řekněme, vymezit, vymezit proti Íránu a zastat tvrdou pozici, tak se tam i do určité míry /nesrozumitelné/.

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

Vy jste to tady už načal a pojďme se na to podívat trošku blíž. Jak si Trump poradí se strategickým partnerem, jako je právě třeba Egypt? Protože Egypt před tím krokem také varuje.

Martin RIEGL, politický geograf, **FSV UK**

Já se domnívám, že /nesrozumitelné/ předpokládali, že teda jaksí nebude příliš prudká. Jedna věc je samozřejmě, jaká je reakce pro média a druhá jsou, řekněme, nějaké citlivější /nesrozumitelné/ samozřejmě mohou komunikovat. A ta oficiální pozice může být odlišná, řekněme, od té skutečné nálady. Pravděpodobně Washington bude sázet na to, že pro Saúdskou Arábii Egypt a obdobné státy /nesrozumitelné/ boje proti extremismu, spolupráci na poli byznysu, zejména /nesrozumitelné/ Saúdské Arábie bude, bude prioritnější. A tohle to bude téma, které samozřejmě nějakou dobu se bude /nesrozumitelné/, ale potom vstoupí do pozadí.

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

Říká politický geograf Martin Riegl. Děkuju, že jste byl dnes večer s námi.

Martin RIEGL, politický geograf, **FSV UK**

Přeji hezký večer, na shledanou.

Vizitka Michala Horáčka

6.12.2017 ČT 1 str. 08 19:00 Události

Michal KUBAL, moderátor

Michal Horáček se narodil v Praze, v současnosti žije v Roudnici nad Labem. Je podruhé ženatý. Jeho prastrýcem byl chemik Jaroslav Heyrovský, první český nositel Nobelovy ceny. Sám po maturitě zamířil na tehdejší **fakultu sociálních věd** a publicistiky. V roce 1974 ho z ní vyloučili. Znovu vystudoval až po převratu. Má doktorát z fakulty humanitních studií Univerzity Karlovy. Nejdřív pracoval jako dělník, až v roce 1986 začal psát o kultuře do Mladého světa. Psal i texty k úspěšným písním a působil jako neoficiální sázkař na dostizích v Chuchli. Odsud vzešlo i jeho podnikání. V roce 1990 založil společnost Fortuna, kterou s dalšími majiteli po 14 letech prodal investorům. Poprvé se v centru pozornosti ocitl na podzim 1989 jako spoluautor iniciativy Most, která zprostředkovala jednání mezi komunisty a Občanským fórem.

Michal HORÁČEK /26. 11. 1989/

Moji milí, dívám se vám do tváře a dívám se taky támhle na tu naši krásnou velebnou katedrálu. A říkám si, že jsou věci okamžité a jsou taky věci věčné. A k těm věčným patří i jedno z nejtěžších a nejkrásnějších umění, odpouštět.

Rozhovor s hlavním ekonomem Patria Finance Janem Burešem

6.12.2017 Rádio BBC str. 01 07:45 Alter Eko

Michael ROMANCOV, politický geograf z **Fakulty sociálních věd** na Institutu politických studií v roli moderátora

Dobrý den, dámy a pánové, vítám vás u dalšího dílu pořadu Alter Eko. Mé jméno je Michael Romancov, působím na **Fakultě sociálních věd** na Institutu politických studií a dnešním dílem otevíráme novou sérii, ve které se vlastně pokusíme zprostředkovat takovou predikci z roku, z roku 2018, kde ve světě bychom se mohli setkat s těmi takzvanými bílými nebo černými labutěmi. A mým dnešním hostem je hlavní ekonom společnosti Patria Finance, pan Jan Bureš. Dobrý den.

Jan BUREŠ, hlavní ekonom společnosti Patria Finance

Pěkný den.

Michael ROMANCOV, politický geograf z **Fakulty sociálních věd** na Institutu politických studií v roli moderátora

V roce 2003, to znamená, příští rok tomu bude 15 let, Jim O'Neill, známý ekonom z banky Goldman Sachs, napsal ten slavný, dnes už slavný článek Dreaming With BRICs: The Path to 2050 a vlastně tam nebo díky tomuhle tomu článku vytvořil tu dnes slavnou skupinu BRICs. Po těch patnácti letech, jak to s touhle tou skupinou vypadá, co do toho příštího roku si myslíte, že od těch aktérů můžeme čekat?

Jan BUREŠ, hlavní ekonom společnosti Patria Finance

Tak myslím si, že od té doby, kdy Jim, Jim O'Neill skutečně dal dohromady tuto zkratku, se hodně změnilo a to hlavní, co je jiné, si myslím, že ta skupina zemí není zdaleka tak homogenní, jak se zdá, řekněme, z počátku

po nějakých těch pěti, deseti letech. Sama investiční banka Goldman Sachs už nepracuje s tou zkratkou BRICs tak aktivně jako v minulosti a vlastně částečně ustoupila od používání tohoto silného příběhu a minimálně v tom hlavním analytickém aparátu a já si myslím, že skutečně ti hlavní členové se vydali každý trochu jiným směrem v tuto chvíli se dá říct, že ho, že jich, že je tu víc věcí, které je rozděluje, než spojuje. Máme zde mezi nimi samozřejmě země, které aspirují na to být určitými demokraciemi, Indie, částečně Brazílie, máme zde země, které za demokracie vůbec považovat nemůžeme, jako Čína, částečně také Rusko. Také se v souvislosti s tímto je třeba podívat na strukturu podnikové sféry. Máme zde země, které, kde většina, většina, řekněme, podniků zásadních, včetně finančního systému funguje na privátní bázi, zase opět například Brazílie, částečně Indie, máme zde na druhé straně Čínu, kde vlastně všechny velké banky jsou vlastněné státem a stát hodně mluví i do fungování strategických podniků. Jsou to hodně různé příběhy i z hlediska toho, jaké růstové tempo tyto ekonomiky mají, jak se vyrovnávají s nerovnováhami, jak se vyrovnávají s narůstajícím vnitřním zadlužením, takže řekl bych, že v tuto chvíli je tu víc věcí, které je rozděluje, než spojuje.

Michael ROMANCOV, politický geograf z **Fakulty sociálních věd** na Institutu politických studií v roli moderátora

Tím jsme se podle mého názoru v zásadě trošičku dotkli jakoby toho širšího politického rámce a nějaké ekonomické reality. Jak byste viděl vlastně, že se bude vyvíjet vztah těchto dvou klíčových složek, to znamená, politika a ekonomika? Které těžké váhy na jedné nebo na druhé straně můžeme očekávat, že v příštím roce se budou snažit ovlivnit jedna druhou?

Jan BUREŠ, hlavní ekonom společnosti Patria Finance

Tak já jsem ekonom, takže logicky spíše sleduju ty ekonomické aspekty, nicméně myslím si, že na té vrcholné úrovni G20 se to nedá od sebe úplně jednoduše odtrhnout. Myslím si, že ty věci jsou propojené a těch ústředních témat já tam vidím několik v dnešní době. Střetávají se nám tady dvě vidění světa a jedno z nich, si myslím, nahrává nějaké větší otevřenosti světového obchodu a to druhé větší uzavřenosti, a to si myslím, že tady nevede úplně jednoduchá dělící čára tak, jak jsme byli zvyklí mezi Západem a Východem. Ty postoje jsou různé a různě motivované a myslím si, že bude zajímavé sledovat, jak se to, jak se to bude dále vyvíjet. Probíhá to, když se podíváme do globální ekonomiky, v tuhle chvíli v souběhu s tím, že vidíme poměrně setrvalý úbytek chudých lidí globálně, ale to stírání těch rozdílů mezi jednotlivými zeměmi, mezi, dejme tomu, vyspělým Západem a rozvíjejícími se ekonomikami, tak je vykoupeno tím, že nám narůstají sociální rozdíly uvnitř řady západoevropských ekonomik, ale i uvnitř těch rozvíjejících se ekonomik, a to je trend, který samozřejmě vyvolává politické pnutí daleko výraznější v těch demokratických zemích a je to taková pro mě dost nečitelná skrumáž, ze které uvidíme, co bude. V řadě, v řadě, řekněme, západních zemí, včetně Spojených států, vidíme z tohoto důvodu právě snahy nebo hlasy, které volají, volají po větší uzavřenosti tamních ekonomik a zatím, zatím není úplně jednoznačně jasné, jakým směrem se to dále vyvine. Takže uvidíme, uvidíme. Pro mě tam řada otázek zůstává otevřených a je jasné, že pro menší otevřené ekonomiky, jako je Česko, je vždycky výhodnější, když fungujeme v systému nějakých multilaterálních dohod, které zajišťují otevřenost, otevřený přístup na zahraniční trhy a poměrně rovné zacházení i s investory menšími, z menších ekonomik, jako jsme my.

Michael ROMANCOV, politický geograf z **Fakulty sociálních věd** na Institutu politických studií v roli moderátora

Nemůžu se nezeptat. Vlastně máme rok v Bílém domě nebo budeme mít rok v Bílém domě Donalda Trumpa, což je člověk, který, když se ujal úřadu, tak celkem jednoznačně, a on to deklaroval i v té kampani, že chtěl v podstatě rozmetat ty snahy Obamovy administrativy, vytvoření Transpacifického, Transatlantického partnerství a tak dále. Na ekonomickém fóru v Davosu vlastně loni překvapivě pro mnoho lidí čínský prezident Si Ťin-pching vystoupil jako ten hlavní ochránce volného, volného obchodu. V tomto ohledu, myslíte si, že Amerika se drží toho, co chtěl Trump, nebo že tam je nějaký kompromis? Můžeme s tou Čínou jaksi do, řekněme, toho příštího roku počítat jako s ochráncem volného obchodu v tom slova smyslu, jak jsme tomu rozuměli?

Jan BUREŠ, hlavní ekonom společnosti Patria Finance

Čistě krátkodobě si myslím, že ano, ale dlouhodobě, tam je velký rozdíl mezi tím, co, proč, vlastně ten motiv, proč Čína je advokátem volného obchodu. Tam jsou ty zájmy poměrně takový jasné definované a definované z pozice Číny jako takové a nesázel bych asi na to, že Čína dlouhodobě bude advokátem volného obchodu takového, který my si tady představujeme. Je pravda, že s Donaldem Trumpem přišla v první řadě jistá nepředvídatelnost, takže těžko říct, co, co bude další rok. To si myslím, že je jeden aspekt důležitý. Druhá věc

je, že, jak jsem zmínil ty multilaterální dohody velké bohužel jako ustupují v tuhle tu chvíli do pozadí, a to nechává prostor, větší prostor Číně, která na jednu stranu je advokátem volného obchodu, na druhé straně je taky velkým propagátorem svých vlastních podniků z pozice, z pozice zahraničních investorů a tady bych řekl, že ty motivy nemusí být vždycky tak čisté, protože jsou to většinou podniky, které jsou úzce propojeny s čínskou politikou a není to něco, řekl bych, na českém území, jako když u nás investuje, řekněme německá nebo holandská společnost nějakou krystalicky jasnou korporátní strukturou. Ne vždycky tomu tak taky musí být, ale, ale myslím si, že tady je určitý rozdíl a proto si myslím, že tu Čínu nelze vnímat jako nějakého ideálního advokáta volného, volného zahraničního obchodu.

Michael ROMANCOV, politický geograf z **Fakulty sociálních věd** na Institutu politických studií v roli moderátora

Jasně. Trump podle mého neoborného názoru ekonomického v podstatě sliboval v Číně, já pro to použiju termín "obchodní válka", možná je to příliš drsné. Dovedete si představit obchodní válku mezi, řekněme, Spojenými státy a Čínou nebo Evropskou unií a Čínou v blízkém časovém horizontu?

Jan BUREŠ, hlavní ekonom společnosti Patria Finance

Samozřejmě, dá se představit ledacos a vyloučené to není. Riziko takového scénáře, který naznačujete, zvyšuje ta nepředvídatelnost Donalda Trumpa, což je něco, s čím diplomaté ani z rozvíjejících se trhů neumí pořádně pracovat a takže to riziko tady určitě je. Na druhou stranu, já si myslím, že Donald Trump pouze vysílá určité signály v tuhle tu chvíli, že hodlá ty obchodní dohody vyjednávat opravdu bilaterálně, individuálně, vlastně pro Spojené státy jako takové vyjednávat lepší podmínky, že mění ten režim fungování jako takový a to si myslím, že je zajímavý signál i pro nás do Česka, protože to z mého pohledu přes veškeré problematické body, které Evropská unie má, je pádným, argumentem, proč ji brát pořád hodně vážně, protože pro malé ekonomiky je to příležitost, jakým způsobem nechat svůj hlas zaznít a jakým způsobem komunikovat i svoje zájmy. To neznamená, že prosadíme úplně všechno, co si, co si vymyslíme, ale je to, je to způsob, jak nechat svůj hlas zaznít a ta alternativa si, myslím, je, že je pouze nechat se nějakým způsobem ovládat nebo pasivně přijímat skutečně to, co na nás dopadá zvenku z těch bilaterálních dohod, které si myslím, že v hlavě má právě Donald Trump v tuto chvíli.

Michael ROMANCOV, politický geograf z **Fakulty sociálních věd** na Institutu politických studií v roli moderátora

Dámy a pánové, náš pořad končí. Já ještě jednou děkuji Janu Burešovi. Díky moc, že jste přišel.

Jan BUREŠ, hlavní ekonom společnosti Patria Finance

Děkuju za pozvání.

Michael ROMANCOV, politický geograf z **Fakulty sociálních věd** na Institutu politických studií v roli moderátora

A vám všem přeje příjemný den, na shledanou.

Kam směřuje Michail Saakašvili?

6.12.2017 ČT 24 str. 07 21:31 Horizont

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

A naším hostem, tady ve studiu, je Jan Šír, z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý večer, vítejte.

Jan ŠÍR, politolog

Dobrý večer.

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

Michail Saakašvili. Jak vy to vidíte? Padouch nebo hrdina? Kam tento člověk vlastně míří?

Jan ŠÍR, politolog

Myslím si, že míří tak vysoko, jak to jen půjde. Je to génus komunikace, je to člověk nebo osobnost velice charismatického vzezření i chování. Je to politický živel. Poté, co neuspěl v Gruzii, jeho strana prohrála /nesrozumitelné/ na Ukrajinu, jednu dobu řídil z pozice gubernátora oděskou oblast. Ukázalo se, že i ta Oděsa mu začala být malá. Vstoupil na celou ukrajinskou politiku.

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

Michail Saakašvili velmi ostře kritizuje korupci. Může se stát, řekněme, časem, určitou tváří nebo ztělesněním právě toho protikorupčního tažení?

Jan ŠÍR, politolog

Já si myslím, že téma korupce patří k těm nejsilnějším v současné Ukrajině, což je dáno tím, že ukrajinský stát jako takový stále vykazuje značné slabiny, co do efektivního fungování. Saakašvili má reputaci ještě z dob, kdy řídil Gruzii skutečně bojovníka proti korupci v Gruzii. Z tohoto postu, v tomto svém snažení, zaznamenal mimořádné úspěchy. S tím se pojila i určitá očekávání, co do jeho nástupu na ukrajinskou politickou scénu. Ukazuje se, že stávající státní struktura, včetně prezidenta Porošenka má momentálně asi silné karty v rukou. Narážím na ty nahrávky, které byly zveřejněny včera, které by toto Saakašviliho image mohly značným způsobem poškodit.

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

Napadá mě, jestli Ukrajinu čekají, v souvislosti s touto věcí, další, řekněme, masivní protesty v ulicích. Protože to by nebylo poprvé. Saakašvili už do ulic své lidi dostal.

Jan ŠÍR, politolog

Těžko říci. Já si myslím, že nutně ne. Je to dáno nejenom tím, že momentálně podpora jak Saakašviliho osobně, tak v jeho strany, kterou založil, toho ruchu nových sil je relativně mizivá. A i podle dat sociologických šetření, která máme k dispozici, je zjevné, že podpora Ukrajinců pro to, pro nějaké další protesty, vůbec /nesrozumitelné/ nějakou revoluci, je relativně nízká a dovolím si tvrdit, že to není v zájmu patrně nikoho. Za situace, kdy země se fakticky nachází stále ve válečném stavu s ruskou federací.

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

Říká Jan Šír, děkuji, že jste byl dnes večer s námi.

Jan ŠÍR, politolog

Děkuju za pozvání.

Rozhovor s politologem z Fakulty sociálních věd UK Josefem Mlejnkem

5.12.2017 ČRo Plus str. 01 11:34 Interview Plus

Michael ROZSYPAL, moderátor

Prezident dnes přijme demisi vlády Bohuslava Sobotky. Od zítřka bude mít týden Česko dva premiéry. Prezident Miloš Zeman jmenuje Andreje Babiše předsedou vlády zítra, ten se tak stane designovaným premiérem, plné pravomoci ale získá při jmenování svých ministrů o týden později. O možné podpoře své menšinové vlády chce Andrej Babiš z hnutí ANO jednat v týdnu od 18. prosince postupně se všemi sněmovnami

stranami v pořadí podle výsledků voleb. V dnešním Interview Plus je mým hostem politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Josef Mlejnek. Dobrý den.

Josef MLEJNEK, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Pane Mlejнку, získá menšinová vláda Andreje Babiše důvěru už na první pokus?

Josef MLEJNEK, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já si myslím, že by ji mohla získat. Roz..., rozšiřuje, rozšířil se, nebo často se lze setkat s tvrzením, že ten první pokus je takový jen tak do větru, že hlavní bude až ten případný druhý. Já si myslím, že by mohl vyjít, nebo že Andrej Babiš určitě bude usilovat o to, aby získal důvěru již napoprvé, aby se to sestavování vlády nějak zbytečně neprotahovalo, koneckonců, kdyby mu to nevyšlo na poprvé, tak ty další pokusy, ten druhý pokus zase má v rukou Miloš Zeman, ten zase avizoval, že Andreje Babiše bude pověřovat skoro pořád, jakoby donekonečna.

Michael ROZSYPAL, moderátor

No, tak on má pokusy dva, prezident.

Josef MLEJNEK, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dva, ano, on má dva, pak oni mají i ten třetí, protože mají předsedu parlamentu, ale i ten druhý pokus je tedy v rukou prezidenta a byť existuje samozřejmě aliance Babiš - Zeman, tak je to účelový, účelové spojení a myslím si, že by Andrej Babiš byl možná radši, kdyby byl samozřejmě nezávislejší na prezidentu.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Je ten výrok prezidenta Zemana, když pověřoval Andreje Babiše jednáním o vytvoření vlády, že jej klidně jmenuje premiérem podruhé, je tento krok nebo tento výrok vlastně i nátlakem na další strany: "Podívejte se, jestli nedostane Andrej Babiš důvěru na poprvé, bude mít i druhý pokus."

Josef MLEJNEK, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Samozřejmě, je to součástí toho spojení, je to tlak na ostatní politické strany, aby v uvozovkách řečeno "dostaly rozum" a tu vládu nějakým způsobem podpořili a alespoň v parlamentu alespoň třeba tak, že odejdou z toho sálu a tak dál a tím se ostatním politickým stranám jasně říká: "Nespoléhejte na to, že by někdo jiný než Andrej Babiš sestavoval vládu, třeba i z hnutí ANO, nedělejte si naděje, že když nepodpoříte ten první pokus, tak ty další situace budou nějaké lepší." A i v tom možná je samozřejmě hrozba třeba taková, že když nebude vládnout, tak budou předčasné volby a když ...

Michael ROZSYPAL, moderátor

Předčasné volby by mohly nahrávat hnutí ANO?

Josef MLEJNEK, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, tak určitě, určitě ano. Ten poslední průzkum, co byl zveřejněn teď v České televizi o víkendu, tak podle něho má hnutí ANO 30 %, vyskočili tam Piráti a TOP 09 a STAN se potácejí těsně nad tou 5% laťkou, lidovci dokonce byli v tom průzkumu po dni, ČSSD taktéž těsně nad 5% laťkou, takže ty předčasné volby v tuto chvíli asi ostatní strany musí vnímat jako spíš riziko než něco pozitivního.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Vy jste, pane Mlejnků, zmínil, že tady funguje jakási aliance Miloš Zeman - Andrej Babiš. Na základě čeho tak ale soudíte? Protože minimálně Andrej Babiš popírá, že by došlo k vytvoření nějakého mocenského paktu nebo k vytvoření nějakého spojení.

Josef MLEJNEK, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak vychází to samozřejmě jednak z výroků obou politiků, i z výroků vlastně Miloše Zemana, i z toho jeho přístupu k sestavování vlády, z toho, jak říkal, že bude Andreje Babiše, že ho pověří podruhé a i z toho třeba vyjádření, že když nevyjde ten třetí pokus, tak prezident může, může, ale nemusí rozpustit sněmovnu a vypsát nové volby a tím tak trochu naznačil, že možná i čtvrtý nějaký pokus nebo pátý, pořád by možná byl v rukou Andreje Babiše. Miloš Zeman nebo Andrej Babiš v tom spojení dává jaksi do hry na stůl to, že hnutí ANO nepostavilo vlastně prezidentského kandidáta, což Miloši Zemanovi usnadňuje znovuzvolení.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Podle ústavy by byl možný nějaký čtvrtý nebo pátý pokus, pokud by ani případná třetí vláda nezískala důvěru, tak by mohl být další pokus?

Josef MLEJNEK, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Teoreticky ano. Miloš Zeman to tak řekl. Tam, v ústavě je skutečně napsáno, že když ten třetí pokus nevyjde, tak prezident může, ne, že musí, může rozpustit sněmovnu. Ústava neříká, co ještě jiného ale může, takže je to otevřená věc, ten ...

Michael ROZSYPAL, moderátor

A to by nebylo tak, že by vládl prostě ten třetí premiér, v tomto případě teda pravděpodobně asi Andrej Babiš, až do nějakého dalšího vyústění, pravděpodobně do voleb?

Josef MLEJNEK, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

To je samozřejmě velmi sporná věc, poněvadž to nikdy zatím nenastalo. Ani ústavodárce si tím příliš nelámali hlavu. Já to tvůrcům ústavy nevyčítám, poněvadž pokud ani třetí pokus o sestavení vlády nevyjde, znamená to, že v parlamentu je nějaká zablokovaná situace a logicky, logickým řešením je vypsání nových voleb, takže samozřejmě těžko vyčítat, že tvůrci ústavy ne, si nedovedli představit Miloše Zemana, Andreje Babiše a jejich mocenské vrtochy, ale ...

Michael ROZSYPAL, moderátor

A to by byl postup asi na hraně ústavnosti a to by musel pravděpodobně rozhodnout Ústavní soud.

Josef MLEJNEK, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ano, na to reagovala celá řada lidí, včetně ústavních právníků a ta debata nevyznívala nijak jako jednoznačně. Nikdo vlastně pořádně neví, co by se pak mělo dít a jaké kroky by byly ústavní a jaké už třeba nikoli.

Michael ROZSYPAL, moderátor

A když se vrátíme teď zpět k tomu prvnímu pokusu, který nás čeká, zítra bude Andrej Babiš jmenován premiérem, tak na základě čeho vy opíráte tu vaši domněnku, že by mohl získat důvěru už na poprvé, protože zatím tu možnost nějaké podpory připouštějí, byť s podmínkami jenom komunisté, Okamurova SPD na druhou stranu říká, že by chtěli do vlády, že rozhodně nebudou tolerovat nebo podporovat menšinový kabinet a další strany jsou skeptické.

Josef MLEJNEK, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ano, ano, ale přeci jenom komunisté, SPD nějakým způsobem dali jistou vstřícnost, spolupracují s hnutím ANO při obsazování parlamentních funkcí, takže lze očekávat, že možná, já neříkám vůbec, že jistě, ale že možná

ta vláda by mohla projít, takže by se domluvil Andrej Babiš s komunisty a s Tomim Okamurou na nějaké formě té podpory ...

Michael ROZSYPAL, moderátor

Co bude podle vás ten rozhodující faktor? Co o tom rozhodne, jestli ta vláda dostane, nebo nedostane důvěru?

Josef MLEJNEK, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Rozhodne o tom především to, jestli se dovede Andrej Babiš domluvit s těmi stranami, o kterých jsem hovořil, pak samozřejmě může vstoupit do hry i nějaký tlak na nějaké vybrané jedince z jiných stran, to nevíme, a pokud něco takového vstoupí do hry, tak se o tom případně dozvíme asi až v den toho hlasování. Dále potom Andrej Babiš tu vládu sestavuje tak, že jsou tam ministři za ANO nebo avizoval, že ji sestaví, takže jsou tam ministři za ANO, plus jaksi nestraničtí, on říká odborníky, tak jako já teď nechci diskutovat o míře odbornosti, prostě nepolitičtí, formálně nepolitičtí ministři. Takovýto model je u české veřejnosti hodně populární a navíc Andrej Babiš avizuje, že ta vláda by zvyšovala důchody a snižovala daňovou zátěž a tak dál, ... představuje veřejnosti nějaký lákavý program. Já si myslím, že se snaží vyvolat tlak na veřejnost nebo se snaží, nebo bude se snažit pomocí politického marketingu tu vládu veřejnosti co nejlépe prodat a tím vyvolat tlak na ty ostatní politické strany, protože pokud se pak postaví vládě, která je vlastně, nebo bude populární díky nějaké kampani reklamní a tak dál, tak jim hrozí další ztráta popularity a ten vývoj posledních, poslední vývoj preferencí, o kterém jsem hovořil, samozřejmě je to jedna agentura, tak člověk si může položit otázku, nakolik ty výsledky jsou přesné. Stejně je tam statistická chyba plus minus, já nevím, jedna až tři procenta, ale na druhou stranu, já se jim moc nedivím, nebo odpovídá to tak nějak náladám veřejnosti, takže ta hrozba předčasných voleb pak může přimět některé strany, že nějakým způsobem nechají tu vládu projít. Ona by mohla třeba projít i tak, že stačí, když 45 lidí odejde ze sálu a to už pak postačuje, jenom ten počet poslanců hnutí ANO, aby ta vláda prošla.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Josef Mlejnek je hostem v dnešním Interview Plus. Pane Mlejnkou, je pro ostatní strany, a teď mám namysli na jedné straně hlavně ODS a na druhé straně lidovce a sociální demokraty, výhodné to, že odmítají nabídky Andreje Babiše jít do vlády?

Josef MLEJNEK, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

To je zásadní otázka dnešních dní, týdnů, dnešní doby. Krátkodobě samozřejmě se to jeví výhodné. Oni mají dost pádné důvody, proč do té vlády nechtějí. Určitě je to důvod ten, že Andrej Babiš je trestně stíhán, ano, teď má zase imunitu, protože byl zvolen poslancem, ale fakticky ...

Michael ROZSYPAL, moderátor

O vydání bude rozhodovat sněmovna.

Josef MLEJNEK, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Fakticky to lze vnímat tak, že je pořád trestně stíhán, plus ty strany v kampani předvolební tvrdily voličům, že s Babišem nikdy. V případě třeba ODS je tam i vážný programový spor ohledně EET a takže se zdá, že samozřejmě oni mají pro to pádné důvody. Bojí se i reakce vlastního elektorátu a že jim nic jiného vlastně nezbyvá, než říci Andreji Babišovi jasné "ne", ale ...

Michael ROZSYPAL, moderátor

No, ale promiňte, že vám vstupuji do řeči, když se podíváme na situaci u ODS, tak Andrej Babiš je přes sociální sítě vyzýval, ať s ním jdou do vlády, že mají dohromady 103 mandátů. Nebylo by i pro voliče ODS přijatelnější, kdyby občanští demokraté řekli: "Toto jsou naše podmínky a jednáme s hnutím ANO o toleranci nebo o možné vládě."

Josef MLEJNEK, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já si myslím, že z dlouhodobějšího hlediska by to bylo přece jenom lepší řešení. Tady ta tvrdá opozice vlastně nutí Andreje Babiše k tomu, aby spolupracoval s Okamurou a komunisty. Samozřejmě to, tím nechci říct, že ty strany demokratické nebo v tom Demokratickém bloku nebo ty ostatní strany kromě ANO a těch extremistů, že jsou vinny tím, že jo, to je, samozřejmě, je to rozhodnutí Andreje Babiše, že jo, s kým jedná a nejedná. Ale nějakým způsobem ho do toho tlačí a Andrej Babiš zároveň několikrát, mnohokrát, myslím, dával najevo, že by preferoval určitě vládní koalici nebo nějakou spolupráci s některou z těch, jak se teď říká demokratických stran. Čili v tom jednání s ním ty strany mají co nabídnout, mají nějakou hodnotu pro něj. Jenomže pro něj je to lepší řešení, než ta koalice s komunisty a SPD a tudíž ...

Michael ROZSYPAL, moderátor

Na druhou stranu, ODS asi ...

Josef MLEJNEK, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

... v tom vyjednávání nebyly, nebyly úplně, úplně ty, ty, ta ODS nebo jiné strany, nemusely by být úplně v koutě při tom vyjednávání.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Nemusely by být možná v koutě, ale na druhou stranu se asi obávají toho, že kdyby došlo k vytvoření takové koalice, tak by Andrej Babiš i nadále mohl prosazovat některé věci ve sněmovně právě třeba s komunisty nebo s SPD nebo s lidovci a sociálními demokraty a tak dále.

Josef MLEJNEK, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Máte pravdu. To by mohl, ale takový je volební výsledek a problém je v tom, že ty ostatní strany nezaznamenaly v těch volbách, kdoví jak skvělý výsledek i ODS, která má lepší výsledek o pár procentních bodů než posledně, tak sice je druhá nejsilnější strana, ale je to něco málo přes 10 %. Taková je prostě situace. Ta výchozí pozice k těm jednáním s Andrejem Babišem jako není výhodná, to, o tom není žádný spor ...

Michael ROZSYPAL, moderátor

Pardon, byla by i zničující účast ve vládě s Andrejem Babišem pro ty ostatní takzvané demokratické strany?

Josef MLEJNEK, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Zničující by být nemusela, protože tady se všeobecně soudí, že vládnutí, spoluvládnutí s Andrejem Babišem má zničující účinek a já si myslím, že to není tak úplně pravda, poněvadž ten špatný výsledek ČSSD byl dán i tím že oni udělali řadu chyb a sami mají analýzu stranickou, kde se ty chyby vyjmenovávají a ta jedna z chyb byla taková, že nebylo úplně politicky, a to zdůrazňuji, politicky moudré útočit tak tvrdě na Andreje Babiše těsně před volbami. Velkou roli si myslím, sehrála třeba kauza lithium, kterou Andrej Babiš dokázal politicky vytěžit ve, ve svůj, ve svůj prospěch.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Trojvládní sociální demokracie možná nebo nějaká vnitřní nečitelnost?

Josef MLEJNEK, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

A dále potom je to, je to ta vnitřní nečitelnost, plus některé věci jako třeba zákaz kouření, který byl hodně spojen, prosazoval ho ministr zdravotnictví Ludvík, tak to je věc, která pro tradiční voliče ČSSD určitě jako nebyla, není atraktivní, čili ...

Michael ROZSYPAL, moderátor

Čili podle vás automaticky vládnutí s hnutím ANO, které je teď v úplně jiné pozici, protože vyhrálo volby s výrazným rozdílem, tak nemusí být pro ty ostatní strany automaticky, nevím, jestli likvidační, ale politicky problematické?

Josef MLEJNEK, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ano, automaticky likvidační být nemusí, politicky problematické samozřejmě už jen z toho důvodu, že Andrej Babiš je trestně stíhaný. Oni musejí nějak voličům vysvětlit, proč jdou do vlády z trestně stíhaným člověkem, byť půl roku každý den snad prostě dají tvrdé stanovisko, že s takovým člověkem nikdy, ale jenom, jenom si myslím, že není, nemusí platit, že každé vládnutí s Andrejem Babišem musí být pro tu stranu automaticky likvidační. Hodně záleží na tom, jak se k tomu postaví, ale samozřejmě vládnout s Andrejem Babišem by bylo hodně těžké a ta obava, že to pro tu stranu může znamenat i likvidaci nebo zhoršení preferencí, to samozřejmě je namístě, je to pádná obava. Na druhou stranu, pokud ty strany zvolí tu možnost - tvrdá opozice, žádná spolupráce, tak se odsoudí do takové role, že budou moct maximálně tvrdě kritizovat vládu, pak i s přihlédnutím k situaci na mediální scéně si musí člověk položit i otázku, nakolik k tomu budou mít prostor, nějaký samozřejmě, doufám, ano, ale ten prostor nemusí být tak skvělý nebo tak široký, jako třeba byl v tom minulém volebním období a i strany, které byly v tom uplynulém volebním období v opozici, tak nedá se říct, že by na tom nějak, kdovíjak vydělaly některé, třeba TOP 09. Tak ta byla v opozici a ten volební výsledek byl taktak, že se dostala do parlamentu. TOP 09 samozřejmě obrovsky uškodilo i to, že se rozešli se Starosty, poněvadž, když sečteme Starosty a TOP 09, tak je to skoro stejné jako 2013.

Michael ROZSYPAL, moderátor

A dá se, dá se obecně vysledovat nějaký fakt nebo nějaké vysvětlení toho, proč se opozičním stranám v těch posledních čtyřech letech nedaří těžit z toho, že jsou v opozici? Protože v minulosti jsme viděli jasný trend. Strana v opozici už měla nějaký bonus popularity jenom díky tomu, že je v opozici.

Josef MLEJNEK, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já si myslím, že to je dáno v zásadě dvěma faktory. První faktor je ten, že České republice se mimořádně ekonomicky daří, zažíváme hospodářský boom, a to samozřejmě nemusí být zdaleka, zdaleka jenom jako zásluha vlády, prostě je nějaký růst, nějaký růst ...

Michael ROZSYPAL, moderátor

Ale opozici se hůř kritizuje.

Josef MLEJNEK, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Je nějaký růst globální ekonomiky a vláda prostě má i z velké části štěstí, že se zrovna ujala moci v době, kdy prostě ten boom existoval a Andrej Babiš dokáže, pardon, dokáže toho boomu využít. On slíboval, že bude líp a může voličům skutečně se vykázat nějakými výsledky, že jako líp je a potom další věc je to, že Andrej Babiš umí dělat politický marketing, nebo má kolem sebe lidi, kteří to umí a dokáže nějakým způsobem velmi účinně získávat podporu veřejnosti a jako i ty kauzy, které třeba ty opoziční strany vůči němu nebo skoro celé to volební období používaly, tak on je dokáže pomocí toho marketingu jaksí obrátit ve svůj prospěch a ...

Michael ROZSYPAL, moderátor

A pardon, že vám teď vstupuji do řeči, ale on evidentně ten politický marketing využívá i právě při té, při tom sestavování té menšinové vlády, kterou i vy jste zmínil, nazývá vládou odborníků nebo takovou polopolitickou vládou. Pokud menšinová vláda tedy dostane důvěru Poslanecké sněmovny, bude silná, bude stabilní?

Josef MLEJNEK, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

To bude hodně záležet na tom, jakou bude mít tu parlamentní podporu, jestli to získání důvěry bude opravdu mimořádnou ad hoc záležitostí, že se z těch či oněch důvodů ta vláda nechá projít, anebo jestli vznikne nějaká trvalejší koalice, třeba taková, jaká teď byla za tím obsazováním funkcí v parlamentu, to znamená, že bude

nějaký vládní tábor, že budou tu vládu podporovat ti komunisté a Okamura, popřípadě by se mohlo i stát, že v průběhu času tu vládu více třeba začne podporovat, podporovat nějaká jiná strana nebo jiné strany ...

Michael ROZSYPAL, moderátor

Varianta, že by vláda hledala ad hoc podporu pro jednotlivé návrhy v určitých táborech nebo u určitých stran, ta by byla stabilní?

Josef MLEJNEK, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ta by samozřejmě moc stabilní nebyla, poněvadž to potom každý vládní návrh vlastně otevírá politickou bitvu, protože každá z těch stran si dobře uvědomuje, že to je opět příležitost, jak se ukázat, jak medializovat sebe, své pozice a tak dál, takže vláda, která vládne tak, že ad hoc pro každý důležitý zákon vyjednává speciálně podporu v parlamentu, takové vládnutí je strašně náročné, je fyzicky únavné a znamená to trvalý vlastně boj na té mediální scéně a žádná z těch dalších stran nebude tu, chtít tu podporu pro ten zákon dát té vládě jen tak jako zadarmo, lacino. Takže by samozřejmě pro tu, pro stabilitu té vlády by bylo lepší, kdyby existovala nějaká třeba neformální koalice pevnější v parlamentu.

Michael ROZSYPAL, moderátor

A pane Mlejnků, pokud vláda první menšinová vláda Andreje Babiše nedostane důvěru ve sněmovně, co se bude dít pak? Jak dlouho ta vláda může vydržet? Protože ono se nám to časově sejde s prezidentskými volbami, protože do 30 dnů od jmenování, tedy od 13. prosince, musí vláda přijít do sněmovny s žádostí o důvěru a jak víme, polovina ledna, první kolo prezidentských voleb.

Josef MLEJNEK, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

To je právě velká neznámá, že nevíme, co se bude dál dít ohledně prezidentské funkce a může Miloš Zeman obhájit mandát, ale může na Hradě taktéž zasednout někdo jiný. Ten by tam se ujal té funkce až někdy počátkem jara, ale ...

Michael ROZSYPAL, moderátor

Začátkem března.

Josef MLEJNEK, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Začátkem března, ano, ale pak máme tam nějaký únor, že jo, nebo konec ledna, tak co my víme? Dejme ..., můžeme si představit třeba takovou situaci, že Miloš Zeman neobhájí mandát, ale ještě pořád bude tím prezidentem do začátku března a ještě toho využije, toho prezidentování, aby si to teda užil, nebo aspoň, aby ještě něco důležitého udělal, že pověří Andreje Babiše tím druhým pokusem.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Čili hraje teď Andrej Babiš o to, aby co nejrychleji získal důvěru? Protože nevíme, jak dopadnou prezidentské volby?

Josef MLEJNEK, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já si myslím, že to tak může být, že z jeho hlediska to tak být opravdu může, protože je přece jen velkou neznámou, kdo usedne na Hradě. Miloš Zeman sice v průzkumech vede, ale žádný průzkum mu nepřisoudil víc jak 50 %, většinou to je nějak 30, maximálně, maximálně 40 %.

Michael ROZSYPAL, moderátor

A na druhou stranu hraje Miloš Zeman o to, aby ty lhůty co nejvíce natahoval, aby se to celé co nejvíce protahovalo?

Josef MLEJNEK, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Určit hraje o to, určitě bude usilovat o to, aby Andrej Babiš a hnutí ANO výrazně podpořilo a pro něj bude určitě důležitá hlavně ta podpora ve druhém kole, protože tam kdokoli vlastně z těch současných kandidátů, nebo skoro kdokoli se tam dostane, tak bude moci před voliči hrát tu hru, nebo se vůči nim stavět jako: Já jsem prostě "antiZeman", nebo já jsem ten, kdo vás zbaví Miloše Zemana a těch jeho nechvalně proslulých praktik nebo to ho hrubiánství a tak dál, čili má šanci na, na sebe nabalit hlasy všech, kteří prostě Zemana nechťejí, což může, může nakonec vést k tomu, že ten člověk Hrad získá a potom bude záležet na tom, jaký on bude mít vztah k Andreji Babišovi.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Pane Mlejnkou, máme v zahraničí zkušenost s vládami bez důvěry?

Josef MLEJNEK, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, s vládami bez důvěry zkušenost nějaká existuje, ale v parlamentních systémech to samozřejmě není něco, co by mělo dlouhodobě fungovat.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Protože v Česku už takové zkušenosti máme dvě - první Topolánková vláda, a pak vláda Jiřího Rusnoka.

Josef MLEJNEK, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

To ano, ale tak zejména ta první Topolánková vláda, tam se stejně pak začal odvíjet ten druhý pokus, tak víceméně nikdo se netvářil, že to je nějaké trvalé řešení. Pokud jde o vládu Jiřího Rusnoka, tak on se Miloš Zeman snažil pro tu vládu vyjednat podporu. Ten celý projekt byl zaměřen na to, že ta vláda prostě podporu v parlamentu získá, ale nezískala jí, ale nebyl to tak úplně špatný a úplně beznadějný výsledek. Čili pak to její udržování dlouhodobější ve funkci bez té důvěry bylo spíše důsledkem toho, že ten původně zamýšlený plán selhal a ...

Michael ROZSYPAL, moderátor

A známe podobné případy v zahraničí, že by vládly několik měsíců vlády bez důvěry?

Josef MLEJNEK, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Takové případy bychom našli, ale zpravidla to znamená vážnou krizi politickou, jo, nějaký nesoulad na té politické scéně, nějakou nedohodu, krizovou situaci. To určitě není řešení, které by dlouhodobě bylo nějak slučitelné se základní logikou parlamentní demokracie, protože ten ..., parlamentního politického systému, protože ta vláda musí mít důvěru parlamentu nebo parlament jí může zbavit funkce vyslovením nedůvěry.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Andrej Babiš tvrdí, že chce, aby jeho vláda fungovala jako tým, že bude řídit ministry. Richard Brabec, ministr životního prostředí, řekl v České televizi nebo řekl novinářům, že jak zná Andreje Babiše, že to bude mazec, že budou ministři pracovat i o víkendech. Jaké postavení v českém politickém systému v rámci vlády má premiér? Jak silná je role premiéra a může premiér opravdu řídit své ministry jako tým?

Josef MLEJNEK, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já si myslím, že to hodně závisí na tom, kdo je tím premiérem a jaká je politická situace. U nás, s výjimkou té Zemanovy vlády z doby opoziční smlouvy a i té, té vlády Rusnokovy a té Topolánkovy první, to jsou problematické vlády, tak zpravidla jsme měli vládu koaliční a tam samozřejmě vyměnit koaličního ministra, to znamená politickou krizi. Takže reálně nějaké přímé úkolování ministrů, jednak jako není z ústavy, nebo ústava něco takového jako nepopisuje, byť zároveň by se mohlo říct, že ani nějak úplně nezakazuje, ale ty vztahy v té

vládě hodně záleží na tom, jestli je to vláda koaliční, jaké jsou vztahy v té koalici a tak dál, i jaký je ten premiér jako člověk a politik a jakým formám řízení dává přednost.

Michael ROZSYPAL, moderátor

A při menšinové nebo jednobarevné vládě roste síla premiéra?

Josef MLEJNEK, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ano, ano, samozřejmě. Zejména při jednobarevné vládě, pokud ten premiér zároveň v té straně má velmi silnou pozici, nemusí tam vyvažovat nějaká stranická křídla, což si myslím, u hnutí ANO žádná reálná křídla neexistují. Tak v jednobarevné vládě může premiér Andrej Babiš klidně tu vládu řídit jako, jako firmu nebo podnik. Když ho někdo nebude poslouchat a bude ho moc zlobit, tak mu, obrazně řečeno, klidně může dát "padáka".

Michael ROZSYPAL, moderátor

A to by znamenalo, že taková vláda může být velmi efektivní.

Josef MLEJNEK, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ano, samozřejmě. To je, on, on má na tom založenou politickou komunikaci, všechno, takže já přináším, říká Andrej, jo, běž do české politiky, efektivitu, kterou vy voliči dobře znáte z firem, jo, z podnikání. Firma funguje, je efektivní, stát, to je byrokracie politické strany, to je prorostlé korupcí, je to neefektivní a já do toho státu vnáším tady to efektivní firemní řízení.

Michael ROZSYPAL, moderátor

A není to pozitivní, že vláda bude efektivní, že bude fungovat jako tým, že nebudeme sledovat politické pŕtky mezi jednotlivými stranami ve vládě?

Josef MLEJNEK, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak samozřejmě určitě zvýšení efektivity vlády je něco, obecně řečeno, pozitivního, ale jak se říká, ďábel věží v detailech, tak když to řekneme takhle, tak to je obecná formulace, se kterou vlastně všichni budou souhlasit, ale potom záleží na tom, když se potom tohoto hesla někdo ujme a pod touto rouškou samozřejmě pak řídí vládu nějakým autoritářským způsobem, tak to na druhou stranu může vést až k ohrožení demokracie.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Říká Josef Mlejnek, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který byl hostem v dnešním Interview Plus. Děkuji za rozhovor.

Josef MLEJNEK, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děkuji za pozvání, na shledanou.

Michael ROZSYPAL, moderátor

Ještě dodám, že textový přepis, i audio i videozáznam dnešního rozhovoru najdete na našem webu Plusrozhlas.cz. Od mikrofonu se loučí Michael Rozsypal.

Spór kvŕli uprchlickým kvŕtám

5.12.2017 ŐRo Radioŕurnál str. 02 18:10 Ozvěny dne - publicistika

Vladimír KROC, moderátor

Plné znění zpráv

Evropská komise velmi pravděpodobně zítra nebo pozítří rozhodne, že u unijního soudu zažaluje Česko, Polsko a Maďarsko kvůli jejich odmítání podílet se na přerozdělování žadatelů o azyl na základě kvót. Českému rozhlasu to řekly diplomatické zdroje. Evropská komise informaci nepotvrdila. Při odsouzení hrozí všem státům vysoké pokuty. Naším hostem je Ivo Šlosarčík z katedry západoevropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý večer.

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra západoevropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Vladimír KROC, moderátor

Evropská komise vede s Českem, Polskem a Maďarskem řízení pro nesplnění povinnosti kvůli tomu, že do programu nenabízely volná místa tak, jak podle dohodnutých pravidel měly. Praha, Varšava a Budapešť opakovaně upozorňují na malou funkčnost toho celého mechanismu a na výrazně nižší počty skutečně přesunutých migrantů oproti původnímu záměru. Je předání věci Soudnímu dvoru Evropské unie posledním možným krokem ze strany tedy Evropské komise?

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra západoevropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak je to logický krok v systému takzvané dozorčí žaloby nebo řízení pro porušení smluv. Ta komise nejdřív se státem jedná po administrativní linii a když ten problém není vyřešen ke spokojenosti komise, tak komise může, nemusí, ale může se obrátit na Soudní dvůr Evropské unie, což se pravděpodobně v případě těchto tří zemí stane.

Vladimír KROC, moderátor

A co se tedy přesně Česku a těm dalším zemím hrozí, jak vysoké pokuty?

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra západoevropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, s těmi pokutami je to trošku komplikovanější, pokud je mi známo, tak to, co komise zahájila, je takzvaná základní žaloba nebo uvažuje o té základní žalobě pro porušení smluv. A tam dosud žádné pokuty nehrozí. Tam, co hrozí, je rozsudek Soudního dvora, který by konstatoval, že porušujeme evropské právo v této věci a jenom, pokud by Česká republika dál ho nerespektovala, tak po dalším možném řízení mohou naběhnout finanční sankce, ale je to opravdu otázka let, nikoliv několik měsíců.

Vladimír KROC, moderátor

Příčemž by ale možná stačilo jenom přijmout část těch imigrantů určených kvótou nebo...

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra západoevropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

On je trošku, trošku zajímavější. To řízení má ve své vlastnosti, které jsou trošku jiné, než běžná soudní řízení, které známe z České republiky. Za prvé, ono je velice formální, tam vlastně nejde o to, jestli tam vznikla nějaká škoda, ale to se od toho, jestli byly splněny hlavně formální podmínky. A Česká republika třeba tím, že opakovaně říkala, že ten systém bude figurovat, tak dala komisi do ruky dosti snadnou zbraň vůči sobě, říkajíc, ano, vy se ani nesnažíte dané, daná pravidla uvést v praxi. Takže tam nejde až o to, jestli ten systém je funkční nebo není, anebo jestli vznikly nějaké škody, či nikoliv, ale že prostě Česká republika nespĺnila formální podmínky a požadavky, ke kterým byla zavázána. Tahle ta druhá věc, možná pro nás ještě zajímavější, je ukázka toho, jak vlastně komise využívá tu žalobu jako prvek politického vyjednávání v Evropské unii, protože ony tu, ten nový unijní režim nespĺnilo spousta zemí v EU, ale komise si vybrala právě tu trojici, Polsko, Českou republiku a Maďarsko, aby na ní vlastně vyzkoušela, nebo aby na nich ukázala, jak vážně daný problém bere, i kvůli tomu, jakou euroskeptickou pověst tyto země právě v EU mají. A také nesmíme zapomínat, že právě teď v EU jedná o novém systému, který by mohl obsahovat také prvky přerozdělování a samozřejmě v okamžiku, kdy vůči České republice, Polsku a Maďarsku bude vedeno soudní řízení, ta komise může argumentovat, že /nesrozumitelné/ těchto zemí vůči novému systému se nemusí brát až tak strašně vážně.

Vladimír KROC, moderátor

Já jsem se vás ptal i proto, že ministr vnitra v demisi Milan Chovanec z ČSSD se už v létě pozastavoval nad tím, že úspěšné a neúspěšné země v přijímání uprchlíků jsou určeny tím, že přijaly alespoň 1 % z dohodnutého počtu. Čili, není to jen formalismus, jak říká pan Chovanec?

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra západoevropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ano, tam opravdu nejde, jestli bychom přijali procento nebo 90 % těch slíbených osob, proč ta komise jakoby jde po České republice, Polsku a Maďarsku, je kvůli tomu, že ony, tyto 3 země v podstatě ukázaly dlouhý nos na ten celý nový unijní systém. V Polsku to bylo tak, že polská i předchozí vláda ten systém schválila, hlasovala pro něj, ale nová vláda řekla, že /nesrozumitelně/ nebude. Česká republika rovněž, její vláda opakovaně říkala, že ten systém se jí nelíbí a že se jí nechce řídit, no, a Maďarsko rovněž, to má navíc obecné spory s Evropskou komisí ohledně spousty dalších věcí, také tady vlastně komise využila té možnosti, aby proti nim použila i tento specifický soudní nástroj.

Vladimír KROC, moderátor

A jak to koresponduje, to možné rozhodnutí, podtrhněme, že mluvčí komise zatím odmítla informace o žalobě potvrdit, s náznaky z říjnového summitu Evropské unie, že 27 bude hledat konsensuální řešení imigrační krize, nikoliv na základě kvót.

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra západoevropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, to může být součástí právě politického uvažování komise, to, že komise nechce ani naznačovat, je běžné. To rozhodování o tom, zda žaloba bude podána a vůči komu, případně ne, je v kolegiu komisařů a tam je stálou praxí ve všech věcech, že se neříká, jak který komisař hlasoval, ani kolika hlasy daná věc prošla, takže to, že komise nechce říct, zda reálně ty státy zažaluje, je poměrně normální věc, ale samozřejmě, jak jsem říkal, komise má nějaké nápady o tom, jak by ten nový systém zacházení s uprchlíky v EU měl vypadat. Evropský parlament je trochu odlišný, rada může mít také jiný. A nedá se očekávat, že pokud by v tom novém systému by měl být systém přerozdělování žadatelů o azyl, takže toto Česká republika podpořila, no, a proto opět to může být součástí jakoby taktiky komise, jak oslabit Českou republiku při vyjednávání v radě.

Vladimír KROC, moderátor

Vysvětluje Ivo Šlosarčík z katedry západoevropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Děkuju vám, na shledanou.

Ivo ŠLOSARČÍK, katedra západoevropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Na slyšenou.

Nepodváděla jsem, nevěděla jsem, že publikuji v predátorských časopisech, říká budoucí děkanka FSV

4.12.2017 aktualne.cz str. 00 DTVV
Emma Smetana

Několikrát jsem se omluvila za to, že jsem měla špatný úsudek, tvrdí Alice Němcová Tejkalová, zvolená děkanka **Fakulty sociálních věd** UK.

Několikrát jsem se omluvila za to, že jsem měla špatný úsudek, tvrdí Alice Němcová Tejkalová, zvolená děkanka **Fakulty sociálních věd** UK.

URL| <https://video.aktualne.cz/dvtv/nepodvadela-jsem-nevedela-jsem-ze-publikuji-v-predatorskych/r~23e9575ed84e11e7984d0cc47ab5f122/>

Jan Šmíd: Čisté radosti mého života

4.12.2017 ČRo - vltava.cz str. 00 Povídka

SERIÁL

Jan Šmíd: Čisté radosti mého života (ilustrační foto)/foto: Fotobanka Pixabay

Pracuje jako obchodní cestující na americkém jihozápadě, když na jedné z cest potká opuštěnou cirkusovou lvici. Okamžitě se jí ujme. Jenže život s takovou lvicí není úplně jednoduchý a tento podivný vztah mu značně zkomplikuje vztahy ostatní. Nic ovšem není jen černé, nebo bílé, a tak mu zvíře přináší i mnoho radostí. Každý díl on-line k poslechu po dobu jednoho týdne po odvysílání.

Všechny epizody

1

Jan Šmíd: Čisté radosti mého života (1/10)

Play / pause

Jan Šmíd: Čisté radosti mého života (1/10)

Jan Šmíd: Čisté radosti mého života (1/10)

< previous

> next

Knihu Čisté radosti mého života napsal Jan Šmíd v 70. letech a zaznamenal s ní velký úspěch. I proto ji následovaly další dva díly a vznikla tak oblíbená trilogie.

Její autor pocházel z dělnické rodiny, vystudoval obchodní akademii a pracoval jako účetní ve Velkokupeckém podniku. Za nacistické okupace byl totálně nasazen v továrně Eta a po válce se začal živit i jako redaktor a nastoupil ke studiu **Fakulty sociálních věd** a publicistiky na Univerzitě Karlově. Průběžně se ale věnoval také literatuře. Psal detektivní prózy, historický cyklus i humoristické texty. Ty nejvýraznější z knihy Čisté radosti mého života nabízíme v řadě Povídka.

Účinkuje: Josef Pejchal

Připravila: Eva Willigová

Režie: Jiří Seydler

Natočeno v roce 2017.

Autoři: Tvůrčí skupina Drama a literatura, Eva Willigová

URL| <https://vltava.rozhlas.cz/jan-smid-ciste-radosti-meho-zivota-6480962>

Volby vyhraje Zeman, nebo Drahoš, ukázaly průzkumy

4.12.2017 denik.cz str. 00 Česko

ČTK

Prezidentské volby v Česku příští rok zřejmě vyhraje prezident Miloš Zeman, nebo bývalý předseda Akademie věd Jiří Drahoš. Vyplývá to ze zjištění projektu Kdovyhrajevolyby.cz, který ve svém modelu kombinuje průzkumy veřejného mínění a sázkové kurzy. Podle něj jsou šance Zemana a Drahoše na vítězství delší dobu poměrně vyrovnané, v současné době jsou ale mírně vyšší u Drahoše, na konci listopadu byly naopak u Zemana.

"

"Lze nyní říct, že na zhruba 90 procent vyhraje volby buď Miloš Zeman, nebo Jiří Drahoš. Jejich šance jsou dlouhodobě poměrně vyrovnané. S velkou mírou jistoty můžeme říct, že pokud se do druhého kola nedostane Jiří Drahoš, prezidentem se stane Miloš Zeman," sdělila ČTK autorka projektu Zuzana Havránková z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Model pravděpodobnosti vítězství kandidátů ve druhém kole prezidentských voleb vychází podle Havránkové z 11 relevantních průzkumů pro první i druhé kolo za posledních několik měsíců a sázkových kurzů Fortuny a Tipsportu.

"Zahrnutí sázkových kurzů je důležité, protože zachycuje denně aktuální nálady ve společnosti. Je zapotřebí si totiž uvědomit, že průzkumy jsou zpracovány a publikovány se zpožděním až několika týdnů," uvedla Havránková. Podotkla, že průzkumy jsou navíc většinou tvořeny na vzorku kolem tisíce lidí a mají určitou chybovost.

Podle modelu na webu Kdovyhrajevolby.cz, který ho minimálně jednou denně aktualizuje, tak dnes činila pravděpodobnost na vítězství Drahoše ve druhém kole prezidentských voleb 44,02 procenta a u Zemana 43,36 procenta. V poslední listopadový den model naopak přisuzoval Zemanovi pravděpodobnost vítězství 44,76 procenta a u bývalého šéfa AV 42,53 procenta.

"Pro milovníky sázení lze dodat, že na Jiřího Drahoše se nyní vyplatí si vsadit: současný kurz kolem 2,8 je výhodnější, než co naznačuje náš model," doplnila Havránková.

Podle ní v ČR další projekt kombinující veřejné průzkumy a sázkové kurzy neexistuje. V zahraničí, zejména v USA, jsou ale poměrně běžné. "Mnoho lidí totiž zajímá, jaký je v daný časový okamžik nejlepší dostupný odhad výsledku nadcházejících voleb. O takovou službu se snažíme, ačkoli samozřejmě i model založený na všech dostupných informacích se může mýlit," dodala Havránková.

Poslední průzkumy veřejného mínění přisuzují největší podporu ve volbách také Zemanovi a Drahošovi. Například podle říjnového průzkumu CVVM by Zemana v lednu volilo 34 procenta lidí, kteří se chtějí voleb zúčastnit, a Drahoše 22 procent. Listopadový průzkum TNS Kantar a Medianu ukázal na Zemanovu podporu 41,5 procenta hlasů, Drahoš by podle něj dostal 30,5 procenta hlasů. Také z průzkumu společnosti Median z přelomu října a listopadu vyplynulo, že do druhého kola voleb by se dostal Zeman a Drahoš, který by v něm získal 51 procent hlasů a Zeman 49 procent.

"

URL| https://www.denik.cz/z_domova/volby-vyhraje-podle-kombinace-pruzkumu-a-sazek-zeman-nebo-drahos-20171204.html

Favority prezidentský voleb jsou Zeman s Drahošem. Jejich šance jsou vyrovnané

4.12.2017 euro.cz str. 00

Hlavními favority příští prezidentské volby jsou Miloš Zeman a bývalý předseda Akademie věd Jiří Drahoš. Vyplývá to ze zjištění projektu Kdovyhrajevolby.cz, který ve svém modelu kombinuje průzkumy veřejného mínění a sázkové kurzy. Podle něj jsou šance Zemana a Drahoše na vítězství delší dobu poměrně vyrovnané, v současné době jsou ale mírně vyšší u Drahoše, na konci listopadu byly naopak u Zemana.

„Lze nyní říct, že na zhruba 90 procent vyhraje volby buď Miloš Zeman, nebo Jiří Drahoš. Jejich šance jsou dlouhodobě poměrně vyrovnané. S velkou mírou jistoty můžeme říct, že pokud se do druhého kola nedostane

Jiří Drahoš, prezidentem se stane Miloš Zeman," sdělila autorka projektu Zuzana Havránková z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Model pravděpodobnosti vítězství kandidátů ve druhém kole prezidentských voleb vychází podle Havránkové z 11 relevantních průzkumů pro první i druhé kolo za posledních několik měsíců a sázkových kurzů Fortuny a Tipsportu. „Zahrnutí sázkových kurzů je důležité, protože zachycuje denně aktuální nálady ve společnosti. Je zapotřebí si totiž uvědomit, že průzkumy jsou zpracovány a publikovány se zpožděním až několika týdnů,“ uvedla Havránková. Podotkla, že průzkumy jsou navíc většinou tvořeny na vzorku kolem tisíce lidí a mají určitou chybovost.

Podle modelu na webu Kdovyhrajevolby.cz, který ho minimálně jednou denně aktualizuje, tak dnes činila pravděpodobnost na vítězství Drahoše ve druhém kole prezidentských voleb 44,02 procenta a u Zemana 43,36 procenta. V poslední listopadový den model naopak přisuzoval Zemanovi pravděpodobnost vítězství 44,76 procenta a u bývalého šéfa AV 42,53 procenta.

„Pro milovníky sázení lze dodat, že na Jiřího Drahoše se nyní vyplatí si vsadit: současný kurz kolem 2,8 je výhodnější, než co naznačuje náš model,“ doplnila Havránková.

Esej: Na Hradě se každý zblázní. Českým prezidentům překáží ústava

Podle ní v Česku další projekt kombinující veřejné průzkumy a sázkové kurzy neexistuje. V zahraničí, zejména v USA, jsou ale poměrně běžné. „Mnoho lidí totiž zajímá, jaký je v daný časový okamžik nejlepší dostupný odhad výsledku nadcházejících voleb. O takovou službu se snažíme, ačkoli samozřejmě i model založený na všech dostupných informacích se může mýlit,“ dodala Havránková.

Poslední průzkumy veřejného mínění přisuzují největší podporu ve volbách také Zemanovi a Drahošovi. Například podle říjnového průzkumu CVVM by Zemana v lednu volilo 34 procenta lidí, kteří se chtějí voleb zúčastnit, a Drahoše 22 procent. Listopadový průzkum TNS Kantar a Medianu ukázal na Zemanovu podporu 41,5 procenta hlasů, Drahoš by podle něj dostal 30,5 procenta hlasů. Také z průzkumu společnosti Median z přelomu října a listopadu vyplynulo, že do druhého kola voleb by se dostal Zeman a Drahoš, který by v něm získal 51 procent hlasů a Zeman 49 procent

K prezidentské volbě čtete:

Kdy se koná volba prezidenta 2018?

Vše, co potřebujete vědět o volbě prezidenta 2018

Prezidentské volby 2018: kdo kandiduje

URL| <https://www.euro.cz/prezidentske-volby-2018/favority-prezidentsky-voleb-jsou-zeman-s-drahosem-jejich-sance-jsou-vyrovnanne-1385309>

Prezidentské volby na 90 procent vyhraje Zeman nebo Drahoš, tvrdí projekt založený na kombinaci průzkumů a sázek

4.12.2017 iHNed.cz str. 00

ČTK, par

Projekt Kdovyhrajevolby.cz ve svém modelu kombinuje průzkumy veřejného mínění a sázkové kurzy.

Tvrdí, že prezidentské volby zřejmě vyhraje Miloš Zeman nebo Jiří Drahoš.

Šance Zemana a Drahoše jsou podle něj delší dobu poměrně vyrovnané.

V současné době jsou ale mírně vyšší u Drahoše.

Prezidentské volby v Česku příští rok zřejmě vyhraje prezident Miloš Zeman nebo bývalý předseda Akademie věd Jiří Drahoš. Vyplyvá to ze zjištění projektu Kdovyhrajevolby.cz, který ve svém modelu kombinuje průzkumy veřejného mínění a sázkové kurzy. Podle něj jsou šance Zemana a Drahoše na vítězství delší dobu poměrně vyrovnané, v současné době jsou ale mírně vyšší u Drahoše, na konci listopadu byly naopak u Zemana.

"Lze nyní říct, že zhruba na 90 procent vyhraje volby buď Miloš Zeman, nebo Jiří Drahoš. Jejich šance jsou dlouhodobě poměrně vyrovnané. S velkou mírou jistoty můžeme říct, že pokud se do druhého kola nedostane Jiří Drahoš, prezidentem se stane Miloš Zeman," sdělila autorka projektu Zuzana Havránková z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Kandidáti na prezidenta

další > poslední >>

Miloš Zeman.

Současný prezident Miloš Zeman oznámil úmysl znovu se přihlásit do prezidentské volby letos v březnu. Nasbíral 113 038 podpisů občanů. Sběr podpisů byl podle něj úspěšnější než před pěti lety, kdy získal zhruba 106 000 podpisů, ale podmínky pro podpis petičního archu byly mírnější. Sdělil, že kandiduje, protože si to přáli jeho stoupenci, které nechce zklamat. "Protože kdybych se na ně vykašlal, připadal bych si jako zbabělec. Druhý důvod je ten, že bych rád v této práci pokračoval, protože je krásná a zajímavá," uvedl.

Miloš Zeman.

Jiří Drahoš.

Michal Horáček.

Pavel Fischer.

Petr Hannig.

Marek Hilšer.

Jiří Hynek.

Vratislav Kulhánek.

Mirek Topolánek.

Celkem nalezeno: 1.

Zobrazuji: 1 - 1.

Model pravděpodobnosti vítězství kandidátů ve druhém kole prezidentských voleb vychází podle Havránkové z 11 relevantních průzkumů pro první i druhé kolo za posledních několik měsíců a sázkových kurzů Fortuny a Tipsportu. "Zahrnutí sázkových kurzů je důležité, protože zachycuje denně aktuální nálady ve společnosti. Je zapotřebí si totiž uvědomit, že průzkumy jsou zpracovány a publikovány se zpožděním až několika týdnů," uvedla Havránková.

Podotkla, že průzkumy jsou navíc většinou tvořeny na vzorku kolem tisíce lidí a mají určitou chybovost.

Podle modelu na webu Kdovyhrajevolby.cz, který ho minimálně jednou denně aktualizuje, tak v pondělí činila pravděpodobnost na vítězství Drahoše ve druhém kole prezidentských voleb 44,02 procenta a u Zemana 43,36 procenta.

V poslední listopadový den model naopak přisuzoval Zemanovi pravděpodobnost vítězství 44,76 procenta a u bývalého šéfa AV 42,53 procenta.

"Pro milovníky sázení lze dodat, že na Jiřího Drahoše se nyní vyplatí si vsadit: současný kurz kolem 2,8 je výhodnější, než co naznačuje náš model," doplnila Havránková.

Podle ní v ČR další projekt kombinující veřejné průzkumy a sázkové kurzy neexistuje. V zahraničí, zejména v USA, jsou ale poměrně běžné. "Mnoho lidí totiž zajímá, jaký je v daný časový okamžik nejlepší dostupný odhad výsledku nadcházejících voleb. O takovou službu se snažíme, ačkoliv samozřejmě i model založený na všech dostupných informacích se může mýlit," dodala Havránková.

Poslední průzkumy veřejného mínění přisuzují největší podporu ve volbách také Zemanovi a Drahošovi. Například podle říjnového průzkumu CVVM by Zemana v lednu volilo 34 procent lidí, kteří se chtějí voleb zúčastnit, a Drahoše 22 procent. Listopadový průzkum TNS Kantar a Medianu ukázal na Zemanovu podporu 41,5 procenta hlasů, Drahoš by podle něj dostal 30,5 procenta hlasů. Také z průzkumu společnosti Median z přelomu října a listopadu vyplynulo, že do druhého kola voleb by se dostali Zeman a Drahoš, který by v něm získal 51 procent hlasů, Zeman 49 procent.

Herbicide glyfosát na českých polích? Je jako bojová látka, způsobuje i horší věci než rakovinu, říká chemik Drašar - čtěte ZDE

Sázky na prezidenta už jsou vyšší než při volbách v roce 2013. Bookmakeři favorizují Zemana před Drahošem - čtěte ZDE

V Česku přibýlo zastánců rozdělení Československa a vstupu do EU. Na Slovensku je vývoj opačný, ukázaly průzkumy - čtěte ZDE

Billboardy s prezidentem platili Přátelé Miloše Zemana. Spolek vede Mynář se Srpem - čtěte ZDE

URL| <http://domaci.ihned.cz/c1-65978280-prezidentske-volby-na-90-procent-vyhraje-zeman-nebo-drahos-tvrdi-projekt-zalozeny-na-kombinaci-pruzkumu-a-sazek>

Kauza budoucí děkanky fakulty Sociálních věd Univerzity Karlovy pokračuje

3.12.2017 ČRo Plus str. 03 17:10 Den podle...

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Kauza budoucí děkanky **fakulty Sociálních věd** Univerzity Karlovy pokračuje. V uplynulých dnech přibýlo akademiků, ne jenom z Univerzity Karlovy, ale z jiných akademických pracovišť ve světě včetně Oxfordu či Harvardu, kteří podepsali výzvu rektorovi Univerzity Karlovy Tomáši Zimovi, aby Alici Němcovou Tejkalovou nejmenoval. Argumentují zejména tím, že v roce 2015 publikovala články v takzvaných predátorských časopisech. Alici Němcovou Tejkalovou jsme zvali do tohoto vysílání, ale už se nechce ke kauze vyjadřovat. Rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima v odezvě na výzvu signatářů ve čtvrtek uvedl, že nebude zasahovat do fungování fakultní akademické samosprávy. Pokud by nebyl porušen zákon, nebo vnitřní předpisy. Budoucí děkanka by se měla ujmout funkce 1. února. Právě rektor Tomáš Zima je teď mým hostem. Dobrý večer.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Dobrý večer paní redaktorko vám i posluchačům.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

A na druhé lince mám Václava Štětku, který působil na Institutu komunikačních studií a žurnalistky do roku 2015, tedy byl podřízeným Alice Tejkalové a nyní pracuje na Univerzitě v britském /nesrozumitelné/. Dobrý večer i vám.

Václav ŠTĚTKA, výzkumný pracovník

Dobrý večer vám i posluchačům.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Pane rektore, jste stále přesvědčen, že v této kauze stačí se opřít o literu zákona a vnitřní předpisy. Pokud řada akademiků má pochybnosti o budoucí děkance?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Jednoznačně ano a já bych chtěl upozornit na 2 věci. Tato kauza je známá několik let, kdy se řešila etická komise Univerzity Karlovy. Věc pana Strakovského, takže to je věc, která je veřejně známá několik let. Byla v průběhu volební kampaně na té fakultě diskutována a já, jestli bych chtěl říci, že volby probíhají tak, že lidé z fakulty pokud to cítili jako silný problém, mohli kandidovat, mohli se přihlásit dokonce v prvním kole voleb nebyl zvolen nikdo, takže byla tam ještě 2 týdenní doba, kdy se další uchazeči případně mohli přihlásit. Takže se domnívám, že zde byl prostor, aby lidé, kteří teď jaksí v uvozovkách někteří prohlédli, a když jsem se díval na ten seznam těch signatářů, tak si myslím, že řada z nich ani neví, kde sídlí budovy **fakulty Sociální věd**. By se mohli, mohli přihlásit do regulérního, regulérní jaksí soutěže, kampaně a upozorňovat na to. A akademické orgány na **fakultě Sociálních věd** byly řádně ustaveny. Probíhala řádně kampaň a tato kampaň prostě vyústila v tuto volbu.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Nebyla by, nebyla by, pane rektore na místě, nebylo by na místě pokusit se, ať už byste to byl vy osobně, co by tedy autorita univerzitní rektor univerzity, nebo vaše spolupracovníci nějak se spojit se signatáři. Hledat nějakou možnost dohody, protože předpokládám, že asi, že asi není na místě, aby byla jakákoliv pochybnost o kvalitě akademických institucí.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Ale tady tu pochybnost vyvolávají někteří lidé, kteří jaksí mají, mají problémy, nebo jimi třeba nebyli uspokojeny ambice ve volbách, nebo někteří jejich kolegové, ale já chci říci jednu věc, takzvané predátorské časopisy, nebo v predátorských časopisech, jak jste to označila. Ty časopisy jsou na takzvaném Bílově seznamu. A Bílův seznam se nerovná predátorské časopisy, nerovná to chci zdůraznit. Je to určitý indikátor a ty časopisy se musí zkoumat jednotlivě. A kolegyně Tejkalová publikovala ve 4 časopisech, ve 4 článcích v roce 2015, které jsou indexovány docela bych řekl solidní databází, která se jmenuje Scopus. A takže jsou tam i nadále, takže asi to není jaksí predátorský časopis v tom typickém slova smyslu. Otázka kvality časopisu to může posuzovat sorry někdo jiný, k tomu já se necítím jaksí odborníkem, ale chci říci, že jaksí to, že někdo publikuje v časopisech, které jsou databází Scopus, není jaksí na závadu. A Bílův seznam nerovná se predátorské časopisy.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Dovolte, dovolte pane rektore, abych dala prostor panu doktorovi Štětкови, abychom slyšeli i argumenty /souzvuk zvuků/ druhé strany této záležitosti. Pane doktore, Alice Němcová Tejkalová říká, že v těch predátorských časopisech nepublikovala texty vědomě, natož záměrně. Není tato argumentace přece jenom důvodem ke shovívavosti?

Václav ŠTĚTKA, výzkumný pracovník

Tak já bych především rád pozdravil pana rektore, protože toto je paradoxně vůbec první příležitost, kdy s ním mohu takto naživo hovořit, byť tedy je to zprostředkovaně přes vlny Českého rozhlasu, k té vaší otázce. Samozřejmě je teoreticky možné, že paní doktorka Tejkalová nepublikovala v těchto časopisech vědomě, jak sama sama říká, ale já osobně o tom mám poměrně velké pochybnosti. Víte, ty časopisy nebyly na Bílově seznamu jentak pro nic za nic. Mimochodem v jednom z nich byla loni publikována fiktivní studie dvou českých doktorandů, pod pseudonymy Babinský a Krejčíř. A v rámci v této studie vyšly věty typu, tento článek je produktem experimentu s cílem potvrdit podezření na neetické praktiky takzvaných predátorských časopisů. Takže to vlastně bylo potvrzení publikování tohoto článku bylo potvrzení toho, že v tom časopise neprobíhá recenzní řízení. Stejně jako v drtivé většině nebo dalších predátorských časopisů, ať už jsou, nebo nejsou na Bílově seznamu. Samozřejmě ani ten Bílův seznam není, nemůže být zcela vyčerpávající. Je to dílo jednoho člověka. Nicméně pokud jde o ty konkrétní časopisy, ve kterých doktorka Tejkalová publikovala, tak o nich nemohou panovat prakticky žádné pochybnosti o jejich predátorském charakteru. O tom také svědčí fakt, že ty články, která ona tam, ona tam zastala, které byly vydány, tak neodpovídají jaksí elementárním standardům odborného, odborného textu. Jsou plné stylistických, gramatických chyb. Vyskytují se v nich překlepy a tak dále,

čili je to něco, co by zkrátka si tento standardního, normálního, recenzního řízení nemohlo, nemohlo dost dobře projít.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Pane rektore, i proto se ptám na tu možnost nějakého jednání. Zprostředkování dialogu mezi oběma stranami sporu. Mezi signatáři jsou odborníci, kteří působí u vás na univerzitě, třeba Daniel Múnich, který se dlouhodobě věnuje měření výsledků vzdělávání. Není přece jenom prostor pro nějaký rozhovor s nimi z vaší strany?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Paní redaktorko, já jsem se v otevřené petici dozvěděl z médií, která byla zveřejněná, já jsem na to odpověděl svým stanoviskem. Oni to zveřejnili v pondělí. Já jsem v úterý na to dal své písemné stanovisko. Pokud mě požádají o schůzku, já se s nimi samozřejmě setkám, jako se setkám s každým, kdo se se mnou chce setkat. Když mě napíše někdo e-mail a projeví zájem se se mnou setkat z nějaké věci, tak samozřejmě podle naléhavosti se s ním setkám v brzké, nebo ve vzdálenější době. Ale já chci podotknout jednu věc, já nechci být kádrovákem. Já vám přečtu vysokoškolský zákon a paragraf 28 říká tohoto zákona "děkana jmenuje a odvolává na návrh akademického senátu fakulty rektor." tam není napsáno, že rektor posuzuje, nebo hodnotí, nebo něco podobného. Akademický senát svobodně rozhodl. Já bych tam viděl problém ten, kdyby toto byli skutečnosti nové, které se objevili po volbě, ale tato věc byla veřejně známá od roku 2015, nebo 16, kdy se řešila kauza kolegy Straukovského a bylo to vše o všem známo. Takže já tady nevidím jako. Já samozřejmě uznávám, že někomu se třeba výsledek voleb nelíbí. Dneska žijeme v takové době, že když se výsledek někomu nelíbí, tak se začíná zpochybňovat. A říkám já, nebudu dělat kádrovou práci. Zavzpomínejme na podobný příběh, když vědecká rada Univerzity Karlovy a Vysoké školy ekonomické navrhla jmenovat prezidenta, panu prezidentovi profesory a pan prezident řekl, že se mu prostě nelíbí z různých důvodů, které uvedl, tak jak to bylo. A já vám přečtu teda paragraf. Paragraf 73 jmenování profesorem "na návrh vědecké nebo umělecké rady vysoké školy, na jmenování profesorem se podá prostřednictvím ministra." A paragraf, odstavec 1 tohoto paragrafu říká "profesorem pro určitý obor jmenuje prezident republiky toho, kdo byl na jmenování navržen vědeckou, uměleckou radou vysoké školy v souladu s paragrafem 74." Tak vidíte tady na jedné straně se vidí, že je to zásah do akademický samosprávy vysoké školy, když prezident tedy jaksi se neztotožnil s tím naším návrhem, za který si myslíme, že byl správný a trváme na něm a vedeme soudní spor. A já tady mám rozhodovat úplně podobně, když akademická samospráva svobodně zvolená na fakultě nějakým způsobem rozhodla.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Pane doktore, rozumím vašemu argumentu, ještě prosím o závěrečnou stručnou reakci Václava Štětka. Pokud by ta schůzka proběhla, jak byste doporučil, aby byla dál ochráněná kvalita publikací na Univerzitě Karlově. To bylo přece jádro sporu?

Václav ŠTĚTKA, výzkumný pracovník

Ale no tak v současné době, za prvé já bych chtěl zdůraznit, že nejsem ani iniciátorem, ani organizátorem, natožpak mluvčím té iniciativy, která před začátkem tohoto týdne veřejně vyzvala pana rektora Zimu k nejmenování doktorky Tejkalové děkankou. Takže těžko můžu někomu radit, jak postupovat. Vyjadřuji se k tomuto problému z pozice signatáře jednoho z téměř 300 signatářů, jak jsem se momentálně díval. Skutečně ten seznam dále narůstá. A myslím si, že jak organizátoři, tak signatáři jsou si vědomi, že se jedná o zcela jaksi bezprecedentní situaci, která ten zásah ze strany rektora vyžaduje. Z mého pohled, tak jak tomu rozumím, tak by se nejednalo o nějaký negativní zásah do akademické samosprávy. Rektor jednoznačně, nebo tak jak tomu rozumím, má pravomoc nerespektovat to rozhodnutí akademického senátu a nijak tím neutrpí jaksi akademická, akademické svobody jako takové. Myslím si, že stojíme skutečně před situací, která je velmi nestandardní a z pohledu jak domácích, tak ale i zahraničních pozorovatelů, členů akademické obce. Velmi bizarní a vzbuzující velké pohoršení.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Jednou větou pane Štětko, já jsem se vás ptala na tu ochranu kvality publikací?

Václav ŠTĚTKA, výzkumný pracovník

No ochrana kvality publikací je paradoxně už v současné době zajištěna, nebo měla by být zajišťována například v rámci etického kodexu Univerzity Karlovy, ve kterém už dnes stojí věta, že zaměstnanci nepublikují eticky pochybným způsobem, včetně využívání eticky pochybných publikačních platforem. Takže dnešní znění etického kodexu Univerzity Karlovy jednoznačně pokládá /nesrozumitelné/ časopis za eticky pochybné.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Václav Štětka, Václav Štětka z Univerzity /nesrozumitelné/ děkuju vám. A děkuju moc, že jste si udělal čas na rozhovor pro Český rozhlas Plus Tomáš Zima, rektor Univerzity Karlovy. Pane rektore, děkuji.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy

Také děkuji vám a hezký večer, na shledanou.

Martina MAŠKOVÁ, moderátorka

Na shledanou.

Václav ŠTĚTKA, výzkumný pracovník

Na shledanou.

Adamova mise

3.12.2017 zdravotnickýdenik.cz str. 00 Politika a Ekonomika

„Adam je absolutně čistý, on nemá se zdravotnictvím nic společného,“ prohlásil Andrej Babiš v televizi pana Soukupa a následně vysvětlil, že tím myslí, že jeho kandidát na ministra zdravotnictví Adam Vojtěch má čistý stůl a je odborník, který se „tomu skutečně věnoval“ a „dlouho se připravoval“. „Je mladej, možná nemá dost zkušeností, ale jsou tam náměstci, [...]

„Adam je absolutně čistý, on nemá se zdravotnictvím nic společného,“ prohlásil Andrej Babiš v televizi pana Soukupa a následně vysvětlil, že tím myslí, že jeho kandidát na ministra zdravotnictví Adam Vojtěch má čistý stůl a je odborník, který se „tomu skutečně věnoval“ a „dlouho se připravoval“. „Je mladej, možná nemá dost zkušeností, ale jsou tam náměstci, je to velmi těžký rezort, který nikdo nikdy neřídil, pořádně,“ naznačil předseda hnutí ANO a budoucí premiér, co od budoucího člena svého vládního týmu očekává. Jaký tedy bude Adam Vojtěch jako nový ministr zdravotnictví, v pořadí dvacátý třetí od sametové revoluce? Ocitne se v nezvykle komfortní situaci – jednobarevné vládě a s většinou hlasů pro hnutí ANO ve správní radě VZP. Současně ale v resortu, kde si vylámali zuby i ostřílení vlčáci.

Zdravotnický deník činnost 31letého právníka Adama Vojtěcha několik let pečlivě sleduje. Za sympatickou mladou tváří komunikativního politika, který dokáže vlídně pohovořit s každým, se skrývá tvrdý hráč a sekáč, který se nezakecá. Všechno, čeho se manažeři českých nemocnic a lékařská komora obávají a doufají, že se nestane, klidně udělá. Za souhry příznivých okolností to může být pro české zdravotnictví i prospěšné, řečeno opět jadrnou mluvou Andreje Babiše: „Buď se nad tím udělá, nebo oddělá“.

Zemanova zkouška

Adam Vojtěch hraje vabank. Naopak, kdo jeho nominací nemůže nic ztratit, je jeho šéf. I kdyby Vojtěch ve své misi neuspěl, nebo by vyvolal nějaký silný odpor, který by ani premiér neustál (a připomeňme, že své ministry zdravotnictví odvolávali pod vnějším tlakem i tak silní premiéři jako Miloš Zeman nebo Václav Klaus), může nastartovat změny a procesy, o které Babiš usiluje ze všeho nejvíce – centrální nákupy, ovládnutí zdravotních pojišťoven a nemocnic a jejich „firemní“ řízení.

Z hlediska personálních a systémových změn je pro ministra nejdůležitější prvních sto dní, co nestihne do té doby, prosadí jen velmi obtížně. A sto dní Adam Vojtěch dostane určitě. V cestě už má jedinou překážku. Pohovor s Milošem Zemanem. Bude to nejdůležitější zkouška jeho dosavadního života. Prezident se už nechal slyšet, že za 25 let v politice zná problematiku resortů a ač nedokáže rozlišit průměrného odborníka od génia, pozná prý „totálního laika, který se vydává za odborníka“. Zeman se zřejmě nepostaví Babišovi přímo do cesty tak, že by mu nějakého ministra zablokoval, ale pozlobit může a třeba na čelo adepta vypálit nějaké nepříjemné mediální znamení s douškou, že ho bude bedlivě sledovat.

Média v prvních reakcích zkratkovitě redukuje jméno Adam Vojtěch na informace, že je mladý a že se kdysi zúčastnil pěvecké soutěže Superstar. Babiš správně namítá, že nový rakouský premiér Sebastian Kurz je úplně stejného věku. A dodejme, že jestli někdo ve dvaceti letech zkusil štěstí v hudebním šoubyznysu, o jeho jiných kvalitách to nevyovídá vůbec nic. Proti tomu můžeme postavit absolvování právnické fakulty, kde dokonce předsedal studentskému spolku Všehrd. Absolvoval i mediální studia na **Fakultě sociálních věd**. Vojtěch toho jako student i mladý právník stihl docela dost. Pohyboval se v parlamentu, na magistrátě, pracoval na ambasádě České republiky v irském Dublinu, v advokátní kanceláři Čermák a spol., v Asociaci evropských vydavatelů (ENPA), ve firmách AGF Media a.s. (vlastněna Agroferem, později sloučena do Mafry) a LONDA spol. s r. o. Od června roku 2014 působil jako tajemník ministra financí Andreje Babiše, kde se zaměřoval právě na zdravotnictví – „rozkrývání finančních toků“ a „transparentnost“. Připravoval většinu stanovisek a dopisů ministerstva financí, resp. Andreje Babiše, které se zdravotnictví týkaly. Ministr mu důvěřoval – Vojtěch je místopředsedou představenstva Prisko a.s., je členem představenstva Thermal-F a členem správní rady VZP, a členem dozorčích rad České průmyslové zdravotní pojišťovny a Státní tiskárny cenin. Letos se stal poslancem, nestraníkem na kandidátce hnutí ANO.

I ti, kteří Adama Vojtěcha takříkajíc nemusejí, uznávají, že se tři roky u Babiše neflákal, mnohému se naučil, nastudoval a velkou část svého času věnoval setkávání se zástupci zdravotnické veřejnosti, navštěvoval nemocnice, hovořil s přednosty a profesory i s šéfy různých zdravotnických organizací, komunikuje s průmyslem. Poněkud chladnější vztahy, stejně jako Andrej Babiš, má s Českou lékařskou komorou, naopak na sjezdech lékárníků je pravidelným hostem.

Hnutí ANO získá ve VZP většinu

Andrej Babiš opakovaně avizoval, že je třeba zdravotnictví konečně řídit a zavést v něm pořádek. Co pro naplnění tohoto zadání může udělat Adama Vojtěch?

První kroky budou personální. Ponechejme stranou, do jaké míry se spolehne na dosavadní náměstký ministerstva zdravotnictví, které částečně chrání služební zákon, jistě k nim připojí nějakého ekonomického manažera. Z pohledu ohlídání finančních toků a jejich transparence ale bude klíčové ovládnutí VZP.

Správní rada VZP má třicet členů, deset z nich jmenuje vláda, zbytek poslanecká sněmovna. Jednobarevná vláda tvořená pouze ministry ANO tak jmenuje „svých“ deset lidí. Sněmovna, která má 200 členů, volí do správní rady na každých deset poslanců jednoho zástupce strany podle volebních výsledků. Hnutí ANO by mělo mít tedy 8 míst. Třicetičlenná správní rada rozhoduje většinou hlasů, 18 hlasů, které bude mít celkem k dispozici hnutí ANO, mu k ovládnutí VZP stačí. V kombinaci s vedením rezortu zdravotnictví, ale i financí, tak na příští čtyři roky hnutí přebírá kompletní odpovědnost za české zdravotnictví.

Adam Vojtěch se sice už v médiích vyjádřil, že by se rád vrátil ke způsobu, jakým byla tvořena správní rada VZP před tím, než jej změnil David Rath. Měla by příště více připomínat tripartitu, byli by v ní zastoupeni zástupci zaměstnavatelů i patientských organizací a „asociací pojištěnců“. Staronový způsob tvorby správní rady by vyžadoval změnu zákona. Hnutí ANO ale může projevit dobrou vůli a alespoň některá místa nabídnout třeba právě zástupcům pacientů. ČSSD v minulém období dala jeden post odborům a jeden lékařské komoře. Správní rada VZP kromě schvalování organizačního řádu, návrhu zdravotně pojistného plánu, účetní závěrky, výroční zprávy, zásad smluvní politiky a objemu úhrad poskytovatelům, také jmenuje a odvolává ředitele VZP. Toho současného, Zdeňka Kabátka, dosud podporovali i členové správní rady za hnutí ANO, ve zdravotnické veřejnosti je považován za úspěšného a předvídatelného ředitele. Pokud jej bude chtít hnutí ANO vyměnit, má na to dostatek síly, ale bude muset srozumitelně zdůvodnit, proč tak činí a zejména najít skutečně kvalitního náhradníka.

Rekonkursy na ředitele a centrální nákupy

Personální zemětřesení čeká ředitele přímo řízených nemocnic. Tady je kompetence ministra zdravotnictví neomezená, klidně může zítra všechny propustit. Očekává se, že Adama Vojtěch vyhlásí na všechna místa rekonkursy. Může tak provést čistku v rozsahu, který zde nebyl dvacet let, nebo se chovat zdrženlivější. Je to zcela na něm. Volných manažerů, schopných a ochotných vést specializované kolosy s ročním obratem několika miliard korun, zase tolik po Česku neběhá. Zajímavé bude sledovat, jak zdůvodní změny tam, kde má nemocnice dobré hospodářské výsledky, ale odvolání ředitele lze předpokládat z politických důvodů, například v případě exministra zdravotnictví za ČSSD Svatopluka Němečka.

Třetí oblastí kroků, na kterých může ministr pracovat prakticky hned, jsou centrální nákupy. Ty budí v nemocnicích velké obavy, s některými pokusy z minulosti jsou špatné zkušenosti. Lékaři se bojí, že se bude nakupovat nejlevnější, ale nekvalitní materiál. Nebo, že dodavatelé léků raději na český trh nevstoupí s některými přípravky vůbec, protože by jejich cena byla příliš seknuta směrem dolů a kazila by jim evropskou cenovou hladinu.

Adam Vojtěch na několika svých přednáškách ovšem zdůraznil, že nechce nic jiného, než některý z vyzkoušených evropských modelů. Hovoří přitom o sdružených nákupech, kdy je založena „entita“, která nakupuje služby či zboží pro nemocnice. Líbí se mu třeba německý model, kde si 12 univerzitních nemocnic založilo eseročko EK-UNICO GmbH, které pro ně nakupuje zdravotnický materiál, léky, laboratorní vybavení apod. v celkové roční hodnotě 1,4 miliardy eur. EK-UNICO se definuje jako „komunita univerzitních nemocnic“, která kombinuje centrální struktury s decentralizovanými kompetenčními centry. Pro 70 německých komunálních nemocnic zase nakupuje družstvo EKK eG v ročním objemu přes 1 miliardu euro. Model byl podle Vojtěcha přenesen i do Rakouska, Nizozemska a dalších zemí. V Portugalsku nakupuje svébytná entita řízená ministerstvy zdravotnictví a financí pro 60 nemocnic, ve Francii veřejnoprávní instituce RESAH nakupuje pro 120 zdravotnických zařízení v ročním objemu 1,5 miliardy euro (ale ve Francii je jedna zdravotní pojišťovna). Adam Vojtěch se tedy pokusí vytvořit jakési národní nákupní centrum, které začne postupně některé komodity společně nakupovat pro přímo řízené organizace. Takové centrum by mohlo fungovat i na dobrovolném principu, nemocnice by se k centrálním nákupům přihlašovaly podle své potřeby u položek, u nichž je to pro ně výhodné.

Další aktuální témata

Kormě centrálních nákupů, bude Vojtěch podporovat i dokončení projektu DRG Restart tak, aby se plně odrazil v úhradách pro rok 2020. Jestli se udrží ve funkci do příštích vánoc, zcela jistě zásadně změní parametry úhradové vyhlášky, jeho dlouhodobým cílem je jí zrušit, ale jak sám říká „nebude to ze dne na den“.

Z aktuálních problémů se bude muset nějak postavit k eReceptům. Adam Vojtěch je zastáncem elektronizace zdravotnictví, stejně jako celé hnutí ANO. Některé volené zástupce, ale poněkud vyděsil velmi příkrý odpor lékařské veřejnosti a tak by rád učinil nějaké ústupky (například předsedu senátního zdravotnického výboru na sjezdu lékařské komory). Zatím se nezdá, že by se nový ministr vydal krkolomnou cestou odkladu povinnosti po 1. lednu. Spíše zřejmě ve spolupráci se SÚKLEM odloží sankcionování, čímž se vytvoří prostor pro zapojení všech lékařů a vychytání některých technických chyb, které leží zejména na straně jejich softwarů a internetového připojení. Na druhou stranu rétoriku lékařské komory o odchodu lékařů ze zdravotnictví kvůli eReceptu přejal už Andrej Babiš, který dost možná bude ministra tlačit k větším ústupkům.

Transformace nemocnic a spoluúčast

Všechny ostatní cíle Adama Vojtěcha spadají do oblasti dlouhodobých systémových změn českého zdravotnictví a konvenují s vizemi, které představil Andrej Babiš ve své knize O čem sním, když náhodou spím. Jsou to všechno změny, po kterých již léta volají zdravotničtí experti a zdravotní pojišťovny. Některé lze udělat i za stávajícího právního stavu, například tolik potřebnou transformaci menších nemocnic na polikliniky a ambulance, případně zařízení následné péče, ale vyžadují odvahu skutečně odblokovat zdravotní pojišťovny, aby mohly pružněji uzavírat své smlouvy a nebránili jim v tom právě politici. Zcela jiným oříškem pak bude prosazení spoluúčasti, ke které se Vojtěch hlásí a která má podporu i mezi poslanci ANO. Je to ovšem otázka čistě politická a její prosazení závisí od podpory Babišovy vlády. Ta nyní bude závislá na komunistech a případně SPD, kteří zcela jistě spoluúčast pacientů nepodpoří. Až vláda vznikne, může zkusit hledat ad hoc podporu pro konkrétní témata napříč politickým spektrem. Není důvod, proč by se nemohla například s ODS,

nebo, lidovci, či TOP 09 shodnout na prosazení zdravotnických bodů, kde se jejich programy překrývají s hnutím ANO.

Životní výzva

Adam Vojtěch nikdy neřídil žádné zdravotnické zařízení, není manažerem, lékařem, ekonomem. Je ale výsostným a rychle se učícím politikem. Záleží na tom, jakými lidmi se obklopí. Není tedy bez šance. Stojí před ním obrovská výzva, Nejtěžší možný rezort. V zájmu zdravotníků a pacientů bychom mu měli přát, aby uspěl.

Tomáš Cikrt

URL| <http://www.zdravotnickydenik.cz/2017/12/adamova-mise/>

Členové Alternativy pro Německo volí nové vedení

2.12.2017 ČRo Plus str. 01 17:10 Den podle...

Libor DVOŘÁK, moderátor

Členové Alternativy pro Německo, která se v nedávných parlamentních volbách ve spolkové republice umístila na třetím místě, volí dnes nové vedení. Na demonstranty, kteří jim blokovali cestu do kongresového centra v Hannoveru, použili policisté vodní dělo. Americká vyšetřovací komise chce znovu vyslechnout zetě prezidenta Donalda Trumpa, Jareda Kushnera. Právě on měl totiž pověřit bývalého bezpečnostního poradce Bílého domu Michaela Flynnna k jednání s ruským velvyslancem Sergejem Kislyakem. Dálnice Brno - Praha se brzy prodlouží o 25 kilometrů, ovšem ne na české straně. Ruský historik rozluštil téměř nečitelné svědectví osvětimského vězně, který byl přímo u vraždění v plynové komoře. A jak to vypadá, když se české a německé cestující ve vlaku Praha - Drážďany pokusí sblížit Mikuláš s andělem a čertem? Příjemný poslech, dámy a pánové. Ve středoněmeckém městě Hannover dnes dopoledne začal dvoudenní stranický sjezd Alternativy pro Německo, AFD, na němž si toto protiimigrační uskupení zvolí nové vedení. Tentokrát už v něm ale nebude Frauke Petryová, která byla dlouho nejviditelnější postavou této strany. U telefonu už je doktor Vladimír Handl z katedry německých a rakouských studií **fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý podvečer.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií FSV Univerzity Karlovy

Dobrý večer, podvečer.

Libor DVOŘÁK, moderátor

Jaké jsou základní programové teze této strany?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií FSV Univerzity Karlovy

Tak strana vznikla v podstatě jako jednotematická strana původně, to teda bylo kritika záchrany eurozóny a vůbec fungování eura a těch finančních prostředků, které pro stabilizaci eurozóny i Německo muselo vykládat... Čili to byla ta neoliberalní ekonomická fáze vývoje Alternativy pro Německo, léta 2013 až 15. 2015 s uprchlickou krizí, kdy vlastně strana už byla téměř vyčerpaná, tak ta uprchlická krize, jak samotní představitelé strany říkali, byla pro stranu vlastně dar z nebes a /nerozumím/ přeorientovala tu otázku ochrany německého území před uprchlíky a zejména před Islámem. Čili je to taková strana, která se začala orientovat především na tato témata. Nicméně stále v ní zůstává část právě toho liberálního ekonomického křídla.

Libor DVOŘÁK, moderátor

Pane doktore, kdo především jsou voliči téhle strany?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií FSV Univerzity Karlovy

Ta strana v podstatě je, vypadala často, nebo byla prezentována jako strana těch lidí, kteří jsou sociálně na tom špatně, jsou vlastně pod velkým tlakem. Ukazuje se ale, že strana je především stranou spíše jako těch středních vrstev, které samozřejmě se cítí ohroženy zejména tou otázkou s tím procesem globalizace, změnou životního stylu a vlastně těch šancí, které tyto vrstvy mají profesně před sebou. A samozřejmě je to strana lidí, kteří skutečně hledají spíše takovou jaksi obrannou pozici před tím globalizovaným světem, který se momentálně nejvíc v tom Německu projevuje právě přílivem uprchlíků a potřebují ty uprchlíky nějak integrovat. A zejména kulturně tím vlivem nebo přítomností Islámu, který je vnímán skutečně ze strany AFD, Alternativy pro Německo, jako přímé ohrožení německé kultury a vůbec německé bezpečnosti.

Libor DVOŘÁK, moderátor

Platí představa, že hodně voličů AFD je hlavně v těch pěti východních zemích, které tvořily NDR, nebo jsou i jinde?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií FSV Univerzity Karlovy

Jsou i jinde. Je třeba říci, že AFD je velice úspěšná strana, ve všech posledních čtrnácti volbách, které v těch posledních letech proběhly, byla úspěšná. Tak to je třeba říct, je to strana zároveň nadále velice mladá, čili vlastně nejednotná, proto také tento sjezd vlastně má zase před sebou docela složitý úkol, jak tu stranu dál upevnit. Ale máte pravdu, že je tady značný rozdíl. Kdybych to úplně zjednodušil, tak by se dalo říct, že strana v těch západních zemích zemských, na té zemské úrovni na západě, získává kolem 9-12 procent hlasů v těch posledních volbách letošních v září. Kdežto v těch východních zemích kromě tedy Berlína a Šlesvicka-Holštýnska, kde byla také na té úrovni asi deseti procent, tak většinou získala kolem 20 procent, v Sasku dokonce 27 procent a je to nejsilnější strana v Sasku.

Libor DVOŘÁK, moderátor

Proč odešla Frauke Petryová, jak jsme říkali už na začátku?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií FSV Univerzity Karlovy

To je trošku bizarní situace, protože Frauke Petryová vlastně vytlačila z té strany 2015 to ekonomické liberální křídlo vedené profesorem Lukem a převzala stranu vlastně pod praporem právě takového toho národoveckého obranného, až nacionalistického směru, a dnes vlastně v posledním roce teda dejme tomu, vlastně si uvědomovala, že ta strana skutečně se příliš posunuje doprava, příliš se nacionalizuje a snažila se z té strany udělat přijatelnou stranu, která by mohla být členem vládních koalic i na té spolkové úrovni. Čili vlastně /nerozumím/ dalo by se říct normalizovat, udělat z ní konstruktivní pravicovou opozici. No a proto teda takto vystupovala. Nicméně se zdá, že právě tento svůj boj prohrála, na posledním sjezdu v Kolíně letošním roce a vlastně po volbách, úspěšných volbách teda z té strany vystoupila.

Libor DVOŘÁK, moderátor

Je to signál nejednotnosti této strany?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií FSV Univerzity Karlovy

Ano, určitě, to je prostě mladá strana, která teprve tu svojí identitu hledá, takže vlastně je rozpolcená až do daleko napravo, až teda k extrémní pravici. Také vlastně to je to, co straně nejvíc německá veřejnost vyčítá, 86 procent Němců se domnívá, že strana se neumí oddělit od té extrémní pravice. V tom současném, mezi těmi současnými poslanci, 90 asi poslanci z Budenstagu je asi třetina z nich, patří k tomu pravému kraji. Pak je teda toto křídlo liberální, které teď si vytvořilo v létě svojí vlastní takovou skupinu, říkají tomu Alternative Mitte, čili "alternativní střed". A ten se snaží opravdu bojovat o to, aby ta strana byla přijatelná a jaksi normální, jak si občanská, pravicová občanská strana, aby teda se mohla zapojovat do těch koalic. Čili já si myslím, že to je hlavní tedy toto rozdělení. A pak tam je samozřejmě část voličů, anebo členů, kteří prostě vlastně jsou mezi těmito dvě póly, a hledají tu identitu i sami pro sebe trochu.

Libor DVOŘÁK, moderátor

AFD je strana, se kterou nikdo zatím do koalice vstupovat nechce, proto ty potíže se stavením nové vlády. Jaké vyhlídky má ta vláda velké koalice, kterou SPD nejdřív odmítla?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií FSV Univerzity Karlovy

Tam ještě nevíme, jestli skutečně se podaří tu koalici vytvořit. Já bych tam byl stále ještě otevřený těm dalším alternativám, SPD, samozřejmě hlavně členské základně se do té koalice, velké koalice nechce, také vlastně vedení se dvakrát jasně vyslovilo, SPD se dvakrát po volbách vyslovilo jasně proti velké koalici, jednak hnedka po volbách a jednak poté, co padl ten pokus té jamajské koalice. Teď vlastně pod tlakem událostí, pod tlakem právě toho, že ta jamajka tak zvaná nebude, čili žádná jiná alternativní koalice v Německu vzniknout nemůže, a prezident skutečně tlačí na ty strany, aby teda si byly vědomy své odpovědnosti, tak ta SPD tedy skutečně ustupuje a je otevřená té velké koalici. Je to samozřejmě velké riziko, je to koalice vlastně dvou stran, které vlastně prohrály volby, ne ve smyslu, že by je prohrály totálně, ale ztratily hodně, dohromady ztratily skoro 15 procent hlasů. Zjevně to je koalice, která prostě nebyla jaksi populární už teda v této fázi, takže vlastně to přepřahání v německé politice bylo skutečně na čase. Lidé si ho přáli. Ovšem ten výsledek voleb vlastně to přepřahání úplně neumožňuje, víme, že z toho vystoupila, z toho pokusu o jamajskou koalici vystoupila liberální strana FDP, která /nerozumím/, jako strana, která se teprve po letech, několika letech vrátila do parlamentu, se bojí o svoji identitu a nechtěla se nechat rozmývat v nějaké širší koalici. Čili ten míč je zpátky na tom poli SPD a CDU/CSU a samozřejmě spíš jako bych řekl, že záleží na tom, jestli se jim podaří sestavit program, který bude nejen nějakým programem nejmenšího možného společného jmenovatele, což by nikoho neuspokojilo. Ale jestli budou dostatečně silné a odvážné utvořit skutečný program, který by se dal nazvat jaksi programem nějaké té jaksi /nerozumím/ do digitální budoucnosti Německa, protože přes to Německo /nerozumím/ nejvíc potřebuje, má vynikající hospodářský růst, ale ten růst prostě bude také končit. A jestliže neuděláte digitalizující krok, tak si myslím, že ta německá prosperita bude klesat.

Libor DVOŘÁK, moderátor

Říká doktor Vladimír Handl z Univerzity Karlovy. Děkuje a dobrý večer přeje.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií FSV Univerzity Karlovy

Dobrý večer. Na shledanou.

Nová děkanka FSV čelí kritice, že publikovala v predátorských časopisech

1.12.2017 ustavmezinarodnichvztahu.cz str. 00 Publikace / Naši lidé v médiích

Petr Kratochvíl

Akademický senát zvolil do čela **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy dosavadní ředitelku Institutu komunikačních studií a žurnalistiky (IKSŽ) Alici Němcovou Tejkalovou, a to přesto, že Němcová Tejkalová před dvěma lety publikovala články v tzv. predátorských časopisech. Ředitel Ústavu mezinárodních vztahů, Petr Kratochvíl, v reakci na volbu nové děkanky rezignoval na své členství ve Vědecké radě **FSV UK** a své rozhodnutí odůvodnil v otevřeném dopise. Kauze volby nové děkanky se věnuje i článek v časopise Respekt, který rovněž cituje ředitele ÚMV.

"Vůbec nejhlásitější kritickou reakcí na její zvolení byla rezignace šéfa Ústavu mezinárodních vztahů Petra Kratochvíla na členství ve vědecké radě FSV. Ve veřejném dopise, který publikoval mimo jiné na Facebooku, profesor zdůvodňuje rezignaci právě tím, že se fakulta nevypořádala s publikačními praktikami, mezi které patřily i dva články Němcové Tejkalové.

'Opět jsem věřil, že tentokrát (přece!) fakulta zaujme jasný postoj a zvolí někoho, kdo s neetickou publikační praxí neměl žádné problémy. Tedy někoho, kdo v predátorských časopisech či nakladatelstvích sám nepublikoval a kdo není s celou aférou nikterak spojován. Domníval jsem se, že sebezáchovné mechanismy a tak široce pocitovaná potřeba očistit poškozenou pověst fakulty nemohou vést k jinému řešení než k volbě právě osobnosti s vysokou mírou akademické odbornosti i osobní integrity,' píše Kratochvíl."

Celý článek v časopise Respekt si můžete přečíst zde.

Otevřený dopis profesora Kratochvíla naleznete zde.

Vážený pane děkane, vážené kolegyně, vážení kolegové,

Dovolte mi, abych Vám oznámil, že tímto rezignuji na členství ve Vědecké radě **Fakulty sociálních věd** UK. Univerzita Karlova je má alma mater a poutá mě k ní velmi těsný, řekl bych až láskyplný vztah. Proto jsem se vzrůstajícím znepokojením dával opakovaně najevo, jak mne zasáhlo odhalení, že na některých institutech fakulty se „produkují RIVové body“ způsobem, který je eticky zcela nepřijatelný. Úmyslně používám výraz „produkce“, a nikoliv „tvorba“, a „RIVové body“, a nikoliv „publikace“, protože tyto pojmy demonstrují onu zrůdnou technicko-produkční logiku, která v akademické sféře začíná převládat.

Jistě si vzpomínáte, že jsem o tématu opakovaně hovořil na setkáních vědecké rady. Zdůrazňoval jsem, jak je potřebné, aby se s celou otázkou fakulta (ano, fakulta, protože se nejednalo o jediného člověka, a dokonce ani o jeden jediný institut, jak by se snad mohlo zdát) vyrovnala rázně a transparentně. Bohužel takové řešení, které by fakultu jasně očistilo, přijato nebylo. Doufal jsem, že se fakulta od nekalých praktik nejen distancuje, ale například také vrátí do státního rozpočtu finanční prostředky, které za pochybné publikace v minulosti získala.

Neřešené problémy jak známo přetrvávají a mají tendenci se znovu a znovu vynořovat v nečekaných souvislostech. Stalo se tak znovu ve spojitosti s volbou děkana/děkanky. Opět jsem věřil, že tentokrát (přece!) fakulta zaujme jasný postoj a zvolí někoho, kdo s neetickou publikační praxí neměl žádné problémy. Tedy někoho, kdo v predátorských časopisech či nakladatelstvích sám nepublikoval a kdo není s celou aférou nikterak spojován. Domníval jsem se, že sebezáchovné mechanismy a tak široce pocítovaná potřeba očistit poškozenou pověst fakulty nemohou vést k jinému řešení než k volbě právě takové osobnosti s vysokou mírou akademické odbornosti i osobní integrity.

Jistě tedy chápete, že nemohu v nové situaci postupovat jinak než dát alespoň takto symbolicky najevo, že výsledek volby nové děkanky považuji za krajně nešťastný. Přesto pevně věřím, že se fakulta dokáže časem s touto situací vyrovnat a obnovit svou pověst nejen jednoho z nejlepších společenskovedních pracovišť v ČR, ale také místa, kde se v otázce etiky akademické práce nečiní žádné kompromisy.

Na závěr Vám chci, vážený pane děkane, milé kolegyně a milí kolegové, ještě jednou poděkovat za inspirativní setkávání vědecké rady, stimuluji intelektuální diskuse i možnost osobně potkávat řadu osobností, kterých si mimořádně vážím.

S přáním všeho dobrého vám i celé fakultě,

Prof. Petr Kratochvíl, Ph.D.

URL| <http://www.iir.cz/article/nova-dekanka-fsv-celi-kritice-ze-publikovala-v-predatorskych-casopisech>

Ekonomka ČNB Dominika Kolcunová získala prestižní Cenu Karla Engliše

1.12.2017 roklen24.cz str. 00 Zprávy Online

Roklen24

Ekonomka České národní banky Dominika Kolcunová získala prestižní Cenu Karla Engliše, udělovanou Českou společností ekonomickou.

Dominika Kolcunová zvítězila s prací „Estimating the Effective Lower Bound for the Czech National Bank's Policy Rate“ (Odhad efektivní dolní hranice měnověpolitické úrokové sazby ČNB). Autorka ve své práci hledá úroveň měnověpolitické sazby ČNB, pod kterou by byla držba hotovosti výhodnější než vklady s negativním výnosem, a to na základě nákladů na uskladnění a pojištění hotovosti, nákladů na ztrátu pohodlnosti a přímých nákladů ovlivňujících ziskovost bank. Dominika Kolcunová pracuje v ČNB v samostatném odboru finanční stability a je studentkou doktorského programu na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Karlovy univerzity.

Cena je udělována každoročně mladým ekonomům do 30 let za nejlepší práci zabývající se českou hospodářskou politikou. Cena byla slavnostně předána na Valném shromáždění České společnosti ekonomické, které se konalo 30. listopadu 2017.

URL| <http://roklen24.cz/a/SYWdC>

Americký soud řeší údajné vměšování Ruska do prezidentských voleb

1.12.2017 ČRo Plus str. 02 21:10 Den v 60 minutach

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

"Přední činitelé volebního týmu Donalda Trumpa věděli o mých kontaktech s ruským velvyslancem Kisljakem," řekl dnes při výslechu na FBI bývalý bezpečnostní poradce amerického prezidenta Michael Flynn. U federálního soudu ve Washingtonu Flynn slíbil plnou spolupráci se zvláštním vyšetřovatelem FBI Robertem Muellerem, který se snaží zmapovat údajné vměšování Ruska do loňských amerických prezidentských voleb. Informace přinesly Reuters a AP. Podle ABC News měl Flynn vypovědět, že kontakty s Rusy ho pověřil sám Trump v době, kdy byl prezidentským kandidátem. Podle právního experta Bílého domu Ty Cobba jsou Flynnova lživá prohlášení podrazem těch lživých prohlášení, která vedla k jeho brzkému vyhazovu z funkce bezpečnostního poradce. Téma pro Kryštofa Kozáka, vedoucího katedry severoamerických studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Vítejte ve vysílání. Pane Kozáku, jak důležité je Flynnovo doznání? Co pro vývoj vyšetřování ruského vlivu na americkou prezidentskou kampaň znamená.

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobry večer. Tak předně je důležité, že se o tématu stále hovoří a je na předních stránkách všech dnešních novin a je otázka nebo ta důležitá věc je na kolik je to pouhá špička ledovce. Pokud se Michael Flynn rozhodne plně spolupracovat a vypovídat, tak on je člověk, který ví spoustu závažných důležitých a potenciálně velmi kompromitujících věcí jak na Donalda Trumpa, tak na jeho nejbližší okolí.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Tam se dá předpokládat, že bude snaha ho nějak znevěrohodnit. Dá se odhadnout, do jaké míry je Michael Flynn důvěryhodným svědkem?

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak Michael Flynn působil vlastně v nejvyšších příčkách americké armády a potom americké administrativy asi 33 let, to znamená, že o jeho důvěryhodnosti jako nejsou větší pochybnosti. Tam bude důležité a myslím si, že Bílý dům na to zareagoval poměrně rychle, že se budou snažit od něj co nejvíc ostrihnout a budou se, Donald Trump se bude snažit říkat, že vlastně to jsou nějaké jako Flynnovy výmysly a bude se od nich snažit distancovat. Nicméně ta propojenost Michaela Flynnna s Trumpovou kampaní a i s Bílým domem a i po tom procesu předávání moci od Obamovy administrativy, tak on byl jednou z těch nejdůležitějších postav v otázkách národní bezpečnosti.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Ke schůzkám s bývalým ruským velvyslancem Kisljakem se přiznal i ministr spravedlnosti Jeff Sessions, či Trumpův zeť Jared Kushner, prokazatelné kontakty na vlivné ruské představitele má řada lidí, kteří v době prezidentské kampaně byly v Trumpově okolí, třeba Paul Manafort nebo Donald Trump junior, může tedy to současné vyšetřování a mohou Flynnovy výpovědi vnést světlo do vazeb těchto lidí na Moskvu?

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Určitě mohou, tam ta důležitá otázka je přesně jako povídat si s ruským vyslancem. Jako není tak závažné, ale mnohem závažnější jsou ty pokusy Rusů ovlivnit americké volby v Trumpův prospěch a to ať už poskytnutí kompromitujících materiálů či jinou pomocí například organizovaným šířením desinformací. Pokud se prokáže, že Trumpova kampaň nebo lidé z ní vlastně aktivně spolupracovali s Rusy na tom, aby zvítězili, tak to bude jako velmi špatná zpráva jak pro americkou demokracii, tak i pro vlastně legitimitu Donalda Trumpa, nehledě, že jako pořád ještě hrozí, že se mohou prokázat i závažnější zločiny, které mohou vést až k Trumpovu odvolání.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Říká Kryštof Kozák, vedoucí katedry severoamerických studií z **Fakulty sociálních věd**. Díky za váš čas a za informace, na slyšenou.

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děkuji za pozvání, na slyšenou.

Ocenění pro ekonomku ČNB

1.12.2017 investujeme.cz str. 00

Česká národní banka

Ekonomka České národní banky Dominika Kolcunová získala prestižní Cenu Karla Engliše, udělovanou Českou společností ekonomickou.

Ekonomka České národní banky Dominika Kolcunová získala prestižní Cenu Karla Engliše, udělovanou Českou společností ekonomickou.

Dominika Kolcunová zvítězila s prací „Estimating the Effective Lower Bound for the Czech National Bank's Policy Rate“ (Odhad efektivní dolní hranice měnověpolitické úrokové sazby ČNB). Autorka ve své práci hledá úroveň měnověpolitické sazby ČNB, pod kterou by byla držba hotovosti výhodnější než vklady s negativním výnosem, a to na základě nákladů na uskladnění a pojištění hotovosti, nákladů na ztrátu pohodlnosti a přímých nákladů ovlivňujících ziskovost bank. Dominika Kolcunová pracuje v ČNB v samostatném odboru finanční stability a je studentkou doktorského programu na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Karlovy univerzity.

Cena je udělována každoročně mladým ekonomům do 30 let za nejlepší práci zabývající se českou hospodářskou politikou. Cena byla slavnostně předána na Valném shromáždění České společnosti ekonomické, které se konalo 30. listopadu 2017.

URL| <https://www.investujeme.cz/tiskove-zpravy/oceneni-ekonomku-cnb/>

Bříza: Kdyby Severní Korea zaútočila na USA, přestala by do 45 minut existovat

1.12.2017 ct24.cz str. 00 Názory
rklos

Mezikontinentální raketa, kterou v úterý otestovala KLDR, může teoreticky nést různé typy hlavic: klasickou konvenční, biologickou, chemickou i jadernou. V pořadu Horizont ČT24 hovořil o vyzbrojování Severní Koreje

Vlastislav Bříza, odborník na jaderné zbraně z katedry Mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Zpovídala jej Kateřina Etrychová.

Severokorejci sice tvrdí, že jsou schopni zasáhnout celé Spojené státy, ale podle Vlastislava Břízy je to spíše prohlášení, které má udělat dojem.

„Raketa byla vyzkoušena tak, že ji režim vyslal 4,5 tisíce kilometrů vysoko. Letěla úplně jinou trajektorií, než by měla v případě útoku. Pakliže by však opravdu došlo k přepočtu této vzdálenosti nebo této výšky na danou trajektorii doletu, tak se bavíme o doletu přes 10 tisíc kilometrů – možná i 12, 13 tisíc. Takže by byla schopna zasáhnout i východní pobřeží Spojených států, jako je například Washington,“ připustil Bříza.

„Na druhou stranu přesnost této rakety je v tuto chvíli opravdu jen spekulací. Spojené státy a Rusko disponují zbraňovými systémy podobného typu, které mají odchylku v řádech desítek metrů. Takže to jsou vysoce precizní zbraně. Severní Korea je v počáteční fázi, ta přesnost by určitě nebyla taková,“ míní expert.

Upozornil, že jediný efektivní systém, který je schopný zničit tento typ raket ve všech fázích letu, mají Spojené státy. „Mají třívrstvý systém a protibalistické ochrany.“

Severní Korea nebude podle něj v dlouhodobém horizontu disponovat nejnovější – mezikontinentální – raketou ve vyšších počtech kusů. „To je opravdu velice sofistikovaná technická záležitost. A není možné ji ve státě, jako je Severní Korea, zavést do výzbroje ve vyšším počtu kusů. Nyní bychom se bavili o útoku jedné, maximálně dvou raket. A tam si trůfám tvrdit, že systém, který Spojené státy v souvislosti s hrozbou KLDR umístily na Aljašce a potom v Kalifornii, by zafungoval. Raketa, která by mířila na USA, by byla sestřelena. Nicméně je potřeba si uvědomit, že pokud by k takovému útoku došlo, tak by KLDR přestala během 45 minut existovat.“

Celý rozhovor na videu

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/nazory/2319946-briza-kdyby-severni-korea-zautocila-na-usa-prestala-do-45-minut-existovat>

Otevřený dopis členům Senátu PČR

1.12.2017 nazory.aktualne.cz str. 00 804

Eva Králíková

Praha, 21. 11. 2017

Vážené paní senátorky a páni senátoři,

oslovujeme Vás na základě překvapivého zjištění, že budete jednat o změně zákona 65/2017, který jste schválili před několika měsíci (platí od 31. 5. 2017). Obracíme se na Vás s prosbou, abyste s úpravami počkali alespoň rok a nejednali pod tlakem, ať přichází odkudkoli.

Zde jsou důvody:

1. Nejdřív za rok bude možné posoudit dopad zákona na pokles hospitalizací pro akutní srdeční příhody (i když už teď předběžná data ukazují podobně jako v jiných zemích pokles o 10 – 13 %) či akutní astmatické záchvaty (předběžná data ukazují pokles ještě větší) (1).
2. Nejdřív za rok bude možné posoudit dopad na pohostinský průmysl (příjem z daní). Ve většině zemí se tento příjem zvýšil, také u nás většina populace nekouří. Možná bude třeba i delší doby, aby se odfiltroval vliv EET či zvyšované ceny piva nebo vznik stovek malých pivovarů. Zhruba polovina obyvatel chodí do restaurací nyní stejně a třetina dokonce více než před platností zákona (2).

3. Nerušte svobodu dýchat ve vnitřních veřejných prostorách čistý vzduch: stejně jako je v restauracích a barech samozřejmostí nezávadné jídlo či pití, má to být i nezávadný vzduch. Svoboda znamená vždy také odpovědnost.
4. Zákon nezakazuje kouřit: kuřáci jistě mohou kouřit dál, jen ne tam, kde dýchají jiní. V řadě vyspělých demokratických zemí se nekouří ani venku – např. parky a pláže New Yorku, podobně v Austrálii, Kanadě... (3).
5. Zákon nijak nesouvisí se sexem v neděli nebo zákazem tučného vepřového – nepodléhejte demagogům.
6. Pětina českých kuřáků uvažuje v souvislosti se zákonem, že své kouření omezí nebo dokonce přestane – to musí být alarmující zjištění pro výrobce cigaret, kteří na Vás proto vyvíjejí tlak (2).
7. Petici za nekuřácké veřejné vnitřní prostory s více než 120 000 podpisy jsme PS předali v letech 2007 a 2011 – převzal ji tehdejší předseda PS PČR Vlček, avšak nedostali jsme žádnou reakci, ani poslanci ani senátoři o ní nejednali. Rádi Vám ji přijdeme představit a obhajovat (5).
8. Třetina kuřáků uvedla (2015), že by nikdy nezačali kouřit, kdyby tenkrát takový zákon platil (6).
9. Ratifikovali jste Rámcovou úmluvu o kontrole tabáku Světové zdravotnické organizace (2012), kde se zavazujete k ochraně před tabákovým kouřem (7).

Reference viz další stránka, také viz otevřený dopis poslancům PS PČR

Prof. MUDr. Eva Králíková, CSc., eva.kralikova@LF1.CUNI.CZ

předseda Společnosti pro léčbu závislosti na tabáku WWW.SLZT.CZ

Mgr. Lukáš Nádvořník, nadvornik@babyweb.cz

organizátor petice za nekuřácké veřejné prostory

Reference:

1. Pokles hospitalizací např.: ZDE a ZDE
2. Průzkum MZ ČR, 2017 ZDE

Dále ZDE a ZDE

3. Kouření v New Yorku: ve vnitřních prostorách se nekouří od 2006, v parcích či na plážích se nekouří od 23. 5. 2011
4. Petice – kontakt Mgr. Lukáš Nádvořník nadvornik@babyweb.cz (+ viz foto níže)
5. Průzkum IPSOS pro **Fakultu sociálních věd** UK, 2015
6. Rámcová úmluva o kontrole tabáku (FCTC) WHO, článek 8

Prováděcí protokol k článku 8 FCTC

Petice za nekuřácké veřejné prostory – přes 120 000 podpisů

URL| <http://blog.aktualne.cz/blogy/eva-kralikova.php?itemid=30485>

Jak postavit jadernou elektrárnu? 1.12.2017 PRO-ENERGY str. 74 Konference - veletrhy (ge)

Desátá výroční konference o jaderné energetice NERS se konala 8. listopadu 2017 v Praze.

Na konferenci NERS se tradičně scházejí nejen odborníci, kteří mají o jadernou energetiku v Česku velké zásluhy, byli „při tom“, když se stavěly jaderné elektrárny Dukovany a Temelín, ale také ti, kteří aktivně podporují jádro v energetickém mixu ČR i pro budoucnost. Zejména ti starší ovšem mají obavy, že nebudou mít komu své znalosti a zkušenosti ze stavby a provozu jaderných bloků předávat - téma chybějících odborníků, protože kdo by studoval obor, který se nezdá být dostatečně perspektivní - prolíná většinu podobných setkání.

Motem desáté výroční konference bylo „Jak postavit jadernou elektrárnu“. Tedy již méně otázek, proč ji stavět, ale pohled dopředu: jak ji tedy postavit, za kolik, kdo ji má stavět, jak tomu má pomáhat stát apod. Vláda schválila energetickou koncepci, kde má jaderná energetika významné místo, zřídila Stálý výbor pro jadernou energetiku, jmenovala vládního zmocněnce. Ale další kroky již neudělala a čeká to vládu novou.

ROZHODNE SE V ROCE 2018?

O tom, co připravila odcházející vláda a jaké úkoly čekají novou vládu, hovořil na konferenci vládní zmocněnec pro jadernou energetiku Ján Štuller. Jeho úkolem je monitorovat plnění NAP JE (Národního akčního plánu pro rozvoj jaderné energetiky) a předkládat návrhy na opatření k řešení problémů vlády. Konstatoval, že do roku 2035 bude třeba nahradit 3190 MWe novými zdroji. Z uhelných elektráren se budou po roce 2040 provozovat jedině Ledvice s instalovaným výkonem 660 MWe. Energetickou bezpečnost musíme přitom dosáhnout vlastními zdroji elektřiny. Obnovitelné zdroje naši soběstačnost nezajistí.

Stávající jaderné elektrárny lze udržet v provozu padesát let i více, ale podle akčního plánu by se měla zvýšit výroba z jádra na 50 % celé produkce, proto je třeba urychlit přípravu nového zařízení.

Vláda měla o investičním modelu a financování rozhodnout už v roce 2016, ale nestalo se to ani letos. „Očekáváme toto rozhodnutí v roce 2018,“ řekl Ján Štuller. Pokud by se podařilo získat stavební povolení během let 2027-2028, bylo by možné stihnout termín roku 2035, kdy budeme nový zdroj potřebovat.

Experti zpracovali tři investiční a finanční modely. Jedním z nich je konsorcium investorů, v němž by se účastnil také ČEZ, druhý model předpokládá pouze účast ČEZ, tj. sám by investoval i financoval, a třetí možností je, že investorem bude stát prostřednictvím nějaké státní společnosti.

POHLEDY DO ZAHRANIČÍ

V prvním bloku konference, který moderoval Aleš John, dále vystoupil prezident spolku Jaderní veteráni Jiří Marek, který je zároveň předsedou konference NERS 2017. Hovořil na téma přenosu jaderných znalostí od starší generace jaderných odborníků mladým inženýrům a technikům. Přenos jaderných znalostí je nezbytnou podmínkou pro další rozvoj jaderné energetiky. Musíme mít odborníky na dozor, regulaci včetně udělování licence, přípravu provozu. Jde o udržení know-how, k tomu by měli přispět veteráni a zajistit přenos znalostí směrem k mladým lidem.

Generální ředitel Euroenergy Jaromír Novák rozebíral kritické body a aktivity, které vedou k úspěchu přípravy výstavby jaderné elektrárny. Je jich celá řada, pozitivní přístup státu je přitom nezbytný. Je například nutné zvolit postup, který nevede k použití zákona o veřejných zakázkách. „Musíme se rozhodnout, na jaký trh budeme elektřinu prodávat a je jasné, že se také musí prokázat deficit elektřiny na trhu, zejména budoucím.“ Představil modely výstavby jaderné elektrárny v jiných zemích a porovnával je.

Po první přestávce vystoupil známý odborník, bývalý člen předsednictva Evropského hospodářského a sociálního výboru a člen předsednictva Svazu průmyslu a dopravy v letech 1995 - 2011 Josef Zbořil. Jako téma si vzal predikci a realitu období boomu výstavby jaderných elektráren. V letech 2015 - 2040 poroste spotřeba elektřiny o 28 %, mimo země OECD to bude 41 %. Velký nárůst ve výrobě elektřiny zaznamená zemní plyn. Poklesne podíl jádra, především v Evropě. Pokládá za hysterii názory, že s jadernou technologií dojde k inherentnímu zvýšení cen pro spotřebitele. Naopak, snižování nákladů se dosáhne co nejdelším provozem těchto zdrojů.

Analýzu ekonomických modelů realizace jaderné elektrárny a potřebu najít cestu k optimálnímu řešení prezentoval Michal Mejstřík z Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK. Také se zabýval ukončením výroby v jaderných elektrárnách v Německu.

DISKUSE A OCENĚNÍ

Kontroverzní bývají také prezentace Michala Šnobra, poradce skupiny J&T v energetice a oblasti kapitálových trhů. Na NERS se zabýval se statutem investora a jeho organizačním modelem, což pokládá za nezbytnou podmínku výstavby jaderných elektráren. V dostavbu jaderné elektrárny podle vlastních slov ve skutečnosti moc nevěří. „Českou energetiku a jaderné elektrárny je třeba zasadit do evropského kontextu. Geograficky přitom patříme do německého regionu.“

Šnabr přitom upozornil na fakt, že v Německu se sice snížila výroba elektřiny, ale od roku 2009 neklesají emise skleníkových plynů. Mají také vysoký převis výroby nad spotřebou, takže se Německo stalo velkým exportérem, především do Francie. Soudí, že v Česku je třeba pracovat i na alternativních cestách energie. Je přesvědčen, že ČEZ nemůže vydávat peníze na nerentabilní investici a popsal problémy, které by to přineslo.

V odpolední sekci byla obvyklá bohatě obsazená panelová diskuse. Uvedla ji svým referátem Rut Bízková, ředitelka Středočeského inovačního centra a bývalá ředitelka Technologické agentury ČR. Přednesla referát Pokročilé jaderné projekty jako hnací motor high-tech rozvoje - příležitosti a možnosti. V panelu zasedli především zástupci velkých firem, které se angažují ve výstavbě jaderných elektráren, a to společnosti ATMEA, české kanceláře korejské společnosti KHNP, zřízené kvůli spolupráci korejského a českého jaderného průmyslu, Rosatomu Central Europe, EDF a pražské kanceláře CGN.

V závěru konference byla udělena medaile Christiana J. Willenberga, kterou uděluje Český svaz vědeckotechnických společností. Získal ji jeden z nejznámějších českých jaderných odborníků František Hezoučký. Vyznamenání se uděluje významným osobnostem v oblasti inženýrství.

Foto popis| Panelovou diskusi zahájila Rut Bízková.

PŘEHLEDNĚ: Účastník SuperStar i výrobce müsli. Kdo bude v nové vládě?

1.12.2017 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy / Domácí
iDNES.cz, Michaela Pavlisová

Andrej Babiš postupně potvrzuje jména lidí, které chce mít ve své menšinové vládě. Je mezi nimi devět nováčků, ale také pět ministrů z končícího kabinetu Bohuslava Sobotky. Redakce iDNES.cz připravila jejich přehled.

Tomáš Hüner ministerstvo průmyslu a obchodu

Tomáš Hüner (1959) absolvoval Strojní fakultu Vysokého učení technického v Brně. Celou kariéru se pohybuje v oblasti energetiky a průmyslu. V letech 1994 až 2002 působil jako generální ředitel a předseda představenstva dnes již zaniklé společnosti Severomoravská energetika. Mezi lety 2004 a 2006 pracoval jako manažer firmy ČEZ v Bulharsku.

Na ministerstvu průmyslu a obchodu pracoval už v letech 2006 až 2011 jako náměstek pro sekci průmyslu a energetiky.

Pracoval i v dozorčích radách provozovatele přenosové soustavy ČEPS, Operátora trhu s elektřinou (OTE) nebo Vršanské uhelné Pavla Tykače. V současnosti zastává pozici ve společnosti Siemens Česká republika. Jiří Milek ministerstvo zemědělství

Jiří Milek (1963) je ředitelem společnosti Úsovsko v Klopíně na Mohelnicku, která patří k největším zemědělským podnikům v České republice. Firma se zabývá výrobou od müsli tyčinek až po čističky odpadních vod.

Do funkce Milka doporučila Agrární komora ČR, jejíhož představenstva je členem. Je rovněž ve vedení Iniciativy zemědělských a potravinářských podniků, jejímž cílem je hájit domácí výrobce, prosazovat větší ochranu domácího trhu a propagovat tuzemské potraviny.

V minulosti se Milek vymezoval vůči protiruským sankcím. Podle něj má Evropa svůj růst založený na obchodu s Ruskem. Sankce vnímal jako vážné ohrožení rusko-evropských obchodních vztahů, což podle něj mohlo v EU vyvolat finanční krizi.

Zvítězil v anketě Manažer roku 2010 v odvětví výroby potravin. V letech 2013 a 2014 získala společnost Úsovsko EKO z koncernu Úsovsko ocenění Zemědělec roku. V roce 2013 neúspěšně kandidoval za hnutí ANO do Poslanecké sněmovny. Adam Vojtěch ministerstvo zdravotnictví

Adam Vojtěch (1986) vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy a mediální studia na **Fakultě sociálních věd** UK. V současné době je členem správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny a poslancem za hnutí ANO.

V letech 2013 až 2014 působil jako právník ve společnosti MAFRA, v červnu roku 2014 se stal tajemníkem na ministerstvu financí. Pracoval také jako poradce předsedy hnutí ANO Andreje Babiše pro zdravotnictví.

Je členem několika dozorčích a správních rad a také členem představenstva společnosti Thermal-F, která provozuje karlovarský hotel Thermal.

Koncertoval v dětských pěveckých sborech a vystupoval v dětských muzikálech. V roce 2005 se zúčastnil talentové pěvecké soutěže Česko hledá SuperStar. O rok později vydal hudební album Portugal. Alena Schillerová ministerstvo financí

Alena Schillerová (1964) vystudovala práva na Masarykově univerzitě v Brně. V současnosti působí jako náměstkyně ministra financí pro daně a cla. Ve funkci měla na starosti například legislativní a technickou přípravu zavádění EET.

Celý svůj profesní život se věnuje daňové problematice. V roce 1991 nastoupila jako právnička na Finančním úřadě Brno-venkov, o čtyři roky později se stala zástupkyní ředitele a v letech 2006 až 2012 úřad vedla.

Působila rovněž jako zástupkyně ředitele a vedoucí odboru metodiky a výkonu daní jihomoravského krajského finančního úřadu. Rok a půl byla ředitelkou odboru právního a daňového procesu Generálního finančního ředitelství. Schillerová spolupracuje s Masarykovou univerzitou a také přednáší. Je spoluautorkou řady odborných publikací týkajících se daňové problematiky.

„Hlavní prioritou je finanční úřad on-line. Finanční správa by měla být proklientská, srozumitelná. Veřejnost by měla vědět, proč Finanční správa dělá kroky, které dělá,“ uvedla Schillerová k plánům v čele resortu při páteční tiskové konferenci. Klára Dostálová ministerstvo pro místní rozvoj

Klára Dostálová (1971) vystudovala Vysokou školu ekonomickou. V současnosti působí na ministerstvu pro místní rozvoj jako první náměstkyně pro regionální rozvoj a od října 2017 je také poslankyní.

Začínala jako účetní, později pracovala jako úvěrová specialista v České spořitelně nebo manažerka v hotelu Černigov v Hradci Králové. Od roku 2002 působí ve veřejné správě.

Nejprve pracovala jako auditorka na krajském úřadě v Hradci Králové a po dvou letech přešla do Centra evropského projektování (CEP). Souběžně s řízením CEP poskytovala krajskému úřadu konzultace o investicích. Námitku, že bere dva platy za jednu práci odmítla s tím, že v každé funkci vykonává jinou práci, nahrazuje i ředitelku investičního odboru, a kraji peníze naopak šetří.

Dostálová čelila kritice i za to, že souběžně s postem náměstkyně zastávala i funkci krajské zastupitelky, což je podle některých výkladů v rozporu se zákonem. Letos v dubnu na post zastupitelky rezignovala .

V letech 2005 a 2012 získala cenu Lady Pro, která se uděluje ženám na významných postech, které dokázaly úspěšně skloubit kariéru a rodinu. Robert Plaga ministerstvo školství

Robert Plaga (1978) vystudoval veřejnou správu, finance, daně a účetnictví na Provozně ekonomické fakultě Mendelovy univerzity v Brně, titul Ph.D. získal v oboru hospodářská politika a správa na stejné škole.

V minulosti učil na Provozně ekonomické fakultě a Fakultě regionálního rozvoje a mezinárodních studií Mendelovy univerzity. V roce 2011 se stal vedoucím Ústavu regionálního rozvoje a veřejné správy.

V prosince roku 2011 nastoupil na ministerstvo školství, kde se stal vrchním ředitelem sekce řízení operačních programů EU. Funkci na ministerstvu, které tehdy vedl Josef Dobeš, však po několika dnech opustil. Zdůvodňoval to tím, že se jeho představy o odborném vedení agendy neshodují s představami ministerstva.

Do úřadu se vrátil v únoru 2015 jako politický náměstek za hnutí ANO. Má na starosti sekci vysokých škol, vědy a výzkumu. Lubomír Metnar ministerstvo vnitra

Lubomír Metnar (1967) při zaměstnání vystudoval Pedagogickou fakultu Ostravské univerzity. Po vojenské službě nastoupil k policii. Od roku 1992 pracoval u severomoravské kriminálky a vyšetřoval násilnou trestnou činnost. Před odchodem od policie útvar vedl.

Jako kriminalista se Metnar mimo jiné podílel na odhalení pachatelů rasově motivovaného žhářského útoku ve Vítkově, při kterém byla v dubnu 2009 těžce popálena malá dívka.

V roce 2011 nastoupil jako bezpečnostní manažer do strojírenské společnosti Vítkovice. O dva roky později mu ministr vnitra Rusnokovy vlády Martin Pecina svěřil post náměstka pro vnitřní bezpečnost.

Pecinův nástupce Milan Chovanec Metnarovi svěřil sekci ekonomiky a provozu úřadu. Z ministerstva odešel v červenci 2014 a vrátil se zpátky do Vítkovic, kde působí jako manažer dosud.

Byl členem vedení proruského hnutí Bezpečnost, odpovědnost, solidarita, které v současnosti na svých webových stránkách mimo jiné varuje před „plíživou islamizací evropských zemí“ nebo „ilegální migrací, mezinárodním terorismem a s tím spojeným nárůstem počtu kriminálních trestných činů“. Jaroslava Němcová ministerstvo práce a sociálních věcí

Jaroslava Němcová (1971) vystudovala Kyjevský institut národního hospodářství, Vysokou školu ekonomickou v Bratislavě a Prague International Business School. V současné době je radní Středočeského kraje pro oblast sociálních věcí. Zároveň působí jako náměstkyně ředitele Nemocnice na Homolce pro obchod a ekonomiku zdravotní péče.

Již během studií pracovala jako účetní a daňová poradkyně, poté byla burzovní makléřkou. Působila také jako finanční ředitelka společností Dermacol, Barkov ŽCR nebo GES Media.

Pracovala rovněž jako náměstkyně ředitele pro ekonomické řízení Ústřední vojenské nemocnice v Praze, v letech 2009 až 2011 byla náměstkyní vedoucího Úřadu vlády ČR a ředitelkou ekonomické sekce a v dalších třech letech ředitelkou odboru služeb klientům Všeobecné zdravotní pojišťovny. Členkou hnutí ANO je od roku 2011. Ilja Šmíd ministerstvo kultury

Ilja Šmíd (1952) působí jako pedagog na Katedře Arts managementu Podnikohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické v Praze. Od roku 2014 je ředitelem umělecké agentury AuraMusica, jejímž hlavním projektem jsou Břevnovská hudební setkání pořádaná v Břevnovském klášteře.

V minulosti vedl lidovou skupinu Vojenského uměleckého souboru v Táboře nebo umělecké oddělení Armádního uměleckého souboru Víta Nejedlého v Praze. Byl šéfredaktorem nakladatelství a vydavatelství Lunarion a také spolumajitel a ředitel nakladatelství a vydavatelství Clarton.

V roce 1994 společně s Jiřím Bělohlávkem založil Pražskou komorní filharmonii, kterou také deset let řídil. Během svého působení připravoval koncerty pro rodiče s dětmi v Rudolfinu a komorní koncerty v sále Philharmonia. Pro Český rozhlas a Českou televizi připravoval hudebně-vzdělávací pořady pro děti.

Vedl rovněž Symfonický orchestr Hlavního města Prahy FOK nebo operu Divadla Josefa Kajetána Tyla v Plzni. Napsal komorní operu a dva celovečerní muzikály z českých lidových písní. Karla Šlechtová ministerstvo obrany

Karla Šlechtová (1977) vystudovala Ekonomickou fakultu Západočeské univerzity v Plzni. Ještě před dokončením studií pracovala jako projektová manažerka ve společnosti Czech Business Leaders Forum.

Od roku 2001 působila jako koordinátorka projektových portfolií v organizaci CSR Europe v Bruselu. Věnovala se projektům Evropské unie, které řídila v pražském Evropském centru pro veřejnou správu.

Na ministerstvo pro místní rozvoj se dostala už v roce 2011, kdy pracovala jako ředitelka odboru přípravy programového období 2014-2020. Od června 2014 řídila odbor EU fondů Úřadu vlády. Ministryní se stala v říjnu 2014, kdy nahradila Věru Jourovou.

V říjnu 2017 byla za hnutí ANO zvolena do Poslanecké sněmovny v Plzeňském kraji. Dan Ťok ministerstvo dopravy

Dan Ťok (1959) absolvoval Fakultu strojního inženýrství Vysokého učení technického v Brně. Začínal v První brněnské strojírně, kde v letech 1983 až 1996 prošel řadou funkcí od konstruktéra, projektového manažera, ředitele divize až po generálního ředitele.

Mezi roky 2003 až 2006 byl předsedou představenstva Jihomoravské plynárenské a poté dva roky vedl KKCG Industry miliardáře Karla Komárka. V únoru 2008 nahradil v čele Skansky jejího dlouholetého šéfa Zdeňka Burdu.

V roce 2014 byl prezidentem Americké obchodní komory v ČR, předtím v komoře vedl mimo jiné platformu pro transparentní veřejné zakázky. Funkce ministra dopravy se ujal v prosinci 2014 po Antonínu Prachařovi .

Ve volbách do Poslanecké sněmovny v říjnu 2017 vedl kandidátku ANO v Karlovarském kraji, získal více než pět tisíc preferenčních hlasů a stal se poslancem. Robert Pelikán ministerstvo spravedlnosti

Robert Pelikán (1979) vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy, kde v roce 2011 získal titul Ph.D. Po studiích působil v advokátních kancelářích a specializoval se na problematiku obchodních společností, závazkového práva, práva hospodářské soutěže a řešení sporů.

Od roku 2004 také přednášel na katedře občanského práva Právnické fakulty UK. Několik měsíců řídil právní sekci ministerstva financí, kde měl na starost novelizaci občanského zákoníku, a od června 2014 do března 2015 byl prvním náměstkem ministryně spravedlnosti pro úsek justiční a legislativní.

Na ministerstvo nastoupil jako nestraník, členem hnutí ANO se stal až v roce 2015. V březnu téhož roku nahradil v čele resortu Helenu Válkovou. V říjnu 2017 se stal poslancem. Martin Stropnický ministerstvo zahraničí

Martin Stropnický (1956) vystudoval herectví na Divadelní fakultě Akademie múzických umění. Hereckou kariéru zahájil v mosteckém divadle, několik let byl členem Městských divadel pražských a Divadla na Vinohradech, kde působil až do roku 1990, kdy přešel na ministerstvo zahraničí. K herecké profesi se vrátil v roce 2002, v letech 2003 až 2012 byl uměleckým šéfem vinohradského divadla.

Na ministerstvu zahraničí nejdříve působil jako poradce, později i jako generální ředitel sekce kulturních styků. Byl velvyslancem v Portugalsku, Itálii a Vatikánu. Od ledna do července 1998 pracoval jako ministr kultury ve vládě Josefa Tošovského.

V říjnu 2013 byl jako lídr jihomoravské kandidátky hnutí ANO zvolen do Poslanecké sněmovny a v lednu 2014 se stal ministrem obrany v koaliční vládě Bohuslava Sobotky.

Je nositelem italského vyznamenání Řád rytíře Velkého kříže, v roce 2003 dostal za roli Howarda Katze Cenu Thálie. Vydal také dvě knihy fejetonů a novinových sloupků. Vystupoval i coby kytarista a písničkář. Richard Brabec ministerstvo životního prostředí

Někdejší studentský aktivista Richard Brabec (1966) prošel po revoluci několika politickými stranami. Kandidoval za Občanské fórum, které v rodném Kladně spoluzakládal, ODS, Unii svobody a naposledy za hnutí ANO, kde začínal jako manažer. Vystudoval geologii na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy.

V průběhu politické kariéry byl členem představenstev podniků Spolana, Agrochemie, Unipetrol Trade nebo Lovochemie. Pracoval také jako generální sekretář Českomoravské komoditní burzy Kladno.

V říjnu 2013 se stal poslancem za hnutí ANO, které jej v roce 2014 dosadilo do čela ministerstva životního prostředí v Sobotkově vládě. Jeho jmenování provázela kritika ekologických organizací kvůli jeho angažmá v chemičce Lovochemie.

Poté, co premiér Bohuslav Sobotka letos v květnu odvolal Babiše vlády, zastával i pozici vicepremiéra. V podzimních sněmovních volbách obhájil poslanecký mandát.

URL| https://zpravy.idnes.cz/vlada-ministri-ano-kandidati-profily-dsa-domaci.aspx?c=A171201_095653_domaci_mpl

Babišova vláda odtajněna: Máme složky na ministry od Brabce po Ťoka

1.12.2017 blesk.cz str. 00 Politika

Novým českým premiérem bude od 6. prosince šéf hnutí ANO Andrej Babiš. Podívejte se, jaké ministry si vybral do týmu, se kterým si chce v lednu říct o důvěru Sněmovny. Babiš seznam přinesl nejdřív na Hrad prezidentovi Miloši Zemanovi, jmenování čeká novou vládu 13. prosince. Neveřejná soupiska nevydržela tajná ani tři dny, spekulace novinářů postupně potvrdil Babiš a částečně i Zeman. Tady jsou „složky“ všech ministerských kandidátů.

Vizitka náměstkyně ministra financí Aleny Schillerové (53), která má být v nové vládě

Andreje Babiše ministryní financí:

Datum a místo narození: 18. března 1964 v Brně

Vzdělání: vystudovala právnickou fakultu dnešní Masarykovy univerzity (JUDr., 1988), kde získala i titul PhD. (2000)

Současná funkce: náměstkyně ministra financí pro daně a cla (od ledna 2016)

Kariéra: celý profesní život se věnuje daňové problematice; v roce 1991 začínala jako právnička na Finančním úřadě Brno-venkov, v roce 1995 se stala zástupkyní ředitele, v letech 2006 až 2012 tento finanční úřad vedla; od ledna 2013 do června 2014 působila jako zástupkyně ředitele a vedoucí odboru metodiky a výkonu daní jihomoravského krajského finančního úřadu; poté byla rok a půl (do prosince 2015) ředitelkou odboru právního a daňového procesu Generálního finančního ředitelství.

Rodina: vdaná, dvě děti

Letos v květnu, v době vládní krize vyvolané nejasnostmi v příjmech a majetku tehdejšího ministra financí Andreje Babiše (ANO), navrhovalo hnutí ANO Schillerovou na jeho místo v případě, že bude odvolán (což požadoval premiér z ČSSD

Bohuslav Sobotka). Sám Babiš o své podřízené tehdy řekl, že představuje profesionální úřednici, která celý život pracuje ve finanční správě a není v žádné straně.

Nominaci Schillerové do funkce ministryně ale zamítl premiér Sobotka. Řekl, že náměstkyně je odpovědná za pomalý přístup ke kontrolám firem, které vydaly jednokorunové dluhopisy (mezi ně patří i někdejší Babišův Agrofert). Vyčetl jí rovněž, že prosazuje a obhajuje současný silně represivní způsob přístupu ke správě a výběru daní. Podle Sobotky by Schillerová byla jen Babišovou prodlouženou rukou. Sama náměstkyně ale všechny jeho výtky odmítla.

Zmiňovány byly v této souvislosti také rodinné vazby Schillerové. Její dcera Petra Rusňáková (ANO) je zastupitelkou v Brně, zeť náměstkyně David Rusňák je majoritním vlastníkem investiční skupiny DRFG. Stal se

jedním z obviněných v případě úniku z policejních spisů a trestních řízení. Jeho sponzorský dar ve výši 1,1 milionu korun hnutí ANO podle Babiše ale nepřijalo. Sám Rusňák své členství v hnutí ukončil. Jeho manželka Petra pak v červnu odstoupila z jihomoravské volební kandidátky ANO pro říjnové sněmovní volby.

Náměstkyní se stala po vítězství ve výběrovém řízení, kterého se zúčastnili tři kandidáti. Ve funkci měla na starosti například legislativní a technickou přípravu zavádění elektronické evidence tržeb (EET).

Schillerová rovněž přednáší, spolupracuje s Masarykovou univerzitou, je spoluautorkou řady odborných publikací týkajících se daňové problematiky.

Mezi své koníčky řadí lyžování a četbu.

Vizitka ministra obrany

Martina Stropnického (60), který v budoucí vládě Andreje Babiše (oba ANO) zřejmě povede ministerstvo zahraničních věcí:

Datum a místo narození: 19. prosince 1956 v Praze

Vzdělání: herectví na Divadelní fakultě Akademie múzických umění (1980), studium na Diplomatické akademii ve Vídni (1990 až 1991)

Současné funkce: ministr obrany (od ledna 2014), poslanec (od října 2013)

Divadelní angažmá: začínal v divadle v Mostě, v letech 1980 až 1986 byl členem Městských divadel pražských, poté byl až do roku 1990 v angažmá v pražském Divadle na Vinohradech; k herecké profesi se vrátil v září 2002, od dubna 2003 do dubna 2012 byl uměleckým šéfem Divadla na Vinohradech (funkci opustil z důvodu nesouhlasu se zrušením přípravných prací na jednu z inscenací).

Působení v diplomacii a politice: od roku 1990 pracoval na ministerstvu zahraničí, nejprve jako poradce, později jako generální ředitel sekce kulturních styků; od června 1993 do října 1994 byl velvyslancem v Portugalsku, poté do konce roku 1997 působil na stejné pozici v Itálii; od ledna do července 1998 byl ministrem kultury v Tošovského vládě; od června 1999 do srpna 2002 byl velvyslancem ve Vatikánu; v říjnu 2013 byl jako lídr jihomoravské kandidátky hnutí ANO zvolen do Poslanecké sněmovny, v lednu 2014 byl jmenován ministrem obrany v koaliční vládě Bohuslava Sobotky (ČSSD).

Členství a funkce v politických stranách: je členem hnutí ANO 2011, členem předsednictva hnutí (od února 2015), byl předsedou pražského ANO (od listopadu 2015 do listopadu 2017).

Rodina: je potřetí ženatý, manželkou je herečka

Veronika Žilková - Stropnická, s níž má dceru Kordulu (jejich syn Melichar zemřel v listopadu 2007 ve věku půl roku); s první manželkou Lucií se oženil hned dvakrát po sobě a má s ní tři děti: Matěje (politik, nedávno odstoupivší předseda Strany zelených), Annu (herečka) a Františku.

Mezi úspěchy resortu obrany v minulých letech patří podle Stropnického nové zákony, rostoucí rozpočet i větší důraz na obranu. Vnímání její důležitosti se podle něj podařilo změnit, což napomohlo po letech škrťů ke zvyšování rozpočtu. Armádě to umožní revitalizaci vojenské infrastruktury a další akvizice (radary, vrtulníky, mobilní radiolokátory či další pronájem stíhaček Gripen).

Koalice dotáhla důležité zákony, které daly armádě kariérní řád, zavedly cvičení pro dobrovolníky nebo zatraktivily aktivní zálohy. Pozitivní je podle Stropnického také rozvoj spojenecké spolupráce - působení českých stíhačů na Islandu, mise v Iráku, Afghánistánu či v Mali. Rezervy na obraně zůstávají zejména ve schopnosti ministerstva vypisovat a dokončovat některé zakázky.

Začátkem loňského roku řešily vládní strany další setrvání Stropnického ve funkci v souvislosti s jeho vyjádřením k únosu Čechů v Libanonu (ministr řekl, že podmínkou propuštění Čechů bylo, aby Česko nevydalo v Praze zadržovaného Libanonce Alího Fajáda do USA). Část opozice požadovala odchod ministra z funkce. Premiér Bohuslav Sobotka (ČSSD) se vyjádřil, že Stropnický sice udělal chybu, ale ne tak závažnou, aby jeho odvolání navrhl.

Stropnického jako herce si diváci mohou vybavit jako Lysandra v Shakespearově Snu noci svatojánské, jako Krysaře ve stejnojmenné hře Viktora Dyka nebo Howarda Katze ve hře Patricka Marbera. Objevil se v televizních seriálech (On je žena či Kriminálka Anděl) nebo ve filmech (Bolero a Non plus Ultras). Do povědomí

veřejnosti vstoupil i díky spolupráci s Janem Jiráněm, s nímž tvořil písničkářskou dvojici. Na svém kontě má také divadelní režii nebo několik knih.

Je nositelem italského vyznamenání Řád rytíře Velkého kříže, v roce 2003 dostal za roli Howarda Katze Cenu Thálie.

Stropnického otec pracoval v obchodní diplomacii, on proto jako dítě žil čtyři roky v Itálii. Během pobytu v Turecku zase studoval na tamním francouzském lyceu.

Mluví francouzsky, anglicky, portugalsky, italsky, rusky a německy.

Vizitka Lubomíra Metnara (50), který v budoucí vládě Andreje Babiše (ANO) nejspíš povede ministerstvo vnitra:

Datum narození: 6. října 1967

Vzdělání: při zaměstnání vystudoval Pedagogickou fakultu Ostravské univerzity

Současná funkce: manažer ve strojírenské skupině Vítkovice (od 2014)

Kariéra: po maturitě a vojenské službě nastoupil k policii, kde prošel různými funkcemi, od roku 1992 působil u severomoravské kriminálky, vyšetřoval násilnou trestnou činnost, před odchodem od policie byl vedoucím útvaru; v roce 2011 nastoupil jako bezpečnostní manažer do společnosti Vítkovice, v červenci 2013 si jej ministr Rusnokovy vlády Martin Pecina přivedl na ministerstvo vnitra jako náměstka pro vnitřní bezpečnost, Pecinův nástupce Milan Chovanec (ČSSD) svěřil Metnarovi sekci ekonomiky a provozu úřadu; z ministerstva odešel v červenci 2014, vrátil se zpátky do Vítkovic; nyní je podle obchodního rejstříku mimo jiné v dozorčí radě firmy Vítkovice Heavy Machinery, v minulosti krátce zasedal v stejném orgánu mateřské společnosti Vítkovice

Jako kriminalista se Lubomír Metnar podílel mimo jiné na odhalení pachatelů rasově motivovaného žhářského útoku ve Vítkově, při kterém byla v dubnu 2009 těžce popálena malá dívka. V září téhož roku jej spolu s dalšími policisty vyznamenal moravskoslezský hejtman Jaroslav Palas. „Byly to asi čtyři měsíce usilovné práce, obrovské nasazení všech kriminalistů, kteří do toho byli zainteresovaní, která vyústila v úspěch a 12. srpna jsme celý případ objasnili,“ řekl tehdy Metnar. V roce 2010 dostal Metnar za tento případ vyznamenání i od Martina Peciny, tehdejšího ministra vnitra ve vládě Jana Fischera.

Donedávna byl členem vedení hnutí Bezpečnost, odpovědnost, solidarita (BOS), které letos na jaře založili především bývalí vojáci a příslušníci bezpečnostních sborů. Na svých webových stránkách hnutí mimo jiné varuje před „plíživou islamizací evropských zemí“ nebo „ilegální migrací, mezinárodním terorismem a s tím spojeným nárůstem počtu kriminálních trestných činů“. Jedním z cílů hnutí je podle vyjádření jeho představitelů podpořit kandidaturu Miloše Zemana na prezidenta.

Vizitka ministryně pro místní rozvoj Karly

Šlechtové (40), která v budoucí vládě Andreje Babiše (ANO) pravděpodobně povede ministerstvo obrany:

Datum a místo narození: 22. května 1977 v Karlových Varech.

Vzdělání: vystudovala ekonomickou fakultu Západočeské univerzity v Plzni (titul Ing.)

Současné funkce: ministryně pro místní rozvoj (od října 2014), poslankyně (od října 2017)

Profesní kariéra: projektová manažerka ve společnosti Czech Business Leaders Forum (1998-2001); manažerka v bruselské organizaci zabývající se společenskou odpovědností firem CSR Europe (2001-04); projektová manažerka Evropského centra pro veřejnou správu (2004-05); senior konzultantka společnosti Deloitte Advisory, Divize Projekty EU a granty (2005-10); projektová manažerka České správy sociálního zabezpečení (2010-11); ředitelka odboru přípravy programového období 2014-2020 ministerstva pro místní rozvoj (únor 2011 - květen 2014); ředitelka odboru EU fondů Úřadu vlády (od května 2014).

Členství a funkce v politických stranách: nestraník

Rodina: svobodná, bezdětná

Premiér Bohuslav Sobotka (ČSSD) letos v srpnu označil za největší úspěch ministerstva pro místní rozvoj (MMR) vedeného Šlechtovou dočerpání evropských dotací z programového období 2007 až 2013. MMR pochválil i za přijetí novely stavebního zákona nebo nového zákona o veřejných zakázkách. Zklamán byl naopak z toho, že se nepodařilo schválit zákon o sociálním bydlení.

Šlechtová během vysokoškolského studia absolvovala stáž v Senátu ČR.

Kromě angličtiny a němčiny má i základní znalost francouzštiny, holandštiny a bulharštiny.

Má ráda rockovou a metalovou hudbu.

Vizitka ministra spravedlnosti Roberta

Pelikána (38; ANO), který má stejnou funkci zastávat i v budoucím kabinetu Andreje Babiše:

Datum a místo narození: 18. října 1979, Praha

Vzdělání: Právnická fakulta UK v Praze, získal titul Ph.D. (2011)

Dosavadní funkce: ministr spravedlnosti (od března 2015), poslanec (od října 2017)

Kariéra: po studiích nastoupil do advokátní kanceláře Císař, Češka, Smutný a spol. (2002-2007); od roku 2004 přednášel na katedře občanského práva Právnické fakulty UK v Praze; v roce 2007 složil advokátskou zkoušku; v letech 2007 až 2009 pracoval v advokátní kanceláři Linklaters a následně byl partnerem v advokátní kanceláři Vrána & Pelikán (2009-2014); od února 2014 do června téhož roku řídil právní sekci ministerstva financí, od června 2014 do března 2015 byl prvním náměstkem ministryně spravedlnosti (pro úsek justiční a legislativní)

Stranická kariéra: na ministerstvo spravedlnosti nastoupil jako nestraník, členem hnutí ANO se stal v roce 2015

Rodina: jeho matka, profesorka obchodního práva Irena Pelikánová, působí od května 2004 jako soudkyně Tribunálu Soudního dvora EU (mandát má do roku 2019); otec Dragutin Pelikán přednášel na pražské právnické fakultě právní dějiny se zaměřením na ruskou právní historii; je rozvedený, má syna

Za prioritní úkoly v resortu Pelikán při svém nástupu označil zákon o státním zastupitelství, problematiku exekutorů či insolvenční a strategii justice. První z cílů se mu ale naplnit nepodařilo, připravovaný nový zákon o žalobcích, který měl zajistit jejich větší nezávislost na výkonné moci, nakonec Sněmovna neprojednávála. Ministerstvo pod Pelikánovým vedením také nepřipravilo očekávanou novelu trestního řádu a nový občanský soudní řád. Ministr opakovaně řekl, že nechce přípravu obou procesních kodexů uspěchat. Práce nicméně pokračuje, návrh občanského soudního řádu ministerstvo nedávno představilo k diskusi odborné i laické veřejnosti.

Sám ministr Pelikán ke svým úspěchům přiřadil zvýšení zaměstnanosti vězňů nebo zjednodušení zápisů společností do obchodního rejstříku. Ministerstvu pod jeho vedením se také podařilo dokončit dlouhá léta připravovaný tendr na elektronické náramky pro vězně. Smlouva byla podepsána v polovině září. Uznání z mnoha stran se dočkal také za snížení nákladů na vymáhání méně vysokých dluhů, kvůli podpoře postavení dlužníků je ale v otevřeném střetu s Exekutorskou komorou.

Nedávno vzbudily pozornost informace o tom, že se Pelikánův poloviční bratr, arabista Petr Pelikán, před dvěma lety podílel na vyjednávání o propuštění pětice Čechů za Libanonce Alího Fajáda. Pravicoví politici Pelikánův postup kritizovali jako nestandardní či partyzánský, ministr postup nechtěl s ohledem na povahu případu komentovat. Kritiku politiků si Pelikán vysloužil i letos v létě, kdy Pelikán týdeníku Respekt řekl mimo jiné, že policejní žádost o vydání jeho stranického šéfa Andreje Babiše k trestnímu stíhání má ovlivnit volby.

Do blízkosti politiky se dostal advokát Pelikán před pěti lety, v srpnu 2012 jej ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba (ODS) nominoval na člena rady Českého telekomunikačního úřadu (ČTÚ). Ministr ale posléze Pelikánovu nominaci stáhl. V tisku se spekovalo o tom, že důvodem byl Pelikánův blog, na kterém advokát kritizoval politiku vlády, jejího premiéra Petra Nečase (ODS) a ministra financí

Miroslava Kalouska (TOP 09).

Na podzim 2013 se stal členem Rady ekonomických poradců hnutí ANO. V médiích se tehdy spekovalo o tom, že se Pelikán stane ministrem spravedlnosti. Šéf hnutí Andrej Babiš si však Pelikána vzal s sebou na ministerstvo financí jako ředitele právní sekce, kde působil zhruba rok. Jako náměstek měl na ministerstvu

spravedlnosti na starost novelizaci občanského zákoníku. Ten Pelikán hlasitě kritizoval už předtím, než nabyl počátkem roku 2014 účinnosti.

Ve funkci prvního náměstka nahradil Pelikán v létě 2014 Hanu Marvanovou, která odešla kvůli sporům s ministryní

Válkovou. Už tehdy se v tisku objevily úvahy, že Pelikán časem Válkovou v čele ministerstva nahradí. V polovině srpna 2014 vyvolal pozornost spor mezi náměstkem Pelikánem a nejvyšším státním zástupcem Pavlem Zemanem. Ten se veřejně ohradil proti Pelikánovým úvahám o tom, že žalobci mají být více kontrolováni exekutivou, aby z nich nevznikla "čtvrtá moc ve státech".

Jako advokát zastupoval mimo jiné rodinu, jejímuž synovi v létě 2009 amputoval eskalátor v pražském metru tři prsty. Později například hájil město Karlovy Vary ve sporu se skupinou firem o vlastnictví sportovně-kulturního centra KV Arena.

Rád jezdí na kole a cvičí jógu.

Vizitka možné budoucí ministryně práce a sociálních věcí Jaroslavy Němcové (46):

Datum narození: 27. dubna 1971

Vzdělání: vystudovala Kyjevský institut národního hospodářství, Vysokou školu ekonomickou v Bratislavě (Ing.) a Prague international business school (MBA)

Současná funkce: radní Středočeského kraje pro oblast sociálních věcí (od 2016), členka zastupitelstva Středočeského kraje (od 2016)

Praxe: již během studií pracovala jako účetní a daňový poradce (OSVČ), poté byla v letech 1993 až 1997 burzovní makléřkou (Všeobecná úvěrová banka Praha, EPIC-Securities); následně byla finanční ředitelkou společnosti Dermacol, poté pracovala na stejné pozici ve společnostech Barkov ŽCR a GES Media Holding; v letech 2006 až 2009 byla náměstkyní ředitele pro ekonomické řízení Ústřední vojenská nemocnice Praha a v letech 2009 až 2011 náměstkyní vedoucího Úřadu vlády ČR a ředitelkou ekonomické sekce; následující tři roky byla ředitelkou odboru služeb klientům Všeobecné zdravotní pojišťovny (VZP) a od roku 2014 náměstkyní ředitele Nemocnice na Homolce pro obchod a ekonomiku zdravotní péče.

Členství v politických stranách: členka hnutí ANO 2011.

Působí jako nezávislá členka finančního výboru v Dobřichovicích u Prahy.

Vizitka ministra dopravy

Dana Ťoka (58; nestraník za ANO), který v budoucí vládě Andreje Babiše (ANO) bude zřejmě zastávat stejný post:

Datum a místo narození: 4. března 1959, Uherské Hradiště

Vzdělání: vystudoval fakultu strojního inženýrství Vysokého učení technického v Brně

Současné funkce: ministr dopravy (od prosince 2014), poslanec (od října 2017)

Kariéra: začínal v První brněnské strojírně, kde v letech 1983 až 1996 prošel řadou funkcí od konstruktéra, projektového manažera, ředitele divize až po generálního ředitele; v letech 1996 až 1999 byl generálním ředitelem společnosti ABB Energetické systémy, poté vedl tři roky českou a slovenskou pobočku koncernu Alstom; mezi roky 2003 až 2006 byl předsedou představenstva Jihomoravské plynárenské a poté dva roky vedl KKCG Industry miliardáře Karla Komárka; v letech 2008 až 2014 byl generálním ředitelem a předsedou představenstva ve společnosti Skanska.

Působení v politice: v prosinci 2014 byl jmenován jako nestraník za hnutí ANO ministrem dopravy v koaliční vládě Bohuslava Sobotky (ČSSD), když ve funkci nahradil Antonína Prachaře (ANO); ve volbách do Poslanecké sněmovny v říjnu 2017 byl lídrem kandidátky ANO v Karlovarském kraji, s počtem 5014 preferenčních hlasů byl zvolen poslancem.

Rodina: podle dostupných údajů je rozvedený a má dvě dcery

Za Ťokova působení v čele resortu dopravy se podařilo zlepšit čerpání evropských dotací a pokročilo se v přípravě klíčových dopravních staveb. Naopak nezačala stavba žádné strategické silnice, pro kterou se zrychleně podařilo získat posudek dopadu na životní prostředí (EIA).

Podle premiéra Sobotky se podařilo zprovoznit 120 kilometrů dálnic a silnic I. třídy, do kterých je však započítána i modernizace dálnice D1. Dalších 230 kilometrů komunikací se v současnosti staví a dalších 152 kilometrů dálnic a silnic I. třídy je připraveno k výstavbě. Sám Ťok k počtu nově otevřených úseků dlouhodobě uvádí, že mu předchůdci v resortu nepředali dost připravených projektů, které by se daly během jeho funkčního období dokončit.

Nejvýznamnější veřejnou zakázkou v dopravě je v současnosti tendr na správu mýtného systému. Tendr, který ministerstvo vyhlásilo v červnu 2017 a do něhož se přihlásili čtyři uchazeči, počítá s tím, že po roce 2019 se zpoplatnění rozšíří o 900 kilometrů silnic první třídy z nynějších zhruba 230 kilometrů. O rozšíření rozhodla před rokem vláda. Ministerstvo opakovaně kritizuje současného provozovatele mýtných bran Kapsch, který v ČR vybírá mýtné od roku 2007, za obstrukční jednání. Cílem firmy je podle ministerstva shodit tendr na mýto dřív, než uchazeči stačí přijít s nabídkami, které ukážou, nakolik je současná cena konkurenceschopná.

V listopadu 2016 premiér Sobotka uvedl, že by Ťok mohl odvádět lepší práci. Uvažoval by o jeho výměně, kdyby mohl udělat revizi u členů vlády z koaličních stran. Dopravní odborníci a profesní svazy v dopravě vyčítali Ťokovi postup při zajišťování fungování mýta po vypršení smlouvy s Kapschem i nedostatek připravených projektů, které by bylo možné okamžitě začít stavět. Pozitivně naopak hodnotili personální stabilizaci Ředitelství silnic a dálnic (ŘSD).

V březnu 2015 informoval Český rozhlas o podezření z korupce v české pobočce Skansky. Podle informací rozhlasu bylo z této pobočky vyvedeno sto milionů korun v roce 2011, tedy v době, kdy ji vedl Ťok. Peníze prý putovaly na úplatky do firmy, s níž Skanska spolupracovala na dostavbě silnice R7. Ťok podezření z korupce odmítl.

V roce 2014 byl prezidentem Americké obchodní komory v ČR, předtím v komoře vedl mj. platformu pro transparentní veřejné zakázky.

Jeho nezvyklé příjmení údajně pochází z maďarštiny. „Myslím, že moje jméno pochází z maďarského příjmení Tóth,“ řekl v lednu 2008 Hospodářským novinám.

Vizitka možného budoucího ministra průmyslu a obchodu

Tomáše Hünera (58):

Datum a místo narození: 26. června 1959 v Ostravě

Vzdělání: vystudoval Fakultu strojní, katedru tepelných strojů a jaderných zařízení na VUT v Brně, absolvoval studijní program International Institute of Certified Studies in Strategic Management

Současná funkce: ředitel divize Energy Management společnosti Siemens Česká republika (od 2015)

Praxe: v letech 1984 až 1994 pracoval v Elektrárně Dětmorovice, mimo jiné na pozici náměstka ředitele pro výrobu; v letech 1994 až 2002 byl generálním ředitelem a předsedou představenstva společnosti SME (Severomoravská energetika); další dva roky byl konzultantem společnosti AP&P, která mimo jiné restrukturalizovala společnost Slovenské elektrárne; v letech 2004 až 2006 byl manažerem firmy ČEZ v Bulharsku; v letech 2006 až 2011 působil jako náměstek na ministerstvu průmyslu a obchodu (pro sekci průmyslu a energetiky); v letech 2006 až 2014 byl předsedou dozorčí rady společnosti ČEPS, v letech 2011 až 2014 předsedou dozorčí rady státního energetického operátora, firmy OTE; v letech 2014 až 2015 pracoval jako předseda dozorčí rady a ředitel energetických zdrojů firmy Vršanská uhelná finančníka Pavla Tykače.

Je nestránkem. Hovoří anglicky, rusky a bulharsky.

Mezi své zájmy řadí vysokohorskou turistiku, lyžování, tenis a automobilový sport.

Vizitka možné budoucí ministryně pro místní rozvoj

Klára Dostálová (46):

Datum a místo narození: 13. března 1971 v Praze

Vzdělání: vystudovala Vysokou školu ekonomickou (1994)

Dosavadní funkce: první náměstkyně ministryně pro regionální rozvoj (od listopadu 2014), poslankyně (od října 2017)

Kariéra: začínala jako účetní, později pracovala jako úvěrový specialista v České spořitelně, nebo banketmanažerka v hotelu Černigov v Hradci Králové; od roku 2002 působí ve veřejné správě, nejprve jako auditorka na královéhradeckém krajském úřadě, po dvou letech přešla do nového Centra evropského projektování, působila i na několika postech v rámci Regionálního operačního programu Severovýchod a podílela se na projektech financovaných z Fondu soudržnosti; na ministerstvu pro místní rozvoj působí od února 2014, kdy se stala náměstkyní

Stranická kariéra: bezpartijní

Rodina: vdaná, má dvě děti; s rodinou žije v Hořicích v Podkrkonoší

O tom, že by se Dostálová mohla stát ministryní pro místní rozvoj, se spekulovalo již na podzim 2014, když tehdejší šéfka resortu

Věra Jourová odešla do Evropské komise, se o Dostálové spekulovalo jako o nové ministryni, do funkce ji dokonce doporučila sama Jourová. Nakonec hnutí ANO do této funkce nominovalo Karlu Šlechtovou.

Loni v říjnu byla Dostálová zvolena za ANO krajskou zastupitelkou v Královéhradeckém kraji. Na zastupitelský mandát však letos v dubnu rezignovala, a to vzhledem k neslučitelnosti funkcí krajské zastupitelky a náměstkyně ministryně pro regionální rozvoj.

V roce 2013 se v médiích objevila informace, že opozice v Královéhradeckém kraji a část krajských úředníků poukazují na to, že Dostálová na úřadě za jednu práci dostává dva platy. Jako ředitelka centra plánování souběžně poskytovala krajskému úřadu konzultace o investicích, za což dostávala ještě 35 tisíc korun měsíčně navíc. Námitku o dvou platech Dostálová odmítla s tím, že v každé funkci vykonává jinou práci, nahrazuje i ředitelku investičního odboru, a kraji peníze naopak šetří. To potvrdil i mluvčí krajského úřadu Imrich Dinogeszi s tím, že plat vedoucího odboru by byl vyšší, než odměna, kterou dostávala Dostálová.

Je dvounásobnou držitelkou ceny Lady Pro (2005, 2012), která se uděluje ženám na významných postech, které dokázaly úspěšně skloubit kariéru a rodinu.

Vizitka možného budoucího ministra zdravotnictví Adama

Vojtěcha (31; nestraník za ANO):

Datum a místo narození: 2. října 1986, České Budějovice

Vzdělání: vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze, kde získal titul Mgr. (2012) a mediální studia na **Fakultě sociálních věd** UK v Praze, kde také získal titul Mgr. (2013)

Současné funkce: člen správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny (od září 2016), poslanec (od října 2017)

Kariéra: V letech 2013 až 2014 působil jako právník ve společnosti MAFRA, v červnu 2014 se stal tajemníkem na ministerstvu financí, ve volbách do Poslanecké sněmovny v říjnu 2017 byl zvolen poslancem v Jihočeském kraji jako nestraník za hnutí ANO.

Je poradcem předsedy hnutí ANO Andreje Babiše pro zdravotnictví.

Je členem několika dozorčích a správních rad a také členem představenstva společnosti Thermal-F, která provozuje karlovarský hotel Thermal.

V minulosti byl známý coby zpěvák a hudební skladatel. Koncertoval v dětských pěveckých sborech a vystupoval v dětských muzikálech. V roce 2005 se zúčastnil talentové pěvecké soutěže Česko hledá SuperStar, kde získal přezdívku Ken. V roce 2006 vydal hudební album Portugal.

V letech 2010 až 2012 byl předsedou spolku českých právníků Všeohrd.

Nestraník Jiří Milek (54) by měl být ministrem zemědělství v nové vládě Andreje Babiše:

Datum a místo narození: 3. července 1963

Vzdělání: vysokoškolské (Ing.)

Současné funkce: předseda představenstva zemědělského a potravinářského koncernu Úsovsko se sídlem v Klopíně na Šumpersku, člen statutárních orgánů řady dalších firem, převážně dceřiných firem

Kariéra: Celý život se pohybuje v zemědělství a potravinářství, v roce 2011 byl vyhlášen v anketě Manažer roku 2010 manažerem odvětví výroba potravin, společnost Úsovsko je vítězem ankety Zemědělec roku 2013 a 2014

Stranická kariéra: Za ANO neúspěšně kandidoval v roce 2013 ve volbách do Poslanecké sněmovny

Podle Andreje Babiše doporučila Milka na post ministra Agrární komora, původně se spekulovalo o předsedovi komory Miroslavu Tomanovi, který byl ministrem zemědělství v úřednické vládě Jiřího Rusnoka.

Milek je členem představenstva Agrární komory ČR a také vedení spolku Iniciativa zemědělských a potravinářských podniků, jejímž cílem je hájit domácí výrobce, prosazovat větší ochranu domácího trhu a propagovat tuzemské potraviny.

Milek mj. platí za kritika ruských sankcí. „Celá Evropa má růst postavený na obchodu s Ruskem. Nevím, v čem jsme si těmi sankcemi pomohli. Politici než udělají nějaké rozhodnutí, tak by měli znát důsledky takového kroku. Ale oni si nedělají žádné analýzy, jen plácají jeden přes druhého. Je to tím, že v životě nepracovali, neřídili žádná podnik, do politiky šli přímo ze škol a přitom nic neumí, nemají hospodářský přehled,“ řekl v létě 2014 Šumperskému deníku. Podobně se o „tradičních politicích“ vyjadřuje i Andrej Babiš.

V Rusku dokonce nějaký čas Milek žil. „Mám s Rusy velké zkušenosti, žil jsem tam dokonce nějaký čas na vesnici, takže vím, jak ti obyčejní lidé přemýšlejí. Jim vůbec nevadí, že tam nebudou jablka nebo nějaký sortiment, jsou na to zvyklí. Tady kdyby teď nebyly třeba banány nebo vepřové maso, tak bude pomalu povstání. Jim je to jedno. To je ten rozdíl mezi ruskou a naší mentalitou. Každý říká, že oni to nevydrží a couvnou. Nebude to tak, vedení země nemá potřebu couvat, protože národ ho netlačí,“ prorokoval a jeho slova se naplnila.

Du Ruska vyváží Milek mj. müsli tyčinky. Vedle toho Úsovsko platí např. za velkého producenta jablek. Vlastní sušárnu jablek v Klopíně, ovoce pěstuje v sadech na rozloze přes 380 hektarů. Zaměřuje se i na potravinářskou výrobu snacků a cereálií pod značkou Bersi.

Podle Aktuálně.cz byla Milkova společnost v roce 2015 čtvrtým největším příjemcem evropských dotací pro zemědělce.

Vizitka ministra životního prostředí

Richarda Brabce (51; ANO), který by měl v nové vládě Andreje Babiše zastávat stejný post:

Datum a místo narození: 5. července 1966, Kladno

Vzdělání: vystudoval geologii na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy v Praze (1992)

Současné funkce: člen Poslanecké sněmovny (od října 2013), ministr životního prostředí (od ledna 2014), místopředseda vlády (od května 2017)

Kariéra: byl ředitelem Českomoravské komoditní burzy v Kladně, později pracoval v řadě průmyslových podniků, především v chemičkách; mimo jiné byl vedoucím odboru financování Unipetrolu, finančním ředitelem Spolany; v letech 2005 až 2011 byl generálním ředitelem a v letech 2011 až 2014 předsedou dozorčí rady Lovochemie (společnost patří Agrofertu, který vlastní šéf hnutí ANO Andrej Babiš); působil jako člen statutárních orgánů řady dalších společností; byl také členem představenstva Svazu chemického průmyslu ČR

Působení v politice: člen hnutí ANO (od roku 2012), místopředseda hnutí ANO (od února 2017); v letošních volbách do Sněmovny byl lídrem hnutí ANO 2011 v Ústeckém kraji; získal 8065 preferenčních hlasů a obhájil tak mandát poslance; v minulosti byl předsedou ANO v Ústeckém kraji; v letech 1991 až 1997 byl členem ODS, později vstoupil do Unie svobody; mj. byl zastupitelem města Kladna (1990-1998; za ODS) a zastupitelem Středočeského kraje (2000-2004; za US)

Rodina: ženatý, má dva syny

„Ministerstvo průmyslu by mi bylo bližší, to je pravda, ale v rámci chemičky jsem se zabýval i dopady na životní prostředí. Proto jsem od našeho hnutí dostal interní nominaci,“ řekl v roce 2013 týdeníku Respekt. Označuje se za „srdcem ekologa a rozumem ekonoma“.

Jeho jmenování do funkce ministra životního prostředí v roce 2014 provázely kritiky ekologických organizací kvůli jeho angažmá v chemičce Lovochemie.

Místopředsedou vlády se stal letos v květnu poté, co premiér Bohuslav Sobotka (ČSSD) odvolal vicepremiéra a ministra financí Andreje Babiše. Brabcovo jméno se objevovalo i mezi kandidáty na ministra financí, Sobotka to ale odmítl kvůli Brabcovým údajným vazbám na Agrofert. Přijal až nominaci

Ivana Pilného, někdejšího šéfa českého Microsoftu.

Ve funkci ministra životního prostředí prosadil „kotlíkové dotace“ na výměny starých kotlů za nové, ekologické, nebo dotační program Dešťovka, který podporuje využívání dešťové vody anebo použité vody ze sprch. Premiérem Sobotkou byl také chválen za čerpání peněz z Operačního programu Životního prostředí a zjednodušení procesu hodnocení dopadu staveb na životní prostředí EIA.

Vláda naopak nestihla prosadit nový zákon o odpadech, který Brabcovo ministerstvo připravilo. Brabec také nepředložil antifosilní zákon, který měl zajistit postupné snižování závislosti na fosilních palivech. Brabec podle kritiků z řad ekologických organizací ustoupil lobby těžařských firem, ministr ale uvedl, že vláda přijala Politiku ochrany klimatu, která je zásadnější a také konkrétnější než případný zákon.

Letos také začala platit novela zákona o ochraně přírody a krajiny, která výrazně ovlivní fungování čtyř českých národních parků v Krkonoších, Českém Švýcarsku, na Šumavě a v Podyjí. Sporná pravidla vetoval prezident Miloš Zeman, podle kterého novela o ochraně přírody a krajiny nepřihlíží ke zvláštnostem šumavského národního parku.

Vizitka Roberta Plagy (39), který pravděpodobně bude ve vládě Andreje Babiše (oba ANO) ministrem školství:

Datum narození: 21. červenec 1978

Vzdělání: vystudoval veřejnou správu, finance, daně a účetnictví na Provozně ekonomické fakultě Mendelovy univerzity v Brně (Ing.) a hospodářskou politiku a správu tamtéž (Ph.D.)

Současné funkce: náměstek ministra školství pro řízení sekce vysokého školství, vědy a výzkumu, člen zastupitelstva města Brna

Praxe: v letech 2002 až 2009 učil na Provozně ekonomické fakultě Mendelovy univerzity, v letech 2009 až 2013 pak na Fakultě regionálního rozvoje a mezinárodních studií, v roce 2011 byl i vedoucím Ústavu regionálního rozvoje a veřejné správy; současně v letech 2007 až 2010 pracoval jako poradce a lektor ve společnosti Eurion, poté byl konzultantem společnosti RBE Consult (je společníkem obou firem); v prosinci 2011 nastoupil na ministerstvo školství, kde se stal vrchním ředitelem sekce řízení operačních programů EU, ministerstvo tehdy vedené ministrem Josefem Dobešem (Věci veřejné) však opustil po několika dnech s tím, že se jeho představy o odborném vedení agendy neshodují s představami ministerstva (podle některých médií odmítl podepsat některé problematické projekty); v letech 2012 až 2015 byl ředitelem Centra pro transfer technologií Mendelovy univerzity; na ministerstvo školství se vrátil v únoru 2015 jako politický náměstek za hnutí ANO, později se z nespécifikované funkce zástupce koaličního partnera přesunul na post náměstka pro vysoké školy, vědu a výzkum; v roce 2014 byl zvolen do zastupitelstva města Brna, v roce 2016 do zastupitelstva Jihomoravského kraje

Členství v politických stranách: člen hnutí ANO 2011

V roce 2016 byl zvolen do zastupitelstva Jihomoravského kraje, funkce se ale krátce po volbách kvůli souběhu funkcí, který je dle výkladu ministerstva vnitra v rozporu se zákonem, vzdal.

Ovládá angličtinu a němčinu.

Počátkem listopadu napsal týdeník Respekt, že Andrej Babiš nabídl post ministra školství rektorovi Masarykovy univerzity v Brně Mikuláši Bekovi. Ten funkci odmítl a posléze jménem všech rektorů navrhl, aby se ministrem stal náměstek Robert Plaga.

Vizitka možného budoucího ministra kultury Iliji Šmída (65):

Datum a místo narození: 14. února 1952, Plzeň

Vzdělání: vystudoval český jazyk a hudební výchovu na Pedagogické fakultě v Plzni (1971-1975) a hudební vědu na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze (1977-1983), v roce 1986 složil rigorózní zkoušku a získal titul PhDr. (hudební věda a historie)

Dosavadní funkce: pedagog na Katedře Arst managementu podnikohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické v Praze (od 2014)

Kariéra: sbormistr a vedoucí lidové skupiny Vojenského uměleckého souboru v Táboře (1976-1982), vedoucí uměleckého oddělení Armádního uměleckého souboru Víta Nejedlého v Praze (1982-1990), šéfredaktor nakladatelství a vydavatelství Lunarion (1992-1993), spolumajitel a ředitel nakladatelství a vydavatelství Clarton (1993-2001). V roce 1994 spoluzakládal s Jiřím Bělohlávkem Pražskou komorní filharmonii, jíž byl v letech 1996-2006 ředitelem. Poté byl ředitelem Symfonického orchestru hl. města Prahy FOK (2006-2012), umělecký ředitel opery Divadla Josefa Kajetána Tyla v Plzni (2013-2014), dramaturg Centra uměleckých těles, soutěží a přehlídek v Českém rozhlasu (2013-2014).

Šmíd se věnuje tvorbě scénářů a moderování hudebně-vzdělávacích pořadů. Během svého působení v Pražské komorní filharmonii připravoval koncerty pro rodiče s dětmi v Rudolfinu a komorní koncerty v sále Philharmonia, pro Český rozhlas a Českou televizi připravoval hudebně-vzdělávací pořady pro děti. Od roku 2014 působí jako externí spolupracovník stanice Českého rozhlasu Vltava.

Jako dlouholetý předseda Asociace symfonických orchestrů a pěveckých sborů ČR byl současně i zástupcem ČR v mezinárodní asociaci živého umění PEARLE se sídlem v Bruselu. Působil i jako expert v několika komisích EU.

Jako ředitel Symfonického orchestru hl. města Prahy FOK (2006-2012) čelil dlouhodobé kritice od svých spolupracovníků (zejména se neshodl s uměleckou radou a šéfdirigentem Jiřím Koutem) a v roce 2012 sám rezignoval.

Od roku 2014 je ředitelem umělecké agentury AuraMusica, jejímž hlavním projektem je od roku 2015 koncertní sezóna Břevnovská hudební setkání pořádaná v Břevnovském klášteře v Praze.

Příležitostně komponuje a upravuje lidové písně. Napsal komorní operu a dva celovečerní muzikály z českých lidových písní.

Ve volném čase sportuje (hraje tenis, dříve byl závodním volejbalistou) a maluje.

URL| <http://www.blesk.cz/clanek/509584/babisova-vlada-odtajnena-mame-slozky-na-ministry-od-brabce-po-toka>